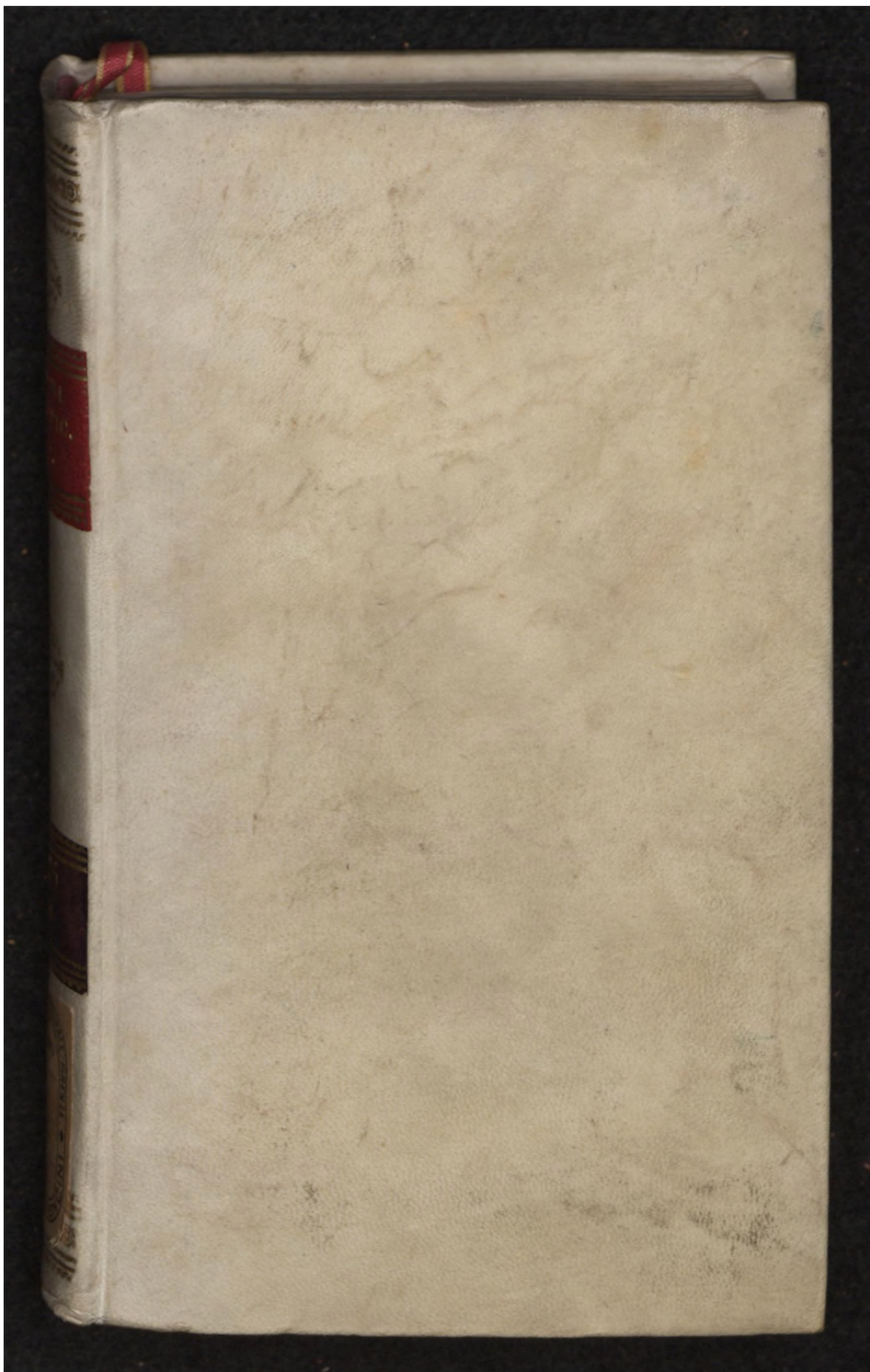
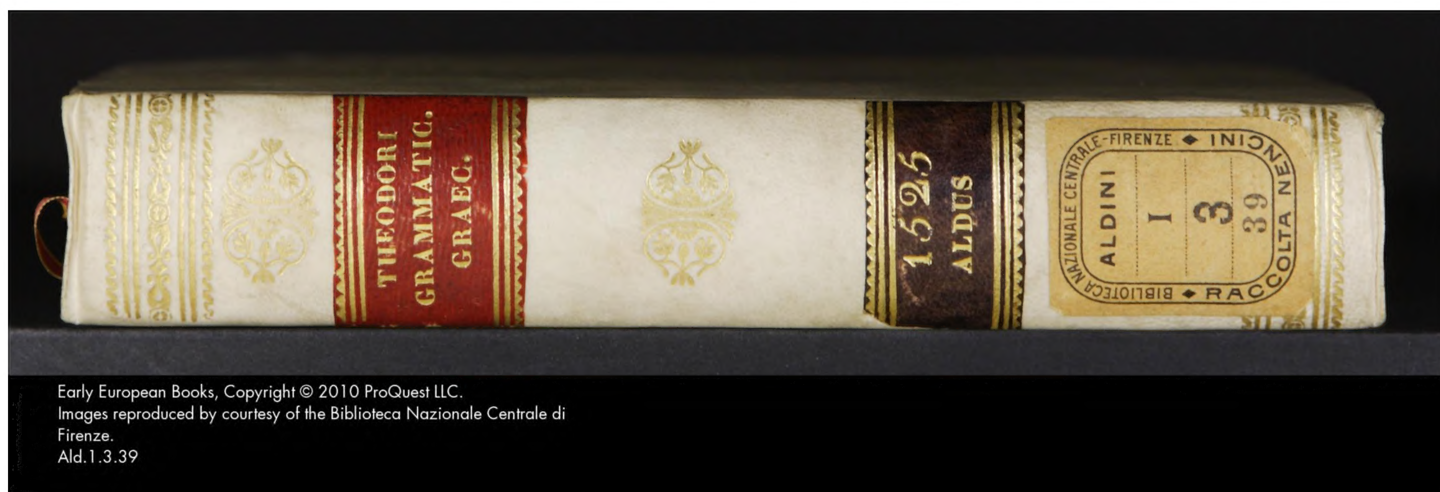
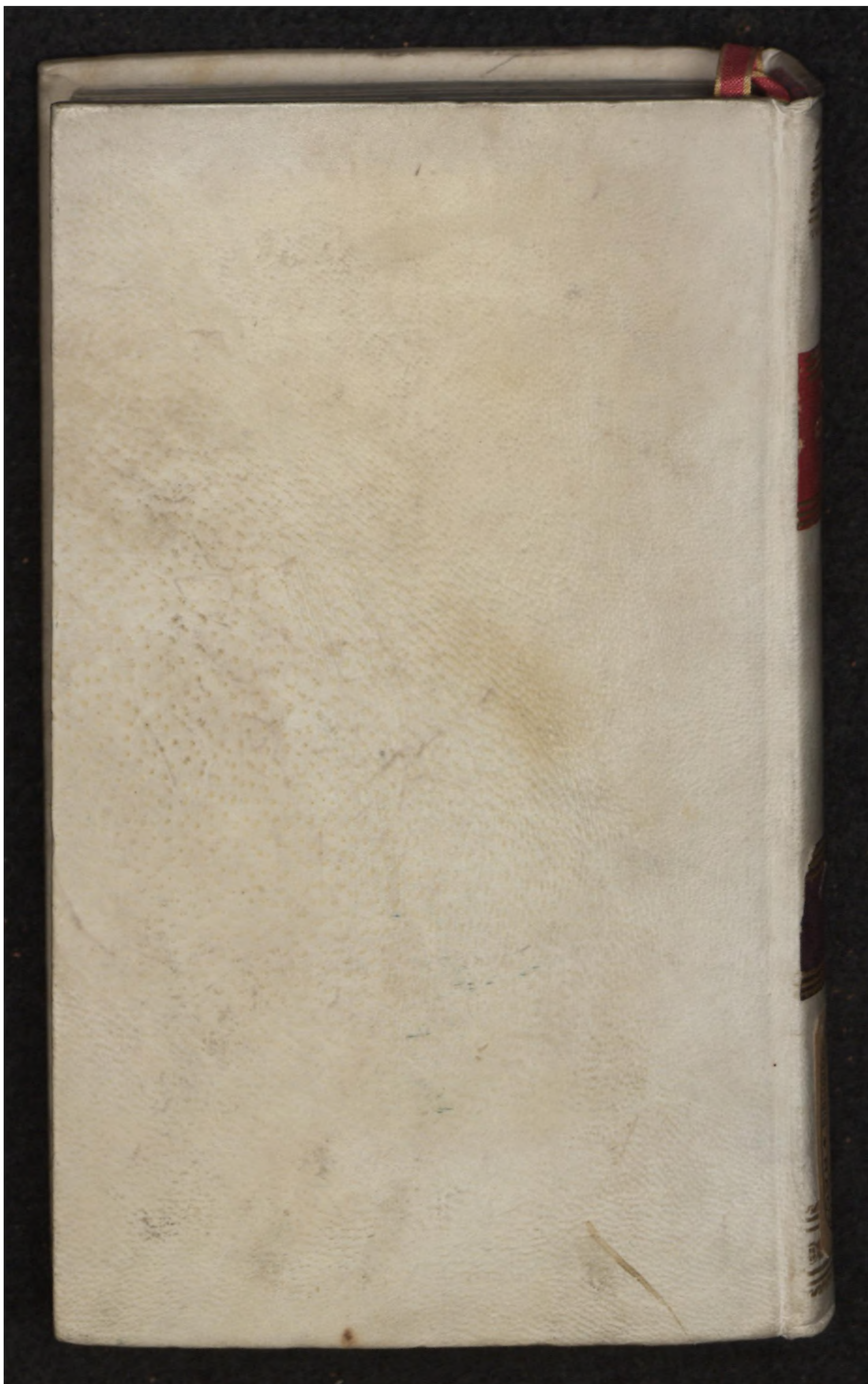



THEODORI GRAMMATIC. GRAEC.
1525 ALDUS
BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE - FIRENZE
RACCOLTA NENCINI
ALDINI
I
3
39









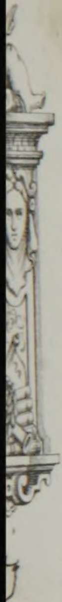
3 Ald 1/2







Ex Libris Ioannis Nencini
1874



# ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΑ. Δ'.

Π ερὶ μηνῶν ἐκ τῶν τοῦ αὐτοῦ.
Γ εωργίου τοῦ Λεκαπηνοῦ περὶ συντάξεως ῥημάτων.
Ε μμανουὴλ Μοσχοπούλου περὶ τῆς τῶν ὀνομάτων, καὶ ῥημάτων συντάξεως.
Τ οῦ αὐτοῦ περὶ προσῳδιῶν.

T heodori grammatices libri. IIII.
D e mensibus liber eiusdem.
Georgii Lecapeni de constructione uerborũ.
E mmanuelis moschopuli de cõstructione nominum, & uerborum.
E iusdem de accentibus.






## FRANCISCVS ASVLANVS LECT. S.

n On minoris tibi lector optime ſecundam hanc Theodori grammatices editionem commodi, ac interim uoluptatis futurā arbitror, quàm prior illa fuerit: cum primus omnium Aldus noſter pulcherrimum hoc uolumen, & græcarum literarum ſtudioſis tantopere neceſſarium, tibi in manus tradidit. is enim pro tempore qualeſcunq; hos habere libros potuit, eruditis pro deſſe feſtinans, edidit: nos autem multorū ſimul exemplariorum collatione, ac iudicio etiam alicuius docti uiri, qui talia quotidie hic apud nos habere ſolet in manibus, uſi: innumeros paſſim locos nitori ſuo reſtituimus. lineas etiam in paginis aliquot ad octo & amplius quæ prius deſiderabantur. ſuppleuimus: fecimusq;, ut integer tandē codex, ac dignus Theodori labore, et diligētia eſſe uideretur. quã in re poteris hercle ſatis manifeſto cognoſcere, (quod quidē citra omnem iactantiam pro ipſa rei ueritate dictum putes:) quantum inter nos, et alios quoſdam, qui noſtra æmulari ſe iampridē profitentur, interſit. nam cum iterū quæ primi nos inuulgemus, imprimere ipſi ſtudeant: tantum abeſt ut meliora ea faciant: ut noſtrum duntaxat librū exſcribentes, peiorem ſæpe chartam, & multos interdum hic illic errores, quaſi operis appendicem, in uulgus ferre contendant. habes præterea quod munus hoc noſtrum magis cōmendet, opus de cōſtructione nominū, et uerborū, qđ in libro quodā Moſchopuli nuper inuentū cōſtructioni uerborum Lecapeni ſubiunximus: ut non ſolū melior, ſed etiam auctior tandem liber hic ex officina noſtra prodiret. tu igitur, ut facis, me ama: & quo doctos omnes ſtudio proſequor, pro tua humanitate quæſo agnoſce. Vale.



# ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΑ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

ΤΩΝ τεσσάρων καὶ εἴκοσι γραμμάτων, φωνήεντα μὲν ἑπτά. ᾱ. ε̄. η̄. ῑ. ō. ω̄. ῡ. Σύμφωνα δὲ τὰ λοιπὰ, ἑπτακαίδεκα. Τῶν δὲ φωνηέντων, μακρὰ μὲν. η̄. ω̄. βραχέα δὲ. ε̄. ō. δίχρονα δὲ. ᾱ. ῑ. ῡ. Ἐξ ὧν δίφθογγοι κυρίως μὲν. αι. αυ. ει. ευ. οι. ου. καταχρηστικῶς δὲ. ᾳ. ῃ. ῳ. υι. Τῶν δὲ συμφώνων, τὰ μὲν, ἡμίφωνα. οἷον ζ. ξ. ψ. λ. μ. ν. ρ. σ. ὧν διπλᾶ μὲν. ζ. ξ. ψ. Ἀμετάβολα δὲ καὶ ὑγρά. λ. μ. ν. ρ. Τὰ δὲ, ἄφωνα. οἷον. β. γ. δ. κ. π. τ, θ. φ. χ. ὧν ψιλὰ μὲν. κ. π. τ. δασέα δὲ. θ. φ. χ. μέσα δὲ, β. γ. δ. Ἐκ δὲ τῶν διῃρημένων τῶνδε γραμμάτων, αἱ συλλαβαί, ὅθεν αἱ λέξεις, ἐξ ὧν ὁ λόγος, Τοῦ δὲ λόγου μέρη μὲν ὄνομα, ῥῆμα, μετοχή, ἄρθρον, ἀντωνυμία, πρόθεσις, ἐπίρρημα, σύνδεσμος.

## Περὶ προσῳδιῶν.

Προσῳδίαι δὲ ὀξεῖα ´. βαρεῖα `. περισπωμένη ῀. δασεῖα ʽ. ψιλὴ ʼ. ἀπόστροφος ʼ. ὑφὲν ‿ ὑπο-

διαστολή.,

## Περὶ ἄρθρου.

Α ρθρον δὲ, τὸ μέν τοι προτακτικὸν, οἷον ὁ. τὸ δὲ ὑποτακτικὸν, οἷον ὅς. καὶ τὸ μὲν ἀρσενικὸν, οἷον ὁ. τὸ δὲ θηλυκὸν, οἷον ἡ. τὸ δὲ οὐδέτερον, οἷον τό. ἔχει δὲ καὶ ἀριθμὸν, καὶ πτῶσιν ἑπόμενα. ἀριθμὸν μὲν ἑνικὸν, δυϊκόν, πληθυντικὸν, πτῶσιν δὲ, εὐθεῖαν γενικὴν, δοτικὴν αἰτιατικήν.

Κ λίσις δὲ τοῦ μὲν προτακτικοῦ τοιαύτη.

Ε νικά. ἡ εὐθεῖα, ὁ. ἡ γενικὴ τοῦ. ἡ δοτικὴ τῷ. ἡ αἰτια-
αἰτιατικὴ τόν. Δυϊκά.

Ε εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τώ. ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοῖν.

Πληθυντικά.

Η εὐθεῖα οἱ. ἡ γενικὴ τῶν. ἡ δοτικὴ τοῖς. ἡ αἰτιατικὴ τούς. Ἑνικὰ θηλυκά.

Η εὐθεῖα ἡ. ἡ γενικὴ τῆς. ἡ δοτικὴ τῇ. ἡ αἰτιατικὴ τήν.

Δ υϊκά. Ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τὰ, ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ ταῖν.

Π ληθυντικά. Ἡ εὐθεῖα αἱ. ἡ γενικὴ τῶν. ἡ δοτικὴ ταῖς. ἡ αἰτιατικὴ τάς. Ἑνικὰ οὐδέτερα.

Η εὐθεῖα τὸ. ἡ γενικὴ τοῦ. ἡ δοτικὴ τῷ. ἡ αἰτιατικὴ τό.

Δ υϊκά. Ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τώ. ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοῖν.

Π ληθυντικά. Ἡ εὐθεῖα τὰ, ἡ γενικὴ τῶν. ἡ δοτικὴ τοῖς. ἡ αἰτιατικὴ τά. κλητικὴν δὲ οὐδὲν, οὐδὲ μίαν ἔχει. τὸ γὰρ ὦ οὐκ ἄρθρον, ἀλλ' ἐπίρρημα κλητικόν. Τοῦ δὲ ὑποτακτικοῦ κλίσις τοιαύτη.

Ἀρσενικὰ

Ἀρσενικὰ ἑνικά. ὅς. οὗ. ᾧ. ὅν. Δυϊκά. ὥ. οἷν. Πλη. οἵ. ὧν. οἷς. οὕς. Θηλυκὰ ἑνι. ἥ. ἧς. ᾗ. ἥν. Δυϊ. ἅ. αἷν. Πλη. αἵ. ὧν. αἷς. ἅς. Ἑνικὰ οὐδέτερα. ὅ. οὗ. ᾧ. ὅ. Δυϊ. ὥ. οἷν. Πλη. ἅ. ὧν. οἷς. ἅ.

Περὶ ὀνόματος.

Ὄνομα δὲ, τὸ μὲν κύριον, οἷον Σωκράτης. τὸ δὲ, προσηγορικὸν, οἷον ἄνθρωπος. τὸ δὲ ἐπίθετον, οἷον ἀγαθός. τὸ δὲ ἀναφορικὸν, οἷον οἷος. τὸ δὲ ἐρωτηματικὸν, οἷον ποῖος. τὸ δὲ ἀριθμητικὸν οἷον εἷς, δύο, τρεῖς. Παρεπόμενα δὲ ἔχει, γένος, εἶδος, σχῆμα, ἀριθμὸν, πτῶσιν, πρόσωπον. γένος μὲν ἀρσενικὸν, οἷον λόγος, θηλυκὸν, οἷον ἐπιστήμη. οὐδέτερον, οἷον ἀγαθόν. εἶδος δὲ πρωτότυπον, οἷον παῖς. παράγωγον, οἷον θέων. σχῆμα δὲ ἁπλοῦν, οἷον ἵππος. σύνθετον οἷον φίλιππος. Ἀριθμὸν δὲ ἑνικὸν οἷον θεός. Δυϊ. οἷον θεώ. Πληθυντικὸν, οἷον θεοί. Πτῶσιν δὲ, εὐθεῖαν, γενικὴν, δοτικὴν, αἰτιατικὴν, καὶ κλητικήν. Πρόσωπα δὲ, τρίτον, οἷον Σωκράτης. δεύτερον, οἷον Σώκρατες.

Περὶ κλίσεως.

Κλίνεται δὲ, ἤτοι ἰσοσυλλάβως. αἰνείας αἰνείου. ἢ περιττοσυλλάβως. αἴας αἴαντος. καὶ ἰσοσυλλάβως μὲν τετραχῶς, περιττοσυλλάβως δὲ μοναχῶς. διὸ καὶ κλίσις τοῦ ὀνόματος, ἡ μὲν πρώτη καλείσθω, ἡ δὲ δευτέρα, ἡ δὲ τρίτη, ἡ δὲ τετάρτη. ἡ δὲ πέμπτη, περιττοσύλλαβος.

Πρώτη μὲν οὖν ἡ τῶν εἰς, ας, ἢ εἰς, ης, ληγόντων ἀρ-

ἀρσενικῶν. ὧν ἡ γενική, εἰς ου, ἡ δοτικὴ εἰς ᾳ, ἢ εἰς ῃ,
ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει.
Η εὐθεῖα ὁ αἰνείας. ἡ γενικὴ τοῦ αἰνείου. ἡ δοτικὴ τῷ
αἰνείᾳ. ἡ αἰτιατικὴ τὸν αἰνείαν. ἡ κλητικὴ ὦ αἰνεία.
καὶ ὦ αἰνείας. Ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τὼ αἰνεία.
ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοῖν αἰνείαιν. ἡ κλητικὴ ὦ αἰ-
νεία. ἡ εὐθεῖα οἱ αἰνεῖαι. ἡ γενικὴ τῶν αἰνειῶν. ἡ δο-
τικὴ τοῖς αἰνείαις. ἡ αἰτιατικὴ τοὺς αἰνείας. ἡ κλη-
τικὴ ὦ αἰνεῖαι. Ἑνικά.
Ο χρύσης. τοῦ χρύσου. τῷ χρύσῃ. τὸν χρύσην, ὦ χρύσῃ
καὶ ὦ χρύσης. Δυϊ. τὼ χρύσα. τοῖν χρύσαιν. ὦ
χρύσα. Πλη. οἱ χρύσαι. τῶν χρυσῶν. τοῖς χρύ-
σαις. τοὺς χρύσας. ὦ χρύσαι.
Δ ευτέρα δὲ ἡ τῶν εἰς α ἢ εἰς η ληγόντων θηλυκῶν.
ὧν ἡ γενικὴ εἰς ας ἢ εἰς ης, ἡ δοτικὴ εἰς ᾳ ἢ εἰς ῃ.
ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας
λήγει. Ἑνικά.
Η μαῖα. τῆς μαίας. τῇ μαίᾳ. τὴν μαῖαν. ὦ μαῖα.
Δ υϊκά. τὰ μαία, ταῖν μαίαιν. ὦ μαία. Πλη. αἱ
μαῖαι. τῶν μαιῶν. ταῖς μαίαις. τὰς μαίας. ὦ μαῖαι.
Ε νικά. Ἡ μοῦσα. τῆς μούσης. τῇ μούσῃ. τὴν μοῦσαν. ὦ μοῦ-
σα. Δυϊ. τὰ μούσα. ταῖν μούσαιν. ὦ μούσα. Π. αἱ μοῦ-
σαι. τῶν μουσῶν. ταῖς μούσαις. τὰς. μούσας. ὦ μοῦσαι.
Ε νικά. Ἡ τιμή. τῆς τιμῆς τῇ τιμῇ. τὴν τιμήν.
ὦ τιμή. Δυϊκά. τὰ τιμά, ταῖν τιμαῖν, ὦ
τιμά. Πληθυν. αἱ τιμαί, τῶν τιμῶν. ταῖς
τιμαῖς. τὰς τιμάς. ὦ τιμαί. Ἰστέον ὅ,τι μόνα τὰ

εἰς ᾱ καθαρὸν, ἢ εἰς ρᾱ, ἢ εἰς δᾱ, ἢ εἰς θᾱ, λήγοντα, τὸ ληκτικὸν αὐτῶν ᾱ φυλάσσοντα κλίνεται. μαῖα, μαίας. ἡμέρα, ἡμέρας. λήδα, λήδας. κασαίθα, κασαίθας. Τρίτη δὲ ἡ τῶν εἰς ος ληγόντων ἀρσενικῶν τε καὶ θηλυκῶν. καὶ εἰς ον οὐδετέρων. πλὴν τῶν συνκειτικῶν ὧν ἡ γενικὴ, εἰς ου ἡ δοτικὴ εἰς ῳ. ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν. μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει.

O θεός. τοῦ θεοῦ. τῷ θεῷ. τὸν θεόν. ὦ θεὸς, καὶ ὦ θεέ. Τὼ θεὼ, τοῖν θεοῖν. ὦ θεώ. Οἱ θεοὶ, τῶν θεῶν, τοῖς θεοῖς, τοὺς θεοὺς, ὦ θεοί.

H ὁδός. τῆς ὁδοῦ. τῇ ὁδῷ. τὴν ὁδόν. ὦ ὁδός. καὶ ὦ ὁδέ. Τὰ ὁδώ. ταῖν ὁδοῖν. ὦ ὁδώ. Αἱ ὁδοί. τῶν ὁδῶν ταῖς ὁδοῖς. τὰς ὁδούς. ὦ ὁδοί.

T ὸ καλόν. τοῦ καλοῦ. τῷ καλῷ. τὸ καλόν. ὦ καλόν. Τὼ καλὼ, τοῖν καλοῖν. ὦ καλώ. Τὰ καλά. τῶν καλῶν. τοῖς καλοῖς. τὰ καλά. ὦ καλά.

T ετάρτη κλίσις ἡ τῶν εἰς ως ληγόντων, ἀρσενικῶν τε, καὶ θηλυκῶν, καὶ εἰς ων, οὐδετέρων, ὧν ἡ γενικὴ εἰς ω, ἡ δοτικὴ εἰς ῳ, ἡ αἰτιατική. εἰς ν, μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει.

O μενέλεως. τοῦ μενέλεω. τῷ μενέλεῳ. τὸν μενέλεων. ὦ μενέλεως. Τὼ μενέλεω. τοῖν μενέλεων. ὦ μενέλεω. Οἱ μενέλεω. τῶν μενέλεων. τοῖς μενέλεῳς τοὺς μενέλεως, ὦ μενέλεω.

H ἅλως. τῆς ἅλω. τῇ ἅλῳ. τὴν ἅλων. ὦ ἅλως. Τὰ ἅλω. ταῖν ἅλῳν. ὦ ἅλω. Αἱ ἅλω. τῶν ἅλων. ταῖς ἅλῳς. τὰς ἅλως. ὦ ἅλω.

Τὸ ἀνώγεων. τοῦ ἀνώγεω. τῷ ἀνώγεῳ. τὸ ἀνώγεων. ὦ ἀνώγεων. Τὼ ἀνώγεω. τοῖν ἀνώγεῳν. ὦ ἀνώγεω. Τὰ ἀνώγεω. τῶν ἀνώγεων. τοῖς ἀνώγεῳς. τὰ ἀνώγεω. ὦ ἀνώγεω.

Πέμπτη κλίσις ἡ τῶν ἀρσενικῶν τε καὶ θηλυκῶν, καὶ οὐδετέρων, ὧν ἡ γενικὴ εἰς ος. ἡ δοτικὴ εἰς ι. ἡ αἰτιατικὴ εἰς α λήγει, πλὴν τῶν οὐδετέρων.

Ὁ αἴας. τοῦ αἴαντος. τῷ αἴαντι. τὸν αἴαντα. ὦ αἴας. καὶ ὦ αἶαν. Τὼ αἴαντε. τοῖν αἰάντοιν. ὦ αἴαντε. Οἱ αἴαντες. τῶν αἰάντων. τοῖς αἴασι. τοὺς αἴαντας. ὦ αἴαντες.

Ἡ τρυγών. τῆς τρυγόνος. τῇ τρυγόνι. τὴν τρυγόνα. ὦ τρυγών. Τὰ τρυγόνε. ταῖν τρυγόνοιν. ὦ τρυγόνε. Αἱ τρυγόνες. τῶν τρυγόνων. ταῖς τρυγόσι. τὰς τρυγόνας. ὦ τρυγόνες.

Τὸ βῆμα. τοῦ βήματος. τῷ βήματι. τὸ βῆμα. ὦ βῆμα. Τὼ βήματε. τοῖν βημάτοιν. ὦ βήματε. τὰ βήματα. τῶν βημάτων. τοῖς βήμασι. τὰ βήματα. ὦ βήματα.

Τῆς δὲ πέμπτης ταύτης κλίσεως, ἔστιν ἃ καὶ συναίρεσιν πάσχει. τὰ μὲν μᾶλλον, τὰ δὲ ἧττον. διὸ καὶ τὰ μὲν πολυπαθῆ. τὰ δὲ ὀλιγοπαθῆ καλείσθω. Ἔστω δὲ καὶ τῶν μὲν πολυπαθῶν τὰ μὲν η. ε. ο. καλούμενα, οἷον τὰ τοιαῦτα, δημοσθένης. ἀληθές. τεῖχος. Τὰ δὲ ι, ὄφις, σίνηπι. Τὰ δὲ α, κρέας. Τῶν δὲ ὀλιγοπαθῶν. τὰ μὲν, ευ. βασιλεύς. τὰ δὲ ου βοῦς. τὰ δὲ ω. λητώ. αἰδώς. Τὰ δὲ πρῶτον υ, ἡδύς. ἄστυ, τὰ δεύτε-

ρον ῦ, βότρυς.

Γ ὡς δὲ καὶ τὴν τούτων ἕκαστα μεταβάλλει θεωρείσθω ἐν τούτοις. λαβόντι πρῶτον πάντως τῶν οὐδετέρων, καὶ πάντων τῶν δυϊκῶν τὴν αὐτὴν εἶναι εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν, καὶ κλητικήν. καὶ πάντων τῶν πληθυντικῶν τὴν αὐτὴν εἶναι εὐθεῖαν καὶ κλητικήν.

Γ πάθη τῶν. η. ε. ο. εο. ου. ει. ει. εα. η ει. εε. η ει. εοι οι. εω. ω. τοῦ δημοσθένεος ους. τῷ δημοσθένεϊ ει. τὸν δημοσθένεα η. τὼ δημοσθένεε η. τοῖν δημοσθενέοιν οῖν. οἱ δημοσθένεες εις. τῶν δημοσθενέων ῶν. τοὺς δημοσθένεας εις. τὰ τείχεα η.

Γ πάθη τῶν ι. ιι, ι. ιε, ι. ια, ι. τῷ ὄφι, ι. οἱ ὄφιες ις, τοὺς ὄφιας ις. τὰ σινήπια ι. τούτων δὲ καὶ τὸ ο τῆς γενικῆς εἰς ω μεταβάλλει, καὶ τὸ ι εἰς ε ὄφιος εως. ὀφίοιν εῶν. ὀφίων εων. καὶ ὅλως τὸ παραλῆγον ι. εἰς ε μεταβάλλει. ὥς τε καὶ πάλιν συναιρέσεις γίνεσθαι τοῖς τῶν η. ε. ο. ὁμοίας. ὄφεϊ ει. ὄφεες εις. ὄφεας εις. σινήπεα η. Γ πάθη τῶν α. αο, ω. αϊ, α. αε, α. αοιν, ῳν. αα, α. αω, ω. τοῦ κρέαος, ως. τῷ κρέαϊ α. τὼ κρέαε α. τοῖν κρεάοιν ῷν. τὰ κρέαα, α. τῶν κρεάων, ῶν. Γ πάθη τῶν εο. εϊ, ει. εε, ει. εα, ει. τῷ βασιλέϊ, εῖ. οἱ βασιλέες, εῖς. τοὺς βασιλέας, εῖς. τούτων δὲ καὶ τὸ ο τῆς γενικῆς εἰς ω μεταβάλλει ἀττικῶς. βασιλέος, ως. καὶ πάλιν τὸ ε εἰς η τρέπεται ἐφ' ἑκάστης τῶν πτώσεων ἰωνικῶς. βασιλέος, ῆος. βασιλέϊ, ῆϊ.

Γ πάθη τῶν οϊ. οε. ου. οα, ου. οἱ βόες, οῦς. τοὺς βόας, οῦς.

Γ ἀθη τῶν ω.οο, ου.οϊ, οι.οα, ω. τῆς λητόος, οῦς. τῇ λητοῖ, οϊ. τὴν λητόα, ῶ. τούτων τὰ δυϊκὰ, καὶ τὰ πληθυντικὰ τῆς τρίτης γίνεται κλίσεως. τὼ λητώ, ταῖν λητοῖν. αἱ λητοὶ, τῶν λητῶν.

Γ ἀθη τῶν προτέρων υ.εϊ, ει.εε, ει.εα, ει. τῷ ἡδέϊ, εῖ. οἱ ἡδέες, εῖς. τοὺς ἡδέας, εῖς. Γ ἀθη τῶν δευτέρων υ.υε, υ.υα, υ.οι βότρυες, υς. τοὺς βότρυας, υς.

Γινέσθω δὲ καὶ ἡ τῶν ἑνικῶν αἰτιατικὴ τῶν τε οῦ καὶ ἀμφοτέρων τῶν υ, ἀπὸ τῆς εὐθείας τροπῇ τοῦ σ εἰς ν. βοῦς, βοῦν. βότρυς, βότρυν. ἡδὺς, ἡδύν. καὶ ἡ τῶν ι ὡσαύτως. πλὴν δηλονότι τῶν οὐδετέρων ὄφις, ὄφιν. Ὀνοματικῶς μὲν δὴ κλινέσθω ὡς εἴρηται, πενταχῶς. γενικῶς δὲ ὡς ἀπὸ γένους εἰς γένος, μετασχηματισμός. ὁ δίκαιος, ἡ δικαία, τὸ δίκαιον. ὁ ἡδὺς, ἡ ἡδεῖα. τὸ ἡδύ. τῶν δ᾽ ἀριθμητικῶν ὀνομάτων, τὰ μὲν ἓν σημαίνοντα, ἑνικῶς ἀεὶ κλίνεται. τὰ δὲ δύο, δυϊκῶς. τὰ δὲ πλείω, πληθυντικῶς ὧδε.

Ε ἷς. ἑνός. ἑνί. ἕνα. Μία. μιᾶς. μιᾷ. μίαν. ἕν. ἑνός. ἑνί. ἕν.

Δ ύο. δυοῖν.

Τ ρεῖς. τριῶν. τρισί. τρεῖς. Τρία. τριῶν. τρισί. τρία.

Τ έσσαρες, τεσσάρων. τέσσαρσι. τέσσαρας. Τέσσαρα. τεσσάρων. τέσσαρσι. τέσσαρα.

Α πὸ δὲ τῶν τεσσάρων μέχρι τοῦ ἑκατὸν ἀριθμὸς οὐδεὶς κλίνεται.

Τ ῶν δὲ παρεπομένων τῷ ὀνόματι προειρημένων, τὸ μὲν

πατρωνυμικόν. τὸ δὲ, συγκριτικόν. τὸ δὲ ὑπερθετικόν. τὸ δὲ ὑποκοριστικόν. τὸ δὲ κτητικόν. τὸ δὲ, παρώνυμον. τὸ δὲ ῥηματικόν.

Ἔστι δὲ τὸ μὲν ἀρσενικὸν πατρωνυμικὸν, ἤτοι, εἰς δης οἷον πρίαμος, πριαμίδης. ἥλιος, ἡλιάδης. πέλοψ, πέλοπος. πελοπίδης. ἀτρεὺς, ἀτρέως, ἀτρείδης. ἢ εἰς ων. ἀτρεὺς ἀτρέως, ἀτρείων.

Τὸ δὲ θηλυκὸν ἤτοι εἰς ις. οἷον πριαμίδης, πριαμίς· ἢ εἰς ας. οἷον ἡλιάδης, ἡλιάς.

Συγκριτικὸν δὲ τὸ μὲν εἰς τερος. οἷον πλούσιος, πλουσιώτερος, πλουσιωτέρα, πλουσιώτερον. τὸ δὲ εἰς ων. οἷον καλὸς, καλλίων. κάλλιον.

Ὑπερθετικὸν δὲ, τὸ μὲν εἰς τατος, πλουσιώτατος. πλουσιωτάτη, πλουσιώτατον. τὸ δὲ εἰς στος, οἷον κάλλιστος. καλλίστη. κάλλιστον.

Ὑποκοριστικὸν δὲ, τὸ μὲν εἰς σκος. οἷον ἀνθρωπίσκος. νεανίσκος. τὸ δ' εἰς ιον. οἷον ἀνθρώπιον. τὸ δ' εἰς αδιον. οἷον κρεάδιον. τὸ δὲ εἰς υδριον. οἷον λογύδριον. τὸ δὲ εἰς υφιον, οἷον ζωΰφιον. τὸ δὲ εἰς υλλιον οἷον μειρακύλλιον. τὸ δὲ εἰς αριον. οἷον παιδάριον. τὸ δὲ εἰς αξ. οἷον λίθαξ. τὸ δὲ εἰς ις. ἐπὶ θηλυκοῦ. οἷον νησίς.

Κτητικὸν δὲ τὸ μὲν εἰς κος ἀττικός. δωρικός. δωρική. δωρικόν. τὸ δὲ εἰς ειος. οἷον αἰάντειος. αἰαντεία. αἰάντειον. Παρώνυμον δὲ θέων ἀπὸ τοῦ θεός. Ῥηματικὸν δὲ φιλήμων ἀπὸ τοῦ πεφίλημαι. Περὶ ῥήματος.

Ῥῆμα δὲ τὸ μὲν, ἐνεργητικὸν οἷον τύπτω. τὸ δὲ παθητικὸν, οἷον τύπτομαι. τὸ δὲ μέσον, ἤτ' οὖν κοινὸν, οἷον

βιάζομαι. τὸ δὲ οὐδέτερον, οἷον ὑγιαίνω. τὸ δὲ αὐτοενεργητικόν. οἷον μάχομαι. τὸ δὲ αὐτοπαθητικὸν, οἷον πάσχω. ἔτι, τὸ μὲν εἰς ω βαρύτονον, οἷον τέρπω. τὸ δὲ εἰς ω περισπώμενον ἐκ συναιρέσεως. οἷον ποιῶ. τὸ δὲ εἰς μι, οἷον τίθημι.

Π αρεπόμενα δ' ἔχει εἶδος. σχῆμα. ἀριθμὸν. πρόσωπον. χρόνον. ἔγκλισιν.

Ε ἶδος μὲν πρωτότυπον. οἷον ἄρδω. παράγωγον. οἷον ἀρδεύω. Σχῆμα δὲ ἁπλοῦν. οἷον φρονῶ. σύνθετον οἷον καταφρονῶ. Ἀριθμὸν δὲ ἑνικὸν. οἷον λέγω. δυϊκῶν, οἷον λέγετον. πλη. οἷον λέγουσιν. Πρόσωπον δὲ πρῶτον, οἷον γράφω. δεύτερον οἷον γράφεις. τρίτον, οἷον γράφει. Χρόνον δὲ εἴτ' οὖν πτῶσιν, ἐνεστῶτα. παρατατικὸν, μέλλοντα. ἀόριστον. παρακ. ὑπερ. Ἔγκλισιν δὲ ὁριστικὴν. προστακτικὴν. εὐκτικὴν. ὑποτακτικὴν. ἀπαρέμφατον.

Κ λίσεις δὲ ῥήματος εἴτ' οὖν συζυγίαι ἔστωσαν πέντε, τέσσαρες μὲν τῶν εἰς ω ληγόντων. μία δὲ, τῶν εἰς μι.

Κλίσις χρονική.

Π ρώτη μὲν οὖν ἡ τῶν διὰ τοῦ β. ἢ π. ἢ φ. ἢ πτ. οἷον λείβω. τέρπω. γράφω. τύπτω. ὧν ὁ μὲν μέλλων διὰ τοῦ ψ. ὁ δὲ παρακ. διὰ τοῦ φ. Ὁ ἐνεστώς.

Τ ύπτω. ὁ παρατατικὸς ἔτυπτον. ὁ μέλλων τύψω. ὁ ἀόριστος, ἔτυψα. ὁ παρακ. τέτυφα. ὁ ὑπερσυν. ἐτετύφειν. ὁ ἀόριστος β', ἔτυπον. ὁ μελ. β', τυπῶ.

Μέσα.

Ο ἐνεστὼς, τύπτομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐτυπτόμην.

ὁ μέλλων, τύψομαι. ὁ ἀόριστος ά, ἐτυψάμην. ὁ παρακ. τέτυπα. ὁ ὑπερσ. ἐτετύπειν ὁ ἀό. β΄. ἐτυπόμην. ὁ μέλ. β΄. τυποῦμαι.

Παθητικά. ὁ ἐνεστὼς τύπτομαι. ὁ παρατατικὸς ἐτυπτόμην ὁ παρακείμενος τέτυμμαι. ὁ ὑπερ. ἐτετύμμην ὁ ἀόρι. ά. ἐτύφθην. ὁ μέλ. ά. τυφθήσομαι ὁ β. ἀό. ἐτύπην ὁ β΄. μέλλων τυπήσομαι. ὁ μετ᾽ ὀλίγον μέλ. τετύψομαι.

Δευτέρα δὲ ἡ τῶν διὰ τοῦ γ. ἢ. κ. ἢ χ. ἢ κτ. ἢ σσ. ἢ ττ. ἢ ζ. οἷον λέγω πλέκω ἔχω τίκτω ὀρύττω παίζω. ὧν ὁ μὲν μέλλων διὰ τοῦ. ξ΄. ὁ δὲ παρακείμενος, διὰ τοῦ χ΄.

Ἐνεργητικά.

Ἐνεστὼς πλέκω ὁ παρατα. ἔπλεκον ὁ μέλλων πλέξω. ὁ ἀό. ἔπλεξα. ὁ παρακείμενος πέπλεχα. ὁ ὑπερσ. ἐπεπλέχειν. ὁ β΄. ἀόριστος ἔπλακον. ὁ β΄. μέλλων πλακῶ.

Μέσα. ὁ ἐνεστώς, πλέκομαι. ὁ παρατατικὸς ἐπλεκόμην. ὁ μέλλων πλέξομαι ὁ ἀόριστος. ἐπλεξάμην ὁ παρακείμενος πέπλοκα. ὁ ὑπερ. ἐπεπλόκειν. ὁ β΄. ἀόριστος ἐπλακόμην. ὁ β΄. μέλλων πλακοῦμαι.

Παθητικά.

Ὁ ἐνεστὼς πλέκομαι. ὁ παρατ. ἐπλεκόμην. ὁ παρακείμενος πέπλεγμαι. ὁ ὑπερ. ἐπεπλέγμην ὁ ἀόριστος ἐπλέχθην. ὁ μέλλων πλεχθήσομαι. ὁ β΄. ἀόριστος ἐπλάκην. ὁ β. μέλλων πλακή-

σομαι. ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων πεπλέξομαι.

Τρίτη δὲ ἡ τῶν διὰ τοῦ δ. ἢ θ. ἢ τ. ἢ ζ'. ἢ π'. ἢ ω̄. καθαροῦ ἤτοι ἄλλῳ πλήθει αὐτῶν φράζω πλάττω ἀκούω. ὧν ὁ μὲν μέλλων διὰ τοῦ σ. ὁ δὲ παρακείμενος διὰ τοῦ κ'.

Ο ἐνεστὼς ἀκούω. ὁ παρατατικὸς ἤκουον. ὁ μέλλων ἀκούσω. ὁ ἀόριστος ἤκουσα ὁ παρακείμενος ἤκουκα ὁ ὑπερσυντέλικος ἠκούκειν ὁ β. ἀόριστος ἤκοον. ὁ β. μέλλων. ἀκοῶ.

Μέσα. ὁ ἐνεστὼς ἀκούομαι ὁ παρατατικὸς ἠκουόμην. ὁ μέλλων ἀκούσομαι. ὁ ἀόριστος ἠκουσάμην. ὁ παρακ. ἤκουα. ὁ ὑπερ. ἠκούειν ὁ β'. ἀό. ἠκοόμην. ὁ β'. μέλ. ἀκοοῦμαι.

Παθητικά. ὁ ἐνεστὼς ἀκούομαι ὁ παρατατικὸς ἠκουόμην ὁ παρακείμενος ἤκουσμαι ὁ ὑπερσυντέλικος ἠκούσμην. ὁ ἀόριστος. ἠκούσθην. ὁ μέλλων ἀκουσθήσομαι. ὁ β'. ἀό. ἠκόην. ὁ β'. μέλλων ἀκοήσομαι, ὁ μετ' ὀλίγον μ. ἠκούσομαι.

Τετάρτη δὲ ἡ τῶν διὰ τῶν τεσσάρων ἀμεταβόλων. λ. μ. ν. ρ. οἷον ψάλλω. νέμω. κρίνω. σπείρω. ὧν ὁ μὲν μέλλων διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀμεταβόλου περισπώμενος μετὰ συστολῆς τῆς παραληγούσης. ὁ δὲ παρακείμενος διὰ τοῦ κ'.

Ενεργητικά. ὁ ἐνεστὼς. σπείρω. ὁ παρατατικὸς ἔσπειρον. ὁ μέλλων σπερῶ. ὁ ἀόριστος ἔσπειρα ὁ παρακείμενος ἔσπαρκα. ὁ ὑπερ. ἐσπάρκειν. ὁ β'. ἀόριστος. ἔσπαρον. ὁ β'. μέλλων σπαρῶ.

M σα. ὁ ἐνεστὼς σπείρομαι. ὁ παρατατικὸς ἐσπειρόμην. ὁ μέλλων. σπεροῦμαι. ὁ ἀό. ἐσπειράμην. ὁ παρακ. ἔσπορα. ὁ ὑπερ. ἐσπόρειν. ὁ β΄. ἀόριστος ἐσπαρόμην. ὁ β΄. μέλλων. σπαροῦμαι.

Γ αθητικά. ὁ ἐνεστὼς σπείρομαι. ὁ παρατατικὸς ἐσπειρόμην. ὁ παρακείμενος ἔσπαρμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος ἐσπάρμην. ὁ ἀόρ. ἐσπάρθην. ὁ μέλλων. σπαρθήσομαι. ὁ β΄. ἀόριστος ἐσπάρην. ὁ β΄. μέλλων σπαρήσομαι. ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων ἐσπάρσομαι.

Γ έμπτη δὲ ἡ τῶν εἰς μι ληγόντων ἁπάντων οἷον ἵστημι, τίθημι, δίδωμι, ζεύγνυμι, ὧν δὴ ἀπὸ τῶν εἰς ω καθαρὸν ληγόντων παραγομένων, τὸ μὲν ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ αω. γίνεται, οἷον ἱστάω ἵστημι. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ εω. τιθέω τίθημι. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ οω. οἷον διδόω δίδωμι. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ υω. ζευγνύω ζεύγνυμι. καὶ αὐτοὶ τοῦ παθητικοῦ, καὶ μέσου, καὶ δυικοῦ, καὶ πληθυντικοῦ, τὴν παραλήγουσαν ἑκάστου ἔχει συστελλομένην, εἰς τὸ τῆς ἀρχῆς παραληκτικὸν, ὅθεν παράγεται. ἵστημι, ἵσταμαι. τίθημι, τίθεμαι, δίδωμι, δίδομαι. ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι. καὶ ὅλως αἱ αὐξήσεις τε καὶ μειώσεις ἑκάστοις ἀπό τε τοῦ οἰκείου αὐτοῦ ἀρχικοῦ φωνήεντος, καὶ εἰς αὐτὸ γίνεται ἀναλόγως. ἵστην ἱστὰς ἱστάντος ἱσταίην. μέλλων δὲ τούτων ἴδιος, οὐδὲ εἷς, οὔτε μὴν παρακείμενος ἐστίν. ὁ παρατατικὸς δὲ καὶ ἀόριστος β΄.

εἰς ν΄. μετὰ παραλήγοντος ἐν τῷ ἐνεστῶτι φωνήεντος. Ἐνεργητικά.

Ο ἐνεστώς. τίθημι. ὁ παρατατικός. ἐτίθην. ὁ ἀόριστος α. ἔθηκα. ὁ β΄. ἀό. ἔθην.

Μ έσα. ὁ ἐνεστὼς τίθεμαι. ὁ παρατατικὸς ἐτιθέμην. ὁ α. ἀό. ἐθηκάμην. ὁ β΄. ἀό. ἐθέμην.

Π αθητικά. ὁ ἐνεστώς. τίθεμαι. ὁ παρατ. ἐτιθέμην. ὁ παρακ. τέθειμαι ὁ ὑπερ. ἐτεθείμην ὁ ἀόριστος ἐτέθην. ὁ μέλ. τεθήσομαι.

Ε νεργητικά. ὁ ἐνεστώς. ἵστημι. ὁ παρατ. ἵστην. ὁ β΄. ἀόριστος ἔστην.

Μ έσα. ὁ ἐνεστώς. ἵσταμαι. ὁ παρατατικὸς ἱστάμην. ὁ β΄. ἀόριστος ἐστάμην.

Π αθητικά. ὁ ἐνεστὼς ἵσταμαι. ὁ παρατ. ἱστάμην. ὁ παρακ. ἕσταμαι. ὁ ὑπερ. ἑστάμην. ὁ ἀό. ἐστάθην. ὁ μέλλων σταθήσομαι.

Ε νεργητικά. ὁ ἐνεστὼς δίδωμι. ὁ παρατατικὸς ἐδίδων ὁ β΄. ἀόριστος ἔδων.

Μ έσα. ὁ ἐνεστὼς δίδομαι. ὁ παρατατικὸς ἐδιδόμην ὁ β΄. ἀόριστος ἐδόμην.

Π αθητικά. ὁ ἐνεστὼς δίδομαι. ὁ παρατατικὸς. ἐδιδόμην. ὁ παρακείμενος δέδομαι. ὁ ὑπερσυντέλικος ἐδεδόμην. ὁ ἀό. ἐδόθην. ὁ μέλ. δοθήσομαι.

Ε νεργητικά. ὁ ἐνεστὼς ζεύγνυμι. ὁ ὑπερσυντέλικος ἐζεύγνυν.

Μ έσα καὶ παθητικά. ὁ ἐνεστὼς ζεύγνυμαι ὁ παρατατικὸς ἐζευγνύμην. σύμφωνα τοῦ μέλλοντος.

τος. ψ. ξ. σ. ἀμετάβολα. ἰστέον ὅτι τὸ ᾱ. ε̄. ō. ἀρκτικὰ ῥήματος ὄντα, εἴτε καθ' αὑτά, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, χρονικῶς ἐφ' ἑκάστου τῶν παρῳχημένων αὔξεται ὧδε. α, η. αι. ῃ, αυ, ηυ. ε, η. ει. ευ, ηυ. ο, ω. οι. ῳ.

Κλίσις μὲν δὴ χρονικὴ αὕτη ῥημάτων.

Ἔστω δὲ καὶ διαθετικὴ κλίσις σχηματιζομένη διαθετικῶς ὧδε. τύπτω τύπτομαι. ἔτυπτον ἐτυπτόμην. τύψω τύψομαι. ἔτυψα ἐτυψάμην. καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως, ἀπ' ἀρχῆς δηλονότι τῶν ἐνεργητικῶν ἀφ' ἑκάστων τοῦ ὁμωνύμου, πλὴν τοῦ ὑπερσυντελίκου καὶ τοῦ α. ἀορίστου καὶ τῶν μελλόντων τοῦ παθητικοῦ. τό γε μὴν σύνολον ῥηματικὴ προσαγορευέσθω.

Ἔστω δὲ καὶ κλίσις ἐγκλιτικὴ καὶ ἑτέρα τις προσωπικὴ ὧδε. Ἐνεργητικοῦ ἐνεστώς.

Τὸ ὁριστικόν, τύπτω τύπτεις τύπτει. τύπτετον τύπτετον. τύπτομεν τύπτετε τύπτουσιν.

Παρατατικός. ἔτυπτον ἔτυπτες ἔτυπτε. ἐτύπτετον ἐτυπτέτην. ἐτύπτομεν ἐτύπτετε ἔτυπτον.

Τὸ προστακτικὸν τύπτε τυπτέτω. τύπτετον τυπτέτων. τύπτετε τυπτέτωσαν. Τὸ εὐκτικόν, τύπτοιμι τύπτοις τύπτοι. τύπτοιτον τυπτοίτην. τύπτοιμεν τύπτοιτε τύπτοιεν. Τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τύπτω τύπτῃς τύπτῃ. τύπτητον τύπτητον. τύπτωμεν τύπτητε τύπτωσιν. Τὸ ἀπαρέμφατον, τύπτειν.

Μέλλων. α'. Τὸ ὁριστικὸν, τύψω τύψεις τύψει. τύψετον τύψετον. τύψομεν τύψετε τύψουσιν.

Τὸ εὐκτικὸν, τύψοιμι τύψοις τύψοι. τύψοιτον τυψοίτην. τύψοιμεν τύψοιτε τύψοιεν. Τὸ ἀπαρέμφατον, τύψειν.

Αόριστος. α'. Τὸ ὁριστικὸν ἔτυψα ἔτυψας ἔτυψε. ἐτύψατον ἐτυψάτην. ἐτύψαμεν ἐτύψατε ἔτυψαν. Τὸ προστακτικὸν, τύψον τυψάτω. τύψατον τυψάτων. τύψατε τυψάτωσαν. Τὸ εὐκτικὸν τύψαιμι τύψαις τύψαι. τύψαιτον τυψαίτην. τύψαιμεν τύψαιτε τύψαιεν. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύψω τύψῃς τύψῃ. τύψητον τύψητον, τύψωμεν τύψητε τύψωσιν. Τὸ ἀπαρέμφατον, τύψαι.

Παρακείμενος. Τὸ ὁριστικὸν, τέτυφα τέτυφας τέτυφε. τετύφατον τετύφατον. τετύφαμεν τετύφατε τετύφασιν. Τὸ προστακτικὸν, τέτυφε τετυφέτω. τετύφετον τετυφέτων. τετύφετε τετυφέτωσαν. Τὸ εὐκτικὸν, τετύφοιμι τετύφοις τετύφοι. τετύφοιτον τετυφοίτην. τετύφοιμεν τετύφοιτε τετύφοιεν. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τετύφω τετύφῃς τετύφῃ. τετύφητον τετύφητον. τετύφωμεν τετύφητε τετύφωσιν.
Τὸ ἀπαρέμφατον, τετυφέναι.

Υπερσυντέλικος. Τὸ ὁριστικὸν ἐτετύφειν ἐτετύφεις ἐτετύφει. ἐτετύφειτον ἐτετυφείτην. ἐτετύφειμεν ἐτετύφειτε ἐτετύφεισαν.

Αόριστος.

Ἀόριστος β΄. Τὸ ὁριστικόν, ἔτυπον ἔτυπες ἔτυπε. ἐτύπετον ἐτυπέτην. ἐτύπομεν ἐτύπετε ἔτυπον. Τὸ προστακτικὸν τύπε τυπέτω, τύπετον τυπέτων. τύπετε τυπέτωσαν. Τὸ εὐκτικόν, τύποιμι τύποις τύποι. τύποιτον τυποίτην. τύποιμεν τύποιτε τύποιεν. Τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τύπω τύπῃς τύπῃ. τύπητον τύπητον. τύπωμεν τύπητε τύπωσιν. Τὸ ἀπαρέμφατον, τυπεῖν.

Μέλλων β΄. Τὸ ὁριστικόν, τυπῶ τυπεῖς τυπεῖ. τυπεῖτον τυπεῖτον τυποῦμεν τυπεῖτε τυποῦσιν. Τὸ εὐκτικόν, τυποῖμι, τυποῖς τυποῖ. τυποῖτον. τυποίτην. τυποῖμεν τυποῖτε τυποῖεν. Τὸ ἀπαρέμφατον, τυπεῖν.

Ἐνεστώς, μέσα.

Τὸ ὁριστικόν, τύπτομαι τύπτῃ τύπτεται. τυπτόμεθον τύπτεσθον τύπτεσθον. τυπτόμεθα τύπτεσθε τύπτονται.

Παρατατικός. ἐτυπτόμην ἐτύπτου ἐτύπτετο. ἐτυπτόμεθον ἐτύπτεσθον ἐτυπτέσθην. ἐτυπτόμεθα ἐτύπτεσθε ἐτύπτοντο.

Τὸ προστακτικόν, τύπτου τυπτέσθω. τύπτεσθον τυπτέσθων. τύπτεσθε τυπτέσθωσαν.

Τὸ εὐκτικόν, τυπτοίμην τύπτοιο τύπτοιτο. τυπτοίμεθον τύπτοισθον τυπτοίσθην. τυπτοίμεθα τύπτοισθε τύπτοιντο. Τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τύπτωμαι τύπτῃ τύπτηται. τυπτώμεθον τύπτησθον τύπτησθον. τυπτώμεθα τύπτησθε τύπτωνται.

Τὸ ἀπαρέμφατον, τύπτεσθαι. μέλ. α΄.

Τ ὸ ὁριστικόν. τύψομαι τύψῃ τύψεται. τυψόμεθον τύψεσθον τύψεσθον. τυψόμεθα τύψεσθε. τύψονται. Τὸ εὐκτικὸν, τυψοίμην τύψοιο τύψοιτο. τυψοίμεθον τύψοισθον τυψοίσθην. τυψοίμεθα τύψοισθε τύψοιντο.

Τὸ ἀπαρέμφατον τύψεσθαι.

Α όριστος. α΄. Τὸ ὁριστικὸν, ἐτυψάμην ἐτύψω ἐτύψατο. ἐτυψάμεθον ἐτύψασθον ἐτυψάσθην. ἐτυψάμεθα ἐτύψασθε ἐτύψαντο. Τὸ προστακτικὸν, τύψαι τυψάσθω. τύψασθον τυψάσθων. τύψασθε τυψάσθωσαν. Τὸ εὐκτικὸν, τυψαίμην τύψαιο τύψαιτο. τυψαίμεθον τύψαισθον τυψαίσθην. τυψαίμεθα τύψαισθε τύψαιντο.

Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύψωμαι τύψῃ τύψηται. τυψώμεθον τύψησθον τύψησθον. τυψώμεθα τύψησθε. τύψωνται. Τὸ ἀπαρέμφατον, τύψασθαι.

Γ αρακείμενος. Τὸ ὁριστικὸν, τέτυπα τέτυπας τέτυπε. τετύπατον τετύπατον. τετύπαμεν τετύπατε τετύπασιν. Τὸ προστακτικὸν. τέτυπε τετυπέτω. τετύπετον τετυπέτων. τετύπετε τετυπέτωσαν. Τὸ εὐκτικὸν. τετύποιμι, τετύποις, τετύποι. τετύποιτον τετυποίτην. τετύποιμεν τετύποιτε, τετύποιεν.

Τὸ ὑποτακτικόν. ἐὰν τετύπω τετύπῃς τετύπῃ. τετύπητον τετύπητον. τετύπωμεν τε-

τύπητε

τύπητε τετύπωσι.

Τὸ ἀπαρέμφατον, τετυφέναι.

Υ περσυντέλικος. Τὸ ὁριστικὸν, ἐτετύπειν ἐτετύπεις ἐτετύπει. ἐτετύπειτον ἐτετυπείτην. ἐτετύπειμεν ἐτετύπειτε ἐτετύπεισαν.

Α όριστος. β'. ἐτυπόμην ἐτύπου ἐτύπετο. ἐτυπόμεθον ἐτύπεσθον ἐτυπέσθην. ἐτυπόμεθα ἐτύπεσθε ἐτύποντο. Τὸ προστακτικὸν, τυποῦ τυπέσθω. τύπεσθον τυπέσθων. τύπεσθε τυπέσθωσαν. Τὸ εὐκτικὸν, τυποίμην τύποιο τύποιτο. τυποίμεθον τύποισθον τυποίσθην. τυποίμεθα τύποισθε τύποιντο. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπωμαι τύπῃ τύπηται. ἐὰν τυπώμεθον τύπησθον τύπησθον. ἐὰν τυπώμεθα τύπησθε τύπωνται.

Τὸ ἀπαρέμφατον, τυπέσθαι.

Μ έλλων. β'. Τὸ ὁριστικὸν. τυποῦμαι τυπῇ τυπεῖται. τυπούμεθον τυπεῖσθον τυπεῖσθον τυπούμεθα τυπεῖσθε τυποῦνται.

Τὸ εὐκτικὸν, τυποίμην τυποῖο τυποῖτο τυποίμεθον τυποῖσθον τυποίσθην. τυποίμεθα τυποῖσθε τυποῖντο.

Τὸ ἀπαρέμφατον, τυπεῖσθαι.

Παθητικὰ ἐνεστώς.

Τ ὸ ὁριστικὸν ἑνικά. τύπτομαι τύπτῃ τύπτεται. δυϊκά. τυπτόμεθον τύπτεσθον τύπτεσθον. πληθυντικά. τυπτόμεθα τύπτεσθε τύπτονται.

Π αρατατικός. ἐτυπτόμην ἐτύπτου ἐτύπτετο. ἐτυ-

πτόμεθον ἐτύπτεσθον ἐτυπτέσθην. ἐτυπτόμεθα ἐτύπτεσθε ἐτύπτοντο. Τὸ προστακτικὸν, τύπτου τυπτέσθω. τύπτεσθον τυπτέσθων. τύπτεσθε τυπτέσθωσαν. Τὸ εὐκτικὸν, τυπτοίμην τύπτοιο τύπτοιτο. τυπτοίμεθον τύπτοισθον τυπτοίσθην. τυπτοίμεθα τύπτοισθε τύπτοιντο. Τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν τύπτωμαι τύπτῃ τύπτηται. ἐὰν τυπτώμεθον. τύπτησθον τύπτησθον. ἐὰν τυπτώμεθα τύπτησθε τύπτωνται. Τὸ ἀπαρέμφατον. τύπτεσθαι. Παρακείμενος.

Τὸ ὁριστικὸν, τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται. τετύμμεθον τέτυφθον τέτυφθον. τετύμμεθα τέτυφθε τετύφαται.

Ὑπερσυντέλικος. τὸ ὁριστικὸν, ἐτετύμμην, ἐτέτυψο ἐτέτυπτο. ἐτετύμμεθον ἐτέτυφθον ἐτετύφθην. ἐτετύμμεθα ἐτέτυφθε ἐτετύφατο.
τὸ προστακτικὸν, τέτυψο τετύφθω. τέτυφθον τετύφθων. τέτυφθε τετύφθωσαν. Τὸ ἀπαρέμφατον. τετύφθαι.

Ἀόριστος α΄. Τὸ ὁριστικόν. ἑνικά. ἐτύφθην ἐτύφθης ἐτύφθη. δυ. ἐτύφθητον ἐτυφθήτην. πληθυν. ἐτύφθημεν ἐτύφθητε ἐτύφθησαν. τὸ προστακτικὸν, ἑνικά. τύφθητι τυφθήτω. δυ. τύφθητον τυφθήτων. πλη. τύφθητε τυφθήτωσαν. Τὸ εὐκτικόν. ἑνικά. τυφθείην τυφθείης τυφθείη. δυ. τυφθείητον τυφθειήτην. πλ. τυφθείημεν τυφθείητε τυφθείησαν καὶ τυφθεῖεν.

φθεῖεν. τὸ ὑποτακτικόν. ἑνικά. ἐὰν τυφθῶ τυφθῇς τυφθῇ. δυ. ἐὰν τυφθῆτον τυφθῆτον πλη. ἐὰν τυφθῶμεν τυφθῆτε τυφθῶσι. τὸ ἀπαρέμφατον. τυφθῆναι.

M ἔλλων α. τὸ ὁριστικὸν, ἑνι. τυφθήσομαι τυφθήσῃ τυφθήσεται. δυ. τυφθησόμεθον τυφθήσεσθον τυφθήσεσθον. πλη. τυφθησόμεθα. τυφθήσεσθε τυφθήσονται. τὸ εὐκτικὸν, ἑνικά. τυφθησοίμην τυφθήσοιο τυφθήσοιτο. δυ. τυφθησοίμεθον τυφθήσοισθον τυφθησοίσθην. πλη. τυφθησοίμεθα τυφθήσοισθε τυφθήσοιντο. τὸ ἀπαρέμφατον, τυφθήσεσθαι.

A όριστος. β. τὸ ὁριστικόν. ἑνικά. ἐτύπην ἐτύπης ἐτύπη. δυ. ἐτύπητον ἐτυπήτην. πλ. ἐτύπημεν ἐτύπητε ἐτύπησαν. τὸ προστακτικόν. ἑνικά. τύπηθι τυπήτω. δυ. τύπητον τυπήτων. πλη. τύπητε τυπήτωσαν. τὸ εὐκτικόν. ἑνι. τυπείην τυπείης τυπείη. δυ. τυπείητον τυπηείτην. πλ. τυπείημεν τυπείητε τυπείησαν καὶ τυπεῖεν. τὸ ὑποτακτικὸν ἑνι. ἐὰν τυπῶ τυπῇς τυπῇ. δυ. ἐὰν τυπῆτον τυπῆτον. πλ. ἐὰν τυπῶμεν τυπῆτε τυπῶσιν. τὸ ἀπαρέμφατον τυπῆναι.

M ἔλλων. β. τὸ ὁριστικόν. ἑνικά. τυπήσομαι τυπήσῃ τυπήσεται. δυ. τυπησόμεθον τυπήσεσθον τυπήσεσθον. πλ. τυπησόμεθα τυπήσεσθε τυπήσονται. τὸ εὐκτικόν. ἑνι. τυπησοί-

μην τυπήσοιο τυπήσοιτο. δυϊκ. τυπησοίμεθον τυπήσοισθον τυπησοίσθην. πληθ. τυπησοίμεθα τυπήσοισθε τυπήσοιντο. Τὸ ἀπαρέμφατον. τυπήσεσθαι.

Μ ἐτ' ὀλίγον μέλλων. Τὸ ὁριστικόν. ἑνικ. τετύψομαι τετύψῃ τετύψεται. δυϊκά. τετυψόμεθον τετύψεσθον τετύψεσθον. πληθυντικά. τετυψόμεθα τετύψεσθε τετύψονται.

Τὸ εὐκτικὸν, ἑνικά. τετυψοίμην τετύψοιο τετύψοιτο. δυϊκά. τετυψοίμεθον τετύψοισθον τετυψοίσθην. πληθυντικά. τετυψοίμεθα τετύψοισθε τετύψοιντο. Τὸ ἀπαρέμφατον. τετύψεσθαι.

Ἐνεργητικὰ ἐνεστῶτος.

Τ ὁ ὁριστικόν, τίθημι τίθης τίθησι. τίθετον τίθετον. τίθεμεν τίθετε τιθέασιν.

Π αρατατικός. ἐτίθην ἐτίθης ἐτίθη. ἐτίθετον ἐτιθέτην. ἐτίθεμεν ἐτίθετε ἐτίθεσαν.

Τὸ προστακτικόν. τίθετι τιθέτω. τίθετον τιθέτων. τίθετε τιθέτωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. τιθείην τιθείης τιθείη. τιθείητον τιθειήτην. τιθείημεν τιθείητε τιθείησαν.

Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τιθῶ ἐὰν τιθῇς ἐὰν τιθῇ. ἐὰν τιθῆτον ἐὰν τιθῆτον. ἐὰν τιθῶμεν ἐὰν τιθῆτε ἐὰν τιθῶσιν.

Τὸ ἀπαρέμφατον. τιθέναι.

Α όριστος β'. Τὸ ὁριστικόν. ἔθην ἔθης ἔθη. ἔθε-

τον ἐθέτην. ἔθεμεν ἔθετε ἔθεσαν.
Τὸ προστακτικόν. θέτι, καὶ θὲς, θέτω. θέ-
τον θέτων. θέτε θέτωσαν.
Τὸ εὐκτικόν. θείην θείης θείη. θείητον θειήτην.
θείημεν θείητε θείησαν.
Τὸ ὑποτακτικόν. ἐὰν θῶ θῇς θῇ. ἐὰν θῆτον ἐὰν
θῆτον. ἐὰν θῶμεν ἐὰν θῆτε ἐὰν θῶσι.
Τὸ ἀπαρέμφατον, θεῖναι.

Μέσα ἐνεστώς.

Τ ὸ ὁριστικὸν, τίθεμαι τίθεσαι τίθεται. τι-
θέμεθον τίθεσθον τίθεσθον. τιθέμεθα τίθε-
σθε τίθενται.
Γ αρατατικός. ἐτιθέμην, ἐτίθεσο καὶ ἐτίθου, ἐ-
τίθετο. ἐτιθέμεθον ἐτίθεσθον ἐτιθέσθην. ἐτι-
θέμεθα ἐτίθεσθε ἐτίθεντο.
Τὸ προστακτικόν. τίθεσο καὶ τίθου τιθέσθω. τί-
θεσθον τιθέσθων. τίθεσθε τιθέσθωσαν.
Τὸ εὐκτικόν. τιθείμην τιθεῖο τιθεῖτο. τιθεί-
μεθον τιθεῖσθον τιθείσθην. τιθείμεθα τιθεῖσθε
τιθεῖντο.
Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τιθῶμαι ἐὰν τιθῇ ἐὰν
τιθῆται. ἐὰν τιθώμεθον ἐὰν τιθῆσθον ἐὰν
τιθῆσθον. ἐὰν τιθώμεθα ἐὰν τιθῆσθε ἐὰν τι-
θῶνται.
Τὸ ἀπαρέμφατον τίθεσθαι.
Α όριστος. β'. Τὸ ὁριστικόν. ἐθέμην, ἔθεσο καὶ ἔθου
ἔθετο, καὶ τὰ λοιπὰ τοῖς τοῦ ἐτιθέμην ὁμοίως.

## Παθητικὴ ἐνεστώς.

Τὸ ὁριστικόν, τίθεμαι τίθεσαι τίθεται. τιθέμεθον τίθεσθον τίθεσθον. τιθέμεθα τίθεσθε τίθενται. παρατατ. ἐτιθέμην ἐτίθεσο καὶ ἐτίθου. ἐτίθετο. ἐτιθέμεθον ἐτίθεσθον ἐτιθέσθην. ἐτιθέμεθα ἐτίθεσθε ἐτίθεντο. Τὸ προστακτικόν. τίθεσο καὶ τίθου τιθέσθω. τίθεσθον τιθέσθων. τίθεσθε τιθέσθωσαν. Τὸ εὐκτικόν. τιθείμην τίθειο τίθειτο. τιθείμεθον τίθεισθον τιθείσθην. τιθείμεθα τίθεισθε τίθειντο. Τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τίθωμαι. ἐὰν τίθῃ ἐὰν τίθηται. ἐὰν τιθώμεθον ἐὰν τίθησθον ἐὰν ἴθησθον. ἐὰν τιθώμεθα ἐὰν τίθησθε ἐὰν τίθωνται. Τὸ ἀπαρέμφατον τίθεσθαι.

## Παρακείμενος.

Τὸ ὁριστικόν, τέθειμαι τέθεισαι τέθειται. τεθείμεθον τέθεισθον τέθεισθον. τεθείμεθα τεθεῖσθε τέθεινται. Τὸ εὐκτικόν. τεθείμην τεθεῖο τεθεῖτο. τεθείμεθον τεθεῖσθον. τεθείσθην. τεθείμεθα τεθεῖσθε τεθεῖντο. Τὸ ὑποτακτικόν. ἐὰν τεθῶμαι ἐὰν τεθῇ ἐὰν τεθῆται. ἐὰν τεθώμεθον ἐὰν τεθῆσθον ἐὰν τεθῆσθον. ἐὰν τεθώμεθα ἐὰν τεθῆσθε ἐὰν τεθῶνται. Τὸ ἀπαρέμφατον, τεθεῖσθαι.

Ὑπερσυντέλικος. Τὸ ὁριστικόν. ἐτεθείμην. ἐτέθεισο ἐτέθειτο. ἐτεθείμεθον ἐτέθεισθον ἐτεθείσθην. ἐτεθείμεθα ἐτέθεισθε ἐτέθειντο. Τὸ προστακτικόν. τέθεισο τεθείσθω. τέθεισθον τεθείσθων. τέθεισθε τεθείσθωσαν.

Α ὁριστος α. Τὸ ὁριστικόν. ἐτέθην ἐτέθης ἐτέθη. ἐτέθητον ἐτεθήτην. ἐτέθημεν ἐτέθητε ἐτέθησαν. Τὸ προστακτικὸν τέθητι τεθήτω. τέθητον τεθήτων. τέθητε τεθήτωσαν. Τὸ εὐκτικόν. τεθείην τεθείης τεθείη. τεθείητον τεθειήτην. τεθείημεν. τεθείητε τεθείησαν. Τὸ ὑποτακτικόν. ἐὰν τεθῶ ἐὰν τεθῇς ἐὰν τεθῇ. ἐὰν τεθῆτον ἐὰν τεθῆτον. ἐὰν τεθῶμεν ἐὰν τεθῆτε ἐὰν τεθῶσιν. Τὸ ἀπαρέμφατον, τεθῆναι. μέλ. α.

Τ ὁ ὁριστικὸν, τεθήσομαι τεθήσῃ τεθήσεται. τεθησόμεθον τεθήσεσθον τεθήσεσθον. τεθησόμεθα τεθήσεσθε τεθήσονται. Τὸ εὐκτικόν. τεθησοίμην τεθήσοιο τεθήσοιτο. τεθησοίμεθον τεθήσοισθον τεθησοίσθην. τεθησοίμεθα τεθήσοισθε τεθήσοιντο.

Τὸ ἀπαρέμφατον, τεθήσεσθαι.

Ἐνεργητικά. ἑστώς.

ὁ ὁριστικόν. ἵστημι. παρατ. ἵστην. Τὸ προστακτικόν. ἵσταθι. τὸ εὐκτικόν. ἱσταίην.

Τὸ ὑποτακτικόν. ἐὰν ἱστῶ.

Τὸ ἀπαρέμφατον. ἱστάναι.

Ἀόριστος β.

Τ ὁ ὁριστικὸν ἔστην. Τὸ προστακτικόν. στάθι.

Τὸ εὐκτικόν. σταίην.

Τὸ ὑποτακτικόν. ἐὰν στῶ.

Τὸ ἀπαρέμφατον. ἱστάναι.

Μέσα καὶ παθητικὰ ἐνεστῶς.

Τὸ ὁριστικὸν, ἵσταμαι. παρατατι. ἱστάμην. Τὸ προστακτικὸν ἵστασο. Τὸ εὐκτικόν. ἱσταίμην. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἱστῶμαι. Τὸ ἀπαρέμφατον, ἵστασθαι. παρακ. Τὸ ὁριστικόν. ἕσταμαι. Τὸ εὐκτικὸν ἑσταίμην. Τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν ἑστῶμαι. Τὸ ἀπαρέμφατον. ἑστάσθαι

Ὑπερσυντέλικος. Τὸ ὁριστικὸν ἑστάμην. Τὸ προστακτικὸν, ἕστασο.

Ἀόριστος. α. Τὸ ὁριστικὸν, ἐστάθην. Τὸ προστακτικὸν, στάθητι. Τὸ εὐκτικόν. σταθείην. Τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν σταθῶ. Τὸ ἀπαρέμφατον, σταθῆναι.

Μέλλων α. Τὸ ὁριστικόν. σταθήσομαι. Τὸ εὐκτικὸν, σταθησοίμην. Τὸ ἀπαρέμφατον, σταθήσεσθαι.

Ἐνεργητικὰ ἐνεστώς.

Τὸ ὁριστικὸν, δίδωμι. παρατ. ἐδίδων. Τὸ προστακτικὸν, δίδοθι. Τὸ εὐκτικὸν, διδοίην. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν διδῶ. Τὸ ἀπαρέμφατον διδόναι. ἀό. β. Τὸ ὁριστικὸν, ἔδων. Τὸ προστακτικὸν δός. Τὸ εὐκτικὸν, δοίην. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν δῶ. Τὸ ἀπαρέμφατον, δοῦναι.

Μέσα καὶ παθητικὰ ἐνεστώς.

Τὸ ὁριστικὸν, δίδομαι, παρατατικὸς ἐδιδόμην. Τὸ προστακτικὸν, δίδοσο καὶ δίδου. Τὸ εὐκτικὸν διδοίμην. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν διδῶμαι.

Τὸ ἀπαρέμφατον, δίδοσθαι.

Παρακείμενος. Τὸ ὁριστικὸν, δέδομαι. Τὸ εὐκτικὸν, δεδοίμην. Τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν δεδῶμαι, τὸ ἀπαρέμφατον, δεδόσθαι.

Υπερσυντέλικος. Τὸ ὁριστικὸν ἐδεδόμην. Τὸ προστακτικὸν, δέδοσο.

Αόριστος α΄. Τὸ ὁριστικὸν, ἐδόθην. Τὸ προστακτικὸν δόθητι. Τὸ εὐκτικὸν, δοθείην. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν δοθῶ. Τὸ ἀπαρέμφατον, δοθῆναι.

Μέλλων α΄. Τὸ ὁριστικὸν, δοθήσομαι. Τὸ εὐκτικὸν δοθησοίμην.

Τὸ ἀπαρέμφατον, δοθήσεσθαι.

Αόριστος β΄. Τὸ ὁριστικὸν ἐδόμην. Τὸ προστακτικόν. δόσο καὶ δοῦ. Τὸ εὐκτικὸν δοίμην. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν δῶμαι. Τὸ ἀπαρέμφατον, δόσθαι. Ἐνεργητικὰ εἰς ως.

Τὸ ὁριστικὸν ζεύγνυμι. παρατατικὸς, ἐζεύγνυν. Τὸ προστακτικὸν, ζεύγνυθι. Τὸ ἀπαρέμφατον, ζευγνύναι.

Μέσα καὶ παθητικά.

Τὸ ὁριστικὸν ζεύγνυμαι. παρατατικὸς, ἐζευγνύμην. Τὸ προστακτικὸν ζεύγνυσο. Τὸ ἀπαρέμφατον ζεύγνυσθαι. οὐκοῦν ἐγκλιτικῶς, καὶ χωρὶς ὧδε.

Τὸ ὁριστικὸν τύπτω. παρατ. ἔτυπτον. Τὸ προστακτικὸν. τύπτε. Τὸ εὐκτικὸν τύπτοιμι. Τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν τύπτω. Τὸ ἀπαρέμφατον τύπτειν. καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως.

Ἰστέον δὲ ὅτι τῶν εἰς μι. τὰ ἀπὸ ω. παραλήγοντα διὰ τοῦ αὐτοῦ ω. ἔχει τὰ τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ ἀορίστου ὑποτακτικά. ἐὰν διδῶ. διδῷς διδῷ. ἐὰν δῶ. δῷς δῷ. Ὅτι τῶν εἰς μι. τὰ τῷ υ παραληγόμενα, ἔγκλισιν οὔτε εὐκτικὴν, οὔτε ὑποτακτικὴν οἰκείαν ἑαυτοῖς ἔχει. Ὅτι τὰ τῆς τρίτης κλίσεως εἰς ω. λήγοντα καθαρὸν, καὶ τὸ α. ἢ τὸ ε. ἢ τὸ ο. παραλήγουσαν ἔχοντα. οἷον βοάω. ποιέω. χρυσόω, αὐξανομένης χρονικῶς τῆς παραληγούσης, τὸν μέλλοντα ὡς ἐπιτοπλεῖστον ποιεῖ ὧδε. ποιήσω. βοήσω χρυσώσω. πάσχει δὲ καὶ συναιρέσεις, ἐπί τε ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ τοιάσδε τε καὶ τοσάσδε.

Καλείσθω δὲ καὶ τὸ μὲν α. τὸ δὲ, ε. τὸ δὲ, ο.

Πάθη τῶν α. αω ω. αει ᾳ. αε α. αο ω. αου ω. αη α. αοι ῳ.

Βοάω ῶ. βοάεις ᾷς. βοάετον ᾶ. βοάομεν ῶ. βοάουσι ῶ. βοάη ᾶ. βοάοιμι ῷ.

Πάθη τῶν ε. εω ω. εει ει. εε ει. εο οῦ. εου οῦ. εη ῆ. εοι οῖ.

Ποιέω ῶ. ποιέεις εῖς. ποιέετον εῖ. ποιέομεν οῦ. ποιέουσι οῦ. ποιέῃ ῇ. ποιέοιμι οῖ.

Πάθη τοῦ ο. οω ω. οε ου. οο ου. οου ου. ωη ωου. ο, ι. οῖ. ἐν διφθόγγῳ ἡτινιοῦν, πλὴν τοῦ ἀπαρεμφάτου.

Χρυσόω ῶ. χρυσόεις οῖ. χρυσόετον οῦ. χρυσόομεν οῦ. χρυσόουσι οῦ. χρυσόοιμι οῖ. χρυσόῃ οῖ. χρυσόωμεν ῶ. χρυσόητε ῶ οῦ. χρυσόειν οῦν. Τούτων δὲ πάντων

καὶ οἱ

καὶ οἱ ἐκ συναιρέσεως εὐκτικοὶ ἐνεργητικοὶ ἐνεστῶτες τοῦ ληκτικοῦ μῦ, εἰς ἣν τρεπομένου προφέρονται, ποιοῖμι ποιοίην. Ὅθεν δὴ καὶ τὰ τῶν πληθυντικῶν τρίτα πρόσωπα οὐ μόνον εἰς εν λήγοντα ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ εἰς σαν, ποιοίησαν. Ιδία δὲ τὰ ε̄ καὶ συναίρεσιν τῶν πρώτων προσώπων οὐδενὸς πάσχει δισύλλαβα ὄντα. Κλίνεται δὲ καὶ εἰς τὸν μέλλοντα, τὸ ῡ προσλαμβάνοντα, ὡς, ἐπὶ τὸ πλεῖστον πλέω, πλεύσω.

Ὅτι μὴν τῶν παθητικῶν παρακειμένων οὐκ ἔστιν ἀκολούθως ποιεῖν τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν, ἔχοντος τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν τὴν λήγουσαν διὰ συμφώνων δυοῖν. οἷον τέτυπται, πέπλεκται. διὸ καὶ ἤτοι τῷ ἰωνικῷ χρώμεθα. τετύφαται λέγοντες, καὶ πεπλέχαται. ἢ εἰς μετοχὴν καὶ ῥῆμα ὑπαρκτικὸν ἀναλύομεν. τετυμμένοι εἰσὶ λέγοντες. καὶ πεπλεγμένοι εἰσίν, τὸ δὲ ὑπαρκτικὸν, ὧδε τυγχάνει κλινόμενον καὶ γραφόμενον.

Ἐνεστώς.

Τὸ ὁριστικὸν εἰμὶ εἶ ἐστίν. ἐστὸν ἐστόν. ἐσμὲν ἐστὲ εἰσίν. Παρατατικός. ἦν ἦς ἦν. ἦτον ἤτην. ἦμεν ἦτε ἦσαν. Τὸ προστακτικὸν ἴσθι καὶ ἔσο, ἔστω. ἔστον ἔστων. ἔστε, ἔστωσαν. Τὸ εὐκτικὸν εἴην εἴης εἴη. εἴητον εἰήτην. εἴημεν εἴητε εἴησαν καὶ εἶεν. Τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν ὦ ἐὰν ᾖς ἐὰν ᾖ. ἐὰν ἦτον ἐὰν ἦτον. ἐὰν ὦμεν ἐὰν ἦτε ἐὰν ὦσιν. Τὸ ἀπαρέμφατον. εἶναι.

Μέλλων. Τὸ ὁριστικὸν ἔσομαι ἔσῃ ἔσεται καὶ ἔσται. ἐσόμεθον ἔσεσθον ἔσεσθον. ἐσόμεθα ἔσεσθε ἔσονται. Τὸ εὐκτικὸν ἐσοίμην ἔσοιο ἔσοιτο. ἐσοίμεθον ἔσοισθον ἐσοίσθην. ἐσοίμεθα ἔσοισθε ἔσοιντο. Τὸ ἀπαρέμφατον, ἔσεσθαι.

Περὶ μετοχῆς.

Μετοχὴν δὲ διαιρετέον μὲν ὡς τὸ ῥῆμα, κλιτέον δὲ ὡς τὸ ὄνομα. καὶ ὅλως τῇ μὲν τοῦ ὀνόματος, τῇ δὲ τοῦ ῥήματος μετέχειν θετέον. ταῦτα γὰρ παρεπόμενα ἔχει τῷ τε ὀνόματι τῷ τε ῥήματι. θεωρείσθω δ᾽ ἐν τούτοις. Ἐνεργητικὰ ἐνεστώς.

Τύπτω. ὁ παρατ. ἔτυπτον. τὸ ἀρσενικὸν ὁ τύπτων. τὸ θηλυκὸν ἡ τύπτουσα. τὸ οὐδέτερον τὸ τύπτον.
Μέλλων α΄. τύψω. ὁ τύψων. ἡ τύψουσα. τὸ τύψον.
Ἀόριστος. α΄. ἔτυψα. ὁ τύψας. ἡ τύψασα. τὸ τύψαν.
Παρακ. καὶ ὑπερ. τέτυφα. ὁ τετυφώς. ἡ τετυφυῖα. τὸ τετυφός. ἀό. β΄. ἔτυπον. ὁ τυπών. ἡ τυποῦσα. τὸ τυπόν. μέλ. β΄. τυπῶ. ὁ τυπῶν. ἡ τυποῦσα. τὸ τυποῦν. Μέσα ἐνεστώς.
Τύπτομαι. ὁ τυπτόμενος. ἡ τυπτομένη. τὸ τυπτόμενον. μέλ. α΄. τύψομαι. ὁ τυψόμενος. ἡ τυψομένη. τὸ τυψόμενον. ἀό. α΄. ἐτυψάμην. ὁ τυψάμενος. ἡ τυψαμένη. τὸ τυψάμενον. παρακείμενος. τέτυπα. ὁ τετυπώς. ἡ τετυπυῖα. τὸ τετυπός. ἀό. β΄. ἐτυπόμην, ὁ τυπόμενος, ἡ τυπομένη, τὸ τυπόμενον. μέλ. β΄. τυποῦμαι, ὁ τυπούμενος, ἡ τυπουμένη, τὸ τυπούμενον.

παθητικὰ

Παθητικά. ἐνεστώς.

Τ ύπτομαι. ὁ τυπτόμενος. ἡ τυπτομένη. τὸ τυπτόμενον. παρακ. τέτυμμαι, ὁ τετυμμένος, ἡ τετυμμένη. τὸ τετυμμένον. ἀό. ά. ἐτύφθην. ὁ τυφθεὶς, ἡ τυφθεῖσα. τὸ τυφθέν. μέλ. ά. τυφθήσομαι. ὁ τυφθησόμενος. ἡ τυφθησομένη, τὸ τυφθησόμενον. ἀό. β΄. ἐτύπην, ὁ τυπεὶς. ἡ τυπεῖσα. τὸ τυπέν. μέλ. β΄. τυπήσομαι, ὁ τυπησόμενος, ἡ τυπησομένη, τὸ τυπησόμενον.

Μ ετ' ὀλίγον μέλ. τετύψομαι. ὁ τετυψόμενος. ἡ τετυψομένη τὸ τετυψόμενον. Ἐνεργ. ἐνεστώς.

Τ ίθημι ἐτίθην, ὁ τιθεὶς. ἡ τιθεῖσα. τὸ τιθέν. ἀό. β΄. ἔθην, ὁ θεὶς, ἡ θεῖσα, τὸ θέν. Ἐνεστώς.

Ι στημι, ἵστην. ὁ ἱστὰς, ἡ ἱστᾶσα. τὸ ἱστάν. ἀό. β΄. ἔστην, ὁ στὰς, ἡ στᾶσα. τὸ στάν. Ἐνεστώς.

Δ ίδωμι ἐδίδων. ὁ διδούς. ἡ διδοῦσα. τὸ διδοῦν.

Α όριστος. β΄. ἔδων. ὁ δοὺς. ἡ δοῦσα. τὸ δοῦν. Ἐνεστώς.

Ζ εύγνυμι ἐζεύγνυν ὁ ζευγνύς. ἡ ζευγνῦσα τὸ ζευγνύν.

Ε νεστώς. εἰμὶ ἦν. ὁ ὢν ἡ οὖσα τὸ ὄν. μέλ. ἔσομαι, ὁ ἐσόμενος, ἡ ἐσομένη, τὸ ἐσόμενον.

Κ λίνεται δὲ τὰ μὲν θηλυκὰ πάντα κατὰ τὴν δευτέραν τοῦ ὀνόματος κλίσιν. τῶν δὲ ἀρσενικῶν τε καὶ οὐδετέρων. τὰ μὲν ἐνεργητικὰ ὡς ἡ πέμπτη, τὰ δὲ παθητικὰ, ὡς ἡ τρίτη. πλὴν τῶν ἀορίστων, τῆς πέμπτης δὴ καὶ αὐτῶν ὄντων. τὰ δὲ μέσα εἰς τὴν τρίτην καὶ αὐτὰ ἀνάγεται. πλὴν τοῦ τοῦ παρακειμένου, τῆς πέμπτης δὴ καὶ αὐτοῦ ὄντων.

## Περὶ ἀντωνυμίας.

Ἀντωνυμία δὲ, ἡ μὲν, πρωτότυπος. ἡ δὲ, κτητική. ἡ δὲ, δεικτική. ἡ δὲ, ἀναφορική. ἡ δὲ, σύνθετος. ἔχει δὲ καὶ γένη, καὶ ἀριθμοὺς, καὶ πτώσεις, καὶ πρόσωπα παρεπόμενα. πρωτότυποι μὲν οὖν τρεῖς. ἐγώ. σύ. ὅς. κλίσεις δὲ τούτων θετικῶς αὗται. ἑνικά. ἡ εὐθεῖα. ἐγώ. ἡ γενική, ἐμοῦ. ἡ δοτική ἐμοί. ἡ αἰτιατική ἐμέ. δυϊκ. ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτιατική νώ. ἡ γενικὴ καὶ δοτική νῷν. πληθ. ἡ εὐθεῖα. ἡμεῖς. ἡ γενικὴ ἡμῶν. ἡ δοτικὴ ἡμῖν. ἡ αἰτιατικὴ ἡμᾶς.

Ἑνικά. σύ. σοῦ. σοί. σέ. δυϊκ. σφώ. σφῶν. πληθυ. ὑμεῖς ὑμῶν. ὑμῖν. ὑμᾶς. ἑνικά. ὅς. οὗ. οἷ. ἕ. δυϊκ. σφέ. σφίν. πληθυ. σφεῖς. σφῶν. σφίσι. σφᾶς.

Κτητικαὶ δὲ ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων παραγόμεναι ὀκτώ. ἐμός. σός. ἑός. νωΐτερος. σφωΐτερος. ἡμέτερος. ὑμέτερος. σφέτερος. ὧν δὴ ἑκάστη τριγενῶς λέγεται ἐμός. ἐμή. ἐμόν. νωΐτερος. νωϊτέρα. νωΐτερον. ἣ δὲ κλιθήσεται, δῆλον. Δεικτικαί.

Δεικτικαὶ δὲ, δύο τριγενῶς καὶ αὗται λεγόμεναι. οὗτος. αὕτη. τοῦτο. ἐκεῖνος. ἐκείνη. ἐκεῖνο. καὶ κλινόμεναι ὧδε. ἑνικά. οὗτος. τούτου. τούτῳ. τοῦτον. ὦ οὗτος. δυϊκ. τούτω τούτοιν. ὦ τούτω. πληθ. οὗτοι. τούτων. τούτοις. τούτους. ὦ οὗτοι. ἑνι. αὕτη. ταύτης. ταύτῃ. ταύτην. ὦ αὕτη. δυϊκ. ταύτα. ταύταιν. ὦ ταύτα. πληθ. αὗται. τούτων. ταύταις. ταύτας. ὦ αὗται. ἑνικά. τοῦτο. τούτου. τούτῳ. τοῦτο. ὦ τοῦτο δυϊκ. τούτω. τούτοιν. ὦ τούτω.

πληθ.

πλη. ταῦτα. τούτων. τούτοις. ταῦτα. ὦ ταῦτα.
E κεῖνος. ἐκείνου. ἐκείνη. ἐκείνης. ἐκεῖνο. ἐκείνου. ὡς αἱ τῶν ὀνομάτων κλίσεις. Αναφορικὴ δέ τοι μία, τριγενῶς καὶ αὕτη λεγομένη. αὐτός. αὐτή. αὐτό. Ἴδιον δὲ ταύτης, ἡ τριπρόσωπος σημασία. αὐτὸς γὰρ ἀντὶ τοῦ ἐγώ. ἢ σύ. ἢ ἐκεῖνος. Σύνθετοι. Σύνθετοι δὲ τρεῖς εὐθείας οὐκ ἔχουσαι, ἐμαυτοῦ. σαυτοῦ. καὶ ἑαυτοῦ λεγόμεναι τριγενῶς. Καὶ αἱ μὲν τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου ἐπὶ τοσοῦτον κλινόμεναι ἐμαυτοῦ. ἐμαυτῷ. ἐμαυτόν. σαυτοῦ. σαυτῷ. σαυτόν. αἱ δὲ τοῦ τρίτου ἐφ᾽ ὅλους, αἳ δὴ καὶ οὐ μόνον συνθέτως, ἀλλὰ καὶ διῃρημένως κλίνονται ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν. οἷον ἑαυτῶν, καὶ σφῶν αὐτῶν. ἑαυτοῖς, καὶ σφίσιν αὐτοῖς, ἑαυτοὺς. καὶ σφᾶς αὐτούς.

Περὶ προθέσεως.

Γ ρόθεσις δὲ ἡ μὲν μονοσύλλαβος, ἡ δὲ δισύλλαβος. παρεπόμενα δὲ ἔχει, τὸ ὀξύνεσθαι. εἰ ἐπιδέχεται τόνον, τὸ ψιλοῦσθαι. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ υ ἀρχομένων. τὸ βραχυκαταληκτεῖν, πλὴν δυοῖν. Θεωρείσθω δ᾽ ἐν τούτοις. ἐν. εἰς. ἐξ. σύν. πρός. πρό. ἀνά. κατά. διά. μετά. παρά. ἀντί. ἐπί. περί. ἀμφί. ἀπό. ὑπό. ὑπέρ.

Περὶ ἐπιρρήματος.

E πίρρημα δὲ τὸ μὲν χρονικόν, οἷον νῦν. τότε. ποτέ. ἤδη. ἄρτι. αὖθις. τέως. ἕως. ἡνίκα. ἔπειτα. μετέπειτα. σήμερον. αὔριον. χθές. πάλαι. ἀεί.

Τ ὁ δὲ, τόπου. οἷον ἄνω. κάτω ἔξω. ἔσω. πόῤῥω, ἐγγὺς, ἐναντίως. χαμαί. ἔνθα, ὅθεν, ἐπέκεινα, μακράν.

Τ ὁ δὲ ποιότητος. οἷον εὖ. καλῶς, ἡδέως, σοφῶς, ἃ δὴ καὶ μεσότητος εἶναι λέγεται, κυνηδὸν, βοτρυδὸν, ἀγεληδόν.

Τ ὁ δὲ ποσότητος. οἷον ἅπαξ, δὶς, τρὶς, πολλάκις, ὀλιγάκις.

Τ ὁ δὲ ἀθροίσεως, οἷον ἅμα, ὁμοῦ, συλλήβδην. ἀθρόως.

Τ ὁ δὲ διαιρέσεως. οἷον αὖθι, χωρὶς, δίχη.

Τ ὁ δὲ ἐξαιρέσεως, οἷον πλήν.

Τ ὁ δὲ τάξεως, οἷον ἑξῆς, ἐφεξῆς εὐθὺς. εὐθέως. ἐξαίφνης, αὐτίκα παραχρῆμα.

Τ ὁ δὲ ὁμοιώσεως, οἷον, ὡς, ὥσπερ, καθὰ, καθάπερ.

Τ ὁ δὲ ἀποστάσεως, οἷον ὥστε.

Τ ὁ δὲ συγκρίσεως, οἷον μᾶλλον, ἧττον.

Τ ὁ δὲ ἐπιτάσεως, οἷον λίαν, ἄγαν, μάλιστα, πάνυ σφόδρα.

Τ ὁ δὲ ἀνέσεως. οἷον, ἠρέμα. ἡσυχῆ. μόγις.

Τ ὁ δὲ βεβαιώσεως. οἷον δηλαδή. δήπουθεν. πάντως, ὄντως, ἦ.

Τ ὁ δὲ κατωμόσεως. οἷον νὴ. ναί.

Τ ὁ δὲ καταφάσεως. οἷον, ναί.

Τ ὁ δὲ ἀπωμόσεως. οἷον μά.

Τ ὁ δὲ ἀρνήσεως. οἷον οὐ. οὐδαμῶς. ἥκιστα.

Τ ὁ δὲ ἀπαγορεύσεως. οἷον μηδαμῶς. μή.

Τ ὁ δὲ εἰκασμοῦ. οἷον ἴσως. τάχα. τυχόν.

Τ ὁ δὲ ἐρωτήσεως. οἷον πόθεν. ποῖ. ποῦ. πηνίκα πῶς.

Τ ὁ δὲ δείξεως· οἷον ἰδού· ἠνί· ὧδε· ἐκεῖ· ἐνθάδε·

Τ ὁ δὲ κλίσεως· οἷον ὦ·

Τ ὁ δὲ διασαφήσεως· οἷον, ἤγουν· οἷον· τουτέστιν· εἴτουν·

Τ ὁ δὲ θέσεως· οἷον ἀναγνωστέον· γραπτέον·

Τ ὁ δὲ εὐχῆς· οἷον εἴθε· ὤφελον·

Τ ὁ δὲ σχετλιασμοῦ· οἷον· ἆ· ὢ· ἰού· οἴμοι· φεῦ·

Τ ὁ δὲ, θαυμασμοῦ· οἷον, ὦ· φεῦ·

Τ ὁ δὲ ἐκπλήξεως· οἷον, ἆ· ἡράκλεις·

Τ ὁ δὲ θειασμοῦ· οἷον εὐοῖ· εὐαί·

Ε χει δὲ παρεπόμενα εἶδος, καὶ σχῆμα· τὸ μὲν γὰρ πρωτότυπον οἷον νῦν· τὸ δὲ, παράγωγον· οἷον ἑτέρωθεν· καὶ τὸ μὲν ἁπλοῦν οἷον πάλαι· τὸ δὲ, σύνθετον· οἷον πρόπαλαι·

Περὶ συνδέσμου·

Σ ύνδεσμος δὲ, ὁ μὲν, συμπλεκτικός· οἷον μὲν, δὲ· τε· καὶ· ἀλλά· ἀτάρ· αὐτάρ·

Ο δὲ διαζευκτικός· οἷον ἤ· ἤτοι·

Ο δὲ συναπτικός· οἷον, εἰ· εἴπερ· εἰδή· εἰδήπερ·

Ο δὲ παρασυναπτικός· οἷον, ἐπεί· ἐπειδή·

Ο δὲ, αἰτιολογικός· οἷον ἵνα· ὅπως· γάρ· ὅτι· διότι·

Ο δὲ, ἀπορηματικός· οἷον ἆρα· εἶτα· μῶν· μή·

Ο δὲ συλλογιστικός· οἷον ἄρα· ἀλλά· ἀλλαμήν· οὖν· τοίνυν· τοιγάρτοι· τοιγαροῦν·

Ο δὲ, παραπληρωματικός· οἷον δή· πού· τοί· δῆτα· πέρ· πῶ· μήν· οὖν· γέ·

Ὁ δὲ, δυνητικός. οἷον ἄν.

Ὁ δὲ, διακριτικός. εἴτ' οὖν ἐκλεκτικός. οἷον ἤ.

Ὁ δὲ ἐλαττωτικός. οἷον, γοῦν. γέ.

Ὁ δὲ ἐναντιωματικός. οἷον ὅμως. καίτοι, καίπερ.

Ἔχει δὲ παρεπόμενον, σχῆμα. ὁ μὲν γὰρ ἁπλοῦς. οἷον ἐπεί. ὁ δὲ σύνθετος. οἷον ἐπειδή. περὶ μὲν οὖν τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν ταύτῃ διωρίσθω τὸ πρῶτον.

Τέλος τοῦ πρώτου.

# ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΑ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἐπεὶ δὲ ταῦτα πάλιν ἀπὸ τῶν πρώτων ἀρξάμενοι, λέγωμεν περὶ τῶν αὐτῶν, ὥσπερ τινὰς τόπους τῶν εἰρημένων τιθέντες, καὶ πλείω ἄττα τῶν καθ᾽ ἕκαστον ἀνάγοντες εἰς αὐτά. Τῶν τοίνυν φωνηέντων τὰ μὲν ᾱ. η̄. ε̄. ο̄. ω̄. προτακτικά. τὰ δὲ ῑ. ῡ. ὑποτακτικά. οὕτω γάρ τοι ἐπιπλεκόμενα, συνίστησι τὰς διφθόγγους. ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ ῡ. προτακτικόν, ὡς ἐν τῷ υἱός. ἅρπυια. μυῖα. δίφθογγοι γάρ, καὶ αι. ῃ. ῳ. ηυ. ᾳ. υι. καταχρηστικῶς. ἡ δὲ ωυ. ἰώνων. Ἔτι τῶν φωνηέντων, τὰ μὲν, ᾱ. ε̄. ο̄. μεταβολικά. μεταβάλλει γὰρ ἐπὶ τῶν παρῳχημένων τὸ μὲν ᾱ. καὶ ε̄. εἰς η̄. ἀθενῶ, ἠθένουν. ἐθέλω, ἤθελον. τὸ δὲ ο̄. εἰς ω̄. ὀφείλω, ὤφειλον. Τὰ ῃ. η̄. ῑ. ῡ. ω̄. ἀμετάβολα, ὡς μὴ μεταβάλλοντα. ἡγεμονεύω γάρ, ἡγεμόνευον. ἰξεύω, ἴξευον. ὑβρίζω, ὕβριζον. ὠφελῶ, ὠφέλουν.

Μεταβάλλει τοιγαροῦν εἰς η. τὸ ε̄. πανταχοῦ πλὴν τῶν τεσσάρων καὶ δέκα τινῶν. ἐφ᾽ ὧν τὸ ῑ. προσλαμβάνει.

Τῶν δὲ συμφώνων τὰ μὲν ζ. ξ. ψ. διπλᾶ ἐκ

συμφώνων δυοῖν σύγκειται. τὸ μὲν ζ. ἐκ τοῦ σ. καὶ δ. τὸ δὲ ξ. ἐκ τοῦ κ. καὶ σ. τὸ δὲ ψ, ἐκ τοῦ π. καὶ σ.

Τὰ δὲ λ. μ. ν. ρ. ἀμετάβολα, οὔτε γὰρ ἐν τῇ τῶν ῥηματικῶν σχηματισμῶν μεταβάλλει. οὔτ᾽ αὖ ἐν τῇ τῶν ὀνοματικῶν κλίσεων. ψάλλω, ψαλῶ. νέμω, νεμῶ. κρίνω. κρινῶ. σπείρω, σπερῶ. νέστωρ, νέστορος. ἕλλην, ἕλληνος.

Τὰ δὲ ψιλά, καὶ δασέα, καὶ μέσα, οὕτω πως ἔχει. ὥστε τὸ μὲν β. μέσον τοῦ π. καὶ φ. εἶναι τὴν φωνήν. τὸ δὲ γ. μέσον τοῦ κ. καὶ χ. τὸ δὲ δ. μέσον τοῦ θ. καὶ τ.

## Περὶ συλλαβῆς.

Συλλαβῆς δέ, τὸ μέν ἐστι μακρόν· τὸ δέ, βραχύ. τὸ δέ, κοινόν. καὶ τοῦ μακροῦ, τὸ μέν, φύσει, ἥρως. τὸ δὲ θέσει, ἁπλοῦς. συνίστησι δὲ τὴν μὲν λέξιν ἡ συλλαβή. ἐπιπλοκὴ δή τις αὕτη γραμμάτων ὑπάρχουσα. τὸν δὲ λόγον, ἡ λέξις.

Λόγος δέ, τῇ μέν, ἐπιτεινόμενος. τῇ δέ, ἀνιέμενος, ταῖς καλουμέναις προσῳδίαις τυγχάνει.

## Περὶ προσῳδίας.

Τῶν δὲ προσῳδιῶν, ἡ μὲν ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα. καὶ ἡ περισπωμένη, τόνοι. ἡ δὲ δασεῖα. καὶ ἡ ψιλή, πνεύματα. ἡ δὲ ἀπόστροφος, καὶ ἡ ὑφέν, καὶ ἡ διαστολή, πάθη.

Τ ὅποι τῆς μὲν ὀξείας, ἡ λήγουσα. ὅθεν τὸ ὀξύτονον, ἀγαθός. ἡ παραλήγουσα, ὅθεν τὸ παροξύτονον καὶ βαρύτονον, λόγος. ἡ προπαραλήγουσα. ὅθεν τὸ προπαροξύτονον, δίκαιος.

Τ ἧς δὲ βαρείας τόπος, πᾶσαι αἱ ὁμαλῶς ἀναγινωσκόμεναι συλλαβαί. διὸ καὶ συλλαβικὸς ὀνομάζεται τόνος. τίθεται δὲ ἐπὶ μόνων τῶν ὀξυτόνων μερῶν, ὅταν κατὰ συνέπειαν ἀναγινώσκωμεν ὁμαλῆ. οἷον τὸν περὶ τὸν ἄρχοντα.

Τ ἧς δὲ περισπωμένης τόπος, ἡ λήγουσα. ὅθεν τὸ περισπώμενον, ποιῶ. καὶ ἡ παραλήγουσα, ὅθεν τὸ προπερισπώμενον, ποιοῦμαι.

Τ ἧς δὲ δασείας τε καὶ ψιλῆς, τὰ ἀρκτικὰ φωνήεντα. ἄνθρωπος. ὅμηρος. καὶ τῶν συμφώνων τὸ ρ̄. ῥῆμα.

Τ ἧς δὲ ἀποστρόφου. ἔνθα τι ἐκθλίβεται. ἆρα οὗτος, ἆρ' οὗτος.

Τ ἧς δὲ ὑφὲν ἐπὶ τοῖς ἐκ δυοῖν τινῶν ἢ καὶ πλειόνων συνθέτοις. οἷον πασιμέλουσα.

Τ ἧς δὲ διαστολῆς. ὑφ' ἓν τῶν συντιθεμένων διάκρισίν τινα δεῖ ἐμποιεῖν ὅ, τι.

Περὶ τῶν τοῦ λόγου μερῶν.

Περὶ ὀνόματος.

Τ ῶν δὲ τοῦ λόγου μερῶν τοὔνομα δὴ παρὰ τὰ πρότερον εἰρημένα, καὶ ἐθνικόν τι ἐστίν, οἷον φρύξ. καὶ ἀόριστον ὁποῖός τις. καὶ περιληπτικόν,

δῆμος. καὶ ἐπιμεριζόμενον. ἕτερον. ἑκάτερος. ἕκαστος, ἄλλος. καὶ περιεκτικόν, ἀμπελών. καὶ πεποιημένον. φλοῖσβος. καὶ τακτικὸν πρῶτος, δεύτερος. καὶ πρός τι, πατήρ. καὶ ὡς πρός τι, νύξ θάνατος. Τὰ μὲν δὴ κύρια ἀεὶ μονογενῆ ἐστι. καὶ ἤτοι ἀρσενικὸν μόνον, ἢ θηλυκόν. οἷον ὅμηρος, καλλιόπη. Τῶν προσηγορικῶν. ὅσα σημαντικὰ ζώων, κοινὰ τῷ γένει ὡς ἐπιτοπλεῖστόν ἐστιν. ἔνια μέντοι καὶ ἐπίκοινα.

Τὰ δὲ κυρίως ἐπίθετα τριγενῆ πάντα. σοφός. σοφή. σοφόν. τὰ δὲ ἐπαμφοτερίζονται καὶ νῦν μὲν ὡς ἐπίθετα λαμβανόμενα, νῦν δὲ ὡς προσηγορικά. οἷον τὸ εὐεργέτης, καὶ πολίτης, καὶ βασιλεύς, καὶ τὰ τοιαῦτα, διγενῆ ἐστιν. τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ γέρων, καὶ πτώξ.

Τὰ μὲν οὖν εἰς ος καθαρόν. ἁπλᾶ τριγενῆ, εἰς α τὸ θηλυκὸν παρασχηματίζει. δίκαιος δικαία.

Ὡσαύτως δὲ καὶ εἰ τῷ ρ συλλαβιζομένην ἔχει τὴν λήγουσαν. αἰθηρός, αἰθηρά. τὸ δὲ σοφίη καὶ τὰ τοιαῦτα ἰωνικά.

Τὰ δὲ εἰς μὴ καθαρὸν λήγοντα, εἰς η τὸ θηλυκὸν ἔχει σχηματιζόμενον. οἷον ἔρημος, ἐρήμη. φρόνιμος, φρονίμη.

Τὰ δὲ ἐρωτηματικὰ εἴτ' οὖν πευστικὰ τριγενῆ καὶ αὐτά ἐστιν. τίς, τί. ποῖος, ποῖα, ποῖον. κλητικὴν τε οὐκ ἔχει. λαμβάνεται δὲ ἢ κατ' οὐσίαν. οἷον τὸ τίς. ἢ κατὰ ποιόν. οἷον ποῖος. ἢ κατὰ ποσόν. οἷον τὸ πό-

σον, καὶ πηλίκον, καὶ πόσον. καὶ πότερον. ἢ κατὰ τόπον, ποδαπός. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἀόριστα τριγενῆ ἐστι, καὶ ἕκαστα ἐφ᾽ ἑκάστων τῶν πευστικῶν σχηματίζεται. προσθέσει τοῦ ο. ποῖος, ὁποῖος, πότερος, ὁπότερος.

Τριγενῆ δὲ καὶ τὰ ἀναφορικά, καὶ ἢ κατὰ τὸ ποιὸν, ἢ κατὰ τὸ ποσὸν λαμβανόμενα. τοιοῦτος, οἷος. τηλικοῦτον, ἡλίκον. τόσον, ὅσον.

Τὰ δὲ περιληπτικὰ εἴτ᾽ οὖν συστηματικὰ, μονογενῆ. δῆμος, πλῆθος.

Τά γε μὴν ἀντιμεριζόμενα τριγενῆ. ἕτερος ἑτέρα ἕτερον, ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο. τριχῶς δὲ τὰ ἀντιμεριζόμενα, ἢ γὰρ ἓν ἐκ δυοῖν. οἷον τὸ ἕτερον. ἢ δύο καθ᾽ ἕν. οἷον τὸ ἑκάτερον. ἢ ἓν ἐκ πολλῶν. οἷον τὸ ἄλλο, ἢ πολλὰ καθ᾽ ἕν. οἷον τὸ ἕκαστον.

Τριγενῆ δὲ καὶ τὰ τακτικά. πρῶτος, πρώτη, πρῶτον, καὶ τὰ μετουσιαστικά. λίθινος, λιθίνη, λίθινον. ταυτὶ δὲ, καὶ ἀπὸ μόνων τῶν ὁμοιομερῶν σχηματίζεται. ξύλον γὰρ καὶ ὀστοῦν καὶ σὰρξ τῶν ὁμοιομερῶν, ὅθεν τὸ ξύλινον καὶ ὀστέϊνον. καὶ σάρκινον. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, εἰς δύο δὲ μάλιστα καταλήξεις ἀναμερίζεται. ἤτοι γὰρ εἰς ινον, πήλινον. ἢ εἰς ωδες. πηλῶδες, γεῶδες.

Τῶν γε μὴν ἐκ μετάλλων ἰδία κατάληξις εἰς εον καὶ οὖν κατὰ συναίρεσιν, χρύσεον, σιδήρεον, χάλκεον, ἀργύρεον. οἷς καὶ τὸ κεραμεοῦν ἠκολούθησεν.

Καθόλου δὲ τῷ ὀνόματι ἕπεται τὰ πρότερον εἰρη-

μένα πέντε. ὧν τὸ γένος, καταχρηστικῶς καὶ κοινὸν τι καὶ ἐπίκοινον ἔσται. τὸ μὲν γὰρ ἀρσενικῷ μόνως ὑποτασσόμενον ἄρθρῳ, ἀρσενικόν. τὸ δὲ θηλυκῷ μόνως, θηλυκόν. τὸ δὲ οὐδετέρῳ, οὐδέτερον. τὸ δὲ ἀμφοῖν, ἀρσενικῷ τε καὶ θηλυκῷ, κοινόν. τὸ δὲ σὺν θατέρῳ ἄμφω τὰ γένη σημαῖνον, ἐπίκοινον. οἷον ἀετός. χελιδών. Εἶδος δὲ τὸ μὲν πρωτότυπον οἷον παῖς. τὸ δὲ παράγωγον οἷον λόγιος. Παραγώγου δὲ ἑπτὰ μάλιστα εἴδη τὰ πρότερον εἰρημένα. ὧν τοῦ συγκριτικοῦ τε καὶ ὑπερθετικοῦ σχηματισμοὶ ὧδε.

Σχηματισμοὶ συγκριτικῶν καὶ ὑπερθετικῶν.

T ὰ εἰς ος λήγοντα τῶν ἐπιθέτων τριγενῶν ὀνομάτων μεταβολῇ τοῦ σ. εἰς τ. καὶ προσλήψει τοῦ ερος συγκριτικὰ γίνεται. οἷον εὔδοξος εὐδοξότερος. προσλήψει δὲ τοῦ ατος, ὑπερθετικά. εὔδοξος εὐδοξότατος. παλαιὸς παλαιότατος. πλὴν τοῦ καλὸς καὶ κακὸς, καὶ ἑτέρων τινῶν. καλλίων γὰρ κάλλιστος, κακίων κάκιστος, βελτίων βέλτιστος, ἀμείνων κρείττων, ἄριστος. χείρων, ἐλάττων. ἥσσων, μείων, ἐλάχιστος, μείζων. μέγιστος, ῥᾴων ῥᾷστος.

E ἰ δὲ εἰς ης τὸ θετικὸν διὰ τοῦ εος τυγχάνει κλινόμενον, ἀπὸ τοῦ ες οὐδετέρου τὸ συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικὸν γίνεται. μεταβολῇ καὶ προσλήψει ὡς εἴρηται. εὐγενὴς εὐγενὲς, εὐγενέστερος, εὐγενέστατος. ἀληθὴς, ἀληθὲς, ἀληθέστερος, ἀληθέστατος.

Ε ἰ δὲ εἰς υς εἴη τριγενές. δῆλον ὅτι καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ οὐδετέρου ὁμοίως. βραχύς, βραχὺ, βραχύτερος. βραχύτατος. πλὴν τοῦ ἡδύς. πολύς. ταχύς. ἡδίων γὰρ ἥδιστος. καὶ πλείων πλεῖστος. καὶ ταχείων. τάχιστος, εἰ καὶ ταῦτα προσθέσει ἔτι τοῦ τερος. καὶ τατος εἴη ἂν σχηματίσαι, πλὴν τοῦ πολύς. ἡδύτερος, ἡδύτατος, ταχύτερος, ταχύτατος.

Τ ῶν εἰς υς ἄρα τὰ μὲν ἁπλοῦν τὸ συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικὸν ποιεῖται. τὰ δὲ, διπλοῦν. ἁπλοῦν μὲν τὸ εὐρὺς, εὐρύτερος γὰρ εὐρύτατος μόνον. διπλοῦν δὲ τὸ ἡδύς. καὶ γλυκὺς, καὶ ὠκύς. ταῦτα γὰρ οὐ μόνον εἰς τερος καὶ τατος, ἀλλὰ καὶ εἰς ων, καὶ εἰς στος. γλυκίων, γλύκιστος ὠκίων ὤκιστος. ὁμοίως δὲ τούτοις, καὶ αἰσχρὸς καὶ ἐχθρός. εἰ δὲ καὶ τὸ βράσσων, καὶ θάσσων. καὶ πάσσων οὐ παραλιπεῖν δέοι. εἴη ἂν οὕτω καὶ αὐτὰ αὖ διπλοῦν τὸ σχῆμα παρέχοιτο, ἀπὸ γὰρ τοῦ βραδὺς καὶ βραχύς, τὸ βράσσων συγκριτικὸν, καὶ ἀπὸ τοῦ ταχὺς, τὸ θάσσων, καὶ ἀπὸ τοῦ παχὺς, τὸ πάσσων.

Τ ὰ δὲ εἰς ἄλλο τι λήγοντα τῷ ἔστερος. καὶ ἔστατος. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς συγκριτικὰ μετασχηματίζεται, ὧδε. σώφρων, σώφρονος, σωφρονέστερος, σωφρονέστατος. χαρίεις, χαρίεντος, χαριέστερος, χαριέστατος. καὶ χωρὶς δὲ τοῦ ε, εὔνους, εὐνούστερος, εὐνούστατος. οὐ μόνον δ' ἀπὸ ὀνομάτων συγκριτικὰ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ μετοχῶν, ἐῤῥωμενέστερος. καὶ ἔτι ἀπὸ προθέσεων, πρότερος. καὶ ὑπέρτερος. καὶ ἀπὸ ἐπιῤῥημάτων, ἐγγύτερος. πορρώτερος. ἀνώτερος.

Σχηματισμοὶ πατρωνυμικῶν.

Πατρωνυμικοῦ δὲ σχηματισμοὶ τοιοῦτοι. ὅσα μὲν τῶν ὀνομάτων εἰς ος καθαρὸν λήγει, εἰς αδης μετασχηματιζόμενα, τὸ ἀρσενικὸν πατρωνυμικὸν ποιεῖ. ἥλιος, ἡλιάδης. ὅσα δὲ μὴ ἐς καθαρὸν, εἰς ιδης. κρόνος, κρονίδης. τοῖς γε μὴν κλίσεως οὖσι πέμπτης, ἀπὸ τῶν γενικῶν ὁ σχηματισμὸς εἰς ιδης, ἔνθα δὴ καὶ συναίρεσις γίνεται, ἐφ' ὧν τὸ ε παραλήγει, καὶ σχηματισμὸς ἕτερος, εἰς ων ἰώνων. πέλοψ πέλοπος, πελοπίδης. πηλεὺς πηλέως, πηλεΐδης. καὶ πηλείδης κατὰ συναίρεσιν, καὶ πηλείων.

Τῆς δὲ πρώτης, εἰς αδης. αἰνείας, αἰνειάδης. ἰφίτης. ἰφιτάδης.

Περὶ θηλυκῶν πατρωνυμικῶν σχηματισμῶν.

Τὰ δὲ θηλυκὰ πατρωνυμικὰ ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν, ἐκβολῇ τοῦ δη. ἡλιάδης, ἡλιάς. νεστορίδης νεστορίς. καὶ ἔστι τὰ μὲν ἀρσενικὰ κλίσεως πρώτης, τὰ δὲ θηλυκὰ πέμπτης. πριαμίδης πριαμίδου. πριαμὶς πριαμίδος. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρου πατρωνυμικοῦ εἶδος καταχρηστικῶς. ἔνθα μὲν ἀρσενικοῦ εἰς ιος. οἷον ὑῤῥάδιος. ἔνθα δὲ θηλυκοῦ εἰς ινη. οἷον ἀδραστίνη. καὶ ἠετιώνη. ὥσθ' οὕτω διχῶς ἂν εἴη τό, τε ἀρσενικὸν καὶ τὸ θηλυκόν.

Σχηματισμοὶ ὑποκοριστικῶν.

Τὰ δὲ ὑποκοριστικὰ ἀπὸ κυρίων τε καὶ προσηγορικῶν σχηματίζεται. οἷον ἀπὸ μὲν τοῦ ζηνόδωρος, ζηνᾶς. ἀπὸ δὲ τοῦ ἄνθρωπος, ἀνθρωπίσκος. Εἴδη δὲ

τῶν μὲν

τῶν μὲν ἀρσενικῶν, ἕξ. εἰς ων δισυλλάβως βάκχων ὁ βακχυλίδης. εἰς ων παραλήγων τῷ ι, μωρίων, ὁ μωρός. εἰς αξ. ῥόδαξ, ὁ ῥόδιος. εἰς ας ζηνᾶς, μηνᾶς. εἰς κος ἀνθρωπίσκος. εἰς λος. ναυτίλος. ὁ ναύτης. Τῶν δὲ θηλυκῶν τρία. εἰς ων ὕφων ἡ ὑφεπύλη. εἰς ις θεραπαινὶς, ἡ θεράπαινα. εἰς κη. παιδίσκη. ἡ παῖς. Τῶν δὲ οὐδετέρων ἓν εἰς ον, μειρακύλλιον.

Σχηματισμοὶ κτητικῶν.

Καὶ τὰ κτητικὰ δὲ ἀπὸ κυρίων καὶ προσηγορικῶν παράγεται, καὶ εἰσὶ μὲν ἀπὸ τῶν εἰς ευς, νηλεὺς, νηλέως, νήλειον. ἀλλ' οὐ μόνον. ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου γὰρ τὸ ἀνθρώπειον.

Τὰ εἰς κος δὲ καὶ εἰς ωδης, ἀπὸ τῶν εἰς ος. λόγος, λογικός. ἀλλ' οὐ μόνον. βασιλέως γὰρ βασιλικόν. καὶ δεκέλεια, δεκελεικόν. γραμματικοῦ δὴ κἀνταῦθα μηδὲν ὑπὸ τοῦ ἀχρήστου παρακωλυόμενον, δέχεσθαι. ἄμφω τὰ εἴδη ἀφ' ἑκάστου τῶν τῶν εἰρημένων παράγεσθαι ἐν ὀνομάτων. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ ἄνθρωπος, ἀνθρωπικὸν καὶ ἀνθρώπειον. ἔτι καὶ ἀπὸ τοῦ Ὁμήρου ὁμηρικὸν καὶ ὁμήρειον. καὶ ἀπὸ τοῦ αἴαντος, αἰαντικὸν καὶ αἰάντειον. καὶ ἀπὸ πλάτωνος, πλατωνικὸν καὶ πλατώνειον. ἔνιοι δὲ καὶ τὰ παρωνύμως ἀπὸ τόπου λεγόμενα κτητικὰ, οἰκειωματικὰ ὀνομάζουσιν. οἷον τὸ οὐράνιος, καὶ θαλάσσιος. καὶ τὰ ὅμοια. ὥστε καὶ εἴη ἂν οὕτω τὰ κτητικὰ τετραχῶς. ἢ γὰρ οἰκειωματικῶς, οὐράνιον. ἢ συνεκφαν-

τικῶς γραμματικόν, ἢ μετουσιαστικῶς λιθῶδες.

Σχηματισμοὶ παρωνύμου.

Παρωνύμου δὲ τρόποι σχηματιστικοί, ὅσα καὶ εἴδη ὀνόματος. καὶ εἴη ἂν ἐφ' ἑκάστου τῶν ὀνομάτων, παράγειν ἀρσενικὸν μὲν εἰς ων μονογενές. φίλος, φίλων. θηλυκὸν δὲ εἰς οτης μονογενές. φιλότης. οὐδέτερον δὲ εἰς ιον. καὶ ὅλως εἰς ον τριγενὲς φίλιον, φιλικὸν οὐχ ἁπλοῦν μέντοι τριγενὲς ἀλλ' ὡς τὰ τῶν εἰδῶν ληκτικά τε καὶ παραληκτικά. ἀνθρωπικὸν γοῦν καὶ ἀνθρώπειον, καὶ ἀνθρωπῶδες, καὶ πήλινον, καὶ ἀνθηρόν, καὶ ὅλως κατὰ τὸν ἀποδοθέντα σχηματισμὸν τῶν εἰδῶν τοῦ ὀνόματος. σκοπεῖν δὲ χρὴ καὶ εἰ δεκτικὸν τριγενείας τὸ εἶδος. οὐ γὰρ καθόλου τὰ εἰς ον οὐδέτερα, τριγενῆ. ζωΰφιον ζῴου καὶ μειρακύλλιον, καὶ λεβήτιον, καὶ ὅλως τὰ ὑποκοριστικὰ μονογενῆ.

Θεωρητέον δὲ καὶ τοὺς λοιποὺς τῶν παρωνύμων σχηματισμοὺς κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν εἰδῶν οἷον ἐπὶ μὲν τοῦ ὑποκοριστικοῦ λίθαξ. ἀνθρωπίσκος. μηνάς. ἐπὶ δὲ τοῦ πατρωνυμικοῦ, εἰς δης.

Σχηματισμοὶ ῥηματικοί.

Τὰ δὲ ῥηματικά, ὡς καθόλου εἰπεῖν ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου ἤτοι πρώτου προσώπου, ἢ δευτέρου, ἢ τρίτου. τὰ μὲν δὲ πολλὰ τῶν ῥηματικῶν, ἀπὸ τοῦ πρώτου πεποίημαι. ποίημα. λελόγισμαι. λογισμός. τὰ δὲ εἰς ις θηλυκὰ ἀπὸ τοῦ δευτέρου λέλυσαι, λύσις. τὰ δὲ εἰς τὸς τριγε-

νῆ. ἀπὸ

νῆ. ἀπὸ τοῦ τρίτου ἤκουσαι, ἀκουστός. καὶ πρὸς τούτοις τὰ εἰς κεῖον προσηγορικὰ ὑπέπτωται, ποτήριον.

Σ χῆμα δ' αὖ παρὰ τὰ πρότερον εἰρημένα, καί τι παρασύνθετον εἴη. οἷον ἀπὸ τοῦ συνθέτου παραγώμενον. Φίλιππος Φιλιππίδης.

Ἐφ' ἃς τῶν κλίσεων ἕκαστον τῶν ὀνομάτων ἀνάγεται.

Ε ἰς πέντε δὲ τοὔνομα ἐμμεριζόμενον κλίσεις ὡς εἴρηται. ὅπως ἀνάγοιτ' ἂν ἐφ' ἑκάστης καὶ κοινῇ τε καὶ ἰδίᾳ θεωροῖτο ἂν ὧδε.

## Ὅσα ἐπὶ τὴν πρώτην.

Τ ὰ μὲν οὖν εἰς ας καθαρὸν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἁπλᾶ βαρύτονα ὀνόματα, ἀνάγεται ἐπὶ τὴν πρώτην. αἰνείας. Ἔτι τὰ εἰς ης βαρύτονα ἁπλᾶ μονογενῆ σπονδειακά. τουτέστιν ὅσα δὴ καὶ τὴν παραλήγουσαν ἔχει μακράν. χρύσης. καὶ μὴ ἁπλᾶ δέ. ἢν μὴ ἐξ οὐδετέρου εἰς ος λήγοντος συγκέηται. τελώνης. ὀλυμπιονίκης. Ἔτι τὰ εἰς δης ἐσχηματισμένα, εἴτε πατρωνυμικά, εἴτε κύρια, πριαμίδης, πριαμίδου. παλαμίδης, παλαμίδου. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς δος οὐδετέρων συνθέτων. τὸ δὲ ὑπερείδης καὶ ἀριστείδης, καὶ ἕτερ' ἅττα τοῖς πατρωνυμικοῖς ἀκολουθοῦντα τυγχάνει. Ἔτι τὰ εἰς της ἰαμβοκατάληκτα, τουτέστι τὰ βραχεῖα παραλήγοντα οἷον δεσπότης, δεσπότου πλὴν τοῦ κράτης, κράτητος γάρ.

## Ὅσα ἐπὶ τὴν δευτέραν

Τ ὰ δὲ εἰς α ἢ εἰς η θηλυκά, μοῦσα, τιμή. ἐπὶ τὴν δευτέραν.

Ὅσα ἐπὶ τὴν τρίτην.

Τὰ δὲ εἰς ος ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ, καὶ τὰ εἰς ον οὐδέτερα, ἐπὶ τὴν τρίτην. θεὸς, ἀγαθόν.

Ὅσα ἐπὶ τὴν τετάρτην.

Τὰ δὲ εἰς ως. ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ ἀττικῶς, καὶ τὰ εἰς ων οὐδέτερα, ἐπὶ τὴν τετάρτην. ἀφαιρέσει γὰρ τοῦ ληκτικοῦ συμφώνου κλίνεται. μενέλεως, μενέλεω. εὔγεων, εὔγεω. ἄγοιτο δ᾽ ἂν πως ἐπὶ ταύτην καὶ τὰ κλινόμενα, δωρικῶς ἀφαιρέσει τοῦ σ. λάας, λάα. ποδῆς, ποδῆ.

Ὅσα ἐπὶ τὴν πέμπτην.

Τὰ δὲ παρὰ τὰ εἰρημένα δὴ πάντα σχηματιζόμενα ἀρσενικά τε καὶ θηλυκὰ καὶ οὐδέτερα. ἐπὶ τὴν πέμπτην, τὴν γὰρ γενικὴν πάντα ταῦτα ἔχει εἰς ος διαφόρως μέντοι. ἢ τὰ μὲν, εἰς καθαρὸν. τὰ δὲ, μή. ἀλλὰ συνόντος συμφώνου, ἢ ψιλοῦ, ἢ δασέος, ἢ ἀμεταβόλου, ἢ μέσου.

Τῶν μὲν οὖν φωνηέντων τελικὰ τῶν τοιούτων ὀνομάτων α. ι. υ. ω. τῶν δὲ συμφώνων σ. νς. λς. ξ. ψ. ν. ρ. Καὶ δὴ τὰ μὲν εἰς α. λήγοντα ἀπαθῆ τῷ τ. κλίνεται, βῆμα βήματος. πλὴν εἴ τι ἀπ᾽ ἀρσενικοῦ παρεσχηματισμένον εἴη. τὸ γὰρ τοιοῦτον, τὴν τοῦ ἀρσενικοῦ κλίσιν ἔχει ὅθεν παρῆκται. μέγα, μεγάλου, ὅτι μέγας. μεγάλου. καὶ πλὴν τῶν ἐπὶ γραμμάτων. ἄλφα. βῆτα. ἄκλιτα γάρ.

Τὰ δὲ εἰς ι ἑλληνικὰ μὲν ὄντα, τῷ τ. μέλι μέλιτος,

λιτος, πλὴν τῶν ἀπὸ ἀρσενικοῦ παρασχηματισμένων, ταῦτα γὰρ τὴν τοῦ ἀρσενικοῦ κλίσιν φυλάττει ὅθεν παρῆκται. τί. τινός. ὅτι τίς. τινός. εὔχαρι εὐχάριτος. ὅτι εὔχαρις εὐχάριτος. βάρβαρα δὲ, τῷ καθαρῷ. σίνηπι. σινήπιος.

Τ ὰ δὲ εἰς ῡ τῷ καθαρῷ. γόνυ γόνυος. καὶ μακρὰ τὴν παραλήγουσαν ἔχοντα, ἢ τριγενῆ ὄντα τροπῇ τοῦ ῡ εἰς ε̄ πῶϋ πώεος, ἡδὺ ἡδέος. ὀξὺ ὀξέος.

Τ ὰ δὲ εἰς ω τῷ καθαρῷ λητὼ λητόος.

Γ άλιν δὲ τὰ εἰς ς λήγοντα. τῇ μὲν τῷ καθαρῷ κλίνεται. τῇ δὲ τῷ τ ψιλῷ. ἢ τῷ θ δασεῖ, ἢ τῷ δ μέσῳ. Τὰ μὲν γὰρ εἰς ες. τῷ καθαρῷ ἀληθὲς. ἀληθέος. Ἔτι τὰ. εἰς εῦς. ἢ εἰς αῦς. ἀποβάλλοντα τὸ ὑποτακτικὸν αὐτῶν φωνῆεν. βασιλεὺς, βασιλέως, ναῦς ναός.

Ε τι τὰ εἰς οῦς, ὁμοίως. βοῦς. βοός. πλὴν τοῦ ποὺς, ποδὸς. καὶ ὀδοὺς ὀδόντος. Ἐκ συναιρέσεως γε μὴν ὄντα. ἐπὶ τὴν τρίτην ἀνάγεται. νοῦς νοῦ. νῷ. ἔστι μέντοι καὶ ὡς ἀπαθῆ κλίνειν τὰ τοιαῦτα. νοῦς νοός.

Σ υντετάχθω δὲ τοῖς τοιούτοις καὶ τὰ εἰς οῖς κατὰ συναίρεσιν, οῖς γὰρ οἰός. καὶ φθοῖς φθοιός.

Ε τι τὰ εἰς ος οὐδέτερα, σθένος σθένεος, φάος φάεος. καὶ ὅσα ἐκ τούτων σύγκειται εἰς ης δημοσθένης δημοσθένεος. καὶ ὅλως τὰ εἰς ης λήγοντα. ὧν οὐδέτερον παρεσχηματισμένον εἰς ες. ἀληθὴς ἀληθέος, τούτοις δ' ἠκολούθησε καὶ τὸ ἄρης.

Ἔτι τὰ εἰς ως ἀρσενικὰ μακρᾷ παραλήγοντα, μίνως μίνωος. ἥρως ἥρωος κοινῶς δηλονότι. ἀττικῶς γὰρ τῆς τετάρτης γίνεται κλίσεως. μίνως μίνω.

Ἔτι τὰ εἰς ως μονοσύλλαβα ἀπαθῆ. θὼς, θωὸς. δμὼς, δμωὸς. τὰ γὰρ ἐκ συναιρέσεως τῷ τ κλίνεται. φῶς, φωτός. ἐξ ὧν δὴ ἀναφόροιτ' ἂν καὶ τὸ οὖς, ὠτός. Καὶ ἄλλως τὰ εἰς ως μονοσύλλαβα, ἔχοντα μὲν τὸ δ, ἢ θ, ἢ τ, τῷ καθαρῷ κλίνεται. δμώς. θώς. Τρώς. ἄλλο δέ τι ἔχοντα σύμφωνον, τῷ τ χρώς. φώς. συντετάχθω δὲ τοῖς εἰρημένοις, καὶ τὸ λᾶς μονοσύλλαβον. λᾶος γάρ.

Ἔτι τὰ εἰς ως θηλυκὰ ὀξύτονα ὄντα, αἰδὼς, αἰδόος. ἠὼς, ἠόος. βαρύτονα δ' ὄντα, εὐθὺ τὴν τετάρτην ἀνάγεται. κέως, κέω. ἕως, ἕω.

Ἔτι τὰ εἰς ις προσηγορικὰ βαρύτονα μὴ φύσει ὄντα, μακροκατάληκτα. ὄφις, ὄφιος. ὕβρις, ὕβριος. πλὴν τοῦ χάρις, παῖς, χάριτος γάρ τοι, καὶ παιδός. Ἔτι τὰ εἰς υς βαρύτονα, βότρυς, βότρυος. πλὴν τοῦ κόρυς, κόρυτος. τούτων δ' ἔνια καὶ μεταβολῇ τοῦ υ εἰς ε κλίνεται. πῆχυς, πήχεος. πέλεκυς, πελέκεος. ὡσαύτως δὲ καὶ ὀξύτονα ὄντα μονογενῆ. ἢν μακρὸν ἔχῃ, τὸ υ. πληθὺς, πληθύος. ἀχλὺς, ἀχλύος. ὀϊζὺς, ὀϊζύος. ὀαριστὺς, ὀαριστύος. διγενῆ δὲ ὄντα καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ε κλίνεται. ἡδὺς, ἡδέος. Τὰ δὲ εἰς ας οὐδέτερα, τῷ τ κλίνεται κρέας, κρέατος. οὖας, οὔατος.

Ἔτι τὰ εἰς ας ἀρσενικὰ δισύλλαβα βαρύτονα, μακροκατάληκτα.

κροκατάληκτα. ἃ δὴ καὶ τὸ ν πρὸ τοῦ τ προσλαμβάνει. αἴας, αἴαντος. κάλχας, κάλχαντος. πλὴν τῶν ἐχόντων θηλυκὰ εἰς αινα μετασχηματιζόμενα. μέλας γὰρ, μέλανος, ὅτι μέλαινα. καὶ ὑπὲρ δύο δὲ συλλαβὰς ὄντα, εἰ ἀπὸ δισυλλάβου τοιούτου τυγχάνει συγκείμενα. οὕτω κλίνεται πολυδάμας, πολυδάμαντος. Παραπλησίως δὲ τούτοις, καὶ τὰ εἰς ας ὀξύτονα, καὶ μὴ καθαρὰ ἀρσενικά. οἷον, ἱμὰς ἱμάντος. καὶ τὸ πᾶς δὲ περισπώμενον ὁμοίως. παντὸς. ἔτι καὶ τὸ ἀπ' αὐτοῦ οὐδέτερον, πᾶν.

Ἔτι τὰ εἰς εις καθαρὸν, ἀποβάλλοντα τὸ ι ὑποτακτικὸν αὐτῶν φωνῆεν. χαρίεις, χαρίεντος. συμβαίνει δ' ἄρα, καὶ τοῖς ἀπὸ τούτων παρεσχηματισμένοις, εἰς τὸ οὐδέτερον κλίνεσθαι ὁμοίως. τὸ γὰρ ν ἀμετάβολον. χαρίεις, χαρίεν. χαρίεντος. ἐξαιρείσθω τὸ μεὶς αἰολικὸν, μηνὸς γάρ.

Καὶ τὰ εἰς ους δὲ συνῃρημένα, τὴν ἐντελῶν ἔχει τὴν κλίσιν. πλακόεις, πλακόεντος. πλακοῦς, πλακοῦντος. Ἔτι τὰ εἰς ης βαρύτονα, ἰαμβικὰ τουτέστι τὰ βραχείᾳ παραλήγοντα. μὴ ἔχοντα συλλαβοῦντα τῷ τ, λάχης. λάχητος.

Ἔτι τὰ εἰς της θηλυκὰ ἰαμβοκατάληκτα, φιλότης, φιλότητος.

Ἔτι τὰ εἰς ως ὀξύτονα. ὑπὲρ μίαν συλλαβήν. ἱδρὼς ἱδρῶτος.

Ἔτι τὰ εἰς ως ἀρσενικὰ βαρύτονα βραχείᾳ παραλήγοντα. γέλως, γέλωτος.

Ἔτι τὰ εἰς αῖς ἀπαθῆ. οἷον δαῖς, δαιτός. σταῖς, σταιτός. τὸ γὰρ παῖς παιδὸς, ἐκ συναιρέσεως.

Ἔτι τὰ εἰς ᾶς ὀξύτονα. παλλὰς, παλλάδος. τριὰς, τριάδος. ἀρκὰς ἀρκάδος. πλὴν τοῦ κρὰς, κρατὸς ἤ.

Τὰ δὲ εἰς ῖς κύρια τῷ δ κλίνεται κοινῶς. πάρις. πάριδος.

Ἔτι τὰ εἰς ῖς θηλυκὰ μακροκατάληκτα μῆνις, μήνιδος. νεᾶνις, νεάνιδος.

Ἔτι τὰ εἰς ῖς ὀξύτονα μονοκατάληκτα. πριαμὶς, πριαμίδος.

Ἔτι τὰ εἰς εῖς μὴ καθαρά. κλεὶς, κλειδὸς. αὐτήρεις, αὐτήρειδος.

Ἔτι τὰ εἰς ῦς θηλυκὰ ὀξύτονα. βραχυκατάληκτα χλαμὺς, χλαμυδός. καὶ προπαροξύτονα. τὸ ἔπηλυς, ἐπήλυδος γάρ.

Τὰ δὲ εἰς ῖς. προσηγορικὰ βαρύτονα. μακροκατάληκτα τῷ θ. ὄρνις, ὄρνιθος. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ εἰς ῦς. ἕλμινς, ἕλμινθος.

Τὰ γε μὴν εἰς λ σ, ἐκβολῇ τοῦ σ τῷ ὑπάρχοντι ἀμεταβόλῳ κλίνεται ἅλς, ἁλός.

Τὰ δὲ, εἰς ξ τῇ μὲν τῷ κ ψιλῷ κλίνεται, τῇ δὲ τῷ χ δασεῖ, ἢ τῷ γ μέσῳ. βαρύτονα μὲν γὰρ ὄντα ὡς τύπῳ εἰπεῖν τῷ κ. θώραξ, θώρακος. πλὴν τῶν ἐχόντων τὸ ῥῆμα εἰς ζω. ἢ εἰς σσω. ταῦτα γὰρ διὰ τοῦ γ. ἅρπαξ ἅρπαγος, ὅτι ἁρπάζω. τέττιξ. τέττιγος, ὅτι τεττίζω. σάλπιγξ σάλπιγγος, ὅτι σαλπίζω. λέλεξ, λέλεγος, ὅτι λέγω, καὶ πλὴν τοῦ αἶαξ,

ἄνακτος ἢ. ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἄνακτος. Ὀξύτονα δὲ ὄντα, τῷ γ̄. βουπλὴξ, βουπλῆγος. αἲξ, αἰγός. ῥὼξ, ῥωγός. καὶ πλὴν τοῦ βὴξ, βηχός. πτὼξ, πτωκός. καὶ πλὴν τῶν πρὸ τοῦ ξ σύμφωνον ἐχόντων, ἕτερόν τι τοῦ γ̄ οἷον σὰρξ, σαρκὸς γάρ. ἀκριβέστερον δὲ τὰ εἰς ᾱξ, τῷ κ̄. ἄνθραξ, ἄνθρακος. θρὰξ, θρακός. πλὴν τοῦ ἅρπαξ, καὶ ἄναξ, καὶ τὰ εἰς η̄ξ. ἁπλᾶ μὲν ὄντα, τῷ κ̄. μύρμηξ, μύρμηκος. σύνθετα δὲ, τῷ γ̄. βουπλὴξ, βουπλῆγος. καὶ τὰ εἰς ῑξ δὲ τῷ κ̄. πλὴν τοῦ τέττιξ, τέττιγος. τὸ θρίξ. τριχὸς γάρ.

Ἔτι τὰ εἰς ῡξ φύσει μακρᾷ παραλήγονται. καὶ ὅσα δυσὶ συμφώνοις προφέρεται, ὧν θάτερον τῆς πρώτης συζυγίας, τῷ κ̄. δοίδυκος. βέβρυκος. ἄμπυκος. τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα τῷ γ̄. ἄντυξ, ἄντυγος. Ἔτι τὰ εἰς ω̄ξ ἁπλᾶ. πλὴν τοῦ ῥώξ.

Τὰ δὲ εἰς ψ̄, τῷ π̄. κλίνεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. κύκλωψ, κύκλωπος. ἄραψ μέντοι, ἄραβος. χάλυψ, χάλυβος. λίψ, λιβός. φλέψ, φλεβός. κίνυψ, κίνυφος. Τὰ δὲ εἰς ν̄ ἢ ρ̄, τῷ αὐτῷ κλίνεται ἀμεταβόλῳ. ἕλλην, ἕλληνος. νέστωρ, νέστορος. τρέπεται δὲ καὶ τῶν εἰς η̄ν βαρυτόνων τὸ η̄ αὐτὸ εἰς ε̄, παρασχηματισμὸν οὐδετέρου ἐχόντων. τέρην, τέρενος. τέρεν γάρ. καὶ τῶν ὀξυτονουμένων, οἷς τὸ μ̄ κλιτικόν. ποιμὴν, ποιμένος. πλὴν τοῦ μὴν μηνός. καὶ τῶν μὴ ἐχόντων δὲ τὸ μὴ κλιτικόν. αὐχὴν καὶ φρὴν οὕτω κλίνεται.

αὐχένος. φρενός. Ὁμοίως δὲ καὶ τῶν εἰς ηρ ἔνια μεταβάλλει τὸ η εἰς ε, ὅσα βαρύτονα ὄντα μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν, ἀήρ, ἀέρος. καὶ τῶν εἰς τηρ. ἀστήρ. πατήρ. μήτηρ. θυγάτηρ. καὶ τῶν εἰς θηρ. αἰθήρ.

Τ ὰ δὲ εἰς ιν καὶ ῥοπῇ ἔτι τοῦ ν εἰς σ εὐθυολεκτεῖται. ὅθεν καὶ δικατάληκτα ὠνόμασται. τῇ γε μὴν κλίσει ἐμμένει τῇ αὐτῇ. ὡς γὰρ δελφὶν, δελφῖνος οὕτω καὶ δελφὶς, δελφῖνος. ὥστε καὶ θὶς, θινός. καὶ σαλαμὶς, σαλαμῖνος. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. τούτοις δὲ καὶ τὸ τὶς μονοκατάληκτον παρακολουθεῖ. τινὸς γάρ. Τὸ δὲ κτεὶς ἐπαμφοτερίζει. ὡς μὲν γὰρ εἰς εις λῆγον, κοινωνεῖ τοῖς δικαταλήκτοις. ὡς δὲ τῷ ε κλινομένοις, κοινωνεῖ τοῖς εἰς ην. κτενὸς γάρ. Τῶν δὲ εἰς ων ἔνια καὶ τὸ τ προσλαμβάνει. οἷον τὰ περισπώμενα ξενοφῶν, ξενοφῶντος. πλὴν τοῦ ποσειδῶν, ποσειδῶνος γάρ. καὶ τὰ ἔχοντα θηλυκὰ εἰς αινα μετασχηματιζόμενα. λέων γὰρ, λέοντος, ὅτι λέαινα. καὶ δράκων, δράκοντος, ὅτι δράκαινα. κατὰ λόγον δὲ οὐδὲ τοῦτο. λάκων γὰρ λάκωνος. καίτοι τὸ θηλυκὸν ὑπάρχον τὸ λάκαινα.

Ἀριθμητικά.

Α νάγοιτο δ' ἂν πως καὶ τὰ ἀριθμητικὰ ἐπὶ τὴν πέμπτην. εἷς, ἑνός. τρεῖς, τριῶν, τρισί. τέσσαρες, τεσσάρων, τέσσαρσι. πλὴν τοῦ δύω, δυοῖν. τρίτης γὰρ τὸ τοιοῦτο σχῆμα. οἷον καὶ τὸ ἄμφω, ἀμφοῖν. δύο δὲ οὐ μόνον ἐπὶ αἰτιατικῆς λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ

γενικῆς καὶ δοτικῆς.

Κοινὰ τῶν κλίσεων ἁπασῶν.

Κοινὸν δ' ἁπασῶν τῶν κλίσεων, τὸ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, ἔχειν λήγουσαν εἰς ων. Καὶ τὸ τὴν αὐτὴν ἔχειν εὐθεῖαν καὶ κλητικὴν ἐπὶ παντὸς ἀριθμοῦ πλὴν ὅσον ἐπὶ μὲν ἑνικοῦ ἀττικῶς, ἐπὶ δὲ δυϊκοῦ καὶ πληθυντικοῦ ὅλως.

Κοινὰ τῶν ἰσοσυλλάβων.

Τῶν δὲ ἰσοσυλλάβων κοινὸν, τὸ τὴν δοτικὴν ἔχειν εἰς ι ἀνεκφώνητον λήγουσαν, μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας, ἢ καὶ μετὰ μείζονος αὐτῷ ἰσοχρόνου. αἰνείας, αἰνείᾳ. λόγος, λόγῳ. καὶ τὸ τὴν αἰτιατικὴν εἰς ν λήγειν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας. αἰνείαν. λόγον. σεσημειώσθω ἐπὶ τῶν τεταρτοκλίτων. ἄθω. κῶ. τέω. λαγώ. αἰτιατικῇ λεγόμενα ἄνευ τοῦ ν ἀττικῶς.

Κοινὰ τῆς. α'. καὶ β'.

Τῆς δὲ πρώτης καὶ δευτέρας κοινὸν, τὸ τὴν δοτικὴν τῶν ἑνικῶν λήγουσαν μετὰ εἰς α ὁμόφωνον ἑαυτῇ ἔχειν τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν, τῷ αἰνείᾳ, τὼ αἰνεία. τῇ μοίρᾳ. τὰ μοίρα. λήγουσαν δὲ εἰς η, μεταβολῇ τοῦ η εἰς α καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ἀνεκφωνήτου ι γίνεσθαι τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν. τῷ χρύσῃ, τὼ χρύσα. τῇ μούσῃ. τὰ μούσα.

Κοινὰ πρώτης καὶ δευτέρας καὶ τετάρτης.

Τῆς δὲ πρώτης καὶ δευτέρας καὶ τετάρτης κοινὸν, τὸ τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν προσλήψει μετὰ τοῦ ι καὶ ν γίνεσθαι γενικὴν καὶ δοτι-

κὴν τῶν δυϊκῶν τὼ αἰνεία, τοῖν αἰνείαιν· τὼ μούσα, ταῖν μούσαιν. Τὼ μενέλεω, τοῖν μενέλεων. προσλήψει δὲ τοῦ ι μόνου γίνεσθαι εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν. τὼ αἰνεία. οἱ αἰνεῖαι. τὰ μούσα, αἱ μοῦσαι. τὼ μενέλεω. οἱ μενέλεῳ.

Ε τι τὸ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν, προσλήψει μὲν τοῦ σ δοτικὴν γίνεσθαι τῶν πληθυντικῶν· οἱ αἰνεῖαι, τοῖς αἰνείαις. αἱ μοῦσαι, ταῖς μούσαις. οἱ μενέλεῳ, τοῖς μενέλεῳς. ἐκβολῇ δὲ τοῦ ι, καὶ προσλήψει τοῦ σ, αἰτιατικὴν οἱ αἰνεῖαι, τὰς αἰνείας. αἱ μοῦσαι, τὰς μούσας. οἱ μενέλεῳ, τοὺς μενέλεως.

Κοινὰ πρώτης καὶ τρίτης.

Τ ῆς δὲ πρώτης καὶ τρίτης κοινόν. τὸ, ῥοπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς ου κλίνεσθαι. αἰνείας, αἰνείου. λόγος, λόγου.

Κοινὰ πρώτης, καὶ πέμπτης.

Τ ῆς δὲ πρώτης, καὶ μέχρι τοῦ τῆς πέμπτης κοινὸν, τὸ ἀπὸ τῆς εὐθείας, τὴν κλητικὴν γίνεσθαι ἀφαιρέσει τοῦ σ. ὁ αἰνείας. ὦ αἰνεία. ὁ χαρίεις ὦ χαρίει.

Κοινὰ δευτέρας καὶ πέμπτης.

Τ ῆς δὲ δευτέρας, καὶ μέχρι τοῦ τῆς πέμπτης κοινὸν, τὸ ὁμόφωνον ὅλως ἔχειν τὴν κλητικὴν τῇ εὐθείᾳ. ἡ μοῦσα. ὦ μοῦσα. ὁ λάχης ὦ λάχης.

Κοινὰ τρίτης καὶ τετάρτης.

Τ ῆς δὲ τρίτης καὶ τετάρτης κοινὸν, τὸ, τὴν δοτικὴν τῶν ἑνικῶν ὁμοφωνεῖν τῇ εὐθείᾳ καὶ αἰτιατικῇ τῶν δυϊκῶν. τῷ λόγῳ. τὼ λόγω. τῷ μενέλεῳ, τὼ μενέλεω. Ἔτι τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντι-

νῶν προςλήψει τοῦ σ̄ γίνεσθαι δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν. οἱ λόγοι. τοῖς λόγοις. οἱ μενέλεῳ. τοῖς μενέλεως.

Κοινὰ τρίτης καὶ πέμπτης.

Τ ῆς δὲ τρίτης καὶ πέμπτης, τὸ ἀπὸ τῆς εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς τῶν δυϊκῶν γίνεσθαι εἰς οιν τὴν γενικὴν καὶ δοτικὴν τῶν δυϊκῶν, τὼ λόγω, τοῖν λόγοιν. τὼ αἴαντε, τοῖν αἰάντοιν.

Ἴδιον τῆς πρώτης.

Ι διον δὲ τῆς μὲν πρώτης τὸ τὴν κλητικὴν γίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἐχόντων τὸ τ̄, ἢ ἐθνικῶν ὄντων, οὐ μόνον ἀφαιρέσει τοῦ σ̄, ἀλλὰ καὶ τροπῇ τοῦ η̄ εἰς ᾱ. ὁ προφήτης. ὦ προφῆτα. ὁ πέρσης. ὦ πέρσα.

Τ ῆς αὐτῆς δὲ καὶ τὸ τὴν γενικὴν τοῦ ἑνικοῦ λήγειν εἰς εω, ἔθει ἰώνων. οἰκέτου, οἰκέτεω. πηλείδου, πηλείδεω. ὅθεν παρενθέσει τοῦ ᾱ πηλειάδεω.

Ἴδιον τῆς δευτέρας.

Τ ῆς δὲ δευτέρας, τὸ προςλήψει τοῦ σ̄, κλίνεσθαι. μοῖρα, μοίρας. τιμή, τιμῆς. καὶ σώζεσθαι δὲ τὸ ᾱ, καὶ ἐπὶ γενικῆς καθαρὸν ὄν. ἢ μετὰ τοῦ δ̄, ἢ τοῦ θ̄, ἢ τοῦ ρ̄. μὴ οὕτω δ᾽ ἔχον τρέπεσθαι εἰς η̄. μοῦσα, μούσης.

Ἴδιον τῆς τρίτης.

Τ ῆς δὲ τρίτης, τὸ, τὴν δοτικὴν τῶν ἑνικῶν ἀπὸ τῆς γενικῆς γίνεσθαι εἰς ω̄. λόγου, λόγῳ. Ἔτι τὸ τὴν κλητικὴν εἰς ε̄ λήγειν. ὦ λόγε.

Ε τι τὸ ἐκ τῆς εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς, τῶν δυϊκῶν

γίνεσθαι εἰς οι δίφθογγον τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν. τῷ λόγῳ, οἱ λόγοι. Ἔτι τὸ ἐκ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν, προσλήψει μετὰ τοῦ σ, τὴν δοτικὴν γίνεσθαι τῶν πληθυντικῶν. λόγοι, λόγοις, εἰς ους δὲ τὴν αἰτιατικήν. Ἴδιον τῆς τετάρτης.

Τῆς δὲ τετάρτης ἴδιον, ἐξαιρέσει τοῦ σ, κλίνεσθαι. μενέλεως, μενέλεω. καὶ τὸ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν ὁμοφωνεῖν τῇ δοτικῇ τῶν ἑνικῶν.

Ἴδιον τῆς πέμπτης.

Τῆς δὲ πέμπτης ἴδιον, τὸ τὴν γενικὴν τῶν ἑνικῶν εἰς ος ἔχειν. αἴας, αἴαντος. Ἔτι τὸ τὴν δοτικὴν ἀπὸ τῆς γενικῆς γίνεσθαι εἰς ι. αἴαντος, αἴαντι.

Ἔτι τὸ τὴν αἰτιατικήν, ἀπὸ τῆς δοτικῆς εἰς α. αἴαντι, αἴαντα. τὸ δὲ ποσειδῶ καὶ κυκεῶ. καὶ ἱδρῶ ἐξ ἀποκοπῆς. οἷον καὶ τὸ ἀπόλλω.

Ἔτι τὸ τὴν κλητικὴν ἐπὶ μὲν τῶν διὰ τοῦ ντ κλινομένων ἀπαθῶν, ἀφαιρέσει τῆς ἐν τῇ γενικῇ ἐσχάτης συλλαβῆς γίνεσθαι, αἴαντος. ὦ αἶαν. χαρίεντος, ὦ χαρίεν. τοῦ γε μὴν πλακοῦς, καὶ σιμοῦς, καὶ τῶν ὁμοίων. ἀφαιρετέον καὶ τὸ τῆς παραληγούσης ν. σιμοῦντος, ὦ σιμοῦ. ἐξαιρείσθω δὲ καὶ τὸ ὀδούς. μία γὰρ τούτου γε κλητικὴ αὐτὴ τῇ εὐθείᾳ.

Ἐπὶ δὲ τῶν τῷ εος κλινομένων καὶ συναιρουμένων εἰς ους, ἀπὸ τῆς εὐθείας τροπῇ τοῦ η εἰς ε. δημοσθένης, ὦ δημόσθενες.

Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ω ἢ εἰς ως θηλυκῶν, ἀπὸ τῆς εὐθείας τροπῇ τοῦ ληκτικοῦ ω, εἰς οι. ἡ λητώ, ὦ λητοῖ. καὶ

ἀφαιρέσει τοῦ σ ἀντὶ ἢ, ἡ αἰδὼς, ὦ αἰδοῖ.

Ε πὶ δὲ τῶν εἰς ην ἢ εἰς εις ληγόντων, ὧν οὐδέτερον παρεσχηματισμένον εἰς εν, τὴν κλητικὴν ἀπὸ τῆς γενικῆς γίνεσθαι ἀποκοπῇ τῆς ἐσχάτης. τέρην, τέρενος, ὦ τέρεν. χαρίεις, χαρίεντος, ὦ χαρίεν. Ἐπεὶ δὲ τῶν εἰς ηρ βαρυτόνων εἰς ερ. ἡ μήτηρ, ὦ μῆτερ. πλὴν τοῦ πατήρ. οἷς δὴ συμφέρεται καὶ τῶν ὀξυτόνων πατήρ. ἀνήρ. δαήρ. σωτήρ. καὶ γὰρ ὦ πάτερ. ἄνερ. δᾶερ. σῶτερ. Ἔτι τῶν ὡδὶ μὲν τῶν, ὁμοφωνεῖν τὴν κλητικὴν τῇ εὐθείᾳ ὅλως. ὡδὶ δὲ τῶν, καὶ χωρὶς τοῦ σ προφέρεσθαι. τῶν μὲν γὰρ εἰς ους, ἢ εἰς ους καὶ χωρὶς τοῦ σ ληγόντων μετὰ διφθόγγου εἰ μή τι κωλύοι. καὶ γὰρ ὦ πους καὶ ὦ ὀδοὺς μόνως. ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ποῦ καὶ ὀδοῦ. Καὶ τῶν εἰς ις προσηγορικῶν βαρυτόνων μὴ φύσει μακροκαταλήκτων, καὶ ὅλως τῶν εἰς ις βαρυτόνων ὁ ὄφις, ὦ ὄφι.

Κ αὶ τῶν εἰς υς βαρυτόνων. ὁ βότρυς, ὦ βότρυ. Καὶ τῶν ὀξυτόνων δὲ τριγενῶν ὄντων. ὁ ἡδὺς, ὦ ἡδύ.

Τ ῶν δὲ εἰς ως ἀρσενικῶν μακροκαταλήκτων, ὁμόφωνος τῇ εὐθείᾳ μόνως. καὶ ὅλως τῶν εἰς ως μὲν ληγόντων, κλινομένων δὲ ἢ τῷ καθαρῷ, ἢ τῷ τ. πλὴν τῶν πληθυντικῶν ὀξυτόνων ὁ ἥρως, ὦ ἥρως. καὶ τῶν εἰς ης βαρυτόνων ἰαμβικῶν. καὶ ὅλως τῶν εἰς ης μὲν ληγόντων κλινομένων δὲ διὰ τοῦ τ, ὁ λάχης. ὦ λάχης. Καὶ τῶν εἰς ας ὀξυτόνων. ἡ παλλὰς, ὦ παλλάς. Καὶ τῶν εἰς ις ὀξυτόνων. ἡ πριαμίς. ὦ πριαμίς. Καὶ τῶν εἰς υς ὀξυτόνων. ἡ χλαμὺς, ὦ χλαμύς.

Καὶ τὰ εἰς λσ, ὁ ἄλς, ὦ ἄλς. Καὶ τὰ εἰς διπλοῦν· ὁ αἴαξ ὦ αἴαξ. Καὶ τὰ εἰς ἀμετάβολον· ὁ ἕλλην, ὦ ἕλλην. πλὴν τῶν ἀνωτέρω εἰρημένων. Ἔτι ἴδιον τὸ τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν γίνεσθαι, τροπῇ τοῦ ι εἰς ε. αἴαντι, αἴαντε. Ἔτι δὲ τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν προσλήψει τοῦ σ γίνεσθαι εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν. αἴαντε, αἴαντες. Ἔτι τὸ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν γίνεσθαι εἰς σι. ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἢ δυνάμει. αἴασι. φοίνιξι. διὸ καὶ εἰ μὲν καθαρὸν τὸ τοῦ ἑνικοῦ ι, τὸ σ δὴ προσλαμβάνεται. δημοσθένει, δημοσθένεσιν. ἔστι δ' οὗ καὶ τὸ υ ὡς ἐφ' ὧν ἡ εὐθεῖα εἰς ους ἀπαθές, ἢ εἰς ευς. βοΐ, βουσί. πηλεῖ, πηλεῦσιν. εἰ δὲ μὴ καθαρόν. εἰ μὲν τὸ τ, ἢ τὸ θ, ἢ τὸ δ, ἢ τὸ ν. συνέζευκται, τρέπεται εἰς σ. καὶ τὸ ν ἐκβάλλεται, εἰ πρὸ τοῦ τ κεῖται. αἴαντι, αἴασιν. ἔστι δ' οὗ καὶ τὸ υ ἀντιλαμβάνεται· ὡς ἐφ' ὧν ἡ εὐθεῖα εἰς ων. λέοντι, λέουσιν. εἰ δέ τι ἕτερον ἢ ἀμετάβολον, ἢ ψιλὸν, ἢ δασὺ, ἢ μέσον παρὰ τὰ εἰρημένα, τὸ σ πάλιν προσλαμβάνεται. ἁλί, ἁλσί. πέρδικι, πέρδιξι. βηχὶ, βηξί. μάστιγι, μάστιξι. πλὴν ὅσον τὸ δασὺ καὶ μέσον εἰς τὸ ἀντιστοιχοῦν ψιλὸν τρέπεται καὶ μεταλαμβάνεται τὸ διπλοῦν. Ἔτι τὸ τὴν αἰτιατικὴν τῶν ἑνικῶν προσλήψει τοῦ σ γίνεσθαι αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν. Ἴδια δὲ τῆς πέμπτης, καὶ τὰ κατὰ συναίρεσιν πάθη τῶν ὀνο-

μάτων,

μάτων, σχεδὸν τι ἅπαντα:

Περὶ συνῃρημένων.

Ε ἰς ὀκτὼ δὲ μάλιστα διῃρημένων τὴν συναίρεσιν ἐπιδεχομένων ὀνομάτων. κοινὸν μὲν ἁπάντων ἕν, οὐδὲ ἕν ἐστι. τῶν δὲ ῑ καὶ εῡ καὶ πρὸ τοῦ ῡ κοινὸν τὸ τέσσαρας μόνας συναιρεῖσθαι εἰς ει. οἷον τὴν δοτικὴν τῶν ἑνικῶν. καὶ τὴν εὐθεῖαν, καὶ αἰτιατικὴν καὶ κλητικὴν τῶν πληθυντικῶν. πλὴν τῶν οὐδετέρων. Κοινὸν δὲ τούτων, καὶ εἰς μακρὸν τὸ τῆς γενικῆς βραχὺ ο, μεταβάλλειν ἀττικῶς, πλὴν τῶν πρὸ τοῦ ῡ. καθόλου γὰρ οἱ ἀττικοὶ τὰς εἰς ος καθαρὸν, ληγούσας πλαγίους τε καὶ ὀρθὰς. ῥοπῇ τοῦ βραχέος ο εἰς τὸ μακρὸν, καὶ τοῦ παραλήγοντος φωνήεντος α ἢ ι, εἰς ε, προφέρειν εἰώθασιν, μενέλαος, μενέλεως. ὄφιος ὄφεως.

Τ ῶν δὲ η. ε. ο. καὶ α. κοινὸν μὲν τό, τε δι' ὅλου συναιρεῖσθαι, πλὴν εἴπου τὸ οὐδέτερον κωλύοι. καὶ τὸ τὰς γενικὰς τῶν πληθυντικῶν συναιρεῖσθαι εἰς ω.

Δ ιαφέρει δ' ἢ τὰ μὲν η. ε. ο. συναιρεῖται. εἰς ου. ει. η. οι. Τὰ δὲ α, εἰς ω. α. Ἴδιον δὲ τῶν ω. τὸ τὰ ἑνικὰ μόνον συναιρεῖσθαι. τὰ δὲ δυϊκὰ καὶ πληθυντικὰ ἀσυναίρετα κλίνεσθαι κατὰ τὴν τρίτην. Τῆς αὐτῆς δὲ πάθη, καὶ τὸ τὴν ἑνικὴν αἰτιατικὴν τῶν συγκριτικῶν. συναιρεῖσθαι εἰς ω. ἀττικῶς. ἀμείνονα, ἀμείνω. ἐξαιρέσει δηλονότι τοῦ ν, καὶ κράσει τοῦ ο καὶ α. καὶ ἔτι τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν, εἰς ους. ἀμείνονες,

ἀμείνους. ἀμείνονας, ἀμείνους. Καὶ τὰ ἔνια τῶν εἰς ις τῶν δ κλινομένων. ἔστι τε εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν συναιρεῖσθαι. φθοΐδες, φθοῖς. φθοΐδας, φθοῖς. ὄϊδες, οἶς. ὄϊδας, οἶς. ἀττικὸν δὲ καὶ τοῦτο. Καὶ ἔτι τὰ τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ης, καὶ εἰς ευς καθαρῶν αἰτιατικὰς, συναιρεῖν εἰς ᾶ. ὑγιέα, ὑγιᾶ. πειραιέα, πειραιᾶ. ἰώνων δὲ ἡ περὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ὀνομάτων ἐξαίρεσις τοῦ δ. πάϊος. θέτιος. Καὶ ἡ περὶ τὰ τῷ τ. κλινόμενα ἐξαίρεσις τοῦ τ. κρέατος κρέαος. Καὶ τὰ τῷ ι, καὶ ευ, κλινόμενα τῷ ε καὶ η. πόλεος. βασιλῆος. Τῶν αὐτῶν δὲ τούτων ὀνομάτων καὶ τὴν ἑνικὴν αἰτιατικὴν, ἀφαιρέσει τῆς ἐσχάτης, καὶ μεταλήψει τοῦ ν γίνεσθαι. πάϊδα, πάϊν. μινώϊδα, μινώϊν. Καὶ ἔτι τῶν καλουμένων ι. ὄφλα ὄφλιν. καὶ τῶν υ ἑκατέρων. ἡδέα, ἡδὺν. βότρυα, βότρυν.

## Περὶ τῶν συγκοπὴν πασχόντων.

Π άσχει δὲ καὶ τῶν εἰς ηρ ἔνια συγκοπήν. οἷον τὸ ἀνὴρ, πατὴρ. μήτηρ. ἀνέρος γὰρ καὶ ἀνδρὸς. πατέρος καὶ πατρὸς. μητέρος καὶ μητρὸς. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως πτώσεων, εἰ μή τι κωλύοι. Καὶ ἡ τοῦ πληθυντικοῦ δὲ δοτικὴ τούτων γίνεται μὲν ἀπὸ τῆς τῶν ἑνικῶν, καθάπερ καὶ ἡ τῶν ἄλλων. ἤτοι δὲ ἀπὸ πεπονθυίας ἤδη παρενθέσει τοῦ α, οἷον πατρὶ πατράσιν. ἢ ἀπὸ ἀπαθοῦς ἔτι, μεταθέσει καὶ τροπῇ τοῦ ε. πατέρι, πατράσιν. καὶ ἀνέρι, ἀνδράσιν. εἴρηται δὲ τῷ ποιητῇ καὶ ἄνδρεσι. Τό γε

μὴν

μὴν πλοῦς καὶ νοῦς καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐ πάθη τῆς πέμπτης, ἀλλὰ τῆς τρίτης. ἀρχὴ γὰρ τοῦ πλόος καὶ νόος. διὸ καὶ βέλτιον κλίνειν κατὰ τὴν τρίτην. νοῦς, νοῦ.

## Περὶ ἑτεροκλίτων.

Ἔστι δὲ καὶ ἃ τῶν ὀνομάτων, οὐ τὸ οἰκεῖον καὶ ὁμαλὸν φυλάσσει τῆς κλίσεως, ἀλλ' ἑτέρως πως κλίνεται. ὅθεν καὶ ἑτερόκλιτα καλεῖται. οἷον τὸ ζεὺς. οὐ γὰρ ζέος, ἀλλὰ διὸς, μεθαρμοζόμενον κλίνεται. καὶ τὸ μέγας, οὐ γὰρ μέγαντος, ἀλλὰ μεγάλου. καὶ τὸ πολὺς. οὐ γὰρ πλέος, ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ, ἀλλὰ πολλοῦ. καὶ τὰ ἀπὸ τούτων οὐδέτερα. μέγα, μεγάλου, πολὺ, πολλοῦ. Ἔτι τὸ φρέαρ, καὶ ἧπαρ. καὶ δέλεαρ. καὶ ὕδωρ. οὐ γὰρ φρέαρος. ἥπαρος. δελέαρος. ὕδαρος. ἀλλὰ φρέατος. ἥπατος. δελέατος. ὕδατος. τόπον δ' ἐπὶ τούτων καὶ οἷον κανόνα οὐδένα ἐστὶ λαβεῖν. ἀλλὰ μόνον τὴν χρῆσιν παρατηρητέον. ἕτερα δ' αὖ ἀποκοπὴν. ἢ ἕτερόν τι πεπονθότα πάθος, ἄκλιτά ἐστιν. οἷον τὸ δῶ, καὶ κρὶ, καὶ λίπα, καὶ κρῆς. ἀπαθῆ δὲ ἄκλιτα, τὸ σέβας. ὄφελος. ὄναρ. δέμας. καὶ ὅλως τὰ εἰς ας οὐδέτερα μὴ καθαρὸν ἔχοντα τὸ ας. σέλας, δέπας, βρέτας.

## Περὶ ῥήματος.

Τὸ δὲ ῥῆμα, διῄρηται μὲν πρότερον, καὶ ἅττα παρεπόμενα ἔχει, διώρισται.

Κοινὰ τῶν τεσσάρων συζυγιῶν

Κλίσεων δὲ πέντε καὶ τῶνδε οὐσῶν, ἃς δὴ καὶ συζυγίας καλοῦμεν, τεσσάρων μὲν τῶν εἰς ω ληγόντων ῥημάτων, μιᾶς δὲ τῶν εἰς μι.

Σχηματισμοὶ ἐνεργητικῶν χρόνων.

Κοινὸν τῶν τεσσάρων πρώτων ἐστί, τὸ ἐπὶ τοῦ ὁριστικοῦ ἐνεργητικοῦ, τὸν παρατατικὸν γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ον, καὶ αὐξήσει ἤτοι συλλαβικῇ ἢ χρονικῇ. Καθόλου γὰρ εἰ μὲν ἀπὸ συμφώνου τὸ ῥῆμα ἄρχεται, αὔξησις γίνεται συλλαβική, προσλήψει τοῦ ε κατὰ τὴν ἀρχήν. οἷον τύπτω, ἔτυπτον. Εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος χρονικῇ μεταβολῇ τοῦ βραχέως ἀρκτικοῦ φωνήεντος εἰς μακρόν, ἀγαπῶ ἠγάπων. εἰ μὴ ἄρα τὸ κατέαξα συλλαβικῇ ἐσχημάτισται αὐξήσει, καὶ ἐάγην, καὶ ἑάλων, καὶ τὰ τοιαῦτα. ταύτῃ δὲ οὐδ᾽ ἂν τοῦτο εἴη καθόλου.

Μέλλων α΄. Ἔτι τὸν πρῶτον μέλλοντα εἰς ω λήγειν, καὶ συνάρχεσθαι τῷ ἐνεστῶτι, καὶ πρὸ τοῦ ω ἔχειν τὸ σ ἤτοι ἐνεργείᾳ. ἀκούω, ἀκούσω. ἢ δυνάμει. τύπτω, τύψω. πλὴν τῶν τῆς τετάρτης ἐκ χρήσεως. ἐπεὶ τό γε πεφυκὸς καὶ αὐτὴ τὸ σ ἂν δέχοιτο. ὅθεν καὶ ὄρω, ὄρσω. καὶ ἔλω, ἔλσω, οἱ δωριεῖς λέγουσι. τὸ κοινὸν καὶ μένω, μένσω. καὶ κείνω, κείνσω. ἀλλὰ διὰ τὸ δυσφθεγκτον, οὐκ ἐν χρήσει. Τὸ δὲ βαδιῶ, ἀττικόν, τῶν γὰρ εἰς ιζω ὑπερδισυλλάβων, τοὺς μέλλοντας ὑφαιρέσει τοῦ σ προφέρουσιν Ἀθη-

ναῖοι,

νάξοι, βαδίσω, βαδιῶ. ἐλπίσω, ἐλπιῶ. τὸ δὲ αὔξω, καὶ ἕψω, καὶ ἀλέξω, ἐκ πάθους.

A ἀόριστος α΄. Ἔτι τὸν πρῶτον ἀόριστον ἀπὸ τοῦ μέλλοντος γίνεσθαι, ἀμοιβῇ τοῦ ἐσχάτου ω εἰς ᾱ. καὶ αὐξήσει χρονικῇ ἢ συλλαβικῇ. ἀκούσω, ἤκουσα. τύψω, ἔτυψα. τὸ δὲ ἐλέλιξα, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν. Ἔτι τὸν τὸν παρακείμενον ἀπὸ τοῦ μέλλοντος γίνεσθαι εἰς ᾱ. καὶ ἀρέσκουσιν τὴν αὐτὴν ἔχειν τῷ παρατατικῷ, χρονικῶς ηὐξημένῳ. ὁμιλήσω, ὡμίληκα. συλλαβικῶς δὲ καὶ τὸ τοῦ ἐνεστῶτος ἀρκτικὸν σύμφωνον προσλαμβάνειν. τύψω, τέτυφα. ἐφ᾽ ὧν γε μὴν ἀρκτικὸν σύμφωνον διπλοῦν, ἢ τὸ ῥ, οὐδέποτε προσλαμβάνει τὸ τοιοῦτο ὁ παρακείμενος, ἵνα μὴ δύσφωνος ᾖ. ἔψαλκα. ἔσπαρκα. ἔρριφα. Καὶ ἐφ᾽ ὧν δὲ δασὺ οὐ τὸ αὐτὸ προσλαμβάνει. ἀλλὰ τὸ παρακείμενον ψιλὸν, διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. φράζω, πέφρακα. χωρίζω, κεχώρικα. θηρεύω, τεθήρευκα. Ἐφ᾽ ὧν δὲ τὸ ᾱ, ἢ τὸ ε̄, ἢ τὸ ο̄, ἀρκτικὸν ἴδιον ἀττικοὶ παρακείμενον ποιοῦσι. τὰ ἀρκτικὰ τοῦ ἐνεστῶτος γράμματα, τῷ κοινῷ προστιθέντες. καὶ τὴν τρίτην συστέλλοντες συλλαβὴν, οἷον ἐλεύθω, ἤλευκα, ἐλήλυκα. ἀκούω ἤκουκα, ἀκήκοκα. ὀρύσσω, ὤρυχα. ὀρώρυχα. Ἔστι γε μὴν ἐφ᾽ ὧν τῶν ἀπὸ τοῦ ο ἀρχομένων, οὐ τὰ ἀρκτικὰ προστιθέασιν. ἀλλὰ τὸ ε μόνον ὁμοίως τοῖς παρατατικοῖς τε καὶ ἀορίστοις ὦσμαι, ἔωσμαι. ὤνημαι, ἐώνημαι. ὤρακα, ἑώρακα. ἀνῶγα, ἀνέωγα. ὧν δὴ καὶ ὁ παρα-

παθητικὸς τὸ τοιοῦτο ἔχει. ἐωνούμην· ἑώρων. ὁμοίως δὲ τούτοις καὶ τὸ οἶκα ἔοικα. τὸ δὲ ξυνέηκε, καὶ προσέειπε ποιητικὰ καθ' ὁμοιότητα.

E τὶ τὸ ἀπὸ τοῦ παρακειμένου τὸν ὑπερσυντέλικον γίνεσθαι εἰς ειν. καὶ μετ' αὐξήσεως δὴ συλλαβικῆς, ἢν ἀπὸ τοῦ συμφώνου ὁ παρακ. ἄρχηται. τέτυφα, ἐτετύφειν.

E τὶ τὸ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀορίστου, τὸν δεύτερον γίνεσθαι εἰς ον βραχείᾳ παραλήγοντα, καὶ πρὸ τοῦ ον ἔχοντα τὸ αὐτὸ τοῦ ἐνεστῶτος δηλωτικὸν τῆς συζυγίας σύμφωνον. ἐὰν δὲ εἰς ω καθαρὸν λήγῃ ὁ ἐνεστὼς, καθαρῶς καὶ τὸ αὐτὸ προφερόμενον. ἔτυψα, ἔτυπον. ἤκουσα, ἤκουον βραχυπαραλήκτως. καὶ εἰ τῷ ε ὁπωσοῦν παραλήγων ὁ ἐνεστὼς δισύλλαβος τυγχάνει ἀμεταβόλου δηλονότι, ἢ προηγουμένου ἢ ἐπιφερομένου, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. μεταβολῇ τοῦ ε εἰς α. πέρθω, ἔπαρθον. δέρκω, ἔδαρκον. σπείρω, ἔσπαρον. φθείρω, ἔφθαρον. τὸ δὲ ἤγαγον, καὶ ἐπέπληγον. κατὰ ἀναδιπλασιασμόν. καὶ τὸ ἔσχον. παρενθέσει τοῦ σ ἰδιοσχηματίστως.

E τὶ τὸ ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἀορίστου τὸν β'. μέλλοντα γίνεσθαι εἰς ω περισπώμενον, ἐκβολῇ τῆς αὐξήσεως. ἔτυπον, τυπῶ.

Σχηματισμοὶ τῶν μέσων χρόνων.

E περὶ δὲ τοῦ ὁριστικοῦ μέσου κοινὸν, τὸ ἑκάστου τῶν χρόνων ἀφ' ἑκάστου τῶν ὁμωνύμων ἐνεργητικῶν γίνεσθαι ὧδε.

A τὸ τοῦ ἐνεστῶτος, τὸν ἐνεστῶτα μεταβολῇ τοῦ ω εἰς ο, καὶ προσλήψει τῆς μαι. βιάζω, βιάζομαι.

A τὸ τοῦ παρατατικοῦ τὸν παρατατικὸν ἐνθέσει τοῦ μην. ἐβίαζον ἐβιαζόμην.

A τὸ τοῦ πρώτου μέλλοντος, τὸν α. μέλλοντα μεταβολῇ τοῦ ω εἰς ο, καὶ προσλήψει τῆς μαι. τύψω, τύψομαι.

I δία γε μὴν ἐνθὶ τῆς τετάρτης καὶ τὸ υ προσλαμβάνεται. ψαλῶ, ψαλοῦμαι.

A τὸ τοῦ πρώτου ἀορίστου τὸν πρῶτον ἀόριστον καὶ τὸ β'. τὸν β'. προσλήψει τῆς μην, ἔτυψα, ἐτυψάμην. ἔτυπον, ἐτυπόμην.

A τὸ τοῦ παρακειμένου τὸν παρακείμενον, ἔχοντα πρὸ τοῦ α. τὸ τῆς συζυγίας χαρακτηριστικὸν σύμφωνον. ἢ καὶ μηδὲν τῶν συμφώνων ἔχοντα. ἐὰν τὸ εἰς ω καθαρὸν τὸ ῥῆμα. καλείσθω δὲ τὸ σύμπαν χαρακτηριστικόν. τέτυφα, τέτυπα. ἔψαλκα, ἔψαλα. ἤκουκα, ἤκουα. κἂν δύο σύμφωνα ᾖ ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἢ δυνάμει διὰ τὸ διπλοῦν. τὸ μᾶλλον χαρακτηριστικὸν τῆς συζυγίας λαμβάνεσθαι. τύπτω, τέτυφα. φράζω, πέφραδα. πλήττω, πέπληγα. ἐάν τε ὁ μέλλων παραλήγει τὸ ε ἢ μόνῳ, ἢ σὺν τῷ ι. μεταβολῇ τοῦ τοιούτου ε εἰς ο τὴν παραλήγουσαν γίνεσθαι. πείσω, πέποιθα. φθερῶ, ἔφθορα. ἔλψω, ἔολπα. τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ εἴωθα, καὶ εἶκα, καὶ ἔοικα.

A τὸ δὲ τοῦ ὑπερ. τὸν ὑπερ. μεταλαμβάνοντα τὸ χα-

ῥακτηριστικὸν ἐτετύφειν, ἐτετύπειν. ἠκούκειν, ἠκούειν. ἐψάλκειν, ἐψάλειν. Ἀπὸ δὲ τοῦ δευτέρου μέλλοντος, τὸν δεύτερον μέλλοντα, μεταβολῇ τοῦ ω εἰς οῦ, καὶ προσλήψει τῆς μαι. τυπῶ, τυποῦμαι.

Σχηματισμοὶ τῶν παθητικῶν χρόνων.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ὁριστικοῦ παθητικοῦ κοινὸν, τὸν μὲν ἐνεστῶτα καὶ παρατατικὸν ἀπὸ τῶν ὁμωνύμων γίνεσθαι ἐνεργητικῶν ὁμοίως τοῖς μέσοις. γράφω, γράφομαι, ἔγραφον, ἐγραφόμην. Καὶ τὸν παρακείμενον ἀπὸ τοῦ παρακειμένου τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς μαι. τέτυφα, τέτυμμαι, πεποίηκα, πεποίημαι. Καὶ ἔτι τὸν β΄. ἀόριστον. ἀπὸ τοῦ τοιούτου. μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς ην. ἔτυπον, ἐτύπην. Τὸν δὲ ὑπερσυντέλικον ἀπὸ τοῦ συστοίχου παρακειμένου μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς μην. καὶ τῇ αὐξήσει συλλαβικῇ ἂν ἀπὸ συμφώνου τυγχάνῃ ἀρχόμενος. τέτυμμαι, ἐτετύμμην. ὅλως τε αὐξήσεως ἐστὶ δεκτικός. κἂν ἀπὸ φωνήεντος οὖν ὁ παρακείμενος, τὴν μέσην αὐξάνεσθαι, εἰ δυνατὸν χρή. ἔοικα, ἐῴκειν. ἔολπα, ἐώλπειν.

Ἀόριστος α΄. Καὶ τὸν πρῶτον δὲ ἀόριστον ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ παρακειμένου, μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς θην, καὶ ἀποβολῇ τῆς συλλαβικῆς αὐξήσεως. ἐν οἷς δηλονότι ὑπάρχει. ἀεὶ δὲ τῇ αὐξήσει ἤτοι συλλαβικῇ ἢ χρονικῇ. τέτυπται, ἐτύφθην. ὥρισται, ὡρίσθην. γίνοιτο δ' ἂν καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν

ἐνεργητικῶν

ἐνεργητικῶν καθόλου, εἰ τὸ σ̄ ἐν παντὶ μέλλοντι μεταβολῇ γοῦν τῆς σα εἰς θην καὶ τοῦ ὑπάρχοντος ψιλοῦ εἰς τὸ οἰκεῖον δασύ. ἔτυψα, ἐτύφθην. ἔψαλα, ἐψάλθην.

Μετ' ὀλίγον μέλλων. Καὶ ἔτι τὸν μετ' ὀλίγον μέλλοντα ἀπὸ τοῦ β'. προσώπου ἐπενθέσει τοῦ ο, μ̄. τέτυψαι, τετύψομαι. πέπλεξαι, πεπλέξομαι.

Μέλλων α'. καὶ β'. Τὸν δὲ πρῶτον καὶ δεύτερον μέλλοντα ἀπὸ τῶν συστοίχων ἀορίστων προσλήψει τοῦ ομαι, καὶ παραιρέσει τῆς αὐξήσεως. ἐτύφθης, τυφθήσομαι. ἐτύπης, τυπήσομαι.

Κοινὸν πρώτης, καὶ δευτέρας.

Τῆς δὲ πρώτης καὶ δευτέρας κοινόν, τὸ εὐθὺ τοῦ ἐνεργητικοῦ μέλλοντος δυνάμει ἔχειν τὸ σ̄ ἐν τῷ διπλῷ. καὶ ἐπὶ τοῦ παρακειμένου τὸ ληκτικὸν α ἔχειν συμβιβαζόμενον τῷ δασεῖ τῷ ἀντιστοιχοῦντι τῷ τοῦ μέλλοντος ληκτικῷ διπλῷ. ὡς δυνάμει τὸ ψιλὸν ὄντι. τύψω, τέτυφα. λέξω, λέλεχα. Κἀπὶ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου πρὸ τοῦ ληκτικοῦ μαι, μεταβάλλειν τὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐκείνου δασύ, εἰς τὸ οἰκεῖον μέσον. τέτυφα, τέτυβμαι. διὰ δὲ τὸ ἐπαγόμενον μ̄, τέτυμμαι. λέλεχα, λέλεγμαι. Καὶ εὐθὺ τοῦ ἀορίστου πάλιν τὸ μέσον εἰς τὸ οἰκεῖον δασύ. τέτυβμαι, ἐτύφθην. λέλεγμαι, ἐλέχθην. Διαφέρουσι δὲ ἡ τῆς μὲν πρώτης τὰ ψ̄. β̄. φ̄. τύψω, τέτυφα, τέτυβμαι. ἐτύφθην. τῆς δὲ δευτέρας τὰ ξ̄. χ̄. γ̄. λέξω,

λέλεχα, λέλεγμαι. ἐλέχθην.

Κοινὸν τρίτης καὶ τετάρτης.

Τῆς δὲ τρίτης καὶ τετάρτης κοινὸν, τὸ τὸν ἐνεργητικὸν παρακείμενον πρὸ τοῦ ληκτικοῦ α ἔχειν τὸ κ συλλαβιζόμενον. βεβασίλευκα, ἔψαλκα. διαφέρουσι δὲ, ὅτι ἡ μὲν τρίτη αὐτὸ ἔχει ῥοπῇ τοῦ σ, βασιλεύσω, βεβασίλευκα. ἡ δὲ τετάρτη, προσθέσει. ψαλῶ, ἔψαλκα.

Τρέπεται δ' αὐτῇ τῆς τετάρτης καὶ τὸ πρὸ τοῦ ληφθέντος συμβαῖνον ν εἰς γ, διὰ τὸ ἐπαγόμενον κ, ῥανῶ, ἔῤῥαγκα. καὶ τὸ παθητικὸν ἔῤῥασμαι διὰ τὸ ἐπαγόμενον μ. ὁ μέντοι ἀόριστος πάλιν τὸ ν ἔχει ἐῤῥάνθην.

Ἴδιον δὲ τῆς τρίτης καὶ τὸ αὐτῇ τοῦ ἐνεργητικοῦ μέλλοντος ἐνεργείᾳ ἔχειν τὸ σ. ἐνταῦθα αἱ πρότεραι δυνάμει τὸ αὐτὸ ἔχουσιν. ἀκούσω, ποιήσω. καὶ ὅλως δὴ ἐφ' ὧν ταῖς προτέραις ἡ τοῦ διπλοῦ μεταβολὴ εἰς τὰ δασέα καὶ μέσα, ἐνταῦθα τὸ σ ἢ τὸ αὐτὸ ὂν φυλάττεται, ἢ εἰς κ μεταβάλλει, ἢ παντελῶς ἐκλείπει.

Μεταβάλλει μὲν γὰρ αὐτῇ τοῦ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου εἰς κ ἀεὶ ἤκουκα.

Ἐκλείπει δὲ καὶ φυλάττεται αὐτῇ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, πεποίημαι. ἤκουσμαι. εἰ μὲν γὰρ τὸ τελικὸν ω τοῦ ἰδίου ἐνεστῶτος καθαρὸν ᾖ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκλείπει. βοάω βεβόημαι. τοξεύω, τετόξευμαι. ἐπ' ἐνίων μέντοι καὶ σώζεται. ἐλ-

κύω, εἵλκυσμαι. ἀκούω, ἤκουσμαι. καὶ τῶν ᾱ καὶ
ε̄, ἐφ' ὧν τὸ λ̄ τὴν παραλήγουσαν συλλαβίζει.
γελάω, γεγέλασμαι. τελέω, τετέλεσμαι.
Σ κεπτέον δὲ βέλτιον. εἰ δὲ μὴ καθαρὸν τὸ τοιοῦτο
ω̄ ἀεὶ τὸ σ̄. φυλάττεται. ἄδω, ᾖσμαι. πείθω,
πέπεισμαι. πλάττω, πέπλασμαι. φράζω, πέφρα-
σμαι. Ἀνάγκη δ' ἄρα καὶ τὸν ἀόριστον ἔχειν μὲν
τὸ σ̄, ἐφ' ὧν καὶ ὁ παρακείμενος ἔχει ἤκουσμαι,
ἠκούσθην. μὴ ἔχειν δὲ, ἐφ' ὧν οὐδ' ὁ παρακείμενος
πεποίημαι, ἐποιήθην.
Ι διον δέ ἐστι ταύτης καὶ τὸ τοὺς μέλλοντας τῶν ᾱ.
ε̄. ο̄. ῥημάτων, ῥοπῇ τοῦ ε̄, καὶ ᾱ εἰς η̄, καὶ
τοῦ ο̄, εἰς ω̄ προφέρεσθαι. ποιέω, ποιήσω.
βοάω, βοήσω. χρυσόω, χρυσώσω. πλὴν τοῦ καλέω.
τελέω, ἐπαινέω, φορέω ξέω, ἀκέομαι. καὶ γε-
λάω. ἐλάω. δράω. πδράω. ἀνιάω. ἰάομαι. κλάω.
πετάω. κράω. σπάω. ἀρόω. ὀμόω. ὀνόω. ἐδόω.
βόω. καὶ ἐπαινήσω μέντοι καὶ φορέσω, καὶ πε-
ρήσω. καὶ πειρήσω. καὶ ἰήσομαι. τῷ ποιητῇ
εἴρηται, ἰωνικῶς.

Ἴδια τῆς τετάρτης.

Τ ῆς δὲ τετάρτης ἴδιον. τὸ τὸν ἐνεργητικὸν μέλ-
λοντα πρὸ τοῦ ληκτικοῦ ω̄ τὸ σύμφωνον ἔχειν
τοῦ ἐνεστῶτος. καὶ βραχυπαραληκτεῖν, σπεί-
ρω, σπερῶ. καὶ φύρω γε μὴν, φύρσω. καὶ ὄρω, ὄρ-
σω. καὶ φθείρω, φθέρσω. λεγόμενον εὕρηται δωρι-
κῶς. Ἴδιον δὲ ἔτι καὶ τὸ τὸν α̅. ἀο. τῇ ει μὲν παραλή-

γειν. εἰ τῷ ε ὁ μέλλων· τῷ η δὲ, εἰ δ' α. μενῶ, ἔμεινα. ψαλῶ, ἔψηλα. Καὶ τὸ δὲ τοῦ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου, καὶ δευτέρου ἀορίστου, μεταβάλλουσι εἰς α τὸ τοῦ μέλλοντος παραληκτικὸν ε. σπερῶ, ἔσπαρκα. φθερῶ, ἔφθαρκα. κτενῶ, ἔκτανον. καὶ τὸ, τὸν μέσον παρακείμενον τρέπειν τὴν αι παραλήγουσαν εἰς η. χαίνω, κέχηνα. φαίνω, πέφηνα.

Καὶ δ' ἐπὶ τῶν ληγόντων μὲν εἰς νω, παραληγόντων δὲ τῷ ι ἢ τῇ ει διφθόγγῳ, μὴ τρέπειν τὸ ν, ἀλλ' ἀποβάλλειν. κρίνω, κέκρικα. τείνω, τέτακα. Ἐφ' ὧν δὴ καὶ ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἀκολούθως οὐκ ἔχει αὐτὸ τετραμμένον, κέκριμαι. οὐδ' ὁ ἀόριστος ἄτρεπτον, ἐκρίθην. διὰ τὸ δύσφθεγκτον.

Ἴδια τῆς πέμπτης.

Ἡ δὲ πέμπτη ὅτι μὲν τῶν μι ῥημάτων ἐστὶν ἀπὸ τῶν τῆς τρίτης. α. ε. ο. υ. παραγομένων, καὶ ὅτι οὐ πάντας ἔχει τοὺς χρόνους, εἴρηται πρότερον.

Ἴδιον δ' ἔχει τὸ ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεστῶτος τὸν παρατατικὸν γίνεσθαι ὑφαιρέσει τοῦ ι καὶ τροπῇ τοῦ μι εἰς ν. Τίθημι, ἐτίθην. ἵστημι, ἵστην. δίδωμι, ἐδίδων. ζεύγνυμι, ἐζεύγνυν. Ἔτι τὸ τὸν πρῶτον ἀόριστον πρὸ τοῦ ληκτικοῦ α τὸ κ ἔχειν συλλαβιζόμενον. πλὴν οὐκ ἐπὶ πάντων, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ε καὶ ο παρεσχηματισμένων.

Τιθέω, τίθημι. ἔθηκα. διδόω, δίδωμι, ἔδωκα.

Εἴρηται δὲ πρότερον καὶ ὅτι τὰ εἰς μι ῥήματα ἐπὶ τῶν παθητικῶν τε, καὶ μέσων, καὶ δυϊκῶν, καὶ

πληθυντικῶν συστέλλεται. καί τοι μὴ καθόλου ὂν μὴ δὲ ὥσπερ, τίθημαι γὰρ καὶ ἀκάχημαι, καὶ δίζημαι τῷ ποιητῇ εἴρηται. καὶ ἐκίχημεν, καὶ βίτην, στῆτην, συναντήτην. ὥστε πλὴν τῶν δυϊκῶν, καὶ πληθυντικῶν, τῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου δευτέρων ἀορίστων λεκτέον. ἔστημεν γοῦν, καὶ ἔστητον, καὶ ἔβημεν, ἔβητον. Κοινόν γε μὴν σχεδόν τι ἁπάντων ἐστὶ τὸ τοιοῦτο. ἡ συστολὴ δὴ αὕτη ἀναλόγως. ὁ γὰρ τοῖς εἰς ω, ο. ἢ εἰς ει, ε. ὥσπερ τοῖς εἰς μι. η, ε. ἢ η α. ἢ ω ο. ἢ ῡ ῠ. διὸ καὶ εἰς ἕκαστα τῶν βραχέων τούτων ἡ συστολὴ ἑκάστοις δηλονότι εἰς τὸ βραχὺ τῆς ἰδίας ἀρχῆς φωνῆεν, ὅθεν παρῆκται μηκυνόμενον. τιθέω, τίθημι, τίθεμαι. ἱστάω, ἵστημι, ἵσταμαι. διδόω, δίδωμι, δίδομαι. ζευγνύω, ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι.

### Παθητικῶν καὶ μέσων ἐνεστώς.

Γ ίνεται μὲν οὖν εὐθὺς τούτων ὁ τῶν παθητικῶν τε καὶ μέσων ἐνεστὼς, ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ παρεντιθεμένου τοῦ α, τῷ ληκτικῷ ι, καὶ συστελλομένης τῆς παραληγούσης, τίθημι, τίθεμαι. ὁ δὲ παρατατικὸς, ἀπὸ τοῦ παρατατικοῦ. ὁμοίως, καὶ εὐθὺς τῶν ἄλλων συζυγιῶν. ἐτίθην, ἐτιθέμην.

Ω σαύτως δὲ καὶ ὁ τῶν μέσων πρῶτος, καὶ δεύτερος ἀόριστος, ἀπὸ τῶν συζύγων. ἔθηκα, ἐθηκάμην. ἔθην, ἐθέμην. ὁ δὲ τῶν παθητικῶν παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ συνδιαθέτου ἐνεστῶτος, τροπῇ τοῦ περὶ τὸν ἀναδιπλασιασμὸν ι εἰς ε. τίθεμαι, τέ-

θεμαι. δίδομαι, δέδομαι. ἵσταμαι, ἕσταμαι.

Ὁ δ' ἀόριστος, ἀπὸ τοῦ παρακειμένου ὡς ἐπὶ τῆς τρίτης. δέδομαι, ἐδόθην. τέθειμαι, ἐτέθην. ἐτύθην δέ, διὰ τὸ δύσφθεκτον.

## Κλίσις προσωπικὴ τῶν εἰς ω ἐνεργητικῶν.

Τῆς δὲ προσωπικῆς κλίσεως, τρόπος μὲν ὁ αὐτὸς περὶ τὰς τέσσαρας τῶν εἰς ω ῥημάτων συζυγιῶν. διαφορὰ δὲ κατὰ τοὺς χρόνους. οἱ μὲν γάρ, ὁμοίως προσωποκλιτοῦνται, οἱ δὲ διαφόρως. τὸ μέντοι ὅθεν ἅπασι τὸ αὐτὸ καθ' ἑκάστην διάθεσιν.

Κοινὸν μὲν τῶν ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος πρώτων τῆς ὁριστικῆς τῶν ἐνεργητικῶν ἐγκλίσεως, τό, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν πρόσωπον, γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς εις. τύπτω, τύπτεις. τύψω, τύψεις. τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ β'. ὑφαιρέσει τοῦ σ, τύπτει τύψει.

Τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ μὲν δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ετον. τύπτεις, τύπτετον. τύψεις, τύψετον. τὸ γὰρ πρῶτον ἀπ' οὐδενὸς τῶν ἐνεργητικῶν γίνεται.

Τὸ δὲ τρίτον ὁμοφώνως τῷ δευτέρῳ.

Τῶν πληθυντικῶν τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, τροπῇ τοῦ ω εἰς ο. καὶ προσθέσει τῆς μεν. τύπτω, τύπτομεν.

Τ ὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ β΄. τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς τε. τύπτετον, τύπτετε.

Τ ὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ουσι, τύπτετον τύπτουσιν. ἐφέλκεται δὲ ἀεὶ καὶ τὸ ν. τύπτουσιν. καθόλου γὰρ τὰ εἰς ι ἢ εἰς ε λήγοντα τρίτα πρόσωπα, ἐφέλκεται τὸ ν ἀττικῶς. καὶ φωνήεντος καὶ συμφώνου ἐπιφερομένου. ἴωνες δὲ αὐτοῦ τοῦ ν προφέρουσι. σημεῖον δὲ τὸ ἠτίμησ' ἀρητῆρα. καὶ ἔσθ' ὅτε.

Κ οινὰ δὲ ταῦτα καὶ πρὸς τὸν β΄. μέλλοντα. πλὴν ὅσον ἐπ' ἐκείνου ὑφαίρεσις τοῦ ι, οὐ γίνεται τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, ἀλλὰ τοῦ τρίτου τῶν δυϊκῶν. ἤτοι ὑφαίρεσις. ἢ μετάθεσις. τυπεῖς γὰρ τυπεῖτον, τυποῦσιν. Παρατατικὸς καὶ β΄. ἀόριστος.

Τ οῦ δὲ παρατατικοῦ καὶ δευτέρου ἀορίστου, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν, ἀπὸ τοῦ πρώτου προσώπου. τροπῇ τοῦ ον εἰς ες. ἔτυπτον, ἔτυπτες. τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου ὡς εἴρηται.

Τ ῶν δὲ δυϊκῶν, τὸ μὲν δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν. μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ετον.

Τ ὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ τρίτου. προσθέσει τῆς την.

Τ ῶν δὲ πληθυντικῶν τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν. παρενθέσει τῆς με. ἔτυπτον ἐτύπτομεν.

Τ ὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν ὁμοίως. ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος.

Τὸ δὲ τρίτον, ὁμόφωνως τῷ πρώτῳ τῶν ἑνικῶν.

Τὸ ἤλθοσαν, καὶ ἐμάθοσαν χαλκιδικῆς διαλέκτου ἐστὶ παρεσχηματισμένα, πρὸς τὸ ἐδίδοσαν.

Κοινὰ πρώτου ἀορίστου καὶ παρακειμένου.

Τοῦ δὲ πρώτου ἀορίστου καὶ παρακειμένου κοινόν, τὸ, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν, ἀπὸ τοῦ α. γίνεται, προσθέσει τοῦ σ. ἔτυψα, ἔτυψας. τέτυφα, τέτυφας. Τὸ δὲ τρίτον, ἐξαιρέσει τοῦ σ, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε ἔτυψε. τέτυφε. Τῶν δὲ δυϊκῶν, τὸ μὲν δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν. μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ατον. ἔτυψας, ἐτύψατον. τέτυφας, τετύφατον. Τὸ δὲ τρίτον οὐκέτι κοινόν. ἀλλὰ τὸ μὲν παρακειμένου ὁμόφωνον τῷ ἰδίῳ δευτέρῳ. Τὸ δὲ ἀορίστου ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς την. ἐτύψατον, ἐτυψάτην. Τῶν δὲ πληθυντικῶν, τὸ μὲν πρῶτον κοινὸν ἀπὸ τοῦ α. τῶν ἑνικῶν προσθέσει τῆς μεν. ἔτυψα, ἐτύψαμεν. τέτυφα, τετύφαμεν. Τὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν, ὁμοίως ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος. Τὸ δὲ τρίτον, οὐκέτι κοινόν. ἀλλὰ τὸ μὲν παρακειμένου, ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν δυϊκῶν, μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς σιν. τετύφατον, τετύφασιν. Τὸ δὲ ἀορίστου, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν. προσθέσει τοῦ ν. ἔτυψα, ἔτυψαν. Τοῦ δὲ ὑπερσυντελίκου, τὸ μὲν β΄. ἀπὸ τοῦ πρώτου. τροπῇ τοῦ ν εἰς σ, ἐτετύφειν, ἐτετύφεις. Τὰ δ᾽ ἄλλα πάντα ὁμοίως τοῖς τοῦ δευτέρου ἀορίστου. πλὴν

τοῦ μηδὲν αἰτεῖσθαι μεταβάλλειν τῶν φωνηέντων, καὶ τῶν πληθυντικῶν τὸ τρίτον γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν. προσθέσει τῆς σαν· ἐτετύφει, ἐτετύφεισαν. Δῆλον οὖν ὅτι τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ ἀμφοῖν τοῖν μελλόντοιν, καὶ τοῦ παρακειμένου τῶν ἐνεργητικῶν ἴδιον πρὸς τοὺς ἄλλους χρόνους, τὸ τὰ β΄. καὶ τρίτα τῶν δυϊκῶν ἀλλήλοις ὁμοφωνεῖν. διὸ καὶ λέγεται ὡς ἐὰν εἰς σι λήγῃ τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν, ὁμοφωνεῖν τὰ δεύτερα καὶ τρίτα τῶν δυϊκῶν. συμβαίνει δὲ καὶ ἰσοσύλλαβα καὶ ὁμόφωνα εἶναι τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν τοῖς πρώτοις τῶν ἑνικῶν τοῦ παρατατικοῦ καὶ ἀμφοτέρων τῶν ἀορίστων. Καθόλου δὲ τῶν ἐνεργητικῶν παρῳχημένων, οἷς ἡ μετοχὴ οὐκ εἰς σ̄. ὀξυτονουμένοις λήγει, τούτοις τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν ληκτικὴν ἔχει τὴν τῆς μετοχῆς γενικῆς παραληκτικὴν συλλαβήν. οἷον, ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος, ἔτυπτον. ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος, ἔτυψαν.

Τῶν μέσων.

Τῶν δὲ μέσων ὁριστικῶν, ὁ μὲν παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος, συμφέρονται τοῖς ἐνεργητικοῖς ὁμωνύμοις.

ἐνεστὼς καὶ μέλλων.

Ἐνεστῶτος δὲ καὶ μέλλοντος κοινὸν, τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου ὑφαιρέσει τοῦ μ̄. καὶ τροπῇ τοῦ ō. εἰς ε. καὶ κράσει τοῦ ε. καὶ αι. εἰς η̄. τύπτομαι. τύπτῃ. πλὴν τοῦ οἴομαι. βούλομαι. ὄψομαι. τούτων γὰρ τὸ δεύτερον, ὑφαιρέσει

τοῦ α. καὶ συναιρέσει τοῦ ἐκ μεταβολῆς ε. καὶ
τοῦ ι. εἰς ει. οἴει. βούλει. ὄψει. Τὸ δὲ τρίτον,
ἀπὸ τοῦ δευτέρου. ἀναλύσει τῶν κεκραμένων.
καὶ παρενθέσει τοῦ τ. τύπτεαι, τύπτεται.
Τῶν δυϊκῶν, τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν
ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ληγούσης, εἰς μεθον.
τύπτομαι, τυπτόμεθον. Τὸ δὲ β΄. καὶ τρί-
τον ὁμοφωνεῖτον. καὶ ἀπὸ τοῦ τρίτου γίνεσθον
μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθον. τύπτεται,
τύπτεσθον. Τῶν δὲ πληθυντικῶν, τὸ μὲν
πρῶτον, ἀπὸ τοῦ α. τῶν δυϊκῶν μεταποιήσει
τῆς ληγούσης εἰς θα. τυπτόμεθον, τυπτόμε-
θα. Τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ β΄. μεταποιή-
σει τῆς ἐσχάτης εἰς σθε. τύπτεσθον, τύπτεσθε.
Τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν τρο-
πῇ τοῦ παραλήγοντος ε, εἰς ο, καὶ προσλή-
ψει τοῦ ν. τύπτεται, τύπτονται. Κοινὰ
δὲ ταῦτα καὶ πρὸς τὸν δεύτερον μέλλοντα.
πλὴν ὅσον ἐπὶ τούτου τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν.
καὶ ὑφαιρέσει τοῦ υ. γίνεται. τυποῦμαι, τυ-
πέαι, τυπῇ. μαχοῦμαι, μαχέαι, μαχῇ. καὶ τὸ
τρίτον, προσλήψει τοῦ ι. εἰς δίφθογγον. τυπέαι
τυπεῖται. καὶ ἔτι τὸ τρίτον τῶν πληθυντι-
κῶν τροπῇ τῆς ει. διφθόγγου εἰς ου. τυποῦνται.
Τοῦ δὲ παρατατικοῦ καὶ β΄. ἀορίστου κοινὸν, τὸ,
τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ α. ὑφαι-
ρέσει τοῦ μ. καὶ ν. καὶ τροπῇ τοῦ η. εἰς ε, καὶ

διφθογγώσει

διφθογγώσει τοῦ ο. καὶ ε. εἰς ου. ἐτυπτόμην, ἐτύπτοε ἐτύπτου. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου διαλύσει τῆς ου, εἰς εο, καὶ παρενθέσει τοῦ τ'. ἐτύπτεο ἐτύπτετο. Τὰ δ' ἄλλα ὁμοίως καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος. πλὴν ὅσον τῶν δυϊκῶν τὸ δεύτερον καὶ γ'. οὐχ ὁμοφωνεῖτον, ἀλλὰ τὸ τρίτον, ἀπὸ τοῦ γ'. τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς σθην. ἢ ἀπὸ ἰδίου δευτέρου. ἐτύπτετο, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην. Τοῦ δὲ πρώτου ἀορίστου, τὸ μὲν β'. τῶν ἑνικῶν ἀπὸ τοῦ α'. ἐξαιρέσει τοῦ μ, καὶ ν, καὶ μεταβολῇ τοῦ η. εἰς ε, καὶ τούτου πάλιν εἰς ο, καὶ συναιρέσει τοῦ α. καὶ ο. εἰς ω, ἐτυψάμην, ἐτύψαο, ἐτύψω.

Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἀναλύσει τῶν συνηρημένων, καὶ παρενθέσει τοῦ τ. ἐτύψαο, ἐτύψατο. τὰ δ' ἄλλα ὁμοίως τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ. πλὴν ὅσον ἐκεῖ μὲν τὸ παραλῆγον ο. μεταβάλλει εἰς ε. καὶ τὸ ε. πάλιν εἰς ο. ἐνταῦθα δὲ τὸ α. ἀμετάβλητον περὶ πάντα.

## Γαθητικῶν.

Τῶν δὲ παθητικῶν ὁ μὲν ἐνεστὼς, καὶ οἱ μέλλοντες ἄμφω, τῷ ἐνεστῶτι τῶν μέσων συμφέρονται. ὁ δὲ παρατατικὸς τῷ παρατατικῷ. οἱ δὲ ἀόριστοι τῷ ὑπερσυντελίκῳ· ὁ δὲ παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος ἰδίαν εἰλήχασι κατατομήν.

Τ οὗ μὲν γὰρ παρακειμένου τὸ β΄. ἀπὸ τοῦ πρώτου τροπῇ τοῦ ληκτικοῦ μ. εἰς σ. ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἢ δυνάμει. ὧν γὰρ ὁ μέλλων διὰ τοῦ ψ΄. ἢ ξ΄. τούτων ὁ σχηματισμὸς τῷ αὐτῷ διπλῷ γίνεται. πέπλεγμαι, πέπλεξαι. τέτυμμαι, τέτυψαι.

Τ ὁ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τροπῇ τοῦ σ. εἰς τ΄. ὅπως ἂν ἔχῃ, εἴτ' ἐνεργείᾳ, εἴτε δυνάμει. συνέστι δ' ἐνεργείᾳ καὶ τὰ πρότερον δυνάμει ἐν αὐτῷ θεωρούμενα ἐν τῷ διπλῷ. οἷον τὸ π. ἢ κ. τέτυψαι, τέτυπται. πέπλεξαι, πέπλεκται, ἔπαρσαι, ἔπαρται. καὶ τὸ σ. δὲ προσλαμβάνεται εὐλόγως. ἣν τοῦ πρώτου ἡ λήγουσα τῷ σμ. συλλαβίζηται. ἤκουσμαι. ἤκουσαι. ἤκουσται. Τῶν δυϊκῶν τὸ πρῶτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, ὁμοίως τῷ ἐνεστῶτι, καὶ τὸ β΄. καὶ τρίτον ὁμοφώνως ἀπὸ τοῦ β΄. μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς θον. ἐν οἷς δηλονότι τὸ σ. ἐνεργείᾳ. ἤκουσαι, ἤκουσθον. ἐν οἷς δὲ δυνάμεις οὐ τὸ σ, ἀλλ' ἢ τὸ φ. πρὸ τοῦ θ. συλλαβιστέον. ἐὰν τὸ ψ΄. ἢ τέτυψαι, τέτυφθον. ἢ τὸ χ. ἐὰν τὸ ξ΄. πέπλεξαι. πέπλεχθον. Τῶν πληθυντικῶν τὸ πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν δυϊκῶν μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς θα. ὁμοίως τῷ ἐνεστῶτι. τετύμμεθον, τετύμμεθα. τὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἐκβολῇ τοῦ ν, καὶ τροπῇ τοῦ ο. εἰς ε. τέτυφθον, τέτυφθε. Τὸ τρίτον κοινῶς μὲν γενέσθαι, οὐχ οἷόν τε εἶναι τὸ τρίτον τῶν ἑνικῶν συλλαβῇ λήγῃ δισυμφώνῳ. ἰωνικῶς δὲ ἀπὸ τοῦ γ΄.

τοῦ γ΄. τῶν ἐνικῶν τροπῇ τοῦ ψιλοῦ ἐν οἷς ἂν ᾖ, εἰς δασὺ, καὶ παραθέσει τοῦ α. τέτυπται, τετύφαται. πέπλεκται, πεπλέχαται. Καὶ τὰ τοῦ ὑπερσυντελίκου δὲ ὁμοίως τοῖς τοῦ παρακειμένου γίνεται. πλὴν ὅσον φωνῆεν ἐνταῦθα ληκτικὸν τὸ ο. ἔνθα ἐπ᾽ ἐκείνου, τὸ αι. σχηματιστέον δ᾽ ἄρα καὶ τὸ τρίτον τῶν δυϊκῶν τούτου εἰς θην ἀπὸ τοῦ β΄. καθόλου γὰρ τηνικαῦτα μόνον τὸ δεύτερον καὶ τρίτον τῶν δυϊκῶν ἀλλήλοις ὁμοφωνεῖτον ἡνίκα τὸ γ΄. τῶν πληθυντικῶν εἰς ι. ἢ εἰς αι λήγει.

Ἴδιον δὲ τῆς πέμπτης. ἐνεργητικῶν ἐνεστώς.

Ι διον δὲ τῆς πέμπτης τὸ ἐπὶ τῶν ὁριστικῶν ἐνεργητικῶν τὸ μὲν β΄. πρόσωπον τοῦ ἐνεστῶτος γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀφαιρέσει τοῦ ι. καὶ τροπῇ τοῦ μ. εἰς σ. τίθημι, τίθης. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, προσθέσει τοῦ ι, τίθης, τίθησι. Τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ β΄. καὶ τρίτον, ἀπὸ τοῦ β΄. τῶν ἑνικῶν, τροπῇ τοῦ σ. εἰς τ. καὶ προσθέσει τοῦ ον. καὶ μεταβολῇ τῆς παραληγούσης εἰς τὸ παράληγον φωνῆεν τοῦ ῥήματος, ὅθεν αὐτὸ παρεσχημάτισται τὸ εἰς μι. τιθέω, τίθημι. τίθης, τίθετον. ἱστάω, ἵστημι, ἵστης, ἵστατον. διδόω, δίδωμι, δίδως, δίδοτον.

Τ ῶν δὲ πληθυντικῶν τὸ μὲν α΄. ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς μεν. καὶ μεταβολῇ τῆς παραληγούσης ὡς εἴρηται. τίθημι, τίθεμεν. Τὸ δὲ β΄. ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν ἐξαιρέσει τοῦ ν. καὶ τροπῇ τοῦ ο, εἰς ε, τί-

θετον, τίθετε. Τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ γ. τῶν δυϊκῶν ὑφαιρέσει τοῦ ν. καὶ μεταποιήσει τῆς το εἰς σι, καὶ παρενθέσει τοῦ α. τίθετον, τιθέασι. δίδοτον, διδόασι. τὸ δὲ ἱστᾶσι, καὶ ἱᾶσι, καὶ τὰ ὅμοια, ἐκ συναιρέσεως. Τοῦ δὲ παρατατικοῦ καὶ β. ἀορίστου, ὁμοίως τοῖς παρατατικοῖς, καὶ δευτέροις ἀορίστοις τῶν εἰς ω. ῥημάτων. ἐτίθην, ἐτίθης. ἔθην, ἔθης. πλὴν ὅσον ἐνταῦθα ἡ τῶν ἑνικῶν παραλήγουσα συστέλλεται ἐπὶ τῶν δυϊκῶν καὶ πληθυντικῶν ὡς εἴρηται. Αὐτῶν δὲ τῶν εἰς μι. ὁ σχηματισμὸς ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἔκ τε τοῦ ἀρκτικοῦ συμφώνου, καὶ τοῦ ι. εἰ μὴ τὸ τῆς προφορᾶς δύσφθεγκτον κωλύοι. δῶ, δίδωμι. θῶ. τίθημι. στῶ μέντοι γε ἵστημι. διὰ τὸ δύσφθεγκτον.

## Μέσα καὶ παθητικά.

Ἐπὶ δὲ τῶν μέσων τε καὶ παθητικῶν ὁριστικῶν, τὸ μὲν τοῦ ἐνεστῶτος καὶ παρακειμένου β. ἀπὸ τοῦ πρώτου μεταβολῇ τῆς μι. εἰς μαι. τίθεμαι. τίθεσαι. τέθειμαι. τέθεισαι. Τὸ δὲ τοῦ παρατατικοῦ καὶ β. ἀορίστου μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς σο. ἐτιθέμην, ἐτίθεσο. Τὰ δ' ἄλλα πάντα κοινὰ πρὸς τὴν τρίτην. Ἔστι δὲ καὶ εἰς η. προφέρειν τὸ β. τοῦ ἐνεστῶτος, τῶν ἀπὸ τοῦ ε. καὶ α. τίθεμαι, τίθη. ἵσταμαι, ἵστη.

Κλίσις ἐγκλιτικὴ ἐνεργητικῶν.

T ῆς δὲ ἐγκλιτικῆς κλίσεως ἀρχὴ μὲν ἡ ὁριστικὴ ἔγκλισις. αἱ γὰρ ἄλλαι πᾶσαι ἀπ' αὐτῆς ὧδε.

T ὸ ὁριστικὸν τύπτω. Παρατατικός. ἔτυπτον. Τὸ προστακτικὸν, τύπτε. Τὸ εὐκτικὸν τύπτοιμι. Τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν τύπτω. Τὸ ἀπαρέμφατον, τύπτειν. Μέλλων α'. Τὸ ὁριστικὸν τύψω. Τὸ εὐκτικὸν, τύψοιμι. Τὸ ἀπαρέμφατον, τύψειν. ἀόριστος. α'. Τὸ ὁριστικὸν, ἔτυψα. Τὸ προστακτικὸν, τύψον. Τὸ εὐκτικὸν τύψαιμι. Τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν τύψω. Τὸ ἀπαρέμφατον, τύψαι Παρακ.

T ὸ ὁριστικὸν, τέτυφα. Υπερσυντέλικος. ἐτετύφειν. Τὸ προστακτικὸν, τέτυφε. Τὸ εὐκτικὸν, τετύφοιμι. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τετύφω. Τὸ ἀπαρέμφατον, τετυφέναι. ἀόριστος β'. Τὸ ὁριστικὸν ἔτυπον. Τὸ προστακτικὸν, τύπε. Τὸ εὐκτικὸν, τύποιμι. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπω. Τὸ ἀπαρέμφατον, τυπεῖν. Μέλλων β'. Τὸ ὁριστικὸν, τυπῶ. Τὸ εὐκτικὸν, τυποῖμι. Τὸ ἀπαρέμφατον, τυπεῖν.

Ἐνεστὼς μέσων.

T ὸ ὁριστικὸν, τύπτομαι. Παρατατικός. ἐτυπτόμην. Τὸ προστακτικὸν, τύπτου. Τὸ εὐκτικὸν, τυπτοίμην. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπτωμαι.

Τὸ ἀπαρέμφατον, τύπτεσθαι. Μέλλων α΄. Τὸ ὁριστικὸν, τύψομαι. Τὸ εὐκτικὸν, τυψοίμην. Τὸ ἀπαρέμφατον, τύψεσθαι. ἀόριστος α΄. Τὸ ὁριστικὸν, ἐτυψάμην. Τὸ προστακτικὸν, τύψαι. Τὸ εὐκτικὸν, τυψαίμην. Τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν τύψωμαι. Τὸ ἀπαρέμφατον, τύψασθαι. παρακείμενος. Τὸ ὁριστικὸν, τέτυπα. ὑπερσυντέλικος ἐτετύπειν. Τὸ προστακτικὸν, τέτυπε. Τὸ εὐκτικὸν, τετύποιμι. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τετύπω. Τὸ ἀπαρέμφατον, τετυπέναι. ἀόριστος β΄. Τὸ ὁριστικὸν, ἐτυπόμην. Τὸ προστακτικὸν, τυποῦ. Τὸ εὐκτικὸν, τυποίμην. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπωμαι. Τὸ ἀπαρέμφατον, τυπέσθαι. Μέλ. β΄. Τὸ ὁριστικὸν, τυποῦμαι. Τὸ εὐκτικὸν, τυποίμην. Τὸ ἀπαρέμφατον, τυπεῖσθαι. Ἐνεστὼς παθητικῶν.

Τὸ ὁριστικὸν, τύπτομαι. καὶ τἄλλα ὡς εἴρηται. Παρακείμενος. Τὸ ὁριστικὸν, τέτυμμαι. ὑπερσυντέλικος. ἐτετύμμην. Τὸ προστακτικὸν, τέτυψο. Τὸ ἀπαρέμφατον, τετύφθαι. ἀόριστος α΄.

Τὸ ὁριστικὸν, ἐτύφθην. Τὸ προστακτικὸν, τύφθητι. Τὸ εὐκτικὸν, τυφθείην. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τυφθῶ. Τὸ ἀπαρέμφατον, τυφθῆναι. ἀόριστος β΄. Τὸ ὁριστικὸν, ἐτύπην. Τὸ προστακτικὸν, τύπηθι. Τὸ εὐκτικὸν, τυπείην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τυπῶ. Τὸ ἀπαρέμφατον, τυπῆναι. Μέλλων α΄. Τὸ ὁριστικὸν, τυφθήσομαι.

μαι. Τὸ εὐκτικὸν τυφθησοίμην. Τὸ ἀπαρέμφατον, τυφθήσεσθαι. Μέλλων β'.
Τὸ ὁριστικὸν τυπήσομαι. Τὸ εὐκτικὸν, τυπησοίμην. Τὸ ἀπαρέμφατον, τυπήσεσθαι. Μετ' ὀλίγον μέλλων. Τὸ ὁριστικὸν, τετύψομαι. Τὸ εὐκτικὸν τετυψοίμην. Τὸ ἀπαρέμφατον, τετύψεσθαι.

Ἐνεργητικὰ ἐνεστώς.

Τὸ ὁριστικὸν, τίθημι. Παρατατικὸς. ἐτίθην. Τὸ προστακτικὸν, τίθετι. Τὸ εὐκτικὸν τιθείην. Τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν τιθῶ. Τὸ ἀπαρέμφατον τιθέναι. ἀόριστος α'. Τὸ ὁριστικὸν, ἔθηκα. καὶ τἄλλα ὡς ἐπὶ τοῦ ἔτυψα. ἀόριστος β'. Τὸ ὁριστικὸν, ἔθην.
Τὸ προστακτικὸν, θέτι καὶ θές. Τὸ εὐκτικὸν, θείην. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν θῶ. Τὸ ἀπαρέμφατον, θεῖναι.

Μέσα καὶ παθητικὰ. ἐνεστώς.

Τὸ ὁριστικὸν, τίθεμαι. παρατατικὸς ἐτιθέμην. τὸ προστακτικὸν, τίθεσο καὶ τίθου. Τὸ εὐκτικὸν τιθείμην. Τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν τιθῶμαι.
Τὸ ἀπαρέμφατον τίθεσθαι. ἀόριστος β'. Τὸ ὁριστικὸν, ἐθέμην. Τὸ προστακτικὸν, θέσο καὶ θοῦ.
Τὸ εὐκτικὸν, θείμην. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν θῶμαι. Τὸ ἀπαρέμφατον, θέσθαι. Παρακείμενος. Τὸ ὁριστικὸν, τέθεμαι. Ὑπερσυντέλικος. ἐτεθέμην. Τὸ προστακτικὸν, τέθεσο. Τὸ εὐκτικὸν τεθείμην. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τεθῶμαι. Τὸ ἀπαρέμφατον, τεθέσθαι. ἀόριστος α'.
Τὸ ὁριστικὸν, ἐτέθην. Τὸ προστακτικὸν, τέθητι.

Τὸ εὐκτικὸν, τεθείην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τεθῶ.
Τὸ ἀπαρέμφατον, τεθεῖναι. μέλλων α΄. τὸ ὁρι-
στικὸν, τεθήσομαι. τὸ εὐκτικὸν, τεθησοίμην.
Τὸ ἀπαρέμφατον, τεθήσεσθαι. μετ᾽ ὀλίγον μέλ.
Τ ὁ ὁριστικὸν, τεθήσομαι. καὶ τἄλλα ὡς ἐπὶ τοῦ τε-
τύψομαι. Κοινὰ ἁπασῶν τῶν ἐγκλίσεων.
Κ οινὸν δ᾽ ἁπασῶν τῶν ἐγκλίσεων, τὸ τὴν αὔξησιν
τῆς ἀρχῆς ἐξαιρεῖσθαι. πλὴν τοῦ παρακειμένου.
ἔτυπτον, τύπτε, ἔτυψα, τύψον. τύψαιμι. ἐὰν τύ-
ψω. τύψαι. τέτυφα γε μὴν. τέτυφε. τετύφοι-
μι. ἐὰν τετύφω. τετυφέναι. ὁ δὲ παρατατι-
κὸς τῷ ἐνεστῶτι συνέζευκται. καὶ ὁ ὑπερσυντέ-
λικος τῷ παρακειμένῳ ὥστε τοὺς ἀπὸ θατέρων
τούτων σχηματισμοὺς κοινὴν καὶ πρὸς θατέρους
ἔχειν τὴν σημασίαν. Δῆλον δ᾽ ὅτι καὶ ὁ μέλλον-
τος παρασχηματισμὸς, οὔτε προστακτικός ἐστιν,
οὔτε ὑποτακτικός. σημασία δὲ τούτου ἐν τοῖς
ἀπὸ τῶν ἀορίστων.

Σχηματισμοὶ τῶν προστακτικῶν ἐνεργητικῶν.

Γ ίνεται δὲ τῶν εἰς ω. ἐνεργητικῶν, τὸ μὲν προστα-
κτικὸν ἀπὸ τοῦ γ΄. προσώπου τῆς οἰκείας ἀρχῆς
ἔτυπτε, τύπτε. τέτυφε. τέτυφε, ὅ γε μὴν πρῶτος
ἀόριστος καὶ τῆς ἐσχάτης μεταποιήσει εἰς ον γίνε-
ται ἔτυψε, τύψον. Εὐκτικῶν.
Τ ὰ δὲ εὐκτικὰ ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς μεταποιή-
σει τῆς ἐσχάτης εἰς μι. καὶ ἐξαιρέσει τοῦ κλιτι-
κοῦ ν, καὶ προσλήψει τοῦ ι. εἰς δίφθογγον, ἣ καὶ

προσθήκῃ τῆς οῦ, εἰς οῖ, ἐν οἷς παραλήγουσα ὑπάρχει. τύπτοντος, τύπτοιμι. τύψαντος, τύψαιμι. τετυφότος, τετύφοιμι. τυπόντος, τύποιμι. τυποῦντος, τυποῖμι. Τῶν δὲ συνῃρημένων τὰ εὐκτικὰ, καὶ προσθήκῃ τῆς μι. εἰς ην. αἰολικῶς λέγεται, ὡς εἴρηται πρότερον. ἀξιοῖμι, ἀξιοίην. τὸ δὲ ἀξιῴην, καὶ βιῴην, δωρικὸν, προσθήκῃ τῆς οι. εἰς ῳ. αἰολικὸν δὲ καὶ τὸ τύψειας. τύψειε. τύψειαν.

Τῶν ὑποτακτικῶν.

Τ ὰ δὲ ὑποτακτικὰ, ἀπὸ τοῦ α. προσώπου τῶν ἰδίων ἀρχῶν. μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ω, ἔτυπτον, ἐὰν τύπτω. ἔτυψα, ἐὰν τύψω. τέτυφα ἐὰν τετύφω.

Τῶν ἀπαρεμφάτων.

Τ ὰ δὲ ἀπαρέμφατα, ἐνεστῶτος μὲν ὄντα καὶ μέλλοντος α. ἀπὸ τοῦ γ. προσώπου τῆς ἀρχῆς προσθέσει τοῦ ν. τύπτει, τύπτειν. τύψει, τύψειν. καὶ παρακειμένου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ προσθέσει τῆς ναι. τέτυφε, τετυφέναι. ἀόριστος δὲ πρῶτος ἀπὸ τοῦ πρώτου προσθέσει τοῦ ι. ἔτυψα. τύψαι. καὶ δευτέρου δὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ειν. ἔτυπον, τυπεῖν. ὁ αὐτὸς δ' ἄρα τόπος. καὶ τοῦ δευτέρου μέλλοντος. μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς εῖν. τυπῶ, τυπεῖν.

Τῶν μέσων.

Τ ὰ δὲ μέσα προστακτικὰ, τοῦ μὲν παρατατικοῦ καὶ δευτέρου ἀορίστου, ἀπὸ τοῦ β'. τῆς ἀρχῆς. ἐτύπτου, τύπτου. ἐτύπου τυποῦ.

Τ οῦ δὲ πρώτου ἀορίστου, ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐξαιρέσει τῆς μην. καὶ προσθέσει τοῦ ι. ἐτυψάμην, τύψαι. ἢ ὅπως ἂν ἄλλως ἐντεῦθεν γίνοιτο οἰκειότερον. Τοῦ δὲ παρακειμένου, ὁμοίως τῷ ἐνεργητικῷ.

Εὐκτικῶν.

Τ ὰ δὲ εὐκτικὰ, ἀπὸ τοῦ α. τῆς ἀρχῆς, τροπῇ τῆς ἐσχάτης, εἰς μην. καὶ πρὸ τῆς μην τοῦ ι, εἰς δίφθογγον προσλαμβανομένου. τύπτομαι, τυπτοίμην. ἐτυψάμην, τυψαίμην. πλὴν τοῦ παρακειμένου. ὅδε γὰρ ὁμοίως τῷ ἐνεργητικῷ.

Ὑποτακτικῶν.

Τ ὰ δὲ ὑποτακτικὰ, ἀπὸ τοῦ α. εἰς μαι. τῆς παραληγούσης τῶν ἀρχῶν ἐφ' ὧν τὸ μ. κλιτικὸν μεταβαλλούσης εἰς ω. τύπτομαι. ἐὰν τύπτωμαι. ἐτυψάμην, ἐὰν τύψωμαι.

Ἀπαρεμφάτων.

Τ ὰ δὲ ἀπαρέμφατα, ἀπὸ τοῦ γ'. τῆς ἀρχῆς· μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθαι. τύπτεται, τύπτεσθαι. ἐτύψατο, τύψασθαι. πλὴν τοῦ παρακειμένου. ὅδε γὰρ ὁμοίως τῷ ἐνεργητικῷ.

Γαθητικῶν προστακτικῶν.

Τ ὰ δὲ παθητικὰ, τοῦ μὲν ἐνεστῶτος ὁμοίως καὶ αὐτὰ τῶν μέσων. τῶν δ' ἀορίστων ἀμφοτέρων, ἀπὸ τοῦ ς'. προσλήψει τῆς θι. ἐτύπην, τύπηθι. ἐφ' ὧν γε μὴν τὸ αὐτὸ δασὺ ἡγεῖται. οὐ τὸ θ, ἀλλὰ τὸ τ. προσλαμβάνεσθαι συμβαίνει. ἐτύφθην. τύφθητι. διὰ τὸ δύσφωνον. Τοῦ δὲ ὑπερσυντελίκου ἀπὸ τοῦ

δευτέρου, ἐτέτυψο τέτυψο. Εὐκτικῶν.

Τ ὰ δὲ εὐκτικὰ ἐνεστῶτος μὲν καὶ μέλλοντος ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν μέσων. παρακειμένου δὲ οὐκ ἔτι ἐὰν σύμφωνον ᾖ πρὸ τοῦ μ̄. μὴ ὄντος δὲ καὶ διφθόγγου μηδεμιᾶς κωλυούσης, προσλήψει τοῦ ῑ. εἰς ἀποδιφθόγγωσιν τοῦ παραλήγοντος φωνήεντος, τὸ εὐκτικὸν γίνεται. πεποιήμην. μεμνήμην. ἀόριστος δὲ ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς ην. καὶ ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ ν, καὶ μεταλήψει τοῦ ῑ εἰς δίφθογγον. τυφθέντος τυφθείην.

Υποτακτικῶν.

Τ ὰ δὲ ὑποτακτικὰ, ἐνεστῶτος μὲν τοῖς μέσοις ὁμοίως. ἀορίστων δὲ ἀπὸ τοῦ γ'. τῆς ἀρχῆς. μεταποιήσει τοῦ λικτικοῦ φωνήεντος εἰς ω̄. ἐτύφθη, ἐὰν τυφθῶ. καὶ παρακειμένου δὲ ὑποτακτικὸν γίγνοιτ' ἂν, ἐὰν τὸ μ̄. καθαρὸν ἔχῃ ὡς εἴρηται. καὶ δίφθογγος οὐ κωλύῃ. τροπῇ τοῦ παραλήγοντος φωνήεντος εἰς ω̄. πεποίημαι, πεποιῶμαι. μέμνημαι, μεμνῶμαι.

Απαρεμφάτων.

Τ ὰ δὲ ἀπαρέμφατα ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν μέσων. Καὶ παρακειμένου δὲ ὁμοίως ὁ σχηματισμὸς. πλὴν ὅσον τὸ σ̄. οὐ προσλαμβάνεται. τέτυπται γὰρ, τετύφθαι. μεταβολῇ δηλονότι καὶ τοῦ ἡγουμένου ψιλοῦ εἰς δασύ. καθόλου γὰρ τὰ μὲν ψιλὰ ἡγεῖται ψιλῶν, τὰ δὲ δασέα δασέων. ἀορίστων δὲ ἀπὸ τοῦ πρώτου τῆς ἀρχῆς προσθέσει τοῦ αι̅. τελικοῦ. ἐτύφθην, τυφθῆναι.

## Τῶν εἰς μι. ἐνεργητικῶν προστακτικῶν.

Τῶν δὲ εἰς μι, τὰ μὲν ἐνεργητικὰ προστακτικὰ, ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς. ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ ν, καὶ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς θι. τιθέντος, τίθετι, ἱστάντος, ἵσταθι. διδόντος, δίδοτι, ἢ ἀπὸ τῶν β'. τῶν ὁριστικῶν, τροπῇ τοῦ τῆς ληγούσης φωνήεντος εἰς τὸ παραληκτικὸν τῆς ἀρχῆς θέω, ἔθης, θές. δόω, ἔδως, δός.

## Ὑποτακτικῶν.

Τὰ δὲ ὑποτακτικὰ, ὁμοίως τοῖς τῶν παθητικῶν ἀορίστοις τῶν εἰς ω. ἐτίθη, ἐὰν τιθῶ. τὸ δὲ δῶσιν ἀντὶ τοῦ τρίτου, καὶ δώησι, ποιητικά. πρὸς παράδειγμα τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν. τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ θείω. στήω. δώω. μονοσύλλαβα γὰρ ὄντα καὶ περισπώμενα τὰ θῶ. στῶ. δῶ. δισύλλαβα καὶ βαρύτονα ποιηταὶ ποιοῦσι. παρεντιθέντες οἰκείως τὰς τοιαύτας τῶν συλλαβῶν ἑκάστω, διὰ τὸ ἴδιον ἀρχικὸν αὐξάνοντες προστιθέασι.

## Εὐκτικῶν.

Καὶ τὰ εὐκτικὰ δὲ ὁμοίως, τοῖς τῶν αὐτῶν εὐκτικοῖς.

## Ἀπαρεμφάτων.

Τὰ δὲ ἀπαρέμφατα, ἐνεστῶτος μὲν ἀπὸ τῆς μετοχι-

κῆς γενικῆς καὶ ταῦτα. ὑφαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ ν, καὶ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης, εἰς ναι. τιθέντος, τιθέναι. διδόντος, διδόναι. τὸ δὲ διδοῦναι κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν.

## Προστακτικῶν ἐνεργητικῶν.

Τὰ δὲ μέσα τε καὶ παθητικὰ, ὁμοίως καὶ αὐτὰ τῶν εἰς ω. Τύποι δὲ σχηματιστικοὶ κλίσεως προσωπικῆς τῶν ἐγκλίσεων τούτων, τοιοῦτοι. Τῶν προστακτικῶν ἐνεργητικῶν τὸ τρίτον τῶν ἑνικῶν ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου προσθέσει τῆς τω. τύπτε, τυπτέτω. πλὴν τῶν εἰς θι. ταῦτα γὰρ οὐ προσθέσει, ἀλλὰ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης, τὸν αὐτὸν ἔχει παρασχηματισμόν. τίθετι, τιθέτω. τύφθητι, τυφθήτω. Τοῦ δὲ α΄. ἀορίστου καὶ μεταποιήσει τοῦ τε ληγούσης προστακτικοῦ εἰς α. πανταχοῦ τύψον τυψάτω. Τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν. προσλήψει τῆς, τον, τύπτε, τύπτετον. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ γ΄. προσλήψει τοῦ ν, τύπτε, τυπτέτω. τυπτέτων. Τῶν πληθυντικῶν, τὸ μὲν δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν. προσλήψει τῆς τε. τύπτε, τύπτετε. τύψον, τύψατε. καὶ μεταποιήσει ὡς εἴρηται. Τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ τρίτου, προσθέσει τῆς σαν. τυπτέτω, τυπτέτωσαν.

Τὸ δὲ τυπτόντων, ἀντὶ τοῦ τυπτέτωσαν, κατὰ συγκοπὴν ἔοικε γεγονέναι, καὶ μεταβολὴν τῆς παραληγούσης εἰς μακράν. ὅτι τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν ἔσχατος συλλαβοῦνται τῷ τ, μακρᾷ ὁπωσοῦν παραλήγει. ὑπεξαιρείσθω δ' ἰωνικὸν τετύφαται. ὡσαύτως δὲ καὶ τοῦ τυπτέσθων. ἀντὶ τοῦ τυπτέσθωσαν ὁ σχηματισμὸς ἂν εἴη.

## Μέσων καὶ παθητικῶν.

Τῶν δὲ μέσων τε καὶ παθητικῶν, τὸ μὲν τρίτον τῶν ἑνικῶν ὑπεξαιρέσει τοῦ διφθόγγου αὐτοῦ ὑποτακτικοῦ φωνήεντος. καὶ τροπῇ τοῦ ο. εἰς ε, ἐὰν ὑπάρχῃ. καὶ προσλήψει τῆς σθω. τύπτου, τυπτέσθω. πλὴν τῶν εἰς θι. ἀορίστων. ταῦτα γὰρ διόλου τοῖς εἰς θι. ἐνεργητικοῖς ὁμοίως. Τῶν δυϊκῶν τὸ β', ἀπὸ τοῦ γ. τῶν ἑνικῶν μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθον. τυπτέσθω, τύπτεσθον. καὶ τὸ τρίτον δὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ προσθέσει τοῦ ν. τυπτέσθω, τυπτέσθων. Τῶν δὲ πληθυντικῶν. τὸ μὲν β', ἀπὸ τοῦ β'. τῶν δυϊκῶν μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης, εἰς σθε. τύπτεσθον, τύπτεσθε. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ γ'. παρενθέσει τῆς σαν, τυπτέσθων, τυπτέσθωσαν. τὸ τυπτέσθων ἀντὶ τοῦ τυπτέσθωσαν, ὡς περὶ τοῦ τυπτόντων εἴρηται μέν.

## Εὐκτικῶν εἰς μι.

Τῶν δὲ εὐκτικῶν ληγόντων μὲν εἰς μι. τὸ β'. τῶν ἑνικῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου ὑπεξαιρέσει τοῦ ι. καὶ τροπῇ τοῦ μ. εἰς σ. τύπτοιμι. τύπτοις. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ β'. ἐκβολῇ τοῦ σ. τύπτοις, τύπτοι. Τῶν δὲ δυϊ-

κῶν τὸ

κῶν τὸ μὲν β΄. ἀπὸ τοῦ β΄. τῶν ἐνικῶν μεταβολῇ τοῦ σ. εἰς τ. καὶ προσλήψει τῆς ον. τύπτοις. τύπτοιτον. Τὸ γ΄. ἀπὸ τοῦ ἰδίου β΄. μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς την. τύπτοιτον. τυπτοίτην. Τῶν δὲ πληθυντικῶν τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ α. τῶν ἐνικῶν. μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς μεν. τύπτοιμι, τύπτοιμεν. Τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς τε. τύπτοιτον, τύπτοιτε. Τὸ γ΄, ἀπὸ τοῦ ἰδίου α. ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ μ. τύπτοιμεν, τύπτοιεν. Ληγόντων δὲ εἰς ην, τὸ μὲν β΄. τῶν ἐνικῶν, ἀπὸ τοῦ α. τροπῇ τοῦ ληκτικοῦ ν. εἰς σ. τυφθείην. τυφθείης. τὰ δ᾽ ἄλλα πάντα, ὁμοίως τοῖς τῶν εἰς μι. πλὴν ὅσον τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν καὶ εἰς σαν. σχηματίζεται. τυφθείησαν. καὶ εἰς εν δὲ, ἀποβάλλοντα τὸ παραλῆγον η. τυφθεῖεν. Ληγόντων δὲ εἰς μην, τὸ μὲν β΄. τῶν ἐνικῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ο. τυπτοίμην τύπτοιο. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, παρενθέσει τοῦ τ. τύπτοιο, τύπτοιτο. Τῶν δυϊκῶν, τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ α. τῶν ἐνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς μεθον. τυπτοίμην, τυπτοίμεθον. Τὸ δὲ β΄ ἀπὸ τοῦ β΄, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθον. τύπτοιο, τύπτοισθον. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ ἰδίου β΄. μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθην. τύπτοισθον, τυπτοίσθην. Τῶν δὲ πληθυντικῶν τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ α. τῶν δυϊκῶν. μεταποιήσει τῆς ἐσχά-

τῆς εἰς θαι. τυπτοίμεθον, τυπτοίμεθα. Τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ β΄. μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθε. τύπτοισθον, τύπτοισθε. Τὸ τρίτον, ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν. παρενθέσει τοῦ ν. τύπτοιτο, τύπτοιντο.

## Ὑποτακτικῶν.

Τῶν δὲ ὑποτακτικῶν πάντα, ὁμοίως τοῖς τῶν ὁριστικῶν ἐνεστῶσι. πλὴν ὅσον ἔνθα μὲν ἐκεῖνα τὸ ε. κλιτικὸν ἔχει, ἐνταῦθα τὸ η. τύπτεις, ἐὰν τύπτῃς. τύπτεται, ἐὰν τύπτηται. ἔνθα δ᾽ ἐκεῖ τὸ ο, ἐνταῦθα τὸ ω. τύπτομαι, ἐὰν τύπτωμαι. πλὴν τῶν τῆς πέμπτης παραληγόντων τῷ ω. δίδωμι. ἐν τούτοις γὰρ ἀεὶ τὸ αὐτὸ φυλάττεται. ἐὰν διδῶ, διδῷς διδῷ. Ἀνάγεται δὲ εἰς τὴν πέμπτην συζυγίαν καὶ τὸ εἰμὶ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα. καὶ ὅλως οὐδὲν ἂν εἴη ἔξω τῶν εἰρημένων. Τὰ δὲ τῆς πέμπτης παραλήγοντα τῷ υ. οἷον ζεύγνυμι. παρατατικὸν μόνον εὑρίσκεται ἔχοντα. καὶ ἀόριστον δεύτερον ἔφυ. ἔδυ. παρακείμενον δὲ καὶ τἆλλα τὰ περὶ τοὺς χρόνους οὐκ ἔχει τοῖς συζύγοις ὁμοίως. οὔτε μὴν ἔγκλισιν ὑποτακτικὴν ἔχει, οὐδὲ εὐκτικήν, εἰ μή τις ζευγνυίην λέγοι, καὶ ζευγνυίμην διφθόγγῳ παραληγούσῃ χρώμενος τῇ υι. οἷον, καὶ τὸ μεμνῄμην. καὶ πεποιήμην οὖν καὶ τεθήμην λέγειν ἐν ταύτῃ ὀξεῖν.

Περὶ

## Περὶ τῶν συνῃρημένων.

Ὅσα δὲ τῆς τρίτης λήγονται εἰς ω καθαρὸν, τῷ α, ἢ τῷ ε, ἢ τῷ ο παραλήγει· ὅτι μὲν συναιρεῖται ταῦτα εἴρηται πρότερον· τουτὶ δὲ περὶ τὸν ἐνεστῶτα καὶ παρατατικὸν μόνον συμβαίνει. Κοινὸν μὲν οὖν τὸ, ἡγουμένου οὑτινοσοῦν τῶν α, ε, ο, ἑπομένου δὴ τοῦ ω, ἀεὶ τὴν συναίρεσιν εἰς ω γίνεσθαι. Ἴδιον δὲ τὸ, ἡγουμένου τοῦ α, ἑπομένου δὲ τοῦ ο, εἴτε καθ' αὑτὸ εἴτε ἐν διφθόγγῳ, ἀεὶ τὴν συναίρεσιν γίνεσθαι εἰς ω· οἷον βοάομεν ῶμεν. βοάουν ῶν. βοάοιμι ῷμι. ἑπομένου δὲ τοῦ ε, ἢ τοῦ η, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, εἴτε καθ' αὑτό, ἀεὶ εἰς α. βοάεις ᾶς. βοάει ᾶ. βοάῃ ᾶ. ὅθεν δὴ καὶ τὰ ὑποτακτικὰ ταῦτα, καὶ ὅλως τὰ ἐκ συναιρέσεως συμβαίνει μὴ ἀντικεῖσθαι τοῖς λεχθεῖσι περὶ τῶν ἀπαθῶν. Ἔτι ἡγουμένου τοῦ ε, ἑπομένου μὲν τοῦ ο, εἴτε καθ' αὑτὸ, εἴτε ὡς ἐν διφθόγγῳ τῇ ου, ἀεὶ ἡ συναίρεσις εἰς ου. ποιέομεν οῦμεν. ποιέου οῦ. Ἑπομένου δὲ τοῦ ε, εἴτε καθ' αὑτὸ, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, ἀεὶ ἡ συναίρεσις εἰς ει. ποιέεις εῖς. ποιέετε εῖτε. Ἑπομένου δὲ η, εἴτε καθ' αὑτὸ, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, ἡ συναίρεσις εἰς η. ἐὰν ποιέῃς ῇς. ἐὰν ποιέηται ῆται. Ἑπομένου δὲ τοῦ ο, ὡς ἐν διφθόγγῳ τῇ οι, ἡ συναίρεσις εἰς οι. ποιέοιμι οῖμι. Τά γε μὴν δισύλλαβα ὄντα, τὸ πρῶτον οὐ συναιρεῖται πρόσωπον πλέω, νέω, ῥέω. πλεῖς δὲ καὶ πλεῖ καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως.

Ἔτι ἡγουμένου τοῦ ο, ἑπομένου μὲν τοῦ ο, εἴτε καθ' αὑτό, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, πλὴν τῆς οι, ἡ συναίρεσις εἰς ου. χρυσόομεν οῦμεν. χρυσόου οῦ. ὡσαύτως δέ, καὶ ἑπομένου τοῦ ε. χρυσόεται οῦται. ἑπομένου δὲ τοῦ η, εἰς ω. ἢ εἰς ου. ἐὰν χρυσόηται ἐὰν χρυσῶται. ἢ χρυσοῦται. Ἑπομένου δὲ τοῦ ι. ὡς ἐν διφθόγγῳ δηλονότι. ἡ συναίρεσις εἰς οι. χρυσόεις οῖς. χρυσόοις οῖς. ἐὰν χρυσόῃς οῖς. πλὴν τῆς τοῦ ἀπαρεμφάτου. χρυσόειν γάρ τοι χρυσοῦν. Κοινὸν δὲ τούτων ἁπάντων, τὸ τὰ εὐκτικὰ προφέρεσθαι δή, καὶ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ην. ἔθει αἰολέων. ποιοῖμι, ποιοίην. βοῷμι, βοῴην. καὶ οὕτως εἰς τὴν τῶν εἰς ην ληγόντων εὐκτικῶν κλίσιν μεταβαίνειν διόλου.

Περὶ ῥημάτων ἑτεροκλίτων.

Ὥσπερ δ' ὀνόματα τὰ μὲν, ἑτερόκλιτα. τὰ δέ, ἄκλιτα διὰ πάθος τι καὶ ἑτέρως. οὕτω καὶ ῥήματα ἑτερόκλιτα ἂν λέγοιτο. πέττω, πέψω. τίκτω, τέξω. πίπτω, πεσοῦμαι. ἁλίσκω, ἁλώσω. ἔρχομαι, ἐλεύσομαι. πολλὰ δὲ τὰ τοιαῦτα, καὶ τὴν χρῆσιν δὲ παρατηρητέον γε ἐνταῦθα. Ὡς καθόλου μέν τοι εἰπεῖν τὰ εἰς δύο σύμφωνα διάφορα ἐκ παρατατικῆς λήγοντα. κλίσιν οὐδεμίαν ἔχει οἰκείαν. σχηματισμὸς δὲ τῶν τοιούτων τῷ τ. ἢ τῷ συγγενεῖ σ. πλὴν τῶν τεταρτοζύγων. ῥέπω, ῥίπτω. τέκω, τίκτω. ἔχω, ἴσχω. ἕπω, ἕσπω. πέτω, πίπτω. ἔστακα, στάσκω. βέβοκα, βόσκω. τετέλεκα, τελέσκω.

σκω. βούλεται δὲ προσλαμβάνειν ἐκ σχηματισμοῦ σύμφωνον ἢ τοῦ δευτέρου ἢ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου. διὸ καὶ ἐν τεταρτοσυζύγοις ἐκ τοῦ μέσου ἐσχημάτισται μέμνω, ὡς τοῦ μὲν σ̄ ἀσυντάκτου ὄντος. τοῦ δὲ ν̄, ἀσυμβάντως μὲν καὶ αὐτοῦ ἔχοντος. οἰκείως δὲ μεταβάλλοντος εἰς τὸ μ̄. διαφερέτω δέ γε μηδὲν, κἂν εἴτις μὴ ἐκ μεταβολῆς εἶναι τὸ μ̄ ἀξιοῖ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πρώτου μεταλαμβάνεσθαι. μέμεμμαι, μέμνω. κεκλείσθω δὲ πλεοναστικά.

Συνηρημένα.

Ἄκλιτα δὲ τὰ συνηρημένα πάντα. ποιῶ. βοῶ. ὡς πεπονθότα.

Ἐφετικά.

Καὶ μὲν δὴ καὶ ἀπαθῆ ἄκλιτα τὰ ἐφετικὰ πάντα. μαθητιῶ, τομῶ, βασιλειῶ, πολεμησείω, ὀψείω. τούτοις δ' οἶμαι συντάττειν οἰκεῖον καὶ ὅσα τῶν ῥημάτων, τύπον μὲν ἔχει τρίτου προσώπου. ἔστι δὲ οὐδενός. ὅθεν δὴ καὶ ἀπρόσωπα ὀνομάζεται. οἷον, τὸ δεῖ, καὶ χρὴ, καὶ δοκεῖ καὶ συμβαίνει. καὶ μέλλει, καὶ ἔξεστι καὶ ὅλως τὰ μηδὲν ἐμφαίνοντα πρόσωπον. τούτων δὲ τὰ μὲν ἐνεργητικοῦ προφορὰν ἔχοντα, οὐ πολλ' ἄττα τὸν ἀριθμόν. Τὰ δὲ παθητικοῦ πλεῖστα ὁπόσα δὴ καὶ τὰ προσωπικὰ τῶν παθητικῶν. τὸ γὰρ αἰκῶν ἑκάστου τρίτον τῶν χρόνων, εἰς α. πρόσωπον μεταλαμβανόμενον σημασίαν, οὔτε πρῶτον,

οὔτε οὐδέτερον ἔχει πρόσωπον· ταύτῃ ἂν θεωροῖτο. οἷον, λέγεται. εἴρηται. γέγραπται. εἰρήσθω. πεποιήσθω.

## Περὶ μετοχῶν.

Τ ῶν δὲ μετοχῶν οἱ σχηματισμοὶ ἀφ' ἑκάστων γίνονται χρόνων, πλὴν τοῦ παρατατικοῦ καὶ ὑπερσυντελίκου· οὗτοι δὲ συνεζευγμένοι ὡς εἴρηται ὄντες, ὁ μὲν, τῷ ἐνεστῶτι. ὁ δὲ, τῷ παρακειμένῳ. κοινὰς δὴ ἔχουσι καὶ τὰς παρ' αὐτῶν μετοχάς. Κοινὸν δὲ κἀνταῦθα τῶν παρῳχημένων ἁπάντων ἡ τῆς αὐξήσεως ἀποβολὴ πλὴν τοῦ παρακειμένου.

## Ἐνεργητικαί. ἐνεστὼς, μέλλων.

Γ ίνεται δὲ ἐπὶ τῶν εἰς ω̄. ἐνεργητικῶν ἀπὸ μὲν τοῦ πρώτου τῶν ἐνικῶν ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος ἑκατέρου μετοχή. προσλήψει τοῦ ν̄. τύπτω, ὁ τύπτων. τύψω, ὁ τύψων. Θηλυκὸν δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ ἀρσενικοῦ εὐθείας. τροπῇ τοῦ λήγοντος ω̄, εἰς ου. καὶ τοῦ ν̄, εἰς σ̄. καὶ προσλήψει τοῦ ᾱ. ληκτικοῦ. ὁ τύπτων, ἡ τύπτουσα. ὁ τύψων, ἡ τύψουσα. ὁ τυπῶν ἡ τυποῦσα, τὸ δὲ οὐδέτερον ἀπὸ τῆς γενικῆς ἀποκοπῇ τῆς ἐσχάτης τοῦ τύπτοντος. τὸ τύπτον. τοῦ τύψοντος, τὸ τύψον. τοῦ τυποῦντος, τὸ τυποῦν. Ἐγγὺς δὲ τούτων καὶ τὰ τοῦ β'. ἀορίστου. τὸ μὲν γὰρ ἀρσενικὸν, μεταβολῇ τοῦ τῆς ἐσχάτης ο̄. εἰς ω̄. ἔτυπον, ὁ τυπών. τὸ δὲ θηλυκὸν, καὶ

οὐδέτερον, ὡς εἴρηται. Ἀπὸ δὲ τοῦ πρώτου ἀορίστου, τὸ μὲν ἀρσενικὸν προσλήψει τοῦ σ. ἔτυψα, ὁ τύψας. τὸ δὲ θηλυκὸν καὶ οὐδέτερον, ὡς εἴρηται. πλὴν ὅσον ἐνταῦθα ἡ παραλήγουσα μηκύνεται. μηδενὸς ἔξωθεν προσλαμβανομένου φωνήεντος. ὁ τύψας, ἡ τύψασα, τὸ τύψαν.

Ἀπὸ δὲ τοῦ παρακειμένου τὸ μὲν ἀρσενικὸν, μεταβολῇ τοῦ τελικοῦ α, εἰς ω. καὶ προσλήψει τοῦ σ. τέτυφα, ὁ τετυφώς. Τὸ δὲ θηλυκὸν, ἀπὸ τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ, ἀποκοπῇ τῆς ἐσχάτης, καὶ μεταλήψει τοῦ α. καὶ ἐξαιρέσει μὲν τοῦ παραλήγοντος ο. μεταλήψει δὲ τῆς διφθόγγου υι. τοῦ τετυφότος, ἡ τετυφυῖα. καὶ τὸ οὐδέτερον δὲ αὐτόθεν ἐξαιρέσει τῆς το. Τὸ δὲ γεγαῶσα καὶ βεβῶσα, καὶ ἑστῶσα καὶ τὰ τοιαῦτα ποιητῶν. συγκοπὴν γὰρ ποιοῦντες μετασχηματίζουσι καὶ τὸ θηλυκὸν πρὸς τὸ πάθος. ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ γέγαα, ὅθεν τὸ γεγαυῖα. τὸ γεγὼς. ὅθεν τὸ γεγαῶσα. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. οἷς δὴ ἠκολούθησε καὶ τὸ, τεθνεῶσα. καίτοι ἀπὸ τοῦ τέθνεα. ἀπαθοῦς ὄν.

## Μέσαι καὶ παθητικαί.

Ἐπὶ δὲ τῶν μέσων καὶ παθητικῶν καθόλου τοῖς μὲν ἔχουσι τὸ μ. κλιτικὸν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς μενος, ἡ τοῦ ἀρσενικοῦ μετοχὴ γίνεται. τύπτομαι, ὁ τυπτόμενος. ἐτυψάμην ὁ τυψάμενος.

τοῖς δὲ μὴ ἔχουσιν ἀλλὰ εἰς ην λήγουσι, μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς εις, ὁ σχηματισμός. ἐτύπην. ὁ τυπείς. Τὸ θηλυκὸν καὶ οὐδέτερον, ἔνθα μὲν τὸ μ. κλιτικὸν ἀπὸ τοῦ ἀρσενικοῦ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς νη. καὶ νον. ὁ τυπτόμενος, ἡ τυπτομένη, τὸ τυπτόμενον. ἔνθα δὲ μή, ὁμοίως καὶ αὐθὶ τῶν ἐνεργητικῶν, πλὴν μέλλοντος τοῦ λήγοντος αὐτοῦ φωνήεντος, ὡς ἔχει ὁ τυφθείς, ἡ τυφθεῖσα, τὸ τυφθέν. Τά γε μὴν τοῦ μέσου παρακειμένου ὁμοίως πάντα πᾶσι τοῖς τοῦ ἐνεργητικοῦ. τέτυπα, ὁ τετυπὼς τοῦ τετυπότος, ἡ τετυπυῖα, τὸ τετυπός.

Μέσα καὶ παθητικά.

Τῶν δὲ εἰς μι, τὰ μὲν, παθητικὰ καὶ μέσα ὡς εἴρηται, τίθεμαι, ὁ τιθέμενος. ἐθέμην, ὁ θέμενος. ἐτέθην ὁ τεθείς. Τὰ δ᾽ ἐνεργητικά, ἀορίστοις μὲν πρώτοις, ὁμοίως τοῖς τῶν εἰς ω. ληγόντων σχηματιστέον. Δευτέροις δὲ καὶ παρατατικοῖς, εἰς σ. μὲν ὀξυτονουμένην πᾶσιν ὁ σχηματισμός. οὐκ εἰς συλλαβὴν δὲ τὴν αὐτήν, ἀλλ᾽ ἢ ἀναλόγως. τὸ γὰρ ἴδιον ἑκάστοις ἀρχικὸν φωνῆεν ἐπαναλαμβάνεται. τὸ δὲ ἤτοι δίχρονον ἢ βραχύ, καὶ δίχρονον μὲν ὄν, μακρὸν καταληκτεῖται. βραχὺ δὲ ἀποδιφθογγοῦται, προσλήψει τοῦ ι. ἢ τοῦ υ. ἵστην, ὁ ἱστάς. ἐζεύγνυν, ὁ ζευγνύς. ἐδίδων, ὁ διδούς. ἐτίθην ὁ τιθείς. Τὸ δὲ θηλυκὸν δὲ οὐδέτερον ὁμοίως τοῖς ἀπὸ τῶν εἰς ην. παθητικοῖς ὁ τιθείς. ἡ τιθεῖσα. τοῦ

τιθέντος. τὸ τιθέν. ὁ ἱστὰς, ἡ ἱστᾶσα, τοῦ ἱστάντος. τὸ ἱστάν. ὁ διδοὺς, ἡ διδοῦσα, τοῦ διδόντος. τὸ διδόν. ὁ ζευγνὺς, ἡ ζευγνῦσα, τοῦ ζευγνύντος. τὸ ζευγνύν.

Ἀπρόσωποι μετοχαί.

Εἰσὶ δὲ καὶ τῶν ἀπροσώπων μετοχαὶ ἀπρόσωποι. καὶ αὗται δηλονότι τῷ γένει οὐδέτεραι. δέον. προσῆκον. δοκοῦν. καὶ δόξαν. συμβὰν, ἀκουσθέν. γνωσθέν. ἀποδειχθέν. καὶ τὰ τοιαῦτα. ᾗ δέ τοι σχηματιστέα οὐκ ἄδηλον. κατὰ ταῦτα γὰρ τοῖς τῶν προσωπικῶν οὐδετέροις. αἱ δὲ τῶν προσωπικῶν ἅπασαι τρίτου προσώπου εἰσίν. ὡς καὶ τὰ ὀνόματα.

Περὶ ἄρθρων.

Τὰ δ' ἄρθρα διῄρηται μὲν πρότερον εἰς τὰ προτακτικὰ καὶ ὑποτακτικά. κωλύει δ' οὐδὲν καὶ τῷ ὑποτακτικῷ ὅ. συντάττοντα, τὸ προτακτικὸν τῆς, καὶ τῷ, καὶ τῆ, προφέρειν. ὅτου ἐπὶ γενικῆς, καὶ ὅτῳ ἐπὶ δοτικῆς ἑνικοῦ. καὶ ὅτων ἐπὶ γενικῆς πληθυντικῶν. ὃν δὲ τρόπον καὶ τὸ τὶς ὄνομα προστιθέμενον κλίνεται. σχηματιζόμενον ἀεὶ τῇ τοῦ ἄρθρου πτώσει. οἷον, ὅστις οὗτινος. ᾧτινι. καὶ τὰ ἄλλα ὡσαύτως. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ ἅττα. Λαμβάνεται δὲ τὰ ἄρθρα καὶ ἀντὶ ἀντωνυμιῶν. ὁ γὰρ ἀντὶ τοῦ οὗτος. καὶ τὸν ἀντὶ τοῦ τοῦτον. Ταὐτὸν δὲ τοῦτο παρεμφαίνει καὶ τῷ δὲ συνδέσμῳ ἐπιπλεκόμενον. ὅδε. ἥδε. τόδε. ἀντωνυμικὰ γὰρ καὶ ταῦτα. Τὰ δὲ προτακτικὰ καὶ προτασσόμενα τῶν ἐπιρρημάτων κατὰ πᾶσαν πτῶσιν καὶ ἀριθμὸν ἀντὶ ἐπι-

θετῶν λαμβάνεται ὀνομάτων τοῦ φυλαττομένου τοῦ τῶν ἐπιρρημάτων ἀκλίτου. ὁ πάλαι, τοῦ πάλαι. ἡ πάλαι τῆς πάλαι. ὁ πέλας. ὁ πάνυ. ὁ ἄνω.

## Περὶ τῶν ἀντωνυμιῶν.

Τῶν δὲ ἀντωνυμιῶν. ἡ ἐγὼ τὸ γε. προσλαβοῦσα σύνδεσμον, ἔγωγε ὑβιβασμῷ τοῦ τόνου προφέρεται. καὶ οὐ μόνον μείωσίν τινα ταύτῃ διὰ τὸ τοῦ συνδέσμου μειωτικὸν δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ κατάφασιν ἐνίοτε. οἷον, τὸ ναί. Ταύτης δ' ἡ σύζυγος γενικὴ ἐμοῦ. καὶ δοτικὴ, ἐμοί. καὶ αἰτιατικὴ, ἐμέ. ἐγκλινόμεναι ἀποβάλλουσι τὸ ε. οἷον, τοῦτό μου σκόπει. τοῦτό μοι λέγε. τοῦτό με δίδασκε. Τὰ δὲ δυϊκὰ καὶ πληθυντικὰ συνῃρημένως μὲν εἴρηται πρότερον. ἀσυναιρέτως δὲ ὧδε λέγομεν. νῶϊ, νῶϊν. ἡμέες. ἡμέων. ἡμέας. ἡμῖν γὰρ δοτικὴν μοναχῶς πανταχοῦ. ὡσαύτως δὲ καὶ τοῦ β΄. προσώπου. σφῶϊ, σφῶϊν. ὑμέες. ὑμέων. ὑμέας. Καὶ τὰ τοῦ τρίτου. σφωέ, εὐθείας αἰτιατικῆς μόνως. ὡς καὶ σφῖν εὐθείας δοτικῆς. σφέες. σφέων. σφέας.

## Μοναδικαὶ κτητικαί.

Ἡ δὲ μίν, καὶ νίν, καὶ σφὲ μοναδικαὶ τὴν φωνήν. αἱ δὲ ἀπὸ τῶν γ΄. κτητικαί. οἷον ὁ ἑός. ἡ ἑή. τὸ ἑόν. καὶ χωρὶς τοῦ ε. λέγονται ὅς. ἥ. ὄν. κλίσις δὲ τῶν πρωτοτύπων αὐτῶν κατ' οὐδεμίαν πτωτικὴν ἀναλογίαν συμβαίνει, ἀλλὰ θετικῶς. Ὡσαύτως

δὲ καὶ ὁ κατ' αὐτὰς ἀριθμός.

Συνθέτοι.

Τῶν δὲ συνθέτων καὶ ἑαυτοῦ, καὶ χωρὶς τοῦ ε. μεταλαμβανόντος τὴν δασεῖαν τοῦ αυ. αὑτοῦ.

Κτητικαί.

Καθόλου δὲ αἱ κτητικαὶ ὁμοίως τοῖς εἰς ος τριγενέσιν ἁπλοῖς ὀνόμασι παρασχηματίζονται. ὡς γὰρ ἐκεῖνα μετὰ μὲν ἄλλου τοῦ συμφώνου, τὸ θηλυκὸν παρέχει εἰς η. ἔρημος. ἐρήμη. φρόνιμος φρονίμη. μέσος, μέση. μέθυσος, μεθύση. μετὰ δὲ τοῦ ρ. εἰς α. λαμπρὸς, λαμπρά. σοφώτερος, σοφωτέρα. οὕτω καὶ αὗται. ὁ ἐμὸς, ἡ ἐμή. ὁ σὸς, ἡ σή. ἡμέτερος, ἡμετέρα. σφέτερος, σφετέρα. τὸ δὲ ἡμετέρη. καὶ σφετέρη. ἰωνικά. Τῶν δὲ δεικτικῶν ἡ ἐκεῖνος. ἐκείνη. ἐκεῖνο. καὶ ἄνευ τοῦ ε. λέγεται αἰολέων ἔθει. Τῆς δὲ τοῦ δευτέρου προσώπου δεικτικῆς, καὶ τὸ ι. ἐνίοτε προσάπτοντες τελικὸν, ἐφ' ἑκάστοις πτώσεως καὶ ἀριθμοῦ τε καὶ γένους λέγομεν. οὑτοσὶ. τουτονὶ ὥσπερ ἀμέλει καὶ τοὺς κατ' ἐπιπλοκὴν τοῦ συνδέσμου ἀρθρικαῖς ἀντωνυμίαις. ὁδὶ γὰρ φαμὲν καὶ τοδί. Λέγεται δ' ἡ γενικὴ τῆς δευτεροπροσωπούσης τῶν πρωτοτύπων. καὶ σέο. καὶ σεῖο. καὶ σέθεν. καὶ σεῦ ὥσπερ ἄρα καὶ ἐπὶ τοῦ πρώτου προσώπου. ἐμέο. καὶ ἐμεῖο. καὶ ἐμέθεν. καὶ ἐμεῦ. κατὰ τὰς τῶν διαλέκτων διαφοράς. τὸ μέντοι περὶ τούτων διορίζεσθαι οὐ τῇ παρούσῃ προθέσει οἰκεῖον.

## Περὶ προθέσεων.

Τῶν δὲ προθέσεων, ἡ ἐν. καὶ ἐνὶ εὕρηται ἐν τοῖς ποιήμασι κατ' ἐπέκτασιν λεγομένη. ἐνὶ μέντοι μεταθέσει τοῦ τόνου, οὐκ ἔτι πρόθεσις. ἀλλ' εἰς ῥηματικὸν μεταβαίνει. ὥσπερ ἀμέλει καὶ ἡ παρὰ. πάρα γὰρ ἀντὶ τοῦ πάρεστι, καὶ ἔπι ἀντὶ τοῦ ἔπεστιν. ἡ δὲ εἰς, καὶ ἐς λέγεται ἀττικῶς. καὶ ἡ πρὸς, ποτὶ, καὶ προτὶ δωρικῶς. καὶ ἡ ὑπὸ, ὑπαί. καὶ ἡ ἀπὸ, ἀπαί.

## Περὶ ἐπιρρημάτων.

Τῶν δὲ ἐπιρρημάτων σχηματισμὸς ἀπὸ πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν γίγνοιτ' ἄν. ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ φρονίμου ὀνόματος, φρονίμως. ἀπὸ δὲ τοῦ αἴρω ῥήματος, ἄρδην. ἀπὸ δὲ τῆς εἰδότων μετοχῆς, εἰδότως, ἀπὸ τοῦ τῇ ἄρθρου τῇδε. ἀπὸ τῆς τούτων ἀντωνυμίας, οὕτως. ἀπὸ δὲ τῆς ἀνὰ προθέσεως, ἄνω. ἀπὸ δὲ ἐγγὺς ἐπιρρήματος, ἐγγύθεν. ἀπὸ δὲ τῶν δὴ καὶ ποῦ καὶ θὲν συνδέσμων, δήπουθεν. εἴη δ' ἂν καὶ θεματικὰ ἁπλᾶ. οἷόν τι τὸ ἐγγὺς καὶ χαμαί. Ἔστι δὲ χρόνου σημαντικὰ καὶ τὸ ἄψ. ἔτι πάλιν. μέχρι. τόπου δὲ καὶ τὸ ἵνα. καὶ ἀπαντικρύ. σχέσεις δὲ τῶν τοπικῶν, τρεῖς ἐν τόπῳ, ἐκ τόπου, εἰς τόπον, οἷ, οἴκοι. οἴκαδε. οἴκοθεν. Ὁμοιώσεως δὲ ἠΰ. ἠΰτε. Ἀθροίσεως δὲ διωρισμένου τοῦ. καὶ τὸ πανδημεὶ, καὶ πασσυδὶ, καὶ πανοικί. Παρακελεύσεως δὲ καὶ τὸ εἶα, καὶ ἴθι. Καὶ ἐκπληκτικὸν ἔτι τὸ ἔα. καλείσθω δὲ καί τι παρατατικὸν ἐπίρρημα.

οἷον δὲ χρονίως καὶ ἐκποδών. Καὶ διαιρετικὸν ὡρισμένως· ἀκονιτί, ἀπονητί· ἀμαχητί. Καὶ ἀορίστως· ἄνευ, ἄτερ. Καὶ ἐξαιρετικὸν, τὸ πλήν. Καὶ ἀποστατικὸν τὸ ὥστε. Καὶ διακωλυτικὸν τὸ ἐμποδών. Καὶ ἐπικρυπτικὸν τὸ λάθρα. Καὶ ἐμφατικὸν, τὸ διαῤῥήδην ἀναφανδόν. ἀλλὰ γὰρ τὸ πρὸς τὸ σημαινόμενον ὀνομάζειν καθ᾽ ἕκαστον ἄπειρόν τε καὶ ὀνοματοθετεῖν ἀνάγκη. διὸ δὴ καὶ ἄμεινον ἴσως δέκα καὶ τῶν ἐπιῤῥημάτων γένη θέσθαι ἐκεῖνα. οὐσίαν· ποιόν· ποσόν· πρός τι· ποῦ· πότε· ποιεῖν· πάσχειν· κεῖσθαι· ἔχειν. Καὶ ἕκαστα ἐπί τι τούτων πειρᾶσθαι ἀνάγειν. Οἷον, οὐσιωδῶς· ἐμψύχως· φυσικῶς· ἀναφέρεται εἰς τὴν οὐσίαν. Εὖ· ἡδέως· ῥᾳδίως· κοινηδόν· ὥσπερ· ὥστε· λίαν· πάνυ· ἠρέμα· πάντως· ἦ· δηλαδή· νή· ναί· ἥκιστα· οὐ, μή· μά· ἴσως· ἰδού· ὦ· ἀναγνωστέον· εἴθε· ἦ οὐ· φεῦ· ἆ· εὐαὶ ἄγε· ἀναφέρεται εἰς τὸ ποιόν. Ἅπαξ· δίς, τρίς, ἀναφέρεται εἰς τὸ ποσόν. Δεσποτικῶς· δουλικῶς· ἴσως· ὁμοίως· πολλάκις, ὀλιγάκις· μεγάλως· μᾶλλον· ἧττον· ἅμα· ἀναφέρεται εἰς τὸ πρός τι. Ἄνω, κάτω· ὧδε· ἐκεῖ· ἐνθάδε· πόῤῥω· ἐγγὺς· χωρὶς ἔξω· ἔσω· ἐναντίον· χαμαί· ἄψ· ὅθεν· ἔνθα· ἐπέκεινα· πέραν· μεταξύ· ἔνθεν· ὅθι· ἵνα· ἀναφέρεται εἰς τὸ ποῦ. Νῦν· τότε· αὖθις· τέως· ἡνίκα· ἔπειτα· σήμερον· αὔριον· πάλιν· εὐθὺς· ὕστερον· παραχρῆμα· ἐξαίφνης· αὐτίκα· ὄφρα· τόφρα· ἀναφέρεται εἰς τὸ πότε. Δραστικῶς· θεωρητικῶς·

τμήδην. ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποιεῖν. Παθητικῶς. πεποιημένως. ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πάσχειν. Συλλήβδην. ἀθρόως. ἄνευ. χωρίς. ἐφεξῆς. μίγδην. ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ κεῖσθαι. Ὡπλισμένως. ἀποδεδεμένως. περιπλεκτικῶς. στεφανοφόρως. δαφνοφόρως. ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ἔχειν. Σκεπτέον δὲ βέλτιον τὰς διαφοράς.

Περὶ συνδέσμων.

Σύνδεσμοι μὲν συμπλεκτικοί, καὶ ἠμέν. ἠδέ. ἀτάρ. αὐτάρ. ἤτοι. Διαζευκτικὸς δέ, καὶ ἠέ. Αἰτιολογικὸς δέ, καὶ ὄφρα. εἵνεκα. οὕνεκα. Παραπληρωματικὸς δέ, καὶ ὁ νύ. ὃς καὶ νῦν λέγεται καὶ θήν. αὖ. ἄρ. κέν. Ἐναντιωματικὸς δέ, καὶ ὁ ἔμπης. καὶ ὁ πλήν. καὶ πολλοὶ δὲ οἱ αὐτοὶ πολλασήμως λέγονται. οἷον, ὁ μὲν ἀλλά. καὶ συμπλεκτικῶς καὶ συλλογιστικῶς. ὁ δὲ γέ, παραπληρωματικῶς καὶ μειωτικῶς καὶ αἰτιολογικῶς. Ὁ δὲ αὖ παραπληρωματικῶς, καὶ συμπλεκτικῶς, καὶ διωνητικῶς. Ὁ δὲ ἤ διαζευκτικῶς, καὶ διαπορητικῶς, καὶ ἐπιλεκτικῶς, καὶ ἀναιρετικῶς. Ὁ δὲ δὴ καὶ παραπληρωματικῶς καὶ συλλογιστικῶς καὶ περιγραφικῶς. Ὁ δὲ περ καὶ ἐναντιωματικῶς. καὶ μειωτικῶς. ὁ δὲ ὅτι καὶ αἰτιολογικῶς, καὶ ἐπιβεβαιωτικῶς. Ὁ δὲ δέ καὶ συμπλεκτικῶς. καὶ συλλογιστικῶς, καὶ περιγραφικῶς. Καὶ τὰ μὲν περὶ τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν, ταῦτα ἔτι εἰς κλίσιν τε καὶ σχηματισμὸν συμμέτρως εἰρήσθω καὶ ἱκανῶς, ὡς ἐν δευτέρῳ εἰσαγωγῆς.

# ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΑ ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

ε Ἑξῆς δὲ καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον περὶ προσῳδίας καὶ συλλαβῆς ποσότητός τε καὶ ὀρθογραφίας λεκτέον. ἵνα μὴ τὸ περὶ λέξιν ἁμάρτημα ὁ βαρβαρισμὸς συμβαίνῃ. βαρβαρίζων γάρ τις ἐλέγχεται. ἢ ἐνδείᾳ, δημοσθένου. ἢ πλεονασμῷ, αἰσχίνους. ἢ ἐναλλαγῇ. αἰνεία, ἢ χρόνῳ, ἢ προσῳδίᾳ, ἢ γραφῇ. νίκης τῷ ι. δέον τῇ ει. καὶ εἰς μὲν τὸ ὀρθὸν, παρά τε ἔνδειαν καὶ πλεονασμὸν καὶ ἐναλλαγὴν, οἰκεῖα τὰ ἔμπροσθεν περὶ κλίσεως καὶ σχηματισμοῦ εἰρημένα. περὶ δὲ τῶν λοιπῶν, νῦν λεκτέον. διαιροῦντας ἕκαστα πρότερον καὶ ὁριζομένους.

πῶς βαρβαρίζων ἐλέγχεται

Ὅρος προσῳδίας.

π Προσῳδία μὲν οὖν ἐστι τάσις ποιά τις φωνῆς ἐγγραμμάτου πρὸς εὐφωνίαν τοῦ ὅλου λόγου. Ἔστι δὲ πρὸς ταῖς πρότερον εἰρημέναις ὀκτὼ, καὶ μακρά τις καὶ βραχεῖα, οὕτω γραφόμεναι. — . ˘. χρόνοι δὲ αὗται καλοῦνται, ὅτι ἐπὶ τῶν φωνηέντων τιθέμεναι, θάτερον ἐμποιοῦσι τοῖν δυοῖν χρόνοιν, ἤτοι γὰρ μακρὸν ἢ βραχὺ ὂν ἐπὶ τοῦδε διορίζονται. τὸ δυνάμει ἀμφότερα ὄν. ἢν μὲν

σιν πάλαι ἴσως οὐ μόνον τὸ ε. καὶ ο. τόπος τῆς τοιούτοις σημείοις, ἀλλὰ καὶ τὸ α. καὶ ι. καὶ υ. νῦν δὲ ἐνταῦθα μὲν τοῦ ε. καὶ ο. περιττά. τὸ γὰρ η. καὶ ω, μεταλαμβάνοντες, γράφομεν. ἐνταῦθα δὲ τῶν καλουμένων διχρόνων χρῆσις οὐκ ἔστιν αὐτῶν οὐδεμία. ὥστε μόνῳ ἂν τῷ μετρικῷ εἶεν ἐν χρήσει. οὕτω μὲν οὖν ἡ προσῳδία εἰς τέτταρα διαιροῖτ᾽ ἄν, οἷον εἰς τόνον, χρόνον, πνεῦμα, πάθος. Ἔστι δὲ τόνος, ἐπίτασις ἢ ἄνεσις, ἢ μεσότης συλλαβῶν εὐφωνίαν ἔχουσα. ἡ μὲν γὰρ ὀξεῖα, τὸ ἐπιτεταμένον ἔχει τοῦ φθόγγου, ἡ δὲ βαρεῖα τὸ ἀνειμένον. ἡ δὲ περισπωμένη τὸ μέσον. Χρόνος δὲ ἔκτασις ἢ συστολὴ φωνήεντος. ἐκτείνεται μὲν γὰρ τῇ μακρᾷ. συστέλλεται δὲ τῇ βραχείᾳ. Πνεῦμα δὲ ποιότης τρεπτικὴ συμφώνων. ἤτοι εἰς δασὺ ἢ εἰς ψιλόν. τῇ μὲν γὰρ δασείᾳ τὸ ψιλὸν τρέπεται εἰς δασὺ ἐν τῇ συνθέσει ἡγεμών, καθηγεμών. τῇ δὲ ψιλῇ φυλάττεται. ὀρωπῶ. ἐπορωπῶ. Πάθος δέ, ποιότης φωνῆς πεπονθυῖα ἤτοι δι᾽ ἀφαίρεσιν φωνήεντος. ἢ διὰ σύνθεσιν λέξεως. ἢ δι᾽ ὑποδιαστολήν. Ἡ μὲν γὰρ ἀπόστροφος ἀφαίρεσις ἡ φωνήεντος. τουτέστιν, ἢ φωνηέντων. βουλομένων ἀφαιρεῖται δὲ τό, τε α. καὶ ι. βραχέα ὄντα. ἀρ᾽ ἀστός. ἀρ᾽ οὗτος ἐνταῦθα ἡμῖν ἐφ᾽ ἡμῖν. καὶ τὸ ο. καὶ ε. τοῦτο ἐμόν. τοῦτ᾽ ἐμόν. φέρε εἰπέ φέρ᾽ εἰπέ. Ἡ δὲ ὑφὲν συνάφεια δυοῖν λέξεών ἐστιν. οἷον, ὁποσ‿οιῶ. ἡ δ᾽ ὑποδιαστολή, τὸ ἀνάπαλιν διαίρεσις γάρ τις δυοῖν. οἷον,

ὅς, τις.

ὅς, τις. Τοιαύτη μὲν δὴ ποιᾷ τάσει τῶν συλλαβῶν, ἕνεκα τὸ εὐφωνότερον. τὰ μὲν, μηκυνόμενα ἔχει. τὰ δὲ, συστελλόμενα. καὶ τὰ μὲν, ὀξυνόμενα. τὰ δὲ, βαρυνόμενα. τὰ δὲ, περισπώμενα. ὥσπερ αὖ πάλιν. τὰ μὲν, δασυνόμενα. τὰ δὲ, ψιλούμενα.

## Περὶ συλλαβῆς.

Συλλαβαὶ δὲ ταῦτα, ὅθεν αἱ λέξεις, μόριος ἐλάχιστον τοῦ κατὰ σύνταξιν λόγου. ὥστε καὶ εἴη ἂν συλλαβὴ συνέλευσις μὲν τοὐλάχιστον δύο γραμμάτων, πρώτως δ' ὑποκείμενον προσῳδίας. λέγεται μέντοι καταχρηστικῶς καὶ ἡ μονογράμματον συλλαβή. οἷον, ᾱ. ε̄. γίνεται δὲ πολλαχῶς κατὰ λόγον τὴν πολλῶν τε καὶ διαφόρων ἐπιπλοκῶν τῶν γραμμάτων. καὶ ἔστιν αὐτῆς τὸ μὲν, μακρόν. τὸ δὲ, βραχύ. τὸ δὲ, κοινόν. Μακρὸν μὲν, τὸ ἔχον φύσει μακρὸν φωνῆεν. ἢ μίαν τινὰ τῶν διφθόγγων. αἱ γάρ τοι δίφθογγοι πᾶσαι μακραί εἰσι. φύσει μὲν τριχῶς. ἤτοι γὰρ φθόγγῳ μακροῦ φωνήεντος. οἷον, ἥρως. ἢ ἐκτάσει διχρόνου. οἷον, καλῶς. ἢ διφθόγγῳ. οἷον, αἰδώς. θέσει δὲ, μοναχῶς. δυοῖν ἐκφερομένοιν συμφώνοιν, ἤτοι ἐνεργείᾳ. ἄρτος. ἢ δυνάμει. ἄξω. τύψω. Βραχὺ δὲ, τὸ ἔχον ἤτοι φύσει βραχὺ φωνῆεν. οἷον, λόγος. ἢ δίχρονον συστελλόμενον. οἷον, φιλία. Κοινὸν δὲ τὸ δυνάμενον τὸ αὐτὸ μακρόν τε λαμβάνεσθαι καὶ βραχύ, τριχῶς δὲ τὸ τοιοῦτο. καὶ τὸ περὶ τούτων εἰπεῖν θεωρίας ἑτέρας.

## Τόποι τῆς ὀξείας.

Τριῶν δὲ ὄντων τόπων τῇ ὀξείᾳ, λήγοντος· παραλήγοντος· προπαραλήγοντος· ὀξύνεται μὲν ἡ λήγουσα, ἀεὶ οὖσα βραχεῖα, ἀγαθός. ἐπάνω γάρ τοι βραχείας, περισπωμένη οὐ τίθεται. μακρὰ δὲ οὐκ ἀεί. ἡ παραλήγουσα δὲ, ὅταν ἢ αὐτή τε βραχεῖα ᾖ, καὶ ἡ λήγουσα. λόγος. ἢ αὐτή τε μακρὰ καὶ ἡ λήγουσα. ἥρως. μακρὰ γὰρ πρὸ μακρᾶς οὐ περισπᾶται. ἢ αὐτὴ μὲν βραχεῖα, ἡ λήγουσα δὲ μακρὰ, ὅμως. ἡ προπαραλήγουσα δὲ, ἢν μὴ ἡ λήγουσα μακρὰ οὖσα κωλύῃ, ἥρωος. μακρᾶς γὰρ οὔσης ἐπὶ τέλους οὐ δύναται προπαροξυνθῆναι λέξις κοινή.

## Τόποι περισπωμένης.

Τῇ δὲ περισπωμένῃ τόπων δύο ὄντων ληγούσης καὶ παραληγούσης· πρὸ γάρ τοι δυοῖν συλλαβῶν περισπωμένη οὐ τίθεται. ἡ μὲν παραλήγουσα περισπᾶται, ὅταν αὐτή τε ᾖ φύσει μακρὰ, καὶ ἡ λήγουσα φύσει βραχεῖα. δῆμος. ἐπὶ γὰρ θέσει μακρᾶς περισπωμένη οὐ τίθεται. διὸ καὶ λέγεται ὅτι πᾶσα φύσει μακρὰ πρὸ βραχείας ληκτικῆς ἐν τῷ μέρει λόγου οὖσα, καὶ ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπᾶται. ἡ δὲ λήγουσα βραχεῖα μὲν οὖσα, οὐδέποτε. μακρὰ δὲ, ἐκ συναιρέσεως ἀεί. εἰ δ' ἄλλως φύσει οὐκ αἰεί.

## Τόποι πνευμάτων.

Ἡ δὲ δασεῖα καὶ ἡ ψιλὴ κατ' ἀρχὰς τῶν λέξεων ὡς

προείρηται

προείρηται, τί δὲ περὶ τῶν φωνηέντων, ἕκαστον γάρ τοι τῶν φωνηέντων ἀρκτικὸν ὄν, ἢ δασύνεται, ἢ ψιλοῦται. περὶ τίνων δὲ πότερον, ὕστερον ἐροῦμεν.

Περὶ χρήσεως τόνων ἐφ' ἑκάστης τῶν πτώσεων.

Ν ῦν δὲ τὴν τῶν τόνων καὶ χρόνων χρῆσιν ὅπως ἔχει περὶ τὰ διῃρημένα μέρη τοῦ λόγου θεωρῶμεν. λαβόντες πάλιν τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν, πρωτόκλιτα. τὰ δὲ, δευτερόκλιτα. τὰ δὲ, τριτόκλιτα. τὰ δὲ, τεταρτόκλιτα. τὰ δὲ, πεμπτόκλιτα. καὶ τῶν ῥημάτων δὲ ὁμοίως. τὰ μὲν, πρωτόζυγα. τὰ δὲ, δευτερόζυγα. τὰ δὲ, τριτόζυγα. τὰ δὲ, τεταρτόζυγα. τὰ δὲ, πεμπτόζυγα. καὶ τὰ μὲν ὀνόματα εἰς πτώσεις κλινόμενα, τὰ δὲ ῥήματα εἰς χρόνους καθάπερ διαιροῦντες ὀνομάζομεν πρότερον.

Εὐθεῖα ἑνικῶν.

Κ οινὸν μὲν οὖν τῶν ὀνομάτων, ἁπάντων δ' τὴν εὐθεῖαν μὴ ἐκ συναιρέσεως οὐδὲν ὀξύνεσθαι. αἱ περὶ τῆς ἐσχάτης ὁ τόνος.

Πρωτόκλιτα.

Τ ῶν δὲ πρωτοκλίτων βαρύτονος ἀεὶ ἡ εὐθεῖα παροξυτονουμένη, αἰνείας. χρύσης, πλὴν τῶν ἀπὸ παρακειμένου. ποιητής. κριτής. δικαστής.

Δευτερόκλιτα.

Τ ῶν δὲ δευτεροκλίτων, τὰ μὲν ὀξύτονα. ἀρετή. τὰ δὲ προπερισπώμενα καὶ παροξύτονα, μοῦσα. χώρα. καὶ προπαροξύτονα δὲ ἔνια τῶν συνθέτων, ἔμπουσα. λήγοντα γε μὴν εἰς α, τῆς παραληγούσης ὁ τόνος ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ μακρᾶς οὔσης. μοῦσα. χώρα.

Τὰ δὲ εἰς η. καθαρὸν δισύλλαβα τῷ ο. παραλήγοντα, οἷς προηγεῖται δασύ, βαρύνεται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. χνόη. φθόη. χλόη. καθόλου γε μὴν τοῖς ἀρσενικοῖς τὰ θηλυκὰ ἕπεται. ὥστε καὶ σκεπτέον, ἔπι τῶν θηλυκῶν τριγενές. τό, μὲν γὰρ θεία βαρύτονον. ὅτι καὶ τὸ θεῖος. τὸ δὲ καλὴ καὶ ἀγαθὴ ὀξύτονον, ὅτι τὸ καλὸς καὶ ἀγαθός.

Τριτόκλιτα.

καὶ τῶν τριτοκλίτων δὲ τὰ μέν, ὀξύτονα. χρηστός. τὰ δέ, παροξύτονα, λόγιος. τὰ δὲ προπαροξύτονα δίκαιος. οἷον, τῶν κτητικῶν, τὰ μὲν εἰς κον. ὀξύτονα πάντα, ἀττικόν. τὰ δέ, εἰς ειον προπαροξύτονα, αἰάντειον. καὶ τὰ ἀπὸ τόπων δὲ παρωνομασμένα εἰς ιον, προπαροξύτονα οὐράνιον. καὶ τῶν μετουσιαστικῶν, τὰ εἰς νον. λίθινον. καὶ τὰ ἀπὸ παρακειμένου παθητικοῦ τῶν τεταρτοζύγων εἴτε κύρια, εἴτε ἐπίθετα, ἄφαντος. διόφαντος. ἄψαλτος. ἄσπαρτος. καὶ τὰ ὡς μετουσιαστικὰ συνθέσει τῆς ἐν λεγόμενα, ἔμμουσον. ἔμμετρον. καὶ ὅλως τὰ σύνθετα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἔνθυμον. παραπλήσιον. καὶ ἁπλῶς τὰ τροχαϊκὰ ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον. δοῦλος, ὁμόδουλος. ὥρα, πρόωρος. καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ κτείνω σύνθετα παθητικά. ξιφόκτονος. λυκόκτονος. ἐνεργητικὰ δὲ παροξύνεται ξιφοκτόνος. λυκοκτόνος. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ τρέφω, λαότροφος μέν. λαοτρόφος. δὲ παροξυτόνως. ὥσπερ ἄρα καὶ τὰ ἐκ τοῦ πωλῶ

μετὰ

μετὰ μὲν προθέσεως προπαροξύνεται. πρόπολος. ἀμφίπολος. μεθ' ἑτέρου δὲ παροξύνεται. οἰνοροπόλος. θυηπόλος. παροξύνεται δὲ τὰ πολλὰ τῶν δισυλλάβων προσηγορικῶν. λόγος. ὥσπερ ἄρα ὀξύτονα τὰ πολλὰ τῶν δισυλλάβων ἐπιθέτων. χρηστὸς. δεινὸς. τά γε μὴν δισύλλαβα τῶν ἐρωτηματικῶν, ποῖος. πόσος. ἀοριστούμενα ὀξύνεται ποιός. ποσός. Καθόλου δὲ τὰ ἀπὸ παρακειμένου παθητικοῦ τῶν περισπωμένων, ὀξύνεται. ἐπαινετὸς. θεατὸς. ἀροτὸς. φυγητὸς. καὶ ἔτι δὲ τῶν ὀξυτονουμένων ἔθλιψιν πάθοι, ὁ αὐτὸς τόνος φυλάττεται ἀναβιβαζόμενος δεινὰ δείν' ἐπιτέλει.

## Τεταρτόκλιτα.

Τῶν δὲ τεταρτοκλίτων ἀττικῶν ὑπὲρ δισυλλάβων, προπαροξύτονος ἀεὶ ἡ εὐθεῖα. καίτοι μακροκατάληκτος οὖσα. ἀττικῶν δὲ τὸ τοιοῦτο. μενέλεως εὔγεως. τὰ δὲ δωρικῶς ἀφαιρέσει τοῦ σ. κλινόμενα διφορεῖται. τὰ μὲν γὰρ βαρύτονα διώνδας. τὰ δὲ περισπώμενα. ποδῆς. καὶ προπερισπώμενα δὲ ἐν τῷ α. λᾶας.

## Πεμπτόκλιτα.

Τῶν δὲ πεμπτοκλίτων τὰ μὲν εἰς αν. ἁπλᾶ ὀξυτονεῖται ἐπ' εὐθείας πάντα ἁπλᾶ ὄντα. παὶν. πλὴν τοῦ ἀπὸ τοῦ παῖς. παῖν. Ἔτι τὰ εἰς ας. θηλυκὰ καὶ ὅλως τῷ δ'. κλινόμενα. τελιάς. ἀφηκάς Ἔτι τὰ εἰς αις καὶ αιξ, μονοσύλλαβα ἀπαθῆ. δαῒς. σταῒς. αἶξ. Ἔτι τὰ εἰς ης τῷ καθαρῷ. κλινόμενα ἐπίθετα. εὐγενής. Ἔτι τῶν εἰς ην. ὧν οὐκ ἔστι

παρασχηματισμὸς οὐδετέρου, τὰ πολλὰ ἁπλᾶ ὄντα. αὐχὴν. σωλήν. Ἔτι τὰ εἰς ηρ ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν. σωτὴρ. πατὴρ. μήτηρ γε μὴν καὶ θυγάτηρ παροξυτόνως. Ἔτι τὰ εἰς ιν δικατάληκτα ἁπλᾶ ὄντα ῥίν. Ἔτι τὰ εἰς ις πατρωνυμικά. πριαμὶς. ἢ καὶ ἀπὸ τῶν εἰς ος τριτοκλίτων ὄντα. δμῶος, δμωΐς. αἰχμάλωτος, αἰχμαλωτὶς. λάλος, λαλίς. Ἔτι τὰ εἰς υς φιλικὴ ἢ τῷ δ. κλινόμενα ἢ μακροκατάληκτα. ἢ δὺς. χλαμὺς. πληθὺς. τἆλλα δὲ παροξυτόνως.

Ἔτι τὰ εἰς ων περιεκτικὰ, ἢ ὡς περιεκτικά. κοιτὼν. ἀπατεών. Ἔτι τὰ εἰς ω καὶ εἰς ως θηλυκὰ. λητώ. αἰδώς. Ἔτι τὰ εἰς εὺς ἀχιλλεὺς. πηλεὺς. δωριεῖς μέντοι, καὶ ταῦτα παροξύνουσιν ἀχίλλευς. πήλευς. Τὰ δὲ εἰς αι σύνθετα παροξύνονται ὀρμόπαιν. Ἔτι τὰ εἰς ας δισύλλαβα. αἴας. κάλχας. ἄτλας. Ἔτι τὰ εἰς ας οὐδέτερα. κρέασ. κέρασ. Ἔτι τὰ εἰς αξ, καὶ ὅλως τὰ εἰς ξ. λήγοντα ἁπλᾶ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἅρπαξ. πέρδιξ. Ἔτι τὰ εἰς ην σύνθετα ἢ ὧν οὐδετέρου παρασχηματισμὸς εἰς ον. ἐριαύχην. εὔρην. τέρην. Ἔτι τὰ εἰς ης ἀπὸ τῶν εἰς ος οὐδετέρων σύνθετα κύρια. καὶ εἰς ις προσηγορικὰ καὶ κύρια ἁπλᾶ δισύλλαβα βραχυπαράληκτα. δημοσθένης. ὄφις. πάρις. Ἔτι τῶν εἰς ων ἀπαθὲς τὰ κύρια καὶ ἐπίθετα καὶ ἐθνικὰ. θέων. εὐδαίμων. τεύτων. Τὰ δὲ εἰς ις

ὑπερδισύλλαβα

ὑπὲρ δισύλλαβα τῷ δ΄. κλινόμενα ἢ τῷ τ΄, προπαροξύνεται. ἄδωνις. εὔπολις. εὔχαρις. ἔπηλις καὶ ὅλως τὰ ἐκ δισυλλάβων πεμπτοκλίτων βαρυτόνων σύνθετα ἀναβιβάζει τὸν τόνον. μῆτις. πολύμητις. Ἔτι τὰ ἐκ τῶν εἰς η. θηλυκῶν συντιθέμενα ἀναβιβάζονται τὸν τόνον, προπαροξύνεται. ἀλκὴ, ἄναλκις. κνήμη, εὔκνημις. Τά γε μὴν ἀπὸ τῶν εἰς ης προτοκλίτων θηλυκὰ εἰς ις τῷ δ΄. κλινόμενα, ὑπὲρ τῆς αὐτῆς φυλάσσει τὸν τόνον, ἐφ᾽ ἧς τὸ ἀρσενικὸν ἔχει. στρατιώτης, στρατιῶτις. Ἔτι τὰ πολλὰ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ης, εἰς εια, προπαροξύνεται. ἀσθενὴς, ἀσθένεια. Τὰ δὲ εἰς ας καὶ εἰς υς καὶ εἰς ους μονοσύλλαβα, καὶ ὅλως τὰ εἰς ους ἁπλᾶ, περισπᾶται. πᾶς. μῦς. σῦς. ῥοῦς. βοῦς. τούτοις δ᾽ ἠκολούθησε καὶ τὸ ἰχθῦς καὶ ἀπφῦς, καὶ διονῦς. καὶ ὀσφῦς. καὶ ὀφρῦς. ἐξαιρείσθω τὸ ποὺς καὶ ὀδούς. Ἔτι ὅσα τῶν οὐδετέρων μονοσύλλαβα πῦρ. πᾶν. σκῶρ. καὶ ὅσα εἰς ων συνῃρημένα. ποσειδῶν. ξενοφῶν. καὶ ὅλως τὰ ἐκ συναιρέσεως. παῖς. ῥοῦς. φθοῖς. πᾶσα γάρ τοι συναίρεσις ἐξ ὀξείας καὶ βαρείας περισπωμένην ποιεῖ. ἑρμέας, ἑρμῆς. σιμόεις, σιμοῦς. ξενοφόων, ξενοφῶν. φάος, φῶς. βόαξ, βῶξ. κρέας, κρῆς. οἷόν τι δὲ καὶ τὸ ποδῆς εἶναι ἀξιοῦσι. ποδέας γὰρ, ποδῆς. διὸ καὶ αἱ τῶν πεμπτοκλίτων συναι-

ρούμεναι πτώσεις, παραπέμπονται πᾶσαι. ἣν ἐπεὶ
τοῦ συνηρημένου ὁ τόνος ἦ. λητόος, λητοῦς. πλὴν
εἶθαι τὸ συναιρούμενον ἑτέρᾳ, πτώσει ἀσυναιρέ-
τῳ ὁμοφωνεῖ. οἷον τὴν λητόα καὶ λητώ. πᾶσα γὰρ
πτῶσις ἑτέρᾳ ὁμοφωνήσασα πτώσει, καὶ τὸν τό-
νον αὐτῆς ἔχει καὶ τὸν χρόνον. οὐκοῦν καὶ σαπφόα
καὶ σαπφώ, ὀξυτόνως. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοί-
ως. τὸ δὲ Δημοσθένης οὐκ ἔξω ὀξείας καὶ βαρείας
τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ πάνθους. καὶ εὐγήρως. Περὶ
δὲ τοῦ χρυσοῦς, καὶ χαλκοῦς καὶ τῶν τοιούτων, σκε
πτέον. πολυσχιδὴς γε μὴν καὶ ἀόριστος τὰ πολλὰ
τῆς εὐθείας ὁ τόνος. καὶ ἥκιστα πάντων δι' ἀκρι-
βείας οἷόν τε τόπους κοινοὺς περὶ τούτου λαβεῖν.
ὁπότε δὴ καὶ τὴν φωνὴν ταὐτὸ διαφόρως το-
νίσαι ἐξῆν, πρὸς σημασίαν διάφορον. οἷον, βίος,
βιός. πονηρὸς, πόνηρος. λαοτρόφος, λαότροφος. ἁρ-
παγὴ, ἁρπάγη. εἰναετὴς, εἰναέτης. Ἡ δὲ γενι-
κὴ ἀπαθὴς οὖσα, καὶ μὴ εἰς ος δισύλλαβος, ἐπὶ
τῆς αὐτῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧς καὶ ἡ
εὐθεῖα, εἰ μὴ μακρὰ λήγουσα κωλύει. μακρᾶς γὰρ
οὔσης ἐπὶ τέλους, οὐ δύναται προπαροξυνθῆ-
ναι λέξις. δίκαιος ἄρα δικαίου. λόγος δὲ λόγου. καὶ
ἀγαθὸς, ἀγαθοῦ. ἐξαιρείσθω τὸ μητέρος καὶ θυγα
τέρος. καὶ γυναικός. αἵ γε μὴν εἰς ος δισύλλαβοι,
ὀξύνονται. βοὸς. γρᾳὸς. ἡ δὲ λᾶος, κατὰ συναί-
ρεσιν ἐκ τετρασυλλάβου τῆς λάαος. καὶ ἡ κῆρος. καὶ
ἦρος ὁμοίως ἐκ τῆς κέαρος. καὶ ἔαρος. τὸ δὲ μιᾶς,

ἰωνικὴν ἔχει τὴν τάσιν. ὡσαύτως μέντοι τῶν μετοχῶν, καὶ αἱ εἰς ος δισύλλαβοι, βαρύνονται. βάντος. στάντος. Ἡ δὲ δοτική, καθόλου τὸν τῆς γενικῆς ἴσχει τόνον, καὶ χρόνον. αἰνείου. αἰνείᾳ. μεταπεπλασμένη δὲ, ἀεὶ προπαροξύνεται. διχόμηνι. πολυπάταγι. μελίκρατι. Ἡ δὲ αἰτιατικὴ ὡσαύτως τῆς αὐτῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ γενική. πλὴν τῶν πεμπτοκλίτων. ὧν ἡ γενικὴ δισύλλαβος εἰς ος. ὡσαύτως τούτων γὰρ ἀνάγκη τὰς μὲν γενικὰς ὀξύνεσθαι διὸς. βοὸς. τὰς δὲ αἰτιατικὰς παροξύνεσθαι. τὸν βόα. τὸν δία. ἐξαιρείσθω τὸ θύγατρα. πέπονθος γὰρ, καὶ τὸ ἄνδρα ὁμοίως. καὶ τὸ γυναῖκα. καὶ περισπῶνται δὲ αἱ μονοσύλλαβοι αἰτιατικαὶ εἰς ν. λήγουσαι. κλεῖν. λῖν. μῦν. σῦν. Ἡ δὲ κλητική, ὡσαύτως τῆς αὐτῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ εὐθεῖα. πλὴν τῶν πεμπτοκλίτων εἰς ης συνθέτων κυρίων βαρυτόνων ἢ καὶ περισπωμένων ἐκ συναιρέσεως. ὡσαύτως τούτων γὰρ ἀναβιβάζεται ὁ τόνος ὁ δημοσθένης, ὦ δημόσθενες. ὁ ἡρακλῆς, ὦ ἡράκλεες. ἡράκλεις κατὰ συναίρεσιν. τοιοῦτο καὶ τὸ σοφόκλεις, περίκλεις. Καὶ τὰ εἰς ων δὲ συντίθεται ἐὰν εἰς ον βραχὺ ἡ κλητική, ἀναβιβάζει τὸν τόνον ἀγάμεμνον. κακόδαιμον. πλὴν τῶν ἀπὸ φρενός. καὶ γὰρ ὦ δαΐφρον, καὶ περίφρον, παροξυτόνως. ἐξαιρείσθω τὸ λακεδαῖμον, καὶ τὸ παλαῖμον προπερισπώμενα. Ἔτι τὰ εἰς ηρ, ὧν ἡ κλητικὴ εἰς ερ, ἀναβιβάζει. θύγατερ. εἰνάτερ. δῆμη-

τορ. αὖορ. σῶτερ. ἐξαιρείσθω καὶ τὸ δέσποτα. μητίετα. ἀκάκητα. εὐρύοπα. Ἡ δὲ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν, ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς τῇ εὐθείᾳ τῶν ἑνικῶν ἔχει τὸν τόνον. αἴας, αἴαντε. πέρσης, πέρσα. ἵππος, ἵππω. Ἡ δὲ γενικὴ ἐπὶ τῶν πεμπτοκλίτων μόνων τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν ἕπεται. αἰάντοιν, αἰάντων. πλὴν τοῦ χεροῖν, παιδοῖν. μηκέοιν. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ἁπάντων, τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ ὁμοτονεῖ. αἰνεία, αἰνείαιν. τιμὰ, τιμαῖν. λόγω λόγοιν. μενέλεω, μενέλεων. Ἡ δὲ κλητικὴ τῇ εὐθείᾳ ὁμοίως. Ἡ δὲ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν ὁμοτόνως ἔχει τῇ εὐθείᾳ τῶν ἑνικῶν. λίθος, λίθοι. χρυσὸς, χρυσοί. πλὴν τῶν εὐθυλεκτουμένων θηλυκῶν παρεσχηματισμένων ἀρσενικοῖς. ταῦτα γὰρ τῷ ἀρσενικῷ ὁμοτονεῖ. λίθινος, λίθιναι. ὅθεν δὴ καὶ ἥμερα μὲν, ἥμεραι δὲ προπαροξυτόνως. ἀκολουθεῖ γὰρ ἀεὶ τὰ θηλυκὰ τοῖς ἀρσενικοῖς ὡς εἴρηται. Ἡ δὲ γενικὴ τῶν μὲν πρωτοκλίτων καὶ δευτεροκλίτων, περισπᾶται. ὀρέσται, ὀρεστῶν. τιμαὶ, τιμῶν. πλὴν τῆς ἀφύων, καὶ ἐπὶ τῶν πρωτοκλίτων. χλήστων. χρούνων. ἐτησίων. Τά γε μὴν παρεσχηματισμένα ἀρσενικοῖς τῶν δευτεροκλίτων ὁμοτονεῖ καὶ ταῦτα τῷ ἀρσενικῷ. ῥόδιος, ῥόδιαι, ῥοδίων. πλὴν τῆς ταχειῶν, καὶ ὅλως τῶν ἀπὸ τῶν εἰς υς ἀρσενικῶν παρεσχηματισμένων. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ μέλαιναι, μελαινῶν, οὐ μελαίνων. καὶ ὅλως τὰ ἀπ' ἀρσενικῶν πεμπτοκλίτων. καὶ ἡ τῶν

πεμπτοκλίτων δὲ, δισυλλάβως εὐθυλεκτουμένων περισπᾶται· μῦς, μυῶν. πλὴν τῶν δέκα ἐκείνων· πάντων· Τρώων· δμώων· παίδων· φώτων· θώων· λάων· κράτων· δᾴδων· φῴδων. Ὑπὲρ δύο δὲ συλλαβὰς ὄντα παροξύνεται· αἴαντες, αἰάντων. τῶν δὲ λέξεων, καὶ τὰ ὅμοια, ἀττικῶς. Ἡ δὲ τῶν τριτοκλίτων καὶ τεταρτοκλίτων, ὁμοτονεῖ τῇ τῶν ἑνικῶν γενικῇ· καὶ περισπᾶται δέ. ἐπὶ τῆς ληγούσης ἔχουσα τὸν τόνον. Καθόλου μὲν πᾶσα γενικὴ μακροκατάληκτος, ἐπὶ τῆς μακρᾶς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπᾶται· ἤγουν μὲν τῶν ἀττικῶν, λεὼ καὶ νεώ, ὀξύνεται. Τὸ γὰρ πτωτικὸν τελικὸν ω, περισπᾶσθαι οὐκ ἐθέλει. Τὸ δὲ ποσειδῶ, καὶ ἱδρῶ, καὶ κυκεῶ, περισπᾶται· ὡς ἐξ ἀποκοπῆς ὄντα. Ἡ δὲ δοτική, τῇ ἑνικῶν δοτικῇ ὁμοτονεῖ· πλὴν τῆς πᾶσιν. ἐφ' ὧν δὲ τὸ α πλεονάζει, ἐπὶ τῆς παραληγούσης ὁ τόνος· μητράσι. θυγατράσιν. Αἱ δὲ μεταπεπλασμέναι τῶν δοτικῶν προπαροξύνονται· πρόβασιν. ἄστρασιν. εἴκασιν. Τῇ δὲ αἰτιατικῇ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁ τόνος, ἐφ' ἧς καὶ τῇ εὐθείᾳ· πλὴν εἰ ἔνθα μακρὰ λήγουσα κωλύει. ἐνταῦθα γὰρ ἐπὶ τῆς ἑπομένης ὁ τόνος· οἱ δίκαιοι τοὺς δικαίους. Καὶ ἡ κλητική, τῇ εὐθείᾳ ὁμοίως.

χρῆσις χρόνων ἐφ' ἑκάστης τῶν πτώσεων.

λ ηπτέον δὲ καὶ τοὺς τελικούς τε καὶ κλητικοὺς τῶν χρόνων ὁμοίως ἐφ' ἑκάστης τῶν πτώσεων τε καὶ κλίσεων. ἐπ' εὐθείας μὲν οὖν ὧδε.

Τὰ εἰς ᾱς ἀρσενικὰ βαρύτονα, ἐκτείνεται. αἴας. αἰνείας. πλὴν τοῦ μέγας, καὶ λᾶας. Τὰ δὲ θηλυκὰ εἰς ᾱ. λῆγον, ὀξυνομένου μὲν ἐκτείνει τὸ ᾱ. ἀρά. χαρά. προπαροξυνομένου δὲ ἢ προπερισπωμένου, συστέλλει. ὁμόνοια. μοῦσα. εἰ δὲ ἀρσενικὸν ἔχει, τῷ τέλει τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ ὁμοχρονεῖ. θεῖος. θείου. θεία. ἡδὺς ἡδέος ἡδεῖα. πλὴν τοῦ δῖα. εἰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ύω ῥημάτων γίνεται, μακροκαταληκτεῖ. πρεσβεύω. πρεσβεία. ὅσα δὲ καθαρὸν ἔχουσι τὸ ᾱ, τῇ αι παραλήγει διφθόγγῳ, δισύλλαβα μὲν ὄντα βραχυκατάληκτα. μαῖα. ὑπὲρ δισύλλαβα δὲ, μακροκαταληκτεῖ, σεληναία. λήγοντα δὲ εἰς ρᾱ, εἰ μὲν μονοφθόγγῳ παραλήγει μακροκαταληκτεῖ, πήρα. εἰ δὲ διφθόγγῳ, βραχυκαταληκτεῖ. μοῖρα. πλὴν τοῦ φαίδρα. σαύρα. αὔρα. τὰ δὲ εἰς δᾱ, καὶ εἰς θα, μακροκαταληκτεῖ. λήδα. κισσαίθα. τὰ δ᾽ ἄλλα πάντα, βραχυκαταληκτεῖ. Τὰ δὲ εἰς ος ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ καὶ τὰ εἰς ον οὐδέτερα, κοινὰ μὲν ὄντα βραχυκαταληκτεῖ, ἀττικὰ δὲ μακροκαταληκτεῖ. Ἔτι τὰ εἰς μᾱ λήγοντα, οὐδέτερα ἀπαθῆ, βραχυκαταληκτεῖ. καὶ ὅλως τὰ δίχρονοκατάληκτα οὐδέτερα συστελλόμενον ἔχει τὸ δίχρονον. Ἔτι τὰ εἰς ᾱς οὐδέτερα βραχυκαταληκτεῖ. Ἔτι τὰ εἰς ᾱς ὀξύτονα βραχυκαταληκτεῖ ἀρκάς, ἑθάς, πλὴν τοῦ ἱμάς. ἀνδριάς. καὶ ὅσα ἀπὸ τοῦ κεκρᾶσθαι. Τὰ δὲ εἰς αξ ἀρσενικὰ μὲν ὄντα, μακροκαταληκτεῖ. θώραξ. πλὴν

τοῦ ἄραξ. ὄρτυξ. ὄνυξ. θηλυκὰ δὲ ὄντα βραχυκατα-
ληκτεῖ. αὖλαξ. πίδαξ. κοινότερον δὲ τὰ εἰς
ξ. ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν δίχρονον πρὸ τοῦ ξ.
ἔχοντα, ἀρσενικὰ μὲν ὄντα μακρὸν αὐτὸ ἔχει. θώ-
ραξ, φοῖνιξ, κήρυξ, ἥλιξ. θηλυκὰ δὲ, βραχύ. αὔ-
λαξ, κύλιξ, ἄντυξ. πέρδιξ. Τὰ δὲ μονοσύλλα-
βα, ἀεὶ συστέλλεται φρύξ. Τὰ δὲ εἰς ῑς βαρύτονα
εἴτε ἀρσενικὰ εἴτε θηλυκὰ, βραχυκαταληκτεῖ.
τὸ ὄρνις ἐκτείνουσιν οἱ ἀττικοὶ καὶ τὸ εὐκνήμις, καὶ
τὰ ὅμοια σύνθετα. καὶ ὀξύτονα δὲ θηλυκὰ ὄντα
τῷ δ. κλινόμενα, βραχυκαταληκτεῖ. κεραμὶς,
πινακὶς, θηκὶς, ψηφὶς, κρηπὶς, αὐλητρὶς. πυρα-
μίς. Ἔτι τὰ εἰς σ. λήγοντα μετὰ διχρόνου καὶ
ἀποβολῇ τοῦ σ. ποιοῦνται οὐδέτερον, συνεσταλ-
μένον ἔχει τὸ δίχρονον. ἡδὺς, ἡδὺ. μέγας, μέγα.
Ἔτι τὰ εἰς ῡς βαρύτονα εἴτε μονογενῆ εἴτε τριγε-
νῆ βραχυκαταληκτεῖ. βότρυς, πῆχυς. ἄδακρυς.
Τὰ δὲ εἰς ῡς μονοσύλλαβα καὶ μὴ, ἐὰν περισπώ-
μενα ᾖ, μακροκαταληκτεῖ. σῦς. μῦς. δρῦς. ὀφρῦς.
Ἔτι πᾶν ἀρσενικὸν καὶ θηλυκὸν εἰς ἀμετάβο-
λον λῆγον, μακροκαταληκτεῖ, πλὴν τοῦ μά-
καρ. καὶ δάμαρ. ἔτι τὰ εἰς ψ. λήγοντα μετὰ διχρό-
νου, μακροκαταληκτεῖ, μετά γε μὴν τοῦ ο, βραχυ-
καταληκτεῖ. πλὴν τῆς ἀπὸ τοῦ ὦπα. τοῦ σημαί-
νοντος τὸν ὀφθαλμόν. οἷον κύκλωψ. ἐξαιρείσθω τὸ
κέρκωψ. καὶ κώνωψ. καὶ ῥώψ. Ἡ δὲ γενικὴ ἰσο-
συλλαβοῦσα μὲν τῇ εὐθείᾳ μακροκαταληκτεῖ.

περιττοσυλλαβοῦσα δὲ, βραχυκαταληκτεῖ. ἡ δὲ
δοτικὴ τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων ἀεὶ μακροκαταλη-
κτεῖ. ἤτοι γὰρ τῷ τῆς εὐθείας φωνήεντι διφθογ-
γουμένῳ. αἰνείας, αἰνείᾳ. ἢ καὶ μείζονι, λόγος, λό-
γῳ. τῶν δὲ περιττοσυλλάβων, ἀεὶ βραχυκαταλη-
κτεῖ. τὸ δὲ θέτι καὶ μῆτι, ἐκ συναιρέσεως. Ἡ δὲ
αἰτιατικὴ. τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων, ὁμόχρονος τῇ εὐθείᾳ.
αἰνείας, αἰνείαν. τῶν δὲ περιττοσυλλάβων, ὁμόχρονος
τῇ γενικῇ. αἴαντος, αἴαντα. ὅθεν δὴ καὶ ἀθηναῖοι
ὅτι πηλέως καὶ ἀχιλλέως μακρογραφοῦσι, μα-
κρὸν λαμβάνουσι τὸ α τῆς αἰτιατικῆς τῶν εἰς εῦς,
ἵνα ἰσόχρονος τῇ γενικῇ ᾖ. καὶ μὴν δέδορκα τόνδε
πηλέα. πέλας. Κλητικὴ δὲ πᾶσα τὸν ἴσον χρό-
νον τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ ἔχει, ἢ καὶ ἐλάττω. μείζω δὲ,
οὐδέποτε. διὸ καὶ τὰ εἰς ἀμετάβολον λήγοντα
βαρύτονα ἀποβάλλοντα τῆς γενικῆς τὴν ἐσχάτην
ποιεῖ τὴν κλητικήν. νέστορος, νέστορ. ἄρσενος,
ἄρσεν. μαχάονος, μαχάον. πλὴν τοῦ ἄπολλον. πό-
σειδον. Ἡ δὲ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν καὶ πληθυντι-
κῶν, τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων μακροκαταληκτεῖ. τῶν
δὲ περιττοσυλλάβων, βραχυκαταληκτεῖ. Ἡ γε-
νικὴ δὲ μακροκαταληκτεῖ. τῶν μὲν δυϊκῶν, τῇ αι ἢ
τῇ οι διφθόγγῳ. τῶν δὲ πληθυντικῶν, τῷ ω. Ἡ δὲ
πληθυντικὴ δοτικὴ, τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων μακρο-
καταληκτεῖ τῇ διφθόγγῳ. τῶν δὲ περιττοσυλλά-
βων, βραχυκαταληκτεῖ τῷ ι. ὅλως δὲ τὴν παρα-
λήγουσαν ἰσοχρονεῖ ταῖς ἄλλαις πλαγίαις. ἐνίοτε

δὲ καὶ μείζω ἔχει τὸν χρόνον. ὡς ἐπὶ τοῦ λέοντος, λέουσι. καὶ λέγοντος, λέγουσι. Ἡ δ᾽ αἰτιατικὴ τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων μακροκαταληκτεῖ ἀεί. τῶν δὲ περιττοσυλλάβων, βραχυκαταληκτεῖ. διὸ καὶ λέγεται, ὅτι αἱ μὲν εἰς αι λήγουσαι εὐθεῖαι τῶν πληθυντικῶν ἐκτείνουσι τὸ α. τῶν αἰτιατικῶν. αἱ δὲ εἰς ες, συστέλλουσιν. Ἡ δὲ κλητικὴ, ὡς εἴρηται. Ἔτι τοὺς ἀρκτικούς τε τῶν χρόνων καὶ παραλήγοντας καὶ ὅλως μεταξὺ ὄντας θεωροῦντες ὁμοίως λέγομεν. ὅτι τὸ στερητικὸν α. βραχύ. εἰ μὴ διὰ μέτρον μηκύνοιτο οἷον καὶ τὸ ἀθάνατος. Ἔτι τὸ α. πρὸ τοῦ β. ἢ μ, συστέλλεται ἄβυδος. ἅμιλλα. πλὴν τοῦ ἀμητός. Καθόλου δὲ πᾶν δίχρονον ἐκ κράσεως ὂν, ἐκτείνεται. μῆτις. ἰδρὶς. ἴβηξ. εὐκλεᾶ. τὸ δὲ δυσκλέα καὶ νηλέα, οὐ κατὰ κρᾶσιν, ἀλλ᾽ ἐξαιρέσει τοῦ ε. Ἔτι τὰ εἰς ος καθαρὸν ὀξύτονα, τῷ α παραλήγοντα, μακροπαραληκτεῖ. καὶ ὅλως τὰ διχρόνῳ παραλήγοντα, οὕτως. ναὸς, κειὸς, ἰὸς, πλὴν τοῦ βίος. Ἔτι τὰ εἰς μα καθαρὸν, οὐδέτερα φύσει μακρᾷ μάλιστα παραλήγει, ἄλλως τε καὶ σύστοιχα ὄντα, τῶν ἀπὸ τοῦ παρακειμένου εἰς μος ἀρσενικῶν. οἷον θῦμα. ῥῦμα. λῦμα. χῦμα. ἐξαιρείσθω τὰ ἀπὸ τῶν εἰς μι θέμα. δόμα. καὶ πρὸς τούτοις τὸ στόμα, ἀνάπαλιν δὲ τὰ εἰς μα καθαρὸν. φύσει γὰρ βραχεῖα τὰ πολλά. δόγμα. βρέγμα.

Τά γε μὴν εἰς ον συγκριτικά, οὐδέποτε φύσει μα-
κρῷ παραλήγει διχρόνῳ. πλὴν τοῦ θᾶττον. Τὰ
μέντοι εἰς ων καθαρὸν συγκριτικὰ μακρὰν ἔχει
τὴν παραλήγουσαν· βελτίων. Ἔτι τὰ εἰς ος
δισύλλαβα. οὐδέτερα τῷ α. παραλήγοντα, βρα-
χυπαραληκτεῖ. χάος. φάος. πλὴν τοῦ φᾶρος.
Ἔτι τὰ εἰς αριον ἐσχηματισμένα ὑποκοριστικὰ
συνεσταλμένον ἔχει τὸ α. ἱππάριον. φυλλάριον.
πλοιάριον. Ἔτι τὰ εἰς ρος καθαρὸν δισύλλα-
βα ἀρσενικὰ τῷ α. παραλήγοντα, βραχυκατα-
ληκτεῖ ταρὸς, λαρός. Ἔτι τὸ πρὸ τοῦ τ. ἰῶτα
βραχὺ ἀρκτικὸν ὄν. ἴτυς. ἰτέα. ἰτεῖον. Τά γε
μὴν εἰς ιτης σχηματιζόμενα μεσοσυλλαβοῦντος τοῦ
ι καὶ παραλήγοντος μακροπαραληκτεῖ. πλὴν
τῶν ἀπὸ ὀξυτόνων συνθέτων. δικαιοκρίτης γὰρ
τῷ, βραχεῖ. ὅτι ἀπὸ τοῦ κριτής. Τὰ δὲ ἀπὸ ῥημά-
των διφθογγογράφων γινόμενα, διὰ τοῦ ι, βρα-
χὺ τὸ ι ἔχει. εἰ δὲ σῖτος ἀπὸ τοῦ σείειν, οὐδὲ τοῦτο κα-
θόλου. ἔστι γε μὴν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ ὀνόμα-
τα βραχύτερα, τῶν ῥημάτων ἀφ' ὧν παράγονται.
πείθω, πιθανός. λείχω, λιχανός. Ἔτι τὰ εἰς ιος,
εἴτε παροξύτονα, εἴτε προπαροξύτονα, βραχεία
παραλήγει. πλὴν τοῦ δῖος. κῖος. χῖος. τῖος. ἐκ συναι-
ρέσεων ὄντα. Ἔτι τὰ εἰς ιον οὐδέτερα ὑποκορι-
στικὰ εἴτε παροξύτονα. εἴτε προπαροξύτονα, βρα-
χεία, παραλήγει. θηρίον. γραμμάτιον. Ἔτι εἰς
ας ἀρσενικὰ βαρύτονα τῷ ι. παραλήγοντα
βραχυπαραληκτεῖ.

βραχυπαραληκτεῖ. κοχλίας. Ἔτι τὰ εἰς ιμος παρώνυμα ὑπὲρ δισύλλαβα ἁπλᾶ συστέλλει τὸ ι. κάθιμος, ἄλκιμος. κύδιμος. πρῴιμος. τὸ δ' ἄτιμος. βούλιμος. ἴφθιμος. σύνθετα. Ἔτι τὰ εἰς ινος ὑπὲρ δισύλλαβα ὀξύτονα καιροῦ τε καὶ ὥρας ὀνομαστικά, βραχυπαραληκτεῖ. ἐαρινὸς, θερινός. νυκτερινός. εὕρηται μέντοι καὶ ἐκτεινόμενα παρὰ ποιηταῖς ταῦτα. Βαρύτονα δ' ὄντα εἴτε δισύλλαβα εἴτε μή, μακρᾷ παραλήγει. πλὴν τοῦ καρκίνος, καὶ πίνος. Ἔτι τὰ εἰς ινη. ὑπὲρ δισύλλαβα μακρᾷ παραλήγει. ἡρωΐνη. μολιβδίνη. πλὴν τοῦ εἰλαπίνη. καὶ τῶν ἐπὶ πόλεων. Ἔτι τὰ εἰς λος. εἴτε τὸ ι εἴτε τῷ υ βραχείᾳ παραλήγει. Τάγε μὴν εἰς υλον. οὐδέτερα μακροπαραληκτεῖ. σκῦλον. φῦλον. πλὴν τοῦ ξύλον. Ἔτι τὰ εἰς της εἴτε τῷ ι εἴτε τὸ υ, μακροπαραληκτεῖ. πολίτης. πρεσβύτης πλὴν τοῦ κριτής. καὶ τῶν ἀπὸ τούτου. Ἔτι τὰ εἰς μος καθαρὸν δισύλλαβα τῷ υ παραλήγοντα, μακροπαραληκτεῖ. χυμός. θυμός. ὅλως τε τὰ ἀπὸ τοῦ πρώτου προσώπου τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου ἀρσενικά, εἰς μος μακρὰν βούλεται ἔχειν τὴν παραλήγουσαν, ἤτοι φύσει. ἢ θέσει. διὸ καὶ ἔστι μὲν οὗ προσλαμβάνοντα τὸ σ. μηκύνεται. δέδεμαι, δεσμός. ἔστι δ' οὗ αὐτὴν ἐκτείνει τὴν παραλήγουσαν ἐπὶ τὸ φύσει μακρόν. τέθυμαι, θυμός. λέλυμαι, λυμός. ἔρρυμαι, ῥυμός. κέχυμαι, χυμός.

Ἔτι τὰ εἰς υνος δισύλλαβα μακροπαραληκτεῖ. φρῦνος, θῦνος. πλὴν τοῦ πλυνός, καὶ ὑπὲρ δισύλλαβα δ' ὄντα μακρᾷ παραλήγει. κίνδυνος, ἀνώδυνος, πάχυνος. διὸ καὶ τὸ βόθυνος ἀναλόγως ἐκτείνουσιν οἱ ἀττικοί. τὸ δ' ἀνδρόγυνος, λάγυνος. καὶ τὰ ὅμοια, τὸν τοῦ γυνὴ ἔχει χρόνον. Ἔτι τὰ εἰς υνη δισύλλαβα μακροπαραληκτεῖ. μύνη, φρύνη. πλὴν τοῦ γύνη, τὰ δὲ ὑπὲρ τὴν δισυλλαβίαν, συστέλλεται. δικαιοσύνη, βελθοσύνη, κορύνη.

Ἐπὶ δὲ τῆς γενικῆς καὶ τῶν ἄλλων πλαγίων οὐκ αἰεὶ τὰ δίχρονα οἷα ἐκεῖθι τῆς εὐθείας. ἀλλ' ἔνια μὲν μακρὰ ὄντα συστέλλεται, ἔνια δὲ ἀνάπαλιν. οἷον τὰ εἰς ιξ. ἅπαντα μακρᾷ παραλήγει. καί τοι διαφορούμενα ἐπὶ εὐθείας, ὡς εἴρηται. φοίνικος. κήρυκος. Ἔτι τὰ εἰς ις, ὀξύτονα θηλυκὰ δισύλλαβα τῷ δ κλινόμενα φύσει μακροπαράληκτα, καὶ μήτε ὑποκοριστικὰ μήτε κύρια, ὅσα μὲν τῆς εὐθείας βραχὺ ἔχει τὸ ι ἐκεῖθι δὲ τῆς γενικῆς φύσει μακρόν. κνημῖδος, κληῖδος, βαλβῖδος, ἀπὸ γὰρ τοῦ βηλοῦ. τοὐναντίον δὲ τὰ εἰς ψ, βραχεῖα τὸ ι, ἰπός, γυπός. ὥσπερ αὖ καὶ τὰ μονοσύλλαβα. μυός, δρυός. πλὴν τῶν δικαταλήκτων. καὶ τὸ φόρκυν δὲ καὶ πόλλυν, πλαγιαζόμενα ἐκτείνεται. καὶ μὲν δὴ καὶ τὰ τῶν ἐκθέτων τρισύλλαβα πάντα, βραχὺ τὸ ι σώζει. εἴτε μακρᾷ, εἴτε βραχείᾳ παραλήγουσαν τὴν εὐθεῖαν ἔχοντα. αὐλητρίδος. στρατηγίδος. τά γε μὴν παραλήγοντα καὶ ἄλλα προπαρα-

λήγοντα

λήγοντα βραχεῖα, ἐκτείνεται ἐπὶ τῆς γενικῆς. ὡς τὸ πλοκαμίδος. ποιηταὶ δὲ καὶ ἐν τούτοις βραχὺ τὸ ῑ φυλάττουσιν. ἐπεντιθέντες τὸ η̄ ποταμηίδος. παγασηίδος. Καθόλου δὲ πρὸ ἀμεταβόλου τοῦ σ̄ ἐπιφερομένου μακρὸν τῶν διχρόνων οὐδὲν εὕρηται κείμενον. Τὸ δὲ ω̄. ὅσα μὲν τῶν εἰς ων ἀρσενικῶν βαρυτόνων παρώνυμα μακρὸν οὕτω, φυλάττει καὶ ἐπὶ γενικῆς. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πλαγίων. θέων, θέωνος. Ὅσα δὲ ῥηματικὰ ἢ κοινὰ τῷ γένει, μεταβάλλει εἰς τὸ βραχύ. φιλήμων. φιλήμονος. σώφρων. σώφρονος. φυλάττει δὲ τὸ μακρὸν καὶ τὰ περιεκτικά. καὶ τὰ ὡς περιεκτικά. ἐλαιῶνος. ἀγκῶνος. Καὶ τὰ ἐκ συναιρέσεως. ποσειδῶνος, ξενοφῶντος. καὶ τὰ βαρύτονα θηλυκά. μήκων, μήκωνος Καὶ ὀξύτονα δὲ πόλεων ὀνόματα ὄντα φυλάττει. σιδών, σιδῶνος. πλὴν τοῦ αὐθηδόνος. καὶ ὀλοοσόνος. Ἔτι τὰ εἰς ων τῶν μέσων συμφώνων ἐσχατοσυλλαβοῦντα. τρίβων. στράτων. κώδων. πλὴν τοῦ σηπεδὼν, καὶ μακεδὼν, καὶ ὅλως τῶν ῥηματικῶν τε καὶ ἐθνικῶν καὶ κοινῶν τῷ γένει. Ἔτι τὰ εἰς ων τῶν ψιλῶν. λάκων, στίλπων, πλάτων. πλὴν τοῦ πέπων. Ἔτι τὰ εἰς ων τῶν δασέων καθαρόν. κείθων. τρύφων, γλίχων. Ἔτι τὰ εἰς ων τῶν ἀμεταβόλων καθαρόν. ἄλων. σόλων, ἀπόλλων, ἄμμων, ζήνων, τρήρων. ἐξαιρείσθω τὰ συγκριτικὰ καὶ ῥηματικὰ καὶ κοινὰ τῷ γένει. καὶ τὸ στήμων. καὶ τέρμων. καὶ

στρυμῶν. Ἔτι τὰ εἰς σων, τὸ μακρὸν φυλάσσει. καύσων. βρύσων. πλὴν τοῦ ἰάσων καὶ αἴσων, ῥηματικὰ γάρ. Ἔτι τὰ τῇ αι ἢ τῷ ι παραλήγοντα καθαροκατάληκτα. αἰγχίων, ἀνδροτίων. πυγμαλίων. ἴων. πλὴν τοῦ ἰξίων, ἀμφίων, ὑπερίων. πανδίων πολεμικτίων. Καθόλου δὲ τὰ καθαροκατάληκτα ὀξύτονα, φυλάσσει. ἀπαιτῶν. εἴη δ᾽ ἂν ταῦτα καὶ ὡς πολεμικτικὰ καὶ τὰ μονοσύλλαβα πρῶν. Τά γε μὴν ἄλλως ὀξύτονα θηλυκὰ εἰς τὸ βραχὺ μεταβάλλει. φρυγὼν, φρυγόνος. Ἔτι τὰ εἰς ων καθαρὸν βαρύτονα τῷ α παραλήγοντα, συστέλλεται. ποσειδάονος. μαχάονος. καὶ ὅλως τὰ εἰς ων καθαροκατάληκτα, ἢν μακρῷ παραλήγῃ διχρόνῳ εἰς τὸ βραχὺ τρέπεται ō. ἰξίονος. καὶ πρεικτίων δὲ, καίτοι βραχεῖα παραλήγον. Καὶ τὰ συγκριτικὰ πάντα. κρείττονος. βελτίονος. τὰ δὲ βραχυπαραληκτοῦντα, τὸ μακρὸν σώζει. εὐρυτίωνος. Ἔτι τὰ εἰς ων παραλήγοντα τῷ υ, ὀξύτονα μὲν, συστέλλεται. ἀμφικτιῶν, ἀλεκτρυών. παροξύτονα δὲ, οὔ. ἀμφιτρύων, ἠλεκτρύων. Ἔτι τὰ παραλήγοντα τῷ η. εἴτε ὀξύτονα εἴτε παροξύτονα. σαρπηδὼν παιήων. Καὶ τὰ ἐθνικὰ, πλὴν τοῦ καύκων. μάχλων. λάκων. καὶ τὰ δύο σύμφωνα διάφορα ἔχοντα. λυκόφρων. ἐρυσίχθων. Ἔτι τῶν εἰς ωρ βαρυτόνων ὅσα μὲν ἔχει τὸ λ. ἢ τὸ μ, ἐσχατοσυλλαβοῦν, μακρὸν αὐτὸ φυλάττει τὸ ω, καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς. ἕλωρος. τέκμωρος. ὅσα δὲ

μὴ, εἰς

μὴ, εἰς τὸ βραχὺ τρέπονται κλίνεται. νέστορος. Ἔτι τὰ εἰς ως κλινόμενα, ἢ τῷ καθαρῷ ἢ τῷ τ, τὸ μακρὸν σώζει. ἥρωος, ἱδρῶτος. Τά γε μὴν εἰς ωψ ὡς ἐπὶ τῆς εὐθείας, οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς ἔχει.

Τόνος ῥήματος ἐνεστός.

Τῶν δὲ εἰς ω ῥημάτων χρονικῶς μὲν κλινομένων, κοινὸν τὸ παροξύνεσθαι. ἐπὶ ἐνεστῶτος ἀπαθῶν ὄντων. τὰ γὰρ συνῃρημένα περισπᾶται ὥσπερ καὶ τὰ ὀνόματα, ὅλως τε πᾶν ῥῆμα μακροκατάληκτον ἐπὶ τῆς μακρᾶς ἔχον τὸν τόνον περισπᾶται. πλὴν τοῦ χρή. ἴδιον δὲ τῶν πεμπτοζύγων. τὸ προπαροξύνεσθαι. ἵστημι. τίθημι, πλὴν τοῦ εἰμί. καὶ φημὶ ὀξυτόνων, καὶ παθητικῶς δὲ διατιθέμενα. καὶ ὥσπερ κλινόμενα, φυλάττει τὸν τόνον, ἔτι ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἅπαντα. λέγω γὰρ, λέγομαι. δίδωμι, δίδομαι. Ὁ δὲ παρατατικὸς, προπαροξύτονος ἀεὶ εἰ μή τι κωλύοι, διὸ καὶ συλλαβικῶς μὲν αὐξανομένῳ. ἐπὶ τὸ προσληφθὲν ὁ τόνος ἀναβιβάζεται. τύπτω, ἔτυπτον. χρονικῶς δὲ, ἐπὶ τὸ αὐξανόμενον αὐτὸ ἀρκτικὸν φωνῆεν. ἀκούω, ἤκουον. Τῶν δὲ μελλόντων, ὁ μὲν ἐνεργητικὸς παροξυτόνως ὁ πρῶτος τύψω, περισπωμένως δέ τοι ὁ δεύτερος, τυπῶ. ὁ δὲ παθητικὸς προπαροξυτόνως, τυφθήσομαι. καὶ τῶν μέσων δὲ ὁ πρῶτος ὁμοίως τύψομαι. ὁ δεύτερος δὲ προπερισπωμένως. τυποῦμαι. ἐξαιρείσθω τὰ τεταρτόζυγα. Τούτων γὰρ ἴδιον τὸ τὸν μὲν

ἐνεργητικὸν πρῶτον περισπᾶσθαι. ψαλῶ. τὸν δὲ μέσον πρῶτον προπερισπᾶσθαι. ψαλοῦμαι. Τῶν δὲ ἀορίστων, ὁ μὲν ἐνεργητικὸς προπαροξυτόνως, εἰ ἐγχωρεῖ. εἰ δὲ μὴ, παροξυτόνως γε. ἔτυψα. ἔθην, ὁ δὲ μέσος, καὶ ὁ παθητικὸς, παροξυτόνως. ἐτυψάμην, ἐτύφθην. Καθόλου δὲ ὁ μὲν παρακείμενος προπαροξυτόνως. ὁ δὲ ὑπερσυντέλικος παροξυτόνως. Ἐν δὲ συνθέσει τὰ τροχαϊκὰ προπερισπώμενα οὐκ ἀναβιβάζει τὸν τόνον, καθάπερ καὶ τὰ ὀνόματα ἀνεβίβαζεν. εἶπε, κατεῖπεν, εἶχε, κατεῖχε. πλὴν τοῦ οἶδα. σύνοιδα γὰρ προπαροξυτόνως. καὶ οἶσθα, σύνοισθα. καὶ κεῖμαι, πρόσκειμαι. οὐκέτι δὲ τὸ κεῖσθαι ἀναβιβάζει. προσκεῖσθαι γὰρ προπερισπωμένως. Προσωπικῶς δὲ κλινομένων, κοινὸν ἁπάντων τὸ ἐπὶ τῆς αὐτῆς φυλάττεσθαι δι᾽ ὅλου. εἰ μὴ τὸ παρὰ συλλαβία ἢ μακρὰ τρίτη κωλύοι. οὕτω γὰρ ἀεὶ ἐπὶ τῆς ἑπομένης ὁ τόνος. τύπτομαι, τυπτόμεθα. ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην. Ἐγκλιτικῶς δὲ κλινομένων, τὸ μὲν προστακτικὸν, προπαροξυτόνως, ἔνθα ἂν ἐγχωρῇ. μὴ ἐγχωροῦν δὲ, παροξυτόνως. τύπτε. τέτυφε. πλὴν τοῦ δευτέρου τῶν μέσων ἀορίστου. περισπωμένως γὰρ, τυποῦ. ἐξαιρείσθω καὶ τὸ εἰπέ. λαβέ. ἐλθέ. εὑρέ. ἰδέ. ὀξυτόνως γάρ. Τὸ δ᾽ εὐκτικὸν καὶ ὑποτακτικὸν καὶ ἀπαρέμφατον. ἐπὶ τῆς αὐτῆς τονιστέον, ἐφ᾽ ἧς καὶ τὸ ἀρχικὸν ῥῆμα τυγχάνει ἔχον τὴν τάσιν, ἢν μηδὲν κωλύῃ. πλὴν

τῶν εἰς

τῶν εἰς ναι ἀπαρεμφάτων· ταῦτα γὰρ ἤδη τῆς παραληγούσης. τυπῆναι. καὶ πλὴν τοῦ δευτέρου ἀορίστου καὶ μέλλοντος. περισπῶνται γάρ. τυπεῖν. καὶ τῶν μέσων. τυπεῖσθαι γάρ, καὶ τυπέσθαι.

χρόνος ῥήματος ληκτικός.

Χρόνος δὲ ῥημάτων τοιοῦτος. πᾶν ῥῆμα εἰς ω. μὲν λῆγον, μακροκαταληκτεῖ, εἰς ον δέ, βραχυκαταληκτεῖ. εἰ μὴ συνῃρημένων εἴη. οἷον, τὸ ἐβόων. ἐγέλων. ἐξαιρείσθω ὁ δεύτερος ἀόριστος τῶν ο. πεμπτοσυζύγων. ἔδων. ἔγνων. Τὰ δὲ εἰς μι. λήγοντα βραχυκαταληκτεῖ. ἵστημι. δίδωμι. Τὸ φειλόμενον α. τῷ ἀορίστῳ, βραχὺ ἀεί. Πᾶς παρακείμενος βραχυκαταληκτεῖ. Ἔτι τὰ δεύτερα τῶν προστακτικῶν πρόσωπα βραχυκαταληκτεῖ. πλὴν τοῦ παθητικοῦ ἐνεστῶτος. καὶ τοῦ μέσου ἀορίστου δευτέρου. Τὰ πρῶτα τῶν εὐκτικῶν εἰς μι. μὲν λήγοντα, βραχυκαταληκτεῖ. εἰς ην δέ, μακροκαταληκτεῖ. τύπτοιμι. τυφθείην. Τὰ ἀπαρέμφατα μακροκαταληκτεῖ. πλὴν ὅσα ἡ αι. δίφθογγος ἀντὶ βραχέος ἐσχατοσυλλαβοῦσα λαμβάνεται. Ἔτι τῶν προσώπων, τοῖς μὲν ἑνικοῖς καὶ δυϊκοῖς τρίτοις τῶν προστακτικῶν, μακρὸν μὲν τὸ λῆγον, βραχὺ δὲ φύσει παραλῆγον. τοῖς δὲ πληθυντικοῖς τρίτοις, ἀνάπαλιν. τοῖς δ᾽ ἄλλοις ἅπασιν. ἑνικῶς μὲν κλινομένων, μακρὸν τὸ λῆγον. πλὴν ὅσα οἱ ἐσχατοσυλλαβοῦσα ἀντὶ βραχέος λαμβάνεται. καὶ πλὴν τοῦ τρί-

του τῶν πεμπτοζύγων. ἵστησι. τίθησι. δυϊκῶς δὲ καὶ πληθυντικῶς, βραχύ. πλὴν τῶν εἰς ην δυϊκοῦ καὶ η παθητικοῦ. ἐτυπέτην. ἐτυπέσθην. τύπτη. ἴδιον δὲ τῆς οι καὶ αι, τὸ τελικὰς οὔσας αὐτὰς βραχέων λαμβάνεσθαι. πλὴν τῶν συνηρημένων. καὶ εὐκτικῶν καὶ ἐπιρρημάτων. σαπφοῖ. τύπτοι. οἴκοι. ἐξαιρείσθω τὸ πάλαι ἐπίρρημα. βραχυκαταληκτεῖ γάρ, ὅθεν καὶ τὸ πρόπαλαι προπαροξυτόνως τονίσαι ἐξῆν. Ἔτι τὰ μὲν εἰς αω, ἔχοντα πρὸ τοῦ α. ἢ φωνῆεν ἢ τὸ ρ συλλαβιζόμενον, μακρᾷ παραλήγει. ἐάω. περάω. εἰ δὲ μὴ βραχυπαραληκτεῖ. ἐλάω. Τὰ δὲ εἰς ω. καθαρὸν βαρύτονα ὑπερδισύλλαβα, τῷ ι. παραλήγοντα βραχεία, παραλήγει. κυλίω κονίω μηνίω. πλὴν τοῦ ἐσθίω. Ἔτι τὰ εἰς ιω. περισπώμενα. ἰῶμαι. ἑστιῶ. ἐρυθριῶ. αἰτιῶ. Ἔτι τὰ εἰς ω καθαρὸν περισπώμενα. τῷ ο. παραλήγοντα. βοῶ. ἐὰν μὴ ἀπὸ ὀνόματος γένηται. ζωῶ γὰρ καὶ ἀθῳῶ, τῷ μακρῷ. ὡς ἀπὸ ὀνομάτων τοῦ ζωὴ καὶ θωὴ. κἂν ἐπένθεσις δὲ ποιητικὴ γένηται. ὁμόχρονος δὴ τῷ ὑπάρχοντι παραληκτικῷ ἔσται. βραχεῖα μὲν, ἂν βραχύ. ὁρόω. βοόω, μακρὰ δέ, ἂν μακρόν. μαιμώω. ἱδρώω. πηδώω. ὡσαύτως δέ τοι καὶ ἐπὶ τῶν εἰς α ληγόντων προσώπων. βοάα. μαιμάα. Ἔτι τὰ εἰς ανω ὑπερδισύλλαβα. λαμβάνω. αὐξάνω. πλὴν τοῦ ἱκάνω καὶ κιχάνω. Ἔτι τὸ προστιθέμενον α. ἰωνικῶς τοῖς τρίτοις βραχύ. τετύφαται. ἐτετύφατο.

τύφατο· πιθέχασι. τὸ δὲ ἱστᾶσι καὶ βοᾶσι κατὰ συναίρεσιν. Ἔτι τὸ ε ἑπομένου δισυμφώνου, ἀεὶ βραχύ· δεσπόζω. Ἔτι τὰ εἰς ωζω, τῷ μακρῷ, σώζω· πλὴν τοῦ δεσπόζω· ὄζω· ἁρμόζω. Ἔτι τὰ εἰς υνω ὑπὲρ δισύλλαβα, βαρύτονα μακρᾷ παραλήγει· ὀξύνω· πλατύνω· μολύνω. τὸ δὲ θύω καὶ λύω καὶ ῥύομαι καὶ δακρύω· καὶ κωκύω· διαφορεῖται τὸν χρόνον. Τά γε μὴν εἰς ινῶ περισπώμενα μακρᾷ παραλήγει· κοινῶ· πεινῶ· καὶ ὅλως τὰ εἰς ινω· πίνω· κλίνω. Ὥσπερ δὲ οὐ πάντα τὰ δίχρονα αὐτὰ τῆς γενικῆς οἷα ἐπὶ τῆς εὐθείας, οὕτως οὐδ' αὐτὰ τοῦ ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος ἴσα ἀεὶ· ἀλλὰ τὸ θύω· καὶ λύω· καὶ κωκύω, διαφορούμενα· αὐτὰ ἐνεστῶτος, ἐπὶ τοῦ μέλλοντος, μακρᾷ ἀεὶ παραλήγει. Ἔτι τὰ εἰς ιω παροξύτονα· οἷον κυλίω· κονίω· ἐπὶ τοῦ μέλλοντος μακροκαταληκτεῖ· διὸ δὴ οὐ λέγεται, ὅτι πᾶς μέλλων βαρύτονος, ἢ τὴν ἴσην παραλήγουσαν ἔχει τῷ ἐνεστῶτι, ἢ μείζω· οὐδέποτε δὲ ἐλάσσω. Ἔτι τὰ εἰς ινω, βραχείᾳ παραλήγει, καὶ ὅλως τὰ τεταρτόζυγα. ὅθεν καὶ κεκλίκαμεν, καὶ ἐκλίθην βραχείᾳ παραλήγει καὶ τὰ ἀπὸ τούτων ὀνόματα κλίσις καὶ κλίμα. ἔκλινα δὲ καὶ κλῖναι, μακρᾷ. Ἔτι τὰ εἰς πτω τῷ υ παραλήγοντα ἐπὶ τοῦ παρακειμένου, μακρᾷ φύσει παραλήγει· τύπτω, τέτυφα· κύπτω, κέκυφα· τὶ γὰρ οἱ δὲ δρῶσιν οἱ σφόδρα ἐγκεκυφότες. Ἔτι πᾶς παρακείμενος τῷ η συλλαβιζομένην ἔχων τὴν λήγου-

σαν, μακρᾷ παραλήγων, εἰ ἀποβολὴ γένοιτο τοῦ κ, συστέλλει τὴν παραλήγουσαν. ἕστηκα, ἕσταα. βέβηκα, βέβαα. τέθνηκα, τέθναα. δέδοικα, δέδια. Ἔτι πᾶς παρακείμενος ἀπαθεὶς τῶν ἀπαρεμφάτων βραχυπαραληκτεῖ. τετυφέναι. πεποιηκέναι. Καὶ πᾶς δὲ ἀναδιπλασιασμὸς διὰ βραχέος. καὶ ὅλως αἱ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῶν παρῳχημένων προστιθέμεναι συλλαβαὶ, βραχεῖαι. Ὅ γε μὴν πρῶτος ἀόριστος, ὡς τὰ πολλὰ μακρᾷ παραλήγει. μὴ λανθανέτω δὲ τὸ ἤνυσα καὶ ἔφρασα, καὶ ἔπτυσα, βραχυπαραληκτοῦντα. μὴ δὲ τὸ ἐπίεσα, καὶ ἐγέλασα, καὶ ἤρεσα. Ὁ δὲ δεύτερος ἀπὸ θέματος ὢν βαρυτόνου βραχεῖα. δεῖ δὲ τὸν αὐτὸν καὶ ὑπερδισύλλαβον εἶναι. ἄλλως γὰρ οὐ καθόλου. εἶδον γὰρ τῷ μακρῷ καὶ εἷλον καὶ εὗρον. καὶ οἶκον· καὶ ἦλθον, καὶ εἶπον. καὶ ἦγον. ὅθεν τὸ ἤγαγον. θέσει γε μήν. κἂν εἴ τις τῶν τρισυλλάβων μακροπαραληκτοίη. οἷον ὧν τὰ θέματα τὴν ληκτικὴν συλλαβὴν ἐκ δύο ἀφώνων ἔχει. καὶ πρὸ τοῦ ἀφώνου ἀμετάβολον τὸ ρ. ἥμαρτον. ἔπαρθον. ἔλαρκον. ἔμαρτον. τὸ δὲ ἔπραθον καὶ ἔδρακον, ποιητικὰ συνῳδὰ μέντοι γε τῷ βραχύνοντι λόγῳ, οἷον δὴ καὶ τὸ ἤμβροτον μεταβολῇ τοῦ α, καὶ ἐπενθέσει τοῦ β, διὰ τὸ ἀσύντακτον εἶναι τὸ μ. Ἔτι τὰ εἰς θι προστακτικὰ, καὶ τὰ εἰς ναι ἀπαρέμφατα ἀορίστου ὄντα, φύσει μακρᾷ παραλήγει. γνῶθι. φάθι. κεῖναι. λεᾶναι. φᾶναι. πλὴν τῶν ε-

πεμπτοζύγων θέτι. οὕτω δὲ, καὶ τὰ κατὰ μεταπλασμὸν. κλῦθι. λῦθι. καίτοι ἀπὸ τοῦ κλύε. καὶ λύε. τὸ δὲ κέκλυθι βραχύνεται. καὶ τὸ ὄρνιθι καὶ ἴθι. τά γε μὴν εἰς ᾶναι. καὶ ῦναι. τῶν πεμπτοζύγων, βραχυπαραληκτεῖ. ἱστάναι. ζευγνύναι. καθάπερ καὶ τὸ τιθέναι. καὶ διδόναι. Καθόλου γὰρ οἱ τῆς πέμπτης ἀπαρέμφατοι ἐνεστῶτες, βραχυπαραληκτοῦσι. τὸ δὲ εἶναι. ἅτε δισύλλαβον τοῖς δισυλλάβοις τῶν ἀορίστων ἀκολουθῆσαν, μακροπαραληκτεῖ. Ἔτι πᾶν ῥῆμα εἰς μαι λῆγον, εἰ πρὸ τοῦ μ. τὸ ο. ἔχει βραχυπαραληκτεῖ. πλὴν τῶν ὑποτακτικῶν. καὶ ὅλως τὸ πρὸ τοῦ κλιτικοῦ μ. ἀπαθὲς ο. βραχύ. τύπτομαι, τύπτομεν.

Τόνος καὶ χρόνος μετοχῆς.

Μετοχὴ δὲ ἐπειδὴ τῇ μὲν, τοῦ ὀνόματος μετέχει, τῇ δὲ, τοῦ ῥήματος, κοινὰ δὴ ἔχει καὶ τὰ πολλὰ τῶν περὶ ἐκείνων εἰρημένων. Ἴδιον δὲ μάλιστα τῆσδε, τὸ συστέλλεσθαι ἐπὶ γενικῆς. ἀπαθῆ οὖσαν. λέγων, λέγοντος. καὶ τὸ τὴν αὐτὴν ἔχειν ὀνομαστικήν τε καὶ κλητικὴν φωνῇ τε καὶ χρόνῳ καὶ τόνῳ. τουτὶ δέ γε κοινὸν καὶ πρὸς τὰ μετοχικὰ ὀνόματα καύσων. τὸ δὲ μεμαῶτος. καὶ τεθνεῶτος καὶ βεβαῶτος. καὶ τὰ τοιαῦτα ποιητῶν. τὸ γὰρ πρὸ τοῦ ω. σύμφωνον ἐξαίροντες. καὶ συστέλλοντες τὸ παραλῆγον, κλίνουσιν ἀσυστόλως. μέμηκα, μεμηκώς, μεμαώς. μεμαῶτος, ἢ ῥητέον καὶ ἀπὸ τοῦ μέσου δὴ παρακειμένου ταῦτα σχηματίζεσθαι. συσταλτικὸς γάρ τοι

ὁ μέσος. δέδοικα, δέδια. ἤκουκα. ἦκοα. ὅθεν τὸ ἀκηκοώς.   Ἐνεστώς. μέλλων. ἀόριστος. πρῶτος.

Τόνος δὲ τῇ μὲν ἀρσενικῇ τοῦ ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος καὶ ἀορίστου πρώτου τῶν εἰς ω. ἐνεργητικῶν, εὐθεῖα τῆς αὐτῆς τῷ ἀρχικῷ ῥήματι. τύπτω, ὁ τύπτων. ὁ τύψων, ὁ τύψας. πλὴν τῶν εἰς ίω. κίω. ἔω. τούτων γὰρ αἱ μετοχαὶ ὀξυτονοῦνται ἰών. κιών. ἐών.   Παρακείμενος, ἀόριστος. β΄. Τῇ δὲ τοῦ παρακειμένου καὶ β΄. ἀορίστου, εὐθεῖα τῆς ἐσχάτης. τετυφὼς τυπὼν, ὀξυτόνως. καὶ μακροκαταλήκτως. ὁμοίως δὲ καὶ τῇ τοῦ μέσου παρακειμένου καὶ τοῖς πεμπτοζύγων ἐνεργητικοῖς. τιθείς. ἱστὰς αἵ γε μὴν εἰς μένος πᾶσαι, προπαροξύνονται. πλὴν. εὐθεῖα τοῦ παρακειμένου, παροξυτόνως γὰρ καὶ βραχυκαταληκτοῦσιν. αἱ δὲ εἰς εὶς, ὀξυτονοῦνται. καὶ μακρογραφοῦνται τῇ ει. πλὴν τῆς ἀπὸ τοῦ υ. ζεύγνυμι. ζευγνύς. μακροκαταληκτεῖ μέντοι καὶ αὕτη.   Καθόλου δὴ αἱ τῶν ἐνεργητικῶν μετοχαὶ γένους οὖσαι ἀρσενικοῦ μακροκαταληκτοῦσι τύπτων. τύψας. τυπὼν, τετυφώς.   Ἐπικλινομένη ὧδε τῷ γένει. ὁ τύπτων, ἡ τύπτουσα. τὸ τύπτον, εὐθεῖα τῆς αὐτῆς φυλάττει τὸν τόνον, καὶ λήγει δὲ βραχεῖα τὸ θηλυκόν. παραλήγει μέντοι μακρᾷ. πλὴν τῶν εἰς μένη ἀνάπαλιν γὰρ τυπτομένη. καὶ παραλήγουσα δὲ μακρὰ τοῖς ἰδίοις ἀρσενικοῖς οἰκείως. ἢ γὰρ τῷ αὐτῷ μακρῷ. α. ἢ τῇ ου. ἢ τῇ ει. πλὴν τῆς τοῦ παρακειμένου. ἥδε γὰρ τῇ υι.

τετυφυῖα. ὅτι τὰ εἰς ᾱ. καθαρὸν θηλυκὰ διφθογγοπαράληκτα, τῇ ἐκ τοῦ ῑ. διφθόγγῳ παραλήγει. Δῆλον δ᾽ ὅτι καὶ τὸ οὐδέτερον ἀεὶ βραχυκαταληκτεῖ. ἢ γὰρ εἰς ον προπαροξυτόνως τυπτόμενον, ἢ εἰς ōν. καὶ εἰς ὀν ἀπὸ τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ ὀξυτόνως, ἀπαθὲς ὄν. οὔτε δὲ ληγούσης μακρᾶς προπαροξύνεται λέξις. καὶ πᾶσα μετοχὴ συστέλλεται ἐπὶ γενικῆς. τὸ δὲ ἑστὼς κατὰ συναίρεσιν ἀπὸ τοῦ ἑσταός.

Τόνος καὶ χρόνος ἄρθρου.

Ἄρθρον δὲ τὸ μὲν ἀρσενικὸν καὶ οὐδέτερον ἀνάγεται ἐπὶ τὰ τῶν ὀνομάτων τριτόκλιτα. κἀκείνοις ὁμοίως ἔχει τὸν χρόνον. ἐπὶ μὲν γὰρ εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς, βραχύ. ἐπὶ δὲ γενικῆς καὶ δοτικῆς μακρόν. ὃς. οὗ. ᾧ. ὅν. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων δὲ ὁμοίως. ταῖς ἐκείνων καταλήξεσιν ἔχει. διὸ καὶ λέγεται ὅτι καθόλου τὰ ἄρθρα τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν, καὶ τῆς εὐθείας τῶν δυικῶν καὶ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν μακροκαταληκτεῖ. αἱ μέντοι γε εὐθεῖαι καὶ αἰτιατικαὶ τῶν προτακτικῶν, οὐκ ὀξυτονοῦνται, ὡς τὰ ὀνόματα. ἀλλὰ βαρύνονται ὡς αἱ προθέσεις. καί τινες τῶν συνδέσμων. τὸ δὲ θηλυκὸν τοῖς δευτεροκλίτοις ἕπεται. καὶ τὰ μὲν προτακτικὰ ἢ πνεύματα ἢ τόνους ἐπιδέχεται. τὰ δὲ ὑποτακτικὰ καὶ πνεύματα καὶ τόνους. πᾶν μὲν οὖν ἄρθρον ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον, δασύνεται. τὸ δὲ τοῖς κλητικῆς ὦ, οὐκ ἄρθρον. διὸ καὶ

οὐδὲν ἄτοπον εἰ ψιλοῦται.

Τόνος καὶ χρόνος ἀντωνυμίας πρώτου προσώπου.

Ἀντωνυμία δὲ, ἡ μὲν πρωτότυπος, ἐπὶ τοῦ πρώτου προσώπου εὐθυλογουμένη τὸ ἐνικὸν μακροκαταληκτεῖ, καὶ ὀξύνεται. ἐπὶ γενικῆς δὲ, περισπᾶται. Καὶ ἐπὶ δοτικῆς δὲ, ὀξύνεται. καὶ μακρογραφεῖται. τῇ οι ἐμοί. ἐπὶ δὲ αἰτιατικῆς βραχυκαταληκτεῖ καὶ ὀξύνεται. Χρὴ δ' ἄρα τὸ ἐντελὲς εὐ. σεῖν. ὥς τό γε ἀρκτικὸν ἀποβάλλουσα φωνῆεν, ἐγκλίνεται ὧδε. ἤκουσάς μου. ἔδωκάς μοι. εὔφρανάς με. Ἐγκλινόμενα.

Καθόλου γάρ τοι τὰ ἐγκλινόμενα ἀποβάλλονται τὸν ἑαυτῶν τόνον, ἐφέλκεται ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν ἡγουμένην λέξιν. εἴτε μονοσύλλαβα εἴη. εἴτε δισύλλαβα. τὸ δὲ καί μοί τις οὐ δισύλλαβον ἕν, ἀλλὰ μονοσύλλαβα δύο. ἀεὶ γὰρ μία μόνη λέξις ἐγκλίνεται. δύο οὖν κἂν μονοσύλλαβα ὦσιν, οὐκ ἂν ὑφ' ἑνὸς τόνου ἐγκλίνοιντο. ἀλλ' ἡ μὲν προτέρα, ἀπὸ τοῦ ὑπάρχοντος κατὰ τὸ ἡγούμενον. ἡ δὲ δευτέρα ὑφ' ἑτέρου τῇ προτέρᾳ ἐπιτιθεμένου. Ὅλως μὲν τοίνυν τὰ τῶν πρωτοτύπων ἐνικὰ, ἐγκλίνεται. πλὴν τῆς εὐθείας. Τῆς δὲ πρωτοπροσωπούσης τὰ δυϊκὰ, μακρᾷ μὲν παραλήγει. βραχείᾳ δὲ λήγει τῷ ι. νῶι. ἀπαθῆ ὄντα. ἐπὶ δὲ τοῦ πληθυντικοῦ, κοινὸν μὲν ἁπασῶν τῶν πτώσεων, τὸ ἀρκτικὸν η, καὶ τὸ δασύνεσθαι. Βραχυκαταληκτεῖ

δὲ ἡ μὲν εὐθεῖα, εἰς ες. βραχεῖα ἔτι παραλήγουσα. Ἡ δὲ αἰτιατικὴ, ὁμοίως εἰς ᾱς. ὡς τὰ πεμπτόκλιτα. καὶ ἡ γενικὴ δὲ τοῖς ὀνόμασιν ὁμοίως εἰς ῶν. Ἡ δὲ δοτικὴ μακροκαταληκτεῖ τῷ ῑ, καὶ περισπᾶται. καίτοι καθόλου τῆς δοτικῆς τὸ ῑ, βραχὺ ὄν. ἢ οὐδ᾽ ἐνταῦθα αἰεὶ μακρόν. ὅθεν οὐδ᾽ αἰεὶ περισπώμενον. ἀλλ᾽ ἢ ὀξύτονον ἢ παροξύτονον, οἷον δὴ καὶ τὸ σοφοκλέους. ἀλλ᾽ ἤ μιν αἶας ποῦ ἐστιν.

Κοινὰ δὲ τὰ μὲν τῶν πληθυντικῶν ταῦτα καὶ τῆς δευτεροπροσωπούσης ἐστί. πλὴν ὅσον τὸ ἀρκτικὸν, οὐκ ῆ. ἀλλὰ ῡ μακρόν. Τῶν δὲ ἑνικῶν, ἡ μὲν εὐθεῖα τῷ ῡ βραχυγραφεῖται καὶ ἐξ ἀνάγκης ὀξύνεται. Ἡ δὲ γενικὴ, περισπᾶται. πᾶσα γὰρ γενικὴ μακροκατάληκτος μὲν τῆς μακρᾶς τονιζομένη, περισπᾶται. Ἡ δὲ δοτικὴ, ὀξύνεται καὶ μακρογραφεῖται ὁμοίως τῇ πρωτοπροσώπῳ. Ἔτι καὶ ἡ αἰτιατική. Καὶ τὰ δυϊκὰ, ὡς μὲν τοῖς πρώτης. Τῆς δὲ τρίτης, ἡ μὲν τοῦ ἑνικοῦ εὐθεῖα, τῷ βραχεῖ. ἧς δ᾽ ὅς. Ἡ δοτικὴ δὲ τῇ οῑ περισπωμένως. Καὶ ἡ αἰτιατικὴ, τῷ βραχεῖ. Τὰ δὲ δυϊκὰ καὶ πληθυντικὰ, τοῖς τῶν προτέρων ὁμοίως. πλὴν ὅσον ἡ τῶν πληθυντικῶν δοτικὴ, βραχεῖα λήγει καὶ παραλήγει. Καθόλου δὲ τὸ ἀποπίπτον ε, τῶν ἀντωνυμιῶν βραχύ. καὶ τὰ μοναδικὰ δὲ τοῦ τρίτου. νὶν. μὶν, βραχεῖ τῷ ῑ.

## Τόνος καὶ χρόνος προθέσεως.

Γ ρόθεσις δὲ πᾶσα, βαρύνεται. καὶ πᾶσα βραχυ-

καταληκτεῖ. πλὴν τῆς εἷς, καὶ ἕξ. ἣ δὴ καὶ ἐκ λέγεται ἑπομένου συμφώνου. ἐκ Διός. Καὶ πᾶσαι δὲ ψιλοῦνται ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμεναι. πλὴν τῆς ὑπὸ καὶ ὑπὲρ, τῶν μέντοι γε δισυλλάβων, μετὰ τὰ ὀνόματα τιθεμένων, ὁ τόνος ἀναβιβάζεται. ποιηταῖς μὲν πασῶν, παρυασῶν κάτα. καὶ ἐμῶν μέτα. λογογράφοις δὲ, τῆς περὶ μόνης. τούτων πέρι. παροξύνονται δὲ καὶ ὅτε ἀντὶ ῥημάτων κεῖνται. ὡς ἡ πάρα. ἀντὶ τοῦ πάρεστι. Δῆλον δὲ τὸ τὰς προθέσεις βαρύνεσθαι, ἐκ τοῦ ἐπ' ἐμοί. εἰ γὰρ ὀξυτονεῖτο, μετεφέρετ' ἄν, ἐπὶ τὸ ε ἡ ὀξεῖα. ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ, ἕπτ' ἀτὰρ ὀγδοάτην.

Τόνος καὶ χρόνος ἐπιρρήματος.

Τὰ δὲ ἐπιρρήματα, ἐπειδὴ ἀπὸ ὀνόματος καὶ ῥήματος καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ λόγου μερῶν ἐστι λαβεῖν τε καὶ σχηματίσαι, καθάπερ ἐν τῷ περὶ τόπων σχηματιστικῶν εἴρηται πρότερον, δῆλον ὅτι καὶ ὁμοίως ἂν ταῖς ἀρχαῖς ἔχει τὸν χρόνον καὶ τὸν τόνον καὶ τὸ πνεῦμα. οἷον τὸ δικαίως, ὡς τὸ δικαίων. καὶ τὸ πολλάκις, ὡς τὸ πολλά. ἔνια μέντοι καὶ διαφέρειν οὐδὲν κωλύει, οἷον ἐπὶ μὲν τοῦ τρία, καὶ τριὰς, τὸ ι βραχύ. ἐπὶ δὲ τοῦ τρὶς, μακρόν. μεταβλητικὸν γάρ ἐστιν οὗ ἡ παραγωγή. οἷον δὴ καὶ ἐπὶ τοῦ πνεύματος. τὸ μὲν γὰρ ἅμα, δασύνεται. τὸ δὲ ἄμυδις, ψιλοῦται. σώζει μὲν οὖν ἔνια. ἐπὶ τῆς αὐτῆς. οἷον τὰ καλούμενα μεσότητος. καλῶν, καλῶς. τιμίων, τιμίως. καὶ τὰ δοτικοφανῆ, καὶ τὰ

συκοφαντῆ. κοινῇ, κοινῆ. ἴσης, ἐπίσης. καὶ ὅλως τὰ καλούμενα αὖ ὁμοιονέματα. Ἔτι τὰ εἰς θεν. ἄνω, ἄνωθεν. ποῦ, πόθεν. πόθεν μέντοι ὀξυτόνως, διαφορᾶς χάριν τοῦ ἀορίστου. Περισπῶνται δὲ καὶ ὅσα διφθόγγῳ λήγει ἐχούσῃ τὸ υ, ἀποτακτικόν. αὖ. ἀγχοῦ. ὁμοῦ. πᾶσα γὰρ δίφθογγος τελικὴ εἰς υ λήγουσα, καὶ ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπᾶται. πλὴν τελῶν. ἰδοὺ. ἰοὺ. οὐ. ὀξυτονουμένων. Ἔτι τὰ μονοσύλλαβα τῶν πευστικῶν, περισπᾶται. ποῦ. πῶς. Καὶ τὰ τῷ υ λήγοντα. νῦ. γρῦ. μακρὸν γὰρ τὸ νῦ ἐπιρρηματικῶς. βραχὺ δὲ συνδεσμικῶς. ὅθεν, τὸ τοίνυν. ὀξυτόνως δὲ, καὶ τὸ ἒ, καὶ ναί. οἷς καὶ ἐπεκτεινομένοις τῇ θέ. οἷον εἴθε. καὶ τῇ χί, ναίχι, οὐ τρέπεται εἰς περισπωμένην ἡ ὀξεῖα. καθόλου γὰρ τῶν ἀπτώτων αἱ ἐπεκτάσεις, οὐ τρέπουσι τὴν ὀξεῖαν τάσιν. Τὸ δὲ ὄφελον προπαροξυτόνως καὶ τὸ ἐπέκεινα, ὡς ἐκ τροχαϊκοῦ σύνθετα.

Τόνος καὶ χρόνος συνδέσμου.

Τῶν δὲ συνδέσμων, οἱ μὲν συμπλεκτικοὶ ὀξυτονοῦνται, πλὴν τοῦ ἤτοι. ἡ μέντοι γε ὀξεῖα συνεπομένη, τρέπεται εἰς βαρεῖαν. Παροξυτονοῦνται δὲ καὶ οἱ αἰτιολογικοί. τὸ δὲ καθ' ὅ, καὶ δι' ὅ, μέρη δύο. καὶ βραχυκαταληκτοῦσι δέ. πλὴν τοῦ ὅπως. Ὀξύνονται δὲ καὶ οἱ διαζευκτικοὶ, πλὴν τοῦ ἤτοι. καὶ προπερισπᾶται μὲν ὁ ἆρα, ἐπιρρηματικῶς. παροξύνεται δὲ, συλλογιστικῶς. Τὸ δὲ ἢ διαζευκτικὸν μὲν ὂν, ἢ διασαφητικὸν, ψιλοῦται καὶ

ὀξύνεται. βεβαιωτικὸν δὲ ψιλοῦται καὶ περισπᾶται. τοπικὸν δὲ ὄν, ἢ ἀρθρικὸν, ἢ ὁμοιωματικὸν, δασύνεται καὶ περισπᾶται. καθόλου δὲ οἱ σύνδεσμοι πάντες ψιλοῦνται. πλὴν τοῦ αἰτιολογικοῦ. ὀξύνονται δὲ καὶ οἱ παρασυναπτικοί. ἐπεί. ἐπειδή. καὶ ἐπεκτεινόμενοι τῇ περ, ἔτι τῆς αὐτῆς φυλάττουσι τὴν ὀξεῖαν τάσιν. ἐπειδήπερ. ὀξύτονος δὲ καὶ ὁ ἀλλὰ καὶ ὁ ἀλλαμὴν εἰ μὴ ἴσως τὸ ἀλλὰ οὐκ ὀξυτονεῖσθαι. ἀλλὰ βαρύνεσθαι. λέγοι τις. ὡς καί τινας τῶν ἄλλων συνδέσμων. οὐ γὰρ σώζει τὸν τόνον μετατιθέμενον, οἷόν τε καὶ περὶ τῶν προθέσεων εἴρηται. οἱ γε μὴν ἀπαρτιωματικοὶ παροξύνονται ὅμως, ἔμπης. οὕτω μὲν οὖν περὶ τόνου καὶ χρόνου. καὶ μὲν δὴ καὶ πλείω ἄττα ἐνθυμηθέντας προσθεῖναι δέον ἂν ἔχει.

## περὶ πνεύματος.

Γ ερὶ δὲ πνεύματος κοινῇ θεωρῶμεν ὧδε. Α.

Τ ὸ ᾱ πρὸ ἑαυτοῦ ψιλοῦται. ἔτι πρὸ τοῦ β΄. πλὴν ἐφ᾽ ὧν τὸ ρ̄ ἕπεται. ἁβρός. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἄλλα. πλὴν τοῦ στερητικοῦ. ἀβροτάζειν. ἄβρομος. Ἔτι πρὸ τοῦ γ΄. πλὴν τοῦ ἁγνὸς καὶ τῶν ἀπ᾽ αὐτοῦ. ἅγος. Ἔτι πρὸ τοῦ δ΄. πλὴν τοῦ ἁδρός. καὶ ᾅδης. ἔτι πρὸ τοῦ ε̄. καὶ πλὴν τοῦ ζ̄ ἅζειν, [illegible]βειν. ἔτι πρὸ τοῦ η̄ καὶ θ̄ καὶ ῑ καὶ κ̄ καὶ λ̄ πλὴν τοῦ ἅλεσθαι καὶ ἅλς, καὶ τῶν ἀπὸ τούτου. ἐπομένου μέντοι συμφώνου τῆς πρώτης, ἢ τῆς δευτέρας, ἢ τῆς τρίτης συζυγίας ἀεὶ ψιλοῦται. ἀλφιός. ἀλκυών. ἐπάλτο.

το. ἔτι πρὸ τοῦ μ̄ ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἅμα καὶ τῶν ἀπ' αὐτοῦ ἅμιλλα. ἅμα ἁμαρτία. ἔτι πρὸ τοῦ ν̄, ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἁνδάνω. ἔτι πρὸ τοῦ ξ'. καὶ ο̄. καὶ ω̄. καὶ π̄ πλὴν τοῦ ἅπας. ἁπλοῦς. ἅπτω. ἔτι πρὸ τοῦ ρ̄ πλὴν τοῦ ἅρκυς. καὶ ἐφ' ὧν τὸ μ̄ ἢ τὸ π̄ ἕπεται. ἅρμα. ἅρπυια. ἔτι πρὸ τοῦ σ̄. πλὴν τοῦ ἅσσα, σημαντικοῦ ἅτινα. ἔτι πρὸ τοῦ τ̄. πλὴν τοῦ ἅττα, ἅτερ. ἔτι πρὸ τοῦ ῡ καὶ φ̄ πλὴν τοῦ ἁφή. ἔτι πρὸ τοῦ χ̄ καὶ ψ̄. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ ἅπτω. ἁψίς. ἀψίκορος. καθόλου δὲ τὸ ᾱ στερητικὸν ὂν ἢ ἐπιτατικόν, ἢ μειωτικόν, ἢ φαύλου, ἢ ὀλίγου, ἢ τοῦ ὁμοῦ, ἢ τοῦ ἴσου σημαντικόν, ἢ πλεονάζον, ψιλοῦται. ἄκλιτον. ἀχανές. ἀκόλουθον. ἄρυθμον. ἀτάλαντον. ἀμαθές. ἄσταχυς. ἀθροιστικὸν δὲ δασύνεται ἀεί. ἐξαιρείσθω τῶν στερητικῶν ἅλυσι. καὶ ἅδης. Ε. Τὸ ε̄ πρὸ μὲν τοῦ ᾱ, δασύνεται. πλὴν τοῦ ἔαρ. ἐάω. ἑαδέναι. πρὸ δὲ τοῦ β', ψιλοῦται. εἰ μὴ τὸ δ̄ ἢ τὸ ρ̄ ἕποιτο. ἕβδομος. ἑβραῖος. ἔτι πρὸ τοῦ γ̄ καὶ δ'. πλὴν τῶν ἕδος. ἕδρα. ἕδνα. ἑδεῖται ὅθεν τὸ καθεδεῖται. ἔτι πρὸ ἑαυτοῦ, πλὴν τοῦ ἕερσα. ἔτι πρὸ τοῦ ζ̄, πλὴν τοῦ ἕζω ὅθεν τὸ καθέζομαι. πρὸ δὲ τοῦ η̄ δασύνεται. πλὴν τοῦ ἔην. καὶ ἐηνός. ποταμός. πρὸ δὲ τοῦ θ̄, ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἕθεν. Πρὸ δὲ τοῦ κ̄ δασύνεται. εἰ μὴ τῆς λέξεως ἐκπίπτει. ὡς τὸ τοῦ ἐκεῖνος κεῖνος, καὶ πλὴν τοῦ ἐκ, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς. ἐξαιρείσθω καὶ τὸ ἑκυρός. ἐκεχειρία. Πρὸ δὲ τοῦ λ̄, ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἕλλην. ἕλος. ἕλιξ. ἕλμινς. ἔτι πρὸ τοῦ μ̄. πλὴν τοῦ ἑμός.

Ε τι πρὸ τοῦ ν̄. πλὴν τοῦ ἕνεκα. ἕν, καὶ ἑνοῦν. πρὸ δὲ τοῦ ξ̄ δασύνεται. πλὴν τῆς ἐξ. καὶ τῆς ἐκ ταύτης. Ἔτι τοῦ ο̄. πλὴν τοῦ ἑοῖ. καὶ εἰ ἐκκλίσεως. Πρὸ δὲ τοῦ π̄, ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἕπω. ἑπτά. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ̄. εἰ μὴ τὸ δ̄. ἢ κ̄. ἢ μ̄. ἢ ϖ̄. ἢ σ̄. ἕπεται. ἕρδειν. ἕρκος. ἕρπειν. ἑρμῆς. ἕρσα. Ἔτι πρὸ τοῦ σ̄. πλὴν τοῦ ἑστιῶ. ἕστηκα, ἑστία. Ἔτι πρὸ τοῦ τ̄. πλὴν τοῦ ἕτοιμος. ἕτερος. ἑταῖρος. Ἔτι πρὸ τοῦ ῡ καὶ φ̄. πλὴν τοῦ ἑφθός. Ἔτι πρὸ τοῦ χ̄. Πρὸ δὲ τοῦ ψ̄. δασύνεται. Καὶ πρὸ τοῦ ω̄. πλὴν τοῦ ἕω. ὅθεν τὸ εἰμὶ. καὶ ἐῶ. Καθόλου δὲ τὸ ε̄ ἐκκλίσεως. εἴτ' οὖν αὐξήσεως ὂν ψιλοῦται. ἔλεγον. ἔγραφον. Ἔτι ψιλουμέναις μὲν λέξεσιν ἐπιπλεονάζον, μεταλαμβάνει τοῦ ψιλοῦ πνεύματος. δασυνομέναις δὲ τοῦ δασέος. ἐωνούμην. ἑώρων. Ἔτι δασυνόμενον ἣν τὸ ῡ προσλαβὸν ἀποδιφθογγωθῆ, ψιλοῦται. ἕκηλος. εὔκηλος. ἕωλον, εὔωλον. Ἔτι κατὰ τοὺς παρῳχημένους προερχόμενον καὶ ἀρχαίπτον, ψιλοῦται. ἔτυπτον, τύπτε γάρ. Η.

Τ ὸ η̄ πρὸ τοῦ ᾱ. ἀπὸ κλίσεώς τε οὔσι καὶ ψιλοῦται. Πρὸ δὲ τοῦ β̄. μὲν δασύνεται καὶ πρὸ, τοῦ γ̄. πλὴν τοῦ ἠγάθεος. Ἔτι πρὸ τοῦ δ̄, πλὴν ἡδονή. ἔθνος. καὶ ἤδη καὶ ἦδος. πρὸ δὲ τοῦ ε̄ ψιλοῦται ἠετέων. ἠέλιος. πρὸ δὲ τοῦ ζ̄. ἀπὸ κλίσεως τε οὔσιν ἀεὶ. καὶ τὸ πνεῦμα ἔχει τοῦ ῥήματος ἅζομαι, ἡζόμην. πρὸ δὲ τοῦ θ̄. ψιλοῦται ἀεὶ καὶ πρὸ τοῦ ῑ. Πρὸ δὲ τοῦ κ̄ δασύνεται. πλὴν τοῦ ἠκέστης. Ἔτι

πρὸ τοῦ

πρὸ τοῦ λ, ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἥλιος. ἧλος. ἡλικία. Πρὸ δὲ μ, δασύνεται· πλὴν τοῦ ἦμαρ καὶ ἧμος, ἡμαθόεις, ἠμί, ἠμύειν. πρὸ δὲ τοῦ ν, ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἡνία καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ καὶ πλὴν τοῦ ἡνίκα. πρὸ δὲ τοῦ ξ, ἐπὶ τοῦ ἥξω μέλλοντος μόνου δασύνεται. Πρὸ δὲ τοῦ ο. ω, ψιλοῦται· ἠὼς ἠοῦς. Ἔτι πρὸ τοῦ π. πλὴν ἧπαρ. πρὸ δὲ τοῦ ρ, δασύνεται. φύσει μακρᾶς συλλαβιζομένου. ἥρα, ἥρως. βραχείας δὲ ψιλοῦται. ἠριγέρων. ἠριδανός. ἠρέμα. Ἔτι πρὸ τοῦ σ, δασύνεται. ἥσυχος. ἡσίοδος. πρὸ δὲ τοῦ τ, ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἡττᾶσθαι. Ἔτι πρὸ τοῦ υ, ἠύς. Ἔτι πρὸ τοῦ φ, δασύνεται. ἥφαιστος. πρὸ δὲ τοῦ χ, ψιλοῦται, ἦχος. τὸ δὲ ἧχι κατ᾽ ἐπέκτασιν. Πρὸ δὲ τοῦ ψ, δασύνεται. ὡς ἐκ κλίσεως ὂν τοῦ ἅπτω. Καθόλου δὲ ἐξ αὐξήσεως ὄν, τὸ πνεῦμα ἔχει τοῦ ῥήματος. αἰδοῦμαι, ᾐδούμην. αἱροῦμαι. ἡρούμην. ἔτι ἐν τροχαϊκῇ λέξει ψιλοῦται· πλὴν τοῦ ἧλος. καὶ ἧπαρ. Ι. Τὸ ι πρὸ τοῦ α. β. καὶ γ, ψιλοῦται. καὶ πρὸ τοῦ δ, εἰ μὴ τὸ ρ ἕποιτο. ἱδρώς. ἱδρύω. πλὴν τοῦ ἴδρις. Πρὸ δὲ τοῦ ε, δασύνεται. ἱερόν. καὶ πρὸ τοῦ ζ, ἵζω. πρὸ δὲ τοῦ η, ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἵημι. βάλλω. Ἔτι πρὸ τοῦ θ. καὶ κ. πλὴν τοῦ ἵκω, ἱκέτης, ἱκάνω. ἔτι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ ἵλεως καὶ ἱλαρός. ἔτι πρὸ τοῦ μ. συμφώνου ἑπομένου. ἴμβρος. φωνήεντος δέ, οὐ. ἵμερος. πλὴν τοῦ ἱμᾶν. ἔτι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ

ἵνα. Ἔτι πρὸ τοῦ ξ, ἰξός. ἔτι πρὸ τοῦ ο. ω. ἴος, ἰών. Ἔτι πρὸ τοῦ π. ἑνὸς ὄντος. πλὴν τοῦ ἵπτασθαι. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ, καὶ πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ ἴσος, ἱστορία, ἱστός, ἵστημι. ἔτι πρὸ τ καὶ υ καὶ φ καὶ χ καὶ ψ. Ο. Τὸ ο πρὸ τοῦ α. καὶ β. καὶ γ. καὶ δ. ψιλοῦται πλὴν τοῦ ὁδὸς καὶ ὅδε καὶ ὁδεῖα. Ἔτι πρὸ τοῦ ε ζ θ. πλὴν τοῦ ὅθεν καὶ ὅθι. Ἔτι πρὸ τοῦ κ λ. πλὴν τοῦ ὁλκοῦς. ὁλκή. ὁλκάς. ὅλος. ἔτι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ ὁμοῦ. καὶ τῶν ἀπὸ τούτου. ἔτι πρὸ τοῦ ν ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβήν. ὄνυξ. ὄναρ. ἔτι πρὸ τοῦ ξ καὶ π. πλὴν ἐφ᾽ ὧν ἕπεται τὸ λ. καὶ πλὴν τῶν ἀναφορικῶν. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ, πλὴν τοῦ ὁρῶ, ὅρος. καὶ ἐφ᾽ ὧν τὸ κ ἢ τὸ μ ἕπεται. ἔτι πρὸ τοῦ σ. ἐν τοῖς ὑπὲρ μίαν. πλὴν τοῦ ὅσος. καὶ ὅσιος. ἔτι πρὸ τοῦ τ. πλὴν τοῦ ὅτι. ὅτε. ὅτω, ἔτι πρὸ τοῦ φ χ ψ ω. πρὸ δὲ τοῦ π, ἑπομένου λ, δασύνεται. ὁπλή. ὅπλον. καὶ αὐτὰ τὰ ἀναφορικά. ὁποῖος. ὁπότε. ὅπου. ὁπόσος. ὅπως. ὁπότερον. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ, κ. ἢ μ ἑπομένου ὅρκος. ὁμός. Καὶ πρὸ τοῦ ν δὲ, καὶ σ, δασύνεται αὐτὰ τὰ ὅν. καὶ ὅς, μονοσύλλαβα. Καθόλου δὲ πλεονάζον τοῖς ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένοις, ψιλοῦται. ὄβριμος, καὶ προσδασυνόμενον ἣν προσλάβῃ τὸ υ, ψιλοῦται. ὄρος, οὖρος. Ω.

Τὸ ω ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν, ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ὡρῶ. ὥρα, ὡραϊκόν. ὧ δὲ ἄρθρον δασύνεται. καὶ ὢ ἰδίως. ὢ δὲ ἐπίρρημα κλητικὸν ψιλοῦται ὡς εἴρηται. Υ.

Τὸ υ.

Τὸ ῦ, πάσης λέξεως ἄρχον δασύνεται. ὥσπερ τῶν συμφώνων τὸ ῥ. ῥώμη. ῥῆμα. ῥεῖν. Δασύνεται δὲ τὸ ῥ, καὶ ἐὰν διπλοῦν γένηται ἐν μέσῳ λέξεως. οὐκ ἄμφω μέντοι. ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον, ψιλοῦται. τὸ δὲ δεύτερον, δασύνεται. ῥῆμα. ἐπίῤῥημα. Κοινὰ δὲ καὶ περὶ τὰς διφθόγγους, οἷον ἡ αι ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν, ψιλοῦται. εἰ μὴ τὸ μ. ἕποιτο. αἷμα πλὴν τοῦ αἱροῦμαι. Ἔτι ἡ αυ ψιλοῦται. πλὴν ἐπὶ τοῦ αὕτη. ἔτι ἡ ει, πλὴν ἐπὶ τοῦ εἱρκτὴ. εἵλεως. εἱρμός. εἱλύσω. εἷμαι. εἷς. ἔτι ἡ ευ. πλὴν τοῦ εὕδειν, εὕειν. εὑρίσκειν. ἔτι ἡ οι ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν. πλὴν ἐπὶ τοῦ οἷμος, ὁδός. καὶ οἷος. ἔτι ἡ ου πλὴν ἐπὶ τοῦ οὗτος. οὕνεκα, καὶ τῶν μονοσυλλάβων. οὗ. οὕς. οὕτω μὲν τοίνυν ταῦτα.

Περὶ ὀρθογραφίας.

Τίνα δὲ πῶς γραπτέον, φωνήεσι καὶ διφθόγγοις. οἷον, τίνα μὲν τῷ μικρῷ ο. τίνα δὲ τῷ μεγάλῳ ω καὶ τίνα μὲν τῷ ε. τίνα δὲ τῷ η. ἢ τῇ αι, καὶ τίνα μὲν τῷ υ, τίνα δὲ τῇ οι. καὶ τίνα μὲν τὸ ι, τίνα δὲ τῇ ει. τῇ μὲν παραδόσει κείσθω. τῇ δὲ ἐτυμολογίᾳ ληπτέον. οἷον, τοῦ ἤπειρος. τὸ μὲν ο, ἐκ παραδόσεως μικρόν. τὸ δὲ η. καὶ ει, ἐξ ἐτυμολογίας. ὅτι ἀπὸ τοῦ α. καὶ πέρας. ἄπειρος, καὶ τροπῇ τοῦ α. εἰς η, καὶ προσλήψει τοῦ ι ἤπειρος. Ὥς τε σκεπτέον ὅπως τὰ σύνθετα ἔχει, καὶ ἄλλως παράγωγα. οὐ μόνον ὅτι πολλὰ ἡ σύνθεσις μεταβάλλει καὶ ὅλως ἡ παραγωγή. οἷον ὄνομα.

αὐτωνυμία, ὄρος ἀκρώρεια. πείθω, πιθανός. λείβω, λοιβή, λιβάς. ἀλλὰ καὶ ὅτι διαφόρως τῆς συνθέσεως γιγνομένης, διαφέρως αὖ καὶ ὀρθογραφοῦνται τὰ μέσα. τῶν γάρ τοι συνθέτων τὰ μὲν ἐκ δυοῖν τελείων. χειρίσοφος. τὰ δὲ ἐκ δυοῖν ἀπολειπόντων. σοφοκλῆς. τὰ δὲ ἐξ ἀπολείποντος καὶ τελείου. φιλόδημος. τὰ δὲ ἀνάπαλιν. περικλῆς. ὥστε καὶ συμβαίνει διὰ τὸ πολὺ τῆς φωνῆς σύνθετον καὶ παράγωγον, ἐτυμολογικὸν δεῖν εἶναι τὸν μέλλοντα τελέως ὀρθογραφεῖν. Δι᾿ ἀκριβείας δὲ περὶ ἐτυμολογίας εἰπεῖν καὶ περὶ ἀφαιρέσεως καὶ προσλήψεως, καὶ ὅλως μεταβολῆς, οὐ τοῦ παρόντος σκοποῦ.

Ἡ τῶν φωνηέντων τροπή, τετραχῶς.

λ αμβάνειν μέντοι οὐδ᾿ ἐνταῦθα χρή, ὅτι τῶν φωνηέντων ἡ τροπὴ τετραχῶς. ἢ γὰρ τὸ βραχὺ τρέπεται εἰς βραχύ. μενόλαος, μενέλαος. ἢ τὸ μακρόν, εἰς μακρόν. πυθαγόρας, πυθαγόρης. ἢ τὸ βραχὺ εἰς μακρόν, ἔρως, ἥρως. ἢ τὸ μακρὸν εἰς βραχύ. λαός, λεώς. Πάμπολλα δὲ παρὰ τὴν κλίσιν ἐστὶν ὀρθογραφεῖν. οἷον, θέωνι μὲν τῷ μεγάλῳ. μέμνονι δέ, τῷ μικρῷ. ἄμφω δὲ τῷ ι. ὅτι πᾶσα δοτική, τῷ ι. ἤτοι ἐκφωνουμένῳ, ἢ μή. ἀλλ᾿ ἐν διφθόγγῳ ὡς ἐπὶ τῶν ἰσοσυλλάβων. πέρσῃ, καλῷ. Ἔτι τύψω, ἔτυψα, τῷ υ. ἔτι τύπτω. οὕτω καὶ ἔμεινα, τῇ ει. ὅτι ἀπὸ τοῦ μένω διφθογγοῦσθαι ταύτῃ συμβαίνει. Εἴη δ᾿ ἂν καὶ ἀναλογίᾳ θεωροῦντι ὀρθογραφεῖν.

οἷον εἰ

δῆλον εἰ τὸ ταχεῖα τῇ διφθόγγῳ, ὅτι καὶ τὸ βραδεῖα· ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ ταχέως, ταχεῖα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ βραδέος, βραδεῖα. Ἔτι συστοιχείᾳ· ὡς γὰρ τὸ δίκαιος τῇ αι, οὕτω καὶ τὸ δικαία, καὶ δίκαιον, καὶ δικαιοσύνη, καὶ δικαιοῦν. Σκεπτέον δὲ καὶ εἰ διὰ συναίρεσιν, καὶ ὅλως εἰ διὰ πάθος. δῆλον φθοῖς τῇ διφθόγγῳ· ὅτι τὸ φθοΐς, τὸ ο καὶ ι. συνήρηται. Καὶ εἰ ἀπὸ διαλέκτου εἴη πῶς συνιέναι. οἷον τὸ ἡμεῖς, η. γραπτέον· ὅτι ἄμες οἱ Δωριεῖς λέγουσι, καὶ τὸ μύρμηξ, ὅτι μύρμαξ· ἃ γὰρ ἐκεῖνοι τῷ α, ἡμεῖς τῷ η. ποιότης μὲν οὖν ἂν εἴη λέξεως καὶ ἡ ὀρθογραφία περὶ τὰ ἀντιστοιχοῦντα. ἔστι δὲ τῶν ἀρκτικῶν τε καὶ τελικῶν τὰ πολλὰ ἐκ παραδόσεως. καὶ τὴν μὲν τῶν ἀρκτικῶν ὀρθογραφίαν, ἐκ τῶν ὕστερον ῥηθησομένων κοινῶν ληπτέον. τὴν δὲ τῶν τελικῶν καὶ τῶν μέσων. ἔστι μὲν καὶ ἐκ τῶν σχηματιστικῶν τόπων, καὶ ἐκ τῶν νῦν εἰρημένων ἔνια κατορθοῦν. τὸ γάρ τοι ο καὶ ε, ἐπ᾽ ἀμφοτερίζει. ἰδίᾳ δὲ καὶ ὧδε πλέον ἐκ τῶνδε.

### Τελικὰ ὅσα τῷ η.

Τελευταῖα μὲν εἰς η. τῶν ὀνομάτων, τὰ εἰς η. λήγοντα θηλυκά, ἀρετή. Ἔτι τὰ εἰς ης ἤτοι ἰσοσυλλάβως κλινόμενα, ἢ τοῦ εος. ἢ τῷ τ. δημοσθένης, χρύσης, λάχης. ἔτι τὰ εἰς ηρ. πλὴν τοῦ χεὶρ. φθείρ. εἴρ. εἰνάτειρ σάφθειρ τῇ ει. ἔτι τὰ εἰς ιν, μὴ ὄντα δικατάληκτα, ἀλλ᾽ οὐ πάντα. φόρκυν γὰρ καὶ μόσυν, τῷ υ. δικατάληκτα δὲ τῷ ι. δελφίν, καὶ

δελφίς. ἀκτὶν, καὶ ἀκτίς. ῥὶν, καὶ ῥίς. θὶν, καὶ θίς. Ἔτι τὰ εἰς ηξ δωριεῦσι, εἰς αξ προφερόμενα. μύρμηξ. νάρθηξ. ἔτι τὰ ἐκ τοῦ πλήττω· βουπλήξ. Εἰς ι δὲ, τά τε δικατάληκτα ὧν εἴρηται. καὶ τὰ εἰς ι οὐδέτερα. πλὴν τοῦ ἄστυ, γόνυ, πῶϋ, δόρυ. καὶ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ῡς ἀρσενικῶν. ταῦτα γὰρ τῷ υ. ἔτι τὰ εἰς ῑς, τῷ δ΄ κλινόμενα, ἢ τῷ θ΄· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον [illegible]πάεις, ὄρνις. εἰ δὲ τῷ ντ κλίνοιτο, τῇ ει διφθόγγῳ γράφεται. χαρίεις, αἰγλήεις. Ἔτι τῶν εἰς δισύμφωνον ληγόντων τὸ ἕλμινς. Ὅσα τῷ ῡ.

Εἰς ῡ δὲ τά τε εἰρημένα οὐδέτερα, καὶ ὅσα τῶν ἀρσενικῶν διγενῆ ὄντα. οὐχ ὁμόφωνον ἔχει τὸ θηλυκὸν, ἡδύς. ἡδεῖα. ἡδύ. ἔτι τὰ μονοσύλλαβα. μῦς. δρῦς. σῦς. Ἔτι τὰ εἰς ῑς τῶν θηλυκῶν ὀξύτονα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πλὴν τῶν πατρωνυμικῶν. καὶ ὑποκοριστικῶν. ταῦτα γὰρ τῷ ι. Ἔτι τῶν εἰς δισύμφωνον ληγόντων. τὸ Τίρυνς. ἔτι τὸ στάχυς, πέλεκυς, βότρυς. πῆχυς ἔγχελυς. ἔτι τὰ εἰς ξ. τῶν μονοσυλλάβων. στὺξ, Φρὺξ, πλὴν τοῦ προὶξ τῇ οι. καὶ τῶν ὑπὲρ μίαν συλλαβήν. πλὴν τοῦ φοῖνιξ, κύλιξ, τέττιξ. Ὅσα τῇ αι.

Εἰς αι δὲ τὰ εἰς αις λήγοντα μονογενῆ ἢ οὐ τριγε-γενῆ. δαὶς, σταὶς, παῖς. ἔτι τὰ εἰς αιξ. γύναιξ, αἴξ. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ τίκω. καλλίτεξ. ἐπίτεξ. καὶ πλὴν τοῦ ἕξ. Τῷ δὲ ψ, διφθόγγων οὐδεμία συλλαβιζομένη λήγει. Εἰς ο δὲ μικρὸν, τὰ τριτόκλιτα πάντα ὅσιος, ὅσιον. Εἰς ω δὲ μέγα, τὰ

εἰς ων ἀρσενικά τε καὶ θηλυκὰ καὶ ἔτι οὐδέτερα ἀττικά. λέων. ἀηδών. εὔγεων. ἔτι τὰ εἰς ορ. νέστωρ, ὕδωρ. πλὴν τοῦ ἄορ. ἦτορ. ἔτι τὰ εἰς ως καὶ ω. τεταρτόκλιτα καὶ πεμπτόκλιτα. λητώ. αἰδώς. ἥρως μενέλεως. ἔτι τὰ εἰς οψ μονοσύλλαβα. πλὴν τοῦ ὄψ τῆς φωνῆς.

Μέσα ἁπλῶς. ὅσα τῷ ε.

Μεσοσυλλαβεῖ δὲ ε μὲν, τὰ εἰς εος. ὀξύτονα. πλὴν τοῦ ἀχαιὸς, παλαιὸς, ἀραιὸς, κραταιός. ἔτι τὰ εἰς εος θετικὰ ἐλπιστέος, δοτέος. πλὴν τοῦ εὐκταῖος. ἔτι τὰ ἀπὸ τοῦ γεα σύνθετα. ποιὰν γῆν σημαίνοντα. βαθύγεων, λιπαρόγεων, λιπρόγεων. ἔτι τὰ εἰς ελιος. ἢ εἰς ελος. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ αιλιος. ἔτι τὰ εἰς ενος. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ αινος. ἔτι τὰ εἰς εμον. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ αιμων. ἔτι εἰ ἐν μέσῳ λέξεως ἁπλῆς ε. ἑπόμενον ἔχον δισύμφωνον. καθέδρα. ἔτι τὰ εἰς ερος ὀξύτονα. πενθερός. ἱερός. πλὴν τοῦ θαιρός. ἢ καιρός. ἔτι τὰ εἰς ερα θηλυκά. πλὴν τοῦ αἶρα. σφαῖρα. καὶ τῶν προπαροξυτόνων μάκαιρα. ἰοχέαιρα. χίμαιρα. μάχαιρα. νέαιρα. ἔτι τὰ εἰς ετης εἴτε ἀρσενικὰ, εἴτε θηλυκά. ἱκέτης, εὐχέτης. μελέτη, δημελέτη. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ αιτης. καὶ χαίτη. ἔτι τὰ εἰς ετος ὀξύτονα. νιφετὸς, πυρετός. ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ἀρχος, ἀρχέγονος, ἀρχέδημος. καὶ ὅλως τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος. ἢ εἰς ον. Ὅσα τῇ αι.

Τάγε μὴν εἰς αίτερος καὶ αίτατος τὴν ἀπὸ τοῦ τέλους τρίτην δίφθογγον ἔχει. ἰσαίτερος. ἰσαίτατος. γεραίτερος, γεραίτατος. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν προτύπων αὐτωνυμικῶν. ἡμέτερος. σφέτερος. ἐξαιρείσθω δὲ καὶ ὁ ἕτερος. Ἔτι τὰ εἰς αινα θηλυκὰ. λέαινα. μύραινα. καὶ τὰ εἰς αινις. ὀξύτονα. μαινίς. ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς α. καὶ εἰς η. θηλυκῶν εἰς αῖος. τῇ αι μεσοσυλλαβεῖ. γάζα, γαζαῖος. γέννα, γενναῖος, ῥώμη, ῥωμαῖος. Ἔτι τὰ εἰς αιον οὐδέτερα. σπήλαιον, βέβαιον. πλὴν τῶν εἰς οῦν συναιρεῖσθαι δυναμένων, κυάνεον, χρύσεον. Ἔτι τὰ εἰς αια. θηλυκὰ μονογενῆ συναίρεσιν οὐκ ἐπιδεχόμενα. οἷον σταία, νεολαία. Ὅσα τῷ Η. Η. δὲ, τὰ εἰς ηγος καὶ ηλος καὶ ηρος ὀξύτονα. χορηγός. ὑψηλός. αὐστηρός. ξηρός. πλὴν τοῦ νεογιλός. τῷ ι. καὶ ἁλμυρός. ἰσχυρός. βδελυρὸς τῷ υ. Ἔτι τὰ εἰς ηδων. σαρπηδών. ἀηδών. πλὴν τοῦ χελιδὼν, καὶ μυρμιδών. Ἔτι τὰ εἰς ηνος. καὶ ηθος οὐδέτερα. σμῆνος. κτῆνος. ἦθος. στῆθος. Ἔτι τὰ εἰς ηνος ὀξύτονα τόπου καὶ ἔθνους σημαντικά. κυζικηνὸς. ἀγαρηνὸς. πλὴν τοῦ ἀδραμυτινὸς καὶ μελιτινός. τῷ ι. καὶ μὴν δὴ καὶ πικηνὸς, καὶ γαληνὸς, τῷ η. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ηθρα καὶ ητρα. θηλυκὰ οὐρήθρα, ὀρτυγομήτρα. ἔτι τὰ εἰς ηρης. πλήρης. ξιφήρης. πλὴν τοῦ ἶρις, καὶ ὄσιρις τῷ ι. ἔτι τὰ εἰς ηριον οὐδέτερα. ποτήριον. τεκμήριον. Ἔτι τὰ εἰς ηκοντα παρώνυμα ἀπὸ τῶν ἀριθμῶν. πεντήκον-

τα, ἑξήκοντα, ἑβδομήκοντα. Τά γε μὴν εἰς μα τῶν οὐδετέρων ῥηματικά, τὸ τοῦ ἰδίου μέλλοντος παραλῆγον σώζει· ποιήσω, ποίημα. τύψω, τύμμα. πείσω, πεῖσμα. ὥσπερ ἄρα καὶ τὰ εἰς τος παθητικά. Θεωρητέον γε μὴν τὰ τοιαῦτα καὶ κοινότερον. ὡς ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ σχηματιζόμενα παρακειμένου, ὁμόγραφον γὰρ τὴν παραλήγουσαν ἔχειν τῇ τοῦ προσώπου ὅθεν παράγεται ἀνάγκη. καὶ ὅλως τὸ παραλῆγον αὐτὸ σώζει τῆς ἰδίας ἀρχῆς. γέγραμμαι, γραμμή, εἴλημμαι, λῆμμα. λέλυσαι λύσις. λέλεξαι, λέξις. πεποίηται, ποιητόν. ἠλέξηται, ἀλεξητήριον. Ὅσα τῷ ι.

Ιῶται, δὲ τὰ εἰς ια ὀξύτονα καὶ παροξύτονα. θηλυκά. λαλιά. καρδία. πλὴν τοῦ παρειά. φορβειά. ὑγεία. καὶ σιτοδεία τῇ ει. καὶ ὀργυιά τῇ υι, καὶ πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ευω ῥημάτων. πρεσβεία. Ἔτι τὰ εἰς ιας. ὀξύτονα θηλυκά, μυριάς. πλὴν τοῦ γενειάς καὶ πελειάς, τῇ ει. Ἔτι τὰ εἰς ιος ὀξύτονα καὶ προπαροξύτονα ἀσκληπιός. ἄξιος. καὶ τὰ εἰς ιον καὶ ιος βαρύτονα ὑπὲρ δισύλλαβα. βιβλίον. γραμμάτιον. ἀξιός. πλὴν τῶν κτητικῶν καὶ διαλεκτικῶν καὶ μετουσιαστικῶν. καὶ πλὴν τοῦ ἀφνειός τῇ ει καὶ κολοιός, τῇ οι. τὸ δὲ πηός. καὶ αἰζηός, ἐκ πάθους, τῷ ι ὑφαιρεῖσθαι καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς εος κλινομένων. ἡράκλειος. καὶ δίκτυον. σίκυον. τῷ υ γραφομένων. καὶ πλοῖον τῇ οι. Ἔτι τὰ εἰς ιων συγκριτικά. ὑπερδισύλλαβα βελτίων. πλὴν τοῦ ἀρεί-

ων, χρεῶν τῇ ει. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς α καὶ εἰς η καὶ εἰς
ος ὀνομάτων ὑποκοριστικὰ εἰς ιδιον. μοῖρα, μοιρίδιον.
κλίνη, κλινίδιον. νῆσος, νησίδιον. πλὴν τοῦ γῆ γή-
διον. γῆ γὰρ τῷ η. Καὶ τὰ εἰς ιδης τῶν πατρω-
νυμικῶν ἅπαντα διὰ τοῦ ι, πριαμίδης. πηλείδης. οὕτω δὲ
καὶ ἀδελφιδοῦς. καὶ θυγατριδοῦς καὶ τὰ τοιαῦτα.
Ἔτι τὰ εἰς κος κτητικά. πλὴν τοῦ εὐβοεικός. δεκε-
λεικός. δαρεικὸς τῇ ει. καὶ θηλυκὸν λιβυκὸν τῷ
υ. Ἔτι τὰ εἰς ιλος παροξύτονα. ποικίλος. ναυ-
τίλος. Ἔτι τὰ εἰς ιλευς. ἀχιλλεύς. βασιλεύς.
πλὴν τοῦ πηλεύς. νηλεύς τῷ η. Ἔτι τὰ εἰς ιμος
προπαροξύτονα. πλὴν τοῦ ἔρημος. καὶ τῶν ἀπὸ
τοῦ σχῆμα καὶ σῆμα καὶ δῆμος καὶ φήμη συγκειμέ-
νων πολύσχημος. ἐπίσημος. πάνδημος. πολύφη-
μος τῷ η. καὶ πλὴν τοῦ δίδυμος. σκώλυμος. ἔτυ-
μος. καὶ τῶν ἀπὸ ὄνομα συγκειμένων. ὁμώνυμος.
τῷ υ. καὶ πλὴν τοῦ ἕτοιμος τῇ οι. Ἔτι τὰ ινος
ὀξύτονα καιροῦ τε καὶ ὥρας σημαντικά. θερινός.
χειμερινός. ἠμβρινός. τούτοις δ' ὁμοίως καὶ τὸ ῥα-
δινός. καὶ φυζακινός. καὶ βαρύτονα, δ' ὄντα ὁμοί-
ως, πρῖνος. ἐχῖνος. ἀκραγαντῖνος. ξύλινος. ἄλλως
δ' ἤτοι παρώνυμα τῇ ει. ἐλεεινός. φωτεινός. Τῶν
γε μὴν εἰς ινη, τὰ μὲν ἀπὸ τῶν εἰς ος, ἢ ης, τῷ ι.
ἄδραστος, ἀδραστίνη. αἰήτης, αἰητίνη. Τὰ δὲ ἔχον-
τα ἀρσενικόν, τὴν ἐκείνου φυλάττει γραφήν. δῖ-
νος δίνη. τῷ ι. οἶνος, οἴνη, τῇ οι. Τὰ δὲ ῥηματικὰ ὡς
τὸ ῥῆμα. κλίνω μὲν γὰρ κλίνη καὶ ὑπομίμνω, ὑσμί-

νη, τῷ ῑ. εὐθηνῶ δὲ, εὐθύνη τῷ ῡ. τἄλλα δὲ τῷ η̄. εἰρώνη, σελήνη. ἡ δ᾽ ἀξίνη. καί τοι ἀπὸ τοῦ ἄξω ἐοικὸς εἶναι, τῷ ῑ γράφεται, καὶ κορύνη καὶ ὀδύνη, τῷ ῡ. ἔτι τὰ εἰς ῑς καὶ εἰς ατος ἁπλᾶ ὑπερδισύλλαβα ὀξύτονα καὶ βαρύτονα τῷ ῑ. ὀϊστὸς ὁ βέλτιστος. ὄλισθος, πλὴν τῶν παθητικῶν. ταῦτα γὰρ τοῦ ἰδίου ῥήματος φυλάττει ἀντίστοιχον· δἶον, ἄϋστον. ἔτι τὰ εἰς ῑτης. πολίτης. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ω̄. πολυπτῶ, ἰδίω. καὶ τῶν ἀπὸ τῶν τῷ η̄, ἢ ληγόντων, ἢ κλινομένων θηλυκῶν. καὶ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ο̄ς ἀρσενικῶν ἢ θυλη κῶν. καὶ πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ ῥέω. κυβδρινῶ μὲν γὰρ, κυβδρινήτης. καὶ σφενδόνη, σφενδονήτης, τῷ η̄. πλὴν τοῦ τεχνίτης. καὶ φυλακίτης τῷ ῑ. ὄρος δὲ ὄρεος, ὀρείτης καὶ ῥέω, βαθυῤῥείτης, τῇ ει̅. ὁδὸς δὲ, ὁδοίτης. καὶ ὄρος, ὀροίτης τῇ οι̅. ὑπεξαιρείσθω καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς εια. προπαροξυτόνων σαμάρεια, σαμαρείτης. τῇ ει̅. ὡς γάρ τοι καθόλου εἰπεῖν τὰ εἰς ιτης παράγωγα τὴν τῆς ἰδίας ἀρχῆς φυλάττει γραφήν. οἷον αἰγίνη, αἰγινήτης. πρέσβυς, πρεσβύτης. κεκυβδρίνηται, κυβδρινήτης. τέθυται, θύτης. τοιοῦτο δ᾽ ἔτι καὶ τὸ ὁδοίτης καὶ ὀροίτης. ἀπὸ γὰρ τοῦ ὁδὸς καὶ ὄρος, ἡ τῆς διφθόγγου ἀρχή. καὶ τὰ εἰς ιτος. δὲ, εἴτε ὀξύτονα, εἴτε βαρύτονα, τὴν γραφὴν τῶν ἀφ᾽ ὧν παρῆκται φυλάττει. προσίεται, πρόσιτος. ἀφροδίτη, ἐπαφρόδιτος. τῷ ῑ.

ἀρίθμητον. ἀριθμητός. ἐστύγηται, στυγητός τῷ η, κέ-
κλειται, κλειστός τῇ ει. ὥσπερ καὶ τὰ εἰς ιεις πα-
ράγωγα. χαρίς, χαρίεις. τιμὴ, τιμήεις. Καὶ τὰ εἰς
μος ὀξύτονα. λοπίζομαι, λοπισμός. προπηλακί-
ζω, προπηλακισμός, τῷ ι. δανείζω, δανεισμός,
τῇ ει. κέχρησμαι. χρησμὸς τῷ η. Ἔτι τὰ ἀπὸ τοῦ
ἀρι καὶ ἐρι σύνθετα. τῷ ι. ἀρίγνωστος. ἐρίδοξος.
Ἔτι τὰ ἐκ τῶν εἰς ω ῥημάτων συγκείμενα. οἰδῶ
οἰδίπους. καὶ τὸ ο δὲ τοῦ ὕψος ἐν συνθέσει τῶν ἀπὸ
συμφώνων ἀρχομένων τρέπεται εἰς ι. ὕψιστος, ὑψίκε
ρως. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ἁλὸς. ἁλίπλοον. ἔτι τὰ ἐκ
τοῦ ἀγχοῦ. ἀγχίνοια. ἀγχιστεὺς. ἀγχίθυρος. ἔτι τὰ ἐκ
τοῦ καλὸν καλλίπολιν. ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος εἰς ιτης
ζῶρος. ζωρίτης. θρᾶνος. θρανίτης. ἔτι τὰ ἀπὸ τοῦ
ἀρχὸς. ἀρχίδαμος. ἐξαιρείσθω τὰ ἐκ τοῦ ἄγω τῷ
η γράφ. καθόλου γάρ τοι τὰ ἐκ τοῦ ἄγω. τῷ η. στρα
τηγός. ὁδηγός. ὡς ἁπλῶς οὖν εἰπεῖν, ὧν ἡ ἀρχὴ
σχηματιστικὴ τῶν εἰς ος, ταῦτα κατὰ μεταβολὴν
τοῦ ο, εἰς ι. ὀρθογραφεῖται. ἔτι τὰ ἀμφιβαλλό-
μενα κατὰ τὴν πρώτην συλλαβὴν, ἔχοντα δὲ ἐν
τῇ δευτέρᾳ τὸ ι ἢ τὸ υ, διὰ τοῦ ι ἔχει τὴν πρώτην
ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἴρις. ἶσις. δριμὺς βριθύς. πίτυς.
Ὅσα τῇ ει. Τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ γέα. εἰς ειος τῇ ει μεσο-
συλλαβεῖ. ἐπίγειος. πρόσγειος. ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ἀεὶ
συγκείμενα. ἀείμνηστος. πλὴν τοῦ ἀΐδιος καὶ ἀΐ-
δηλον τῷ ι καὶ ὅλως ἐφ᾽ ὧν τὸ δι, ἑπόμενον. τὸ δὲ
ἀοίδημος, ἀπὸ τοῦ ἀείδω τῇ οι. ἔτι τὰ εἰς εια ἐπὶ
πόλεων.

πόλεων προπαροξύτονα, ὧν ἀρσενικὰ εἰς εὺς ἀλεξανδρεύς, ἀλεξάνδρεια. ἀντιοχεύς, ἀντιόχεια. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ης ἀρσενικῶν εἰς εια προπαροξύτονα. ἀσθενής, ἀσθένεια. εὐγενής, εὐγένεια. ἴωνες δὲ καὶ ταῦτα παροξυτόνως προφέροντες, ἰῶτα γράφουσιν. ἀσθενία. εὐγενία. ἔτι τὰ εἰς εια παρώνυμα κατὰ τοῦ αὐτοῦ, πηνελόπη, πηνελόπεια. ἠριγενής, ἠριγένεια. ἱπποδασής, ἱπποδάσεια. τὰ δὲ ἅρπυια. καὶ αἴθυια, οὐ κατὰ τοῦ αὐτοῦ ὄντα, τῇ υι. ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς υς ἀρσενικῶν, θηλυκὰ εἰς εια ὀξύς, ὀξεῖα. ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ εύω ῥημάτων εἰς εια θηλυκά. πρεσβεύω πρεσβεία. πλὴν τῶν ἐχόντων ὀξύτονον εἰς μων. ἡγεμὼν καὶ πλὴν τοῦ φιλανθρωπία προεδρία προσεδρία. ἐμπορεία. συμφυλία, παρθενία. ἀσωτία. ταῦτα γὰρ τῷ ι. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν ἐνεστώτων εἰς εια. ἀπόλλω, ἀπόλλεια. μήδω, μήδεια. θέρω, θέρεια. σαφῶ, σάφεια. ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ηρ ἀρσενικῶν θηλυκὰ εἰς ειρα προπαροξύτονα. δηιάνειρα. πεῖρα σώτειρα. ἔτι τὰ εἰς ρος προπαροξύτονα ῥηματικά. πείρω, πέπειρος. αἴθω, αἴγειρος. μάττω, μάγειρος. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς εύς. εἰς εια βασιλεύς, βασιλεία. ἱερεύς, ἱερεία. ὡς δ' ἁπλῶς εἰπεῖν, τὰ μὲν παροξύτονα. εἰς ια θηλυκά, τῷ ι, γράφεται. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς εύω. τὰ δὲ προπαροξύτονα, διφθόγγῳ. ἐξαιρείσθω τὰ εἰς μνια καὶ τρια, πολύμνια, ψάλτρια. τῷ ι. γάρ. ὅσα τῇ οι. ἐπεὶ

καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς οῦς, τῇ οι̅ μεσοσυλλαβεῖ. νοῦς,
εὔνοια. πλοῦς, εὔπλοια. βοῦς, εὔβοια. ἐξαιρείσθω
τὰ εἰς μνι̅α καὶ τεια. πολύμνια. ψάλτεια. τῷ ι̅.
γραφ. Γράφεται δὲ τῇ οι̅, καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος
παράγωγα. εἰς οιος ὑπερτρισύλλαβα. οἷον, ἄλλος,
ἀλλοῖος. παντὸς, παντοῖος. γέλος, γελοῖος. ὁμὸς,
ὁμοῖος. ἕτερος, ἑτεροῖος. πλὴν τῶν ἐκ συναιρέσε-
ως, τὸ ι̅. ἐχόντων. δῖος. χῖος. πῖος. μῖος. καὶ πλὴν
τῶν κτητικῶν, ἢ ὡς περ κτητικῶν. οἰκεῖος. θεῖος.
ἀνδρεῖος. τῇ ει̅ γραφ. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ο̅ς ἀρ-
σενικῶν παράγωγα. εἰς ι̅της, ὡς εἴρηται. ὁδὸς, ὁδοί-
της. ὄρος, ὀροίτης. ἐκτὸς δὲ τούτων καὶ τὸ δεσπότης,
δέσποινα. καὶ πόνος, ποινή. καὶ φόνος, δαφοινὸς.
Ὅσα τῷ υ̅. Τῶν δὲ εἰς υ̅ρα, τὰ μὲν ἁπλᾶ παρο-
ξύτονα, τῷ υ̅ μάλιστα. λύρα. σφύρα. πορφύρα. σι-
σύρα. πλημμύρα. μοῖρα γε μὴν τῇ οι̅. καὶ πεῖρα τῇ
ει̅. καὶ πήρα καὶ χήρα, τῷ η̅. καὶ κίῤῥα, τῷ ι̅. καὶ
τὰ προπαροξύτονα δὲ καὶ σύνθετα τῷ υ̅. γέφυρα.
κέκυρα. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς υ̅ρ ἀρσενικῶν. περὶ
ὧν δὴ καὶ εἴρηται. Ἔτι τὰ εἰς ρος. καὶ εἰς βος,
καὶ εἰς κος. καὶ εἰς λος ἁπλᾶ προπαροξύτονα.
ἄργυρος. κόρυμβος. κόνδυλος, κόρυκος. ἐξαιρεί-
σθω τὰ εἰρημένα ῥηματικὰ μάγειρος πέπειρος. Ἔτι
τὰ εἰς ιον ὑποκοριστικὰ παραλήγοντα τῷ ι̅,
τῷ υ̅ μεσοσυλλαβεῖ, ζωύφιον, μειρακύλιον, πλὴν
τῶν εἰρημένων εἰς ιδιον. Ἔτι τὰ εἰς υ̅ζα θηλυ-
κὰ ἁπλᾶ, κόρυζα. κόνυζα, ὄρυζα. Ἔτι τὰ εἰς

ῦλη,

ῦλη, θηλυκὰ μονογενῆ, κοτύλη, γογγύλη, ἀρβύλη, ἀργύλη, Ἔτι τὰ εἰς ῦη. ἀφύη. ἰγνύη. οἰσύη, καπύη. ὍΣΑ Τῷ Ω. Τὰ δὲ εἰς ογὸς ὀξύτονα, τὸ μέγα ἔχει μεσοσυλλαβούμενον. ἀγωγός. δημαγωγός. Ἔτι τὰ εἰς ώδης καὶ ῶδες. εὐώδης. εὐῶδες. πετρώδης. πετρῶδες. Ἔτι τὰ εἰς ώνης ἀρσενικὰ εἰ μὴ καθαρὸν τῷ ω. τελώνης. ἀρχώνης. εἰ δὲ καθαρὸν τὸ μικρόν, πλὴν τοῦ διώνης. Ἔτι τὰ εἰς ῶμα τῶν οὐδετέρων ῥηματικὰ δῶμα. χῶμα χρῶμα. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς μι. δόμα. πόμα. Ἔτι τὰ εἰς ωνὸς ὀξύτονα. πιθωνός. Ἔτι τὰ εἰς ώνη θηλυκά, μὴ ὄντα κύρια μηδὲ ὀξύτονα. δωδώνη. κορώνη. ῥαστώνη. πλὴν τοῦ περόνη. βελόνη ἀγχόνη. σφενδόνη. ἀκόνη. ὀθόνη. εὐφρόνη. Ἔτι τὰ εἰς ωρὸς ὀξύτονα ὑπὲρ δισύλλαβα τιμωρός. Ἔτι τὰ εἰς ῶρα θηλυκὰ βαρύτονα, πρῶρα. χώρα. ὥρα. ψώρα. Ἔτι τὰ εἰς ωλὸς ὀξύτονα φειδωλός. αἰπωλός. πλὴν τοῦ ὀβολὸς, καὶ θολός. Ἔτι εἰ τὸ μὲν ι ἀρκτικόν. τὸ δὲ ἀμέσως μετ' αὐτό. μεγαλογραφεῖται. πλὴν τοῦ ἰόνιον· καὶ τῶν ἐκ τοῦ ἴος καὶ ἴον συνθέτων, ἰόλεως. ἰοχέαιρα. ἰοβόλη. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ὀβολὸς σύνθετα. διώβολον. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ὄλω. ἐξώλης προώλης. ἀπώλεια. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ὀμῶ. ἀπώμοτον. ὀρκώμοτον. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ὄνομα. ἀνώνυμον. πολυώνυμον. Ἔτι τὰ ἀπὸ τοῦ ὄνυξ. πολυώνυξ. ἐξώνυξ. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ χρέος. χρεωφειλέ-

της. χρεώστης. πλὴν τοῦ χρεοκόπος. καὶ χρεολύτης. ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ὄφεος. ἀνωφελὴς βιωφελής. ἐπωφελής. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ὀφθαλμὸς ἐπώφθαλμον. ἔτι τὰ ἐκ τοῦ στοὰ συντίθεταί τε καὶ ἄλλως παράγωνται. ἐξώστοον. πρώστοον. στωϊκὸν οἷα δὴ καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ στόμα ἁπλᾶ παράγωνται. στωμύλος. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ γῆρας, ἑνὸς ἑπομένου συμφώνου τῇ ρ συλλαβῇ. γηρωκόμος. γηρωβοσκός. δύο δ᾽ ἑπομένων, οὔ, γηροκτόνος. γηροτρόφος. ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ὄροφος. εἰ ἔχει τὴν πρὸ τοῦ ο συλλαβὴν βραχεῖαν διώροφον. τριώροφον. εἰ δὲ μακράν, οὔ. χρυσόροφον. ὑψόροφον. πεντόροφον. ὥσπερ ἄρα καὶ τὰ ἐκ τοῦ ὄλεθρος. ἀνώλεθρος μὲν γὰρ καὶ ἐπώλεθρος, τῷ μεγάλῳ. ψυχόλεθρος δὲ καὶ ἀνθρωπόλεθρος τῷ μικρῷ. Καὶ τὰ εἰς οτατος δὲ ὑπερθετικὰ καὶ οτερος συγκριτικὰ ὁμοίως. λεπτώτερος μὲν γὰρ καὶ λογιώτατος, τῷ μεγάλῳ, ἐνδοξότερος δὲ καὶ ἐνδοξότατος τῷ μικρῷ. καὶ τὰ εἰς σύνη θηλυκά. εἰ μὲν γὰρ ἡ πρὸ τοῦ ο βραχεῖα, τῷ μεγάλῳ. ἱερωσύνη. εἰ δὲ μακρά, τῷ μικρῷ. σωφροσύνη. Καὶ τὰ ἐκ τοῦ ὀρύττω συντάττοιτ᾽ ἂν τοῖς εἰρημένοις οἰκείως. τυμβορύκτης μὲν γάρ, καὶ φρεορύκτης. καὶ τοιχορύκτης, τῷ μικρῷ. ὡς θέσει τοῦ υ ἐκτεινομένου. τυμβωρύχος δὲ καὶ φρεωρύχος. καὶ τοιχωρύχος, τῷ μεγάλῳ. ὡς μὴ ἔχοντα ἐκτεινόμενον τὸ υ. ἔτι τὰ εἰς ωτος, τῷ μεγάλῳ. λωτός. μυττωτός. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ος. οἷον τὸ νεοττός.

καὶ εἰ

καὶ εἰ μὴ ῥήματος κλίσις κωλύοι. ὡς αὐθὶ τοῦ ἀροτός. Ὅσα τῷ ο. Τὰ δὲ εἰς οστον, τῷ μικρῷ. πολλοστόν. ἑκατοστόν. Ἔτι τὰ εἰς οχος καὶ οκος. αἰγίοχος. σιτοδόχος. ξενοδόκος, δωροδόκος, ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος εἰς οτης σχηματιζόμενα. φίλος, φιλότης. ὅσιος, ὁσιότης. ἔτι τὰ εἰς οπος, ἐσχηματισμένα, ὀξύτονα, μαστροπός. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ ὄψ. σημαντικοῦ τῶν ὄψεων συγκειμένων. χαροπόν. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ εἰς ος ἢ εἰς ον. δῆμος. δημόκριτος. καὶ δημόσιος. δῶρον, δωροδόκος. Ἔτι τὰ ἐκ τῶν εἰς ω ῥημάτων συγκείμενα. φιλῶ, φιλόθεος. Τὰ δὲ εἰς ωος. κτητικὰ μὲν ὄντα τῷ ω. ἡρῷος. Ἕτερα δὲ τῷ μεγάλῳ. καὶ ταῦτα μονοφθόγγως. γελῶος. Καθόλου δὲ τὸ ο μεσοσυλλαβοῦν δυοῖν ἑπομένων συμφώνων ἐν ἁπλῇ λέξει, μικρογραφεῖται. Ἡ δὲ τῶν συνηρημένων ὀρθογραφία, ὡς πρότερον ταῖς συναιρέσεσι γίνεσθαι ἐρρέθη. οὕτω γινέσθω.

Ῥήματος ληκτικά. ω.

Τῶν δὲ ῥημάτων τὰ μὲν εἰς ω πρωτοπροσωποῦντα τῷ μεγάλῳ λήγει. τύπτω. εἰ δὲ μὴ πρωτοπροσωπεῖ, τῷ μικρῷ. τύπτοιο, τύπτοιτο. Τὸ δὲ εἰς ον, τῷ μικρῷ ἔτυπτον. πλὴν τῶν προστακτικῶν τρίτων. Τὰ δὲ εἰς μαι, τῇ διφθόγγῳ, τύπτομαι. Τὰ δὲ εἰς μην. τῇ μονοφθόγγῳ. τυπτόμην. Καὶ τὰ μὲν εἰς μι, τῷ ι. τίθημι. τύπτοιμι. Τὰ δὲ εἰς μην, τῷ η. ἐτιθέμην. ἐτυπτόμην. Τὰ δὲ εἰς τε, δευτεροπροσωποῦντα μὲν τῇ μονοφθόγγῳ. τύ-

πτεται· τέτυπτο· προσώπου ποιοῦνται δὲ, τῇ διφθόγγῳ· τύπτονται. Τὰ δὲ εἰς ην, τῷ η· πλὴν τοῦ ἐνεργητικοῦ ὑπερσυντελίκου καὶ τοῦ μέσου, τῇ ει. Τὰ δὲ εἰς τι ἢ θι τῷ ι. Τὰ δὲ εἰς ει καὶ εἰς εις ἐνικὰ, ἔνθα μὲν ἐνεστῶτος ὁριστικοῦ ἐνεργητικοῦ τῇ ει· τύπτεις, τύπτει. πλὴν τῶν πεμπτοζύγων· ταῦτα γὰρ τὸ παραλῆγον ἔχει τοῦ πρώτου τίθημι, τίθης. δίδωμι, δίδως. ἐπὶ δὲ παθητικοῦ, τῷ η· τύπτῃ. πλὴν τοῦ βούλομαι, βούλει. οἴομαι, οἴει. ὄψομαι, ὄψει. ταῦτα γὰρ τῇ ει. καὶ ἐπὶ ὑποτακτικοῦ τῇ αὐτῇ η. ἐὰν τύπτῃς. ἐὰν τύπτῃ. Καθόλου γὰρ τὰ τῶν εἰς ω. ἅπαντα δεύτερα καὶ τρίτα ἐνικὰ, διφθόγγῳ γράφεται. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πεπονθότα συναίρεσιν, διφθόγγου οὐκ ἀπολείπεται. βοᾷς γὰρ καὶ βοᾷ τῇ ᾳ. καὶ χρυσοῖς τῇ οι. διενήνοχε δὲ κατὰ διάλεκτον δωρικὴν τὰ τοῦ ζῶ. καὶ πεινῶ καὶ διψῶ. καὶ οὐρῶ. τῇ η· γάρ. οἷον, διψῇς. διψῇ διφθόγγῳ γράφεται. ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ην τὴν τοῦ πρώτου σώζει γραφήν. ἐτύπτην. ἐτύπτης. ἐτύπτη. ἐτετύφειν. ἐτετύφεις. ἐτετύφει. Γᾶν δ' ἀπαρέμφατον διφθόγγῳ. ἢ γὰρ τῇ αι. ποιῆσαι. ἢ τῇ ει τύπτειν ἢ τῇ ου. χρυσοῦν. καὶ τὸ πεινῆν γὰρ καὶ διψῆν, καὶ οὐρῆν. καὶ ὅσα τοιαῦτα διφθόγγῳ λήγει τῇ η. πολλοὶ δὲ τοῦ ζῶ η γραφομένου σκεπτέον. Ὅσα τῷ ε. Γαραλήγει δὲ τὰ μὲν εἰς εω, τῷ ε συναιρεῖσθαι δυνάμενα· ποιέω. τὰ δὲ μὴ δυνάμενα, τῇ αι. παλαίω. πλὴν τοῦ ξέω.

τοῦ ξέω. Ἔτι τὰ εἰς έω, καθαρὰ περισπώμενα στερεῶ. πλὴν τοῦ παλαιῶ. κραταιῶ. περαιῶ. καὶ ὅλως τὰ ἀπὸ ὀνομάτων διφθογγογραφουμένων. οἷον βέβαιον, βεβαιῶ. ἑδραῖον, ἑδραιῶ. γαῖα, γαιῶ. Ὅσα τῇ, ΑΙ, Τὰ δὲ εἰς αίνω, τῇ αι, ὑφαίνω, τεκταίνω πλὴν τοῦ μένω, καὶ στένω, καὶ ὅλως τῶν ἐχόντων αὐτῷ παρακείμενον ὄνομα ἐκ τοῦ ο. οὐκοῦν, σθένω, ὅτι σθένος. καὶ πένω, ὅτι πόνος, καὶ φένω, ὅτι φόνος. ἔτι τὰ εἰς αίρω, χαίρω, αἴρω, σπαίρω, σαίρω, πλὴν τοῦ φαίρω, καὶ ὅλως τῶν ἐχόντων αὐτῷ παρακείμενον ὄνομα, ἐκ τοῦ, ο καὶ δέρω τείνω, ὅτι δορά, καὶ πείρω ὅτι πόρος. Ὅσα τῷ Η. Τὰ δὲ εἰς ήγω τῷ η πλὴν τοῦ σιγῶ, σφιγῶ. μιγῶ, τῷ ι. καὶ ἐπείγω τῇ ει. ἔτι τὰ εἰς ήθω πλὴν τοῦ βρίθω, τῷ ι, καὶ πείθω, τῇ ει καὶ πύθω, τῷ υ. ἔτι τὰ εἰς ήπω σήπω. πλὴν τοῦ λείπω καὶ ἐρείπω τῇ ει. Ὅσα τῇ ει. Ἔτι τὰ εἰς είω ἐφετικὰ τῇ ει. γελασείω. πολεμησείω. Ἔτι τὰ εἰς είλω. πλὴν τῶν ἥλω. μήλω. κήλω. πηλῶ. φιληλῶ. τῷ η. Ἔτι ὅσα ἀντὶ τοῦ μέλλοντος ἔχει τὸ ε, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος ἔχει. κερῶ, κείρω. κτενῶ, κτείνω. τῇ ει. ἄρα. Ἔτι ὅσα κινούμενα παρέχει τὸ ο τὸ ε. προεῖχε. ἀμοιβή, ἀμείβω. μοῖρα, μείρω. κουρά, κείρω. λοιβή, λείβω. λοιπός, λείπω. στοιβή, στείβω. τῇ ει ἄρα. Ἔτι τὰ εἰς είνω ὑπερδισύλλαβα ἐρεείνω φαείνω. πλὴν τοῦ ὀρίνω. ὠδίνω, τῷ ι. καὶ ὀτρύνω, τῷ υ. Τῶν γὰρ μὴν δισυλλ-

λάβων εἰς πτω, οὐδὲν παραλήγει διφθόγγῳ. νίπτω. ῥίπτω. ἴπτω. Τῷ ι. Τὰ δὲ εἰς ισκω τῷ ι. πλὴν τοῦ μιμνήσκω. θνήσκω. κικλήσκω, τῷ η. ἔτι τὰ εἰς ιζω πλὴν τοῦ δανείζω τῇ ει, καὶ χρήζω τῷ η. καὶ πλὴν τοῦ ἑρπύζω, ποππύζω. ὀλολύζω. βλύζω. φύζω. λύζω. γογγύζω ἰύζω τῷ υ καὶ ἀθροίζω τῇ οι. Τῷ ε. ἔτι τὰ εἰς εζω. τῷ ε. πλὴν τοῦ παίζω. Τῷ υ. Τὰ δὲ εἰς υρω βαρύτονα τῷ υ. πορφύρω μορμύρω. πλὴν τοῦ φθείρω σπείρω. τείρω. εἴρω. ἀγείρω. τῇ ει. Τῷ ω. Τὰ δὲ εἰς ωζω τῷ μεγάλῳ. πλὴν τοῦ ἁρμόζω, δεσπόζω. ὄζω. ἔτι τὰ εἰς ωσκω καὶ ωσσω. πλὴν τοῦ βόσκω. Ἔτι ὅσα τῶν βαρυτόνων τῷ ε παραλήγει, καὶ ὄνομα αὐτῷ παρακείμενον ἔχει τῷ μικρῷ ο γραφόμενον. ταῦτα μεταποιούμενα εἰς τὸ περισπώμενον α τὸ μέγα μεταλαμβάνει. οἷον, νέμω, νόμος, νωμῶ. τρέπω, τρόπος, τρωπῶ. στρέφω στροφή, στρωφῶ. Ὁ δὲ παρατατικὸς, παραλήγουσαν τὴν αὐτὴν ἔχει τῷ ἐνεστῶτι λέγω. ἔλεγον. χαίρω, ἔχαιρον. Ὡσαύτως καὶ ὁ μέλλων. πλὴν τῶν συνηρημένων. ταῦτα γὰρ, εἰ μὲν τῷ ε ἢ τῷ α παραλήγει. τὸ η ἔχει. ποιήσω. βοήσω. εἰ δὲ τῷ ο τὸ μέγα. στεφανώσω. πλὴν τοῦ ἀρόσω. ὀνόσω. βόσω. Ὁ δὲ α. ἀόριστος τῷ μέλλοντι ὁμοίως παραληκτεῖ, πλὴν τοῦ τῆς παρεγκλίτου ὁριστικοῦ πρώτου. ὅδε γὰρ διφθόγγῳ μὲν τῇ ει παραλήγει. εἰ ὁ μέλλων τῷ ε. μενῶ. ἔμεινα. σπερῶ, ἔσπειρα. τῷ η. δὲ εἰ ὁ μέλλων τῷ

α. ψαλῶ

ᾶ. ψαλῶ ἔψηλα. ἔτι δὲ καὶ ὁ παρακείμενος καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος, παραλήγουσαν τὴν αὐτὴν ἔχει τῷ μέλλοντι. πλὴν ἐνίων τεταρτοζύγων ἐφ' ὧν δηλονότι τὸ ε ἢ μόνον ἢ μετὰ τοῦ ι. ἐπὶ τούτων γάρ τοι τὸ ε. εἰς ο. τρέπει ὁ μέσος. φθερῶ. ἔφθορα. πείσω, πέποιθα. Τὰ δὲ εἰς θι ἢ εἰς τι. ἀμετάπλαστα προστακτικά, καὶ τὰ εἰς ναι ἀπαρέμφατα τῷ ι παραλήγοντα ἤτοι γραφέντα. πλὴν τοῦ ῆ. καὶ θεῖναι, καὶ ῆ.. ὅθεν καὶ ἀφεῖναι. καὶ καθεῖναι. καὶ τὰ τοιαῦτα. τῇ ει διφθόγγῳ. καὶ πλὴν τοῦ μεῖναι. καὶ ὅλως τῶν τεταρτοζύγων. τὴν γὰρ τοῦ ὁριστικοῦ σώζονται γραφὴν κλίνεται ταῦτα. κτείνω, κτεῖναι. κείνω, κεῖναι. καὶ μηκυνέσθαι. ἀναγκαίου ὄντος τοῦ ι προσλαμβανόντα ἀπὸ διφθογγοῦται. ὡς εἴρηται. πᾶν δ' εὐκτικὸν διφθόγγῳ παραλήγει, καὶ τὰ μὲν εἰς μι, τῇ οι. ἢ τῇ αι. τύπτοιμι, τύψαιμι. τὰ δὲ εἰς ην ἀμετάπλαστα τῇ ει. τυφθείην. Τὰ δὲ εἰς ειμην πεμπτόζυγα μὲν ὄντα τῇ ει. τιθείμην. τἄλλα δὲ πάντα τῇ οι. τυπτοίμην. διδοίμην. μεταπεπλασμένα δὲ τὴν ὑπάρχουσαν δίφθογγον σώζει. ποιοῖμι, ποιοίην. βοῷμι βοῴην. γίγνοιτο δ' ἂν καὶ παθητικοῦ παρακειμένου εὐκτικὸν τῇ η. ἣν τὸ μ καθαρὸν ἔχῃ. πεποίημαι, πεποιήμην. μέμνημαι, μεμνήμην. παραπλησίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν υ πεμπτοζύγων τῇ υ. ζεύγνυμι ζευγνύην. ζεύγνυμαι, ζευγνύμην. πᾶν δὲ ὑποτακτικὸν τῷ η. ἢ τῷ ω μεγάλῳ. ἐὰν λέγωμεν. ἐὰν λέγηται. Τὰ δὲ εἰς

μαι λήγειν ἀπαθὲς εἰ πρὸ τοῦ μ̄ τὸ ο̄ ἔχει. μικροπαραληκτεῖ. τύπτομαι. ὅλως δὲ τὸ πρὸ τοῦ κλιτικοῦ μ̄. ἀπαθὲς ο̄ μικρόν. πλὴν τῶν ὑποτακτικῶν. ἐφ' ὧν δὲ ἡ αὔξησις χρονικῶς τὸ μὲν ο̄ ἀεὶ εἰς ω̄ μεταβάλλει. τὸ δὲ ᾱ εἰς η̄. τὸ δὲ ε̄ εἰς η̄ καὶ αὐτό, πλὴν τῶν τεσσάρων καὶ δέκα ἐκείνων. ἑῶ, εἴων, ἔω βαρυτόνως. εἶον. ἔθω, εἶθον. ἕλω, εἷλον. ἕλκω, εἷλκον. ἕπω, εἷπον. ἕρπω, εἷρπον. ἐθίζω, εἴθιζον. ἔχω, εἶχον. ἕπομαι, εἱπόμην. ἑρύω, εἵρυον. ἑρπύζω, εἵρπυζον. ἐργάζομαι, εἰργαζόμην. ἑστιῶ. εἱστίων. ταῦτα γὰρ τῇ ει. ἡ δὲ περὶ τὰς συναιρέσεις ὀρθογραφία ὡς αἱ συναιρέσεις.

Τόποι ὀρθογραφικοὶ ἐπιῤῥημάτων.

Τ ῶν δὲ ἐπιῤῥημάτων, τὰ μὲν εἰς ε̄. ἢ εἰς ε̄ς τῷ ε̄ λήγει. πλὴν τοῦ πάλαι. βαβαί. ἀτταταί. Τὰ δὲ εἰς ην. τῷ η̄. πρῴην. χύδην. συλλήβδην. πλὴν τοῦ πρίν. πάλιν. κατόπιν. τῷ ῑ. καὶ νῦν τῷ ῡ. Τὰ δὲ ῑς τῷ ῑ. δίς. δεκάκις. πολλάκις. ἅλις. πλὴν τοῦ ἑξῆς. ἑξείης. ἐξαίφνης. ἐξαπίνης. ἔμπης. ἐπίσης τῷ η̄. Τὰ δὲ ἐσχατοτονούμενα εἰ μὲν καθαρὸν τὸ ῑ. ἢ μετὰ τοῦ θ̄ ἢ λ̄ ἢ μ̄ ἢ ξ̄ ἢ χ̄ ἢ ψ̄ τῇ ει. αὐτοβοεί. ἀμοχθεί. ἀσυλεί. πανδημεί. αὐτολεξεί. ἀμαχεί. αὐτοψεί. πλὴν τοῦ πρωΐ. καὶ ἀϊστὶ. καὶ ἀνωνυμὶ τῷ ῑ. εἰ δὲ μετ' ἄλλου τοῦ συμφώνου τῷ ῑ. πλὴν τοῦ ἀθαμβεί. ἀκηρυκτεί. ἀοικητεί. ἀσπουδεί. πανθοινεί. ἐκεῖ τῇ ει. καὶ ἁμαρτῇ. παγγενῆ. εἰκῆ. ἀκαρῆ τῷ η̄. καὶ οἴκοι τῇ οι καὶ ὅλως

τῶν ὁμοιονομάτων ὀνομασθέντων. κοινῆ. κομιδῆ. μισθα-μῆ. τὸ δὲ δευεὶ κατὰ ἐπέκτασιν ἔχει τὸ ι. ὡς καὶ τὸ ὡδὶ καὶ νυνί. τὰ δὲ ἔχοντα οὕτως ἰῶτα γράφεται. τετραχῶς δ' ἡ ἐπέκτασις. ἢ γὰρ τῷ ι μόνῳ ἢ καὶ μετὰ τοῦ φ ἢ τοῦ χ. ναίχι. βίηφι. ἔτι τὰ τῷ θ συλλαβιζόμενα βαρυτόνως τῷ ι λήγει. αὐτόθι. ἄλλοθι. Τὰ δὲ εἰς ον τῷ μικρῷ. ἀγεληδόν. ποταμηδόν. πλὴν τοῦ ἐμποδών. τελευτῶν. τὰ δὲ εἰς ος τῷ μεγάλῳ. πλὴν τοῦ πάρος. τήμος. ἔναγχος. ἐντός. Τὰ δὲ εἰς ω τῷ μεγάλῳ. ἄνω. κάτω. πλὴν τοῦ ἄπο. γοῦρο. ἔστι δὲ καὶ εἰς υ λήγοντα. πέρυσι. χρῦ. παραλήγουσι δὲ ὁμοίως τοῖς ἀφ' ὧν παράγεται ἔχει τὰ πολλά, δικαίων. δικαίως. αὔω αὔωθεν. οἶκος, οἴκοθεν. ἀμός, ἀμόθεν καὶ οὐδαμόθεν. πλὴν τοῦ ἑτέρωθεν καὶ ἀμφοτέρωθεν, καὶ κατέρωθεν. διὰ τὰ πολλὰ ἐφεξῆς βραχέα. τὸ δὲ ἀπωτέρω καὶ ἀποτάτω τοῖς εἰς ότερος καὶ ότατος τῶν ὀνομάτων ἀκολουθεῖ. τά γε μὴν θετικὰ τῷ ε. ἀγνωστέον. πλευστέον, πιστευτέον. πλὴν τοῦ εὐκταῖον καὶ τὰ εἰς ικα καὶ εἰς ιον τῷ ι. αὐτίκα. ἐπίσιον.

## Κοινοὶ τόποι ὀρθογραφικοὶ τῶν τοῦ λόγου μερῶν.

Κοινοὶ δ' ὀνομάτων καὶ ῥημάτων καὶ, ὅλως τῶν τοῦ λόγου μερῶν τόποι κείσθωσαν ὀρθογραφικοὶ τοιοῦτοι. ἀρκτικῶν περὶ καὶ μέσων, ἐκ δευτέρου ἁπλῶν. ἀπαθῶν. ἂν μὴ κωλύῃ τι τὰ περὶ μέσων

ἀπλῶς εἰρημένα. Ἡ βδε. τῷ ε̄ γράφεται βδέλλα. βδελλυρός. Ἡ βδυ. διὰ τοῦ ῡ. βδύλλειν. Ἡ βε, πρὸ μὲν τοῦ β̄ καὶ λ̄ καὶ ρ̄ τῷ ε̄. βέβαιον βέλος. βέρεθρον. μέσον τὸ ε̄ καὶ η̄, καὶ ō. βέλεμνον. βέβηλον βελόνη. πλὴν τοῦ βέβαιον. πρὸ δὲ τοῦ ō, καὶ τ̄, τῇ αι̅, βαιὸν βαίτη. Ἡ βι πρὸ μὲν τοῦ λ̄ καὶ μ̄ καὶ ρ̄ καὶ τ̄, τῷ η̄. βηλός. βῆμα. βηρυτὶς, βήττω, μέσον τὸ ῑ βηελίνη. πλὴν τοῦ βηρηκὸς, τῷ ῡ. Πρὸ δὲ τοῦ ᾱ, καὶ ō, καὶ κ̄ καὶ ν̄, τῷ ῑ. βία. βίος. βῖκος. βινεῖν. πλὴν τοῦ βύας, τῷ ῡ. μέσον ἡ αι̅ καὶ ō. βίαιον βιοτή. πλὴν τοῦ βιώσιμον. Πρὸ δὲ τοῦ ω̄ καὶ θ̄, καὶ δισυμφώνου. πλὴν τοῦ τ̄, τῷ ῡ. βύω. βυθός. βύβλος. βύζην. βύσσος. πλὴν τοῦ βῆσσα, τῷ η̄. καὶ βοιωτία, τῇ οι̅. μέσον τὸ ῑ βύβλινον. καὶ τὸ ῡ ὑποτασσόμενον τὸ ζ̄. βιζύη. Ἡ βλε, πρὸ μὲν τοῦ π̄, τῷ ε̄. βλέπω. Πρὸ δὲ τοῦ σ̄, τῇ αι̅. βλαισός. Ἡ βλι, πρὸ μὲν τοῦ ζ̄. τῷ ῡ βλύζειν. πρὸ δὲ τοῦ τ̄, τῷ ῑ. βλίτον. Πρὸ δὲ τοῦ χ̄. τῷ η̄. βληχή. μέσον τὸ ω̄ μέγα. βληχωνία. Ἡ βλω, τῷ μεγάλῳ. βλωθρός. βλωσυρός. μέσον τὸ ῡ, βλωσυρός. Ἡ βο. πρὸ μὲν φωνήεντος καὶ σ̄ καὶ δισυμφώνου, τῷ μικρῷ. βοή. βόσις. βόθυς. μέσον τὸ ε̄, βορέας. καὶ τὸ μέγα καθαρὸν ō. βοώτης. εἰ δὲ μὴ τὸ μικρόν. βόρβορος. Πρὸ δὲ τοῦ λ̄ καὶ μ̄ προτασσομένων, τῷ μεγάλῳ βῶλος. βωμός. ἄλλως δὲ, τῷ μικρῷ. βόλβιτον, μέσον τὸ ῑ. Ἡ βρε, τῷ ε̄, βρέγμα. μέσον τὸ ῡ ἐν θῡ, βρενθύω. ἐν τῇ, τὸ

η. βροντήσιον. Ἡ βρε, πρὸ μὲν τοῦ θ, καὶ μ, τῷ ι, βρύθω. βρεμῶμαι. πρὸ δὲ φωνήεντος καὶ πρὸ τοῦ κ, καὶ τ, καὶ χ, τὸ υ. βρύειν. βρύκειν. βρύττειον. βρύχειν. Ἡ βρο, πρὸ μὲν τοῦ τ, ἢ δισυμφώνου, τῷ μικρῷ. βροτός. βροτή. πρὸ δὲ τοῦ μ. καὶ σ, τῷ μεγάλῳ. βρωμᾶσθαι. βρῶσις. πλὴν τοῦ βρόμος ὁ τοῦ πυρὸς ἦχος. βρῶμος δὲ τῶν σιτίων. Τῆς δὲ βα, μέσον ἐν μὲν κι, καὶ κτι, η. βάκηλος. βακτηρία. ἐν δὲ δι καὶ σι, ι. βαδίζω. βασιλεύς. Ἔτι ἐν βι, ἡγουμένου ρ. βάρβιτον. ἄλλως δέ τι πάντα τῷ υ. βαβυλών. βαΐζει. βακχυλίδης. εἰ μὴ παρωνυμικόν. ἐν δὲ τω, τὸ μέγα. βατῶσα. Γ.

Η γε. τῷ ε. πλὴν τοῦ γαῖα. καὶ γαῖσα. μέσον τοῦ ε, ε, γενεά. πλὴν τοῦ γενναῖος. καὶ τὸ μέγα. γεωμέτρης. μέσον τῆς αι τὸ μικρόν. γαιοδότης ἡ γῆ, μόνη τῷ η. γῆ. Πρὸ δὲ φωνήεντος καὶ λ. καὶ μ. καὶ π, τῷ υ. γύης. γύλιος. γυμνός. γύπαισι. ἐξαιρείσθω τὸ γήινος, τῷ η. καὶ γία, τῷ ι. μέσον ἐν μνη τὸ η. γυμνήτης. Πρὸ δὲ τοῦ γ καὶ ν, τὸ ι. γίγας γίνεσθαι. πλὴν τοῦ γείνω τῷ ει. καὶ γυνή τῷ υ μέσον τὸ υ. γιγλυσμός. καὶ τὸ μέγα γνώσκω. Πρὸ δὲ τοῦ θ ἢ ρ, τῷ η, γήθω, γῆρας. πλὴν τοῦ γῦρος τῷ υ. Ἡ γλι, τῷ ι. πλὴν τοῦ γλήνη, τῷ η καὶ γλυκύ, καὶ γλύφειν τῷ υ. Ἡ γλω καὶ ἡ γνω, τῷ μεγάλῳ. πλὴν τοῦ γνόφος. Ἡ γο τῷ μικρῷ πλὴν τοῦ γωνία γωρυτός. γωρτύνη. μέσον τὸ υ. Ἡ γραι, τῷ αι γραικός. Ἡ γρι μόνη τῷ υ. Πρὸ δὲ τοῦ γ, τῷ

ῑ. γρηγόρος. μέσον τὸ μικρὸν. γρηγορῶ. Πρὸ δὲ
τοῦ π̄, τῷ ῡ. γρυπός. πρὸ δὲ τοῦ φ̄, τῷ ῑ, γρί-
φος. Τῆς δὲ γᾱ, μέσον τὸ ῑ καὶ ε̄, γαλεώτης.
γαλιψὸς γαβειά. πλὴν. γαμήλια. Ἡ δὲ, τῷ
ε̄. πλὴν τοῦ δαίειν. ὅθεν τὸ δαίμων τὸ δαίδα-
λος, καὶ δαῒς καὶ δαιτρὸς. μέσον τὸ ε̄, δέλεαρ.
πλὴν τοῦ δέραιον καὶ ῑ, δεξιά. πλὴν τοῦ δερκύλος
καὶ δαιτυμὼν, καὶ δερκύλω τῷ ῡ. Ἡ δῆ μό-
νη συνδεσμικῶς μὲν τῷ η̄. δὴ, ἐπιρρηματικῶς δὲ τῇ
ε̄ι, δεῖ. πρὸ δὲ φωνήεντος, τῷ ῑ. πλὴν τοῦ δηοῦντος
τῷ η̄. καὶ δύο τῷ ῡ. Ἔτι πρὸ τοῦ δ̄. πλὴν τοῦ
δείδω, τῇ ε̄ι. καὶ δοίδυξ, τῇ ο̄ι. μέσον τὸ ῡ. δίδυ-
μος. Ἔτι πρὸ τοῦ κ̄. πλὴν τοῦ δήκω. ὅθεν τὸ
δῆγμα η̄. καὶ δείκω, ὅθεν τὸ δεικνύω. καὶ δεῖ-
γμα, τῇ ε̄ι. μέσον τὸ ῡ δίκτυον. καὶ τὸ μέγα καθα-
ρὸν ὄν. διώκω. μικρὸν δὲ, εἰ μὴ καθαρὸν. δι-
πλόν. Ἔτι πρὸ τοῦ ν̄, πλὴν τοῦ δεινὸν τῇ ε̄ι. καὶ
δῆν τῷ η̄. μέσον δὲ ε̄, προπαροξυτόνως. δήεον.
H αι̅ ὀξυτόνως. δηναιόν. Ἔτι πρὸ τοῦ σ̄. πλὴν τοῦ
δύς. καὶ δύσις, τῷ ῡ. Ἔτι πρὸ τοῦ χ̄, δίχα.
Ἔτι πρὸ δισυμφώνου. πλὴν τοῦ δεῖπνον τῇ ε̄ι. καὶ
ἄλλα δὲ τὰ ἐκ τοῦ δὶς, σύνθετα τῷ ῑ. διπλοῦν δι-
κέφαλον, διφυές. Πρὸ δὲ τοῦ θ̄ καὶ μ̄. τῷ η̄. δη-
θὰ. δῆμος. μέσον τὸ μη̄, τὸ η̄. δήμητρα. μέσον τὸ θῡ,
τὸ ῡ. δηθύνω. Ἔτι πρὸ τοῦ λ̄. πλὴν τοῦ δει-
λός. καὶ δείλη, τῇ ε̄ι. μέσον ἡ αι̅. δείλαιος.
πρὸ δὲ τοῦ ρ̄, τῇ ε̄ι. πλὴν τοῦ δῆρις. καὶ δη-

ρὸν, τῷ η̄. Ἡ δμω̄ τῷ μεγάλῳ· δμωὸς. Ἡ δνο̄. τῷ μικρῷ· δνοφερόν. Ἡ δο̄, πρὸ μὲν τοῦ κ̄ καὶ λ̄ καὶ ν̄, τῷ μικρῷ· δοκῶ· δόλος· δόναξ. μέσον τὸ ῑ, δολιχόν. πρὸ δὲ τοῦ δ̄ ἢ μ̄ ἢ ρ̄, τῷ μεγάλῳ· δωδώνη· δῶμα· δῶρον. πλὴν τοῦ δόμος καὶ δόμα. Ἔτι πρὸ τοῦ σ̄ καὶ τ̄. πλὴν τοῦ δόσιος· καὶ δοτήρ. Ἡ δρο̄ πρὸ μὲν τοῦ μ̄. τῷ μικρῷ· δρόμος. Πρὸ δὲ τοῦ π̄, τῷ μεγάλῳ δρώπαξ.

Ἡ δρῑ τῷ ῡ. πλὴν τοῦ δριμὺς, τῷ ῑ. Τοῦ δὲ δᾱ, μέσον ὄντι, καὶ κει, τὸ ῡ. δάκτυλος. δάκρυον. Τὰ δ' ἄλλα ῑ. δαψιλὴς, δαμιανὸς, εἰ μὴ τὰ προειρημένα κωλύοι. καὶ τὸ μικρὸν δάμασος. Ε.

Ἡ ε̄. μόνη αὐτωνυμικῶς μὲν, τῷ ε̄. ἐπιρρηματικῶς δὲ, τῇ αι̅. ὅθεν τὸ αἰάζειν, καὶ αἰασ.

Πρὸ δὲ τοῦ ᾱ, τῷ ε̄, πλὴν τοῦ αἶα. Ἔτι πρὸ τοῦ ο̄, ἔωλον πλὴν τοῦ ἐὼν αἰόλον. παροξυτόνως, αἰώρα. μέσον προπαροξυτόνου, τὸ μέγα. αἴωλον. πλὴν τοῦ αἰώρα. ἔτι πρὸ τοῦ β', πλὴν τοῦ αἰβάλη, καὶ αἰβοῖ. ἔτι πρὸ τοῦ δ'. πλὴν τοῦ αἰδῶς, μέσον τὸ η̄. τοῦ ε̄, ἐδητύς. ἔτι πρὸ τοῦ θ̄. πλὴν τοῦ αἴθω, αἰθὴρ. μέσον ἢ ει̅ ἔθυρα, εἰ μὴ εἰς ίζω. οἷον, ἐθίζω. μέσον τῆς αι̅, τὸ ῑ, ἀντὶ τοῦ αἰθίοψ. τὸ ῡ, ἀντὶ τοῦ αἰύσσω.

Ἔτι πρὸ τοῦ κ̄. πλὴν τοῦ αἰκία, αἰκάλη. μέσον τὸ η̄. τοῦ ε̄. ἔκηλος, πλὴν τοῦ ἐκεῖνος, τῇ ει̅. καὶ ἐκυρὸς, τῷ ῡ. Ἔτι πρὸ

τοῦ λ, πλὴν τοῦ αἴλουρος. αἴλιος. μέσον τὸ ε̄. καὶ ῑ. ἔλεος. ἐλινύω, πλὴν τοῦ ἐκαία, φυτόν. Ἔτι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ αἷμα καὶ αἱμύλος. μέσον, τὸ ε̄. καὶ ῡ. ἔμετος. αἱμύλος. Ἔτι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ αἶνος. καὶ αἰνός. καὶ αἰνίττεσθαι. ὅθεν τὸ αἴνιγμα. μέσον τὸ ε̄ καὶ ῑ. συνεχὲς, αἰνίττομαι. πλὴν τοῦ αἰνείας. τῇ ει. Ἔτι πρὸ τοῦ π, πλὴν τοῦ αἰπὺ. μέσον. ἡ ει. ἐπείτω. πλὴν τοῦ ἐπηκός. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ, πλὴν τοῦ αἶρα αἱροῦμαι. αἴρειν μέσον τὸ ε̄, ἐρέβινθος, καὶ τὸ ῑ, ἔριον, πλὴν τῶν ἐρυθρὸν. ἐρύκω. ἐρυμνὸν, τῷ ῡ. καὶ ἔρημος. ἐρηπίω, τῷ η̄. καὶ ἐρείπω, ἐρείδω, τῇ ει. Ἔτι πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ αἰσθάνεσθαι. αἰσχύνη. αἴσωπος. αἶσα. μέσον τὸ ῑ, ἐσθίω. πλὴν τοῦ αἰσχύνω. καὶ αἴσυλον, τῷ ῡ. Ἔτι πρὸ τοῦ τ πλὴν τοῦ αἰτεῖν, αἰτία. τὸ μέντοι αἴτνη, τοῦ αἴθω παράγωγον, μέσον δὲ ε̄. πλὴν τοῦ ἑταῖρος. καὶ ἐτησίας δὲ τῷ η̄ ἔτυμος, τῷ ῡ. ἕτοιμος, τῇ οι. Ἔτι πρὸ τοῦ χ. πλὴν τοῦ αἰχμή. μέσον τὸ ε̄, ἔγχελις. καὶ τὸ ῑ. ἔχιδνα καὶ τῇ αι. ἐχίναιον ὄρος κατὰ τῆς νήσου. πλὴν τοῦ ἐχυρὸν τῷ ῡ. Ἔτι πρὸ τοῦ ψ, πλὴν τοῦ αἶψα. πρὸ δὲ τοῦ γ, τῇ αι αἴγειρος. πλὴν τοῦ ἐγὼ, καὶ ἐγείρω. μέσον. ἡγουμένου γ̄ ἐπιδίου, δὲ ῡ. ἐδυώμαι. Ἡ ζε, τῷ ε̄, ζέφυρος. Ἡ ζει πρὸ μὲν φωνήεντος, τῇ ει. ζειά. ὅθεν τὸ ζείδωρος ἄρουρα. Πρὸ δὲ τοῦ θ, τῷ ῡ ζῦθος. Πρὸ δὲ τοῦ λ, τῷ η̄. ζῆλος. Ἔτι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ ζύμη τῷ ῡ. Ἔτι πρὸ τοῦ ν καὶ τ. ζήνων, ζητεῖν. Ἡ ξω τῷ μεγάλῳ.

πλὴν

πλὴν τοῦ ζόφος. Ἡ ῑ. μόνη ἀρθρικῶς μὲν καὶ ἐπιρρηματικῶς, τῷ η̄. ἡ. ᾗ. ᾗ. τῇ οι̅, οἱ. οἷ. συνδεσμικῶς δὲ, εἰ μὲν διαζευκτικῶς ἔτι, τῷ η̄. εἰ δὲ συναπτικῶς τῇ ει̅. Πρὸ δὲ φωνήεντος, τῷ ῑ. πλὴν τοῦ ἠός. καὶ ἠύς. τῷ η̄. καὶ εἶε, τῇ ει̅. καὶ ὑάκινθος. ὕει, ὑάδες. ὕαινα, τῷ ῡ. καὶ υἱὸς τῇ υι̅. καὶ οἷ οἴαξ, οἴω, οἰωνὸς, ὄρνις, τῇ οι̅. μέσον τὸ ε̄, ἱδρώς. καὶ τὸ μέγα, ἰωὴ, οἰωνός. πλὴν τοῦ ἰόνιον πέλαγος. καὶ ἰονία. Ἔτι πρὸ τοῦ δ̄. πλὴν τοῦ ἡδύ. ἦδος τῷ η̄. καὶ ὕδωρ. ὕδρον, τῷ ῡ. καὶ οἰδῶ. ὅθεν τὸ οἴδημα τῇ οι̅. καὶ εἶδος τῇ ει̅. μέσον τὸ ῡ ἱδρύω. καὶ τὸ μέγα εἴδωλον. Ἔτι πρὸ τοῦ σ̄. πλὴν τοῦ ὑσμίνη. ὕστερον. ὕσσωπος. ὕστριξ. ὕσπληξ. ὑσσός. ὗς τῷ ῡ. καὶ οἶστρος. οἰσύπη. οἶς, τῇ οι̅. καὶ εἷς εἰς. τῇ, ει̅. καὶ ἥσυχον. καὶ ἧπις. τῷ η̄. μέσον τὸ ῡ, ἥσυχος. καὶ τὸ μέγα. ὕσσωπος. Ἔτι πρὸ τοῦ ν̄. πλὴν τοῦ ἡνίαι. ἧνις. ἤνυστρον, τῷ η̄. καὶ οἶνος τῇ οι̅. μέσον τὸ ῑ. ἡνίαι. πλὴν τοῦ ἤνυστρον τῷ ῡ. Ἔτι πρὸ τοῦ ξ̄ ἰξός. μέσον τὸ ῑ, ἰξίων. Ἔτι πρὸ τοῦ π̄. πλὴν τοῦ ἤπειρος, ἤπιον, ἠπύω. ἠπίαλος τῷ η̄. καὶ ὑπὸ ὑπὲρ, ὕπατος, ὑπήνη τῷ ῡ. μέσον τὸ ῑ. πλὴν τοῦ ἠπύω, διὰ τὸ ῡ. καὶ ὑπήνη τῷ η̄. Πρὸ δὲ τοῦ β̄ ἢ γ̄ τῷ η̄. πλὴν τοῦ ὑβὸς ὕβρις, ὑγρὸν, ὑγιαίνω, τῷ ῡ. καὶ ἴβηρ τῷ ῑ. μέσον τὸ ε̄. καὶ ῑ. ἡγεμών. ὑγιαίνω. Ἔτι πρὸ τοῦ θ̄. πλὴν τοῦ ἰθύ. ἰθάκη. ἰθώμη, τῷ ῑ. μέσον τὸ μέγα. ἰθώμη. πλὴν τοῦ ἴθορος. Ἔτι πρὸ τοῦ λ̄ πλὴν τοῦ εἰλικρινές. εἰλῶ. εἵλως τῇ ει̅. καὶ

ἵλεως· ἰλλυειὸς, ἱλαρὸς, ἴλιον, ἰλὺς ἰλιὸς, ἵλαος,
ἴλιγξ τῷ ῑ. καὶ ὕλη, ὑλακτεῖν τῷ ῡ. μέσον τὸ ε̄.
καὶ ῑ, πλὴν τοῦ εἰλέω καὶ ἤλυσιν, τὸ ῡ. ἰλλυειὸς
τὸ ῡ. Ἔτι πρὸ τοῦ μ̄. πλὴν τοῦ ἱμάτιον, ἴμβρος,
ἱμὰς, ἱμᾶν τῷ ῑ. καὶ ὑμῖν, ὑμηττὸς, ὕμνος τῷ ῡ. καὶ
εἷμα τῇ ει̅, καὶ οἶμος τῇ οι̅. μέσον τὸ ε καὶ η̄, ὑμηττὸς,
ἡμβρα. Ἔτι πρὸ τοῦ τ̄. πλὴν τοῦ ἴτης. ἰτέους
τῷ ῑ. καὶ οἶτος τῇ οι̅. Ἔτι πρὸ τοῦ φ̄, ἥφαιστος,
μέσον ἡ αι̅, ἡφαιστίων. Πρὸ δὲ τοῦ κ̄, τῇ ει̅, πλὴν
τοῦ ἥκω, ἥκιστα τῷ η̄, καὶ ἱκάνω, ἱκέτης, ἱκέιον,
ἴκτις τῷ ῑ, καὶ οἶκος, τῇ οι̅. μέσον δὲ ε̄, εἴκελος.
πλὴν τοῦ εἰκαίως. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ̄. πλὴν τοῦ ἤρα,
ἥρως, ἠρέμα, ἠρίον τῷ η̄. καὶ ἴρις τῷ ῑ. καὶ ὑρέα ὑρ-
κανοὶ ὕρτιον τῷ ῡ. μέσον δὲ ε̄ ἠρέμα. Τὸ δὲ ἡραῖον,
τὴν διφ. τοῦ αιον ἔστι. καὶ τὸ η̄. εἰρήνη. καὶ τὸ μέγα·
εἰρωνεία. Ἔτι πρὸ τοῦ χ̄ πλὴν τοῦ ἦχος, τῷ η̄. καὶ
οἴχεσθαι τῇ οι̅. πρὸ δὲ τοῦ ψ̄, τῷ ῡ, πλὴν τοῦ
ἴψ τῷ ῑ. Ἡ θε, τῷ ε̄. θεός. θέμις. μέσον τὸ ῑ. θε-
ινὸν. καὶ τὸ μέγα θεωρῶ. Ἡ θι, πρὸ μὲν φωνή-
εντος, τῇ ει̅. πλὴν τοῦ θύω. ὅθεν θυσία, τῷ ῡ. καὶ θίασ-
σος τῷ ῑ. καὶ θηεῖσθαι τῷ η̄. πρὸ δὲ τοῦ β̄, τῷ η̄. θῆ-
βαι. Ἔτι πρὸ τοῦ γ̄. πλὴν τοῦ θίγω. θιγγάνω, τῷ
ῑ. καὶ θυγάτηρ τῷ ῡ. Ἔτι πρὸ τοῦ κ̄, θήκη. ἔτι πρὸ
τοῦ λ̄. πλὴν τοῦ θύλαξ τῷ ῡ. ἔτι πρὸ τοῦ ρ̄. πλὴν
τοῦ θύρα. θύρσος τῷ ῡ. Ἔτι πρὸ τοῦ σ̄. πλὴν τοῦ θύ-
σανος τῷ ῡ. πρὸ δὲ τοῦ μ̄. τῷ ῡ, πλὴν τοῦ θημὼν
τῷ η̄. Ἔτι πρὸ τοῦ ν̄ θῦνος, πλὴν τοῦ θοίνη τῇ οι̅.

καὶ θείνω τῇ ει. ἡ θλι τῷ ι, θλίβω. ἡ θνι τῷ η. θνήσκειν. ἡ θω πρὸ μὲν φωνήεντος ἢ πρὸ τοῦ κ καὶ μ καὶ ν καὶ σ καὶ ψ, τῷ μεγάλῳ. θωὴ, θῶκος, θωμὸς, θῶν, θὼς, θὼψ. πρὸ δὲ τοῦ λ ἢ ρ, τῷ μικρῷ, πλὴν τοῦ θώραξ. μέσον τὸ υ, θόρυβος. πλὴν τοῦ θωρήσσω τῷ η. καὶ θωρικὸς τὸ ι. ἡ θρε, τῷ ε. θρέμμα. ἡ θρι πρὸ μὲν φωνήεντος τῷ ι. πλὴν τοῦ θρυαλλὶς. καὶ θρύον, τῷ υ. ἔτι πρὸ τοῦ δ ἢ δισυμφώνου. θριδακίνη. θριγγὸς. θρὶξ. θρὺψ. πλὴν τοῦ θρύπτεσθαι. πρὸ δὲ τοῦ ν καὶ σ τῷ η θρῆνος. θρησκεύειν. πρὸ δὲ τοῦ λ τῷ υ. θρύλλος. ἡ θρο τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ θρώσκω, θρωσμὸς τῷ μεγάλῳ. τῆς δὲ θα, μέσον ἐν λι διὰ υ θαλύσιον. ἐν μι, διὰ ι. θαμινὰ. πλὴν τοῦ θάμυρος, τὸ υ. ἐν γη, ἤτοι μετὰ τοῦ ρ, τὸ η. θαργηλιών. ἡ κε τῷ ε. κενὸν. πλὴν τοῦ και. καιρὸς. καινὸν, τὸ νέον. καιάς. μέσον τὸ ε, κελεός. πλὴν τοῦ κελαινὸν. καὶ τὸ υ. κέλυφος. πλὴν τοῦ κεγχρίνης τῷ ι. ἡ κι, πρὸ φωνήεντος μὲν τῷ υ. πλὴν τοῦ κίων, λίθος, τῷ ι. καὶ κοίλος τῇ οι. ἔτι πρὸ τοῦ β. πλὴν τοῦ κιβωτὸς καὶ κίβδηλον. τῷ ι. μέσον τὸ ε. κυβέλη. καὶ τὸ η. κέβδηλον. καὶ τὸ μέγα κιβωτός.

Ε Ἔτι πρὸ τοῦ θ πλὴν τοῦ κιθάρα, καὶ κιθαιρὼν τὸ ι. μέσον τὸ η καὶ ε. κύθηρα κυθέρεια. πλὴν τοῦ κιθαιρών. ἔτι πρὸ τοῦ κ πλὴν τοῦ κίκυς τῷ ι. μέσον διὰ ε κυκεών. ἔτι πρὸ τοῦ λ, πλὴν τοῦ κηλῶ. κηλήτης. καὶ κηλὶς, τῷ η. καὶ κιλικία τῷ ι. καὶ κοι-

λον, τῇ οι. μέσον τὸ ῑ κύλινδρος. πλὴν τοῦ κηλήτης
καὶ κηλήνη, τῷ η̄. καὶ τὸ μακρὸν, εἰ μὴ ἀπὸ κλίσεως, ἢ
κατὰ σύνθεσιν, τὸ μέγα. Ἔτι πρὸ τοῦ μ̄. πλὴν τοῦ
κοιμᾶσθαι τῇ οι. καὶ κίμβον, τῷ ῑ. μέσον τὸ ῑ. κύ-
μινον. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ̄. πλὴν τῶν κηρὸς. κήρι-
θος, κήρυλος, τῷ η̄. καὶ κιρνῶ, κίρκη, κίρρα τῷ ῑ.
καὶ κοίρανος τῇ οι. καὶ κείρειν τῇ ει. μέσον. τὸ ῑ. κή-
ρινθος. πλὴν τοῦ κηρίων. καὶ κυρήβια τῷ η̄. καὶ
κηρύλλιον τῷ ῡ. Ἔτι πρὸ τοῦ φ̄ πλὴν τοῦ κη-
φὴν. καὶ κηφλαστὸς τῷ η̄. μέσον τὸ ῑ. Ἔτι πρὸ
ἀσυμφώνου. πλὴν τοῦ κιγκλὶς. κίστη. κίχλα, τῷ
ῑ. μέσον τὸ ε̄ κυψέλη. Πρὸ δὲ τοῦ δ̄ μονοσυμ-
φώνως, τῷ ῑ. πλὴν τοῦ κῦδος, τῷ ῡ. Ἔτι πρὸ τοῦ
π̄. πλὴν τοῦ κύπειρον τῷ ῡ. Πρὸ δὲ τοῦ ν̄, τῷ ῑ.
πλὴν τοῦ κοινὸν τῇ οι. μέσον τὸ ῡ. κινύρα. καὶ τὸ
μέγα, κοινωνός. Ἔτι πρὸ ς̄ ἢ τ̄ ὁπωσοῦν. πλὴν
τοῦ κῆτος τῷ η̄. καὶ κοίτη τῇ οι. μέσον τὸ η̄, ἐν τῷ
κίσηρις. τὸ ῑ, ἐν τῷ κίστιρος. τὸ ῡ ἐν τῷ κισσύ-
βιον. τὸ μέγα ἐν τῷ κύτωσις. Ἡ κλε, τῷ ε̄ κλέ-
ος. Ἡ κλι πρὸ μὲν φωνήεντος ἢ θ̄ τῇ ει. κλεῖ-
θρον. κλείω. ὅθεν τὸ κλοιὸς, τῇ οι. καὶ πλὴν τοῦ
κλύω τῷ ῡ. Πρὸ δὲ τοῦ β̄. τῷ ῑ κλίβανος. Ἔτι
πρὸ τοῦ μ̄ καὶ ν̄. πλὴν τοῦ κλῆμα ἀμπέλου, τῷ η̄.
καὶ κλεινὸς. τῇ ει. πρὸ δὲ τοῦ δ̄ καὶ ζ̄ τῷ ῡ κλύ-
δων, κλύζω. Πρὸ δὲ τοῦ ρ̄ καὶ τοῦ ς̄ καὶ τ̄, τῷ
η̄. πλὴν τοῦ ἀπὸ τοῦ κλίνω, κλίσις, τῷ ῑ. Ἡ κλω
μέγα μὲν τοῦ θ̄ τῷ μεγάλῳ, κλώθω. ἔτι πρὸ τοῦ ψ̄
κλώψ.

κλώψ. Πρὸ δὲ τοῦ ν̄ καὶ π̄ τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ κλών. Ἡ κνε̄ τῇ αι̅. πλὴν τοῦ κνέφας. Ἡ κνι̅ πρὸ μὲν τοῦ δ̄ καὶ κ̄ καὶ σ̄ τῷ ῑ. κνίδη, κνίκος, κνίσσα. πρὸ δὲ τοῦ ζ̄ τῷ ῡ. κνυζᾶσθαι. πρὸ δὲ τοῦ μ̄, τῷ η̄. κνήμη. Ἡ κνω̂, τῷ μεγάλῳ. κνώδαλον. Ἡ κο̄ τῷ μικρῷ. πλὴν ἔνθα τὸ β̄ ἢ δ̄ ἢ φ̄ ἕπεται, κωβιὸς κώδων. κωφός. καὶ πλὴν τῶν κώθων. κωκυτός. κωλύω. κῶλον. κῶμος. κώμη τῆς συνοικήσεως. κῶνος. κώνωψ. κώπη. κῶς. κωτίλλειν. κωχεύειν. μέσον τὸ ε̄ καὶ ῡ, κολεὸς κόνδυλος. πλὴν τῆς κοχλίας. κωβιός. κόρινθος. κόρινος. κόφινος. κόσκινον. κόμψιχος. κωτίλλω, τῷ ῑ. καὶ κορησσὸς τῷ η̄. καὶ κολοιός. κόροιβος, τῇ οι̅. καὶ κώνειον τῇ ει̅. καὶ τὸ μικρόν, κολοκύντη. πλὴν τοῦ κολώνη. κορώνη. κολωός. κωμμωτική. Ἡ κρε̄ τῷ ε̄. πλὴν ἐφ᾽ ὧν ῡ ἢ ω̄ ἕπεται. κραίνειν, κραιπάλη. Ἡ κρι πρὸ μὲν φωνήεντος, τῷ ῑ. πλὴν τοῦ κρυός, τῷ ῡ καὶ κρείων, τῇ ει̅. Ἔτι πρὸ τοῦ β̄ καὶ θ̄, καὶ κ̄. κρίβανον, κριθὴ, κρίκος. Ἔτι πρὸ τοῦ ν̄. πλὴν τοῦ κρήνη, τῷ η̄. Ἔτι πρὸ τοῦ σ̄ καὶ τ̄. πλὴν τοῦ κρής. καὶ κρειστωνία, τῷ η̄. καὶ κρείσσος τῇ ει̅ μέσον τὸ μέγα. πρὸ δὲ τοῦ γ̄, ἢ δ̄, ἢ μ̄, ἢ π̄. μονοσυμφώνως, τῷ η̄. κρήγυον. κρήδεμνον, κρημνὸς κρηπίς. πλὴν τοῦ κρυμός, τῷ ῡ. πρὸ δὲ τοῦ πτ, τῷ ῡ. κρύπτω ὅθεν τὸ κρύβδην. Ἡ κρο̄ τῷ μικρῷ. πλὴν ἐφ᾽ ὧν β̄ ἢ ζ̄ ἕπεται. κρώβυλος. κρώζειν. μέσον τῷ ῡ. κρόμμυον. Ἡ κτε̄, τῷ ε̄. κτείζω.

Η κτι̅, πρὸ μὲν τοῦ δ̄, ἢ μ̄, ἢ ν̄, τῷ η̄. κτηδὼν, κτῆμα,

κτῆνος. πλὴν τοῦ κτείνω τῇ ει. ὅθεν τὸ κτιννύω, τὸ ι. πρὸ δὲ τοῦ ξ καὶ λ, τῷ ι. κτίζω, κτίλος. πρὸ δὲ τοῦ π. τῷ υ. κτυπῶ. πρὸ δὲ τοῦ ς, τῇ ει. κτεὶς. τὸ γάρ τοι κτίσις τῷ ι. καὶ κτῆσις τῷ η, δηλονότι ἀπὸ τοῦ ἐκτίσθαι, καὶ κεκτῆσθαι γινόμενα. ἐκεῖθεν καὶ τὸ ἀντίστοιχον ἔχει. τῆς δὲ κα, τὸ μέσον ε. καρνεάδης. καὶ τὸ υ καλύπτω. πλὴν τοῦ κάπηλος, κάμηλος, καὶ θήλιος καρχηδὼν, τῷ η, καὶ κάμινος, τῷ ι. καὶ τὸ μέγα. καλλωπίζω. πλὴν τοῦ κάρδοπος.

Η λε τῷ ε. πλὴν τοῦ λαιμὸς, λαιὸς, λαίεσθαι, λαίλαψ. καὶ ἐφ᾽ ὧν τὸ φ ἢ ψ ἕπεται. λαῖφος. λαιψηρόν. μέσον τὸ υ, λέπυρον. Ἡ λι. πρὸ μὲν φωνήεντος τῇ ει. λεῖον πλὴν τοῦ λίαν. καὶ λιαρὸν. τῷ ι. καὶ λήϊον. ὅθεν τὸ ληΐζεσθαι. ἀφ᾽ οὗ τὸ λῃστής. τῷ η. καὶ λύω, ὅθεν λύσις. καὶ λυτὸν, τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ π, λείπω. ὅθεν τὸ λοιπὸν. τῇ οι. πλὴν τοῦ λίπος, τῷ ι. καὶ λύπη, λυπηρὸν. τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ τ. λειτουργὸς. πλὴν τοῦ λιτὸν, τῷ ι. πρὸ δὲ τοῦ β, τῷ ι. πλὴν τοῦ λείβειν, τῇ ει. ὅθεν λοιβὴ τῇ οι. μέσον υ. λιβύη. Ἔτι πρὸ τοῦ κ καὶ λ πλὴν τοῦ λείκνον, τῇ ει. καὶ λήκυθος τῷ η. καὶ λύκος ἢ λυκάμβη. καὶ λυκάβας. τῷ υ μέσον ἢ αι, λιλαίομαι. καὶ τὸ υ ληκύθιον. Ἔτι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ λεῖμαξ. καὶ λειμὼν τῇ ει. καὶ λῆμνος, λῆμμα, τῷ η. καὶ λυμαίνεσθαι, τῷ υ. καὶ λοιμὸς, νόσος τῇ οι. ἔτι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ ληνὸς τῷ η. ἔτι πρὸ τοῦ χ πλὴν τοῦ λύχνος φανὸς. τῷ υ. Ἔτι πρὸ δύο σσ.

οἷον λίσσομαι. ὅθεν τὸ λιτή. ἀφ' οὗ τὸ λιτανεύειν, πλὴν τοῦ λύσσα τῷ ῡ. πρὸ δὲ τοῦ γ τῷ ῑ. πλὴν τοῦ λιγὺς καὶ λυγνὺς τῷ ῐ καὶ λυγή, λήγξ, λύγος τῷ ῡ. καὶ λοιγὸς τῇ οι. Ἔτι πρὸ τοῦ θ μονοσυμφώνως. πλὴν τοῦ λίθος τῷ ῐ. ἔτι πρὸ τοῦ ξ. ἢ ρ. πλὴν τοῦ λιρὸς, τῷ ῐ, καὶ λύρα τῷ ῡ, καὶ λείριον. τῇ ει. πρὸ δὲ τοῦ δ ἢ σθ τῇ οι. λοιδορία. λοῖσθος. πλὴν τοῦ λυδὸς, τῷ ῡ μέσον τὸ μικρόν. πρὸ δὲ τοῦ ζ, ἢ θρ, τῷ ῡ. λύζειν, λύθρος. Ἡ λο. τῷ μικρῷ, πλὴν τοῦ λώβη λώπιον, λωφᾷν. Τῆς δὲ λα, μέσον τὸ ε, λακέρυζα. καὶ τὸ ῡ. λάφυρα, πλὴν τῶν λαλιὰ, λαπίθης, τῷ ῐ. καὶ λαμπηδὼν, τῷ η. Ἡ με, τῷ ε. πλὴν τῶν μαῖα. μαιμᾷν, μαίνεσθαι, μαιῶτις. μέσον τὸ ε. πλὴν τοῦ μεταίρον [?]. καὶ μέλαινα. καὶ τὸ ῡ. μέθυσος. πλὴν τοῦ μέδιμνον, τῷ ῐ. καὶ τὸ μέγα μαιῶτις. Ἡ. μι. μόνη, τῷ ῑ. πρὸ δὲ τοῦ α, τῷ ῐ. μιαρόν. Ἔτι πρὸ τοῦ γ, μιγνύω. Ἔτι πρὸ τοῦ κρ. ἢ τρ, μικρὸν, μίτρα, πλὴν τοῦ μήτρα, τῷ η. Ἔτι πρὸ τοῦ μ, μιμεῖσθαι. Ἔτι πρὸ τοῦ ς. μονοσυμφώνως, ἢ μετὰ τοῦ θ, μῖσος, μισθὸς. πλὴν τοῦ μῦσος τῷ ῡ. μέσον ἡ αι, μίθαικος [?]. Πρὸ δὲ τοῦ δ. καὶ ν. τῷ η, πλὴν τῷ μειδιῶ, τῇ ει. καὶ μυδᾶν [?]. καὶ μύδρος, τῷ ῡ. μέσον ἐν δι, τῷ ῐ. μειδιῶ. ἐν θυ. τῷ ῡ. μηθύμνη.

Ἔτι πρὸ τοῦ κ. μονοσυμφώνως. πλὴν τοῦ μυκᾶσθαι, μυκῶσαι [?], μύκης, τῷ ῡ. καὶ

μίκυλλος τῷ ῑ. οὗ μέσον, τὸ ῡ. Ἔτι πρὸ τοῦ λ̄. πλὴν τοῦ μίλαξ. καὶ μίλτος, τῷ ῑ. καὶ μύλη. τῷ ῡ. καὶ μειλίσσεσθαι τῇ ει̅. μέσον τὸ ῑ μείλιχον καὶ τὸ μέγα. μήλωθρον. Ἔτι πρὸ τοῦ ν̄. πλὴν τοῦ μίνθη. μίνως. μινύθειν, τῷ ῑ. μέσον τὸ ῡ. πλὴν τοῦ μηνύειν. ἐπ' ὀργῆς τὸ ῑ. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ̄. μονοσυμφώνως. πλὴν τοῦ μύρον. καὶ μυρία. καὶ μύρμηξ, τῷ ῡ. καὶ μοῖρα τῇ οι̅. καὶ μειράκιον τῇ ει̅. μέσον τὸ ῑ μήρινθος. πλὴν τοῦ μηρύω τῷ ῡ. Ἔτι πρὸ τοῦ τ̄. μονοσυμφώνως. πλὴν τοῦ μίτος τὸ ῑ. μέσον τὸ ῡ. μιτυλήνη. Ἔτι πρὸ τοῦ χ̄. πλὴν τοῦ μοιχός, τῇ οι̅. καὶ μυχὸς τῷ ῡ. Πρὸ δὲ τοῦ ξ̄, ἢ θ̄, ἢ σ̄, ἢ ς̄, ἢ δύο ττ̄, ἢ ρ̄ δισυμφώνως, ἢ φωνήεντος, πλὴν τοῦ ᾱ καὶ ο̄, τῷ ῡ μύζαν, μῦθος, μυστήριον. μῦς, μυσκέλεθρον, ἢ τούτου κόπρος. μυσία μυττωτὸς, μύρτος, μύειν, μύωψ. πλὴν τοῦ μισεῖν, μιστύλλω. οὗ μέσον τὸ ῡ. Πρό γε μὴν τοῦ μικροῦ τῇ ει̅. μεῖον. Ἡ μι̅ πρὸ φωνήεντος μὲν μίον τῷ ῑ. μνεία τῇ ει̅. Πρὸ δὲ τοῦ μ̄ καὶ σ̄, τῇ η̄. μνήμη, μνηστήρ. Ἡ μω̄, τῷ μικρῷ πλὴν τοῦ μῶκος, μῶμος, μωρὸς, μέσον τὸ ῡ μόλυβδον. καὶ τὸ μικρὸν, μολόχη. Τῆς δὲ μᾱ. μέσον τὸ ῑ, μακεδών. πλὴν τοῦ μάκαιρα. καὶ ἐν μὲν γνῖ, τῷ η̄. μαγνῆτις. ἐν δὲ ει̅. τῷ ῑ. Ἡ νε̄, τὸ ε̄. πλὴν τοῦ ναὶ, καὶ ναίειν μέσον τὸ ε̄, καὶ τὸ μικρὸν, νεφέλη. νεοττός. Ἡ νη̄ μόνη ἐπιρρηματικῶς μὲν, τῷ η̄. νή. συνδεσμικῶς δὲ, τῷ ῡ. Πρὸ δὲ φωνήεντος, τῇ ει̅. νειός. Ἔτι πρὸ τοῦ λ̄, νεῖ-

λος.

λος. Πρὸ δὲ τοῦ ζ, τῷ ι. νίζω. Ἔτι πρὸ τοῦ κ. πλὴν τοῦ νεῖκος. Ἔτι πρὸ τοῦ π. νίπτω. Πρὸ δὲ τοῦ ρ, διὰ τοῦ η. νηρεὺς. μέσον τὸ ι. νήειον. Ἔτι πρὸ τοῦ σ, πλὴν τοῦ νίσα πόλις, τῷ ι. καὶ νύσσειν, τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ φ, τῷ η. νήφειν. ὅθεν νῆψις. πλὴν τοῦ νίφειν. ὅθεν τὸ νιφετὸς καὶ νείφειν τῇ ει. Ἔτι πρὸ τοῦ τ, πλὴν τοῦ νίτρον τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ μ καὶ ν καὶ ξ, τῷ υ. νὺξ. νύμφη. νυνί. πλὴν τοῦ νίνος. καὶ νὶν, ἀντωνυμικῶς. τῷ ι. Ἡ νο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ νῶ. καὶ νῶιν. καὶ νῶτα. Ξ. Ἡ ξε, τῷ ε. πλὴν τοῦ ξαίνειν. Ἡ ξι, πρὸ μὲν τοῦ ρ, ξηρὸν, τῷ η. ξυρὸς, τῷ υ. Πρὸ δὲ τοῦ φ, τῷ ι. ξίφος. τὰ λοιπὰ δὲ πάντα τῷ υ. ξύειν. ξύλον. ξυστίς. Ο. Ἡ ο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ ω ἐπιρρηματικοῦ. ὠόν. ὠγύγιον. ὠδὴ. ὠδὴ. ὠδὶς. ὠκὺς. ὠλένη. ὠμόν. ὦμος μορίου. ὠνή. ὥρα. ὠρίων. ὠροπὸς ὦ. ὠτὸς. ὤθημα. ὠρείτης. ὠρύεσθαι. ὠφελεῖν. ὠχρόν. ὢψ τοῦ ὀφθαλμοῦ. μέσον τὸ ε. ὀβελός. ὠλένη. καὶ τὸ μικρὸν, ὀβολός. πλὴν τοῦ ὠρωπὸς. καὶ τὸ μὲν ι, ἐν κει, τῷ μικρῷ. ὀκείβας. καὶ μυ. πλὴν τοῦ ὅμηρος, τῷ η. καὶ ὅμοιος τῇ οι. καὶ πι, ὀπίσω. πλὴν τοῦ ὀπήπιον, τῷ η. καὶ ὀπυίειν, τῷ υ. καὶ πλι, ὁπλίτης. καὶ ρει, ὀρείχαλκον. πλὴν τῶν ὀρύσσω. ὀρυγμαδὸς τῷ υ. καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ὄρεος. ἐν δὲ κυ, τῷ υ. ὀγκύλον. καὶ δι, ὀδιαώη, πλὴν τῶν ὀδίτης. ὀδίων, τῷ ι. καὶ ὀδίμασι. ὀδήσσος, τῷ η. καὶ θει. ὀθρυειδὺς, καὶ λι. ὀλύρα. πλὴν τοῦ ὀλίγον, τὸ ι. καὶ ἐν μυι. ὀμνύω. καὶ ξι. ὀξινώω.

καὶ τεῖ ὀβαύω. καὶ χῖ ὀχυρόν. εἰ μή τι ἀπὸ τοῦ δύω· ἐν δὲ νῖ, καὶ φῖ, τῇ ει. ὄνειρον. ὀφείλω. καὶ τῷ μεγάλῳ δὲ μέσον τὸ ι. πλὴν τῶν ὠγυιή. ὠρύεσθαι τῷ υ, καὶ ὀρείθυια. ὠρείτης. καὶ ἔτι παρεκτικὸν, τῇ ει. Π. Ἡ πε, τῷ ε. πλὴν τοῦ παιαν. παιειν. παῖς. παίζειν. ὅθεν τὸ παίγνιον. παίπαλιν, παιφάσσειν. μέσον τὸ ι. πέδιλον. Ἡ πῇ μόνη ἐπιρρηματικῶς. ᾗ μὲν, ἐπιστάσεως. ᾗ δὲ, ἀντὶ κινήσεως. πῆ, στῶ, ποῖ, βῶ. Πρὸ δὲ φωνήεντος, τῇ οι. ποιῶ. ποῖον. πλὴν τοῦ πίον, τῷ ι. ὅθεν τὸ πιείρα. πύρος, καὶ πῦον, καὶ πύελος, τῷ υ, καὶ πιέζειν, τῷ ι. μέσον τὸ ε πύελος. πλὴν τοῦ πιαίνειν. πρὸ δὲ τοῦ γ. τῷ η. πηγή. πλὴν τοῦ πυγὴ, τῷ υ. μέσον τὸ η, πηγήδιον. πλὴν τοῦ πηγυλίς. τῷ υ.

E τι πρὸ τοῦ δ. πλὴν τοῦ πίδαξ, τῷ ι. καὶ πύδνα τῷ υ.

E τι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ πύλη, τῷ υ. καὶ πῖλος, τῷ ι. μέσον τὸ ε. πυελὶς τὸ σφραγιδοφυλάκιον. καὶ καὶ πύελος ἡ λεκάνη. καὶ ἡ πυλαία ἡ ἐν ταῖς Θερμοπύλαις γενομένη σύνοδος τῶν ἀμφικτυόνων. καὶ πυλαγόραι οἱ πεμπόμενοι ἀπὸ τῶν μετεχουσῶν πόλεων τῆς ἀμφικτυονίας, καὶ πυλαγορεῖν, τὸ τὰ κατὰ τὴν πυλαίαν διοικεῖν.

E τι πρὸ τοῦ χ. οἷον, πῆχυς. Πρὸ δὲ τοῦ ν, τῷ ι, πλὴν τοῦ ποινὴ, τῇ οι. καὶ πυνθάνομαι. καὶ πυκνὸς, τῷ υ. καὶ πεῖνα τῇ ει. καὶ πήνη τῷ η.

Ἔτι πρὸ τοῦ σ, καὶ τ, πίστις. πίτυς. πλὴν τοῦ

πτήσσω, ὅθεν τὸ πτητύα, τῷ η. καὶ πόσις, τῷ ῡ. μέσον τὸ ῠ, πτητύα. Πρὸ δὲ τοῦ θ, τῷ ῠ. πύθω, πυτία. πυθμήν. πλὴν τοῦ πείθω. τῇ ει. καὶ πιθανόν, πίθηκος. πίθος. τῷ ῐ. μέσον τοῦ ῐ τὸ η. πίθηκος. Ἔτι πρὸ τοῦ κ. πλὴν τοῦ ποικίλον. τῇ οι. καὶ πικρὸν τῷ ῐ, μέσον τὸ ῐ. ποικίλον. Ἔτι πρὸ τοῦ ξ. πὺξ. Πρὸ δὲ τοῦ ρ, τῇ ει. πείρω. πεῖρα. πλὴν τοῦ πήρα τῷ η. καὶ πῦρ, τῷ ῡ. μέσον ἡ αι, πειραιδὶς. καὶ ἐν μὲν πυρήνη, τὸ η. ἐν δὲ πειρίνθω, τὸ ῐ. Ἡ πλε, τῷ ε. πλὴν τοῦ πλαίσιον. Ἡ πλι, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῇ οι. πλοῖον. Πρὸ δὲ τοῦ θ, ἢ μ. ἢ ρ. τῷ η. πλῆθος. πλημμελεῖν. πλήρες. μέσον τὸ ε. καὶ ῠ. πλημμέλημα. πλημμυείς. Πρὸ δὲ τοῦ ν μονοσυμφώνως μὲν τῷ ῡ. πλύνω. μετὰ δὲ τοῦ θ, τῷ ῐ. πλίνθος. Ἡ πλο, τῷ μικρῷ. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ πέπλομαι. καὶ πέπλοται. οἷον πλώϊμον. πλωτόν. Ἡ πνι, πρὸ μὲν τοῦ γ, τῷ ῐ. πνίγος. Πρὸ δὲ τοῦ ξ. τῷ ῡ. πνύξ. Ἡ πο, τῷ μικρῷ. πόρος. πόλος. πλὴν τοῦ πώγων. πῶλος. πῶρος. πῶς. πῶυ. πῶ. μέσον τὸ ε. καὶ ῐ, πόλεμος. πολιός. πλὴν τοῦ ποδήρεις, τῷ η. καὶ τὸ μικρὸν πομφόλυξ.

Ἡ πρε, τῷ ε. ἐλληνικῶν ὄντων. Ἡ πρι, πρὸ μὲν φωνήεντος τῷ ῐ, πρίασθαι.

Πρὸ δὲ τοῦ λ. καὶ μ. καὶ τ, τῷ ῠ, πρύμνη. πρύλις. πρύτανις. Πρὸ δὲ τοῦ ν. καὶ ς, τῷ η. πρη-

νῆς. πρηστήρ. πλὴν τοῦ πρῖνος. καὶ πρὶν τῷ ῑ. Πρὸ δὲ τοῦ ξ̄, τῇ οῑ. προῖξ. Ἡ πτε, τῷ ε̄. πλὴν τοῦ πταίειν. ὅθεν τὸ πταῖσμα. Ἡ πτι, πρὸ μὲν φωνήεντος, πτύον, τῷ ῡ. πτοία τῇ οῑ. Πρὸ δὲ τοῦ λ̄, τῷ ῑ πτίλον. πρὸ δὲ τοῦ ς̄, πτισάνη, τῷ ῑ. πτύσσομαι δὲ αὐτοενεργητικόν, τῷ ῡ. Ἡ πτο, τῷ μεγάλῳ. πλὴν τοῦ πτόρθος. Τῆς δὲ πα, μέσον τὸ ῑ καὶ ε̄, πτάρμισσος. παρθένος. πλὴν τοῦ παλαιῶ παλαιόν. Ἡ ρε, τῷ ε̄. πλὴν τοῦ ῥαιβός. ῥαίειν. ῥαιστήρ. Ἡ ρι. πρὸ μὲν τοῦ ᾱ τῇ οῑ. ῥοία πλὴν τοῦ ῥύαξ. τῷ ῡ. Ἔτι πρὸ τοῦ β̄. ῥοῖβδος. πρὸ δὲ φωνήεντος ἑτέρου, τῷ ῡ. ῥύαμαι. Ἔτι πρὸ τοῦ γχ̄. ῥύγχος. Ἔτι πρὸ τοῦ θ̄ ῥυθμός. Ἔτι πρὸ τοῦ κ̄ καὶ μ̄. καὶ π̄, πλὴν τοῦ ῥιπή. τῷ ῑ. πρὸ δὲ τοῦ γ̄. μονοσυμφώνως. ἢ ζ̄. ἢ ν̄, τῷ ῑ. ῥίγος. ῥίζα. ῥίνη. καὶ ῥοῖζος, τῇ οῑ. πρὸ δὲ τοῦ ς̄ καὶ τ̄, τῷ η̄. πλὴν τοῦ ῥυτός. τῷ ῡ. μέσον τὸ ῑ ῥητίνη. Ἡ ρο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ ῥώμη. ῥωγμός. ῥώψ. μέσον ἐν ῥοδωνιᾷ τὸ μέγα. ἐν ῥοδόπῃ, τὸ μικρόν. Τῆς δὲ ρα μέσον τὸ ῑ καὶ μέγα. ῥαδινός, ῥαστώνη. πλὴν τοῦ ῥάθυμος. τὸ ῡ. Ἡ σβε διὰ τοῦ ε̄. σβεννύω. Ἡ σε, τῷ ε̄. πλὴν τοῦ σαίνειν σαίρειν. μέσον τὸ ῑ σέλινον. πλὴν τοῦ σελήνη. τὸ η̄. Ἡ σι. πρὸ μὲν φωνήεντος, τῷ ῑ. πλὴν τοῦ σείω. ὅθεν τὸ σεισμός. μέσον τὸ ε̄, σίελος. πρὸ δὲ τοῦ β̄, τῷ ῡ. πλὴν τοῦ σίβυλλα. τῷ ῑ. ἧς μέσον τὸ ῡ. Ἔτι πρὸ τοῦ κ̄. πλὴν τοῦ σηκός, τῷ η̄. καὶ σικελός. σίκυα τῷ ῑ. οὗ μέσον τὸ ε̄. Ἔτι πρὸ τοῦ π̄. πλὴν

τοῦ σίπυλος. τῷ ῑ. ἧς μέσον τὸ ῡ. Ἔτι πρὸ τοῦ λ̄. πλὴν τοῦ σιληνὸς. καὶ σίλφιον, τὸ ῑ. μέσον τὸ η̄, σιληνός. εἰ μή τι εἰς ιον. Ἔτι πρὸ τοῦ ν̄. πλὴν τοῦ σῖνος. σινδὼν τῷ ῑ. Πρὸ δὲ τοῦ δ̄, τῷ ῑ. σίδηρος. μέσον τὸ η̄. εἰ μή τι εἰς ιον. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ̄. πλὴν τοῦ σειρὸς, τῷ ῑ. καὶ σειρὰ, τῇ ει̅. Ἔτι πρὸ τοῦ σ̄. πλὴν τοῦ σίσαμον τῷ η̄. καὶ σίσυφος. καὶ σισύρα, τῷ ῑ. ὧν μέσον τὸ ῡ. πρὸ δὲ τοῦ μ̄, τῷ ο̄. σιμός. πλὴν τοῦ σημεῖον, τῷ η̄. οὗ μέσον ἡ ει̅. Ἡ σκε̄, τῷ ε̄. πλὴν τοῦ σκαιὸν. καὶ σκαίρειν. Ἡ σκι̅, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῷ ῑ, σκιά. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ̄, σκίρωσις. μέσον τὸ μέγα σκιρωνίς. πρὸ δὲ τοῦ ζ̄. καὶ θ̄, τῷ ῡ. σκύζομαι. σκύθης. Ἔτι πρὸ τοῦ λ̄. πλὴν τοῦ σκίλλα τῷ ῑ. Ἔτι πρὸ τοῦ μ̄. πλὴν τοῦ σκίμπους τῷ ῑ. Ἔτι πρὸ τοῦ τ̄. σκύτος. Πρὸ δὲ τοῦ π̄, τῷ η̄ σκῆπτρον. σκηπτός. Ἔτι πρὸ τοῦ ν̄, σκηνή. ἡ σκλ̄, τῷ η̄. σκληρόν. Ἡ σκνι̅, τῷ ῑ. σκνίψ. Ἡ σκο̄, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ σκῶλος. σκώπτω. σκωρία. μέσον τὸ ῑ. καὶ ε̄, πλὴν τοῦ σκόλυθρον. σκομβρίζειν, τῷ ῡ. καὶ τὸ μικρὸν. σκόροδον. Ἡ σμι̅. πρὸ μὲν τοῦ κ̄. ἢ λ̄, τῷ ῑ. σμικρόν. σμίλη. πλὴν τοῦ σμηκίθης. τῷ η̄. οὗ μέσον τὸ ῑ. Πρὸ δὲ τοῦ ν̄, τῷ η̄. σμῆνος πλὴν τοῦ σμινύη. τῷ ῑ. πρὸ δὲ τοῦ χ̄, σμήχειν, τῷ η̄. σμύχειν τῷ ῡ. Ἡ σμω̄ τῷ μεγάλῳ. σμῶδιξ. Ἡ σο̄. τῷ μικρῷ. σορός. πλὴν τοῦ σώζειν. σῶμα. σωρός. μέσον τὸ ῡ, σόλυμα. εἰ μή τι τῶν προτέρων εἰρημένων κωλύοι. Ἡ σπε̄, τῇ αι̅. σπαίρειν.

Η παι, πρὸ μὲν τοῦ θ, καὶ λ, καὶ ν, τῷ ι. πλὴν τοῦ πήλαιον τῷ η. πρὸ δὲ τοῦ ρ. ἢ ς, τῇ ει. πλὴν τοῦ πυρὸς. τῷ υ. Ἡ πο, τῷ μικρῷ. πόρος. Ἡ στε, τῷ ε. πλὴν τοῦ στάς. μέσον τὸ ε, στέλεχος. Ἡ στι, πρὸ μὲν τοῦ β. στείβειν, τῇ ει. στοιβὴ, τῇ οι. στιβὰς, τῷ ι. Ἡ στο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ στωϊκὸς. στωμύλος. καὶ στωβύσσω. ὧν μέσον τὸ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ χ. στείχειν, τῇ ει. στοιχεῖον τῇ οι. στίχος, τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ γ ἢ ξ, ἢ π, ἢ ρ. τῷ υ. στυγῶ. στὺξ. στυπεῖον. στύραξ. Πρὸ δὲ τοῦ ζ, τῷ ι. στίζειν. ὅθεν τὸ στίγμα. Ἔτι πρὸ τοῦ λβ. δισυμφώνου. στίλβειν. Ἔτι πρὸ τοῦ φ, στίφος. πλὴν τοῦ στυφελίξαι. καὶ στύφειν, τῷ υ. Πρὸ δὲ τοῦ λ, τῷ η στήλη. πλὴν τοῦ στύλος, τῷ υ. Ἡ στρι, τῷ υ. στρυφνόν. Ἡ στρε, τῷ ε. στρέφω μέσον τὸ αὐτό. στρεπτέγγλα. Ἡ στρο, τῷ μικρῷ. μέσον τὸ υ, στρογγύλον. Ἡ σφι, πρὸ μὲν τοῦ γ τῷ ι. σφίγγω. πρὸ δὲ τοῦ ζ, τῷ υ. σφύζω. ὅθεν τὸ σφυγμός. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ. σφύρα. Πρὸ δὲ τοῦ ν. καὶ ξ, τῷ η. σφὴν. σφήξ. Ἡ σφε, τῷ ε. πλὴν τοῦ σφαῖρα. μέσον τὸ μικρόν.

Η σφρι, τῷ υ. σφρυγᾶν. Ἡ σχε. τῷ ε. σχέδιον. Ἡ σχι, πρὸ μὲν τοῦ ζ. τῷ ι. σχίζειν. Πρὸ δὲ τοῦ μ, τῷ η. σχῆμα. πρὸ δὲ τοῦ ν, σχῖνος. τῷ ι. σχοῖνος, τῇ οι. Τῆς δὲ σα, καὶ σκα. καὶ σφα, μέσον τὸ ι, σαίρουσα. πλὴν τοῦ σάπφειρος. τῇ ει. καὶ σκαληνὸν τῷ η. καὶ δι' ε, σφάκελος. καὶ τὸ μικρὸν σαυρωτής. πλὴν τοῦ σκαμμωνία. Ἡ πι, τῷ

ε̄. πλὴν τοῦ ταινία. καὶ ταίναρον. μέσον τὸ ε̄. καὶ
ῑ. τέρμινθος. τερετίζειν. πλὴν τοῦ τερηδὼν
τῷ η̄. Ἡ τι, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῷ ῑ. τίω. Ἔτι
πρὸ τοῦ γ̄. πλὴν τοῦ τήγανον. τῷ η̄. Ἔτι πρὸ
τοῦ θ̄. τιθή. μέσον ἐντιθιὼς, τῷ η̄. ἐντιθύμαλος
τὸ ῡ. Ἔτι πρὸ τοῦ μ̄. πλὴν τοῦ τημελὲς, τῷ η̄.
καὶ τύμπανον τὸ ῡ. μέσον τὸ ε̄. Ἔτι πρὸ τοῦ
ν̄. καὶ τ̄. πλὴν τοῦ τητῶμαι. τῷ η̄. καὶ
τυτθὸν, τῷ ῡ.
Γ ρὸ δὲ τοῦ β̄. καὶ κ̄. καὶ λ̄, τῷ η̄. τήβεννος. τηκεδών.
τήλεφος. πλὴν τοῦ τιλλῶ, τῷ ῑ. μέσον τὸ ε̄. Πρὸ
δὲ τοῦ π̄, τῷ ῡ τύπος. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ̄. πλὴν τοῦ
τηρεῖν. τῷ η̄. καὶ τείρειν, τῇ ει̅. μέσον τὸ ῑ. τη-
ειβάτης. Φυλαττέσθω δέ τοι τῶν εἰς ῖνος. ὀ-
ξυτόνων, ὁ σχηματισμός. Ἔτι πρὸ τοῦ φ̄.
πλὴν τοῦ τίφη. τῷ ῑ. Πρὸ δὲ τοῦ χ̄, τεῖ-
χος, τῇ ει̅. τοῖχος, ἀρσενικογενῶς, τῇ οι̅. τύχη,
τῷ ῡ. ὅθεν τὸ τυγχάνω. Ἡ τλῆ. καὶ τμῆ, τῷ η̄.
τλήμων. τμητόν. Ἡ τμῶ, τῷ μεγάλῳ. τμῶλος.
Η τὸ, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ τωθάζειν. μέσον τὸ ῡ.
τολύπη. καὶ τὸ μικρὸν, τοξότης.
Η τρε, τῷ ε̄. τρέχω. Ἡ τρι, πρὸ μὲν φωνήεντος τῷ
ῑ τριάς. μέσον ἡ αι̅ τρίαινα. καὶ τὸ η̄ τριήρης
Ε τι πρὸ τοῦ β̄, τρίβω. ὅθεν τὸ τρίμμα. πλὴν τοῦ
τρυβλίον. τῷ ῡ.
Ε τι πρὸ τοῦ χ̄. τρίχος. πλὴν τοῦ τρύχειν. τῷ
ῡ. Ἔτι πρὸ τοῦ γ̄. ἢ ζ̄. ἢ μ̄. ἢ φ̄, τῷ ῡ.

φρυγῶ· φρύζω· φρυγμός· φρυφή. πλὴν τοῦ φρίππος
σακελιστήριον. πρὸ δὲ τοῦ ρ̄ ἢ τ̄, τῷ η̄ πλὴν τοῦ
τρίτον τῷ ῑ. Πρὸ δὲ τοῦ ς̄, τρεῖς, τῷ ῑ. φρεῖς τῇ ει̅.
Ἡ φρο̄, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ φρώγειν. φρωγη. μέσον
τὸ ῑ, φροχιλιά. Τῆς δὲ τα̅ καὶ φρα̅, μέσον τὸ ῑ, ταί-
ριχος. πλὴν τοῦ φρύχηλος. τῷ η̄. καὶ ταμίας
τῷ ῑ. καὶ ταπεινός. τῇ ει̅. Ἡ φε̄, τῷ ε̄. πλὴν τοῦ
φαιόν. φαιδρόν. φαίνω. Ἡ φῑ, πρὸ μὲν φωνήεν-
τος. τῷ ῡ. φύω. ὅθεν τὸ φῦμα. πλὴν τοῦ φιάλη
τῷ ῑ. Ἔτι πρὸ τοῦ γ'. πλὴν τοῦ φηγός τῷ η̄.
Ἔτι πρὸ τοῦ κ̄. φύκος. ἔτι πρὸ τοῦ λ̄. πλὴν τοῦ
φίλος. καὶ φίλυρα. τῷ ῑ. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ̄, φυρεῖν.
Ἔτι πρὸ τοῦ σ̄. φύσις. φυσῶ. πρὸ δὲ τοῦ β', τῇ οι̅.
φοῖβος. πλὴν τοῦ φιβάλις. Ἔτι πρὸ τοῦ ν̄, φοῖ-
νιξ. Πρὸ δὲ τοῦ δ̄, τῇ ει̅. φείδομαι. Πρὸ δὲ
τοῦ μ̄, τῷ η̄. φήμη. πλὴν τοῦ φιμός. πρὸ δὲ τοῦ
τ̄, φυτόν, τῷ ῡ. ὅθεν τὸ φυτεύειν, καὶ φοιτᾶν, τῇ
οι̅. ὅθεν τὸ φοιτητής. τὰ δὲ λοιπά, τῷ ῑ. φιτρός.
φιτύω. Ἡ φθῑ, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῷ ῑ. φθία.
Ἔτι πρὸ τοῦ ν̄. φθίνω. Πρὸ δὲ τοῦ ρ̄, τῇ ει̅. φθεί-
ρω. Ἡ φθο̄, τῷ μικρῷ. φθορά. Ἡ φλε̄, τῷ ε̄. φλέ-
γω. Ἡ φλῑ, πρὸ μὲν φωνήεντος τῷ ῡ. πλὴν τοῦ
φλιά. τῷ ῑ. καὶ φλοιός, τῇ οι̅. Ἔτι πρὸ τοῦ κ̄. φλυ-
κταῖνα. πρὸ δὲ τοῦ ν̄, τῷ η̄. φλήναφος. πρὸ δὲ τοῦ ς̄,
τῇ οι̅. φλοῖσβος. Ἡ φλο̄, τῷ μικρῷ. φλόξ.
Ἔτι ἡ φο̄, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ φῶς. φώκη. φω-
λεός. φωνή. φώρ. φωριαμός. μέσον τὸ ῑ. πλὴν τοῦ
φορυτός.

φορυτὸς. εὐθεῖ φρυγάνων, τῷ ῡ. Ἡ φρι. πρὸ μὲν
τοῦ ν̄, φρὴν τῷ η̄. φρυνὸς. τῷ ῡ. μέσον. τὸ ῑ. φρύ-
νιχος. Πρὸ δὲ τοῦ κ̄. μονοσυμφώνως τῷ ῑ. φρί-
κη. Ἔτι πρὸ τοῦ μ̄. καὶ σ̄. καὶ τ̄. φριμάσσεται
φρίσσειν. Τὰ δὲ λοιπὰ, τῷ ῡ. φρύγανον φρυ-
κτὸς. μέσον τὸ ῑ, φρύπλος. Ἡ φρο, τῷ μικρῷ.
φρόνιμος. Τῆς δὲ φα, μέσον τὸ ε̄, φαέθων. φανε-
ρόν. Ἡ χε. τῷ ε. πλὴν τοῦ χαίρειν. καὶ χαίτη.
μέσον τὸ ῑ. χελιδὼν, πλὴν τοῦ χελώνη. καὶ τὸ μέ-
γα χαιρώνεια. χελώνη. Ἡ χι, πρὸ μὲν τοῦ ᾱ, τῇ
ει. χειά. Ἔτι πρὸ τοῦ λ̄. πλὴν τοῦ χηλή. τῷ η.
καὶ χυλὸς. τῷ ῡ. καὶ χιλὸς. καὶ χίλια τῷ ῑ. Ἔτι
πρὸ τοῦ μ̄. πλὴν τοῦ χίμετλα τῷ ῑ. Πρὸ δὲ τοῦ
δ̄, τῷ ῡ. χύδην. Πρὸ δὲ τοῦ τ̄, μονοσυμφώνως
μὲν τῷ ῑ. χιτὼν. δισυμφώνως δὲ τῷ ῡ. χύτρα. χύ-
τλον. Ἡ χθε, τῷ ε̄. χθές. Ἡ χθο, τῷ μεγάλῳ μὲν
ἐπ' εὐθείας. χθών. τῷ μικρῷ δὲ ἐπὶ γενικῆς. χθο-
νὸς. ὅθεν τὸ χθόνιος. Ἡ χλι, τῷ ῑ. χλίδος. Ἡ χλο.
τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ χλωρόν. Ἔτι ἡ χνο. τῷ μι-
κρῷ. χνόη. Ἔτι ἡ χο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ χω-
λὸς. χώρα. χῶμα. Ἡ χρε τῷ ε̄. χρέμπτεσθαι.
χρὴ μόνη τῷ η̄. χρή. Πρὸ δὲ τοῦ ᾱ. χρεία τῇ ει.
χροιὰ ὀξυτόνως τῇ οι. Πρὸ δ' ἑτέρου φωνήεντος
τῷ ῑ. χρίω. ὅθεν ὁ χριστός. πρὸ δὲ τοῦ μ̄. καὶ σ̄. τῷ
η̄. πλὴν τοῦ χρυσὸς τῷ ῡ. Ἡ χρο. τῷ μικρῷ. πλὴν
τοῦ χρῶμα. καὶ χρώς. Τῆς δὲ χα, μέσον τὸ ῑ, χα-
λινὸς. πλὴν τοῦ χάρυβδυς. τῷ ῡ. Ἡ ψε, τῷ ε.

πλὴν τοῦ ψαίρειν. Ἡ ψι, πρὸ μὲν τοῦ α, καὶ ε, τῷ
ι. ψίχθος. ψιθυρίζειν. πλὴν τοῦ ψοίδης τῇ οι. μέσον
τὸ υ. ψιθύρισμα. Ἔτι πρὸ τοῦ λ, ψιλός. πλὴν τοῦ
ψηλαφᾶν, τῷ η, καὶ ψύλλα. τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ
ν. ψινάς. πλὴν τοῦ ψίω. τῷ η. Πρὸ δὲ τοῦ γ, τῷ η,
ψήγειν. ὅθεν τὸ ψῆγμα. καὶ ψῆκτρον. Ἔτι πρὸ τοῦ
φ. ψῆφος. Πρὸ δὲ τοῦ κ. ἢ χ. τῷ υ. ψυκτήρ.
ψυχρόν. Ἡ ψο, τῷ μικρῷ. ψολόεις. πλὴν τοῦ
ψώθιον. ψωλός. ψωμός. ψώρα. ψώχω. Καὶ τῆς
ψα δὲ μέσον τὸ υ, ψαθυρόν. Καὶ τῆς α δὲ μέσον τὸ
ε. ἄχερος. ἀγέλη. ἄρτεμις. πλὴν τῶν ἀραιός. ἀκραι-
φνής. ἀπαίρω. ἀχαιός. ἀσκαίρω. Καὶ τὸ η, ἐν βδη,
ἄβδηρα. Ἔτι ἐν βλη. ἀβληχρόν. Ἔτι ἐν θη,
ἀθήνα. πλὴν τοῦ ἀθύρω. τῷ υ. Ἔτι ἐν δη. ἀδημο-
νῶ. Ἔτι ἐν θρη. ἀθρήνη. πλὴν τῶν ἀθειβὴς τῷ
ε. καὶ ἀθροίζω, τῇ οι. Ἔτι ἐν λη, ἀλήτης. πλὴν τοῦ
ἀλείφω τῇ ει. καὶ ἀλύω. ἀλύσσω τῷ υ. Ἔτι ἐν πη,
ἀπηνής. Ἔτι ἐν σκλη, ἀσκληπιός. Ἔτι ἐν τη,
ἀτήλασ. Ἔτι ἐν χθη, ἀχθηδών. Ἔτι ἐν γη ἀλ-
γηδών. πλὴν τοῦ ἀλγύνω, τῷ υ. καὶ ἀλγεινός, τῇ
ει. Ἐν δὲ ἄρβηλα, τῷ η. Ἐν δὲ βει, τῷ ι ἀμβει-
κές. πλὴν τοῦ ἀβρύνω, τῷ υ. Ἔτι ἐν πι, ἄπιος.
πλὴν τοῦ ἀγήλω, τῷ η. καὶ ἀγυιὰ, τῇ υι καὶ ἀγύρ-
της. ἄργυρος τῷ υ. καὶ ἀγείρω, τῇ ει. Ἔτι ἐν γνι,
εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ ἄγω. Ἔτι ἐν γρι. ἄγριον. πλὴν τῶν
ἀγρείφνη. τῇ ει. καὶ ἀγροίλη. ἀγροιώτης. τῇ οι.
Ἔτι ἐν δρι ἀδρίας. πλὴν τοῦ ἀδρύνω, τῷ υ. καὶ

ἀνδρεῖος,

ἀνδρεῖος, τῇ ει. Ἔτι καθ' αὑτό. αἴω. πλὴν τοῦ ἀη-
δὼν, τῷ η. Ἔτι ἐν κι. ἀκιδνόν. πλὴν τοῦ ἄγκυρα.
ἀγκύλον ἄκυλον. ἀλκυών. τῷ υ. καὶ ἄλκηστις. διὰ η. Ἔτι
ἐν κει, ἀκειβύς. Ἔτι ἐν νι, αἰνιῶ. πλὴν τοῦ αἰνύω. διὰ
υ. Ἔτι ἐν ξι, ἀξιῶ. Ἔτι ἐν ει ἀριθμός. πλὴν τοῦ ἀ-
ρήτω διὰ η. ἀρύττομαι. τῷ υ. Ἔτι ἐν σι, ἀσιώνη. Ἔτι ἐν
χι, ἀχιλλεύς. πλὴν τοῦ ἄχυρα. τῷ υ. Ἔτι ἐν ψι,
ἀψίνης. πλὴν τοῦ ἄψυρος τῷ υ. Ἔτι ἐν φι, ἄλφι-
τα. πλὴν τοῦ ἀλφειός τῇ ει. καὶ ἀλφηστὴς τῷ η.
καὶ ἀφύη. ἀφύσσω, τῷ υ. πλὴν τοῦ ἀρτύω τῷ υ.
Ἔτι ἐν τι, ἄρτιον. ἐν δὲ μὶ τὸ υ. ἀμύω. πλὴν τοῦ
ἀμείβω. τῇ ει. καὶ ἄμησος. τῷ η. καὶ ἅμιλλα. τῷ ι. Ἔτι
ἐν χρυ, ἀχρυλλίς. Ἔτι ἐν βυ, ἄβυδος. πλὴν τοῦ ἀ-
βίγας, διὰ ι. καὶ ἄρβηλα. τῷ η. Ἔτι ἐν μετὰ βω τῷ μέ-
γα. ἀβώρας. Ἔτι ἐν γω, ἀγωγή. πλὴν τοῦ ἀγορά. καὶ
ἀγοστός. Ἔτι ἐν γρω πλὴν τοῦ ἀγρότης. Ἔτι ἐν δω,
ἄδωνις. Ἔτι ἐν βλω, ἀμβλώσκω. Ἔτι ἐν πω, ἄμ-
πωτις. Ἔτι ἐν θρω, ἄνθρωπος. Ἔτι ἐν σκω, ἀσκωλιά-
ζειν. Ἔτι ἐν σω, ἀσωτός. Ἔτι ἐν βρο, τὸ μικρόν.
ἀβρότονον. Ἔτι ἐν κο, ἀκόνη. πλὴν τοῦ ἀκωκή. Ἔτι
ἐν κρο, ἀκροατής. πλὴν τοῦ ἀκρωτήριον. Ἔτι ἐν
λο, ἀλοῶ. πλὴν τοῦ ἀλώπηξ. Ἔτι ἐν μο, ἁρμόττ-
ω. πλὴν τοῦ ἀμώειον. Ἔτι ἐν ρο, ἄροβον. πλὴν
τοῦ ἄρωμα. Ἔτι ἐν σφο, ἀσφόδελος. Ἔτι ἐν φρο,
ἀφροδίτη. Τὰ μὲν οὖν πρῶτα καὶ ἁπλᾶ. οὕτω
ληπτέον. τὰ δ' ἐκ τούτων οὐ χαλεπὸν δὴ ἔτυμο-
λογοῦντας ὀρθογραφεῖν. ἐστὶ πολύδωρος. ἡ μετὰ λυ

τῷ ῡ. ἡ δὲ δῶ, τῷ μεγάλῳ ὅτι ἐκ τοῦ πολὺ καὶ τοῦ δῶρον. Καὶ συμφέρειν. ἡ μὲν σὺμ, τῷ ῡ. ἡ δὲ φε, τῷ ε̄. ὅτι ἐκ τῆς σὺν. καὶ τοῦ φέρω. Καὶ ψηφίζομαι τῷ η̄. ὅτι ἀπὸ τοῦ ψῆφος. καὶ ψήφισμα ἔτι τῷ ῑ ὅτι ἀπὸ τοῦ ψηφίζομαι.

## Συμφώνων διπλασιασμός.

Κοινὸν δὲ ἅμα ὀρθογραφίας πέρι καὶ ὁ τῶν συμφώνων διπλασιασμός. διπλασιάζεται γὰρ ἐπ' ἐνίων, τά τε μέσα, καὶ τὰ ψιλά. καὶ τὰ ἀμετάβολα. καὶ τὸ ς̄. οἷον κάββαλεν. ἄγγελος. ἄδδην. κόκκος. ἵππος. ἀττικός. ἄλλος. συμμορία. θύννος. πόρρω. θάλασσα. διπλοῦν δὲ ἡ δασὺ οὐδέποτε. γίνεται δὲ τὸ τοιοῦτο, ἢ διὰ τὸ εὐφωνότερον. οἷον τὸ ἀλλά. καὶ πίννα. καὶ ἄμμος καὶ ἵππος. καὶ τὰ τοιαῦτα, ἢ τοῦ μακροῦ χάριν. οἷον ψάλλω. ἢ κατὰ συμπάθειαν καὶ μεταβολήν. οἷον ἐγγύη. Τὸ γάρ τοι ν̄, οὔτε πρὸ τοῦ γ̄, ἢ κ̄. ἢ χ̄ ἢ ξ̄, σώζεται συντιθέμενον. ἀλλὰ τρέπεται εἰς τὸ γ̄. οἷον ἐγγύη. ἐγκέφαλος. συγχέω. συγξενίζω. Οὔτε πρὸ τοῦ β̄. ἢ π̄. ἢ φ̄. ἢ ψ̄. ἢ μ̄. ἀλλ' εἰς τὸ μ̄ μεταβάλλει. οἷον σύμβουλος. συμπότης. σύμφωνος. σύμψηφος. σύμμαχος. Οὔτε μὴν πρὸ τοῦ λ̄. ἢ ρ̄. ἢ ς̄. ἀλλ' εἰς τὸ ἑπόμενον αὐτὸ τρέπεται. συλλαβή. σύρρους. σύσσιτος. Ὅθεν δὴ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς εις ἀρσενικῶν θηλυκὰ εἰς σα, τῷ διπλῷ γράφεται σ̄. χαρίεις, χαρίεσσα. ἀπὸ γὰρ τοῦ χαρίεντος. μεταβάλλοντος μὲν δὴ τοῦ ν̄ ὡς εἴρηται. Τό, τε γ̄ διπλασιάζεσθαι

πλασιάζεσθαι συμβαίνει. καὶ τὸ μ̄. καὶ λ̄. καὶ ρ̄. καὶ σ̄. αὐτὸ δὲ τὸ ν̄, ἐν τῇ συνθέσει συμβαίνει διπλασιάζεσθαι, τῆς συλλαβῆς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀρχομένης. ἔννοια. σύννους. Καὶ ἄλλως ἐπὶ τῶν εἰς ῡω παραγομένων ἀπὸ τῶν εἰς ν̄ω καθαρῶν ῥημάτων. τίνω. τιννύω. κἀντεῦθεν καὶ ἐπὶ τῶν εἰς μι, φυλαττομένων τίννυμι. Τοὐναντίον δὲ συμβαίνει ἐκλείπειν ν̄, ἐν ταῖς συνθέσεσι παντελῶς. ἐφ' ὧν σ̄. ἕπεται. συστέλλω. σύστημα. συστοιχία. Τὸ δὲ λ̄ διπλοῦν καὶ ἐπὶ τῶν τεταρτοζύγων μὴ μακρᾷ φύσει παραληγόντων. οἷον θάλλω. ποικίλλω. βδύλλω. ἀνατέλλω. ὄλλω. πλὴν τοῦ θέλω. καὶ πέλω. Τὸ δὲ μ̄, καὶ μεταβολῇ τοῦ β̄ διπλασιάζεται. οἷον ἐπὶ τῶν πρωτοζύγων. γέγραμμαι. τέτυμμαι. Τὸ δὲ ρ̄ καὶ μεταβολῇ τοῦ σ̄, διπλασιάζεται διὰ τὸ συγγενές. δηλονότι καὶ τοῦτο πυρσόν. πυρρόν. πόρσω, πόρρω. καθόλου δὲ καὶ ὅταν ἀρχόμενον λέξεως συντεθῇ τοῖς λήγουσιν εἰς φωνῆεν. ῥῆμα. ἐπίρρημα. ῥῆσις, ἀνάρρησις. ῥωστός, ἄρρωστος. οἷον πως καὶ τὸ αὐξήσει γινόμενον συλλαβικῇ. ῥίπτω, ἔρριπτον. Ἐξαιρείσθω τὰ ἐκ τῆς εὖ. εὔρωστος. τὸ δὲ ἀμφίρυτον καὶ ἄρεκτον. διὰ μέτρον οὐκ ἀπείληφε τὸ διπλοῦν. Τὸ δὲ σ̄ διπλοῦν καὶ ἐπὶ τῶν εἰς σσα θηλυκῶν ἐθνικῶν. κίλισσα. λίβυσσα. θρᾷσσα. μάγνισσα. Καὶ ἐπὶ τῆς ἰωνικῆς δοτικῆς τῶν πεμπτοκλίτων. πάντεσσι. θήρεσσι, καὶ τῶν τοῖς ἀττικοῖς, εἰς ττ διττὸν μεταποιουμένων τ.

γλῶσσα. γλῶττα. διασσὸν, διττόν. ὀρύσσω, ὀρύττω. Εὐλογώτερον μέντοι ἐπὶ τοῦ ὀρύττω, καὶ τῶν ὁμοίων, τὸ γράφειν. ὀρύτω, καθάπερ καὶ τοῖς παλαιοτέροις τῶν ἀντιγράφων ὁρῶμεν. Οὐκ ἔξω δὲ καὶ τούτων οὐδὲ οἱ τῶν ποιητῶν διὰ τὸ μέτρον διπλασιασμοί. τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ λ̄. ἢ σ̄. ἤτοι τῶν ἀμεταβόλων ἀρχόμενα. ῥήματα διπλασιάζουσι κλινόμενα εἰς παρατατικὸν καὶ ἀόριστον. οἷον, ἔλλισεν. ἔσσυτο. ἔλλαχεν. ἔμμορεν. ἔνναιεν. τὸ δ' ἔρρεεν, κοινόν. Κἀπὶ τῶν ὀνομάτων δὲ τά τε ἀμετάβολα καὶ τὸ σ̄. ἄλληκτον. ἐννοσίγαιος. παῤῥαλίη. μέσσον. Καὶ μὴν ἐπὶ τῶν τριτοζύγων μελλόντων καὶ ἀορίστων. οἷον σβέσσω, ἔσβεσσα. γελάσσω, ἐγέλασσα. τὸ δὲ κάββαλεν. καὶ κάππεσεν. καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐχ ἕνεκα μέτρου διπλασιάζεται. ἀλλὰ τοῦ τ̄. μεταβάλλοντος εἰς τὸ ἑπόμενον σύμφωνον, δι' εὐφωνίαν ἀποκοπέντος τοῦ ᾱ. κατάβαλεν, κάββαλεν. κατὰ δὲ, καδδέ. Ἔτι τὸ δ̄. καὶ π̄, ἐν τοῖς ἐπιῤῥήμασιν. ἄδδην. ὁππότε. καὶ τὸ τ̄. ἐν τῷ ὅττι. Δῆλον δ' ἄρα κἀντεῦθεν ὅτι βραχυντικὸν ἡ παραγωγή. ἐννέα μὲν γὰρ τῷ διπλῷ. ἔνατον δὲ τῷ ἁπλῷ. καὶ τέτταρα μὲν, τέταρτον δέ. καὶ θάλλω μὲν, θαλερὸν δέ. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ἀλλὰ περὶ μὲν προσῳδίας τε καὶ ὀρθογραφίας ἀποχρώντως σχεδόν τι εἴρηται.

# ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΑ, ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Λοιπὸν δὲ περὶ συντάξεως τῶν τοῦ λόγου μερῶν εἰπεῖν. γραμματικοῦ γὰρ καὶ ἡ περὶ ταῦτα θεωρία, καὶ τῆς γε τοιαύτης συντάξεως καὶ τοῦ λόγου ἕνεκα πραγματεύεται, ὁ περὶ ἑκάστου τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν σκεπτόμενος, ὡς ἔχει ἢ κλίσεως, ἢ σχηματισμοῦ, ἢ προσῳδίας, ἢ ὀρθογραφίας. καθάπερ καὶ ὁ διαλεκτικὸς τοῦ συλλογιστικοῦ λόγου ἕνεκα, περὶ ὀνόματος καὶ ῥήματος καὶ προτάσεως θεωρεῖ. λεκτέον τοίνυν καὶ ὅπως ἂν τὰ τοῦ λόγου μέρη ἀλλήλοις ὀρθῶς συνταττόμενα ἀποτελοίη τὸν λόγον, ἵνα τέλος ἡ εἰσαγωγὴ ἔχῃ. καὶ διαιρετέον ἀκριβέστερον ἕκαστα καὶ ὁριστέον ἐνταῦθα. Ὅρος στοιχείου.

Ἀρκτέον δ' ἴσως ἀπὸ τοῦ πρώτου. δηλαδὴ τῶν στοιχείων. ταῦτα γάρ ἡ πρώτη καὶ ἀμερής ἐστι τἀνθρώπου φωνή. οὐ δ' ὡς ἔτυχεν ἐπιπλέκεται ἀλλήλοις εἰς σύστασιν συλλαβῆς. ἀλλ' ὡς καὶ τοὔνομα δηλοῖ, στοίχει τε καὶ εὐτάκτως κινούμενά πως συντάσσεται κατὰ λόγον.

Τῶν οὖν στοιχείων τὰ μὲν ἀφ' ἑαυτῶν τυγχάνει ἀποτελοῦντα φωνήν. οἷον τὰ φωνήεντα καλούμενα· τὰ δὲ ψόφον. δηλαδὴ τὰ σύμφωνα πάντα. Φωνὴν δ' οὖν,

ἀλλ' ἐκ τῆς τῶν φωνηέντων ἐπιπλοκῆς. Τούτων δ' αὖ πάλιν τὰ μὲν, ψοφεῖ ἀτελέστερον· οἷον τὰ ἄφωνα. τὰ δὲ, τελεώτερον· οἷον τὰ ἡμίφωνα. Συμπάντων δὲ, τὰ μὲν, προτακτικά· τὰ δὲ ὑποτακτικά. τῶν μὲν γὰρ φωνηέντων προτακτικά, ὡς ἐπὶ τῶν διφθόγγων τὰ α. ε. ο. ὑποτακτικὰ δὲ, τὰ ι. υ. προτακτικόν γε μὴν καὶ αὐτὸ τὸ υ, τοῦ ι· ὡς ἐπὶ τοῦ μυῖα. καὶ υἱός. καὶ ἅρπυια. καὶ ἑτέρων πλειόνων. Τῶν δὲ συμφώνων προτακτικὰ μὲν, ὡς οὐδαμοῦ ἐπὶ τέλει τασσόμενα λέξεως. τὰ δασέα καὶ ψιλὰ καὶ μέσα. τῶν ἀμεταβόλων τὸ λ. καὶ μ. καὶ τῶν διπλῶν τὸ ζ. Καὶ τῶν μὲν δασέων, τὸ φ. καὶ χ, ἐπιδέχεται τὸ θ. ἐχθρός. φθορά. ἀνάπαλιν δ' οὔ. τούτοις δ' ὁμοίως καὶ τὰ ψιλά τε καὶ μέσα ἔχει. ἀκτίς. ἅπτω. ὄγδοον. βδέλλω. ὅτι μὴ ἡ τοῦ γ δ σύνταξις ἐπὶ ὑποτακτικῆς συλλαβῆς μόνον. Ἔτι τε τὰ δασέα τοῖς ψιλοῖς τε καὶ μέσοις οὐδέποτε συμφέρεται προτασσόμενα. ὑποτασσόμενα δὲ τοῖς ψιλοῖς. καὶ ἐν διαστάσει· ἀτθίς. σαπφώ. ἴακχος. οὐκέτι δὲ καὶ τοῖς μέσοις.

T ῶν δὲ ἀμεταβόλων τὸ μὲν ν πρὸ τοῦ μ, κεῖσθαι οὐ πέφυκεν ἐπὶ τῆς αὐτῆς λέξεως. διὸ καὶ ἐπὶ τοῦ κέκλιμαι. καὶ κέκειμαι, τὸ πρὸ τοῦ μ συμβαῖνον ν, ἀποβάλλεται. ἐπικεῖσθαι μέντοι κατ' ἄμφω· ὡς ἐπὶ τοῦ μνεία. ἀμνός. ἀνάπαλιν δὲ τὸ ς. οὐδέποτε γὰρ ὑποτακτικὸν τοῦ μ ἐπὶ τῆς αὐτῆς. καίτοι τοῦ λ. καὶ ν. σπανίως μέντοι. ὡς ἐπὶ τοῦ

ἄλς.

ἅλς. καὶ τίρυνς. καὶ ἔλμινς. Τοῦ δὲ ρ̄, οὗ μαλακωτέρου, πυρσός. διὰ τὸ φωνήεντος δύναμιν ἔχειν τὸ ρ̄ αὐτὸ δέ τι ρ̄, οὐκ ἔστιν ὅτου προτάσσοιτ' ἂν συνταττόμενον. Ἔτι τῶν δασέων τὸ θ̄ καὶ χ̄. συζευγνύμενα τῷ μ̄ ἀποτελεῖ συλλαβὴν ὑποτακτικήν. προτακτικὴν δ' οὔ. ἀριθμός. αὐχμός. Ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν ψιλῶν, τὸ κ̄. καὶ τῶν μέσων. τὸ γ̄. ἀκμή. ὄγμος. Ταυτὸ δὲ τοῦτο συμβαίνει καὶ περὶ τοῦ δ̄, τῷ γ̄. ὄγδοος. καὶ τῷ φ̄ καὶ τ̄ περὶ τοῦ ν̄. ἔτνος. ἀφνειός. Ἔτι τὸ θ̄. καὶ χ̄. τῷ μὲν λ̄. καὶ ν̄. καὶ ρ̄, τῶν ἀμεταβόλων, συντάσσεται προτιθέμενα εἴς τε προτακτικὴν εἴς τε ὑποτακτικήν. τῷ δὲ μ̄, εἰς ὑποτακτικὴν μόνον ὡς εἴρηται. Τὸ δὲ φ̄, ὁμοίως μὲν καὶ τὰ σύστοιχα πρὸς τὸ λ̄. καὶ ρ̄. εἰς μόνην δὲ ὑποτακτικὴν πρὸς τὸ ν̄. ἄφνω. ἀσυλλήπτως δὲ πρὸς τὸ μ̄. ἔχει παντάπασι. Καὶ τὰ ψιλὰ δὲ καὶ μέσα τοῖς ἀμεταβόλοις συντάσσεται. ὡς τὸ θ̄. καὶ χ̄. πλὴν τοῦ π̄. ἀσυμβάτως ἔχοντος πρὸς τὸ μ̄. Καὶ πλὴν τοῦ τ̄. ἀσυντάκτου μὲν τῷ ν̄ εἰς προτακτικὴν συλλαβήν. τὸ μ̄ δὲ προσλαμβάνοντος ὑποτακτικὸν ἐπ' ἄμφω. τμῆμα. ἀτμίς. Καὶ πλὴν τοῦ β̄. ἀσυντάκτως πρὸς τὸ μ̄ καὶ ν̄, ἔχοντος ὅλως. Καὶ πλὴν τοῦ δ̄. τῷ μὲν μ̄, καὶ ἐπιπλεκομένου. καὶ προπλεκομένου δμώς. ἄδμητος. τῷ δὲ λ̄ μὴ δ' ὅλως οἵου τε ὄντος συνάπτεσθαι. Καθόλου δὲ πᾶν σύμφωνον μεταξὺ ὂν δυοῖν φωνηέντοιν περὶ μίαν λέξιν, τῷ

δευτέρῳ συλλαβιστέον. ἄστω. φθόω. καὶ ἐὰν μὴ ᾖ δὲ μία λέξις ἀλλὰ δύο. πάθῃ δὲ ἔκθλιψιν ἡ πρώτη, τὸ πρὸ τῆς ἀποστρόφου σύμφωνον τῷ ἑπομένῳ φωνήεντι συντακτέον. κατὰ ἐκείνου, κατ' ἐκείνου. Ἔτι ἐὰν τύχῃ κατ' ἀρχὴν λέξεως σύμφωνον συμφώνου ἡγησάμενον ἐν συλλήψει, οὐδ' ἐν μέσῳ λέξεως συνθέτου χωρίζεται. Καὶ ὅλως τὰ κατ' ἀρχὴν λέξεως πρὸ ἑτέρων τῷ εἴδει συμφώνων πεφυκότα συντάττεσθαι, ταῦτα δὴ καὶ ἐν μέσῳ λέξεως εὑρίσκοιτ' ἂν ἐν συλλήψει. οἷον ὕβρις. ὅτι καὶ βρέχω. ἀγρός, ὅτι καὶ γράφω. ὅπλον, ὅτι καὶ πλέω. ὕμνος. ὅτι καὶ μνεία. ὅσα δὲ μή, ἐν διαστάσει κεῖται ἀεί. οὔκουν τὸ ἐσθλὸν, ἐν συλλήψει. ὅτι οὐδὲ λέξις ἀπὸ τοῦ σ̄. θ̄. λ̄, τυγχάνει τις ἀρχομένη. οὐδὲ τὸ ὄγδοον, ὅτι οὐκ ἀπὸ τοῦ γ̄ δ̄ ἀρχή. οὐδὲ τὸ ὄγκος ὅτι οὐκ ἀπὸ τοῦ γ̄ κ̄. Ἔτι τὰ αὐτὰ σύμφωνα οὐδέποτε ἐν συλλήψει· ἐκκόπτω οἷον. καὶ ἔλλεισε καὶ κάββαλε. καὶ τὰ τοιαῦτα ἐν διαστάσει. Ἔτι πᾶσα συλλαβὴ εἰς σύμφωνον λήγουσα καὶ τὴν ἑξῆς ἔχει ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένην. Ἔτι οὐκ ἔστιν εὑρεῖν τρία σύμφωνα ἀμέσως κείμενα, ὧν τὰ δύο ταὐτὸ δυναμεῖ.

## Μετάθεσις.

Γίνεται δὲ καὶ μετάθεσις τῶν στοιχείων. καρδία, κραδία. ἀτραπὸς, ἀταρπός. σφάγανον, φάσγανον. ὀλίγος, λοιγός. Καὶ πάθη συμβαίνει τοιαῦθ' ἅττα

τὸ μὲν μακρὸν εἰς βραχέα διαλύεσθαι. ἦγε, ἔαγε· καὶ ἀνάπαλιν συναιρεῖσθαι. ἱερὸν, ἱρόν. δήϊος, δῇος, ταῦτα γε μὴν ἑτέρας ἂν θεωρείας εἴη.

Ὅρος συλλαβῆς.

Οὕτω μὲν οὖν τὰ στοιχεῖα πρὸς ἄλληλα ἔχοντα συντίθησι διαφόρως τὴν συλλαβήν. σύλληψιν οὖσαν στοιχείων εὐαρμόστως συνταττομένων. Ὃν δὲ τρόπον ἡ τῶν στοιχείων συμπλοκὴ οὐδὲν ἄτακτον ἔχει, οὕτω καὶ αἱ συλλαβαὶ κατὰ λόγον ἀλλήλαις συνιοῦσαι τὴν λέξιν ποιοῦσι. καὶ αὖ πάλιν αἱ λέξεις τὸν λόγον.

Ὅρος λόγου.

Ἔστι γάρ τοι ὁ λόγος, σύνταξις λέξεων εὐαρμόστως συντιθεμένων ἔχουσα αὐτοτελῆ.

Ὅρος λέξεως.

Λέξις δὲ μόριος ἐλάχιστον τοῦ κατὰ σύνταξιν λόγου. Καὶ μέντοι καὶ πολλαχῆ ὅμοιόν τι ἐπί τε τῶν στοιχείων καὶ ἐπὶ τῶν λέξεων. καὶ ἐπὶ τῶν λόγων ἔστι θεωρεῖν. Διπλασιάζεται γὰρ οὐ μόνον στοιχεῖον· ἵππος. ἄλλος. ἀλλὰ καὶ συλλαβή· ἀλαλάζω. μεμένηκα. προπροκυλινδόμενος. καὶ λέξις· ἆρες. ἄρες, τὸ Ὁμήρου. καὶ ὦ κύκλωψ, κύκλωψ. τὸ Θεοκρίτου. καὶ ἰοὺ. ἰού, Ἀριστοφάνους. καὶ λόγος. τοῦ δ᾽ ἐγὼ αἴτιός εἰμι. καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν. εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε. μένος δ᾽ αἴθωνι σιδήρῳ, τὸ Ὁμήρου. καὶ τὺ δ᾽ ὡδᾶς ἄρχεο πρῶτος τὺ ὡδᾶς ἄρχεο πρῶτος. τὸ Θεοκρίτου.

Πλεονασμός.

Ε στι καθάπερ στοιχείου ἔστιν οὗ πλεονάζει ὡς τὸ αὐτό. στάχυς, ἄσταχυς. πνοή, πνοιή. τουτὶ ν, τουτονί. οὕτω καὶ συλλαβῆς. λοιπὸν, προλοιπὼν. ἔτυμος. ἐτήτυμος. ἔφης, ἔφησθα. Καὶ λέξεως. τοῦτο μὲν ἐν συνθέσει τοῦτο δὲ ἐν παραθέσει. βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ. χρυσοῦ δὲ στήσας ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα. καὶ ἦ μάλα δὴ τέθνηκε μενοιτίου ἄλκιμος υἱός. ἔνθα μὲν γὰρ τὸ πάντα, ἔνθα δὲ τὸ μάλα πλεονάζον. τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι. καὶ οἱ παραπληρωματικοὶ δὲ οὐδὲν πολλαχῆ εἰς ἔννοιαν συντελοῦσι. καὶ λόγος. ἔοικέ τοι οὔ τοι ἀεικές. τὸ γὰρ οὔ τοι ἀεικὲς παρέλκον. καὶ ὅσσα οἱ αἶσα γινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ. πλεονάζει γὰρ ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

Ἔλλειψις.

Ε στι στοιχείου μὲν ἔλλειψις. γαῖα. αἶα. ἑκατέρωθεν, ἑκάτερθεν, πολλάκις, πολλάκι. συλλαβῆς δὲ, ἀστράπτει, στράπτει. ἀμφιφορεύς. ἀμφορεύς. ἀπόλλωνα, ἀπόλλω. λέξεως δὲ, εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. ἐνδεῖ γὰρ τὸ ἐστίν. καὶ τὸ θεοκρίτου ὁ δέ μοι τὸ λαγωβόλον ἡδὺ γελάσσας ὡς πάρος ἐκ μοισέων ξεινήϊον ὤπασεν εἶμεν. ἐνδεῖ τὸ ὑπέσχετο. λόγου δὲ ἔλλειψις. κἄπειτ᾽ ἀπὸ ταρσοῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖν. ἀλλ᾽ οὐκ ἀπὸ γῆς ὕπερ ἐλλείπει τὸ ἠβούλου τὸ τοιοῦτο καὶ τὸ, εἰ μὲν κατέδυσέ τινα. εἰ δὲ μὴ ἀνεκρούοντο πρὶν εἰς χεῖρας

ἐλθεῖν. ἐνδεῖ γὰρ τὸ εὖ εἶχεν. ὅμοιον δ' ἂν εἴη καὶ τὸ, τὸν ἅπαξ ῥηθέντα λόγον δὶς καὶ τρὶς καὶ πολλάκις λαμβάνονται ἀπὸ κοινοῦ ἐννοεῖν. οἷον κόσμος ἀνθρώπῳ φρόνησις. σωφροσύνη. δικαιοσύνη. ἀνδρία. πᾶσι γάρ τοι προσυπακούεται τὸ κόσμος ἐστί.

Ὑποτακτικὴ θέσις.

Ε τι ὡς ἐπὶ τῶν συλλαβῶν ἐστιν ἃς ὑποτασσομένας μηδέποτε προτασσομένας εὑρεῖν, οὕτω τοι καὶ ἐπὶ τῶν λέξεων. τὰ γὰρ ὑποτακτικὰ τῶν ἄρθρων καὶ αἱ ἐπιταγματικαὶ ἀντωνυμίαι, καὶ τὰ ὑποτακτικὰ τῶν ῥημάτων τοιάδε. ταυτὶ δὲ ἔστι καὶ ἐπὶ τοῦ λόγου. τὸ τοιοῦτο γάρ τοι συνημμένον. εἰ περιπατεῖ σωκράτης, κινεῖται.

Διάλυσις καὶ συναίρεσις.

Ε τι ὡς τὰ στοιχεῖα ἀνάλυσιν καὶ συναίρεσιν πάσχει οἷον ἦγεν ἔαγεν, οὕτω καὶ συλλαβή. πηλείδου, πηλείδαο. ἑρμέας, ἑρμῆς καὶ λέξις κατὰ ταὐτὸν ἐδηλώς καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου λέξεις δύο εἰς μίαν, οἷον, βαρὺ στενάχων, καὶ δάκρυ χέων, βαρυστενάχων, καὶ δακρυχέων, καὶ λοιπός. συντίθενται μὲν γὰρ συνδεδεμένοι ἀλλήλοις οἱ λόγοι διῄρηνται δὲ ἀσύνδετοι ὄντες.

Μετάθεσις.

Κ αἱ μὲν δὴ καὶ συλλαβαὶ μετατίθενται τοῖς στοιχείοις ὁμοίως. κελαρύζα. λακέρυζα κρυπτοκέφαλος, κεπτοκρύφαλος. καὶ λέξις. οἷον εἴ τις θεὰς

σεμνὰς τὰς σεμνὰς θεὰς λέγοι. καὶ ἄπειρον θεῖον τὸ θεῖον ἄπειρον. ἔνθα μὲν γὰρ τὸ σεμνάς. ἔνθα δὲ τὸ θεῖον προτάττειν σύνηθες. καὶ λόγος. οἷον τὸ καλούμενον προθύστερον. οἱ δ' αὖ ἐζεύγνυν τε πύλας καὶ ἀπώζευν ὀχῆας.

Δυνάμεις.

E τι οὖν τρόπον τῶν στοιχείων τὰ μὲν φωνήεντα τὰ δὲ σύμφωνα, ταύτῃ καὶ τῶν λέξεων. τὰς μὲν, οἷον τε προφέρεσθαι καθ' αὑτάς. οἷον τὰ προστακτικὰ τῶν ῥημάτων. καὶ τὰς κλητικὰς τῶν ὀνομάτων καὶ ἀντωνυμιῶν. ἔσθ' ὅτε. τὰς δὲ, οὐκ ἔστιν ἄνευ ἑτέρου τοῦ προσενεχθῆναι κατὰ διάνοιαν ἐντελῆ. οἷον προθέσεις τε καὶ συνδέσμους. αἱ γὰρ τοιαῦται λέξεις ἀεὶ συσσημαίνουσι προσκείμεναι δηλονότι ἑτέροις. ὅθεν δὴ αἱ σημασίαι τούτων μεταπίπτουσι πρὸς τὴν τῶν συναπτομένων αὐτοῖς δύναμιν δηλονότι, οἷον ἡ μετὰ ἕτερον μὲν τῇ αἰτιατικῇ συναπτομένη. ἕτερον δὲ τῇ γενικῇ. καὶ σὺν τοῖς ῥήμασιν ὁμοίως καὶ τοῖς συνδέσμοις. ἡ μὲν οὖν ἀλλήλοις ὅμοια στοιχεῖον καὶ συλλαβὴ καὶ λέξις καὶ λόγος, εἰρήσθω μέχρι τοσοῦτον.

Ἀνάλογον.

K οινὸν δ' ἀνάλογον λέξεως, καὶ λόγου, τὸ τὸν μὲν λόγον παρὰ τὴν ποιὰν τῶν λέξεων σύνθεσιν ὀρθῶς ἔχειν. καὶ μή. τὴν δὲ λέξιν παρὰ τὴν τῶν συλλαβῶν καὶ στοιχείων. ὅ, τε γὰρ βαρβαρισμὸς ἁμάρτημα περὶ λέξιν ἐστίν. ὅ, τε σολοικισμὸς ἁμάρτημα περὶ λόγον.

Βαρβαρισμός.

Καὶ ποσαχῶς μὲν ὁ βαρβαρισμὸς, τοσαχῶς δὲ καὶ ὁ σολοικισμός. ἢ γὰρ ἐνδείᾳ βαρβαρίζων τις ἐλέγχεται. δημοσθένους. δημοσθένου. γεγράφασι. γέγραφαν. Ἢ πλεονασμῷ. αἰσχίνου, αἰσχίνους. κοιμῆσαι κοιμάσσαι. τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ διαιρούμενον ἀπαύλως. κοῖλον, κοΐλον. Ἢ μεταθέσει. κρόταφον. κόρταφον. δίφρον. δρίφον. Ἢ ἐναλλαγῇ. φιάλη, φιέλη. ὕαλον, ὕελον. αἰνείου, αἰνία. Καὶ περὶ προσῳδίαν. φίλος, φιλός. μισθωτὸς, μίσθωτος. Καὶ περὶ χρόνον τε καὶ γραφήν. νίκος τῷ ι δέον τῷ ει. περὶ ὧν ἅμα καὶ εἴρηται πρότερον τὸ ὀρθόν.

Σολοικισμός.

Ὁμοίως δέ τοι καὶ ὁ σολοικισμός. ἢ γὰρ ἐνδείᾳ. ἔρχονται πεδίοιο. ἐνδεῖ γὰρ ἡ διά. Ἢ πλεονασμῷ. ἐξ οὐρανόθεν. πλεονάζει γὰρ ἡ ἐξ. Ἢ ἐναλλαγῇ. τόξων εὖ εἰδώς. ἀντὶ τοῦ τοξεύειν. νέον δ' ἐσαγείρατο θυμόν. ἀντὶ τοῦ νεωστί. ἀκτίνεσσιν ἐοικότες, ἀντὶ τοῦ ἐοίκασιν. τῷ τοι προφρονέως ἐρέω. ἀντὶ τοῦ διό. εἴσω ἁλὸς εὐρέα κόλπον. ἀντὶ τοῦ εἰς εὐρέα κόλπον. τοιοῦτο δὲ καὶ τὰ παρεπόμενα τοῖς τοῦ λόγου μέρεσιν. οἷον εἶδος. γένος. ἀριθμὸν. σχῆμα. πτῶσιν. διάθεσις, πρόσωπον, καὶ χρόνος. Ἢ ἐπιρρήματα. ἢ προθέσεις. ἢ τάξιν συνδέσμων. καὶ συνδέσμους αὐτοὺς ἐναλλάσσειν.

Εἶδος.

Εἶδος μέν· δῖα γυναικῶν ἡ μελάντερον ἠΰτε πίσσα. Γένος δέ· αἴθη θῆλυς ἐοῦσα. καὶ οὐκ ἂν ἐφ' ἡμετέρων ὀχέων πληγέντες, ἀντὶ τοῦ πληγεῖσαι. Ἀριθμὸν δέ, θέπαιαν γραῖαν τε. ἀντὶ τοῦ θεπαιαί. Σχῆμα δέ, αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι. ἀντὶ τοῦ ἐμαυτόν. Πτῶσιν δέ, νεστορίδα δ' ὁ μὲν οὔτασεν· ἀντὶ τοῦ νεστοριδῶν. καὶ ἀστράπτων ἐπιδέξια. ἀντὶ τοῦ ἀστράπτοντα. καὶ δοιοὺς δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνους ἐξ ὁμόθεν πεφυῶτας. ὁ μὲν πτελέης. ὃ δ' ἐλαίης. Διάθεσιν δέ, ὁρῶμαι. ἀντὶ τοῦ ὁρῶ. Πρόσωπον δέ, ὅσσοι θεοί εἰσ' ἐν ὀλύμπῳ. σοί τ' ἐπιπείθονται καὶ δεδμήμεσθα. καὶ σφέτερον πατέρ' ὑμνείουσαι. ἀντὶ τοῦ ὑμέτερον. Χρόνον δέ, ἐγὼ δ' ἄγω βρισηΐδα ἀντὶ τοῦ ἄξω. Περὶ ἐπιρρήματα δὲ σολοικισμὸς ἐξ ἀναλλαγῆς. εἴσω δόρπον ἐκόσμει. ἀντὶ τοῦ ἐντὸς. καὶ ἐγγύθεν ἱσταμένη, ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. Περὶ δὲ προθέσεις εἰς ἀγαμέμνονα δῖον. ἀντὶ τοῦ πρὸς ἀγαμέμνονα. καὶ ὑπὸ ἴλιον ἦλθον. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἴλιον. Περὶ δὲ συνδέσμους αὐτὸς μὲν ἐγὼ μενέω, ἀλλ' ἕταρον πέμπω, ἀντὶ τοῦ ἕταρον δέ. καὶ κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν. ἀντὶ τοῦ κρατερὸν γάρ.

Μετάθεσις.

Σολοικισμὸς δ' ἐκ μεταθέσεως. ὡς τὸ Μενάνδρου θυγάτριον ἢ νῦν ἡ μοῖρα δίδωσί μοι. ἢ δόξαν, ἤτοι διαβολήν. τὸ γὰρ τοι ὀρθῶς ἔχον, ἤτοι δόξαν, ἢ διαβολήν. ταῦτα γε μὴν πάντα εἰ καὶ τοῖς

ποιηταῖς

ποιητοῖς σχήματ' ἄττα ἐστὶν, ἃ μὲν μέντοι ὡς παρα-
δείγματα κείσθω τοῦ περὶ τὸν πεζὸν λόγον σο-
λοικισμοῦ. Ἐπεὶ δὲ περὶ λόγου συντάξεως κα-
ταλλήλου θεωροῦμεν, περὶ αὐτοῦ πρότερον τοῦ
καταλλήλου ῥητέον κοινῇ. εἶτα περὶ ἑκάστα τῶν
μερῶν ἰδίᾳ θεωρητέον τὸ ὀρθόν τε καὶ μή. Ἔστι
μὲν οὖν οὐκ ἐν τοῖς ὑποκειμένοις τὸ ἀκατάλληλον
καὶ μὴ, ἀλλ' ἐν τῇ συντάξει τῶν λέξεων αἷς πα-
ρέπεται τὸ μεταποιεῖσθαι εἰς τὸ δέον. εἰ γοῦν ὑπού-
σης θηλείας λέγοι τις αὕτη με ἔτυψεν, σολοι-
κίζει διὰ τὸ ἀκατάλληλον τῶν λέξεων κἂν ἀλη-
θεύει τῷ γένει. εἰ μὲν τοιοῦτος με ἔτυψεν, οὐδὲν
ἁμαρτάνει. ἔχει γὰρ τὸ τοῦ καταλλήλου δέον ὁ λό-
γος. ὥστε αἱ λέξεις ἀναμεμερισμέναι εἰς θέσεις ἰδί-
ας, τὰ ὁπωσοῦν παρεμπίπτοντα εἰς οὐκ ἐπιβάλ-
λουσαν θέσιν ἐλέγχουσιν διὰ τῆς παρ' ἑαυτῶν
ἀκολουθίας. Τῶν τοίνυν τοῦ λόγου μερῶν, ἃ
μὲν εἰς ἀριθμοὺς καὶ γένη καὶ πτώσεις μετασχημα-
τιζόμενα, ἃ δὲ εἰς πρόσωπα καὶ ἀριθμούς. ἃ δὲ μη-
δὲν ἐπιδεχόμενα τοιοῦτό τι. ἀλλὰ καθ' ἕνα μόνον
σχηματισμὸν ἐκφερόμενα. ταῦτα δὴ μεταλη-
φθέντα ἐξ ἰδίων μετασχηματισμῶν εἰς τὰς δεού-
σας ἀκολουθίας ἀριθμῶν ἢ προσώπων ἢ γενῶν
τῇ τοῦ λόγου συντάξει, ἀναμεμέρισται εἰς ἐπι-
πλοκὴν τοῦ πρὸς ὃ φέρεται ἕκαστον δεῖ. οἷον εἰ οὕτω
τύχῃ πληθυντικὸν πρὸς πληθυντικὸν. κατὰ τὴν
τοῦ αὐτοῦ προσώπου παρεμπίπτωσιν. γράφομεν

ἡμεῖς. μανθάνουσιν ἄνθρωποι. τὸ γὰρ ἐν μεταβάσει τοῦ προσώπου οὐ πάντως ἀπαιτήσει τὸ αὐτὸν ἀριθμόν. ἔστι γὰρ φάναι καὶ τύπτουσι τὸν ἄνθρωπον, καὶ τύπτουσι τοὺς ἀνθρώπους.

Κατὰ πτῶσιν.

Ὁ αὐτὸς δὲ λόγος καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ γένος ἢ πτῶσιν ἢ πρόσωπον λαμβανομένων. ἔτι γὰρ καὶ τὸ ἐν μεταβάσει ἀδιαφορεῖ. ὑμῶν αὐτὸς ἀκροᾶται. ἡμῶν αὐτοὶ ἀκροῶνται. καὶ οὕτω εἰ συνέλθῃ κατὰ τὴν αὐτὴν πτῶσιν, ἀποπεσεῖται εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον. ἡμῶν αὐτῶν ἀκροῶνται. εἰ μὴ παρέμπτωσις συνδεσμικὴ τὸ πρόσωπον διαστήσει. ἡμῶν καὶ αὐτῶν ἀκροῶνται.

Κατὰ γένος.

Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν γενῶν. οὗτοι οἱ ἄνδρες, τούτους τοὺς ἄνδρας. πάλιν γὰρ τὸ ἐν μεταβάσει τοῦ προσώπου ἀδιαφορήσει καὶ κατὰ γένος. καὶ κατὰ ἀριθμόν. τούτους ἡ γυνὴ ὕβρισεν.

Κατὰ πρόσωπον.

Καὶ ἤδη προσώπου. ἐκεῖνος πατὴρ ὢν ἐπιμελήσεται τοῦ παιδός. ἀλλὰ δὴ καὶ σοῦ. καὶ ἐμοῦ. εἴπερ οὖν μὴ ἤδη συμβαίνει τῇ λέξει τὸ τὴν διάκεισιν δυνάμενον φανερῶς ποιεῖσθαι, ἀδιαφορήσει τῷ τὸ ἐπιπλέκεσθαι διαφόροις τῷ γένει. ἢ τῇ πτώσει ἢ τῷ ἀριθμῷ. ἢ τῷ προσώπῳ. ἢ τοιούτῳ τινί. ἀνέλεικτα γὰρ οὕτω τὰ τοῦ μετασχηματισμοῦ γίνεται. καλῶς γράφω. γράφεις, ἔγραψα. δῆ-

λον γὰρ ὅτι κατάλληλος πάντῃ ἡ σύνταξις. ἡ γὰρ τοῦ ἐπιῤῥήματος σύνοδος μὴ οὖσα δεκτικὴ ἀριθμῶν. ἢ προσώπων ἢ πτώσεων, ἢ χρόνων, ὧν παραδέχεται τὸ ῥῆμα, ἀκώλυτον τὴν ἐπιπλοκὴν ἴσχει καὶ ἥκιστα ἐκ τοῦ ἐλεγχομένην ὁμολογοῦσα. οὐκ ἔτι δὲ ταυτὸ συμβαίνει καὶ ἐπὶ τοῦ καλός. προσώπου γὰρ τρίτου ἀριθμοῦ ἑνικοῦ τουτί. ὅθεν καὶ πρὸς ἑνικὸν τὸ γράφει ἡ σύνταξις. καλὸς γράφει. καὶ αὖ πάλιν ἐπεὶ τὸ καλὸς οὐ παρέμπτωσιν χρόνου σημαίνει ἀδιαφορεῖ χρόνοις συνταττόμενον διαφόροις. καλὸς γράφει. ἔγραψε. γράψει.

Κατὰ ἐπίρρημα.

Ε τι τῶν ἐπιῤῥημάτων τὰ εἰς διαφόρους ἀναμεριζόμενα χρόνους, προσώποις μὲν διαφόροις καὶ ἀριθμοῖς συντάσσεται. χρόνοις δ᾽ οὔ. κατέβην χθὲς κατέβης. κατέβη. καταβαίνει δὲ ἢ καταβήσομαι οὔ. Ὡσαύτως δὲ καὶ ὅσα σημαινόμενον ἐπιδέχεται ἐγκλίσεως. οἷον εἴθε. ἄγε. ἡ γὰρ προστακτικὴ, ἀνεπίπλοκος τῇ εὐκτικῇ. τἆλλα δὲ σημασίας ἀμοιροῦντα τοιαύτης ἀκώλυτον ἔχει ἐπὶ πασῶν τῶν ἐγκλίσεων τὴν σύνταξιν.

Κατὰ σύνδεσμον.

Κ αὶ οἱ σύνδεσμοι δὲ οὐδὲν τῶν εἰρημένων τεμνόμενοι ἀδιαφόρως τὰς συνδέσεις ποιοῦνται πρὸς διάφορα γένη ἢ πτώσεις ἢ πρόσωπα. εἴγε μὴν καὶ ἐπ᾽ αὐτῶν γένηταί τις ἐν μέρει διαφορὰ, κἂν τὰ περὶ τὴν σύνταξιν σώζοιτο. οἶδ᾽ ὁ ἂν ὅτι τὰ μὴ γεγονότα ἀναιρῶν θέ-

λει παριστᾶν αὐτὰ εἰς τὸ δύνασθαι. ὅθεν ἄρα καὶ δυνητικὸς εἴρηται. δεῖ δὲ τοῦτο παρῳχημένοις συντάσσεσθαι πλὴν τοῦ παρακειμένου. εἰ οὖν τις λέγοι γράψω ἄν, ἀκαταλλήλως συντάττει.

Κατὰ ἀντωνυμίαν.

Ἐπειδὴ τῶν ἀντωνυμιῶν τὸ ἐμοὶ εὐθὺ τρίτου οὐ τίθεται, ὡς διελεγχόμενον καὶ ἀπὸ τοῦ συζύγου τοῦ οἱ. δῆλον δ' ὅτι οὐδὲ τὸ οἱ εὐθὺ πρώτου διὰ τὸν αὐτὸν λόγον. ἤγουν μὴν αὐτὸς τρίτου οὖσα, καὶ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ συντάττεται. ὅτι οὐδὲν ἀκόλουθον πρόσωπον κατὰ συζυγίαν ὑπάρχει, ὃ αὐτὸ ἀλλότριον συνελέγξειεν. αὐτὸς οὖν ἐγώ. αὐτὸς σύ.

Ἑαυτούς.

Ὅλως γὰρ οὐδὲν συμβαίνει ἁμάρτημα περὶ τὰ ἐν ἀκολουθήσει ὡρισμένῃ μὴ ὄντα, γενόμενά γε μὴν ἔκτου ἀκόλουθα. οὐκ ἔτι παρὰ τὸ δέον συνοισθήσεται. οὐκοῦν τὸ ἑαυτοῦ εὐθὺ πρώτου ἐν κοινῇ. οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐμαυτοῦ διελέγξεται. τὸ ἑαυτὸν δ' ἴσως. ἔστι γὰρ καὶ τὸ ἐμαυτὸν, οὔτε μὴν τὸ σύ. ἢ ἐγὼ εὐθὺ διαφόρων γενῶν φαύλως. ὃ γάρ τοι διακριτικὸν γένους. σὺ οὖν αὐτός. σὺ αὐτὴ ἐγώ. αὐτός. ἐγὼ αὐτή.

Ῥήματα.

Ὁ αὐτὸς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ῥημάτων λόγος. αἱ γὰρ κυρίως ἐγκλίσεις εἰς πρόσωπα καὶ ἀριθμοὺς μερισθεῖσαι, τὸ ἀκατάλληλον συνελέγχουσι δι' ἀριθμῶν

καὶ προσώπων. ἡ δ' ἀπαρέμφατος ἀμοιρήσασα τούτων, ἐνθὶ πάντα πρόσωπα. καὶ ἐνθὶ πάντας ἀριθμοὺς ἐπιβάλλει. γράφειν ἐμὲ. ὑμᾶς. σέ. ἡμᾶς. χρόνου γε μὴν καὶ διαθέσεως οὐκ ἀμοιροῦσα, παρὰ τὴν τούτων ἐναλλαγὴν τὸ ἀκατάλληλον ἐμφανίζει.

Μετοχαί.

Δῆλον ταυτὸ ἔστι καὶ ἐκ τῶν μετοχῶν. αἷς μετουσία γένους καὶ πτώσεως καὶ ἀριθμοῦ. οὐ μὴν δὲ καὶ προσωπικῆς διαθέσεως καὶ ψυχικοῦ τοῦ βουλήματος. δι' ὃ δὴ καὶ παρὰ τὰ μὴ προσόντα ταῦτα οὐδὲν φαῦλον συμβαίνει. γράψας ἀνέστην. ἀνέστης. ἀνέστη. ἀνάστηθι. ἀνασταίην.

Ῥήματα.

Ἔτι τὸ ἔλεγον καὶ τὰ ὅμοια ἐνικὰ ὄντα διὰ τὸ συμπίπτειν τῷ τρίτῳ πληθυντικῷ καταλλήλως συντάσσεται τῷ πληθυντικῷ. ἔλεγον ἐκεῖνοι. ὑπεξαιρείσθω τὰ δωρικά. ἡ γὰρ ἐν αὐτοῖς καταβιβαζομένη ὀξεῖα διΐστησι τὴν πρὸς τὸ ἐνικὸν σύμπτωσιν.

Ὀνόματα.

Ὁμόλογον δὲ καὶ τὸ τὰ συμπίπτοντα ἤτοι κατὰ γένος ἢ καθ' ὁτιοῦν ἀφίστασθαι τοῦ ἀκαταλλήλου. οἷον σοφὸς ἡ θεός. καὶ ὅλως τὰ τεχνή. τὸ μὲν θεός, σαφὲς κἂν πρὸς θηλυκὸν τάσσηται. τὸ δὲ κλυτὸς καὶ ἄγριος οὔ. ὅθεν ἐναλλαγὴ τὸ κλυτὸς ἱπποδάμεια.

Μετοχή.

Ὁμόλογον δὲ καὶ τὸ, τὸ γράφων συντάττεσθαι παρατατικῷ. ἢ δηλονότι συνεμπτώσει παρατατικοῦ ἐπιδέχεται γράφων ἔχαιρον.

Ἀπαρέμφατον.

Καὶ τὸ ἀπαρέμφατον δὲ γράφειν, μεταληφθὲν ἐξ ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ, κατάλληλον ἀποτελεῖ λόγον ἐν συντάξει τῶν τοιούτων ἐπιρρημάτων. συνέβη χθὲς γράφειν Σωκράτη. συμβαίνει σήμερον γράφειν Σωκράτη.

Διάθεσις.

Δῆλον δέ τοι καὶ ἐπὶ διαθέσεως. τὰ γὰρ καλούμενα μεσότητος ῥήματα συνεμπτώσει ἀναδεχόμενα ἐνεργείας καὶ πάθους οὐδὲν παρὰ τὰς διαθέσεις ἁμαρτάνεται.

Πρόσωπον.

Καὶ ἐπὶ συμπτώσεως δὲ προσώπου δῆλον ταυτό. τὸ γὰρ νικῶ, κατάλληλον μὲν ἐπὶ πρώτου ὁριστικοῦ καὶ τρίτου εὐκτικοῦ. ὡς ἔχει τὸ παρ' Ἀλκμᾶνι νικῷ δ' ὁ κάρρων. ἀκατάλληλον δὲ ἐπὶ δευτέρου ὁριστικοῦ. ἢ δεύτερον τὸ νικᾷς. Τὸ μὲν οὖν κατάλληλόν τε καὶ μὴ, τῆς συντάξεως οὕτω πως ληπτέον. καὶ ὅτι τὸ μεταβατικὸν, καὶ ὅλως τὸ πρὸς ἕτερον τῶν μερῶν, πρὸς γὰρ τὰς διαφόρους τούτων δυνάμεις, διάφορα καὶ τὰ τῆς συντάξεως ὡς ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα ἔσται δῆλον.

Τὶ τὸ

Τί τὸ εὖ συντάττειν.

Διὸ καὶ εἴη ἂν τὸ εὖ συντάττειν, κατάλληλως ἐπιπλέκειν πρὸς ἄλληλα τὰ τοῦ λόγου μέρη· ὡς ὁ λόγος ὁ ὀρθὸς λέγει. καὶ τοὐναντίον τὸ σολοικίζειν· ἁμαρτία γὰρ περὶ σύνταξίν τι καὶ φράσιν ὁ σολοικισμός. τὸ δὲ ὀρθὸν ἐν τοῖς παρ᾽ ἐνδοξοτέροις τῶν λογίων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ λεγομένοις. ἐκ τούτων γὰρ καὶ περὶ τούτων ἡ γραμματικὴ θεωρία καὶ μέθοδος.

Περὶ ὀνόματος.

Τῶν δὲ τοῦ λόγου μερῶν τὰ πρωτεῖα εἴληχε τοὔνομα καὶ ῥῆμα. τῶν μὲν γὰρ ἄλλων χωρὶς γίγνοιτ᾽ ἂν λόγος τέλειος. ἄνευ δὲ τουτωνὶ οὐκ ἂν γίγνοιτο. διαφερέτω δὲ μηδὲν ὄνομα λαβεῖν ἢ ἀντωνυμίαν.

Ὅρος ὀνόματος.

Ἔστι δὲ τοὔνομα μέρος λόγου πτωτικὸν σημαντικὸν ἄνευ χρόνου. ἤδη δὲ τούτου τὰ μὲν, κατὰ φωνήν· τὰ δὲ, κατὰ σημασίαν. κατὰ μὲν φωνὴν πρωτότυπον καὶ παράγωγον. κατὰ δὲ σημασίαν, κύριον, προσηγορικὸν. ἐπίθετον. καὶ ὅσα εἴρηται πρότερον. διῄρηται δὲ καὶ τὰ τοῦ παραγώγου. εἰς πατρωνυμικὸν. κτητικὸν. συγκριτικὸν. ὑπερθετικὸν. ὑποκοριστικὸν. παρώνυμον. καὶ ῥηματικόν.

Κύριον.

Ἔστι δὲ κύριον τὸ τῆς πρώτης καὶ κατὰ μέρος οὐσίας σημαντικόν. οἷον Σωκράτης, Πλάτων.

Προσηγορικόν.

Προσηγορικὸν δὲ, τὸ τῆς κοινῆς καὶ καθόλου οὐσίας. οἷον ἄνθρωπος. ἵππος.

Ἐπίθετον.

Ἐπίθετον δὲ, τὸ κατὰ κυρίων ἢ προσηγορικῶν λεγόμενον. οἷον ἀνδρεῖος. ταχύς.

Σύνταξις ἐπιθέτου.

Τοιοῦτον δ' οὖν τὸ ἐπίθετον, οὐ μόνον ὁμογενῶς τε καὶ ὁμοπτώτως καὶ ὁμοαρίθμως τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς πρόσκειται. ἀλλὰ καὶ πλαγίως συντάσσεται ὀνομάτων ἑτέρων αἰτιατικῇ. ἡ γὰρ τῆς δοτικῆς χρῆσις οὐ πάνυ τοι ἀκριβής. ὑγιὴς οὖν τὸ σῶμα. καὶ λευκὸς τὴν τρίχα. καὶ πυρρὸς τοὺς ὀφθαλμούς.

Ἐνάρθρως.

Καὶ τὰ μὲν, ἐνάρθρως. τὰ δὲ, ἀνάρθρως. ἐνάρθρως μὲν, ἔνθα ἡ τοῦ ὑπαρκτικοῦ μετοχὴ ἀποῦσα ὅμως ἐπινοεῖται. οἷον ὁ ἀγαθὸς σωκράτης φιλοσοφεῖ. τὸ γὰρ ἐντελὲς ὁ σωκράτης ὁ ὢν ἀγαθός. ὥστε εἰ καὶ τὸ κύριόν γε προτάττοιτο, οὐδ' οὕτως ἄνευ ἄρθρου τὸ ἐπίθετον λέγοιτ' ἄν, ὁ Σωκράτης γάρ τοι ὁ ἀγαθὸς φαμὲν, ἑκατέρῳ τῶν ὀνομάτων ἄρθρον συνάπτοντες. οὕτω γὰρ συμβαίνειν ἀνάγκη προηγουμένου τοῦ κυρίου ἢ προσηγορικοῦ. Ἀνάρθρως δέ τοι προφέρεται, ἔνθα τὸ ὑπαρκτικὸν αὐτὸ ῥῆμα μόνον, ἢ λεγόμενον, ἢ νοούμενον. Σωκράτης ἀνὴρ ἀγαθός. Ἀριστοτέλης σοφός. ταῦτα

γε μὴν

γε μὴν καὶ εἰς τὸ ἄρθρον γενικὴν πληθυντικοῦ μεταβάλλειν οὐδὲν ἂν κωλύει. Σωκράτης τῶν ἀγαθῶν ἐν. Ἀριστοτέλης τῶν σοφῶν. Τὰ μὲν οὖν κύριά τε καὶ προσηγορικὰ ὁμογενῶς τε καὶ ὁμοιοπτώτως καὶ ὁμοιαρίθμως σφίσι τὰ ἐπίθετα ἔχει. Συμπαραλήφθω δὲ τούτοις καὶ τὰ ὁμώνυμα, ὧν ὄνομα μὲν κοινόν. ὁ δὲ κατὰ τοὔνομα λόγος τῆς οὐσίας διάφορος. Καὶ τὰ συνώνυμα, ὧν τό, τε ὄνομα καὶ ὁ λόγος κοινός. Καὶ τὰ ἔθνους δηλωτικά. Καὶ τὰ περιεκτικά. οἷον τὰ ἅμα δηλοῦντα τὸ περιέχον καὶ τὸ περιεχόμενον. οἷον δαφνών. κοιτών. Καὶ τὰ μιμητικῶς πρὸς τὰς τῶν ἤχων ποιότητας πεποιημένα. Καὶ πρὸς τούτοις τὰ γένους ἢ εἴδους σημαντικά. οἷον ἄμπελος φυτὸν ἄμπελος ἐλαία. Καὶ τὰ ἀπολελυμένα. οἷ τὰ καθ' ἑαυτὰ νοούμενα. θεός. λόγος.

Περὶ δὲ τῶν λοιπῶν κατὰ σημασίαν εἰδῶν ποίαν τινὰ σύνταξιν ἔχει. λέγωμεν. Τὰ μὲν οὖν πρὸς ἕτερον ἀεὶ θεωρούμενα, καὶ διὰ τὴν τοιαύτην σχέσιν ὀνομαζόμενα πρός τι, καθ' ὑπεροχὴν μὲν ὄντα ἢ καθ' ὑποταγήν, ἀπὸ εὐθείας εἰς γενικήν, τὴν πρὸς ἃ ἡ σχέσις ἀποδίδοται. οἷον πατήρ, υἱοῦ. δοῦλος, δεσπότου. διπλάσιον ὑποδιπλασίου. Ὡσαύτως δὲ καὶ κατὰ διαφορὰν λεγόμενα. οἷον ἄλλο. ἕτερον. διάφορον. καλείσθω δὲ διαφορικά. ἐξ ἴσου δὲ ὄντα, ἀπ' εὐθείας πρὸς δοτικήν. ὡς τὸ φίλος τῷ δεῖνι. καὶ ἴσος. καὶ γείτων. καὶ ὅμοιος. καὶ

ὁ αὐτός. καὶ ὁ ἐναντίος. καὶ ὅσα ἐκ τοῦ ὁμοῦ. ἢ τῆς
σὺν τυγχάνει συγκείμενα. οἷον ὁμοούσιος. ὁμο-
φυής. σύμψηφος. σύνεδρος. Τὰ δὲ πρὸς γενι-
κὴν ταῦτα συντάσσειν κτητικοῦ ἂν εἴη, οὐ τοῦ
περὶ τὸ πρός τι ἐτύμου. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἀπὸ
τοῦ ὁμοίου καὶ ἴσου. καὶ τῶν τοιούτων. οἷον ὁμοιο-
σχήμονον. ἰσοπαλής.

## Ὡς πρός τι.

Τὰ δὲ ὡς πρός τι οἷον τὰ ἀμέσως ἀντικείμενα, διε-
ζευγμένως ἀλλήλοις συντάσσεται. ἤτοι ἡμέρα
ἐστὶν ἢ νύξ. φῶς, ἢ σκότος, ἢ ζωή, ἢ θάνατος. ἢ νόσος.
ἢ ὑγίεια.

## Πευστικά.

Τὰ δὲ πευστικά. οἷον τὰ ἀπόκρισιν ὡρισμένως ζη-
τοῦντα, ἥκιστα ἄρθροις συντάσσεται ἐπ' ἐρω-
τήσει ἀρκτικῇ λόγου. ὅτι τὸ μὲν πύσμα ἀγνοοῦν-
τος. τὸ δὲ ἄρθρον ἀναφέροντος. τίς. ποῖος. πότερος.
πόστος. πόσος. πηλίκος. ποδαπός. ποσταῖος. ἐπ' ἀν-
τερωτήσει δὲ χεῖ τοῦ εἰρημένου καὶ ἐνάρθρως ἔσθ'
ὅτε. οἷον τὰ ποῖα λέγεις; τὸν τίνα; καὶ ὁ τίς ἐρω-
τᾷς; συνάπτεται δὲ τὰ ἐρωτηματικὰ ταῦτα καὶ
μάλιστα τὸ τίς, τῶν ῥημάτων τοῖς ὑπαρκτικοῖς τε
καὶ κλητικοῖς, ἐπαγομένου τε ὀνόματος. καὶ εἰ
αὐτωνυμία ἐκ τρίτου πρόσκειται. τίς ἐστιν οὗτος;
ἢ τίς ὅδε καλεῖται; ὅτι Σωκράτης. καὶ ἐλλειπτι-
κῶς τοῦ ὑπαρκτικοῦ. τίς οὗτος; εἴγε μὴν τὸ τίς

τάττηται μόνον. παντὶ ῥήματι συνάπτεσθαι δυνατὸν ἂν εἴη. τίς βαδίζει; τίς διαλέγεται; καὶ εἰ μὲν αὐτῶν μία ἀποδοθείη, ἥκιστ' ἂν ἐπερωτήσεως δέοι. οἷον τίς γράφει; ἐγώ. εἰ δ' ὄνομα, ἔτι δεῖ ἐρωτήσεως ἑτέρας διὰ τὸ τοῦ ὀνόματος ὁμώνυμον καὶ ἄλλως πολύσημον. τίς γράφει; Ἡσαΐας. τίς Ἡσαΐας; ὁ Νικολάου. Διαπορητικῶς δὲ ἐρωτῶν, πρὸς ὑποτακτικὸν συντάξεται. πότερον σιωπῶ; τί λέγω; ὅλως τε ἡ ἐρώτησις, ὑποτακτικὸν τοῦ ῥήματος ἀπαιτεῖ. βούλει, εἴπω.

Ἀόριστα.

Καὶ τὰ μὴ δηλοῦντα δὲ ὡρισμένως μηδὲν, καὶ διὰ τοῦτο ἀόριστα προσαγορευόμενα, οὐ συντάσσεται ἄρθροις. ὅς τις. ὁποῖος. ὁπότερος. τὶς, ἐγκλινόμενον. τὸ δ' ἐν τούτοις ἀρκτικὸν ὁ, οὐκ ἄρθρον, ἀλλὰ λέξεως μέρος.

Ἀναφορικά.

Τὰ δὲ ἀναφορικὰ, καὶ αὐτὰ ὡς τὰ πευστικὰ καὶ ἀόριστα ἐπί τε ποσοῦ καὶ ποιοῦ λέγεται. τοῖς τε κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς συντάσσεται. ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιοπτώτως, καὶ ὁμοιώσεως ἢ δείξεως ἕνεκα. Ἔστι δ' ὅτε καὶ θαυμαστικῶς προφερόμενα. καλεῖται δ' οὕτω διὰ τὴν διάνοιαν ἐπί τι ἀναφέρεσθαι τῶν προεγνωσμένων. συμβαίνει γὰρ τὸ τοιοῦτο ὅταν τις λέγῃ τοιοῦτος ἦν ἀχιλλεὺς, οἷος αἴας. Ταῦτα μὲν οὖν εἴη ἂν ἀναπολη-

τικά τοῦ τῶν προεγνωσμένων· καὶ ὁμοιωματικά. Ἐξέστω δέ τοι ταῦτα καὶ δεικτικὰ καὶ ἀνταποδοτικὰ ὀνομάζειν· ὅτι πολλάκις χρώμενοι τοῖς τοιούτοις δεικνύομεν ὁρῶντές τι ὅμοιον· καὶ ὅτι πρὸς ἄλληλα ἀνταποδίδονται ἡγούμενα καὶ ἑπόμενα. Κυρίως δ' ἀνταποδοτικά, τὰ ἔχοντα τὸ τ ἀρκτικόν. τοιοῦτος· τηλίκος· τόσος. ἃ δὴ καὶ τῷ δε ἐπεκτείνεται. τοιόσδε. καὶ ἄρθροις συντάσσεται. τὰ γε μὴν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα, οὐ συντάσσεται ἄρθροις. οὐ γὰρ ὁ οἷος λέγομεν. οὐδὲ ὁ ὅσος. Ἡγεῖται μὲν δὴ ἀλλήλων ἐν τῇ συντάξει καὶ ἐπιφέρεται ὡς εἴρηται. οἷον αἴθ' ὅσον ἥσσων εἰμί, τόσον σέο φέρτερος εἴην. καὶ ἀλλ' οὐ τόσοι ἦσαν ὅσοι ἑλίκωπες ἀχαιοί. καὶ χωρὶς δὲ ἀναφορικοῦ λαμβάνεται τὰ ἀνταποδοτικὰ ἀπολύτως, ἤτοι ἀποστηματικῶς ἢ θαυμαστικῶς· τοίην κεφαλὴν ποθέω. πολλῷ δὲ μᾶλλον τὰ ἀναφορικά, δίχα τῶν ἀνταποδοτικῶν. συμφορῶν γὰρ πεπείραται οἵων οὐδείς φαμεν. καὶ σοφοῖς ἐνέτυχεν οἵοις οὐδείς. καὶ πολέμους διήνυσεν ὅσους οὐδείς.

## Περιληπτικά.

Τὰ δὲ περιληπτικά, οἷον τὰ δι' ἑνικοῦ ἀριθμοῦ πλῆθος σημαίνοντα, ἑνικοῖς καὶ πληθυντικοῖς συντάσσεται ῥήμασιν. ὁ δῆμος εἶπεν. καὶ ὁ δῆμος εἶπον. καίτοι τἄλλα πάντα τῶν ὀνομάτων ἑνικῶς μὲν προφερόμενα, ἑνικοῖς συντάσσεται ῥήμασι.

δυϊκῶς δὲ, δυϊκοῖς. πληθυντικῶς δὲ, πληθυντικοῖς. πλὴν τῶν ἀττικῶς συνταττομένων ἑνικοῖς οὐδετέρων πληθυντικῶν. ἀττικοὶ γὰρ τοῖς πληθυντικοῖς τῶν οὐδετέρων ὀνομάτων εὐθείας ἑνικοῖς συντάσσουσι ῥήμασι. παίζει τὰ παιδία. Κἂν ᾖ δὲ ἄττα τῷ μὲν σχηματισμῷ πληθυντικὰ, τῇ δὲ σημασίᾳ ἑνικὰ ἢ δυϊκὰ, ταῦτα τῷ μὲν σημαινομένῳ ῥήμασιν ἑνικοῖς ἢ δυϊκοῖς, οὐ χρὴ συντάττειν. τῷ δὲ σχηματισμῷ πληθυντικοῖς. ἀθῆναι φιλοσοφίαν διέπρεπον. οὐ διέπρεπε. καὶ ἀμφότεροι γράφουσιν. οὐ γράφετον. τὸ δ' ἄμφω καὶ δύο δυϊκῶς ὡς τῇ σημασίᾳ, οὕτω καὶ τῇ φωνῇ, δυϊκοῖς τε καὶ πληθυντικοῖς συντάσσεται ῥήμασι. τὸ μὲν, διὰ τὴν φυσικὴν σημασίαν. τὸ δὲ, διὰ τὸ ἐμπεριέχεσθαι τῷ πληθυντικῷ ἀριθμῷ τὸ ἓν καὶ τὰ δύο. ἄμφω φέρετον λέγομεν. καὶ ἄμφω φέρουσι. Καὶ μὲν δὴ καὶ περὶ ἅπασαν λέξιν ἐπιδεκτικὴν ἀριθμοῦ χρώμεθα τῷ πληθυντικῷ πολλάκις. ὁ γὰρ εἷς λέγοι ἂν ἡμεῖς ἐγράφομεν. ἀνάπαλιν γε μὴν ἑνικοῖς χρῆσθαι ἢ δυϊκοῖς ἀντὶ πληθυντικῶν, φαῦλον. τὸ δ' ὁμήρου, μήπως ὡς ἀψῖσι λίνου ἁλόντε πανάγρου, ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γένησθε, σχῆμα ποιητικόν ἐστι καὶ τῷ πεζῷ λόγῳ ἄχρηστον. οὐ μὴν. ἀλλ' οὐδὲ δυϊκῷ πρὸς ἑνικὸν χρώμεθα. δυάδος γάρ τοι σημαντικὸν αἰεὶ τὸ δυϊκόν. Τὰ μὲν δὴ περιληπτικὰ ταῦτα προσηγορικὰ ὄντα, ὁμογενῶς τε καὶ ὁμοιοπτώτως σφίσι τὰ ἐπίθετα

σχηματίζει. ὁ εὐτυχὴς δῆμος. ἡ εὐδαίμων πληθύς.

Ἐπιμεριζόμενα.

Τῶν δ' ἐπιμεριζομένων τετραχῶς σχηματιζομένων, τὸ μὲν εἷς ἐκ δύο, ὡς ἕτερος δύο καθ' ἕνα, ὡς ἑκάτερος εἷς ἐκ πολλῶν, ὡς ἄλλος πολλοὶ καθ' ἕνα, ἕκαστος. ἕτερον καὶ ἄλλο ἐπιδέχεται ἄρθρον. τὸ δ' ἑκάτερον καὶ ἕκαστον, οὔ. πάντα δέ τοι πρὸς γενικὴν ἢ κτητικῶς ἢ διαφορικῶς. οἷον ἕκαστον τῶν ζώων, ἕτερον τοῦ λίθου ἐστίν. ἐπιθετικῶς μέντοι καὶ ταῦτα. ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιοπτώτως συντάσσεται τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς.

Τακτικά.

Καὶ τὰ τακτικὰ δέ, οἷον τὰ σημαντικὰ τάξεως, ὁμοιογενῶς τε καὶ ὁμοιοπτώτως τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς συντάσσεται. ὁ πρῶτος θεός. ἡ πρώτη οὐσία. τὸ πρῶτον εἶδος.

Μετουσαστικά.

Τὰ δὲ μετέχοντα οὐσίας τινός, καὶ ταύτῃ καλούμενα μετουσαστικὰ πρὸς τὰ κύρια. καὶ προσηγορικὰ τὴν σύνταξιν καὶ αὐτὰ ἔχει ὡς τὰ ἐπίθετα. ξύλινος πίναξ. ὀστράκινον σκεῦος. ὁμοιογενῆ τέ ἐστι καὶ ὁμοιόπτωτα τοῖς ὑποκειμένοις. οὕτω μὲν καὶ τὰ κατὰ σημασίαν εἴδη.

Παρωνυμικά.

Τῶν δὲ κατὰ φωνὴν τὰ μὲν ἀπὸ πατρὸς καὶ προγόνων ἐσχηματισμένα, καὶ παρωνυμικὰ διὰ τοῦτο καλούμενα, κύριά τε δυνάμει ἐστὶν. ὅθεν δὴ καὶ σύν-

τάξιν τὴν αὐτὴν τοῖς κυρίοις ἕξει πρὸς τὰ ἐπίθετα. οἷον πηλείδης γενναῖος. καὶ συντάσσειν δὲ τοῖς πατρωνυμικοῖς ἔξεστι τὰ κύρια τῶν παίδων αὐτῶν ὀνόματα τοῦ σαφοῦς χάριν. ἔνθα κοινὸν πλεονάσει ἡ πατρωνυμία. οἷον ἀτρείδης μενέλαος. ὁ πριαμίδης ἕκτωρ.

Κτητικά.

Ο ὐ μὴν δὲ καὶ τὰ ὑποπεπτωκότα τῇ κτήσει ὡσαύτως. ἐμπεριείληπται γὰρ τοῖς τοιούτοις τὸ κεκτημένον. ἀλλ᾽ ἀνάγκη προσυπακούεσθαί τι. εἰ γάρ τις λέγων ἀνθρώπινον, μὴ ἐπιφέροι σῶμα ἢ τοιοῦτό τι, ἀτελὲς ἂν, τι φράζοι. δεῖ τοίνυν προστιθέναι τι τῶν κυρίων ἢ προσηγορικῶν. συντάσσεται δὲ καὶ ταῦτα ὡς τὰ ἐπίθετα ὁμοιοπτώτως καὶ ὁμοιογενῶς τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς τήν τε σύνταξιν τοῦ ἄρθρου, ὁμοίως ἕξει τοῖς ἐπιθέτοις. ἡ ἰωνικὴ στολή. ἡ στολὴ ἰωνική. καὶ μεταλαμβάνοντι τὸ ἰωνικὸν τῆς στολῆς. ἀνάλυσίς τε εἰς τὴν τοῦ πρωτοτύπου γενικήν. τελαμώνιος υἱός. τελάμωνος υἱός. τὸν ἐμὸν φίλον. τὸν φίλον μου. πλατωνικὴ δόξα. πλάτωνος δόξα.

Συγκριτικὰ καὶ ὑπερθετικά.

Τ ὰ δὲ συγκριτικά τε καὶ ὑπερθετικὰ κοινῇ μὲν πρὸς τὰ ὑποκείμενα προσηγορικά τε καὶ κύρια ὧν κατηγορεῖται, συντάσσεται ὡς τὰ ἐπίθετα ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιοπτώτως. πρὸς ἃ δὲ ἔχει τὴν σύγκρισιν γενικὴν ἀπαιτεῖ. ἀχιλλεὺς ἰσχυρότερος αἴαντος. καὶ ἰσχυρότατος ἑλλήνων.

Δ διαφέρει δὲ ἢ τὰ μὲν, οὐ μόνον ἑνικοῦ ἀλλὰ καὶ πληθυντικοῦ εἴληχε γενικήν. τὰ δ' ὑπερθετικὰ, πληθυντικοῦ μόνον. συγκριτικὸν μὲν γὰρ τὸ κατ' ἐπίτασιν ἢ πρὸς ἓν λαμβανόμενον ἢ πρὸς πλείω. Σωκράτης Μελίσσου σοφώτερος, καὶ ἑτέρων ἐνδόξων. Ὑπερθετικὸν δὲ τὸ κατ' ἐπίτασιν πρὸς πλείω ἀεί. Σωκράτης ἑλλήνων σοφώτατος. τὸ δ' ἄριστα ἑαυτοῦ διαλεχθῆναί τινα, λέγεται μέν. οὐ πρὸς τὸ πρόσωπον δὲ οὗ ἡ γενικὴ, ἡ παράθεσις. ἀλλὰ πρὸς τὰς ἄλλας αὐτοῦ διαλέξεις. ὅλως οὖν ἄλλ' ἄττα ἀεὶ τῶν περὶ τὸ πρόσωπον θεωρητέον. ἐν γὰρ τοῖς τοιούτοις τὸ ὑπερθετικόν. ὡς ἂν εἰ λέγοι τις, ἄριστα τῶν ἄλλων ἑαυτοῦ διαλέξεων. Καὶ τὰ μὲν, οὐ μόνον πρὸς ὁμοφυὲς ἢ ὁμότεχνον ἢ συγγενές. ἀλλὰ καὶ πρὸς ἑτερογενές. Διονύσιος εὐφυέστερος Δίωνος. Ὅμηρος, Ὀρφέως, σοφώτερος. Δημοσθένης αἰσχίνου δεινότερος. Διομήδης ἥττων ἀχιλλέως. αἴας ἰσχυρότερος τρώων. Τὰ δ' ὑπερθετικὰ πρός τι τῶν ὁμοίων καὶ συγγενῶν ἀεί. Ἕκτωρ ἀνδρειότατος τρώων. τὸ δ' ὁμήρου πρώτιστος καὶ τρίτατος σχῆμα μόνον ὑπερθετικοῦ ἔχει. Καὶ τὰ μὲν συγκριτικὰ, καὶ τοῦ ἢ μεσολαβοῦντος, καὶ μετ' αὐτὸ πτώσεως ἧς καὶ τὸ συγκριτικὸν ἦν, ἐπαγομένης συντάσσεται. οἷον ἀρείοσιν ἠέπερ ὑμῖν ὡμίλησα. καὶ ἔτι μετὰ τοῦ ἢ τῆς κατὰ σὺν αἰτιατικῇ προσκειμένης. πλέον ἢ κατὰ τὸν ἄνθρωπον. καὶ μετὰ τοῦ ὡς ἔθ' ὅτε. οἷον ὡς

κατὰ ἄνθρωπον. καὶ μὴν καὶ πρὸς ἀπαρέμφατον λέγεται μεσσουλαβοῦντος ὅτε μὲν τοῦ ἢ καὶ ἅμα τοῦ ὥστε ἀποστατικοῦ, ὅτε δὲ τοῦ ἢ μόνου. οἷον τὸ νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν. καὶ ἢ ὥστε δύνασθαι φέρειν. τὸ δὲ ὑπερθετικὸν οὐδὲν τούτων προσλαμβάνειν ἐθέλει. Ἔτι τὰ μὲν ὑπερθετικὰ μεγίστην ἐπίτασιν ἔχοντα. οὐδὲν τῶν ἐπιτακτικῶν δέχεται ἐπιρρημάτων. οἷον λίαν. ἢ μάλιστα. ἢ τοιοῦτό τι. τὰ δὲ συγκριτικά, ἅτε μὴ τὴν τελεωτάτην ἐπίτασιν ἔχοντα, ἔσθ᾽ ὅτε δευτέραν ἐπιρρηματικὴν προσλαμβάνει ἐπίτασιν. οἷον τὸ Ὁμήρου. πολὺ παυρότεροι καὶ ῥηΐτεροι δὴ μᾶλλον ἔσεσθε. Ἔτι τὸ ὑπερθετικόν ἐστιν ὅτε καὶ πρὸς οὐδεμίαν ἀποδίδοται γενικήν, οἷον ἕσπερος ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἵσταται ἀστήρ. τὸ γοῦν ἀστήρ, ἀντὶ τοῦ ἀστέρων κατὰ μετάληψιν. ἔστι δ᾽ ἃ καὶ ἀπολύτως λεγόμενα ὑπερθετικῆς τυγχάνει συντάξεως, δι᾽ ὑπεροχὴν ἣν παρέχουσιν σφίσιν. οἷον τὸ δῖα. καὶ ἔξοχος. καὶ κορυφαῖος. καὶ μόνος. δῖα γὰρ θεάων. καὶ μόνος ἁπάντων. καὶ κορυφαῖος καὶ ἔξοχος πάντων. Ἀνάπαλιν δ᾽ ἐνίοτε τοῖς συγκριτικοῖς ἀντὶ ἁπλῶν θετικῶν ἔστι χρήσασθαι. καί τι καὶ τοῦ θετικοῦ μετριώτερον βούλεσθαι ὁ λέγων δοκεῖ. ὡς μὲν οὖν ὅλως εἰπεῖν, ἡ σύγκρισις ἐστὶ δυοῖν· ἐμφαίνεταί γε μὴν ἤτοι προσώπου μόνον, ἢ μετὰ τῶν προσώπων καὶ πράγματα. εἰ μὲν γὰρ λέγοι τις ὅδε μοι γνωριμώτερος ἢ σύ, τρία τὰ πρόσωπα·

εἰ δὲ ὅδε ἐμοῦ ἰσχυρότερος, δύο μὲν τὰ πρόσωπα· ἓν δὲ τὸ πρᾶγμα ἡ ἰσχύς. ὥστε καὶ καλείσθω τὸ μὲν τῆς συγκριτικῆς συντάξεως, προσωπικόν· τὸ δὲ, πραγματικὸν διὰ ταῦτα.

Ὑποκοριστικά.

Τὰ δὲ ὑποκοριστικὰ, ἀπόλυτον ἔχει τὸ σχῆμα καὶ σημαινόμενον· μείωσιν ἀσυγκρίτως δηλοῦντα τοῦ πρωτοτύπου. σύνταξιν δὲ τὴν αὐτὴν τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς πρὸς τὰ ἐπίθετα ἔχει. ὁμοιογενῶς γὰρ καὶ ὁμοιοπτώτως.

Παρώνυμα καὶ ῥηματικά.

Τῶν δὲ παρωνύμων καὶ ῥηματικῶν ἰδίᾳ ὀνομασθέντων, ὡς ἀπὸ ὀνόματος ἢ ῥήματος ἐσχηματισμένων, ὅσα μὲν ἐστὶ κύρια ἢ προσηγορικὰ, ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιοπτώτως σφίσι τὰ ἐπίθετα συντασσόμενα ἔχει ὡς εἴρηται· ὅσα δὲ ἐπίθετα, δῆλον ὡς ταύτῃ καὶ τὴν ἐπιθετικὴν λαμβάνοι ἂν σύνταξιν πρὸς τὰ κύριά τε καὶ προσηγορικά.

Ἔτι περὶ τῆς τῶν ὀνομάτων συντάξεως συνοπτικότερον.

Εἴη δ' ἂν καὶ εἰς τρία διελόντι τὸ ὄνομα. κύριον καὶ προσηγορικὸν καὶ ἐπίθετον. περὶ τῆς κατ' αὐτὸ συντάξεως θεωρεῖν. πάντα γὰρ τἄλλα συντάσσοιτ' ἂν ἐπιθετικῶς τοῖς ὡς κυρίοις ἢ προσηγορικοῖς ὑποτιθεμένοις. καὶ κοινὸν μὲν ἂν εἴη τὸ ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιοπτώτως καὶ ὁμοαρίθμως συμφέρεσθαι τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς. Ἴδιον δὲ τῶν μὲν ἀπολύτως,

ἀπολύτως, ἀλλὰ πρὸς ἕτερον λεγομένων τὸ, ἢ εἰς γενικήν. ἢ εἰς δοτικήν. ἢ εἰς αἰτιατικήν. ἢ εἰς ἀπαρέμφατον. τετραχῶς οὕτω. ὧδε δέ. τὰ μὲν συγκριτικὰ καὶ ὑπερθετικὰ πάντα εἰς γενικήν. διαφέρει δὲ τῷ ὁμοιογενεῖ τε καὶ ἑτερογενεῖ. καὶ τῷ ἀριθμῷ ὡς εἴρηται. καὶ ἡ δὴ τὸ μὲν ὑπερθετικὸν, καὶ χωρὶς γενικῆς. τὸ δὲ συγκριτικὸν, οὔ. Ἔτι τε τὰ διαφορικὰ εἰς γενικήν. οἷον τὸ ἕτερον καὶ διάφορον. καὶ ἄλλο. καὶ τῶν πρός τι τὰ καθ᾽ ὑπεροχὴν καὶ ὑποταγήν.

Καὶ τὰ στερητικά. πένης. ὀρφανός. ἐνδεής. Καὶ τὰ πληρωματικά. πλούσιος. εὔπορος. πλήρης. Καὶ τὰ ὡς κτητικὰ θεωρούμενα ὅλως. Τὰ δ᾽ ἐξ ἴσου τῶν πρός τι εἰς δοτικήν. φίλος. γείτων. ἴσος. ὅμοιος. Εἰς αἰτιατικὴν δὲ καὶ ἀπαρέμφατον τά τε κυρίως ἐπίθετα. καὶ τὰ ἀναφορικά. οἷος. καλὸς τὸ εἶδος. καὶ καλὸς ἰδεῖν. καὶ οἷος εἰπεῖν καὶ ἀκοῦσαι.

Καὶ νομοθετοῦντες οὖν λέγομεν ἢ παραθετικῶς. ἢ διαφορικῶς. ἢ καθ᾽ ὑπεροχὴν καὶ ὑποταγήν. καὶ ἰσότητα τῶν πρός τι. ἢ συνεκδοχικῶς. Σύνταξις μὲν τοίνυν τῶν ὀνομάτων τοιαύτη πρὸς ἄλληλα.

Περὶ πτώσεως.

Π Πτῶσις δὲ, μεταβολὴ μὲν εἴη ἄν τις ὀνόματος ἢ ὀνομαστικοῦ τοῦ κατὰ τὸ τέλος. πέντε δὲ ἀριθμουμένων πτώσεων, ἡ πρώτη καὶ ὀρθὴ καταχρηστικώτερον λέγεται πτῶσις. ταὐτὸ γάρ τοι ὀρθὸν εἶναι καὶ πεπτωκὸς ἅμα οὐχ οἷόν τε. ὀνομάζεται δ᾽ ἡ αὐτὴ καὶ εὐθεῖα καὶ ὀνομαστική. ἁρμόζει τε τῷ ὀρθῷ καὶ ἀποφαντικῷ λόγῳ.

Γενική.

Τῶν δὲ τεσσάρων πλαγίων, ἡ μὲν γενική, γενεαλογίαις καὶ κτηματολογίαις συντέτακται. παῖδα γὰρ Σωκράτους εἶναι φαμέν. καὶ οἶκον Ἀριστοτέλους. ὅθεν εἴ τις καὶ κτητικὴν ταύτην καλεῖ οὐκ ἂν ἁμαρτάνοι.

Δοτική.

Ἡ δὲ δοτικὴ τὴν τοῦ διδόναι καὶ χαρίζεσθαι καὶ ἐπιστέλλειν καὶ καθόλου τὴν τοῦ προσποιεῖσθαι εἴληχε τάξιν. γλαῦκος Διομήδει ὅπλα ἐδεδώκει χρυσᾶ. Φέρεκλος Ἀλεξάνδρῳ ἐναυπήγει.

Αἰτιατική.

Ἡ δ' αἰτιατική, αἰτιολογοῦσι μάλιστα ἥκει εἰς χρῆσιν. οἷον Σωκράτης ἀξιοῖ ἐπαινεῖσθαι δι' ἀρετήν.

Κλητική.

Ἡ δὲ κλητική, ἐπὶ τὸ καλεῖν τινα καὶ ἐπιστρέφειν· ἄγεται βελτίως τοῖς δευτέροις τῶν ῥημάτων προσώποις συντασσομένη. ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ μέγα κῦδος ἀχαιῶν.

Ἀνθυπαλλαγή.

Ἀναμερισθέντων δὴ τῶν ὀνομάτων εἰς πέντε πτώσεις τὰς ἀνθυπαλλαγὰς τῶν πτώσεων, ἢ παραδεχόμεθα ὡς σχήματα ἄττα διαλέκτου τινὸς συνηθέστερον τὸ τοιοῦτο ἐνδειξαμένης, ἢ ἀπαραδέκτους ποιούμεθα ὡς ἀκαταλλήλους. ἀττικῶν μὲν γὰρ τὸ τὴν εὐθεῖαν λαμβάνειν ἀντὶ κλητικῆς. μακεδονικὸν δὲ ἢ θεσσαλονικὸν τὸ ἀνάπαλιν. αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ' ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι, πολλῇσι νήσοισι καὶ ἄργει παντὶ ἀνάσσειν. ἔνθα γε μὴν ἡ

κλητικὴ καὶ εὐθεῖα συνεμπίπτει, οὐδὲ τούτων εἰς ἔλεγχον τοῦ σχήματος ἔσται λαμβάνειν, ὡς εἴρηται.

Περὶ ῥήματος.

Τὸ δὲ ῥῆμα, ἔστι μὲν λόγου μέρος προσώπων τε διακριτικὸν καὶ χρόνων διαφόρων προσημαντικὸν κατὰ διαφόρους μετασχηματισμούς. τί δέ ἐστιν ὁ χρόνος, πλέον ἂν εἴη κατὰ γραμματικὴν θεωρῆσαί τε καὶ ὁρίσασθαι. λαβεῖν οὖν καὶ τὸν χρόνον ὥς τε καὶ ἄλλα πολλὰ συγκεχυμένως χρῆναι φαμέν· ἀλλὰ μὴ περιεργάζεσθαι τὸν τῆς κινήσεως ἀριθμὸν κατὰ τὸ πρότερόν τε καὶ ὕστερον. πλέον γάρ τοι οὐδὲν εἰς τὸ παρὸν ἡ τοῦ διωρισμένου γνῶσις ἡμῖν συμβαλεῖται. Διῃρημένου δ' ἄρα τοῦ χρόνου εἰς ἕξ. ὁ μὲν, ἐνεστὼς, τὸ ἐνιστάμενον σημαίνει καὶ ἀτελές. Ὁ δὲ παρατατικὸς, τὸ παρατεταμένον καὶ ἀτελὲς τοῦ παρῳχημένου. Ὁ δὲ μέλλων τὸ μήπω γεγονός. Ὁ δὲ ἀόριστος, τὸ παρεληλυθὸς μὲν καὶ τέλειον, οὐχ ὡρισμένον δὲ τὰ περὶ τὴν ἐνέργειαν ἢ τὸ πάθος. Ὁ δὲ παρακείμενος, τὸ παρεληλυθὸς ἄρτι καὶ ἐντελὲς τοῦ ἐνεστῶτος.

Ὁ δ' ὑπερσυντέλικος, τὸ παρεληλυθὸς ἄρτι καὶ ἐντελὲς τοῦ παρακειμένου.

Διαίρεσις ῥήματος.

Διῃρήσθω δὲ τὸ ῥῆμα καὶ αὐτὸ πλέον ὧδε. τὸ μὲν γάρ τοι προσωπικὸν οἷον λέγω. τὸ δ' ἀπρόσωπον. οἷον χρή. προσωπικοῦ δ' αὖ τὸ μὲν, ἐνεργητικόν. τὸ δὲ, παθητικόν. τὸ δὲ, οὐδέτερον. οἷον ζῶ καὶ τὸ μὲν,

μέσον. οἷον, βιάζομαι. τὸ δὲ, αὐτοενεργητικὸν μάχομαι. τὸ δὲ, αὐτοπαθητικὸν, πάσχω. καλείσθω δὲ καὶ ἕτερόν τι ὁλοενεργητικόν. ἐν τοῖς οὐδετέροις. οἷον τὸ ἀναβαίνω. καὶ τρίτον αὐτοουδέτερον. οἷον τὸ πλουτῶ. ὥσπερ αὖ πάλιν καὶ ὁλοπαθὲς ἕτερόν τι τῷ αὐτοενεργητικῷ ἀντιδιαιρούμενον κατὰ γένος τὸ ἐπίμεσον ἢ ἐπίκοινον. καλῶ γὰρ ἐπίμεσον καὶ ἐπίκοινον, τὸ παθητικὴν μὲν ἀεὶ ἔχον φωνὴν, σημαῖνον δὲ, τῇ μὲν ἐνεργητικὴν, οἷον μάχομαι. τῇ δὲ παθητικὴν, οἷον γίγνομαι. Ἔτι τε τῶν οὐδετέρων, τὸ μὲν, ὑπαρκτικόν. τὸ δὲ, οὔ. καὶ τὸ μὲν, τέλειον. τὸ δὲ, ἀτελές. Ἔστι δὲ καὶ τοῦ ἀπροσώπου τὸ μὲν, ὡς ἐνεργητικόν. οἷον προσήκει. τὸ δὲ, ὡς παθητικόν. οἷον λέγεται. Συμπάντων δὲ τῶν ῥημάτων τὰ μὲν, κατ' εἰς πομπὴν θεωρείσθω ἔξωθέν τι λαμβανόμενα. τὰ δὲ κατὰ ἐκ πομπὴν οἴκοθεν προσλαμβανόμενά τι. τὰ δὲ καὶ περιποίησίν τε καὶ ὑπουργίαν. καὶ τὰ μὲν, ἀμεταβάτως. τὰ δὲ μεταβατικῶς. καὶ τὰ μὲν τελείως. τὰ δὲ ἀτελῶς. Συντάξεις δὲ τῶν ἐνεργητικῶν, ὥστε τὴν ἐνέργειαν ἐπί τι διαβιβάζεσθαι ὑποκείμενον. οἷον τέμνω τὸν λίθον. καὶ ἰατρεύω τὸν νοσοῦντα. οἷς δὴ καὶ τὸ παθητικὸν ἐκ προϋφισταμένης διαθέσεως ἐνεργητικῆς ἐπιφέρεται. ἰατρεύεται ὁ νοσῶν. τέμνεται ὁ λίθος. Οὐδετέρων. Οὐκέτι δὲ καὶ τὰ οὐδέτερα ὁμοίως τοῖς ἐνεργητικοῖς. τοῦ γὰρ ὑπάρχω, καὶ ζῶ, καὶ φρονῶ, καὶ πλουτῶ, καὶ ὑγιαίνω, καὶ τῶν τοιούτων, ἡ παθητικὴ διάθεσις κεχωρισμένη

χωρισμένη ἐστίν. ἐπεὶ οὐ διὰ τῆς ὁριστικῆς τούτων ἐγκλίσεως ἐνεργοῦνται ἅττα καὶ προσδιατιθέμενα παρίστανται. ὥστ' εἴ τις τὰ τοιαῦτα κλίνει εἰς παθητικὰς προφοράς, μελέτημα φωνῆς οὐ φυσικήν τινα καὶ συστατικὴν κλίσιν ποιεῖται. οἷον εἰ καὶ ἀρσενικὸν τοῦ γαλουχήσασα. καὶ ἐκφρόσασα λέγοι ἢ ἑτέρου τούτων κατὰ φωνὴν μὲν συμπιπτόντων ἐν παραδοχῇ δὲ λόγου μὴ δυναμένων. τὰ μὲν οὖν οὐδέτερα αὐτοῦ μόνου ἐμφαίνει ὁρισμὸν τοῦ συνεῖναι τὸ σημαινόμενον. οἷον τὸ ζῆν, ἢ φρονεῖν, ἢ γηρᾶν. καὶ τὴν εἰς μαι κατάληξιν οὐ προσίεται τὸ παράπαν. Μέσων καὶ αὐτοενεργητικῶν.

Α νάπαλιν δὲ τὰ μέσα καὶ αὐτοενεργητικὰ τούτοις γὰρ ἀπαράδεκτον τὸ λῆγον εἰς ω. βιάζομαι. μάχομαι. δῆλον οὖν ὅτι παντὸς παθητικοῦ εἰς μαι λήγοντος ἐνεργητικόν ἐστι παραδέξασθαι, ἐὰν μετὰ τῆς λήξεως καὶ τὰ τῆς συντάξεώς τε καὶ διανοίας σώζηται. οἷον φιλῶ σε, ὅτι φιλοῦμαι. ἔχει δὲ ἄρα ἅπαντα πτῶσιν προϋφισταμένην ἐκ πρώτου ὀρθήν. ἢ καὶ συμφέρεται ἤτοι λεγομένη ἢ νοουμένη εὐθὺ πάσης κλίσεως καὶ ἀριθμοῦ καὶ προσώπου καὶ χρόνου. πλὴν τῶν ἀπαρεμφάτων. ταῦτα γὰρ αἰτιατικὴν περιέχει. Συμπλοκὴ λόγου.

Η γοῦν ἐν συνάπτεται ἑνί. οἷον Σωκράτης φιλοσοφεῖ. ἢ ἐν δυοῖν. Σωκράτης καὶ Πλάτων φιλοσοφεῖ. τοῦτο δὲ ἤτοι φύσει ἢ σχήματι. φύσει μὲν ἐὰν τὸ ῥῆμα προτάττηται ἢ μεσοσυλλαβεῖ ἑνικῶς. οἷον φιλοσοφεῖ

Σωκράτης καὶ Πλάτων. Σωκράτης φιλοσοφεῖ καὶ Πλάτων.

Σχήματι προεπιζευκτικῷ.

Σ χήματι δὲ προεπιζευκτικῷ, ἐὰν πληθυντικῶς· φιλοσοφοῦσι Σωκράτης καὶ Πλάτων. Σωκράτης φιλοσοφοῦσι καὶ Πλάτων. Ἔτι φύσει ἐὰν ἐπιτάττηται πληθυντικῶς Σωκράτης καὶ Πλάτων φιλοσοφοῦσι.

Σχήματι ἐπιζευκτικῷ.

Σ χήματι δὲ ὑποζευκτικῷ, ἐὰν ἑνικῶς. Σωκράτης καὶ Πλάτων φιλοσοφεῖ. ᾧ ἀντίκειταί πως τὸ περιληπτικόν. ὥς φασαν ἡ πληθύς. καὶ ἐσκίδναντο ἕκαστος. Ἐκδέχονται μὲν οὖν αἱ πλάγιαι τὰ ῥήματα μεταβατικῶς. οἷς ἀμεταβάτως ἡ εὐθεῖα συντάσσεται.

Εἴδη τῶν μεταβατικῶν προσωπικῶν.

Ε ἴδη δὲ τῆς καθ' ἕκαστα μεταβάσεως τῶν προσωπικῶν ἀποκείσθωσαν καθόλου τε καὶ ἁπλᾶ δ΄. Πρῶτον μὲν εἰς αἰτιατικὴν τῶν κατ' ἐκπομπὴν θεωρουμένων· οἷον διδάσκω σε. καὶ διδάσκω γραμματικά. Δεύτερον δὲ εἰς γενικὴν τῶν κατ' εἰσπομπήν. οἷον δέομαί σου. Τρίτον δὲ εἰς δοτικὴν τῶν κατὰ περιποίησιν. οἷον δίδωμί σοι. Τέταρτον δὲ συγκείμενα ἄλλα καὶ τῶν εἰρημένων κοινά. τὸ μὲν, εἰς αἰτιατικήν. οἷον διδάσκω σε τὰ γραμματικά. δέομαί σου τὰ δίκαια. δίδωμί σοι χρυσίον. καλείσθω δὲ διαβατικόν. Τὸ δὲ εἰς γενικήν. οἷον διδάσκω σε τοῦ καλοῦ. δέομαί σου τῆς χρείας.

μεταδίδωμί σοι τῆς οἰκίας. καλείσθω δὲ αἰτιολογικόν. ἢ ἐλλειπτικόν. Τὸ δὲ εἰς δοτικήν. οἷον διδάσκω σε τύχῃ ἀγαθῇ. δέομαί σου ὅλῃ ψυχῇ. δίδωμί σοι χειρί. καλείσθω δὲ ὀργανικόν. Τὸ δὲ εἰς ἀπαρέμφατον διχῶς δέ. ἢ γὰρ τοιῶς εἰς τέλος. ἢ ὡς εἰς εἶδος. ὅθεν δὴ καὶ τῷ μὲν τελικὸν, τῷ δὲ εἰδικὸν καλείσθω. διδάσκω σε διαλέγεσθαι. δέομαί σου βοηθῆσαι. δίδωμί σοι πρίασθαι. Λέγω Σωκράτην γεγονέναι σοφόν. οἶμαι πάντας ὁμολογήσειν. Προσκείσθω δὲ καὶ ἕτερόν τι εἰς αἰτιατικὴν κοινὸν τρόπον. διδάσκω σε χρόνον συχνὸν τὰ γραμματικά. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. καλείσθω δὲ ἐλλειπτικὸν διὰ τοῦτο. Καὶ ἔτι ἕτερόν τι ὁμοίως εἰς ὁτιοῦν τῶν προσηκόντων ἐπιρρημάτων. ἢ διά τινος οὖν τῶν προθέσεων. διδάσκω σε νῦν. ἢ ἡδέως. ἢ ὡς ἂν ἄλλως κατηγορεῖσθαι πρὸς τὴν χρείαν δοκῇ. καὶ ἀσθενὴς ἦν δι᾽ ἀχρηματίαν. καὶ ὅπως ἄλλως χρῆσθαι προθέσει κατὰ λόγον αὐτήν. καλείσθω δὲ τῷ μὲν προσρηματικόν. τῷ δὲ ἑτεροτελές. τὸ σύνολον δέ τοι συγκατηγορηματικόν. Τὸ δ᾽ ἐλλιπὲς ἢ πληρέστερον τῆς συντάξεως πρὸς τὸ δοκοῦν ἱκανῶς ἂν ἔχειν ἔσται ἐκ τῶν εἰρημένων δῆλον. διδάσκω σε διαλέγεσθαι. διδάσκω σε τὰ γραμματικὰ διαλέγεσθαι νῦν. ἐπεὶ κἂν εἰς ἓν συλλαμβανόν τι τὰ συγκείμενα προστιθέναι ἑκάστῳ τῶν ἁπλῶν εἴη ἄν. οἷον δίδωμί σοι χρυσίον τῆς χρείας χειρὶ τῇ ἐμαυτοῦ πρίασ-

σθαι ὧν ἂν δέῃ· φράζειν μέντοι ἐνταῦθα σαφέστερον δεῖ ἐπεντιθέντας ἢ σύνδεσμον, ἢ πρόθεσιν, ἢ ἐπίρρημα. ἢ ὡς ἂν ἄλλως δὲ ἔχῃ ἑλληνισμοῦ. οἷον δίδωμί σοι χρυσίον τῆς παρούσης ἕνεκα χρείας, ὅπως πριάμενος ὧν ἂν δέῃ ἔχῃς. ἢ ὥστε πρίασθαι ὧν ἂν δέῃ.

Ἐπιβατικά.

Εἰλήφθω δὲ καὶ τὸ μάχομαι μάχην. καὶ ζῶ ζωήν. καὶ δουλεύω δουλείαν. καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ὡς ἐπιβατικά. καλῶ γὰρ ἐπιβατικὸν, τὸ τοῦ διαβατικοῦ ἐλλειπτικόν. οἷον διδάσκω σε γραμματικά.

Τόποι τοῦ πρώτου.

Τόποι δὲ τοῦ μὲν πρώτου, τὰ ὁπωσοῦν ἐνεργητικά. εἴτε κατὰ μείζω ἐνέργειαν. οἷον τιμῶ Σωκράτην. εἴτε καὶ ἐλάσσω. οἷον τὸ λέγω τὰ δέοντα. καὶ φρονῶ τὰ εἰκότα. Σκοπεῖν οὖν εἰ ἐνταῦθα σωματικὴν διάθεσιν ἀναφέρεται. οἷον γυμνάζω. κινῶ. νίπτω. πλήττω. φθείρω. λύω. δεσμῶ. βρέχω. βιάζομαι. τρίβω. κρατῶ. κείρω. θερίζω. καίω. Ἔτι εἰ ἐνταῦθα ψυχήν τε καὶ ἦθος. φιλῶ. ἀγαπῶ. στέργω. δικαιῶ. ἀδικῶ. βλάπτω. ὠφελῶ. ὑβρίζω. αἰτιῶ, λοιδορῶ. Ἔτι εἰ ἐπιδεικτικά. ἐπαινῶ. ἐγκωμιάζω. ὑμνῶ. ᾄδω. εὖ λέγω. Ἔτι εἰ σεπτικά. τιμῶ. σέβω. πρεσβεύω. προσκυνῶ. κολακεύω, αἰδοῦμαι. Ἔτι εἰ ὑπονοητικά. καὶ δοξαστικά. ἢ γνωστικά. νοῶ. κρίνω. οἶδα. οἴομαι. ὑφορῶμαι. Ἔτι εἰ προαιρετικά. βούλομαι. προαιροῦμαι. ἐθέλω. Ἔτι εἰ ζητητικά. ἐξετάζω. ἀνακρίνω.

ἐρωτῶ. ἐρευνῶ. εὑρίσκω. Ἔτι εἰ ἐπικρατητικά· ἔχω, φυλάσσω, ἀναγκάζω. εἴργω. ἐλαύνω. νικῶ. Ἔτι εἰ προτρεπτικά· παρακαλῶ. ἐρεθίζω. προτρέπω. παρορμῶ. παροξύνω. Ἔτι εἰ κλητικά· φωνῶ. ὀνομάζω. καλῶ. Ἔτι εἰ ἐπιστημονικά· οἰκοδομῶ. σκυτοτομῶ. ἰατρεύω. Ἔτι εἰ διακρουστικά· πλανῶ. ἐξαπατῶ. φενακίζω. κλέπτω. παραλογίζομαι. Ἔτι εἰ διδασκαλικά· ἢ διαθετικά· παιδεύω. σωφρονίζω. πείθω. διδάσκω. ψύχω. θερμαίνω. διατίθημι. Ἔτι εἰ οἰκτικά· ὀδύρομαι. κλαίω. θρηνῶ. οἰκτίζω. ἐλεῶ. Ἔτι εἰ ἱκετευτικά, ἀντιβολῶ. ἱκετεύω. ἐκλιπαρῶ. λιτανεύω. ἐρωτῶ. εὖ ἴσως τὸ παρακαλῶ. γονοῦμαι. Ἔτι εἰ συμβολαίων σημαντικά. πωλῶ. ἀγοράζω. συμβάλλω. Ἔτι εἰ φυσικά· οἷον γεννῶ. καὶ φύω. καὶ αὔξω. αἰτιατικῇ γὰρ τὰ τοιαῦτα.

Τόποι τοῦ δευτέρου.

Τοῦ δὲ δευτέρου τὰ κατ' αἴσθησιν ἀντιληπτικά· οἷον αἰσθάνομαι. ἀκούω. ἅπτομαι. γεύομαι. ὀσφραίνομαι. ἐρῶ. ἐπιθυμῶ. τὸ δὲ ὁρῶ αἰτιατικῇ. διὰ τὸ ἐναργεστάτην εἶναι τὴν ὄψιν καὶ αὐτὴν πλέον διήκειν. καὶ τὰ τούτοις συνώνυμα. ὁρῶμαι. θεῶμαι. Καὶ τὰ φροντιστικά. καὶ κτητικά. φροντίζω. ἐπιμέλομαι. φείδομαι. ἀπολαύω. κοινῶ. μετέχω. μέμνημαι. Καὶ τὰ ἀρχικά. βασιλεύω. δεσπόζω. κυριεύω. τυραννῶ. ἄρχω. κρατῶ. εἴη δ' ἂν καὶ ὡς κτητικὰ τὰ τοιαῦτα. Καὶ τὰ διαφορικά. καὶ τὰ ἀποστηματι-

κά. καὶ ἐκστατικὰ διαφθείρω. χωρίζομαι. ἀπέχω. στέρομαι. ἁμαρτάνω.

### Τόποι τοῦ τρίτου.

Τοῦ δὲ τρίτου τὰ περὶ ποιητικά. καὶ ἀντιπεριποιητικά. οἷον δίδωμι. πέμπω. λέγω. χαρίζομαι. ἀντιλέγω. παλαίω. ἐναντιοῦμαι. ἀμφισβητῶ. μάχομαι. Καθόλου δὲ πᾶν ῥῆμα ὅπως ἂν ἔχῃ καὶ ὡς περιποιητικὸν δεῖ λαμβάνειν ταυτί. ὠφελῶ γάρ τοι ἀνθρώπους. ἀλλὰ καὶ ὠφελῶ ἀνθρώπους τῇ πόλει. διδάσκω τὸν νέον. καὶ διδάσκω σοι τὸν νέον. ὥσπερ ἄρα καὶ πᾶν εἴη ἂν ἐνεργείας ἐλάσσονος ἐνεργητικόν. ὠνάμην ὁπόσα εἶχε τἀνδρός. ἐχρησάμην πάμπολλα τῷ ἀνδρί. ὠφέλησα προθύμως τὰ δυνατά. εἰλήφθω δὲ καὶ ὡς περιποιητικὸν καὶ τὸ δουλεύω. πιστεύω. καὶ ὑπηρετῶ. καὶ ἀκολουθῶ. καὶ εἴκω. καὶ τὰ ὅμοια.

### Περὶ συγκειμένων.

Δῆλον δ᾽ ἐκ τούτων καὶ ὅπως τοῖς συγκειμένοις χρησώμεθα. ἐκ γὰρ τῶν εἰρημένων ἁπλῶς συνθέντες ὡς ἂν τὰ παρὰ τῆς χρείας καὶ διανοίας ἀπαιτῇ, φθεγξόμεθα.

### Διαβατικῶς.

Ἤτοι διαβατικῶς ἐνδεεῖ τοῦ κατ᾽ ἐνέργειαν πράγματος. οἷον ὠφελῶ ἀνθρώπους τὰ δυνατά. παρέχομαι χρήματα ἀνδρὶ πένητι.

### Αἰτιολογικῶς.

Ἢ αἰτιολογικῶς. καὶ ἐλλειπτικῶς. ἐνδεεῖ τῆς αἰτίας

ὑπὲρ ἧς ἡ εὐεργεσία. οἷον ἐπαινῶ Σωκράτην τῆς ἀρε-
τῆς. ὦ οὐ μὰ τοὺς πυρσοὺς σωτήρων τελῶν. μεταδίδω-
μί σοι τοῦ περιόντος. Ὀργανικῶς.

Η ὀργανικῶς. εἰ ὅθεν ἢ κατ' ἐνέργειαν κίνησιν φαίναι
δέοι. οἷον Φθόνῳ οὐκ ἐπαινεῖ Κλέων τὰ καλά.

Τελικῶς.

Η τελικῶς. εἰ τὸ οὗ ἕνεκα δέοι προσθεῖναι. οἷον τάττω-
σε προηγεῖσθαι τῶν ἄλλων.

Εἰδικῶς.

Η εἰδικῶς εἰ τὸ καθ' ὃ σημαίνειν δοκεῖ. οἷον. φησὶ τοὺς περὶ
τὸν βασιλέα ἐληλυθέναι.

Ἐλλειπτικῶς.

Η ἐλλειπτικῶς τῆς κατά. δῆλον δ' ἐκ τῆς τοῦ τόπου
ἐκθέσεως. Τοῦ τελικοῦ.

Τ όποι δὲ τοῦ μὲν τελικοῦ, ἔνθα τὸ ἵνα ἁρμόττει. οἷον
τάττω σε ἵνα προηγῇ τῶν ἄλλων.

Τοῦ εἰδικοῦ.

Τ οῦ δὲ εἰδικοῦ, ἔνθα τὸ ὅτι φασὶν ὅτι ἐληλύθασιν
οἱ περὶ τὸν βασιλέα. Τοῦ ἐλλειπτικοῦ.

Τ οῦ δὲ ἐλλειπτικοῦ δευτέρου, ἔνθα χρόνου δηλῶσαι
δέοι ποσόν. οἷον ἔζησεν ἔτη πολλά. Ἢ τὸ ἀπ' αὐτοῦ
τοῦ ἐνεργοῦντος προσώπου καὶ πάσχοντος. οἷον
φθείρεις τὰ κοινὰ τὸ σὸν μέρος. Ἢ τὸ κατά τι.
οἷον ἐντίκτουσι τὰ πολλὰ αἱ γυναῖκες, καὶ σοφὸς
τὰ μηχανικά. Ἢ τὸ αἴτιον οὐ πάνυ τοι τῷ ὀργα-
νικῷ ἀνομοίως. οἷον πάντα δὲ ταῦτα γέγραφε τὸν
εἰρημένον τρόπον ὡς ἂν εἰς βυβλίον κατάθοιτο.

## ΤΟΠΟΙ τοῦ αἰτιολογικοῦ καὶ ἐλλειπτικοῦ.

Υποκείσθωσαν δὲ καὶ τοῦ αἰτιολογικοῦ καὶ ἐλλειπτικοῦ τόποι τοιοίδε. σκοπεῖν εἰ αὐτὰ πραγματικῶς, καὶ ἀποτιμητικῶς. ὠνοῦμαι. πωλῶ. ἀλλάττω. ἀποτιμῶ. Ἔτι εἰ πληρωτικῶς. γεμίζω. πληρῶ. κενῶ. Ἔτι εἰ διαιρετικῶς τε, καὶ ἀφαιρετικῶς καὶ ἐκστατικῶς. καὶ ἐφεκτικῶς. γυμνῶ. ἀπαλλάττω. ἀφίστημι. ἀπολύω. κωλύω. ἀποστέλλω. συγχωρῶ. ὑπείκω. κουφίζω. ἀμβλύνω. καθαίρω. περιαιρῶ. ψιλῶ. Ἔτι εἰ ἐπιδεικτικῶς. καὶ εἰς ἀρετὴν ἀποδεκτικῶς. ἐπαινῶ. θαυμάζω. εὐδαιμονίζω. ζηλῶ. ἀποδέχομαι. Ἔτι εἰ μετουσιαστικῶς τε καὶ μεταδοτικῶς. κοινωνῶ. μετέχω. μεταδίδωμι. ἀξιῶ. Ἔτι εἰ φιλικῶς. ἢ οἰκτικῶς. φιλῶ. ἀγαπῶ. ἐλεῶ. οἰκτείρω. Καθόλου δὲ τὸ περὶ τὴν αἰτίαν ἐλλεῖπον. μέμφομαί σοι ἀχαριστίας. αἰτιῶμαί σε διαβολῆς. κατηγορῶ σου κλοπῆς. Ἔτι εἰ ἀπὸ φάσει χρόνου παρήκοντος ἀτελοῦς δέοι ποσὸν χρονικὸν προσυπείσασθαι. οὐκ ἦλθον. οὐκ εἶδον. οὐκ εἶπον χρόνου πολλοῦ. Ἔτι εἰ τὸ ἐγγὺς τοῦ γενέσθαι καὶ παρὰ μικρὸν συμβεβηκέναι τι δηλῶσαι δέοι. μικροῦ παρῆλθον. μικροῦ διέφυγεν. Ἔτι εἰ ἀπὸ μορίου. οἱ κρεμῶσι τοῦ ποδός. πίνω τοῦ ὕδατος. δρέπομαι τῶν ἀνθέων. Ἔτι εἰ καιροῦ ὡρισμένου χρεία. οἷον ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς ὀργάζεται. ἑσπέρας ἧκεν. χειμῶνος καὶ ἔαρος αἱ κοιλίαι θερ

μαί εἰσι. Φανερὸν οὖν καὶ ὡς τὸ αὐτὸ ῥῆμα λαμβανόμενον διαφόρως διοίσει τι ἑαυτοῦ τῷ ἤ· καὶ διαφόρως προσαγορευθήσεται. τὸ συντάξεται οἷον τὸ λύω σωματικὸν μὲν ᾗ δεῖ σωματικῆς ἐνεργείας τῷ λύοντι. διαιρετικὸν ᾗ τὸ λυόμενον γίνεται ἔξω δεσμοῦ. παραπλησίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων θεωρητέον. καὶ πρὸς τὸ ἐπινοούμενον αἰεὶ συντακτέον.

Παθητικόν.

Τὸ δὲ παθητικὸν δῆλον ὅτι ὁσαχῶς καὶ τὸ ἐνεργητικὸν συντέτακται, κοινὸν μὲν τὴν ἐκ πρώτου ὀνομαστικὴν ἔχει. ἴδιον δὲ τὴν ἐκ τρίτου γενικὴν ὡς ὁμοῦ τῇ ὑπό, ἢ τῇ πρός. ἢ τοῖς ἴσοις ὡς εἴρηται ἀντεστραμμένως τοῖς ἄκροις. Σωκράτης φιλεῖ Φαῖδρον. Φαῖδρος φιλεῖται ὑπὸ Σωκράτους, καὶ διδάσκεται πρὸς αὐτοῦ. κοινὸν οὖν καὶ τὸ ἐκ τετάρτου καὶ ὁμοιόπτωτον. πλὴν ἐπὶ τῶν κλητικῶν. ταύτῃ γὰρ πρὸς εὐθεῖαν. καλοῦμαι. Σωκράτης. λέγομεν οὖν βιβλίον πωλεῖται ὑπὸ Κορίσκου στατήρων πολλῶν. χρυσίον δίδοται πρὸς τοῦ πλουτοῦντος τῷ πένητι. ἴδιον δὲ μάλιστα τοῦ παθητικοῦ τὸ συνεκδοχικὸν τῆς συντάξεως. οἷον πλήττομαι τὸν πόδα. ἀλγῶ τὴν κεφαλήν.

Οὐδέτερον ὑπαρκτικῶς.

Τῶν δὲ οὐδετέρων τὸ μὲν ὑπαρκτικὸν ὀνομαστικῇ ἐκ τρίτου συντάσσεται. Σωκράτης ἐστὶν ἢ τυγχάνει λευκός. τό γε μὴν τυγχάνει βέλτιον εἰς εὐθεῖαν

μετοχικὴν ἐκ τρίτου. Σωκράτης τυγχάνει ὢν ἀγαθός. ἢν δὲ ἡ μετοχὴ μὴ ὑπαρκτικοῦ ᾖ, οὐδενὸς δεῖ ἐκ τετάρτου. οὕτως γοῦν φαμὲν, Σωκράτης τυγχάνει περιπατῶν ἢ διαλεγόμενος. τὰ ἄλλα δὲ κοινὰ πρὸς τὸ ἐνεργητικόν. Κτητικῶς.

τ ῶν τε οὖν κατ' εἰς πομπήν τε καὶ κτῆσιν, ἡ ἐκ τρίτου γενική. χρήζω. δέχω. πληθύω. δέω. ἀπορῶ. εὐπορῶ. ἀμοιρῶ. ἀπολαύω. τυφῶ. ὄζω. Ὀργανικῶς.

β ρίθω δὲ, καὶ εὐθενῶ, ὀργανικῶς δοτικῇ. καὶ ὅλως τῶν ἀπολελυμένων εἰ δοκεῖ προστιθέναι. οἷον ἀγρυπνῶ. καὶ γρηγορῶ. καὶ ζῶ. καὶ πλουτῶ. ἀρετῇ ἢ δι' ἀρετήν. ἢ ὅπως ἂν ἄλλως ἐγχωρῇ φράζειν τὸ αἴτιον. Τῶν δὲ περιποιητικῶν, ἡ δοτική. συμβαίνω. ὑπάρχω. ἀποχωρῶ. εἴκω. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν συντακτέον κατὰ τὰ κοινῇ εἰρημένα. Αὐτοπαθητικόν.

τ ὸ δ' αὐτοπαθητικὸν οὐδέτερον μέντοι καὶ αὐτὸ, ὡς μὴ μετασχηματιζόμενον τῇ φωνῇ εἰς παθητικὴν σημασίαν. αὐτοπαθητικὸν δὲ κληθὲν ἀνὰ μέρος εἴληπται, ἢ πάθος ἀφ' ἑαυτοῦ τυγχάνει δηλοῦν, καὶ ἀντιδιαιρούμενον τῷ ὁλοενεργητικῷ καὶ τῷ αὐτοουδετέρῳ. οἷον, τὰ, πάσχω. φθίνω. ἔρρω. ἀλγῶ. φρίττω. πυρέττω. ἐρυθριῶ. νοσῶ. ἀποθνήσκω καὶ τὰ ὅμοια. Σύνταξις δὲ τοῦ τοιούτου ἡ αὐτὴ τοῖς παθητικοῖς ὡς εἰκός. πάσχει ὑπὸ τοῦ ποιοῦντος. φθίνει ὑπὸ τοῦ φθείροντος. τὸ δ' ἔκτου. καὶ καθ' ὅ, καὶ δι' ὅ, καὶ ὅλως τὸ αἰτιολογικὸν, κοινόν.

κοινόν. καὶ ἔτι τὸ ἐπιβατικόν. καὶ τὸ συνεκδοχικὸν τῆς συντάξεως. παίζω ταῦτα. καὶ νοσῶ νόσον. καὶ ἀλγῶ τὴν κεφαλήν.

Ὁλοενεργητικόν.

T ὸ δὲ ὁλοενεργητικόν, τὴν πρὸς αἰτιατικὴν βούλεται σύνταξιν. οἷον φθάνω σε. καὶ λανθάνω. καὶ κρύπτω. καὶ παραλλάττω. καὶ παρελαύνω. καὶ θέλω.

Αὐτοουδέτερον.

T οῦ δὲ αὐτοουδετέρου, ἡ αὐτὴ σύνταξις τοῖς ἀπολελυμένοις ἐστί. ἀπολελυμένον γάρ τοι καὶ τὸ τοιοῦτο. οἷον ζῶ. πλουτῶ. ὑπνώω. δῆλον οὖν ὅτι πρὸς τὰς διαφόρους τῶν αὐτῶν δυνάμεις καὶ χρήσεις τὴν σύνταξιν ποιητέον, κατὰ τὰ ὑποτεθέντα. ἀναβαίνω τὸ ὄρος. τρέχω τὴν ἀγοράν. ἀλλὰ καὶ τρέχω τὸ στάδιον. τὸ μὲν ἀτελῶς. τὸ δὲ ὁλοενεργητικῶς.

Μέσον.

T ῶν δὲ μέσων εἴτ' οὖν κοινῶν, ἡ αὐτὴ σύνταξις καὶ αὐτῶν τοῖς ἐνεργητικοῖς καὶ παθητικοῖς. ἀμφοτέραις γὰρ ἐφαρμόζει ταῖς διαθέσεσι. θύομαι οὖν τῷ θεῷ, καὶ θύομαι ὑφ' ἑτέρου τῷ θεῷ. βιάζομαι τὸν ἐχθρόν, καὶ βιάζομαι ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ. καὶ ὅλως κατὰ τὰ διωρισμένα εἴδη σχηματιστέον καὶ συντακτέον. ἐπαινέσομαι ἀρετὴν τὰ εἰκότα. καὶ ἐπαινέσομαι ὑπὸ τοῦ φίλου.

Ἐπιμέσον.

K αὶ τοῦ ἐπιμέσου δὲ τὸ μὲν αὐτοενεργητικόν, τὴν αὐτὴν τῷ ἐνεργητικῷ σύνταξιν ἔχει ὡς καὶ αὐτὸ σημαντικὸν ἐνεργείας ὄν. τὸ δὲ ὁλοπαθητικόν, τὴν αὐτὴν τῷ παθητικῷ. ἐνεργητικῆς γὰρ ἀμοι-

ροῦν εὐχρήστου γε προφορᾶς, παθητικῶς σημαίνει τι παθητικόν. γίνομαι. οἴχομαι. κοιμῶμαι.

Τόποι ἐπιμέσου.

Σκοπεῖν δὲ καὶ περὶ τοῦ ἀνθιμέσου τάδε, εἰ περιποιητικόν. ἢ ἀντιστατικόν. καὶ ἐναντιωματικόν. ταῦτα γὰρ δοτικῇ ὡς τὸ τρίτον. χρῶμαι. ἥδομαι. ἱππάζομαι. μάχομαι. ἀγωνίζομαι. ἐναντιοῦμαι. ὀργίζομαι. ἀνθίσταμαι. Ἔτι εἰ ἐπικρατείας σημαντικόν, αἰτιατικῇ γὰρ ὡς τὸ πρῶτον. κέκτημαι. ὠνοῦμαι. μιμοῦμαι. Ἔτι εἰ ἀτελές, ἀπαιτεῖ γὰρ τὸ εἴς τι. ἢ ἔν τινι, ὡς ἐνθάδε τῶν οὐδετέρων ἐλέχθη. πορεύομαι ἀθήναζε. ᾠχόμην ὡς τὸν θεόν. κάθημαι, ἢ κεῖμαι ἐνταυθοῖ. Ἔτι εἰ κατ᾽ αἴσθησιν ἀντιληπτικόν, ἢ ἄλλως ἀντιληπτικόν, καθ᾽ ὑπεροχήν, ἢ ὀρεκτικόν. γενικῇ γὰρ ταῦτα ὡς τὸ δεύτερον. ἅπτομαι. ὀσφραίνομαι. γεύομαι. ὀρέγομαι. ἐφίεμαι. περιέχομαι. ἀντιλαμβάνομαι. περιγίνομαι. κοινὸν δὲ ἡ τοῦ αἰτίου χρῆσις ἁπανταχοῦ. δι᾽ ὅ. ἐφ᾽ ὅ. ἵνα. καὶ ὅπως ἂν ἄλλως φράζειν ᾖ πρὸς τὰ δόξαντα.

Ἀπρόσωπον.

Τῶν δ᾽ ἀπροσώπων ὀνομαζομένων διὰ τὸ μὴ παρεστάναι πρόσωπον. τὰ μὲν καθ᾽ αὑτὰ κεῖται ἥκιστα πρὸς ἕτερον συντάττεσθαι πεφυκότα. οἷον τὰ παθητικά. λέγεται. θύεται. λείπεται. εἴρηται. εἰρήσθω. καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν εἰ μὴ περιποιητικῶς. οἷον ἤκουσταί μοι. καὶ ἔγνωσταί μοι, καὶ

ὡς τὰ

ὡς τὰ παθητικὰ ἤκουσται ὑπ' ἐκείνων.

Κτητικόν.

Τ ὰ δὲ πρὸς ἕτερον ἢ κτητικῶς ἢ περιποιητικῶς. ἢ ἐπιβατικῶς. Τὸ μὲν οὖν κτητικὸν εἰς γενικὴν καὶ ἅμα δοτικὴν περιποιητικῶς. μέτεστι τούτου ἐμοί. διαφέρει. ἢ μέλλει. ἢ δεῖ. ἢ προσήκει τούτου ἐμοί.

Περιποιητικόν.

Τ ὸ δὲ περιποιητικὸν εἰς ἀπαρέμφατον καὶ δοτικὴν ὡς εἰκὸς, ἔξεστι. συμβαίνει. προσήκει. πρέπει. δοκεῖ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ πέμψαι πρέσβεις.

Ἐπιβατικόν.

Τ ὸ δ' ἐπιβατικὸν, εἰς ἀπαρέμφατον μοναχῶς. δεῖ φάναι. χρὴ λαβεῖν. ἐνδέχεται εἰπεῖν. φιλεῖ γενέσθαι. δεῖ εἰπεῖν. κοινὸν δὴ οὖν κἀνταῦθα τὸ ἀπαρέμφατον. ἀλλ' ἢ παρῳχημένου ἢ ἐνεστῶτος. μέλλοντος δὲ οὐδέποτε.

Ἀνάλυσις ῥήματος.

Α νάλυσις δ' ἁπλῶς τῶν ῥημάτων εἴς τε τὸ σύστοιχον ὄνομα. ἢ τὴν μετοχὴν, καὶ εἰς τὸ ὁμοειδὲς ὑπαρκτικόν. καὶ ἢ κατ' εὐθεῖαν, ἢ κατὰ γενικήν. οἷον λύκοι συνεμάχουν τοῖς θωσίν. σύμμαχοι τοῖς θωσὶν ἦσαν. τῶν συμμάχων ἦσαν. συμμαχοῦντες ἦσαν. τῶν συμμαχούντων ἦσαν. πληροῦμαι. πλήρης γίνομαι. τῶν πληρουμένων εἰμί. καὶ δὴ οὕτω ταῦτα.

Ἔγκλισις.

Τ ῶν δὲ παρεπομένων τῷ ῥήματι ἐγκλίσεων, λόγος μέν. βούλημα εἴτ' οὖν πάθημα ψυχῆς διὰ φωνῆς σημαινόμενον.

## Ὁριστική.

Καλεῖται δὲ ἡ ὁριστικὴ προσαγορευομένη καὶ ἀποφαντική, ἰδίως μέντοι ὁριστική. ὅτι διὰ ταύτης ἀποφαινόμενοι ὁριζόμεθα. ὅθεν δὴ καὶ οἱ καλούμενοι διαβεβαιωτικοὶ σύνδεσμοι, καὶ προσέτι οἱ αἰτιολογικοὶ τείνουσιν ἐπὶ ταύτην. γέγραφα. λέγω ὅτι γέγραφα. καὶ ὅτι περιπατῶ κινοῦμαι. ἔχει δὲ τὰ ὁριστικὰ σφίσι τὴν κατάφασιν ἐγκειμένην. διὸ καὶ τὸ ἀποφατικὸν ἐπίρρημα κατάλληλον τοῖς τοιούτοις, ἵνα τὴν ἐνοῦσαν κατάφασιν ἀποστήσῃ. οὐ γράφω. οὐ μὴν δὲ καὶ τοῖς προστακτικοῖς. ἢ εὐκτικοῖς ἢ ὑποτακτικοῖς. τὸ μέντοι ἀπαγορευτικὸν μὴ τοῖς τοιούτοις οἰκεῖον. καὶ οὕτω λέγομεν. μὴ γίνωσκε. μὴ γνοίης. μὴ γνῷς. οὐ μὴν ἀλλ' οὐδὲ τοῖς ἀπαρεμφάτοις τὸ οὐ συντάσσεται. οὐδὲν γὰρ οὐδ' αὐτὰ καταφάσκει. ἀποβάλλουσά γε μὴν ἡ ὁριστικὴ τὴν ἐνοῦσαν κατάφασιν, οὐκέτι ἂν καλοῖτο ὁριστική. εἰς γὰρ ἐπερώτησιν μέτεισιν. ἆρα γράφεις;

## Προστακτική.

Η δὲ προστακτική, εὔδηλον ἂν ἔχοι τὴν σύνταξιν τῶν δευτέρων προσώπων, κἂν ὁμόφωνα ᾖ τοῖς ὁριστικοῖς. ἥτε γὰρ σύνταξις κλητική. τό, τε συντασσόμενον πρόσρημα τὸ ἄγε, ἀφίστησι τὴν ἀμφιλογίαν. τὰ δὲ πρωτοπρόσωπα οὐ προστακτικά. ἀλλ' αὐθυπότακτα οἱ πλεῖστοι καλοῦσιν. ἔοικε δὲ τὰ τῆς ἐγκλίσεως συγκεχύσθαι καὶ δύο ἐγκλίσεις εἰς μίαν συμπίπτειν. ὅτι γὰρ οὔτε προσ-

καλούμεθα ἑαυτοὺς, οὔτε μὴν προστάσσομεν ἑαυτοῖς, ὑποτιθέμεθα δὲ, ὑποθετικὰ ἂν τὰ τοιαῦτα. συλληπτικὰ δή. ἵνα γὰρ ἐκκλίνῃ τὴν ἐν δευτέρῳ πρόσταξιν, σύλληψιν δέχεται εἰς τὸ πρῶτον ὑποθετικὸν ὄν. Τὸ μὲν οὖν ἐλλεῖπον τῶν προστακτικῶν πρῶτον, καὶ τὰ ἐλλείποντα τῶν ὑποθετικῶν δεύτερα καὶ τρίτα, εἰς ἕνωσιν ἄγει τὰς δύο ἐγκλίσεις. ἵνα ἑκάτερα ἀναπληροῦται. τὸ δὲ τρίτον τῶν προστακτικῶν πρόσταξιν ἀπὸ τοῦ προσώπου δηλοῖ, δευτέρου ἐξ ἀνάγκης παραλαμβανομένου εἰς μετάδοσιν τῆς προστάξεως. ἀσύστατος γάρ τοι ἡ πρόσταξις ἄνευ δευτέρου.

Εὐκτική.

Η δ' εὐκτικὴ ἀπὸ τῆς γινομένης εὐχῆς ὀνόμασται. καὶ ἐπιῤῥήματα ἔχει. εἴθε. αἴθε ἃ τοῖς μὲν εὐκτικοῖς εἰς πλείονα ἐπίτασιν παρατίθεται. τοῖς δὲ ὁριστικοῖς δεόντως. εἴθε ἔγραψεν. ἵνα ἡ ὁριστικὴ, εὐκτικὴν ἀναδέξηται σύνταξιν. διαφέρει δὲ τὸ περὶ τὰ ῥήματα εὐκτικὸν, τοῦ περὶ τὰ ἐπιῤῥήματα. ἣ τὰ μὲν ῥήματα, μετὰ τοῦ ἐνόντος πράγματος τὴν εὐκτικὴν σημαίνει διάθεσιν. τὸ γάρ τοι γράφοιμι, εὐχή ἐστι πράγματος τοῦ γράφειν. καὶ τὸ φιλολογοῖμι, τοῦ φιλολογεῖν. τὸ δὲ εἴθε σχεδόν τι ὄνομά ἐστιν εὐχῆς. οὐ γὰρ συμπαρεῖσται καὶ τὸ ἐφ' ᾧ τὰ τῆς εὐχῆς. ὥσπερ ἄρα καὶ τὸ εἷς διαφέρει τοῦ ἄνθρωπος. ἣ τὸ μὲν εἷς ὄνομά ἐστι μοναχῶς ἀριθμοῦ. τὸ δὲ ἄνθρωπος πρὸς τῷ τῆς κοινῆς οὐσίας σημαι-

νομένῳ παρυφισταμένον ἔχει τὸ εἷς. Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ ἔστω πρὸς τὸ γράφω ἔχει. καὶ τὸ ἄλλοθεν πρὸς τὸ ἰλιόθεν. καὶ τὸ τάχιστος δὲ τὴν ἐπίτασιν ὡς ἐν ὑποκειμένῳ σημαίνει, οὐκέτι δὲ καὶ τὸ ἄγαν. αὐτὸ γὰρ μοναχῶς ἐπίτασιν ὡς ἐστὶν ὄνομα. Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ γράψον, πρὸς τὸ ἄγε. τὸ δὲ αἴθ᾽ ὄφελες ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων ἧσθαι, οὐκ ἐκ παραλλήλου. διάθεσιν γὰρ παρυφίστησι προσώπου τὸ ὄφελες ἥτις οὐκ ἔνεστι τῷ εἴθε.

## Ὑποτακτική.

Σ ἣν δὲ ὑποτακτικὴν ἔνιοι καὶ διστακτικὴν καλοῦσιν, ὅτι οὐκ ἔστι χωρὶς συνδέσμου διστακτικοῦ τοῦ ἐάν. οὐ καθόλου δὲ τὸ τοιοῦτο. καὶ οἱ καλούμενοι γὰρ ἀποτελεστικοὶ σύνδεσμοι, ἐπὶ τὴν αὐτὴν σύνταξιν φέρονται. Σωκράτης περιπατεῖ ἵνα ὑγιαίνῃ. ὅτι μὲν οὖν οὐ συνίσταται εἰ μὴ ὑποταγῇ τοῖς προκειμένοις συνδέσμοις προσαγορεύεται ὑποτακτική. φέρεται δὲ ἡ τοιαύτη μετὰ τοῦ ἐὰν καὶ τὴν ἴσων ἐπὶ μέλλοντα ἢ ἐνεστῶτα. οἷον ἐὰν φιλολογῶ, παρέσται Δίων. ἐὰν ἀναγινώσκω παραγίνεται Θέων. Ὡσαύτως δὲ καὶ μετὰ τοῦ ἵνα. ἵνα φιλολογήσω παρέσται ἢ πάρεστι Δίων. ἐάν γε μὴν σύνταξις παρῳχημένου ἐπιγίνηται, ὁ σύνδεσμος καλείσθω αἰτιολογικός. ἵνα φιλολογήσω παρεγένετο Δίων. οὗτος δὲ καὶ ἀποτελεστικῶς ἔχει ἀκούεσθαι. ἐπὶ μέντοι τοῖς ἐσο-

μένοις

μένοις ἡ τοῦ αἰτιολογικοῦ σύνταξις οὐκ ἂν εἴη. ἐπεὶ γὰρ γεγονόσι τὰ αἴτια ἐπιλέγεται. διὸ καὶ καταλληλότερον τὸ αἰτιολογικὸν ἐπιφερομένων τῶν παρῳχημένων. ἵνα διδάξῃ παρεγένετο Δίων, οὐ παραγενήσεται. ἐπεὶ μέντοι τοῦ ἀποτελεστικοῦ παραγενήσεται. ὡς δὲ πρὸς τὸ μέλλον ἢ ἐνεστὼς τὸ ὑποτακτικὸν, οὕτω τὸ εὐκτικὸν ἐπὶ παρεληλυθότος. οἷον παρεγένετο ἵνα διδάσκοιμι, διδάξαιμι. βούλεται γὰρ καθόλου τι τοῦ τοιοῦτο εἶναι. κἂν μὴ ἀεὶ οὕτω χρωμένους ὁρῶμεν τοὺς λέγοντας.

## Ἀπαρέμφατος.

Τὸ δ' ἀπαρέμφατον, ὄνομά ἐστι ῥήματος. καὶ οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς δὲ τοῦτο μὲν ῥῆμα καλοῦσι. τὰ δ' ἄλλα πάντα κατηγορήματα ἢ συμβάματα. διὸ καὶ ὡς ἐπεὶ κοινὸν ὄνομα τὸ ἀπαρέμφατον πᾶσαν ἀναλύεται ἔγκλισις. οἷον περιπατεῖ Θέων. ὁρίζομαι περιπατεῖν Θέωνα. ἐξ ἀποφάνσεως δὲ εἰς ἀφήγησιν μεταβάλλει ὁ λόγος. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων, προσκειμένου ἀεὶ τοῦ τῆς ἐγκλίσεως ἰδιώματος. οἷον εὔχομαι ἢ προστάττω. αὐτοῦ γε τοῦ ἀπαρεμφάτου κυρίως οὐκ ἔσται ἔγκλισις. βουλήματος γὰρ οὐδενός ἐστι σημαντικόν. διαλύοιτο δ' ἂν καὶ ὧδε. ὑγιαίνει Δίων φασὶ Δίωνα. ὑγιαίνειν. λέγουσι Δίωνα ὑβρίσαι Θέωνα. Ταῦτ' ἄρα καὶ ἡ τοῦ ἄρθρου προσθήκη κατάλληλος τοῖς ἀπαρεμφάτοις. καλὸν γοῦν φαμὲν τὸ ἀρετῆς ἀντιποιεῖσθαι.

καὶ τοῦ φιλοσοφεῖν, οὐδὲν ἴδιον. καὶ τὴν αἰδέων τὸ ὠδωδέναι. ἀντὶ ὀνόματος οὕτω ἡ χρῆσις. Ἴδιον δὲ τοῦ ἀπαρεμφάτου πρὸς τὰς ἄλλας ἐγκλίσεις καὶ τό, τι αἰτιατικὴν περιέχειν. ἐπεὶ ὥστε ῥῆμα τὴν τοῦ ῥήματος διάφορον ἕξει μετάβασιν. οἷον συγγινώσκειν σε τῷ ἡμαρτηκότι. καὶ τὸ παντὶ προσώπῳ καὶ παντὶ ἀριθμῷ συντάττεσθαι. διὰ τὸ ἀμοιρεῖν τῶν τοιούτων καὶ τὸ ταῖς ἄλλαις ἐγκλίσεσι πάσαις, καὶ ἑαυτῷ δὴ συντάττεσθαι. ὁρῶ σε μελετᾶν ἀναγινώσκειν. καὶ μετοχῇ μελετῶντα ἀναγινώσκειν. καὶ ὀνόματι. καλὸς ἰδεῖν. ἀνδρεῖος μάχεσθαι. καὶ τὸ τοῖς διωρισμένοις τρόποις περὶ συντάξεως ἅπασιν οἷόν τε εἶναι προσκεῖσθαι. διδάσκω σε διαλέγεσθαι. ἀπαιτῶ σε χρήματα δουλώσασθαι τοὺς ἐχθρούς. ἀκούω σου μαθεῖν τὰ περὶ τὴν πόλιν. ἀπολύω σε τῶν δεσμῶν πορεύεσθαι ὅποι δοκεῖ, δίδωμί σοι ἀργύριον πρίασθαι ὧν ἂν δέῃ. κοινωνῶ σοι τῶν ἀγαθῶν μὴ φθονερὸς εἶναι δοκεῖν. πολλαχῇ μέντοι τοῦ σαφεστέρου χάριν ὡς εἴρηται, προσθετέον ἢ ἀποστατικὸν τὸ ὥστε ἢ ἐλλειπτικὸν τὸ τοῦ. ἢ προσθετικὸν, ὁμοῦ ἄρθρῳ. ὅπως ἂν ἡ χρεία ὑπαγορεύῃ. παρακαλῶ σε ταῦτα ὥστε τυχεῖν. τοῦ τυχεῖν. ἐφ᾽ ᾧ τυχεῖν τιμῆς τε καὶ δόξης.

## Προαιρετικὰ καὶ ὑπηρετικά.

Μάλιστα δὲ ἐπὶ τοῖς προαιρετικοῖς καὶ ὑπηρετικοῖς καλουμένοις τὸ ἀπαρέμφατον ἐπιφέρεται.

βούλομαι

βούλομαι ἢ θέλω γράψαι. προαιροῦμαι ἢ ἐφίεμαι φιλοσοφεῖν. ἐπιθυμῶ ἰατρεύειν. ποθῶ ἰδεῖν προθυμοῦμαι βοηθεῖν· ἐπίσταμαι ἢ δύναμαι γράφειν. καὶ ἔτι γε τοῖς ἀπροσώποις. δεῖ γενέσθαι λέγεται ἀφικέσθαι πολλούς.

Ενεστὼς ἀόριστος.

Α ποδώσομεν δὲ ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν τῷ μὲν τελικῷ κατά τε ἀόριστον καὶ ἐνεστῶτα. προθυμοῦμαι ἐντυχεῖν τἀνδρί. ἀντιβολῶ σε παραγενέσθαι. ἢ παραγίνεσθαι. εἰ τὸ ἅπαξ ἢ τὸ πολλάκις ἐν χρείᾳ.

Ενεστὼς. ἀόριστος. μέλλων.

Τ ῷ δὲ εἰδικῷ, κατά τε τὸ παρῳχηκὸς καὶ τὸ ἐνεστὼς, καὶ τὸ μέλλον. ἀλλ' οὐ πάντως. ἀλλ' ἀφηγηματικῶς μὲν καὶ δοξαστικῶς καὶ γνωστικῶς ὁπουοῦν. φασὶν ἢ δοκῶ ἢ οἶδα τὸν ἄνδρα εἰρηκέναι. λέγειν. ἐρεῖν. ἐπαγγελτικῶς δὲ καὶ παρωνύμως πρὸς τὸ μέλλον. τὸ μέλλον, ὑπισχνοῦμαι ἐρεῖν. ἐλπίζω ὄψεσθαι. μέλλω δράσειν. καταλληλός γε μὴν καὶ ὁ ἐνεστὼς τῷ μέλλοντι. μέλλω δρᾶν. ἀποδοθήσεται δὲ καὶ τοῖς ἀπροσώποις τὰ περὶ τὸν χρόνον ὁμοίως τοῖς τελικοῖς ὡς εἴρηται.

Πρόσωπα.

Τ ῶν δὲ παρεπομένων τῷ ῥήματι τὰ πρόσωπα τρία ὄντα. πρῶτον, ᾧ περὶ ἑαυτοῦ φράζει ὁ λέγων. δεύτερον, ᾧ περὶ τοῦ πρὸς ὃν ὁ λόγος. τρί-

τοῦ ὡς περὶ ἑτέρου. οὐκ ἰσοδύναμα ἀλλήλοις ἐστὶν, ἀλλὰ πολὺ τὸ τρίτον λείπεται τοῦ πρώτου τε καὶ δευτέρου. τὸ δὲ δεύτερον ἔτι τοῦ πρώτου. καὶ οὖν πρώτου, καὶ δευτέρου λαμβανομένου δίχα τοῦ τρίτου, λόγος ἂν γένοιτο. οἷον τό, τοι γὰρ ἐγὼν ὁρέω. σὺ δὲ σύνθεο καί μοι ὄμοσσον. τρίτον δ᾽ οὐκ ἂν λέγοιτο, μὴ καὶ πρώτου ἢ δευτέρου λεγομένου ἢ συνυπακουομένου.

## Σύλληψις.

Ἔτι τὸ μὲν πρῶτον καὶ δεύτερον δυνατὸν συλλαμβάνειν. τὸ τρίτον εἰς πληθυντικὸν ἴδιον. τὸ δὲ τρίτον οὐδέτερον τούτων. καὶ γὰρ ἐγὼ μὲν κἀκεῖνος περιπατοῦμεν φαμέν. καὶ σὺ κἀκεῖνος περιπατεῖτε. οὐκ ἔτι δὲ καὶ ἐκεῖνος κἀγὼ περιπατοῦσιν. ἢ ἐκεῖνος καὶ σὺ περιπατοῦσιν. ὡς δὲ τὸ τρίτον πρὸς τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον ἔχει, οὕτω καὶ τὸ δεύτερον πρὸς τὸ πρῶτον. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον συλλαμβάνει τὸ δεύτερον. ἀνάπαλιν δ᾽ οὔ. ἐγὼ οὖν καὶ σὺ περιπατοῦμεν φαμέν. περιπατεῖτε δ᾽ οὔ.

## Περὶ μετοχῆς.

Μετοχὴ δ᾽ ὡς καὶ τοὔνομα δηλοῖ. μέρος ἐστὶ λόγου μετέχον τοῦ ὀνόματος, καὶ τοῦ ῥήματος, μετέχει δὲ τοῦ μὲν, γένος καὶ πτῶσιν. τοῦ δὲ, διάθεσιν καὶ χρόνον καὶ συζυγίαν. διὸ καὶ τῇ μὲν, τῆς ἀμφὶ τοὔνομα συντάξεως ἔχεται. τῇ δὲ, τῆς ἀμφὶ τὸ ῥῆμα. ὥστε καὶ ὡς ἔχει συντάξεως τὰ ῥήματα πρὸς ἄλληλά τε

καὶ πρὸς τὰ ὀνόματα, οὕτω καὶ αἱ μετοχαὶ πρὸς ἀλλήλας τε καὶ πρὸς τὰ ῥήματα καὶ ὀνόματα· ὡς γὰρ φαμὲν γράφειν ἐθέλω. καὶ τοῦ λέγειν ἐφίεμαι, οὕτω καὶ γράφειν ἐθέλων. καὶ τοῦ λέγειν ἐφιέμενος. καὶ βέλτιόν γε ἐπὶ μέλλοντος τὸ μετοχικόν. ἥκω ἐρῶν. πέμπω σε ἀγγελοῦντα. Ἔτι ὡς δίδωμι Σωκράτει οὕτω καὶ ὁ διδοὺς Σωκράτει. Ἔτι ὡς φιλῶ τὸν σωτῆρα, οὕτω φιλῶν τὸν σώζοντα. καὶ ὡς θεῶμαι τοὺς γυμναστὰς, οὕτω καὶ θεῶμαι τοὺς γυμναζομένους. τὸ δὲ τόξων εὖ εἰδὼς, ποιητικὸν κατὰ ἀντιμερίαν. ὡσανεὶ ἐλέγετο τόξων εἰδήμων. Φέρονται δὲ αἱ μετοχαὶ ἐπὶ τὰς αὐτὰς πτώσεις τῷ ῥήματι, καί τοι τῶν ἄλλων πτωτικῶν, λέγω δὴ τῶν ἀπὸ ῥήματος γινομένων, οὐκ εἰς τὸ αὐτὸ τῆς συντάξεως φερομένων. κόπτω τοῦτον. κοπεὺς τούτου. ὅθεν καὶ δηλονότι πάντα τὰ πτωτικὰ ἐπὶ γενικὴν, πλὴν τῶν μετοχῶν. ἔτι ὡς ἀπολελυμένως φαμὲν ἀναπνέω. καὶ ζῶ καὶ γράφω, καὶ χαίρω, οὕτω καὶ ἀναπνέων ζῶ. καὶ γράφων χαίρω.

Διατί εὕρηται ἡ μετοχή.

Ὅθεν καὶ δῆλον, ὅτι πολύ τι εἰς βραχυλογίαν καὶ ἑλληνισμὸν λόγου συμβάλλονται αἱ μετοχαί. πολὺ γάρ τοι διαφέρει εἰς εὐφραδίαν τὸ γράφων ἔλεγον, τοῦ ἔγραφον καὶ ἔλεγον. καὶ τὸ γράψας ὠφέλησα. τοῦ ἔγραψα καὶ ὠφέλησα. καί τοι σημασίας ὂν τῆς αὐτῆς. εἰ δὲ καὶ ἑτέρας,

δεόντως. καὶ δὴ τὸ ῥῆμα εἰς τὸ πτωτικὸν μετηνέχθη σχῆμα. ἡ γὰρ τῆς μετοχῆς πρὸς τὸ ῥῆμα σύνταξις, δήλωμα ἂν εἴη αἰτίας. ὥστ᾽ ἴσον γίνεσθαι τὸ γράψας ὠφέλησα, τῷ ἐκ τοῦ γράψαι ὠφέλησα.

Πλαγίως.

Πολλὴ δὲ χρῆσις καὶ τοῦ πλαγίου τῶν μετοχῶν. οἷον ἐμοῦ διδάσκοντος ἥκει Σωκράτης. καὶ ἐμοῦ διδάσκοντος σὺ μανθάνεις. τό, τε πλάγιον τῆς συντάξεως τοῦτο ὡς ἐκεῖνο τὸ ὀρθὸν, ἤτοι αἰτιωδῶς. ἢ κατὰ συμβεβηκός. Δύο μὲν τοίνυν τρόποι τῆς πρὸς τὸ ῥῆμα μετοχῆς συντάξεως οἱ εἰρημένοι. ὁ μὲν κατ᾽ ἀκολούθησιν ἀπ᾽ εὐθείας εἰς ῥῆμα ὁμοιοπροσωποῦν τῇ εὐθείᾳ. ἡ γάρ τοι παραλλαγὴ τοῦ προσώπου ἐνταῦθα σολοικισμὸς, ὡς εἴρηται πρότερον Σωκράτης περιπατῶν διαλέγεται. καλείσθω δὲ ὁ τοιοῦτος ταυτοπροσωπικός. ὁ δὲ, ἀπὸ γενικῆς ἀδιαφόρως ἑτεροπροσωποῦντος τοῦ ῥήματος, Σωκράτους διαλεγομένου, Δίων ἢ σὺ γράφεις. προσαγορευέσθω δὲ ἑτεροπροσωπικὸς ἀμετάβατος. Τρίτος δὲ ὁ ἀπὸ δοτικῆς κατὰ διάφορον καὶ οὗτος ἐπαγωγὴν τοῦ ῥήματος. διαλεγομένῳ Σωκράτης παρῆν. Τέταρτος δ᾽ ὁ ἀπὸ αἰτιατικῆς ἀδιαφόρως καὶ οὗτος. διαλεγόμενον ὁρᾷς καὶ ἑώρα. Καθόλου δὲ ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιοπτώτως τοῖς ἐκ πρώτου πτωτικοῖς συνταττομένη ἡ μετοχὴ τὴν τοῦ ῥήματος ποιήσεται ἀκολούθησιν. ὁρῶ σε

κρύπτονται. ἐμοὶ βουλομένῳ ἦν. τοῦ μὲν ἀπέχοντο ὡς προειδότος.

Ἀπροσώπως.

Ταῖς δὲ τῶν ἀπροσώπων μετοχαῖς ἴδιον μάλιστα τὸ τὴν εὐθεῖαν τῶν οὐδετέρων, πρὸς ἀναπλήρωσιν γίνεσθαι τοῦ λοιποῦ τρόπου. οἷον ἄδηλον ὂν ὁπότε τις ἐπελθὼν, ἄλλος ἀφαιρήσεται. καὶ ἰδιώτης ἦν ὡς οὐ μετὸν ἢ προσῆκον αὐτῷ τῆς ἀρχῆς. καὶ ἔπρασσον ταῦτα, δέον ἕτερα. καὶ ἀκουσθὲν αὐτῷ τοὺς πολεμίους παρεῖναι, αὐτεπεξῄει εἰς μάχην. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

Προσωπικῶς.

Αἱ δὲ τῶν προσωπικῶν καὶ εὐθυλογούμεναι, ἀδιαφόρως τοῖς τῶν ῥημάτων προσώποις συντάσσονται. γράφων ὠφελῶ. ὠφελῆς. ὠφελεῖ. διὰ τὸ μὴ διακριτικὰς εἶναι προσώπων. καὶ ὀνόμασι μὲν συνταττόμεναι, ἐν ῥήματος μοίρᾳ λαμβάνονται, τοὺς λόγους ἐπαινέσων. ῥήμασι δὲ, ἐν μοίρᾳ ὀνόματος. τοὺς λέγοντας ἐπαινῶ. κἂν ὁμοῦ ἀρσενικά τε καὶ θηλυκὰ προτάσσηται μετοχῆς, τὴν τοῦ ἐπικρατεστέρου γένους τουτέστι τοῦ ἀρσενικοῦ μετοχὴν ἐπάγειν. οἷον ἄνδρες καὶ γυναῖκες καθήμενοι διαλέγονται. δῆλον οὖν ὅτι καὶ θηλυκῶν προτασσομένων σὺν οὐδετέροις, τὴν τοῦ θηλυκοῦ ἐποισόμεθα ἅτε προτέρου. οἷον τὸ Ὁμήρου. αἱ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα εἵατ' ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι, ἢν δ' ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ ὁμοῦ προταχθῇ κα-

τὰ μεταξὺ ἀπισμὸν φωνῆς, ἀλλὰ μὴν καὶ τὰ σημασίαν, τὴν οὐδὲ τρόπων ἀποδώσομεν μετοχήν. οἷον δὴ καὶ τὸ, νοῦς μὲν ἤδη καὶ αἴσθησις ἀπ᾽ ἀλλήλων διακριθέντα. Ἔτι ἐὰν διάφορα προστάσσηται γένη χωρίς, ἡ μετοχὴ τοῦ οὐδετέρου ἔσται. οὐδὲ κ᾽ Ἄρης λαοσσόος οὐδὲ κ᾽ Ἀθήνη τὴν ἰδοῦσα ὀνόσαιτο. συνάπτονται δὲ καὶ τοῖς ὑπαρκτικοῖς ῥήμασι μηδὲν πλέον δηλοῦσαι τῶν συστοίχων ῥημάτων. οἷον γράφων εἰμὶ καὶ γεγραφώς. ἴσον γὰρ τῷ γράφω. καὶ γέγραφα.

## Περὶ ἄρθρου.

Τὸ δὲ ἄρθρον, ἔστι μὲν λόγου πτωτικὸν μέρος προτασσόμενον τοῖς ὀνόμασι. διαιρεῖται δὲ εἰς προτακτικόν τε καὶ ὑποτακτικὸν ὡς διώρισται πρότερον. κυρίως γε μὴν ἄρθρον τὸ προτακτικόν. ποιεῖ δ᾽ ἀναπόλησιν προεγνωσμένου τοῦ ἐν τῇ συντάξει. οἷον εἰ μὲν λέγοι τις. ἄνθρωπος ἥκει. ἄδηλον τίνα ἄνθρωπον λέγει. εἰ δὲ ὁ ἄνθρωπος, δῆλον. προεγνωσμένον γάρ τινα τῶν ἀνθρώπων. τοῦτο δὲ αὐτὸ βούλονται καὶ οἱ φάσκοντες τὸ ἄρθρον σημαντικὸν πρώτης γνώσεως καὶ δευτέρας.

Τὰ μὲν οὖν προτακτικὰ πάντων τῶν ὀνομάτων προτίθεται. τὰ δὲ ὑποτακτικὰ ἑνὸς ἀορίστου τοῦ τίς. ἐγκλινομένου. ὅστις. προτίθεται δὲ ταυτὸ ὁμοίως καὶ συνδέσμου τοῦ περ. ὅσπερ. καὶ τοῦ γε, ὅσγε. καὶ τοῦ που, ὅσπου. ποιηταὶ δὲ καὶ ὅσρα, καὶ ὅσνυ λέγουσιν. ἀλλ᾽ ὅταν ἁπλῶς οὕτω λαμβάνηται, τῷ τίς συντάσσεται μόνον ἢ τῶν εἰρη-

μένων τῷ. ὅταν δὲ αὐτόν τις ἀγνοοῦντα δηλῶσαι βούληται, καὶ τὸ ποτὲ ἐπιπλέκει τῷ τις ἐγκλινόμενον. οἷον ὅστις ποτὲ ἦν ἐκεῖνος. προσκείσθω δὲ τούτοις καὶ τὸ ἄλλα, ὡς μὲν τὸ ἅτινα προτασσόμενον ἄλλ' ἂν εἴποις. ὡς δὲ τὸ τινὰ ὑποτασσόμενον. ὁποῖ' ἄλλ' ἂν ᾖ. Ἔτι τὰ μὲν προτακτικὰ, ὀνομάτων καὶ μετοχῶν καθόλου προτίθεται. ἀντωνυμιῶν δὲ, οὐ πάντων. τὰ δὲ ὑποτακτικὰ καθόλου ὀνόμασί τε καὶ μετοχαῖς καὶ ἀντωνυμίαις τυγχάνει ἑπόμενα. ἀκολουθητικὸν ἄρα τὸ ὑποτακτικὸν πάντων τῶν πτωτικῶν. προηγητικὸν δὲ τῶν ῥημάτων. οἷον λέγει τις σώφρων ὃς τῶν φαύλων κρατεῖ ἐπιθυμιῶν. ὅθεν δὴ καὶ οὐ κυρίως ἂν εἴη ἄρθρον τουτί. ῥημάτων γὰρ προηγεῖται τῶν μὴ πεφυκότων ἄρθροις συνάπτεσθαι. Χρῆσις δὲ τοῦ προτακτικοῦ κατὰ τῶν ἐπιμεριζομένων πτωτικῶν τοῖς μεριστικοῖς καλουμένοις συνδέσμοις τῷ μὲν· καὶ δὲ τετραχῶς δέ. ἢ γὰρ κατ' εὐθεῖαν. οἷον ἄνθρωποι. οἱ μὲν ἤδη εἰσέρχονται. οἱ δὲ, παρεσκευάζοντο. ἢ κατὰ γενικήν. τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν ἕλληνες. οἱ δὲ βάρβαροι. ἢ κατὰ αἰτιατικήν. τοὺς στρατηγοὺς τοὺς μὲν ἔλαβον. τοὺς δὲ λαβεῖν οὐδαμῶς ἠδυνήθησαν.

## Πρόληψις.

Ἔνθα δὴ καὶ εἰ μὲν κατὰ πρόληψιν πληθυντικὸν ῥῆμα προτάσσεται πρὸς ἑκάτερον τὸ ἑπόμενον, εὐθεῖαν δεῖ προηγεῖσθαι ἐν τῇ ἀθροίσει. οἷον ἀετοὶ διέπτησαν δύο. ὁ μὲν, ἀπ' ἀνατολῶν. ὁ δὲ,

ἀπὸ δυσμῶν. Εἰ δὲ πρὸς τὰ μεριζόμενα ἑνικὸν ἕπεται, γενικὴν δέοι ἂν ἡγεῖσθαι πληθυντικήν. δυοῖν ἀετοῖν ὁ μὲν, ἀπ᾽ ἀνατολῶν ἔπτη. ὁ δὲ, ἀπὸ δυσμῶν. Ἔξεστι γε μὴν καὶ τὸ ἑνικὸν ὁτὲ μὲν εἰς ἑνικὰ διελεῖν. ὁτὲ δὲ εἰς πληθυντικά. τἀνθρώπειον γένος τῇ μὲν, ἀγαθόν. τῇ δὲ, φαῦλον. τἀνθρωπείου γένους, οἱ μὲν ἀγαθοί. οἱ δὲ, φαῦλοι. Καὶ αὖ πάλιν τὸ πληθυντικὸν ὁτὲ μὲν, εἰς πληθυντικά. ὁτὲ δὲ εἰς ἑνικά. τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν, ἀγαθοί. οἱ δὲ, φαῦλοι. δυοῖν ὀρνίθων, ὁ μὲν, πτητικός. ὁ δὲ, οὔ. Εἰ μὲν οὖν εὐθεῖα ἡγεῖται, κείσθω ἐν τῇ ἀθροίσει τὸ ῥῆμα. εἰ δὲ γενική, ἐν τοῖς μεριζομένοις ὡς δέδεικται. Βουλομένοις δὲ καὶ τὴν ἄθροισιν καὶ τὸν μερισμὸν πλαγίως προσενεγκεῖν, ἀνάγκη δὴ καὶ μετοχῇ χρῆσθαι πλαγίᾳ ἐν μοίρᾳ λαμβανομένῃ ῥήματος. καὶ μετάβασιν ἑτεροπροσωπικῶς ποιεῖσθαι. ἀετῶν διαπτάντων τοῦ μὲν, ἀπ᾽ ἀνατολῶν, τοῦ δὲ, ἀπὸ δυσμῶν, ἴσον τὸ τάχος. καὶ πρὸς δοτικήν. ἀετοῖς διαπτᾶσι, τῷ μὲν, τῷ δέ. καὶ πρὸς αἰτιατικήν. ἀετοὺς διαπτάντας. τὸν μὲν, τὸν δέ.

Τὸ δ᾽ Ὁμήρου ἄμφω δ᾽ ἑζομένω γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς, σολοικοφανές. Ἴδιον δὲ τοῦ προτακτικοῦ οὐδετέρου τὸ πᾶσι τοῖς τοῦ λόγου μέρεσι καὶ τῷ λόγῳ αὐτῷ συντάττεσθαι ὁρικῶς. οἷον τό, ἄνθρωπος. τὸ γνῶναι. τὸ λέγω. τὸ Σωκράτης διαλέγεται. ὥσθ᾽ οὕτω καὶ εἶεν ἂν ὡς οὐδέτερα πάντα καὶ ἄκλιτα. Ἔτι τὸ ὅς, ὀνόματος αἰτιατικῇ

ἐπιπλεκόμενον

εὐθεῖαν παραπλεκομένην ἀνάγκη μὴ πρὸς τὸ ἡγούμενον ὄνομα μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ συνημμένον αὐτῷ ἕτερον ῥῆμα φέρεσθαι. ἄνδρα μοι ἔννεπε μοῦσα. ὃς μάλα πολλὰ πλάγχθη. μετάβασις δὲ ἐνταῦθα ἀπὸ προσώπου εἰς πρόσωπον. Εἰ δ' εὐθεῖα συντάττοιτο εὐθείᾳ, πρὸς τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἄμφω τὰ ῥήματα ἀναφέρεται. ἧκεν ἀνὴρ ὃς ἐπέστελλεν. Εἰ δὲ δύο πλάγιαι εἶεν ἤτοι πρὸς ἕτερον πρόσωπον μετάβασις γίνοιτ' ἄν. οἷον τὸν ἄνθρωπον ὃν ἐλεῶ τρέφω. ἢ κατ' ἐπιστροφήν. ἐμαυτὸν ὃν φιλῶ θεραπεύω. Εἰ δ' ἡ μὲν τῶν πτώσεων εἴη εὐθεῖα. ἡ δὲ πλαγία, ἐνίοτε μὲν καὶ πρὸς τὴν εὐθεῖαν ἡ μετάβασις τοῦ ῥήματος γίνεται ἀπὸ προσώπου εἰς πρόσωπον. ἐπαινεῖ τοὺς δεινοὺς Ὅμηρος ὃν τιμῶ. καὶ πάλιν τέθνηκε Πάτροκλος ὃν ἐφίλει ὁ Ἀχιλλεύς. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ πρὸς πλαγίαν. τιμῶ Ὅμηρον ὃς τοὺς δεινοὺς ἐπαινεῖ. Καὶ αἱ πλάγιαι δὲ τοῦ ὃς πρὸς τὰς εὐθείας ἁπάντων τῶν πτωτικῶν, ἀναφέρονται. Ὅμηρος, οὗ. ᾧ. ὅν. Καὶ ἀνάπαλιν. τῇ ὃς εὐθείᾳ πᾶσαι αἱ τῶν ἄλλων πτώσεις κατάλληλως συντάσσονται. Ὅμηρος ὃς τὴν Ἰλιάδα συνέγραψε. Ὁμήρου ὅς. Ὁμήρῳ ὅς. Ὅμηρον ὅς. Ὅμηρε ὅς. Καὶ ἔτι αἱ τοῦ ὃς πλάγιαι ταῖς τῶν πτωτικῶν πλαγίαις ἁπάσαις. Ὁμήρου οὗ. ᾧ. ὅν. καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως. καὶ ὁμοῦ ταῖς προθέσεσιν. ἀφ' οὗ. σὺν ᾧ. περὶ ὅν. Ἔστι δ' ὅτε καὶ μετὰ ὑποτακτικὸν εὐθὺς μετοχὴν ἐπάγομεν

ὁμοιογενῆ καὶ ὁμοιόπτωτον καὶ ὁμοαρίθμον. ἢ πλα-
ποσύντακτον κατὰ γενικὴν ἀεί. καὶ ἤτοι μόνην
ἢ σὺν ὀνόματι, ἢ ἐπιρρήματι. δι' ἣν αἱροῦμαι ἀρετήν,
ἣν παροῦσαν οὐδεὶς ἄν με ἀφέλοιτο. Ἐπαινῶ
τὸν τρόπον Σωκράτους οὗ καθηγησαμένου ἢ του
διδασκάλου γεγονότος πλεῖστον ὤναντο τὰ εἰς ἀρετήν.
Καὶ σὺν ἐπιρρήματι. οὗ ἄριστα τὸν βίον διάγον-
τος. Μετοχὴν δὲ ἑτεροπροσωπικῶς ὡς καὶ τοῖς
κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς ἐπαγομένην ὧδε. ἐπαι-
νῶ Σωκράτην ὃν ἀρετῆς ἐν ἑαυτῷ οὔσης τελείας
πολλοὶ μιμησάμενοι ἐπέδωσαν περὶ τὰ καλά.
Ἔτι τὸ ὑποτακτικὸν πολλάκις, οὐ πρὸς ἣν πτῶσιν
ἀπαιτεῖ τὸ ἐπαγόμενον ῥῆμα ἀποδίδοται, ἀλλὰ
πρὸς ἣν τὸ ἡγούμενον. ἀττικὸν δὲ τὸ τοιοῦτο. χρῶ-
μαι οἷς ἔχω βιβλίοις. καὶ ἀπολαύω ὧν ἔχω ἀγα-
θῶν. Ἔτι τὸ ὑποτακτικὸν ἔστι μὲν οὗ πρὸς πλη-
θυντικὸν ἑνικὸν ἀποδιδόμενον εὕρηται. οἷον ἀν-
θρώπους τίνυνται. ὅστις κεν ἐπίορκον ὀμόσσῃ. ἔστι
δ' οὗ τὸ ἀνάπαλιν. μή τις ἀχαιῶν ἔνθα δ' ἐπέληθ
βουληφόρος οἵ τέ μοι αἰεὶ βουλὰς βουλεύουσι. Προ-
σκείσθω δὲ καὶ λαμβάνειν ἔνθα ἂν οἷόν τε ᾖ ἀν-
τὶ ὑποτακτικοῦ τὸ προτακτικόν, καὶ ἀν-
τὶ τοῦ ἑπομένου ῥήματος μετοχήν, τὴν αὐτὴν τοῦ
λόγου φυλάττοντας ἔννοιαν. Εἶναι γε μὴν ὁμοιό-
πτωτα καὶ ὁμογενῆ καὶ ὁμοαρίθμα τὰ μεταλη-
φθέντα ἀλλήλοις τε καὶ τοῖς ἡγουμένοις πτω-
τικοῖς δεῖ. Σωκράτης, ὃς πολλὰ πεποίηκεν. ἀγα-

θά. ὁ

θά. ὁ πολλὰ πεποιηκὼς ἀγαθά. Καὶ μὴν ἢ δὲ τὸ ὑποτακτικὸν πρὸς τὸ ἐπαγόμενον ῥῆμα, μεταληπτέον εἰς τὸ σύστοιχον. ἢ συνώνυμόν τι ἢ ὅμοιον ὧδε. Σωκράτης οὗ λόγος ἐπ' ἀρετῇ πολύς. τοῦ μάλιστα δι' ἀρετὴν ἐπαινουμένου τοῦ πολὺν ἐπ' ἀρετῇ λόγον ἔχοντος. Σωκράτης ᾧ Πλάτων διδασκάλῳ ἐχρήσατο. τῷ διδάξαντι Πλάτωνα. ἢ καθηγησαμένῳ Πλάτωνος. Ἐλλειπτικῶς.

Πολλάκις δὲ τὰ ὑποτακτικὰ, καὶ συνελλείψει ἑτέρων πτωτικῶν κεῖται. ἥκει ὃς ἐμοὶ φίλος. φείδομαι ὧν φείδεσθαι ἄξιον. κοινὸν δὲ τὸ τοιοῦτο πάντων τῶν ἀναφορικῶν. Ἐλλειποπτωτεῖ δέ τι καὶ τὰ προτακτικὰ, ἀλλὰ πρὸς γενικήν. καὶ ἀφηγουμένην τὴν πτῶσιν συνεπιφέρονται νοουμένην. οἷον λόγος μὲν οὗτος ὁ πρῶτος. δεύτερος δὲ ὁ τῶν φιλοσόφων. Ἀποδίδοται δὲ καὶ τῷ τίς ἐρωτηματικῷ τὸ ὃς ὑποτακτικὸν μετὰ ῥήματος τοῦ αὐτοῦ τῷ προηγουμένῳ. ἢ καὶ ἑτέρῳ τῳ. οἷον τίς ἐποίησε τὴν ὀδύσσειαν; ὃς καὶ τὴν ἰλιάδα ἐποίησε. καὶ ἄνευ ῥήματος ἔξωθεν ἀπὸ κοινοῦ, τίς ἐποίησε τὴν ὀδύσσειαν; ὃς καὶ τὴν ἰλιάδα. ὅταν δὲ μεθ' ἑτέρου μοναχῶς. τίς. κέρβερον ἐξ ᾅδου ἀνήγαγεν. ὃς καὶ τὸν ἐν Νεμέᾳ λέοντα ἀνεῖλεν. καὶ σὺν προτακτικῷ δὲ ἄρθρῳ καὶ μετοχῇ γένοιτ' ἂν ἡ ἀπόδοσις ὁμοίως. τίς ἐποίησε τὴν ὀδύσσειαν. ὁ καὶ τὴν ἰλιάδα ποιήσας. τίς ἀνήγαγε κέρβερον. ὁ καὶ τὸν λέοντα ἀνελών.

## Συνθήκη.

Βελτίων δὲ πολλάκις συνθήκη λόγου ἀποτελεῖται, τῶν ἄρθρων τοῖς ἰδίοις πτωτικοῖς μὴ συναπτομένων ἀλλά τινος μεσολαβοῦντος ἑτέρου. οἷον, οἱ τὴν φροντίδα ἔχοντες. ἔνθα δὴ καὶ συμβαίνει ἐπάλληλά τε κεῖσθαι τὰ ἄρθρα καὶ μὴν τὴν αὐτὴν σύνταξιν ἔχειν τοῖς ἰδίοις πτωτικοῖς, ἀλλ᾽ ἀντίστροφον. τὸ γὰρ πρῶτον τῶν ἄρθρων ἀεὶ τοῦ δευτέρου τῶν πτωτικῶν γίνεται. λέγω δὲ τοῖν δυοῖν ἀεὶ τελευτώντων. ὥστε κἂν τρία ἐπάλληλα ᾖ, ταὐτὸ ἂν τῷ δευτέρῳ πρὸς τὸ πρῶτον συμβαίνειν. ὥς τό γε πρῶτον καὶ δεύτερον ὁμοιοτακτεῖσθαι τοῖς ἰδίοις αὐτῶν πτωτικοῖς, οὐδὲν ἂν κωλύει. οἷον οἱ τὴν τῶν ἁπάντων ἀνειληφότες φροντίδα. ἀλλὰ τὰ μὲν τοιαῦτα ἑτέρας ἐστὶ θεωρίας.

## Περὶ ἀντωνυμίας.

Ἀντωνυμία δὲ κατὰ τοὔνομα λέξις ἐστὶ λαμβανομένη ἀντὶ ὀνόματος. τῶν γὰρ ὀνομάτων πρώτου καὶ δευτέρου ἀμοιρούντων προσώπου, ἥδε πρόσεισι δυναμένη πᾶν πρόσωπον παρέχειν τοῖς ῥήμασιν εἰς λόγου τελείωσιν. ἐγὼ γράφω. σὺ γράφεις. ἐκεῖνος γράφει.

## Διαίρεσις.

Διαιρεῖται δὲ εἰς πρωτότυπον καὶ δεικτικὴν καὶ ἐπιταγματικὴν, καὶ ὅσα ἄλλα διώρισται πρότερον. ἔστι δὲ καὶ ἡ μὲν, ἐντελής. ταῦτα ἐμοί. ἡ δὲ, ἐγκλιτική. ταῦτά μοι. καὶ αἱ μὲν, αὐτοπα-

θεῖς εἴτ' οὖν ἰδιοπαθεῖς. ἐμαυτόν· αἱ δὲ, ἑτεροπαθεῖς. οἷον ἐμέ.

Πρωτότυποι.

Τ ῶν μὲν οὖν πρωτοτύπων αἱ εὐθεῖαι πρὸς ἀντιδιαστολὴν αἰεὶ ἑτέρων λαμβάνονται. ἡμεῖς εἴπομεν καὶ οὐχ ἕτεροι. ἐγὼ γέγραφα καὶ οὐχ ἕτερός τις. αἱ δὲ πλάγιαι, ἢν μὲν ὀρθοτονῶνται, καὶ αὗται δὴ πρόσωπα διαστέλλουσιν. ἐμοῦ ἤκουσας καὶ οὐκ ἄλλου. ἢν δὲ τὸ ἀρκτικὸν ἀποβάλλωσι φωνῆεν, ἀπολύτως λέγονται ἐγκλινόμεναι ἤκουσάς μου. καὶ ἔδωκάς μοι. καὶ εὐφράνας με. ταύτῃ δὲ αὗταί τε καὶ αἱ καλούμεναι δεικτικαὶ καὶ ἀναφορικαὶ, οὐκ ἐπιδέχονται ἄρθρον.

Παράγωγοι.

Τ ῶν γε μὴν παραγώγων, τὰ ἄρθρα προτίθεται. ὥσπερ καὶ τῶν ἐπιθέτων δὴ καὶ τῶν ὀνομάτων. ταυτὸν γάρ πως ἐκείνοις δύνανται. ὅλως τε σύνταξιν ἔχουσιν, ἣν τὰ ἐπίθετα καὶ αἱ μετοχαί. πρὸς τὰ κύριά τε καὶ προσηγορικά. ὁμοιογενῶς δὲ καὶ ὁμοιοπτώτως καὶ ὁμοαρίθμως τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς συντάσσονται. ὁ ἐμὸς οἶκος. ἡ ἐμὴ οἰκία. τὸ ἐμὸν οἴκημα. ὁ ἡμέτερος πατήρ. ἡ ἡμετέρα μήτηρ. τὸ ἡμέτερον τέκνον. ἀνάγκη δὲ ταῖς κτητικαῖς ταῖς δὲ ῥήματι πρώτου ἢ δευτέρου προσώπου συναπτομέναις τὰς πρωτοτύπους συντάττειν, καθάπερ καὶ τοῖς ὀνόμασιν. οἷον σὺ ὁ ἐμὸς παῖς μανθάνεις. ἐγὼ δὲ ὁ σός γε

πατὴρ διδάσκω. ὥσπερ σὺ μὲν ὁ Πλάτων διδάσκῃ. ἐγὼ δὲ ὁ Σωκράτης διδάσκω. Ἔτι αἱ μὲν τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου κτητικαὶ, τοῖς ἔξωθεν οὐ μάλα προσώποις συνάπτονται. διὸ ὁ ἐμὸς παῖς σὲ ἢ ἐκεῖνον φιλεῖ. αἱ δὲ τοῦ τρίτου, δίχα τοῦ ἑτέρου τὸν κεκτημένον δηλοῦντος αὐτὸν συνταχθῆναι πρὸς ἕτερον πρόσωπον οὐκ ἐθέλουσι. σολοικισμὸς γὰρ τὸ φάναι ὁ σφέτερος παῖς φιλεῖ ἐμέ. καὶ οὕτω ὁ σφέτερος αὐτῶν παῖς ῥητέον. ἢ ὁ παῖς αὐτῶν αὐτοῦ τοῦ κτητικοῦ.

Ἀντιμετάβασις.

Κατὰ μέντοι γε ἀντιμετάβασιν οὐκ ἔχει συντάξεως τὸ σφέτερον μόνον. ὡς καὶ τὰ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου. καλῶ δὲ ἀντιμετάβασιν, ἵνα ἑκατέρωθεν ᾖ θατέρα μετάβασις θεωρῆται ῥήματος. διὸ δέονταί σου τοῖς σφετέροις ἐπικουρῆσαι. καὶ τοῖς θεοῖς εὔχομαι πᾶσι καὶ πάσαις τοσαύτην ὑπάρξαι μοι παρ᾽ ὑμῶν.

Ἔτι αἱ κτητικαὶ ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν πρὸς τὰ ἔχοντα οὐ πρὸς τὰ ἐχόμενα. οἷον τὸ φῶς τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν. ἐνίοτε μέντοι καὶ πρὸς τὰ ἐχόμενα. τὸ ἐμὸν φῶς τῶν ὀφθαλμῶν. ὅμοιον δὲ καὶ τὸ, ἔγνως ἐννοσίγαιε ἐμὴν ἐνὶ στήθεσι βουλήν.

Διαφορά.

Διαφέρει δὲ τὰ περὶ τὴν σύνταξιν ἡ παράγωγος ἀντωνυμία τῆς πρωτοτύπου ᾗ δὴ ἡ μὲν πρωτότυπος συντάσσεται ῥήματι καὶ ὀνόματι καὶ

μετοχῇ.

μετοχῇ. παῖδα δέ μοι λύσαιτε φίλην. καὶ μὴν μοῦ βουλέων ξυνίων ἀέκοντος ἐμεῖο καὶ ταυτοπροσωπικῶς τε καὶ ἑτεροπροσωπικῶς. ἐκεῖνος τῆς ἀρχῆς λαβόμενος παρ' οὐδὲν ἦγε τοὺς ἄλλους. ὁ δὲ μεγίστης περὶ αὐτὸν συνειλεγμένης δυνάμεως, εἴη ἐπὶ τοὺς πολεμίους. οἷον δὴ καὶ τὸ Δημοσθένους. κατασκευάσας ἀσεβείας γραφὴν οὐκ ἐπ' ἐμέ, ἀλλ' ἐπὶ τὸν θεῖόν μου. ἡ δὲ παρὰ τοῖς ὀνόμασι μόνοις. τίσειαν ἐμὰ δάκρυα. γράψας ἀσεβεῖν ἐμοὶ συνιόντα εἰς ταυτὸ ὡς πεποιηκότι ταῦτα εἰς ἀγῶνα κατέστησεν.

Αὐτοπάθεια.

Ἐπ' αὐτοπαθείας γε μὴν οὕτως ἐν πρωτοτύπῳ, ὅταν τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἐνεργῇ τε καὶ πάσχῃ, ὅτε παραστάτῳ χρώμεθα, ἀλλὰ τοῖς συνθέτοις ἑαυτοῖς βοηθοῦμεν καὶ ὅρα σαυτόν.

Ἐπαναφορά.

Συμβαίνει δὲ τῇ αὐτωνυμίᾳ καὶ ἐπαναφορὰ ἐν τρίτῳ προσώπῳ, δι' ἧς προειλεγμένα ἅπαξ ὀνόματα ἐν ἀναμνήσει αὐτωνομάζοιτ' ἄν, ληφθῆναί γε μὴ δυνάμενα ἔτι. Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα νηυσὶ πέλασσεν. αὐτὸς μὲν πάλιν τρέπεν ὄσσε φαεινώ. εἰ γάρ τις Ζεὺς πάλιν λέγοι καὶ οὐκ αὐτὸς, οὐ συνάξει ἀμφότερα πρὸς τὸν δία, ἀλλ' ἀρχὴν ὥσπερ λόγου ἑτέρου ποιήσεται. Ἔστιν δέ τι τοιοῦτον. καὶ τὸ ὑπὲρ τῷ κύρῳ αὐτὸν μᾶλλον φιλοῦσα. οὐ μόνον δὴ αὐτωνόμασται, καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων αὐτωνυμιῶν

εὐθυνοῦσαί ἐστιν. ἀλλὰ καὶ ἀναφέρεταί γε. ὥσπερ οὐκ ὀνομάτων ἂν εἴη. ἀλλ' ἢ προσλαβόντων τὰ ἄρθρα.

Δεικτικαί.

Οὐ καθάπερ δὴ αἱ ἀναφορικαὶ οὕτω τοι καὶ αἱ δεικτικαὶ, ἀντὶ προλεχθέντων ὀνομάτων λαμβάνονταί τινων. ἀλλ' ἀντὶ τῶν δεικτικῶς ἐξενεχθῆναι μὴ δυναμένων. Ἴδιον γέ τι τῶν ἀντωνυμιῶν καὶ τὸ κατὰ διαφόρους φωνὰς διάφορα ποιεῖν πρόσωπα τρίτα. τὰ γάρ τοι ῥήματα κατὰ μίαν φωνὴν πλείοσι τρίτοις ἀνήκει προσώποις. λέγομεν οὖν ὅτι γράφει Σωκράτης. ἢ Καλλίας. ἢ ὁστισοῦν. οὐκέτι δὲ καὶ ἐπ' ἀντωνυμίας ὡσαύτως. Ὥρισται δὲ τὰ τῶν ἀντωνυμιῶν πρόσωπα οὐ μόνῃ τῇ τῶν παρόντων δείξει, ἀλλὰ καὶ τῇ ἀναφορᾷ καὶ ἀναπολήσει τῶν ἀπόντων. Ὅθεν δὴ καὶ τῷ Ἀριστάρχῳ εἴρηται συζύγους εἶναι τοῖς προσώποις τὰς ἀντωνυμίας. ὁρίζεται γὰρ ὁμοίως κατὰ πᾶν πρόσωπον ἤτοι ἐν δείξει ἢ ἀναφορᾷ τῶν ῥημάτων ἐν τρίτῳ προσώπῳ ἀοριστούντων, εἰ μὴ τῷ ἐξαίρετόν τι, οἷον βροντᾷ, καὶ ἀστράπτει. καὶ ὕει. τὸν γὰρ θεὸν ἐπινοητέον ὡς ταῦτ' ἐνεργοῦντα. ἐπεὶ τό γε τρίτον οὐ πάνυ τι δι' εὐθείας τούτων γε ὥρισται. Καθόλου δὲ ὥσπερ τὰ ὀνόματα οὕτω καὶ αἱ ἀντωνυμίαι τοῖς ῥήμασι κατὰ πτῶσιν ἑκάστην συντάσσονται. καὶ ταῖς μὲν εὐθείαις ἀμεταβάτως. οἷον οὗτος τρέχει. ταῖς δὲ πλαγίαις μεταβατικῶς. τούτου φειδόμεθα. τούτῳ χαρίζομαι.

τω χαρίζομαι. τοῦτον ἐπαινῶ. ἢν μὴ τὰ ῥήματα ἀπόλυτα ἄττα καὶ ἄχρηστα ᾖ. οἷον τὸ ζῶ. καὶ πλουτῶ. καὶ ὑγιαίνω.

Διακειτικόν.

Γ ροστίθεμεν μὲν δὲ τὴν εὐθεῖαν, τοῖς ῥήμασι πολλαχῆ οὐχ ὡς μὴ ἐνοῦσαν δυνάμει καὶ νοουμένην. ἀλλ' ἤτοι πλείονος ἐνδείξεως ἕνεκα ἢ διαστολῆς. διακειτικωτάτη γάρ τοι προσώπων ἡ ἀντωνυμία. ἄλλως τε κἂν σύνδεσμος προσλαμβάνοιτο ὧδε. σὺ μὲν ἐδίδασκες. ἐγὼ δὲ ἐφοίτων.

Σύνθετοι.

Τ ῶν δὲ συνθέτων χρῆσις μὲν ὥσπερ εἴρηται, ἐπὰν τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἐνεργῇ τε καὶ πάσχῃ, ἑκάστη δὲ εὐθὺ τὸ ἐνέργημα αὐτὸ ἐπιστρέφει ἢ ἐπί τι τῶν αὐτοῦ. ὥσπερ ἐαυτὰ ἀνακλωμένη, σώζω ἐμαυτὸν, σώζω τὰ ἐμαυτοῦ. ἔστι δὲ φάναι καὶ τὰ ἐμαυτοῦ ἐμὲ σώζει. ὥς τε διχῶς ἡ περὶ τὸ αὐτοπαθὲς κτητικὸν σύνταξις. ἤτοι ἀπὸ τοῦ κεκτημένου ἐπὶ τὸ κτῆμα, ἢ ἀνάπαλιν. ἔνθα δὴ καὶ μεταλαμβάνειν ἔξεστιν ὄνομα ἰσοδυναμοῦν. οἷον τὸ ἴδιον. ἢ οἰκεῖον. ἢ τοιοῦτό τι. Σωκράτης τὸν ἑαυτοῦ παῖδα παιδεύει. καὶ τὸν ἴδιον παῖδα. πρός τε αὐτῷ τῷ ὀνόματι καὶ τὴν γενικὴν τοῦ συνθέτου συντάσσειν. ἀφίημι κληρονόμον τὸν ἴδιον ἐμαυτοῦ παῖδα. φιλεῖ πᾶς ὁστισοῦν τὸν ἴδιον ἑαυτοῦ υἱόν. ὁμήρου ἴδιον τὸ βυβλίον. τῇ ἰδίᾳ τοῦ λέγοντος ἐπιμελείᾳ. Κοινὸν δὲ πως τοῦτο καὶ πρὸς τὰς κτητικάς. οἷον σὸν ἄρα τοῦτ' ἦν ὦ Σώκρατες καὶ τοῦτο

γνῶναι τὸν πάντα τὰ δίκαια, ἐμοῦ μὲν εἰδότος. καὶ τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ ταλαιπώρου βίον. τὸ δ' ἐμὲ αὐτὸν ὠφελεῖ ἐπιτακτικῶς λέγεται πρὸς τὸ ἐμὲ ὠφελεῖ ἀπολελυμένον. Ὅτι δὲ τὸ σύνθετον εὐθὺ μόνων τῶν ἑνικῶν, διὰ τὸ τῇ ἀναφορικῇ συντάσσοντες ταῖς ἁπλαῖς χρώμεθα ὁμοιοπτώτως ἐπί τε δυϊκοῦ καὶ πληθυντικοῦ. οἷον νῶϊ αὐτὼ ὠφελοῦμεν. νῶϊν αὐτοῖν ἁπτόμεθα. σφῶϊ αὐτὼ ὠφελεῖτον. οὐκέτι δὲ καὶ εὐθὺ τοῦ τρίτου ὁμοίως. κατὰ τῶν πληθυντικῶν δέ τοι ὡσαύτως· ἡμῶν αὐτῶν. ἡμῖν αὐτοῖς. ἡμᾶς αὐτούς. σφῶν αὐτῶν. σφίσιν αὐτοῖς. σφᾶς αὐτούς. Ἔστι γε μὴν πληθυνόντι λέγειν, καὶ ἑαυτῶν. ἑαυτοῖς. ἑαυτούς. κοινῇ κατὰ πάντων προσώπων. ἑαυτοὺς ὠφελοῦμεν. ὠφελεῖτε. ὠφελοῦσιν. οὐκέτι δὲ καὶ ἑαυτὸν ὠφελῶ. ἢ ὠφελεῖς. διελέγχεται γάρ τοι ἀκαταλλήλως ἔχον ἀπὸ τοῦ ἐμαυτὸν ἢ σαυτὸν ὡς εἴρηται.

## Ἀλληλοπαθές.

Γ αραπλήσια δέ πως τουτοισὶ, καὶ ἡ τοῦ ἀλλήλου σύνταξις, δι' αὐτοπάθειαν μὲν τοῦ ὅλου ἀθροίσματος καὶ ταῦτα εὐθὺ τῶν συμπλεκομένων λαμβάνοντες λέγομεν. ἀλλήλους ὠφελοῦμεν ὠφελεῖτε ὠφελοῦσιν. ὅτι γε μὴν οὐ τὰ μέρη καθ' ἕκαστον ὑφ' ἑαυτῶν πάσχει ἀλλ' ὑφ' ἑτέρου ἀμοιβαδὸν, προσαγορευέσθω ἡ μὲν μὴ αὐτοπαθὲς τὸ τοιοῦτο, ἀλλ' ἀλληλοπαθές. δῆλον δ' ἄρα καὶ ὡς αἱ τοιαῦται ἀντωνυμίαι, ῥήματα οὐκ ἂν ἐπιδέχοιντο παθητικά. τὸ γὰρ

αὐτοπαθὲς ἐνέργεια τὸ εἰς ἑαυτὸ ἐνεργοῦν· αὐτός ἐστιν ὡς εἴρηται.

Περὶ προθέσεως.

Η δὲ προτιθεμένη λέξις πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν καὶ διὰ τοῦτο πρόθεσις ὀνομαζομένη, διείρηται μὲν πρότερον, ἐνταῦθα δὲ ὅπως συντάξεται θεωρῶμεν. προτίθεται μὲν οὖν τῶν τοῦ λόγου μερῶν, ἢ κατὰ σύνθεσιν, ἢ κατὰ παράθεσιν. συνθέσεως μὲν γὰρ τὸ σύνοικος· πάροικος· ἔποικος· μέτοικος. παραθέσεως δέ, τὸ ἐνθὶ τὴν ἀττικήν, ἢ κατὰ τῆς ἀττικῆς. ταύτην δὲ τὴν ἐκ παραθέσεως σύνταξιν δηλοῦν βούλονται, καὶ οἱ προτίθεσθαι λέγοντες ἔν τε συνθέσει καὶ συντάξει. Ἐοίκασι δ' αἱ προθέσεις συνδεσμικοῖς, συντάξεως γινόμεναι παρεμφαντικαί. ὅθεν καὶ τοῖς στωϊκοῖς προθετικοὶ σύνδεσμοι ἐκαλοῦντο. τὸ γὰρ διατί λυπεῖ, τὸ ἕνεκα τίνος λυπεῖ, παρεμφαίνει. καὶ τὸ ἐκ ῥαθυμίας, τὸ ἕνεκα ῥαθυμίας. τὸ δὴ οὖν ἀπεμφαῖνον, εἰ καὶ τὸ ὅτι παραδεξάμενον τὴν διὰ κεῖται, σύνταξιν ἐπέχει συνδεσμικήν. τοῖς γε μὴν ῥήμασιν ἀεὶ κατὰ σύνθεσιν αἱ προθέσεις· οἷον καταγράφω. καὶ προσκαλοῦμαι. ἔνδοθέν τε ἡ κλίσις κατέγραφον, εἴ τι τοῦ ἁπλοῦ διαφέρον δηλοῦται ἐκ τῆς συνθέσεως. εἰ γὰρ μηδέν τι πλέον, ἔξωθεν ἡ κλίσις. καθάπερ καὶ τοῖς ἁπλοῖς, καθεύδω, ἐκάθευδον. καθέζομαι, ἐκαθεζόμην. πρόθεσις δὲ κατὰ παράθεσιν σὺν εὐθείᾳ ἢ κλητικῇ οὐδέποτε τάξεται. συντάσσεται δὲ ταῖς πλαγίαις ὧδε.

Ἐν.

Ἡ μὲν ἐν, ἀεὶ δοτικῇ. ἐν οἴκῳ. ἐν ἀγορᾷ. τὸ δ' ἐν ἄδου καὶ ἐν διδασκάλου ἐλλειπτικῶς. δεῖ γὰρ κἀνταῦθα ἐπινοεῖν, τὴν τόπῳ καὶ οἴκῳ δοτικήν. Εἰς.

Ἡ δὲ εἰς. ἀεὶ αἰτιατικῇ. εἰς ἐκκλησίαν εἰς ἀγοράν. τὸ δὲ εἰς ἄδου. καὶ εἰς διδασκάλου ἐλλειπτικῶς ὡς καὶ αὐτὴ τῆς ἐν. ἀλλὰ γὰρ αὕτη μὲν ἀψύχων τῇ εἰς, αὕτη δ' ἐμψύχων, τῇ πρὸς μάλιστά γε χρηστέον. πορεύομαι εἰς ἀγοράν. πέμπω δὲ χρυσὸν πρὸς σέ. ἰδιαίτερον δὲ τῇ μὲν εἰς αὕτη ἐπαίνου καὶ ἀναφορᾶς. τῇ δὲ πρὸς, τὸ ἀνάπαλιν. ἀνήνεγκε μὲν γὰρ εἰς τὸν χρήσαντα φαμέν. καὶ ὕμνους εἰς Ἀπόλλωνα. πολεμεῖ δὲ πρὸς ὁμόρους. καὶ ἣν δὴ ἔννοιαν καὶ τῇ εἰς ἔστιν ὅτε χρηστέον ἠγνωμονήκεσαν εἰς ἡμᾶς.

Ἐξ.

Ἡ δὲ ἐξ ἀεὶ γενικῇ. ἐξ Ἀττικῆς. ἐκ Μεγάρων. Σύν.

Ἡ δὲ σὺν, ἀεὶ δοτικῇ. σὺν θεῷ. σὺν λόγῳ. Πρός.

Ἡ δὲ πρὸς. γενικῇ. καὶ δοτικῇ. καὶ αἰτιατικῇ. γενικῇ μὲν, ὅταν τὴν ἀπὸ προσώπου σημαίνῃ κίνησιν. πρὸς θεοῦ τἀγαθά. ἢ τάσσηται αὐτὴ ὅρκου. ἧκε πρὸς θεοῦ. ἢ τὸ ἐναντίον δηλοῖ. πρός τε θεῶν μακάρων. πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων. ἢ τὸ καθῆκον. οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ θροεῖν ἐπῳδάς. δοτικῇ δὲ ὅταν τὸ ἐγγύς τε καὶ παρακείμενον. οἷον πρὸς τοῖς ποσίν. αἰτιατικῇ δὲ, ὅταν κίνησιν πρὸς ἔμψυχον μάλιστά τι. καὶ ὡς ἄλλως δὴ εἴρηται. καὶ ἔτι ὅταν ἢ σχέσιν τινὰ καὶ λόγον. ὡς τὰ δύο πρὸς τὰ

τέσσαρα, οὕτω καὶ τὰ τέσσαρα πρὸς τὰ ὀκτώ. ἢ παράδειγμα. ἄδει πρὸς αὐλόν.

Πρό.

Η δὲ πρό, ἀεὶ γενική. πρὸ τῶν θυρῶν. πρὸ τοῦ χρόνου.

Ἀνά.

Η δὲ ἀνά, ἀεὶ αἰτιατική. ἀνά τε ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.

Κατά.

Η δὲ κατά, γενικὴ καὶ αἰτιατική. γενικὴ μὲν ἐπὶ καταφορᾶς καὶ κατηγορίας. κατὰ αἰσχίνου λόγος. καὶ ὅταν τὸ ἐπάνω καὶ περί τι ἢ περί του δηλοῖ. κατὰ γῆς κάθημαι. κατ' ἀνθρώπου τὸ ζῶον. τὸ δὲ κατ' οὐλύμποιο καρήνων ἀντὶ τοῦ ἀπό. αἰτιατικὴ δὲ ὅταν τὸ παραβαλλόμενόν τε καὶ ὅμοιον. οἷον καθ' ὅμηρον. ἢ κατὰ νοῦν προχωρεῖ. ἢ τὸ περί τε καὶ ἔν τινι. καθ' ὁδὸν ταῦτα ἐποίουν. καὶ ἔμενον κατὰ χώραν. ἢ χρόνον. ὁ καθ' ἡμᾶς γεγονὼς ἀνὴρ ἔνδοξος.

Διά.

Η δὲ διά, γενικὴ μὲν ἐνέργειαν τινα. ἢ τὸ μέσον δηλοῦσα. διὰ σοῦ ταῦτα ἂν ἄμεινον γίγνοιτο. καὶ ἐπορευόμην δι' ἀγορᾶς. αἰτιατικὴ δὲ, αἰτίαν. διὰ σὲ ταῦτα γράφω. ὅμηρος δὲ καὶ τὸ μέσον αἰτιατικῇ ἐνίοτε φράζει. διά τε ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.

Μετά.

Η δὲ μετά, γενικὴ μὲν τὸ ὁμοῦ σημαίνουσα. ἡδὺς μετὰ φίλων ὁ βίος. τὸ δὲ μετὰ τριτάτοισιν ἄνασσε ποιητικόν. αἰτιατικὴ δὲ τὸ ὕστερον μετὰ τὴν ἑορτήν. καὶ Πλάτων μετὰ Σωκράτην.

Παρά.

Η δὲ παρά, γενικὴ μὲν, τὴν ἀπὸ προσώπου σημαί-

νουσα, κίνησιν. οἷον παρὰ θεοῦ τἀγαθά. ἡ μὲν γὰρ ἀπὸ καὶ ἐκ τῇ ἀρχῇ τόπου μάλιστα κινήσει οἰκεῖαι. ἡ δὲ παρὰ καὶ πρὸς, τῇ ἀρχῇ προσώπου. δοτικῇ δὲ στάσιν καὶ τὸ ἐγγύς. παρ᾽ ἐμοὶ διατρίβει. αἰτιατικῇ δὲ, κίνησιν ἐπί τι. παρὰ σὲ ἔρχομαι. ἢ τὸ διά τι. παρὰ τὸ ἀδικεῖν ἡ τιμωρία. ἢ τὸ ἔξω σκοποῦ καὶ ἐπαγγελίας οἷον παρὰ γνώμην συμβαίνει. Ἀντί.

Η ἀντί, ἀεὶ γενικῇ. ἀντὶ πολλῶν. ἀνθ᾽ υἱός. Ἐπί.

Η δ᾽ ἐπί, γενικῇ καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ. γενικῇ μὲν, χρόνον δηλοῦσα. ἐπὶ ἄρχοντος ἀθήνησι πυθοδώρου. ἢ τὸ περί τι καὶ ἔν τινι. ἐπὶ πολλῶν μάθοι τις ἂν τὰ λεγόμενα. ἢ τὸ ἐπάνω. τὰ τετράποδα ἐπὶ γῆς. δοτικῇ δὲ αἰτιολογοῦσα τὸ οὗ ἕνεκα, οἷον ἐπὶ ἀγαθῷ πάντα ἐποίει. ἢ δύναμιν καὶ αὐτεξούσιόν τι δηλοῦσα. ἐπὶ τῷ βασιλεῖ τὰ τῶν ὑπηκόων. ἢ τὸ ὕστερόν τε καὶ δευτερόχρονον. ἐπὶ τούτοις πολλὰ ἕτερα διεξίει. ἢ τὸ ἐπάνω. ἐπὶ κρηπῖδι ὁ τοῖχος ἕστηκεν ἰσχυρᾷ. αἰτιατικῇ δὲ, κίνησίν τινα λέγουσα. ἐπὶ τὴν ἀττικὴν ἐπορεύετο. καὶ γενικῇ δὲ ταυτὸ τοῦτο ἔσθ᾽ ὅτε δηλοῖ. ἐπὶ οἴκου. καὶ ἐπὶ τῆς χώρας. ὀρθῶς μὲν καὶ ἀττικῶς, οὐ κατὰ πολλὴν δέ τινα χρῆσιν.

Περί.

Η δὲ περὶ, γενικῇ μὲν αἰτιολογοῦσα. περὶ προθέσεως γεγράφθω. τὸ δὲ περὶ τῷ δεδοικέναι μοναδικόν. αἰτιατικῇ δὲ τὸ κύκλῳ σημαίνουσα καὶ περιποιητικὸν ἢ συστατικόν. οἷον περὶ τὴν πόλιν τὸ

στράτευμα. τὸ δ' ἀμφ' ὀρώνῃσι περὶ δίνει καὶ περὶ πύργῳ, ποιητικά. Ἀμφί. Ἡ δὲ ἀμφὶ, ὡς ὁμοιόσημος τέ ἐστι καὶ ὁμοιοσύντακτος τῇ περί. συνηθεστέρα μέντοι γε ἡ περί. Ἀπό. Ἡ δὲ ἀπὸ, ἀεὶ γενικῇ. ἀπὸ δικαίου. ἀφ' ἑτέρου. Ὑπό.
H δὲ ὑπὸ, γενικῇ αἰτιολογοῦσα τὸ ποιητικόν. οὐδὲ ὑπὸ πενίας εὐεργετῶ. καὶ ἔτι τὸ ὑποκάτω σημαίνουσα. ὑφ' εἵματος κρύπτοντα χεῖρα. ὃ δὴ καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντασσομένη δηλοῖ. ὑπὸ δένδρον καὶ ὑπὸ δένδρῳ. Ὑπέρ. Ἡ δὲ ὑπὲρ, γενικῇ μὲν ἀντὶ βοηθείας. οἷον ὑπὲρ Κτησιφῶντος ὁ λόγος. καὶ αἰτιολογίας ὁμοίως τῇ περί. ὑπὲρ ὧν εἶπον πάλιν ἐρῶ. καὶ ὅταν τὸ ἐπάνω δηλοῖ. ὑπὲρ καπνοῦ τίθησι τὸ πηδάλιον. αἰτιατικῇ δὲ τὸ πλέον τε καὶ ἐπέκεινα καὶ ὅλως ὑπερκείμενον ἀποφαίνεται. οἷον ὑπὲρ αὐτὸν τί ἐστιν ὁ θεὸς εἰδέναι. Συντεθεῖσαι δὲ τοῖς ῥήμασιν αἱ προθέσεις, τὴν ἰδίαν ἔτι φυλάττουσαι σημασίαν, ἀπαιτοῦσι τὴν αὐτὴν πτῶσιν ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν ἅπασαι. κατηγορῶ σου. ἀφίστημί σου. ὑπερέχω σου. παραινῶ σοι. ὅτι μὴ τῶν κτητικῶν καὶ περιποιητικῶν. ἐμφοροῦμαι. ἐντρυφῶ. καὶ παραπολαύω σου. καὶ προστίθημί σοι. ἥ γε μὴν κατὰ συντεθεῖσα καὶ ἀντιτείνει ὁμοιοπτώτως. κατεσθίει πάντα. κατεῖπέ μοι. καὶ ταῦτα μέντοι· καὶ εἴ τι ὡς σύνθετον οὕτω προφέροιτο ἕτερον, μηδὲ τοῦ προθετικοῦ ἰδιώματος ἀπολείπεσθαι, οὐδὲν ἂν κωλύοι. κατειπεῖν σου ἑτέρου. καὶ κα-

προστιθέναι· καὶ καθαιρεῖν. καλείσθω δὲ τὸ μὲν, προθετικόν. τὸ δὲ, ῥηματικόν. Ἀναστροφή.

Ἀναστρέφονται δὲ αἱ μὲν μονοσύλλαβοι ἤδη πέλει που τῶν ἐπῶν· ὡς ἤδη τῶν ὁμηρικῶν ἐκείνων. οὐ μέντοι κακὸς εἴδεται οὐδὲ κακῶν ἔξ. καὶ, ἦλθεν ἀργυρότοξος ἀρτέμι δεξιῶ. τῶν δὲ δισυλλάβων, αἱ μὲν δίχρονοι ἔν τε τοῖς πεζοῖς καὶ ἐν τοῖς ἐμμέτροις. πλὴν τῆς διὰ. καὶ ἀνά. ἵνα μὴ συνεμπέσῃ ἡ μὲν, τῇ διὰ αἰτιατικῇ. ἡ δὲ, τῇ ἀνακλητικῇ. ἄνα λητοῦς υἱέ. ὀρθοτονεῖσθαι γὰρ ἤδη τῆς παραληγούσης ὀρθείᾳ τάσει ἀνάγκη. αἱ δὲ τρίχρονοι οὔ. οἷον ἥ τε ἀντὶ καὶ ἡ ἀμφί. ὅθεν οὐδὲ αἱ τῷ ῑ πλεονάζουσαι, οἷον καταί. παραί. ὑπείρ. ἅτε δὴ γενόμεναι τρίχρονοι. ἡ δὲ ἐν προσλαβοῦσα τὸ ῑ. καὶ γινομένη εἰν καὶ δισυλλαβήσασα καὶ διχρονήσασα ἀναστρέφεται. οἷον ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ. καὶ ὡς ἐνὶ κούρῃ κοιμᾶται. Ἐνίοτε δὲ καὶ αἱ δισύλλαβοι διχρονοῦσαι, ὅμως οὐκ ἀναστρέφονται· οἷον ἰθάκην κάτα κοιρανέουσι. καὶ εὗρε δὲ πατρόκλῳ περικείμενον. Εἰ δὲ μεταξὺ δυοῖν ὀνομάτων ἡ πρόθεσις, τοῦ μὲν κυρίου. τοῦ δὲ, προσηγορικοῦ ἢ ἐπιθέτου, ἀναστρέφειν δεῖ. ἵνα τοῦ ὅλου προσηγήσηται λόγου. οἷον ποταμοῦ ἄπο σελλήεντος. καὶ ξάνθῳ ἔπι δινήεντι. Ὡσαύτως δὲ κἂν μεταξὺ κυρίων δυοῖν ἢ προσηγορικῶν κέηται, συνδέσμου μετὰ τὴν πρόθεσιν ἐπιφερομένου. οἷον νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων. ἀγαμέμνονος πέρι καὶ ἀχιλλέως. κἂν μεταξὺ μὲν

ἐμπίπτῃ

ἐμπίπτῃ, καὶ μηδὲν ἕτερον μέρος λόγου μεσσυλλαβῇ, ὑποτάττηται δὲ οὗπερ ἐχρῆν προηγεῖσθαι· ἀναστρέφεται· ἔπι οἷον ὦ ἔπι πόλλ᾽ ἐμόγησα, ἰθάκης ἔνι οἰκία ναίων. θεῶν ἄπο μήδεα εἰδώς. ἐὰν δὲ μεταξὺ προθέσεως καὶ τοῦ ῥήματος ἢ τοῦ ὀνόματος πρὸς ὃ ἡ πρόθεσις, μέρος λόγου ἕτερον παρεμπίπτῃ, οὐκ ἀναστρέφεται. τῷ δ᾽ ἤδη τυδείδης ὦρτο. εἰ μέν τοι εἴη ἤδη τέλει τοῦ ἔπους, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν ἐν στιγμῇ νοήματος, ἀναστρέφεται καὶ μεσολαβοῦντός του. πάντων δ᾽ ἔπισι πολὺ κάρτα.

Καὶ αἱ πάθουσαι δὲ ἔκλιψιν τοῦ φωνήεντος οὐκ ἀναστρέφονται· εἰ μὴ στιγμὴ ἐπιφέροιτό τις. ἢ τὸ σημαινόμενον διαφθείροιτο μὴ ἀναστρεφομένης. ὡς ἤδη τοῦ, στῦτο γὰρ ἡφαίστοιο παρ᾽ οἰσέμεν ὅπλα. Ποιηταὶ μὲν οὖν κατὰ τὰς προθέσεις ἐνίοτε στίζουσι. λογογράφοι δ᾽ οὔ. ὅτι μὴ ἤδη τῆς πρὸς. ταύτην γὰρ μόνην καὶ πρὸ στιγμῆς τάττουσιν. ὡς τὸ καὶ μικρόν τι πρός. Ἔνιοι δὲ καὶ κατ᾽ ἔλλειψιν προθέσεων λέγεσθαι τὰ τοιαῦτα φασί. βοῦν σίτου ὠνοῦμαι. ἐνδεῖν γὰρ τὴν διά. πολὺς τὸν λόγον. ἐνδεῖν τὴν κατά. ἥδυ τὴν φυτὴν ἀναπνεῖ. καὶ δρέπομαι τῶν ἀνθέων. καὶ πίνω τοῦ ὕδατος. καὶ κρεμῶσι τοῦ ποδός. ἐνδεῖν τὴν ἀπό.

## Περὶ ἐπιρρήματος.

Τὸ δ᾽ ἐπίρρημα, πρὸς τὰ ῥήματα ἔχει τὴν σύνταξιν· ἀεὶ γὰρ ῥήματι προηγεῖται ἢ ἐφέπεται ταῖς λεγομέναις ἐνεργείαις ἐπιλεγόμενον, ὅθεν καὶ τὴν

προσηγορίαν ἀπηνέγκατο καὶ τὸν λόγον. ἔστι καὶ γὰρ μέρος λόγου ἄπτωτον κατὰ ῥήματος λεγόμενον ἢ ἐπιλεγόμενον ῥήματι καὶ οἷον ἐπίθετον ῥήματος. Καθάπερ οὖν τὰ τῶν ὀνομάτων ἐπίθετα τῶν κυρίων κατηγορεῖται καὶ προσηγορικῶν, οὕτω δὴ καὶ τὰ ἐπιρρήματα. κἂν γάρ τοι μεταξὺ τοῦ ῥήματος καὶ ἐπιρρήματος τύχῃ παρεμπεσόντα πλείονα ἄλλα ὅμως μέντοι αὐτὸ τὸ ἐπίρρημα πρὸς τὸ ῥῆμα ἀναφερόμενον λέγεται.

Καὶ μὲν δὴ πλείω πολλάκις συμπλέκοντες ἐπιρρήματα ἑνὶ τῷ ῥήματι ἀποδίδομεν ἱκανῶς. οἷον καλῶς καὶ εὐσεβῶς καὶ δεόντως πεποίηκας. καὶ ὅσον δὲ τὸ τοιοῦτο. Ἔχει μὲν οὖν τὰ ἐπιρρήματα τὴν σύνταξιν πρὸς τὸ ῥῆμα. πλὴν τοῦ κλητικοῦ ἐπιφθέγματος καὶ τῶν σχετλιαστικῶν καὶ θαυμαστικῶν, καὶ τῶν θετικῶν. οἷον. Τὸ μὲν γάρ τοι, πρὸς κλητικὴν, ὦ φίλε πῶλε. τὰ δὲ, πρὸς γενικὴν, φεῦ τῶν κακῶν. ὢ τοῦ μεγέθους. ς εὖ. ὤ.

Σχετλιαστικά. θετικά.

Τὰ δὲ πρὸς δοτικὴν ἢ αἰτιατικὴν, γραπτέον ἡμῖν. γραπτέον ἡμᾶς. ἔστι δὲ χρῆσθαι σχετλιαστικοῖς τε καὶ θετικοῖς καὶ ἄνευ τινὸς ἐπ᾽ ἐκφορᾶς πτωτικῆς. Τὰ μὲν οὖν πτωτικῶς συντάσσεται. φεῦ τοῦ μεγέθους. Τὰ δὲ, ῥηματικῶς εὖ ἔχει. Τὰ δὲ συναμφοτέρως. πόρρω ἡμῶν οἰκεῖ καὶ τὰ μὲν συναμφοτέρως καὶ ῥηματικῶς οἷον πόρρω οἰκεῖ. Τὰ δὲ ῥηματικῶς ἢ πτωτικῶς, οὐκ ἐξ ἀνάγκης καὶ συναμφοτέρως.

συναμφοτέρως. Χρονικά.

Τῶν δὲ χρονικῶν τὸ μὲν νῦν πᾶσι τοῖς τοῦ χρόνου μορίοις συντάσσεται· πλὴν τῆς ὑπὲρ συντελικοῦ. Νῦν.

Νῦν πειρᾶται. νῦν αὖτ' ἔγχει πειράσομαι. νῦν μὲν δὴ Μενέλαος ἐνίκησε σὺν ἀθήνῃ. καὶ δηλοῦν μὲν τοῦ χρόνου ἐνεστηκὸς, ἐνεστῶτι συντάσσεται μόνῳ καὶ ἀρκτικὸν γίνεται λόγου. ἀκολουθίαν δέ τινα σῴζον προηγουμένου, οὔτ' ἀρκτικόν ἐστι λόγου καὶ ἀεὶ τῷ δὲ συνδέσμῳ συνάπτεται. οἷον ἐγὼ μὲν ᾤμην ταῦτ' ἐκεῖνον εἰπεῖν. νῦν δὲ οὐδὲν τούτων εἴρηκεν. αὖτι παράκειται δὲ τῷ τοῦ ἐνεστῶτος νῦν ἐφ' ἑκάτερα τὸ αὐτίκα καὶ ἄρτι. νῦν ποιῶ. ἄρτι πεποίηκα. αὐτίκα ποιήσω. Χθές.

Ὁμοίως δ' ἔχει καὶ τὸ χθὲς καὶ αὔριον, πρὸς τὸ σήμερον. εἰρείσθω δέ τοι καὶ αὔριον ἔρχομαι εἰ πρὸς θυμοῦ τὸ μέλλον γίγνεσθαι ἐπὶ πλέον πιστοῦσθαι. Ὅτε. τότε.

Κοινὸν δὲ καὶ τὸ, ὅτε καὶ τότε πλὴν τοῦ παρακειμένου. Πρῴην, πάλαι.

Τὸ δὲ πρῴην καὶ πάλαι, ἴδια τοῦ παρῳχημένου. πάλαι ποτ' ἦσαν. πρῴην ἐλήλυθεν. Ἤδη.

Τὸ δὲ ἤδη, κοινὸν μέλλοντος καὶ παρήκοντος. ἤδη βεβάδικα. ἤδη βαδίσω. λέγεταί τε ἐπὶ τῶν μὴ πολὺ ἀφεστηκότων, ὡς καὶ τὸ πρῴην. Πρίν.

Καὶ τὸ πρὶν ἐν παρεληλυθότι πρὸς ὁριστικόν. πρὶν εἶπεν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ σὺν ἀπαρεμφάτῳ. πρὶν εἰπεῖν. καὶ διὰ μέσου τοῦ ἢ πρὶν ἢ εἰπεῖν, ὥσπερ διὰ

τοῦ αὖ ἤδη μέλλοντος πράγματος. πρὶν αὖ γίνηται, πρὶν γίνηται. Ἕως.

Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἕως καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα. ἕως παρατείνω. καὶ ἕως παρατεῖναι. Ὅτε.

Τὸ δὲ ὅτε ἀδιαφόρως τοῖς χρόνοις πρὸς ὁριστικὸν εἰ μὴ δυνητικόν τι ἐπινοεῖτο. εὐκτικοῦ γὰρ τὸ δυνητικόν. ὅτε βούλοιτο. Οὐκέτι.

Καὶ τὸ οὐκέτι. καὶ τὸ οὐδέποτε. καὶ τὸ ἀεί. Τὸ δὲ οὐδεπώποτε μόνον ἤδη παρῳχημένου. ὥσπερ τοὐναντίον τὸ εἰσαεὶ καὶ αὖθις ἤδη μέλλοντος. εἰσαεὶ ἔσται κίνησις. αὖθις διδάξω. Οὔπω.

Τὸ δὲ οὔπω, παρῳχημένου τε καὶ ἐνεστῶτος. οὔπω γίνεται. οὔπω γέγονεν. Ἔστι δ᾽ ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν καὶ πρὸς γενικὴν ἀποδιδόναι τὰ χρονικὰ κτητικῶς πως. οἷον πρὸ τοῦ χρόνου. οὐδέποτε τῶν χρόνων. τό γε μὴν χωρὶς γενικῆς πολὺ ἐν τῷ λόγῳ. Ἔστι δὲ καὶ τῶν χρονικῶν. τὰ μὲν, ἀναφορικά. τὰ δὲ, ἀπολελυμένα. ὥς τε καὶ προηγεῖται ἀλλήλων. τότε. ὅτε. τηνικαῦτα. ἡνίκα. τέως. ἕως.

Ἐπιτατικά.

Τὰ δὲ ἐπιτατικὰ, τοῖς τε ἐπιθέτοις τῶν ὀνομάτων συντάσσεται πᾶσιν, ὑπερθετικῶν χρείαν ἀναπληροῦντα. οἷον λίαν σοφὸς, πάνυ τίμιος. καὶ ἀναφορικῶς. ὁ λίαν σοφός. μεσοσυλλαβοῦντα. Μεσότητος.

Τῶν τε τῆς μεσότητος κατηγορεῖται ἐπιρρημάτων. οἷον γράφει πάνυ καλῶς. καὶ τρέχει λίαν ταχέως. καὶ χωρὶς δὲ ἐπιλέγεται. λίαν πονεῖ. σφόδρα ἐπιθυμεῖ.

πιθυμεῖ. Αὐτῇ δὲ τῇ μεσότητι καὶ τῶν τούτοις ἰσοδυνάμενον καθόλου μὲν τὸ ῥηματικόν. ζῆ σωφρόνως. ἀξίως γε εὐτυχεῖ. κατὰ μέρος δ' ἤτοι ὡς ἕκαστον ἔχει παρατω γῆς, οὕτω δὴ καὶ συντάξεται γε τῷ πτωτικῷ. τῇ γὰρ ἀρχῇ συνῳδὸν εἶναι χρεών, ἀξίως οὗ λόγου, ὅτι ἄξιος λόγου. καὶ ὁμοίως τοῖς ἄλλοις ὅτι ὅμοιος τοῖς ἄλλοις. καὶ καταφρονητικῶς τῶν εὐτελεστέρων, ὅτι καταφρονεῖ τῶν εὐτελεστέρων. ὅθεν δὴ καὶ τὸ ἄριστα πάντων. κοινὸν δὲ τῶν τοιούτων καὶ ἡ προσκειμένη τῷ ἔχω γενική, οὕτως ἔχω γνώμης. πονήρως ἔχω τοῦ σώματος.

Τοπικά.

Τὰ δὲ τοπικὰ γενικῇ. ἔξω τῆς χώρας. ἐνταῦθα τοῦ λόγου. ποῦ γῆς. ἄλλη πη τῆς οἰκίας. καὶ χωρὶς. ἐνταῦθα ἐστίν. σαφέστερον μέντοι καὶ εὐχρηστότερον ἐπ' ἐνίων τὸ φράζειν προθετοπτώτως. οἴκοι ἐν ἀττικῇ. οἴκαδε εἰς τοῦ πολεμάρχου. πάντα δὲ τὸ προσῆκον σφίσιν ἠρεμίας τε καὶ κινήσεως ἕξει προσκείμενον. ὅθεν οἴκοι εἰμί. πορεύομαι οἴκαδε.

Παραθετικά.

Καὶ τὰ συγκριτικὰ δὲ καὶ ὑπερθετικὰ ὁμοίως εἰς γενικήν, μᾶλλον τῶν ἄλλων φιλοσοφεῖ. καὶ μάλιστα πάντων. τὰ δὲ συγκριτικὰ καὶ πρὸς εὐθεῖαν μεσοσυλλαβοῦντος τοῦ ἢ μᾶλλον ἢ ἄλλοι. Ἔτι τὰ ἐπικρυπτικά, κρύφα, ἢ λάθρα τῶν ἄλλων ποιεῖ. Καὶ τὰ διαιρετικά. χωρὶς τῶν ἄλλων. Καὶ τὰ ποσότητος. ἅπαξ ἢ δὶς τῆς ἡμέρας. τρὶς τοῦ μη-

νός. τετράκις καὶ πολλάκις τοῦ ἐνιαυτοῦ. Καὶ τὰ τακτικά, τὰ δύο ἐφεξῆς τοῦ ἑνός. καὶ ἡ δευτέρα τῆς νουμηνίας. Τὰ δὲ ἀθροιστικά, δοτικῇ. ὁμοῦ καὶ ἅμα τοῖς ἄλλοις. καὶ χωρίς. Τὰ δὲ ὀμοτικά, αἰτιατικῇ μόνως. νὴ δία οὐκ εἶπον. μὰ δί' οὐκ εἶπον. Τὰ δὲ ἐρωτηματικά, ἀεὶ ζητούμενα. καὶ ἢ τοπικὰ γινόμενα ἢ τροπικὰ ἐγκλίνεται. εἰ μὴ τρισυλλαβία κωλύῃ. οὐδὲν γὰρ ἐγκλίνεται ὑπὲρ δισύλλαβον ὄν, πόθεν ἔρχῃ; ἐλθὼν δὲ ποθέν. πῶς ἔχει, οὔπω πῶς ἔχει. ἔξεστι δὲ καὶ τὸ πότε καὶ ποῦ ἐπερωτήσει, τῷ ἕως καὶ μέχρι καὶ ἄχρι ὑποτάσσειν. οἷον ἕως πότε. ἄχρι ποῦ. μέχρι τοῦ. Τὰ δὲ βεβαιωτικά, ὁριστικοῖς. λέγει ὅτι ἥξει. οὔπω δὴ κείνει. τό γε μὴν ὅτι καὶ πρὸς εὐκτικόν, εἰ ὑπὲρ παρῳχημένου. τουτέστι διηγηματικῶς. οἷον ἠγγέλλετο ὅτι γένοιτο. καὶ εἴη. καὶ ἔσοιτο.

Διχῶς τὸ διηγηματικόν.

Ὅθεν δῆλον καὶ ὡς διχῶς τὸ διηγηματικόν. ἢ γὰρ ἐντονωτέρως, ὡς τό, ἀπαρέμφατον. λέγεταί που γενέσθαί τι. ἢ ὑπτιωτέρως ὡς τό, τε ὁριστικὸν καὶ εὐκτικὸν ὡς εἴρηται. ὅλως δ' εἰπεῖν τὸ παρεληλυθὸς ἐλλευκτικόν τι ἔοικεν ὄν.

Ἀπαγορευτικά.

Ὁπότε καὶ τὸ ἀπαγορευτικὸν ἀπὸ μὲν ἐνεστῶτος πρὸς ὑποτακτικόν. δέδοικα μὴ ᾖ. ἀπὸ δὲ παρῳχημένου πρὸς εὐκτικόν. ἐδεδοίκειν μὴ εἴη. καὶ

γὰρ ἐπεὶ καὶ ἐπειδὴ χρονικὸν, οὐ μόνον πρὸς ὁριστικὸν, ἀλλὰ καὶ πρὸς εὐκτικόν. ἐπειδὴ γένοιτο. Τὰ δ' εὐκτικὰ, εὐκτικῷ καὶ ὁριστικῷ ὡς εἴρηται.

Τὰ δὲ παρακελευστικὰ τοῖς δευτέροις τῶν προστακτικῶν καὶ προσέτι τοῖς αὐθυποτάκτοις· ἄγε λέγωμεν. φέρε εἰπέ. τοῖς τρίτοις δὲ τὸ, ἀπαγορευτικὸν μὴ λεγέτω. μὴ τυψάτω. οἰκεῖον δ' ὡς εἴρηται καὶ ταῖς ἄλλαις ἐγκλίσεσι. μὴ γνῶς. μὴ γνῴης. μὴ γνῶναι. Πλὴν τῇ ὁριστικῇ. ταύτης δὲ τὸ ἀποφαντικὸν ἴδιον. οὐ λέγω. καὶ λέγω τὸ δὲ μὴ δι' ἐμὴν ἰσότητα ἀντὶ τοῦ οὐ. Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ἐνδοιαστικά. ἴσως ὁρῶ. εἰ δ' εὐκτικῷ, οὐκ ἂν εἴη χωρὶς συνδέσμου. ἴσως φαίνη ἄν. Κοινὸν δὲ ἐστὶ τῶν ῥηματικῶς συντασσομένων ἁπάντων. οἷον δὲ ἂν ἔχοι. πόρρω ἂν εἴη. νὴ δί' εἴποιμ' ἄν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

Καὶ τὰ παραβολικὰ δὲ ὁριστικοῖς καὶ ἀλλήλοις συνεκφέρεται. ὡς εἶπον οὕτως ἔγραψα. Καὶ τὰ δεικτικὰ ῥηματικῶς. ἰδοὺ ἥκει εἰς τέλος. ἰδοὺ ὁ ἀμνὸς ἐλλειπτικῶς. τοῦ ὑπαρκτικοῦ. Καὶ τὰ ἀνετικὰ, ἠρέμα λέγειν. μόγις δύναται. Τὸ δ' ἀποστατικὸν, ἀπαρεμφάτῳ. ὥς τε λέγειν. καὶ εὐκτικῷ, ὥς τε λέγοι ἄν. καὶ ἔτι ὁριστικῷ. ὥς τε λέγει. ἐπιτατικόν τε οὐ μόνον ἐπιρρήματος, ἀλλὰ καὶ ὀνόματός τοι ὁμοιωματικοῦ ἢ παρισωτικοῦ. οἷον τοιοῦτός ἐστιν, ὥς τε καὶ νοεῖν καὶ λέγειν τὰ δέοντα. τη-

λικοῦτος ὥς τε ἅπαντας ὑπερβάλλειν· καὶ οὕτως ὥς τε πάντας θαυμάζειν. Τὸ δ᾽ ἀποθετικὸν εἶεν, λόγου μακροτέρου πέρας καί τις ἀρχὴ ἔσται τῶν ἑπομένων. εἶεν τί δ᾽ ὁ παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου.

## Περὶ συνδέσμου.

Ο δὲ σύνδεσμος λέξις συνδετικὴ οὖσα τῶν ἑτέρων τοῦ λόγου μερῶν εἰς κατάλληλον σύνθεσίν τε καὶ τάξιν, τὰ ὅμοια συνάπτει ἀεί. ὄνομα γὰρ ὀνόματι. καὶ ῥῆμα ῥήματι καὶ εὐθεῖαν, εὐθείᾳ. καὶ ὅλως πτῶσιν ὁμοίᾳ πτώσει. καὶ χρόνον ὁμοίως καὶ ἔγκλισιν. καὶ τὰ λοιπὰ δὲ ὁμοίως. σύνταξιν δὲ διαφόρως κατὰ τὴν αὐτοῦ διαφορὰν τῶν εἰδῶν ἔχει.

## Συμπλεκτικός.

Τῶν οὖν εἰδῶν πολὺ ἐκφερομένην τὴν ἑρμηνείαν συμπλεκόντων καὶ διὰ τοῦτο συμπλεκτικῶν καλουμένων. Ο μὲν καί, προτάσσεται τῶν λέξεων. Ο δὲ τέ, ὑποφέρεται ἐγκλινόμενος. θεοί τε καὶ ἄνδρες. καὶ οὕτω τοι ἀλλήλοις συντάσσονται, ὥς τε τὸν τέ, προηγεῖσθαι τοῦ καί. ἀρκτικὸς δὲ ὑπάρχων ὁ καί, δεῖ πάντως καὶ ἕτερον καὶ ἐπιφέρεσθαι, ἤτοι ῥῆμα συμπλέκοντα ῥήματι. ἢ ὄνομα ὀνόματι. ὅπως ἔτυχε συντασσόμενος ὁ πρῶτος. εἰ γάρ τις λέγοι καὶ περιπατεῖ Σωκράτης, ἐπιφέροι ἂν ἐξ ἀνάγκης, καὶ διαλέγεται ἢ τοιοῦτό τι. εἰ δὲ καὶ Σωκράτης γράφει λέγοι, ἐποίσει δή που καὶ Πλάτων. ἢ ἄλλος τις. Καθόλου γάρ τοι ἡγούμενος ὁ συμπλεκτικός, ἢ ὁ διαζευκτικός,

ζευκτικὸς, ὅμοιον ἀπαιτεῖ μέρος ἤτοι πτωτικὸν ἢ ἄπτωτον. καὶ εἰ μὲν πτωτικὸν, τὴν αὐτὴν πτῶσιν. εἰ δὲ ἄπτωτον τὴν αὐτὴν ἔγκλισιν. ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἀνάγκης. οἷον καὶ γράφω καὶ νοῶ, ἢ γράφω. ἢ νοῶ, καὶ ὁ ἐμὸς δοῦλος καὶ ὁ σός. Καὶ ἔξεστι δὲ ἐπὶ τῆς αὐτῆς συντάξεως συνάπτειν ἀρσενικὰς εὐθείας ταῖς γενικαῖς. οἷον ἄριστα τὰ ὁμηρικὰ ἔπη καὶ τὰ Ἡσιόδου. Διαφερούσης δὲ τῆς ἐγκλίσεως, τὸ αὐτὸ ῥῆμα φυλάττεσθαί γε ἀνάγκη. οἷον καὶ γράφω, καὶ γράφοιμι. καὶ ἔλεγες, καὶ λέγε. Τῆς αὐτῆς δὲ οὔσης, διάφορα κεῖται τὰ ῥήματα. καὶ περιπατῶ. καὶ διαλέγομαι. καὶ πτώσεις δὲ τὰς αὐτὰς ἀπαιτοῦσιν οἵ τε συμπλεκτικοὶ καὶ διαζευκτικοὶ, ἡγούμενοί τε καὶ μεταξὺ τιθέμενοι, ἐπὰν πρὸς τὸ αὐτὸ ἀναφέρωνται ῥῆμα. οἷον καὶ ἐγὼ καὶ σὺ γράφομεν. ἢ ἐμοῦ ἢ σοῦ φείδεται. Ὁ δὲ μὲν, λέξεως μὲν, οὐδαμοῦ ἀρκτικός. λόγου δέ. Ὁ δέ τοι δὲ ἐπιτακτικὸς ὢν καὶ λόγου καὶ λέξεως ἐπακολουθητικός ἐστι τοῦ μέν. ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ εὗδον παννύχιοι. δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος. τυγχάνει δ' ὁ αὐτὸς καὶ μεταβατικὸς ὢν, ὡς δι' αὐτοῦ γινομένων τῆς περὶ τὸ νόημα καὶ διήγημα μεταβάσεως. Ὁ δ' ἀτὰρ καὶ αὐτὰρ ἀρκτικοί. καί τοι τῷ δὴ ἰσοδυναμοῦντες. αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο, αὐτὰρ ὅντι μοι ἔνθα δὲ τοῖον. Ὁ δ' ἀλλὰ ἐστὶν ἐπιτακτικός. Τυδεὺς μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής. ὡς τ' εἴη αὖ καὶ

τοῦ μὲν ἐπακολουθητικὸς δὴ καὶ οὗτος. Ὁ δὲ ἠμὲν καὶ ἠδὲ ἀρκτικοὶ, ἀλλ' ὁ μὲν ἠμὲν λόγου καὶ λέξεως. ὁ δὲ ἠδὲ, λέξεως μόνης. τῷ ἠμὲν ἐπακολουθῶν. ἠμὲν ὅσοι ναίουσιν οὐρανόν. ἠδὲ ὅσοι κληρώσαντο χθόνα. ποιητικοὶ δέ γε οὗτοι. Οἷος δὴ καὶ ὁ ἤτοι. ἀρκτικὸς λόγου καὶ αὐτὸς ὤν. ἤτοι ὅγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο.

Διαζευκτικός.

Οἱ δὲ διαζευκτικοὶ, τὰ διεζευγμένα συντιθέασι. καὶ ἢ πρᾶγμα ἀπὸ πράγματος ἢ πρόσωπον ἀπὸ προσώπου διαζευγνῦντες τὴν φράσιν ἐπισυνδοῦσι. νῦν ἄρκιον ἢ ἀπολέσθαι ἠὲ σωθῆναι. εἷς δέ τις ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω. ἢ Αἴας. ἢ Ἰδομενεύς. ἢ δῖος Ὀδυσσεύς. Ὁ γοῦν ἤτοι, ἰσοδυναμῶν τῷ ἢ, προστακτικός ἐστι τοῦ ἢ. ἤτοι ἀγαθὸν ἢ φαῦλον. ἰσοδυναμῶν δὲ τῷ ἠμὲν. ἀρκτικὸς γίνεται λόγων τοῖς ποιηταῖς ὡς εἴρηται. ἤτοι ὅγ' ὡς εἰπών. διαζευγνύων μὲν τοίνυν ὁ ἢ ἀορίστως, οὐκ αὐτοῦ ἑτέρου ἢ λέγεται. ἤτοι προτιθεμένου ἢ νοουμένου ὡρισμένως δέ. εἴτε οὖν διασαφητικῶς, μόνος κεῖται, βουλόμενον λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι. σημαίνει γὰρ τὸ καὶ οὐκ ἀπολέσθαι. ὅθεν ἴσως καὶ αἱρετικὸς ἂν οἰκειοτέρως προσαγορεύοιτο.

Μοναδικῶς δὲ συντάσσεται, καὶ ἀπορρηματικῶς ὢν ἢ λυτικῶς τις ἀπορρηματικῶς. τί δὲ λαὸν ἀνήγαγ' ἐνθάδε ἢ ὐχ' Ἑλένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο. Τί δή ποτέ τις ἀγνοεῖ, τὸ, τοῦ ἢ σημαινομένου, ἢ ὅτι

οὐδέ πω ποτὲ ἔμαθεν. Τὸ δὲ ἦ μάλα δὴ τέθνηκε μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς, καὶ τὰ ὅμοια, ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν ἔχει τῶν βεβαιωτικῶν. οἷον δὴ τὸ, ἣ θέμις. τῶν ὁμοιωματικῶν.

## Συναπτικός.

Οἱ δὲ συναπτικοὶ, τουτέστιν οἳ ὕπαρξιν μὲν οὔ, ἀκολουθίαν δέ τινα καὶ τάξιν δηλοῦντες, συνάπτουσι μὲν ἀτελεῖς ἐννοίας. συντάσσονται δὲ κατά τε ὀρθὸν καὶ ἀντεστραμμένον. ἢ γὰρ προηγοῦνται ἢ ἐπάγονται. καὶ προηγουμένοις μὲν τὸ ὀρθὸν, εἴπερ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ, ἀλλά γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον ὄφρα τελέσσῃ, ἐπιφερομένοις δὲ τὸ ἀντεστραμμένον. ἦ κεν γηθήσαι πρίαμος πριάμοιό τε παῖδες ἄλλοι τε τρῶες. εἰ σφῶϊν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιϊν. καὶ πρὸς ὑποτακτικὸν μὲν οὖν τὸν ἐὰν, συντακτέον. ἄλλως τε καὶ εἰ ζῶ τῷ καὶ λαμβάνοιτο, καὶ ὅλως μεθ' ἑτέρων συνδέσμων. Καὶ πρὸς εὐκτικὸν καὶ πρὸς ὁριστικὸν, ὡς ἔτυχεν ὁμολογίας ἢ ἀμφιλογίας ἡ ἀκολούθησις. Ἔοικε γὰρ ὧδε μὲν ὁμολογουμένων, τὸ ὁριστικόν τε καὶ ὑποτακτικὸν βούλεσθαι. Ἐπὶ δὲ ἐνδιαζομένων τὸ εὐκτικόν. ὅθεν δὴ καὶ τὸν δυνητικὸν αὖ ὧδε τὸ τοιοῦτο οἰκειοτέρως ἂν ἀποδοίημεν. οἷον εἰ ἡδονὴ τἀγαθὸν εἴη. ταύτῃ ἂν ὁρίζοιτο ἡ εὐδαιμονία. ἀλλ' οὐκ ἀεὶ οὕτως ἡ χρῆσις. κατὰ τὰ πα-

ρωχημένου γε μὴν πράγματος τὸ ὁριστικὸν ἀεί. εἰ ἦν. εἰ καὶ ἦν.

Παρασυναπτικός.

Παρασυναπτικῶς δέ τοι καὶ οἱ παρασυναπτικοὶ συντάσσονται. πλὴν ὅτι καὶ ὕπαρξιν μετὰ τάξεως σημαίνουσιν οὗτοί γε.

Αἰτιολογικός.

Οἱ δ' αἰτιολογικοί, προστακτικοί τέ εἰσι τῶν λέξεων. πλὴν τῷ γὰρ καὶ κατ' ὀρθὸν καὶ ἀντεστραμμένον συντάσσονται. καὶ τὰ ὑποτακτικὰ τῶν ῥημάτων ποιοῦσιν. ἔνιοι τούτων ἐὰν μάθω. ἵνα διδάξω. καὶ ἐπιρρηματικῶς. ἐπειδὰν διδάξω. ἢ ὅταν διδάξω. Ὅ γε μὴν ἵνα. καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα, καὶ πρὸς εὐκτικὸν ἔτι συντάσσονται, εἰ περὶ παρῳχημένου ὁ λόγος. οἷον ἀφίκετο ἵνα θεῷτο. καὶ πρὸς ὁριστικὸν παρατατικόν, ἔνθα τι περὶ παρῳχημένου ἀξιοῦμεν ὑπάρχειν ἢ μή. οἷον ἐχρῆν αὐτὸν λαβεῖν συγγραφήν, ἵν' εἶχεν ἀπαιτεῖν κατὰ νόμους. Τό γε μὴν ὅπως ἀντὶ τοῦ πῶς, παραγγελματικῶς πρὸς ὁριστικὸν μέλλοντα. σκοπεῖτε δὲ τοῦτο ὅπως μὴ λόγους ἐροῦσιν. ἄλλως δὲ παντὶ ἐφαρμόττει χρόνῳ. Πρὸς ὁριστικὸν δὲ ὅτι. καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα. ὅτι οὐδεὶς μισθὸς οὐδὲ τέχνη. Τὸ δ' ἐφ' ᾧ πρός τε ὁριστικόν, καὶ πρὸς ἀπαρέμφατον. ἐφ' ᾧ ἔγραψεν. ἐφ' ᾧ κομιοῦνται. ἐφ' ᾧ μεμνῆσθαι. Τὸ δὲ ἕνεκα, γενικῆς. τὸ δὲ οὕνεκα τὸν χρύσην ἠτίμησ' ἀρητῆρα, ἰωνικόν. Ὁ δὲ γάρ, παντὶ μέρει λόγου συντάσσεται. καὶ ἀρκτικὸς οὐδαμοῦ ἐστιν. ἢ γὰρ οὐδὲ γὰρ

δρύαντος υἱός;

Ἐναντιωματικοί.

Οἱ δὲ λεγόμενοι ἐναντιωματικοὶ, καὶ προτάσσονται τῆς λέξεως καὶ ὑποτάσσονται. λόγου μέντοι προτάσσεσθαι, οὐδαμοῦ πεφύκασιν. ἥκιστα μὲν παραινῶν, ἀλλ' ὅμως παραινέσομαι ἔτι. καίτοι σπεύδων, ὅμως οὐκ ἔσχον καταλαβεῖν.

Συλλογιστικοί.

Τῶν δὲ συλλογιστικῶν, οἷον τῆς ἐπιφορᾶς τε καὶ συμπεράσμασι προσῳκειωμένων. ὁ ἀλλὰ ἢ ἀλλὰ μὴν, προτακτικός ἐστι λέξεως μόνως. οἱ δ' ἄλλοι πάντες καὶ προτάσσεσθαι καὶ ὑποτάσσεσθαι δύνανται. πᾶς ἄνθρωπος ζῷον· ἀλλὰ μὴν πᾶν ζῷον οὐσία. πᾶς ἄρα ἄνθρωπος οὐσία.

Ἀπορρηματικοί.

Οἱ δ' ἀπορρηματικοὶ, ἐπ' ἀποροῦντι καὶ ἐρωτῶντι τι εἰς χρῆσιν ἥκουσιν. ἆρ' οὖν ἀγαθὸν τὸ ἡδύ; προηγοῦνται δὲ τῶν λόγων εἰ μή τι γε καθ' ὑπερβατόν.

Παραπληρωματικοί.

Οἱ δὲ παραπληρωματικοὶ, τὸ μὲν ὄνομα ἔσχον, ἀπὸ τοῦ τὴν φράσιν παραπληροῦν ἢ μέτρου ἢ κόσμου χάριν. ἔχουσι δὲ πολλάκις καὶ σημασίαν διάφορον. οἷον ὁ γε, μειωτικὸς, ὁ δὴ ἐπιγραφικὸς καὶ μεταβατικός. καὶ βεβαιωτικὸς ὁ αὖ δηλωτικὸς καὶ ἀοριστικός. πάντες γε μὴν τοῖς ἑτέροις τοῦ λόγου μέρεσιν ὑποτάσσονται. οἷον ἄλλοι μὲν ῥα θεοί. Ὁ δὲ αὖ, καὶ ὑποτάσσει ἀοριστολογικὸς ὤν, ὅστις ἂν λέγῃς. ὅστις ἂν εἴπῃς. Δηλωτικὸς δὲ,

κατὰ μὲν ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος, πρὸς εὐκτικὸν, οὐκ ἂν λέγοις. οὐκ ἂν φαίης. οὐκ ἂν λέξοις. εἴτε προτάσσοιτο, εἴτε ἐπιτάσσοιτο. καὶ πρὸς ὁριστικὸν οὐκ ἂν ὁρᾷς. ἀλλὰ σπανίως εὕροις γε. κατὰ δὲ παρήκοντος πρὸς ὁριστικὸν, οὐκ ἂν εἶπες. ἢ ἔλεγες. Ἔτι δὲ γνωριμώτερον ἂν μὲν καὶ πρὸ τοῦ ῥήματος καὶ μετὰ τὸ ῥῆμα δύνηται ὁ ἂν θεωρεῖσθαι ἀδιαφόρως πρὸς εὐκτικόν. ἂν δὲ μὴ ἐπαμφοτερίζῃ τοῖς τόποις, πρὸς ὑποτακτικὸν μόνον. Καὶ μεταλαμβάνοντες δ' ἀπαρέμφατον πρὸς τὴν τοῦ ὁριστικοῦ κατάλληλον σύνταξιν. λέγομεν δυνητικῶς κατὰ τὰς τρεῖς τοῦ χρόνου διαφορὰς λέγειν ἄν. εἰπεῖν ἂν, καὶ ὁρᾶν ἄν. Καὶ πρὸς μετοχὴν, εἰπόντας ἂν καὶ ὁρῶντας. καὶ εἰπὼν ἂν καὶ εἰπόντων. ὁμοίως ἂν δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. ἥκιστα δ' ὁ παρακείμενος τοῦ ἂν, ἐπιδεκτικὸς, τὰ μὲν δὴ μόρια οὕτω συντάσσοντες κατάλληλον ἂν ποιοῖμεν τὸν λόγον.

Περὶ τοῦ ἀπαγγέλλειν διαστολῆς.

Ἀπαγγέλλειν δὲ τὰ συντεταγμένα μὴ μόνον καθ' ὑπόκρισίν τε καὶ προσῳδίαν, ἀλλὰ καὶ κατὰ διαστολήν. οὕτω γὰρ ἂν ἡ τοῦ λόγου διάνοια εἴη συμφανεστέρα. καὶ γράφοντας ὅπῃ τι στικτέον εἰς διαστολὴν, καὶ φθεγγομένους διακριτέον τριχῶς. ἢ γὰρ τελείως ἢ ἀτελῶς. ἢ μέσως. Ἔνθα μὲν γὰρ τὰ περὶ τὴν ἔννοιαν συναποτελούμενα λήγει τοῖς κώλοις, διασταλτέον ἤδη τέλειον ἐννοίας τὸν λόγον καὶ πλεῖόν τι χρόνου ἀποσηματιστέον εἰς ἀπόδοσιν τοῦ τε

λείου. Ἔνθα δὲ ἀτελῶς πάμπαν ἔχει, ὑπανιέντας τι τῆς φωνῆς καὶ ἐπ' ἐλάχιστον διαστηματίζοντάς γε ἀπαγγελτέον. Μέσως δέ τοι, τὰ κώλων τε καὶ τοῦ ἐντελοῦς ἀπαρτιστικὰ κόμματα ἀποδοτέον. οἷον ἐγὼ μὲν διδάσκω, σὺ δὲ μανθάνεις. Καὶ στίζειν δὲ γράφοντας κατὰ τὰς εἰρημένας διαφοράς, τὸ μὲν τέλειον ἐφεξῆς ἐν τῷ μέσῳ. τὸ δ' ἀτελὲς παρεγκλίνοντας πρὸς τὸ κάτω. τὸ δὲ μέσον παρεγκλίνοντας πρὸς τὸ ἄνω. Καὶ περὶ μὲν κλίσεως καὶ σχηματισμοῦ καὶ διαιρέσεως καὶ ὀνομασίας καὶ προσῳδίας καὶ ὀρθογραφίας καὶ χρόνου καὶ συντάξεως τῶν γραμματικῶν, καὶ ὅλως περὶ βαρβαρισμοῦ καὶ σολοικισμοῦ, ἔστω δὴ εἰρημένον ἀποχρώντως ὡς ἐν εἰσαγωγῇ. τὸ γὰρ οὐδὲ πλέον. ἢ ἀκριβέστερον περὶ τούτων εἰπεῖν. ἥκιστ' ἂν τῆς παρούσης εἴη προθέσεως, μετὰ ταῦτα δὲ ὅπως δεῖ ἐρωτηματίζειν κατὰ τὴν ἐκτεθεῖσαν τὴν δὲ ἡμῖν μέθοδον, λέγωμεν.

Προὔργου μὲν καὶ τὰς ὀνομασίας εἰδέναι τῶν μηνῶν, καὶ τάξει χρῆσθαι ὡς ἀθηναῖοι ἦγον. οὐ ῥᾴδιον δὲ τοῦτο λαβεῖν. τῶν τε γὰρ πρότερον καὶ τῶν καθ' ἡμᾶς δὴ ἐλλογίμων, οἱ μὲν οὐδὲν περὶ τάξεως καὶ χρείας ἔφρασαν τούτων. οἱ δὲ τάξιν μέν τινα ἀποδεδώκασι, τὸ ἐφεξῆς οἰόμενοι λέγειν. πόρρω δ' ἀποπλανώμενοι τοῦ ὀρθοῦ, ἐλέγχονται φανερῶς. ἔνιοι δ' ἑρμηνεύοντες, ὅς τις μὲν ἑκατομβαιὼν τῶν μηνῶν. ὅς τις δὲ ποσειδεών. καὶ τῶν λοιπῶν ἕκαστος ὡς ἐφαρμόττει πρὸς τὰ ὀνόματα τῶν μηνῶν καθάπερ ἄγουσι ῥωμαῖοι τοὺς χρόνους. οὐδὲν ὅτι καὶ ὑγιὲς εἰπεῖν ἀποδιδόασιν. οὐ δὲ δὴ συνᾴδειν γε ἀλλήλοις φασίν. Ἀλλ' ὁ μὲν μάρτιον λέγει τὸν ἑκατομβαιῶνα. ὁ δὲ ἰούλιον. ὁμοίως δὲ κἀπὶ τῶν ἄλλων διαφωνοῦσιν ἀλλήλοις ἅμα καὶ διαμαρτάνοντες ἕκαστοι τἀληθοῦς. Καὶ πλήθων δ' ἐφ' ἡμῶν ἀνὴρ τῶν ἐπιφανῶν χαλεπὸν ἡγούμενος εὑρεῖν τὸ ἀνάλογον τούτοις, εἴα ἐπιζητεῖν. κἀν τοῖς περὶ νομοθεσίας δὴ λόγοις περὶ ἡμερῶν καὶ μηνῶν καὶ ἐνιαυτοῦ ὑφηγούμενος, οὐκ ὀνομάζει ὡς ἀττικοὶ ἦγον τοὺς μῆνας. καίτοι τἄλλα τὰ περὶ τὴν φωνὴν ἕπεσθαι προθυμούμενος ἀττικοῖς, καὶ σφόδρα περὶ τοῦτο σπουδάζων. ἀλλ' ὅπερ ἂν ὁ τυχὼν εἴποι, ἀ-

πλῶς

ἁπλῶς οὗτος ἐκ τοῦ συμβεβηκότος καλεῖ. τὸν μὲν πρῶτον. τὸν δὲ δεύτερον, καὶ τοὺς ἄλλους ὁμοίως ὡς ἕκαστος ἔχει τάξεως πρὸς τὸν πρῶτον. καθάπερ εἴ τις τοὺς τῆς χειρὸς δακτύλους ὀνομάσαι ἐθέλων, οὐ τὸν μὲν καλεῖ μέγαν ἢ ἀντίχειρα. τὸν δὲ λιχανόν. τὸν δὲ μέσον. καὶ τοὺς λοιποὺς ὡσαύτως. ἀλλ' ὑπ' ἀπορίας τῶν ἑκάστοις κειμένων γε ὀνομάτων, πρῶτον καὶ δεύτερον καὶ τρίτον προσαγορεύει. ἔοικε δὲ μὴ δὲ τοῖς πολὺ πρόσθε ῥᾴδιον εἶναι, ὅτε δὴ καὶ Πολυδεύκης τὰ ὀνομαστικὰ Καίσαρι Κομμόδῳ συγγεγραφὼς, τὰς μὲν ἡμέρας τοῦ μηνὸς ὅπως ἀριθμητέον τε καὶ ὀνομαστέον λέγει. εἰ μὴ καὶ καλῶς. τοὺς μῆνας δ' αὖ τοὺς παρασιτῶν ἀπολείπει. χρῆν δὲ καταριθμῆσαι καὶ τούτους ὀνομάζοντα καὶ διασαφοῦντα εἴπερ ἤδει. ἄλλως τε καὶ Κόμμοδον τῶν ἑτερογλώττων τινὰ ἀττικίζειν διδάσκοντα τὴν φωνήν. ἔστι μὲν οὖν οὐ ῥᾴδιον ἀφομοιῶσαι τοῖς ῥωμαίων ὀνόμασι τὰ τῶν ἀθηναίων περὶ τοὺς μῆνας, καὶ τὴν προσήκουσαν τάξιν εὑρεῖν. οὐ μὴν ἀλλὰ ζητητέον καὶ τῶν ἐν ταῖς πραγματείαις διαφόροις μνημονευσάντων μηνός του, τὰ λεγόμενα ἐπισκεπτέον. καὶ ἐκ πλειόνων συλλογιστέον διορίζοντας ἐφ' ὅσον διακριβοῦσθαι καὶ περὶ τῶν τοιούτων ἂν εἴη. ὅπως ἂν ἑλληνικοῖς ὀνόμασι τῶν μηνῶν ἔχωμεν χρῆσθαι ἑλληνικῶς φράζοντες, ἀλλὰ μὴ ὀθνεῖα παραμιγνύντες, ξενίζωμεν περὶ τὴν πατρῴαν φωνήν, καὶ ἐμμελῆ τὸν

λόγον ποιῶμεν. φιλοσόφου δὲ καὶ τὸ περὶ τούτου ἐσκέφθαι. τῆς αὐτῆς γὰρ ἐπιστήμης ἐστὶν, ὀρθῶς τε τοῖς κειμένοις χρῆσθαι ὀνόμασι, καὶ μηδὲν ἀλλοεθνὲς ἐπιπολάζειν τοῖς οἰκείοις ἐᾶν. ὥσπερ ἀμέλει καὶ τὰ μὲν μὴ ὑπάρχοντα νομοθετεῖν. τὰ δὲ μοχθηρῶς ὠνομασμένα τοῖς πολλοῖς διορθοῦσθαι. οὕτω γὰρ ἂν ἑκάστη τῶν ἐπιστημῶν βέλτιον τὸ αὐτῆς ἔργον ἀποτελοῦσα συμβάλλοιτο εἰς τὴν πολιτικὴν κοινωνίαν. μάλιστα δὲ, αἱ περὶ τοὺς λόγους.

Μῆνες ἀθηναίων.

Δ ὥδεκα μὲν τοίνυν τὸν ἀριθμὸν εἶναι ὀνόματα μηνῶν ταῦτα ὡς ἀθηναῖοι ἦγον, πάντες ὁμολογοῦσιν.

| | |
|---|---|
| Μουνιχιῶνα. | Πυανεψιῶνα. |
| Εκατομβαιῶνα. | Γαμηλιῶνα. |
| Μαιμακτηριῶνα. | Σκιροφοριῶνα. |
| Ποσειδεῶνα. | Βοηδρομιῶνα. |
| Θαργηλιῶνα. | Ανθεστηριῶνα. |
| Μεταγειτνιῶνα. | Ελαφηβολιῶνα. |

Π ερὶ δὲ τάξεως, καὶ τοῦ ἐφεξῆς ἡ διαφορά τε καὶ ἀμφισβήτησίς ἐστι. πρὸς δὲ καὶ περὶ τοῦ πῶς δεῖ μεταφέροντας εἰς τὴν λατίνων φωνὴν, ὀνομάζειν. πρῶτον δὲ περὶ τάξεως καὶ τοῦ ἐφεξῆς τούτων. ἔπειτα περὶ ἑρμηνείας θεωρητέον. δοκεῖ γὰρ ὥσπερ στοιχεῖον ἑρμηνείας οὖσα τούτων ἡ τάξις. καὶ τὰ πολλὰ ἴσως τῶν πρὸς τὴν ἑρμηνείαν τεινόντων, δέοι ἂν λαμβάνοντας ἐκ τῶν τῆς

σιν τάξεως οἰκείων, διακινύειν. μετὰ δὲ ταῦτα περὶ χρειῶν ῥητέον. τούτου γὰρ ἕνεκα καὶ τὴν τάξιν εἰδέναι μάλιστα προαιρούμεθα. καὶ πρὸς τούτοις εἴ τι ἄλλο πως οἰκεῖον τῇ σκέψει τῇδε ἐστὶ προσληπτέον, βραχύ τι συμπεριλαμβάνοντας. ἵνα μὴ τοῦ ἔργου μεῖζον τὸ πάρεργον γίνηται.

Περὶ τάξεως τῶν μηνῶν.

Εἰλήφθω τοιγαροῦν μὴν ὁ τυχὼν πρῶτος τῷ λόγῳ. ἔστω δ' εἰ δοκεῖ ποσειδεών. μετὰ ποσειδεῶνα δὴ εὐθὺς γαμηλιών. μάρτυρες δὲ τούτου, Ἀριστοτέλης τε καὶ Θεόφραστος ἄνδρες παλαιᾶς μνήμης καὶ ἐμπείρως ἔχοντες τῆς ἀθηναίων φωνῆς. δεῖ γὰρ μὴ ἀμάρτυρα φάσκειν ὡς οἱ πρὸ τοῦ, θέσεις πρὸς τῷ ψευδεῖ, καὶ ἀδεσπότους ἀποδεδώκασι λέγοντες περὶ τούτων. ἀλλ' ἐφ' ἑκάστοις μάρτυρας παρέχεσθαι ἄνδρας ἀξιοπίστους. ὥσπερ ἐν δικαστηρίῳ. πᾶν γὰρ τὸ ἐν τούτοις πιστὸν, οὐκ ἐκ τεκμηρίων καὶ λόγων τοιούτων, ἀλλ' ἐξ ὧν τινες τῶν ἐνδόξων εἶπον ἐστί. τούτων δὴ ὁ μὲν ἐν τῇ περὶ τὰ ζῷα ἱστο-
» ρίᾳ, ὧδε λέγει. Ἡ δὲ θωὶς ἅπαξ τίκτει. ἀλλὰ
» διὰ τὸ τὰ μὲν πρώϊα τὰ δὲ ὄψια προΐεσθαι,
» δὶς δοκεῖ τίκτειν. ἔστι δὲ ὁ μὲν πρῶτος τόκος
» περὶ τὸν ποσειδεῶνα πρὸ τῶν τροπῶν. ὁ δ' ὕ-
στερος τοῦ ἔαρος. Θεόφραστος δὲ ἐν τῇ περὶ τὰ φυτὰ ἱστορίᾳ, ἀρχὴν εἶναι φησὶ τοῦ δευτέρου τῶν ἀρότων μεθ' ἡλίου τροπὰς χειμερινὰς τοῦ γαμηλιῶνος μηνός. ἔχει δὲ ἡ λέξις αὐτῷ ὧδε.

» καλοῦσι δὲ οὕτως, οὐ πρὸς τὴν σπορὰν βλέπον-
» τες, ἀλλὰ πρὸς τὴν γένεσιν καὶ τὴν χρείαν ἑκάστου·
» ἐπεὶ ἥγε σπορὰ, σχεδὸν ἐν τοῖς ἐναντίοις γίνεται.
» χειμερινοῦ γὰρ ἀρχὴ μετὰ τροπὰς θερινὰς τοῦ μετὰ
» γειτνιῶνος μηνὸς. καλοῦσι δὲ τοῦτον πρῶτον
τὸν ἄροτον. τοῦ δὲ δευτέρου πάλιν, μεθ' ἡλίου τρο
πὰς χειμερινὰς τοῦ γαμηλιῶνος μηνός. Εἰ δὴ
περὶ ποσειδεῶνα πρὸ τῶν τροπῶν. καὶ γαμη-
λιῶνος μετὰ τροπὰς, γαμηλιῶνα μετὰ ποσει-
δεῶνα εἶναι ἀνάγκη. ὡς δὲ καὶ ἐφεξῆς, συμ-
φανὲς ἐκ τοῦ προκειμένου, καὶ τῆς φράσεως τοῦ
τ' ἀκούειν χρεών. ὁ γὰρ περὶ ποσειδεῶνα πρὸ τῶν
τροπῶν λέγων καὶ γαμηλιῶνος μετὰ τροπὰς, ἤτοι
περὶ τὸν ὀνομαζόμενον μῆνα τὰς τροπὰς εἶναι
βούλεται, ἢ περὶ τὸν ἐγγύτατά γε δηλοῦν. ὅτι
δὲ καὶ χειμερινὸς αὖ ὁ ποσειδεὼν, δῆλον ἐξ ὧν
Ἀριστοτέλης ἐν τῇ αὐτῇ ἱστορίᾳ διευκρινεῖ περὶ
ἰχθύων τῶν καλουμένων κεστρέων. εἰπὼν γὰρ πρό-
σθεν ὅτι χειμῶνος ὁ κεστρεὺς τίκτει. μετὰ ταῦτα
καὶ τὸν μῆνα περὶ ὃν τίκτει ὀνομάζει λέγων, ὅτι
» ποσειδεῶνος. ἄμφω δὲ ταῦτα ἐν τῷ πέμπτῳ τῆς
» ἱστορίας ὡδὶ τῇδε τῇ λέξει. Τίκτει δ' ἔνια καὶ
» χειμῶνος καὶ θέρους. χειμῶνος μὲν λάβραξ, κε-
» στρεὺς, βελόνη. θέρους δὲ, περὶ τὸν ἑκατομβαιῶνα,
» θυννίδες. εἶτα ἄρχονται δὲ τίκτειν τῶν κεστρέων,
» οἱ μὲν χελῶνες τοῦ ποσειδεῶνος. καὶ ὁ μύξων κα-
» λούμενος καὶ ὁ κέφαλος. κυοῦσι δὲ τριάκοντα

ἡμέρας

ὑμβρίας. τοῦτο δ' αὐτὸ πάλιν καὶ ἐν τῷ ἑβδόμῳ φησίν. ἅμα δὲ δῆλον ὅτι καὶ τροπικὸς ὁ ποσειδεών. εἰ γὰρ περὶ ποσειδεῶνα πρὸ τῶν τροπῶν. χειμερινὸς δ' ὁ ποσειδεών, φανερὸν ὅτι περὶ ποσειδεῶνα αἱ τροπαί. περὶ γὰρ πρῶτον μῆνα τῶν χειμερινῶν, γίνονται αἱ τροπαί. καὶ ἡ περὶ ποσειδεῶνα πρὸ τῶν τροπῶν. ῥῆσις ἄρα, τὸ πότε τοῦ μηνὸς διορίζει. ὡς καὶ μετὰ τροπὰς γινομένου τοῦ περὶ τὸν αὐτὸν μῆνα περὶ ὃν αἱ τροπαί. οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ τῶν ὀρνίθων. ἀλκυὼν. τίκτει μὲν περὶ τροπὰς χειμερινάς. δι' ὃ καὶ καλοῦνται ὅταν εὐδιειναὶ γένωνται αἱ τροπαί, ἀλκυόνειαι ἡμέραι. ἑπτὰ μὲν πρὸ τροπῶν, ἑπτὰ δὲ μετὰ τροπάς, καθάπερ καὶ Ἀριστοτέλης φησί. καλεῖται δὲ ποσειδεωνὶς τοῖς πολλοῖς ἡ ὄρνις. παρά του τῶν ἀστείων, ὡς ἔοικε τοὔνομα εἰληφόσι παρὰ τὸ τίκτειν ποσειδεῶνος μηνὸς ὥστε σημεῖον καὶ τοῦτ' ἂν εἴη τροπικὸν εἶναι τὸν ποσειδεῶνα καὶ τῶν χειμερινῶν πρῶτον. Νῦν μὲν οὖν ἐκ τούτων εἰλήφθω χειμερινόν τε καὶ τροπικὸν εἶναι τὸν ποσειδεῶνα. ὕστερον δὲ καὶ δι' ἀκριβείας μᾶλλον δειχθήσεται. τὴν δ' ἀκρίβειαν οὐκ ὁμοίως ἐν ἅπασιν ἐπιζητεῖν δεῖ, ἀλλ' ἐν ἑκάστοις κατὰ τὴν ὑποκειμένην ὕλην καὶ ἐπὶ τοσοῦτον, ἐφ' ὅσον οἰκεία τῇ μεθόδῳ. Μετὰ δὲ γαμηλιῶνα, εὐθὺς ἐλαφηβολιών. τελευταίου γὰρ μηνὸς τῶν χειμερινῶν δεῖ. οὑτοσὶ δὲ τελευταῖος σημεῖον δέ· Θουκυδίδης γὰρ ἐν τετάρτῃ τῶν ἱστοριῶν τὴν ἐνιαύσιον ἐκεχει-

ρίαν τὴν γενομένην λακεδαιμονίοις καὶ ἀθηναίοις, τελευτῶντος ὀγδόου ἔτους τοῦ πολέμου. τετράδι ἐπὶ δέκα τοῦ ἐλαφηβολιῶνος μηνὸς ὁμολογεῖσθαι φησί. τὴν δ᾽ αὖ τὴν ἐκεχειρίαν καὶ διελθόντος τοῦ χειμῶνος, ἅμα ἦρι τοῦ ἐπιγινομένου θέρους γεγονέναι. καὶ τῇ πέμπτῃ δ᾽ αὖ τῶν αὐτῶν ἱστοριῶν σπονδὰς γενέσθαι φησὶν ἐπὶ ἄρχοντος ἀθήνησιν Ἀλκαίου. ἐλαφηβολιῶνος μηνὸς ἕκτῃ φθίνοντος. τὰς δ᾽ αὐτὰς σπονδὰς, καὶ τελευτῶντος τοῦ χειμῶνος ἅμα ἦρι γενέσθαι φησίν. Ἔτι δ᾽ Ἀριστοτέλης τῶν θηρίων τὴν ἄρκτον ἱστορεῖ τὴν ὀχείαν ποιεῖσθαι τοῦ μηνὸς τοῦ ἐλαφηβολιῶνος. κυεῖν δὲ ἡμέρας τριάκοντα. καὶ τίκτειν περὶ τὸν καιρὸν ὃν φωλεῖ. ὅταν δὲ ἐκθρέψῃ τρίτῳ μηνὶ, ἐκβαίνειν ἤδη τοῦ ἔαρος. ταῦτα δ᾽ εἰπὼν ἐν ἑβδόμῳ, πάλιν ἐν ὀγδόῳ φησὶ τὴν ἄρκτον ἐντίκτειν περὶ τοῦτον τὸν καιρόν. καὶ φωλεῖν ἕως ἂν ὥρα ᾖ ἐξάγειν τοὺς σκύμνους. τοῦτο δὲ ποιεῖν τοῦ ἔαρος περὶ τρίτον μῆνα ἀπὸ τῶν τροπῶν. ὥστ᾽ ἐάν τε τίκτειν ἀπὸ τροπῶν χειμερινῶν περὶ τρίτον μῆνα, ἐάν τε ἐξάγειν ἀπὸ ἐαρινῆς ἰσημερίας περὶ τρίτον ἀκούειν δέῃ, κατ᾽ ἄμφω δὲ, τὸν ἐλαφηβολιῶνα γε μῆνα τελευταῖον εἶναι τῶν χειμερινῶν καὶ τρίτον συμβαίνει. τίκτειν γάρ φησι, περὶ ὃν καιρὸν μάλιστα φωλεῖ. φωλεῖ δὲ τὰ χερσαῖα πάντα τοῦ χειμῶνος, ὡς εἴρηται ἐν τῷ ὀγδόῳ. χειμερινὸς ἄρα ὁ ἐλαφηβολιὼν περὶ ὃν κυεῖ. οὐ πρῶτος δὲ, οὐδὲ δεύτερος. τρίτος

ἄρα

ἄρα εἴγε τρεῖς περὶ ἑκάστην τῶν ὡρῶν μῆνές εἰσιν. ἐφεξῆς δ' ἐλαφηβολιῶνι, μουνυχιών. τέτταρας μὲν γὰρ ἀπ' ἐλαφηβολιῶνος σκιροφοριών. τρίτος δὲ ἀπὸ μουνυχιῶνος, Ἀριστοτέλης, ἐν τῇ αὐτῇ περὶ ζώων ἱστορίᾳ, ὧδε καταριθμούμενος τέταχε.
» τίκτουσι δ' οἱ πλεῖστοι τῶν ἰχθύων ἐν μησὶ τρισί.
» μουνυχιῶνι καὶ θαργηλιῶνι, καὶ σκιροφοριῶνι.
» Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας λό-
» γῳ, ἡ μὲν τοίνυν εἰρήνη φησὶν ἐλαφηβολιῶνος ἕκτῃ
» ἐπὶ δέκα ἐγένετο, ἀπεδημήσαμεν δὲ ἡμεῖς ἐπὶ
» τοὺς ὅρκους τρεῖς ὅλους μῆνας. καὶ τοῦτον ἅπαντα
» τὸν χρόνον ἦσαν οἱ φωκεῖς σῷοι. ἥκομεν δὲ ἀπὸ τῆς
» πρεσβείας τῆς ἐπὶ τοὺς ὅρκους, τρίτῃ ἐπὶ δέκα
» τοῦ σκιροφοριῶνος. Καὶ Αἰσχίνης δὲ ἐν τῇ περὶ
παραπρεσβείας ἀπολογίᾳ, ὑπειπὼν ὅτι δὴ τὴν
ἐπιστολὴν γράψειε χάρης ἐλαφηβολιῶνος μηνὸς
» ἕκτῃ φθίνοντος, ἐπήνεγκε τάδε. Ἀκούετε ὅτι
» Μουνυχιῶνος ἐψηφίσθη τρίτῃ ἱσταμένου. ὁ δὲ κόρ-
» σοκλέπτης πόσαις πρότερον ἡμέραις ἀπώλεσε
» τὴν θρᾴκην, πρὶν ἐμὲ ἀπιέναι. ὥς φησι χάρης στρα-
» τηγός. καὶ ἡ ἐπιστολὴ τοῦ προτέρου μηνὸς εἴπερ
» ἐλαφηβολιών ἐστι. Μουνυχιῶνος πρότερος.

## ΟΤΙ περὶ Μουνυχιῶνα ἡ ἐαρινὴ ἰσημερία.

Δῆλον δὲ τοῦτ' αὐτὸ καὶ ἐκ τοῦ δεῖν μῆνα συνεχῆ εἶναι περὶ ὃν ἰσημερία ἐαρινή. περὶ Μουνυχιῶνα δὲ αὕτη. Θεόφραστος γὰρ ἐν τοῖς αὐτοῖς περὶ αὐτοῦ

ὥσπερ ἀπὸ τροπῶν εἶναί φησι τὴν ἀρχὴν τοῦ πρώ-
του καὶ δευτέρου τῶν ἀροτῶν, ὡς καὶ τὴν τοῦ τρί-
του ἀπὸ ἰσημερίας ἐαρινῆς εἶναι ἐνδεικνύμενος.
» ἀρχὴ τοῦ τρίτου φησὶν ὃν καλοῦσι θερινὸν, Μου-
νυχιῶνος. ἐν ᾧ σπείρεται σίκυος. κολοκύντη. βλί-
τον. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν ἰχθύων τοὺς πλείστους
τίκτειν περὶ ἐαρινὴν ἰσημερίαν Ἀριστοτέλης φη-
σί. τοὺς δὲ πλείστους καὶ ἐν τρισὶ μησὶ, Μουνυχιῶνι.
Θαργηλιῶνι. Σκιροφοριῶνι, ὡς εἴρηται. οὐκοῦν
περὶ Μουνυχιῶνα ἡ ἐαρινὴ ἰσημερία. καὶ ἐφεξῆς
Ἐλαφηβολιῶνι Μουνυχιών. μετὰ δὲ Μουνυχιῶνα
εὐθὺς εἶναι Θαργηλιῶνα, εἶτα Σκιροφοριῶνα,
ἐπίδηλον οὐκ ἐκ τῶν νῦν δὴ εἰρημένων Ἀριστοτέ-
λους μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν λεχθέντων αὐτῷ
περὶ βοῶν, καὶ ἐλάφων ἐν τοῖς αὐτοῖς περὶ
» ζώων ἱστορουμένοις. Ἄρχονται τῆς ὀχείας
» φησὶν αἱ βοῦς περὶ τὸν Θαργηλιῶνα μῆνα. καὶ τὸν
» Σκιροφοριῶνα, αἱ πλεῖσται. οὐ μὴν, ἀλλ' ἔνιαι καὶ
» μέχρι τοῦ μετοπώρου κυΐσκονται. καὶ τοὺς ἐλάφους
» δὲ ἀποβάλλειν περὶ Θαργηλιῶνα τὰ κέρατα
λέγει. τοῦτο δὲ δευτέρῳ μηνὶ τῶν ἐαρινῶν συμ-
βαῖνον ὁρῶμεν. εἰς ταυτὸ δὲ, τείνει καὶ ἐν τοῖς
μετὰ τὰ φυσικὰ ῥηθέν. ὅτι ἐξ ἰσημερίας ἐγίνετο
» ὁ πλοῦς. καὶ ἐκ Διονυσίων Θαργήλια. διότι μετὰ
» τὰ Διονύσια. δῆλον γὰρ ὅτι Μουνυχιῶνος καὶ περὶ
» ἰσημερίαν ἐαρινὴν ἤγετο Διονύσῳ ἡ ἑορτή. Σκι-
ροφοριῶνα δ' ἑξῆς εἶναι Θαργηλιῶνι, μαρτυ-
ρεῖ καὶ

ρεῖ καὶ Θεόφραστος ἐν τοῖς αὐτοῖς περὶ φυτῶν. λέγων πεύκην καὶ ἐλάτην καὶ δρῦν διαλείπειν περὶ τὴν αὔξησιν καὶ τρεῖς ἀφιέναι βλαστούς· τὸν μὲν πρῶτον ἄκρου ἔαρος, εὐθὺς ἱσταμένου τοῦ Θαργηλιῶνος. τὸν δὲ δεύτερον διαλιπούσας περὶ τριάκοντα ἢ μικρῷ πλείους ἡμέρας ἐπιβάλλεσθαι περὶ τὸν σκιροφοριῶνα μῆνα λήγοντα. τὸν δὲ τρίτον διαλιπούσας περὶ πεντεκαίδεκα ἡμέρας, ἐπιβάλλεσθαι, ἓξ ἢ ἑπτὰ ἡμέρας ἑκατομβαιῶνος. μαρτύριον δὲ καὶ τὸ ψήφισμα ὅπερ αἰσχίνης προφέρεται ἐν τῷ κατὰ κτησιφῶντος λόγῳ· φησὶ γὰρ γεγράφθαι Θαργηλιῶνος μηνὸς δευτέρᾳ φθίνοντος ἀγορὰν ποιῆσαι τῶν φυλῶν Σκιροφοριῶνος δευτέρᾳ ἱσταμένου καὶ τρίτῃ.

Ἐπὶ δὲ Σκιροφοριῶνι ἑκατομβαιῶνα εἶναι. δηλοῖ μὲν καὶ ἐκ τῶν νῦν εἰρημένων Θεόφραστος. οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ ἐξ ὧν ἱστορεῖ περὶ τῆς τομῆς τοῦ αὐλητικοῦ καλάμου, λέγει γὰρ πρὸ ἀντιγενίδου μὲν ἡνίκα ηὔλουν ἀπλάστως, ὡραίαν τὴν τομὴν εἶναι ὑπ' ἀρκτοῦρον βοηδρομιῶνος μηνός. ὕστερον δὲ ἐπειδὴ εἰς τὴν πλάσιν μετέβησαν, μετακινηθῆναι. τέμνειν γὰρ τοῦ Σκιροφοριῶνος καὶ ἑκατομβαιῶνος. ὥσπερ εἰ πρὸ τροπῶν μικρὸν ἢ ὑπὸ τροπάς. καὶ Ἀριστοτέλης δὲ τρεῖς ἐφεξῆς τέταχε τούτους
» μῆνας εἰπών. Τῶν δὲ μαλακοστράκων οἱ κάρα-
» βοι μετὰ τὴν ὀχείαν, κύουσι καὶ ἴσχουσι τὰ ᾠὰ περὶ
» τρεῖς μῆνας. Σκιροφοριῶνα καὶ Ἑκατομβαιῶνα

καὶ μεταγειτνιῶνα. Ἔτι δὲ βέβαιον καὶ ἐκ πολ-
λῶν ἄλλων. Μῆνα γὰρ τάξαι δεῖ προσεχῆ πε-
ρὶ ὃν αἱ θεριναὶ τροπαί. τέταρτον γὰρ ἀπὸ μου-
νυχιῶνος ἐς δὴ πρῶτος ἦν τῶν ἐαρινῶν. περὶ
ἑκατομβαιῶνα δὲ αἱ τροπαὶ αἱ θεριναὶ ὡς καὶ ἀρι-
στοτέλης διασαφεῖ λέγων ἐν τοῖς αὐτοῖς περὶ ζώ-
» ων. Ἔνια δὲ τίκτει χειμῶνος καὶ θέρους. χει-
» μῶνος μὲν λάβραξ καὶ κεστρεύς. θέρους δὲ περὶ
» τὸν ἑκατομβαιῶνα θυννίδες περὶ τροπὰς θερινάς.
» καὶ πάλιν. ὀχεύονται θύννοι καὶ σκόμβροι φησὶ
» περὶ τὸν ἐλαφηβολιῶνα φθίνοντα. τίκτουσι δὲ
» περὶ τὸν ἑκατομβαιῶνα ἀρχόμενον. ὃ γὰρ πρότε-
ρον περὶ τροπὰς θερινὰς εἶπε, τοῦτ' αὐτὸ ὕστερον
περὶ ἑκατομβαιῶνα ἀρχόμενον λέγει. ὡς ἄρα
περὶ ἑκατομβαιῶνα ἀρχόμενον τῶν θερινῶν γινο-
μένων τροπῶν, ὁμολογούμενον δὲ τούτοις καὶ τὸ
περὶ τομῆς τοῦ αὐλητικοῦ καλάμου θεοφράστῳ λε-
χθέν. τέμνουσι γὰρ δὴ νῦν φησι τοῦ σκιροφοριῶ-
νος καὶ ἑκατομβαιῶνος. ὥσπερ εἰ πρὸ τροπῶν μι-
κρὸν ἢ ὑπὸ τροπάς. καὶ τὸ πρότερον δὴ παρα-
τεθέν. ὅτι μετὰ τροπὰς θερινάς, τοῦ μεταγει-
τνιῶνος. μηνός. εἴγε μετὰ ἑκατομβαιῶνα, μετα-
γειτνιῶν ἐφεξῆς.

### Ὅτι ἀρχὴ ἐνιαυτοῦ ἀθηναί-
### οις ὁ ἑκατομβαιών.

Καὶ ἀθηναῖοι δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἤρχοντο ἀπὸ ἑκατομ-
βαιῶνος. διὰ τὸ τὰς τροπὰς γίνεσθαι περὶ αὐτόν.

ἀπὸ γὰρ θερινῶν τροπῶν ἡ ἀρχὴ ἦν ἐκείνοις τοῦ
ἔτους, ὡς παρὰ ῥωμαίοις ὕστερον ἀπὸ τῶν χειμερινῶν.
ἀρχὴν μὲν οὖν εἶναι τοῦ ἔτους τὸν ἑκατομβαιῶνα,
δῆλον Δημοσθένης ποιεῖ ἐν τρίτῳ τῶν ὀλυνθια-
» κῶν λέγων. Μετὰ δὲ ταῦτα διελθόντος τοῦ ἐνι-
» αυτοῦ τούτου, ἑκατομβαιών. μεταγειτνιών. βοη-
» δρομιών. τούτου τοῦ μηνὸς μόγις μετὰ μυστήρια,
δέκα ναῦς ἀπεστείλατε. ἐπιδείκνυσι γὰρ τὴν ἀθη-
ναίων ἀμέλειαν, καὶ εἰς τρεῖς ἔτι μῆνας τοῦ ἐπιόν-
τος ἐνιαυτοῦ προσπαρατετάσθαι. ὡς δ' ἀπὸ θε-
ρινῶν τροπῶν εἶχεν τὴν ἀρχὴν, σιμπλίκιος ἐξη-
γούμενος Ἀριστοτέλους τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως
» τὸ πέμπτον. ὧδε περὶ τοῦ φύσει προτέρου καὶ ὑστέ-
» ρου λέγων, πιστοῦται. ἃς δὲ ἡμεῖς ποιούμεθα ἀρ-
» χὰς, ἐνιαυτοῦ μὲν, περὶ θερινὰς τροπὰς ὡς ἀθη-
» ναῖοι. ἢ περὶ μετοπωρινὰς ὡς οἱ περὶ τὴν νῦν
» καλουμένην ἀσίαν. ἢ περὶ χειμερινὰς ὡς ῥω-
» μαῖοι. ἢ περὶ ἐαρινὰς ὡς ἄραβες, καὶ δα-
» μασκηνοί. Μηνὸς δὲ ὥς τινες ἀρχὴν τὴν
πανσέληνον λέγουσιν ἢ τὴν νέαν, ἔσονται. θέ-
σει αὗται πάλιν εἰ ἀρχὴ μὲν τοῦ ἔτους ἀπὸ
τροπῶν θερινῶν ἀθηναίοις ὡς σιμπλίκιος λέ-
γει. Θόρους δὲ περὶ τὸν ἑκατομβαιῶνα πε-
ρὶ τροπὰς τίκτουσι θυννίδες ὡς Ἀριστοτέλης,
συμπέρασμα ὅτι ἀρχὴ τοῦ ἔτους ὁ ἑκατομ-
βαιὼν, τροπικὸς ὢν θερινός. ἀλλὰ μὴν,
καὶ ἑορτὴν ἀθηναῖοι τότε ἦγον δημοτελῆ.

καὶ ἔθυον μεγαλοπρεπῶς τῷ ἡλίῳ· ὡς περὶ τρο-
παῖς ὄντι, ὅθεν καὶ τοὔνομα τῷ μηνὶ, ἑκατομ-
βαιών. κρονίῳ πρότερον ὡς πλούταρχός φησι κα-
λουμένῳ. Κένος δὲ πρόκλου χλευάζων, γελοί-
ως τὰς Ἡσιόδου ἐξηγεῖται ἡμέρας, ἕτερον εἶναι
μῆνα ἑκατομβαιῶνος τὸν κρόνιον ὑπολαμβάνων
καὶ τρίτον συντάττων ἀπὸ ἑκατομβαιῶνος, καὶ
θαργηλιῶνα μὲν καὶ μεταγειτνιῶνα, μηδαμῶς
ὀνομάζων ὑπ' ἀμαθίας· ληναιῶνα δὲ ὃν καὶ αὐτὸς
ἤδη ἰανουάριον ὄντα, καταλέγων ἐν τοῖς τῶν ἀθη-
ναίων μησὶ καὶ δεύτερον τιθεὶς ἀπὸ ἑκατομβαιῶ-
νος. ἑκατομβαιῶνα μὲν οὖν εἶναι μετὰ σκιροφο-
ριῶνα εὐθεὶς καὶ περὶ ἑκατομβαιῶνα τὰς θερινὰς
εἶναι τροπὰς, φανερὸν δὴ ἐνθένδε. μεταγειτνιῶ-
να δ' ἑξῆς εἶναι, εἶτα βοηδρομιῶνα, δηλῶσι μὲν καὶ
τὰ Δημοσθένους ἄρτι εἰρημένα. ἐπιμαρτυρεῖ δὲ
καὶ τὸ Θεοφράστου περὶ ἄρτου λεχθὲν πρότε-
ρον, μεταγειτνιῶνα ἐφεξῆς εἶναι ἑκατομβαιῶνι. τοῦ
γὰρ χειμερινοῦ ἀρχὴν μετὰ τροπὰς θερινὰς τοῦ με-
ταγειτνιῶνος μηνὸς εἶναί φησιν. αἱ δὲ θεριναὶ τρο-
παὶ περὶ ἑκατομβαιῶνα ἦσαν. Καὶ ἔτι τὸ Ἀρι-
στοτέλους περὶ κυήσεως τῶν καράβων. Μετὰ
γὰρ ἑκατομβαιῶνα μεταγειτνιῶνα καταριθμεῖ
ἐφεξῆς. Βοηδρομιῶνα δὲ αὖθις μετὰ γειτνιῶνι
εἶναι, συλλογίσασθαι δεῖ καὶ ἐκ τοῦ ῥηθέντος Ἀρι-
στοτέλει περὶ τόκου τῶν καράβων ὅτι. Πρὸ ἀρ-
κτούρου γάρ φησι τοὺς καράβους ἐκτίκτειν. κυοῦσι

δὲ περὶ μηνῶν ἀσαφεῖς. Σκιροφοριῶνα, ἑκατομβαιῶνα, μεταγειτνιῶνα. Ἀρκτοῦρός τε περὶ βοηδρομιῶνα ἐπιτέλλει. Ὀχεύεσθαι γὰρ τὰς ἐλάφους φησὶ μετ' ἀρκτοῦρον ἐπὶ βοηδρομιῶνα. καὶ Θεόφραστος ὡραίαν εἶναι τὴν τοῦ καλάμου τομὴν, ὑπ' ἀρκτούρῳ. Βοηδρομιῶνος. Καὶ σουΐδας δὲ δὴ ὁ λεξικὸς ὑπερείρηκε τοῦτό γε δεύτερον εἶναι ἀθηναίοις μῆνα τὸν μεταγειτνιῶνα εἰπών. Μετὰ δὲ βοηδρομιῶνα ἐφεξῆς μαιμακτηριών. Δῆλον δὲ, Ἀριστοτέλης γὰρ ἐν τοῖς αὐτοῖς περὶ ἐλάφων, τοῦτον ἑξῆς τέταχεν εἰπών. Ἡ δ' ὀχεία γίνεται μετ' ἀρκτοῦρον περὶ τὸν βοηδρομιῶνα καὶ μαιμακτηριῶνα. Καὶ τῶν ζώων δὲ τὰ ἀσθενέστερα πρότερον ποιεῖσθαι τὴν μετάστασιν πρὸς τὰς μεταβολὰς τῶν ὡρῶν ἐπιδεικνὺς, ὄρτυγας μὲν βοηδρομιῶνος. Γεράνους δὲ μαιμακτηριῶνος μεταβάλλειν φησὶ καθάπερ ἀμέλει δὴ καὶ ὁρῶμεν τὰς γεράνους τοῦ ἐπιόντος μηνὸς μετὰ τοὺς ὄρτυγας ἀπαίρειν ἐκ τῶν ψυχρῶν τόπων, εἰς τοὺς ἀλεεινούς. Ἅμα δὲ δῆλον καὶ ἐκ τῶν μηνῶν δεῖν τάξαι περὶ ὃν ἡ φθινοπωρινὴ ἰσημερία. Τέταρτον γὰρ ἀπὸ ἑκατομβαιῶνος, περὶ ὃν ἡ θερινὴ ἦν τροπή. μαιμακτηριὼν δὲ περὶ ὃν ἡ ἰσημερία. Περὶ ἀρκτοῦρον γὰρ ἡ ἰσημερία. Περὶ μαιμακτηριῶνα δὲ ὁ ἀρκτοῦρος. Τῶν δὲ θέσεων, τῇ μὲν αὐθέντης. Θεόφραστος, αὖθιν ἱστορῶν τὴν κεραυνίαν περὶ ἀρκτοῦρόν τε καὶ ἰσημερίαν. Καὶ πρὸς ἔτι γαληνὸς

ὁ ἰατρὸς, γράφων ἐν τοῖς περὶ ὑγιεινῶν λόγοις ὧδε·
» Ἐστι μὲν ὡραιότατον τῆς ἐλάτης τὸ ὑπόβρωμα
» περὶ τὴν ἐπιτολὴν τοῦ ἀρκτούρου. ὅς τις καιρὸς
» ἐν ῥώμῃ ὁ καλούμενος μὲν σεπτέμβριός ἐστι. τῇ
» δ' αὐθέντης Ἀριστοτέλης. μετ' ἀρκτοῦρον γάρ φησι
περὶ βοηδρομιῶνα καὶ μαιμακτηριῶνα ὡς εἴρηται. ἢ οὐ τὸ παρέστυς αὖ σημαίνοι ὁ οὕτω φράζων. ἔστι δὲ ἄτοπον. ἐπεὶ καὶ ἡ φύσις πρὸς τὰς ὥρας ποιεῖται τὰς ὀχείας καὶ τοὺς τόκους τῶν ζώων, καὶ ἤτοι ὅλῃ χρῆται τῇ ὥρᾳ ἢ τῷ μέσῳ που μάλιστα τῆς αὐτῆς. ἄλλως τε καὶ εἰ τῇ ἀρχῇ χρησαμένη ἤδη τυγχάνοι. σημεῖον δ' οὐ μικρὸν τοῦ προσεχοῦς καὶ τὸ περὶ βοῶν οὕτω ῥηθέν. ἄρχονται τῆς ὀχείας αἱ βοῦς περὶ τὸν θαργηλιῶνα μῆνα καὶ τὸν σκιροφοριῶνα. οὐ μὴν ἀλλ' ἔνιαι καὶ μέχρι τοῦ μετοπώρου κυΐσκονται. τὸν γὰρ τῶν πλείστων χρόνον ἐνώσας περὶ τοὺς δύο μῆνας θαργηλιῶνα καὶ σκιροφοριῶνα, διεστείλατο πρὸς τὸν τῶν ἐνίων, ὅλως τε ὅπου ποτ' αὖ οὕτως ὁρμὴν οὐή συντάξας μηθὲν προσδιορίζων, τὸ ἐφεξῆς τοῦ χρόνου λαμβάνει. δῆλον δὲ τὰ καθ' ἕκαστα μετιόντι. ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν γαλεῶν ἀστερίαν. ἄρχεσθαι μὲν ὀχεύεσθαι μηνὸς μαιμακτηριῶνος φησὶ, δὶς δὲ τοῦ μηνὸς ἀποτίκτειν. ταῦτα δὲ συμβαίνειν εὐθὺς ἀπὸ ἰσημερίας φθινοπωρινῆς οἱ περὶ τάραντα ἁλιεῖς λέγουσιν. εἰκὸς δὲ καὶ τῷ λόγῳ. τῶν γὰρ ἰχθύων ὀλίγοι τίκτουσι μετοπώρου, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ. οἷον σάλπης

σαργός. καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα. καὶ νάρκη καὶ ῥίνη. μικρὸν πρὸ ἰσημερίας τῆς φθινοπωρινῆς. εἰ δὲ δὴ ἀστερίας μαιμακτηριῶνα τίκτει, εἰκὸς τὸν μῆνα τοῦτον μὴ ἦ δεύτερον ἀπὸ τῆς ἰσημερίας ἀλλὰ πρῶτον. καὶ περὶ ἰσημερίαν δὴ τίκτειν καὶ ἀστερίαν τὴν σελαχωδῶν οὖσαν καὶ ὁμογενῆ τῇ νάρκῃ καὶ ῥίνῃ. ἰσημερία μὲν οὖν διὰ ταῦτα περὶ μαιμακτηριῶνα καὶ ἑξῆς ὅδε βοηδρομιῶνι ἐστί. Πυανεψιὼν δέ, μετὰ μαιμακτηριῶνα εὐθύς. τὸ δὲ πιστὸν καὶ παρὰ Πλουτάρχου ληπτέον λέγοντος ἐν τῷ Θησέως βίῳ ἄγειν ἀθηναίους τὴν τῶν οἰσχοφορείων ἑορτὴν πυανεψιῶνος, Θησέως καταστήσαντος. φέρειν τε τοὺς οἴσχους ὅτι συγκομιζομένης ὀπώρας ἐπανῆκε θησεὺς μετὰ τῶν ἠϊθέων ἐκ κρήτης, πυανεψιῶνος ὀγδόῃ ἱσταμένου. δῆλον γὰρ ὅτι ἀμπελικῆς ὀπώρας ἡ κομιδὴ ἦν. ἡ δὲ ὀψιαιτέρα μετ' ἀρκτοῦρον, ἢ εἰς τρίτον μῆνα οὐκ ἂν γένοιτο περὶ ἀττικήν. τρίτος δ' ἡμῖν πυανεψιὼν ἀπὸ βοηδρομιῶνος καὶ μετ' ἀρκτοῦρον. ἀλλὰ μὴν καὶ Θεόφραστος ἐν τοῖς αὐτοῖς περὶ φυτῶν ἱστορεῖ, κόμαρον ἀνθεῖν πυανεψιῶνος. ὁρᾶται δὲ τοῦτο γινόμενον περὶ ἀττικὴν καὶ τὰς ὁμοίας τὴν κρᾶσιν χώρας δευτέρῳ μηνὶ ἀπ' ἰσημερίας φθινοπωρινῆς. τρίτῳ δὲ ἀπανθεῖν καὶ τὸ μεμαίκυλον ἤδη, ἁδρυνόμενον ἔχειν. πυανεψιῶνος δὲ καὶ τὴν ἐν αἰγύπτῳ κοκκυμηλέαν ἀνθεῖν φησι. τοῦτο δὲ περὶ δεύτερον γίνεσθαι μῆνα ἀπὸ ἰσημερίας αἰγύπτιοι λέγουσι. καὶ ἄλλως δὲ δόξειεν ἂν ἀμφισβητοῦντι μά-

λίστα τῶν ἄλλων ἁπάντων μηνῶν ὁ πυανεψιὼν εὐθὺς ἦν. μετὰ βοηδρομιῶνα, εἴ γε περὶ αὐτὸν ἡ κομιδὴ τῆς ὀπώρας ὡς Πλούταρχος ἔφη. οὐκ ἔστι δὲ, μαιμακτηριῶνα γὰρ εἶναι ἀποδέδεικται δή. ὁ ἄρα μετ' ἐκεῖνον εὐθὺς, ὅδ' ἐστίν. Ὕστατος δὲ τῷ κατὰ λόγῳ τῷδε ἡ μὲν ἀνθεστηριών. τῷ γὰρ ὑπολειπομένῳ τὴν λοιπὴν ἀπονεῖμαι χώραν δὴ ἀναγκαῖον. καὶ πίστις ἱκανὴ, τέως γε τοῦτο ἂν εἴη. Ἅμα δὴ δῆλον καὶ ὅτι περὶ ποσειδεῶνα αἱ χειμεριναὶ τροπαὶ, ἀκριβέστερον. ὅπερ κατ' ἀρχὰς ἀπελίπομεν τοῖς ὑστέροις. ἕβδομος γὰρ ὅδε ἀπὸ ἑκατομβαιῶνος καὶ τροπῶν θερινῶν. Φιλόστρατος δὲ πάμπολυ διέστηκε φάμενος ἀθηναίοις νόμιμον εἶναι τοὺς παῖδας τριετεῖς γενομένους, στεφανοῦσθαι τῷ ἀνθέων μηνὸς ἀνθεστηριῶνος, δῆλος γάρ ἐστιν ἐαρινὸν τὸν δὲ μῆνα καταριθμῶν. εἰ μὲν οὖν οἱ ἐπ' αὐτοῦ ἀθηναῖοι τὴν τῶν προγόνων περὶ τοὺς μῆνας σύνταξιν ὑπαλλάξαντες ἄλλως ἐχρῶντο, ἀληθὲς ἄν τι λέγοι. πλὴν ἡμῖν, οὐχ ὅτι οἱ ἐπὶ Φιλοστράτου ἀθηναῖοι ἦγον, ἐπιμελὲς εἰδέναι τε καὶ λαβεῖν, ἀλλ' ὅτι οἱ ἐπ' Ἀριστοτέλους καὶ Θεοφράστου. εἰ δὲ δὴ τὸ μὲν περὶ τοὺς παῖδας αὐτὸς λογοποιεῖ τε καὶ πλάττεται, ὡς καὶ ἄλλα πολλὰ, σοφιστὴς ὤν. τὸν δὲ μῆνα ἀπὸ τῶν ἀνθέων ἐτυμολογῶν ὑπείληφεν ἐαρινὸν εἶναι, οὕτω δὲ καὶ πολλῷ μᾶλλον εὐκαταφρονητότερα τὰ κατ' αὐτὸν γίνεται. οὐδὲ γὰρ δὴ τὰ τῆς ἐτυμολογίας πιθανώτερα ἀπὸ τῆς ἕξεως

τῶν

τῶν αὐθέων ἢ ἀπὸ τῆς στερήσεως φαίνοιτ' ἄν. ὅτι γὰρ στέρεσθαι τότε αὐθέων συμβαίνει τὴν ὥραν ἀνθεστηριῶνα τὸν τελευταῖον τῶν φθινοπωρινῶν μῆνα ὀνομάζεσθαι φαίημεν ἂν ἡμεῖς εἴ τι δέοι καὶ τοῖς ὀνόμασι κατακολουθεῖν.

## Τὸ ἐφεξῆς τῶν ἀττικῶν μηνῶν.

Τὸ μὲν οὖν ἐφεξῆς τῶν ἀττικῶν μηνῶν ὧδε ἡμῖν διὰ τὰς εἰρημένας αἰτίας ὑφηγείσθω.

| | |
|---|---|
| Ἑκατομβαιών. | Γαμηλιών. |
| Μαιμακτηριών. | Θαργηλιών. |
| Ποσειδεών. | Βοηδρομιών. |
| Μουνυχιών. | Ἀνθεστηριών. |
| Μεταγειτνιών. | Ἐλαφηβολιών. |
| Πυανεψιών. | Σκιροφοριών. |

## Αἴτιον τῆς περὶ τοὺς μῆνας ἀγνοίας.

Τῆς δὲ περὶ ταῦτα ἀγνοίας τοῖς πρὸ ἡμῶν, αἴτιον τὸ Ῥωμαίους ἅμα καὶ διορθῶσαι τὰ περὶ τὸν ἐνιαυτὸν, καὶ ἄρξαι ὥσπερ τῶν ἄλλων ἐθνῶν, καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ. πρὸς γὰρ τῷ ἄρχειν ἑτέρων, καὶ τὸ τῆς φωνῆς δὴ καθαρὸν τὸ κομψὸν ἕλληνες ἀπολωλεκότες, πρὸς τὴν τῶν ἀρχόντων φωνὴν ἡ φιλεῖ γίνεσθαι ὀξίσαντο καὶ τῶν ῥωμαϊκῶν ὀνομάτων ἄλλοις τε πολλοῖς, καὶ δὴ καὶ ταῖς τῶν μηνῶν προσηγορίαις τοῖς σφετέροις ἀναμιγνύντες ἐχρῶντο. δεξάμενοί τε ἀποικίας ῥωμαίων αὐτούς τε ἄχρι καὶ νῦν ῥωμαίους ἀντὶ ἑλλήνων

καλοῦσι. καὶ ὥσπερ οἰκείαις ταῖς τῶν ῥωμαίων ἀμφὶ τοὺς μῆνας χρῶνται ὀνομασίαις.

### Περὶ ἑρμηνείας τῶν μηνῶν.

Ἑρμηνείας δ᾽ ἕνεκα πρὸς τοὺς τῶν ῥωμαίων μῆνας, εἰ λάβοιμεν ἀρχὴν ὁμολογουμένην εἶτα τινὰ τῶν μηνῶν ὀνομάσαι τις ὀρθῶς ὡς ἀθηναῖοι ἦγον καὶ ὡς ῥωμαῖοι τὸν αὐτὸν προσαγορεύειν εἰώθασιν. ἔσται δὴ οὕτω καλῶς ἀποδιδόμενον ὡς ἑκάστους γε μεθερμηνευτέον, καὶ ὡς περὶ ἑκάστην δή που τῶν ὡρῶν χρηστέον τοῖς ἀθηναίων ὀνόμασι τούτοις. περὶ γὰρ τάξεως τῶν ῥωμαϊκῶν γε ἀμφισβητεῖ οὐδεὶς εἰ πρῶτος ἰανουάριος. εἶτα φεβρουάριος. εἶτα μάρτιος, καὶ οἱ λοιποί. καθάπερ καὶ λέγονται ἐφεξῆς. εἰλήφθω δὴ οὖν τις τῶν τροπικῶν. ἔστω δὲ εἰ δοκεῖ, ἑκατομβαιών. Εἰ τοίνυν περὶ ἑκατομβαιῶνα αἱ θεριναὶ τροπαὶ ἀθηναίοις, δῆλον ὅτι περὶ ὃν ἄν ποτε ὦσι ῥωμαίοις τῶν οἰκείων μηνῶν, αἱ αὐταὶ τροπαί, οὗτός ἐστιν ἑκατομβαιών. λέγω δὲ κατ᾽ ἀναλογίαν ὥσπερ σημεῖον καὶ ἄκανθαν, καὶ ὀστοῦν. ἀνάλογον γὰρ καὶ πάντα ἁπλῶς ἑρμηνεύειν δεῖ. μὴ ὅτι τοὺς μῆνας, εἰ μέλλοι τι ὄφελος εἶναι τῆς ἑρμηνείας. περὶ ἰούνιον δὲ ῥωμαίοις ἀεὶ αἱ θεριναὶ τροπαὶ ὡς ἴσασι πάντες. ὁ ἄρα ἰούνιός ἐστιν ἑκατομβαιών. θεμένοις δὲ δὴ ἰούνιον εἶναι τὸν ἑκατομβαιῶνα ἔργον οὐδὲν τῶν ἄλλων ἕκαστον ἑρμηνεύεσθαι. ὁ γὰρ ἀεὶ ἐπιὼν τῶν ἀττικῶν κατὰ τὴν ὑποτεθεῖσαν

σύνταξιν,

σύνταξιν, τῷ ἀεὶ ἐπιόντι τῶν ῥωμαϊκῶν ἐφαρμόττων, καὶ πρὸς τὰς ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ συμφώνων ὑπάρξει. Ἀπορήσειε δ' ἄν τις εἴ γε τοὺς χρόνους ἀθηναῖοι ἦγον κατὰ τὴν σελήνης φοράν. Ῥωμαῖοι δὲ κατὰ τὴν ἡλίου λογίζονται, πῶς ἂν οἱ τῶν ἀθηναίων ἐφαρμόζοιντο τοῖς τῶν ῥωμαίων μησὶν ὥστε καὶ ἀπαρτίζειν αἰεὶ καὶ ἰούνιον μὲν τὸν ἑκατομβαιῶνα. ἰούλιον δέ, τὸν μεταγειτνιῶνα ὑπολαμβάνειν ὀρθῶς. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. οὐ γὰρ ἰσοταχὴς ἡ σελήνη τῷ ἡλίῳ. οὐδ' ἅμα τελευτῶσι καὶ ἄρχονται ὡς εἰπεῖν περὶ τὸν τοῦ ζωδιακοῦ μερισμόν. ἀνάγκη δὴ ἐπαμφοτερίζειν τοὺς τῶν ἀθηναίων μῆνας. εἰ δὲ δὴ ἕκαστος ἐπαμφοτερίζων ἀμφοῖν ἐπιλήψεται τοῦ τε προτέρου ὡς ῥωμαῖοι ἄγουσι καὶ τοῦ ὑστέρου μηνός, τί μᾶλλον ἀπὸ τοῦ προτέρου μεθερμηνευόμενος ὀνομάζοιτο ἂν καλῶς, ἢ ἀπὸ τοῦ ὑστέρου. ὃν δὴ τρόπον καὶ Γαληνὸς περὶ τοῦ τῆς ἐλάτης σπέρματος
» γράφων. ὅς τις καιρός φησιν ἐν ῥώμῃ μὲν ὁ καλού-
» μενος μὴν σεπτέμβριός ἐστιν. ἐν περγάμῳ δὲ παρ' ἡμῖν
» ὑπερβερεταῖος. ἀθήνησι δὲ μυστήρια. Τὰ γάρ τοι μυστήρια βοηδρομιῶνος ἦν. τῇ εἰκάδι δὲ τοῦ βοηδρομιῶνος ὁ μυστικὸς ἴακχος ἐξήγετο. ὡς καὶ πλούταρχος ἱστορεῖ. Ἔοικε δὲ καὶ ὁ Ῥωμαῖος Πλίνιος παντοδαπῆς ἱστορίας συγγραφεὺς οὕτω μεταφέρων Ἀριστοτέλους τὸ περὶ τόκου τῶν ἰχθύων, ὡς οἱ πλεῖστοι τίκτουσιν ἐν τρισὶ μησί. μουνυχιῶνι. θαργηλιῶνι

σκιροφοριῶνι, φαίνεται ἐν βίοις. Ἀπριλλίῳ. Μαΐῳ. Ἰουνίῳ, τίκτειν τοὺς πλείστους. Ἐπεὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ ὡς μὲν Ῥωμαῖοι ἄγουσι, διακόσιαι καὶ ἑξήκοντα καὶ πέντε ἡμέραι εἰσίν. ἀκριβολογεῖσθαι δ' εἰς τὸ παρὸν οὐδὲν δεῖ. ὡς δὲ ἀθηναῖοι κατὰ μὲν Ἀριστοτέλη, τριακόσιαι καὶ ἑξήκοντα. ἔνιαι δέ φησι κύουσι τῶν κωδῶν πέμπτων μερῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ. ἑτέρων δέ ἐστιν ἡμέρας ἑβδομήκοντα καὶ δύο. καθ' Ἡρόδοτον δὲ καὶ ἄλλους, τριακόσιαι πεντήκοντα τέσσαρες. ὡς τοσούτων δὴ γινομένων, εἰ τῶν μηνῶν οἱ μὲν πλήρεις τε καὶ τριακονθήμεροι, εἰ δὲ κοῖλοί τε καὶ μιᾷ τῶν ἑτέρων ἡμέρᾳ λειπόμενοι, ἐναλλὰξ εἶεν παρ' ἕνα. ὁποτέρως δ' ἂν ἔχῃ, τὸ ἐπιὸν δὴ ἔτος ἀεὶ προτερήσει. καὶ ἐκ προσαγωγῆς, εἰς ἐναντίας ὥρας ἐκπεσοῦνται οἱ μῆνες ὑποφερόμενοι. Πάλιν εἰς τὸ ἴλιον ἥλω τελευτῶντος τοῦ ἔαρος ὀγδόῃ φθίνοντος θαργηλιῶνος μηνός. ἑπτακαίδεκα πρότερον ἡμέραις τῆς θερινῆς τροπῆς ὡς ὁ ἁλικαρνασσεὺς Διονύσιος ἀρχαιολογῶν τὰ ῥωμαϊκὰ φησί, πῶς τροπικὸς θερινὸς ὁ ἑκατομβαιών. ὅδε γὰρ ὁ λόγος ἀποφαίνει σκιροφοριῶνα εἶναι τροπικὸν θερινόν. ἀνομόλογον δὲ καὶ τὸ Θεοφράστου· ὅτι ἄκρου ἔαρος εὐθύς, ἱσταμένου τοῦ θαργηλιῶνος. εἰ γὰρ ἄκρου ἔαρος ὁ θαργηλιών, οὐκ ἂν τροπικὸς ὁ ἑκατομβαιὼν εἴη. πολὺ δ' ἧττον ὁ μουνυχιὼν ἐαρινός τε καὶ ἰσημερινός. Ἔοικε δ' ἀπεμφαῖνον καὶ τὸ τοῦ Πλουτάρχου. συγκομιζομένης ὀπώ-

ρας

ρας πυανεψιῶνος ὀγδόῃ ἱσταμένου. δοκεῖ γὰρ ὁ πυανεψιὼν μᾶλλον εἶναι ἰσημερινὸς φθινοπωρινὸς, ἢ ὁ μαιμακτηριών. εἴγε ἀμπελικῆς ὀπώρας ἢ κομιδοῦς ἦν. λῦσαι δὴ δεῖ τὰ ἀπορούμενα ταῦτα. ἵν' ἥ τε σκέψις γίνηται κατὰ τρόπον, καὶ τὸ πιστὸν μᾶλλον ἔχῃ τὰ εἰρημένα. Τοὺς μὲν οὖν πάνυ ἀρχαίους ἀλογίστως τε καὶ ἀτάκτως κεχρῆσθαι τοῖς μησὶ καὶ ἄλλοις ἄλλως τὸν ἐνιαυτὸν ὡρικέναι παρά τε ἄλλων καὶ Πλουτάρχου ἀνδρὸς πολυμαθεστάτου πυθέσθαι ἔστιν. ἔνιοι γοῦν τῶν βαρβάρων τρισὶν ἐχρῶντο μησὶν εἰς τὸν ἐνιαυτόν. καὶ τῶν ἑλλήνων ἀρκάδες μὲν τέτταρσιν. ἀκαρνᾶνες δὲ ἕξ. αἰγυπτίοις δὲ μηνιαῖος ἦν ὁ ἐνιαυτός. εἶτα τετράμηνος. ὥς φασι. διὸ καὶ ἀρχαιότατοι εἶναι δοκοῦσι. πλῆθος ἐτῶν καταριθμοῦντες σφίσιν ἀμήχανον. ἅτε δὴ τοὺς μῆνας τιθέμενοι εἰς ἐτῶν ἀριθμόν. καὶ ῥωμαῖοι δὲ πρότερον, δεκάμηνον ἦγον τὸν ἐνιαυτόν. καὶ τῶν μηνῶν τοὺς μὲν οὐδὲ εἴκοσιν ἡμερῶν. τοὺς δὲ πέντε καὶ τριάκοντα, τοὺς δὲ καὶ πλειόνων. ἐκεῖνό γε μόνον ἐσκόπουν, ὅπως ἑξήκοντα καὶ τριακοσίων ἡμερῶν ὁ ἐνιαυτὸς ἔσται. ἔννοιαν δὲ τῆς γινομένης περὶ τὴν σελήνην καὶ τὸν ἥλιον ἀνωμαλίας, οὐκ εἶχον. ὕστερον δὲ Νομᾶς πομπίλιος βασιλεύων, λέγεται δύο τε προσθῆναι μῆνας καὶ τὸ παράλλαγμα τῆς ἀνωμαλίας ἡμερῶν ἕνδεκα γίνεσθαι λογιζόμενος, ὡς τοῦ μὲν σεληνιακοῦ ἔτους τριακοσίας πεντήκοντα τέσ-

σαρας ἔχοντος ἡμέρας. τοῦ δὲ ἡλιακοῦ τριακοσίας ἑξήκοντα πέντε, τὰς ἕνδεκα ταύτας διπλασιάσας, ἐπαγαγεῖν παρ' ἐνιαυτὸν ἐπὶ τῷ Φεβρουαρίῳ μηνὶ τὸν ἐμβόλιμον. εἴκοσι καὶ δυοῖν ἡμερῶν ὄντα. Εἰκὸς δ' ἐκεῖνον ταῦτα πρὸς ὁμοίαν τινὰ ἀθηναίων χρῆσιν πεποιηκέναι. Σόλωνα γὰρ πρῶτον ἀθήνησι τὴν περὶ τοὺς μῆνας ἀνωμαλίαν συνιδεῖν φασι. καὶ τὴν μὲν ἡμέραν καθ' ἣν ἡ σελήνη καταλαμβάνει τε καὶ παρέρχεται τὸν ἥλιον, τάξαι ἔνην καὶ νέαν καλεῖσθαι. τὴν δ' ἐφεξῆς, νουμηνίαν προσαγορεῦσαι ἄχρι τε τριακάδος τὸν μῆνα ἠριθμηκέναι. καὶ ὅλως ἐπὶ τὸ βέλτιον διαθέσθαι τὰ περὶ τὸν ἐνιαυτόν. Χρῆσιν δ' ἐμβολίμου μηνὸς καὶ ἕλλησιν ἀνέκαθεν εἶναι δηλοῖ καὶ Ἡρόδοτος λέγων.

» Ἕλληνες μὲν διὰ τρίτου ἔτεος ἐμβόλιμον ἐπεμ-
» βάλλουσι τῶν ὡρέων εἵνεκεν. αἰγύπτιοι δὲ τριακον-
» θημέρους ἄγοντες τοὺς δυώδεκα μῆνας, ἐπάγου-
» σιν ἀνὰ πᾶν ἔτος πέντε ἡμέρας, πάρεξ τοῦ ἀριθμοῦ
» καί σφιν ὁ κύκλος τῶν ὡρέων ἐς τὠυτὸ περιϊὼν πα-
» ραγίνεται. Εἰ δὲ Νουμᾶς μὲν εἴκοσι καὶ δυοῖν ἡμερῶν τὸν ἐμβόλιμον ἔταξεν. Ἡρόδοτος δὲ τριακονθήμερον καταριθμεῖ, οὐδὲν τοῦτο πρὸς τὸν νῦν λόγον. ἀλλ' ἐκεῖνο δῆλον κἀκ τούτων ὡς ἀθηναῖοι χρώμενοι ἐμβολίμῳ προσανεπλήρουν τὸ ἐλλεῖπον. πρὸς τὴν ὅλην περίοδον τοῦ ἡλίου τῶν ὡρῶν ἕνεκα.

Περὶ ἐνιαυτοῦ.

Διχῶς οὖν ἐθεώρουν τὸν ἐνιαυτόν. οἱ γὰρ τὸν μὲν, ἑξήκον

τα καὶ

τα καὶ τριακοσίαις ἡμέραις ὁριζόμενον τῷ ἡλίῳ. διὰ τὴν εἰς τοσαύτας μοίρας κατατομὴν τοῦ λοξοῦ. καὶ τούτου δὴ μέρος πέμπτον Ἀριστοτέλης εἶναι φησὶν, ἡμέρας ἑβδομήκοντα καὶ δύο. τὸν δὲ τέτταρσι καὶ πεντήκοντα καὶ τριακοσίαις, τῇ σελήνῃ. ἀνάλογον δὲ καὶ τοὺς μῆνας ἦγον. τοὺς μὲν κατὰ τὸν ἥλιον. τοὺς δὲ κατὰ τὴν σελήνην. ἐπιβαλλόν τε τοῖς μὲν τριάκοντα ἡμέρας. τοῖς δὲ πέντε καὶ εἴ του πλείονος δέοι διὰ τετάρτου ἐνιαυτοῦ. τὰ δ' ἄρα βοήθεια ἦν διατείνουσα μὲν οὐ πόρρω· ἱκανὴ μέντοι εἰς τὸ αὐτὸ ἀντικαθιστάναι καὶ εἴργειν ἐν τοῖς αὐτοῖς που ὅροις τοὺς μῆνας. ἅμα τε τῆς ἀνωμαλίας ἐτύγχανεν ὂν ὡς καὶ Πλούταρχος λέγει, μειζόνων ἰαμάτων δεήσεσθαι μέλλον. καῖσαρ γοῦν ὁ πρῶτος μοναρχήσας ῥωμαίων, τοῖς ἀρίστοις τῶν μαθηματικῶν πρόβλημα περὶ τούτου προθεὶς. ἐκ τῶν ὑποκειμένων ἤδη μεθόδων ἰδίαν τινὰ καὶ διηκριβωμένην μᾶλλον ἐπανόρθωσιν ἔμιξε. δοκοῦσι δ' αἰγύπτιοι πρῶτοι μησὶ χρήσασθαι καθ' ἥλιον τριακονθημέροις δώδεκα. καὶ πέντε ἡμέρας ἐπαγαγεῖν κατ' ἐνιαυτὸν ἕκαστον, τό τε ὑπερέχον μόριον τῆς ἡμέρας εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, ἐκ περιόδων πλειόνων ἐτῶν ἀπολαβόντες συνθέσθαι μίαν ἡμέραν. ἕλληνες δὲ παρ' ἐκείνων ἄλλα τε πλείω τῶν οὐρανίων θεωρημάτων καὶ ταῦτα παρέλαβον. τὰ μὲν μεθερμηνευθέντων εἰς τὸ ἑλληνικὸν τῶν ὑπομνημάτων. τὰ δὲ καὶ

σ…διατρίψαντες τοῖς ἐκεῖ ἱερεῦσι περιττοῖς οὖσι τὴν τῶν οὐρανίων ἐπιστήμην. Πλάτωνα γοῦν φασί τινες καὶ Εὔδοξον ἀποδημήσαντας εἰς Αἴγυπτον, ὁμιλῆσαι τοῖς ἱερεῦσι τρισκαίδεκα ἔτη. μυστικοὺς γὰρ ὄντας καὶ δυσμεταδότους, ἔδει τῷ χρόνῳ καὶ ταῖς θεραπείαις ἐκλιπαρῆσαι ὥστε τινὰ τῶν θεωρημάτων ἱστορῆσαι. Ταῦτα μὲν οὔπω διαιρεῖν ἴσως οὐ χεῖρον. τό τε διηπορημένον φανεὶς ὁ ἐμβόλιμος λύει. καὶ ἔτι δὲ πλείονος ἔτι χρόνου παραλλάττοι, εἰκὸς καὶ τοὺς πάλαι συνορῶντας καὶ τοῦτο δή που ἐπανορθοῦσθαι. ὁ τὲ μὲν μακρότερον. ὁ τὲ δὲ βραχύτερον τὸν ἐμβόλιμον ποιουμένους. τὸ δ᾽ ἀκριβέστατον καὶ μὴ δὲ παρ᾽ ὀλίγον τι πλημμελεῖν, οὐκ ἐπιζητεῖν δεῖ. ὁπότε καὶ νῦν ἐπίδοσιν τῆς ἀστρολογίας τοσαύτην λαβούσης, ὅμως ἡ τῆς κινήσεως ἀνωμαλία διαφεύγει τὸν λόγον, περιγινομένη τῆς τῶν μαθηματικῶν ἐμπειρίας. Τὰς μέντοι τῶν μηνῶν περιόδους ὁμολογεῖν ταῖς ὥραις ἀεὶ ποιεῖ ὁ ἐμβόλιμος τῷ τρίτῳ ἀεὶ ἐπαγόμενος τῶν ἐτῶν.

Τὸ δὲ πρὶν ἐμβολάσαι, καὶ περὶ τὸ ἐμβολάζον αὐτὸ ἔτος ὑπερεχθέντα καὶ ἐπαλλάξαι τὴν μηνῶν, ἔτι δεῖται λόγου. πῶς ἂν ὁρμιζόμενον τυγχάνοι τοῦ ἱκανοῦ. Δῆλον γὰρ ὅτι τὸ ἐμβολάζον, συχνὰ πάρεισι που ἕξει τοὺς μῆνας ἀνομολόγους ταῖς ὥραις. δι᾽ ὃ καὶ Θεόφραστος ἔαρος εὐθὺς ἱσταμένου τοῦ θαργηλιῶνός φησιν, ὡς τοῦ μου-

νυχιῶνος

νυχιῶνος χειμβρινοῦ δὴ γενομένου. τοῦ δ' ἐμβολίμου, ὀρθινοῦ τροπικοῦ. ἢ καὶ προϊστήσαντος τὴν τροπὴν εἰς ἰσαμηνόν που τὸν ἑκατομβαιῶνα. τοῦτο μὲν οὖν μὴ συμβαίνειν, οὐχ οἷόν τέ ἐστι. δεῖ γὰρ τοῦτο καὶ ὁ ἐμβόλιμος ἐπάγεται ἀναπληρῶν τὸ ἐνδεὲς καὶ εἰς ἑκατομβαιῶνα τὰς τροπὰς ἀποκαθιστάς. τὴν δ' ὁμωνυμίαν ποιητέον ὡδὶ τῶν οὕτω χρονολογούντων, στοιχείῳ χρωμένους τῷ παρόντι ἀεὶ τροπικῷ μηνὶ καὶ τῷ ἑξῆς τῶν μηνῶν κατὰ τὰ ὑποτεθέντα. οἷον ἐπειδὴ Θεόφραστος ἄκρου ἔαρος εὐθὺς ἰσαμηνίου τοῦ θαργηλιῶνός φησι, μεθερμηνευτέον μαρτίου καὶ μὴ ἀπρίλιος. Πάλιν ἐπειδὴ θουκυδίδης ἐλαφηβολιῶνα τελευταῖον μῆνα τῶν χειμερινῶν εἶναί φησι, τοῦτον μὲν φεβρουάριον ἑρμηνευτέον. τὸν δ' ἐπιόντα μουνυχιῶνα, θετέον ἔαρος εἶναι ἀρχήν, καὶ μάρτιον μεταφραστέον λατίνοις. ὥστε δὴ καὶ συμβαίνει δύο ἰσημβρινοὺς εἶναι ἐαρινούς. μουνυχιῶνά τε καὶ θαργηλιῶνα. καὶ φθινοπωρινοὺς δύο Μαιμακτηριῶνα καὶ Βοηδρομιῶνα. ὡς δ' αὔτως καὶ τροπικοὺς δύο θερινούς. ἑκατομβαιῶνα καὶ τὸν ἐμβόλιμον. καὶ χειμβρινούς. Ποσειδεῶνα καὶ Γαμηλιῶνα. διὸ ὅπερ Ἀριστοτέλης,
„ ἡ ἀλεκτορίς φησι τίκτει ὅλον τὸν ἐνιαυτόν. ἔξω
„ δύο μηνῶν τῶν ἐν τῷ χειμῶνι τροπικῶν. καὶ
„ τὸ ἐν τοῖς μετεωρολογικοῖς. ὅτι ἐγένετο κομήτης
„ ἀστὴρ πρὸς ἄρκτον μηνὸς Γαμηλιῶνος περὶ τρο-
„ πὰς ὄντος τοῦ ἡλίου χειμερινάς. καὶ ἐν ἀνθεστηριῶ-

νας δὲ ἅψαιτ᾽ ἄν ποτε ἡ τροπὴ, λήγοντος. ἀλλ᾽ οἵγε ὀνομαζόμενοι τροπικοὶ χειμερινοὶ, δύο οἱ εἰρημένοι εἰσίν. ἁπλῶς μέντοι θέρους ἀρχὴν ὑποληπτέον εἶναι τὸν ἑκατομβαιῶνα. καὶ τροπικὸν θερινόν. ἀνάλογον δὲ καὶ τοὺς ἄλλους. δεῖ γὰρ μὴ τὸ συμβαῖνον, ἀλλὰ τὸ σκοπούμενον λαμβάνειν τῷ λόγῳ. εἴρηται γοῦν καὶ ἐν τοῖς φυσικοῖς τῶν λόγων, ὡς δεῖ ἕκαστον λέγειν τοῦτο εἶναι ὃ φύσει βούλεται ἤ· καὶ ὃ ὑπάρχει. ἀλλὰ μὴ ὃ βίᾳ καὶ παρὰ φύσιν. Διονύσιος δὲ παρ᾽ Ἐφόρου εἰληφὼς λέγει, Θαργηλιῶνος ἁλῶναι τὸ Ἴλιον. Πλούταρχος γοῦν ἐν τῷ Φουρίου Καμίλλου βίῳ, Ἔφορον ἀναγεγραφέναι τοῦτό φησιν. οὐ μὴν δὲ καὶ πρὸ τοῖν ἑπτακαίδεκα ἡμέραις τῆς θερινῆς τροπῆς λέγει. ἀλλ᾽ οὖν Θαργηλιῶνος κἀκεῖνός φησιν. Εἰ μὲν οὖν Ἔφορος Σκιροφοριῶνος φάναι βουλόμενος εἶπε μὴ ἐντὸς ὢν αὑτοῦ. Θαργηλιῶνος. ὥσπερ ἐν ἄλλοις ἀντὶ Ἰβηρίας τῆς κατὰ τὴν εὐρώπην μεγίστης χώρας, πόλιν εἶναί τινα τὴν Ἰβηρίαν φησὶν, ἀγαπάτω μηδὲν αὐτοῦ τιμώμενος. σκῆψιν ἐπιτιμήσεως, καὶ ταῦτ᾽ οὐ μικρὰν δεδωκώς. εἰ δ᾽ ἄρα τις τῶν φαύλων γραφέων διήμαρτεν ἀντὶ σκιροφοριῶνος θαργηλιῶνος μεταβαλὼν, καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων συμβαίνει καὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν εἰς πρᾶσιν γραφομένων τοῖς βιβλιοπώλαις. χρῶνται γὰρ φαύλοις καὶ τοῖς τυχοῦσι γραφεῦσιν, Ἔφορος μὲν ἀναίτιος ὡς ἂν εἴη. αἰτιάσαιτο δ᾽ ἄν τις

τοὺς μὴ ἐπανορθωσαμένους τὴν γραφὴν, ἀλλ' ἀνεπισκέπτως εἰρηκότας θαργηλιῶνος ἑπτακαίδεκα ἡμέραις πρὸ τῆς θερινῆς τροπῆς. φησὶ δὲ καὶ ὡς αἱ τὸν ἐνιαυτὸν ἐκεῖνον ἐκπληροῦσαι περιτταὶ ἡμέραι, εἴκοσι τὸν ἀριθμὸν ἦσαν μετὰ τὰς θερινὰς τροπάς. τὸ δ' ἀσύστατον παντελῶς καὶ μαχόμενον, εἰ ὡς ἀθηναῖοι ἦγον ποιεῖται τὸν λόγον. εἰ γὰρ περιτταὶ εἴκοσι μετὰ τὰς τροπὰς, δῆλον ὅτι ἡ τροπὴ ἦν τῷ οἰχομένῳ ἔτει ἕνη καὶ νέα θαργηλιῶνος μὲν ὡς ἐκεῖνος λέγει. Σκιροφοριῶνος δὲ, ὡς ἡμεῖς. διαφερέτω δὲ μηδὲν πρός γε τὸ νῦν. ἀλλ' ἔστω θαργηλιῶνος αὐτῷ. οὐκοῦν τῷ ἐπιόντι ἐνιαυτῷ ἡ τροπὴ ἔσται, Σκιροφοριῶνος νουμηνίᾳ. ἦν δ' αὐτῷ ἐνάτη ἱσταμένου. εἰ γὰρ ὀγδόῃ φθίνοντος τοῦ θαργηλιῶνος ἑάλω τὸ ἴλιον, ἑπτακαίδεκα πρότερον ἡμέραις τῆς θερινῆς τροπῆς. δῆλον ὅτι ἐνάτη ἱσταμένου τοῦ ἐπιόντος μηνὸς ἦν ἡ τροπή. εἰ δὴ ἡ τροπὴ ἐνάτη ἱσταμένου, τρεῖς εἶναι τὰς περιττὰς ἀναγκαῖον. φανερὰ δὲ μᾶλλον ταῦθ' ὕστερον ἔσται ἐπειδὰν περὶ χρήσεως ἐμβολίμου μηνὸς λέγωμεν. εἴτ' οὖν ἐφόρου ἁμάρτημα τοῦτ' ἐστὶν, εἴτε γραφέως καὶ τοῦτο, εἰς κοινὸν ἐκκείσθω σκοπεῖν. ἀπαρτίζειν δ' ἀεὶ τοὺς τῶν ἀθηναίων μῆνας τοῖς τῶν ῥωμαίων, δηλονότι οὐκ ἂν εἴη. ἐπαμφοτερίζειν οὐδὲ τι συμβαίνει. οἷον φέρε εἰπεῖν ἑκατομβαιὼν τὸ

μὲν ἰουνίου ἐπιλαμβάνει. τὸ δὲ ἰουλίου. καὶ μεταγειτνιὼν τὸ μὲν ἰουλίου, τὸ δὲ αὐγούστου. καὶ βοηδρομιὼν τὸ μὲν αὐγούστου, τὸ δὲ Σεπτεμβρίου. ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ λοιποὶ πάντες ἀμφαλλαγεῖς εἰσι τὰ πολλά. ἐπεὶ ἐνίοτέ γε, καὶ ἰσάζειν συμβαίνει οἷον καὶ τῆτες συμβέβηκε. νουμηνίαν ἅμα Ἀπρίλιος μηνὸς ἡλιακοῦ, καὶ σελήνης ἄγειν. Ἑρμηνεύειν μέντοι ἁπλῶς χρεὼν, ἀπὸ τοῦ προτέρου δὴ αὔγουστον τὸν βοηδρομιῶνα. ἀλλὰ μὴ Σεπτέμβριον, ἵνα ἐκεῖνος ᾖ. τρίτος γὰρ ἀπὸ ἑκατομβαιῶνος. τροπικὸς δὲ ἐκεῖνος ὁ ἑκατομβαιὼν, ὡς δεδειγμένον ἐστί. Γαληνῷ δὲ διέφερεν οὐθὲν πρός γε τὸ τῆς ἐλάτης σπέρμα καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ ἀκόπου, εἴτ' ἀπὸ τοῦ ἑπομένου Σεπτεμβρίου, εἴτ' ἀπὸ τοῦ ἡγουμένου αὔγουστος ἂρ μηνύοιτο ὁ τῶν μυστηρίων μήν. ἄλλως τε καὶ τῶν ἰσημερινῶν τε καὶ τροπῶν περί που εἰκοστὴν τετάρτην τοῦ μηνὸς ἡμέραν ὡς ῥωμαῖοι ἄγουσι λαμβανομένων τοῖς τότε οὖσιν ἀνθρώποις. καὶ πρό τι ἰσημερινοῦ γινομένου ποτὲ καὶ τοῦ βοηδρομιῶνος. ἐπειδὰν πλείους ὦσιν αἱ μετὰ τὴν τροπὴν περιτταὶ ἡμέραι ὅθεν δὴ καὶ Ἀριστοτέλης μετ' ἀρκτοῦρον περὶ βοηδρομιῶνά φησιν ὥσπερ αὖ ἀνάπαλιν περὶ λήγοντά που τὸν ἑκατομβαιῶνα τῆς τροπῆς γινομένης, συμβαίνει τρυγᾶν τὰς ἀμπέλους περὶ ἱστάμενον τὸν πυανεψιῶνα καθὰ Πλούταρχος ἐπισημαίνει συμβῆναι, ὅτε Θησεὺς ἐπανήκεν ἐκ κρήτης. ἡ ἰσημερία

μέντοι περὶ λήγοντά που τὸν μαιμακτηριῶνα ὑπῆρξε. Πλινίου δὲ οἰητέον μὴ ὡς Ἀριστοτέλους λέξιν μεταφράσαντα ὧδε ποιεῖσθαι τὸν λόγον. ἀλλ' ἰδίαν αὐτῷ δόξαν περὶ τόκου τῶν ἰχθύων ἀποφαινόμενον. θαυμαστόν τε οὐδὲν εἰ καὶ ταῖς χώραις διαφέρει περὶ τὰς γενέσεις ταῦτα, ἀλλὰ δῆλον ὅτι καὶ τῶν ζώων, ὥσπερ τῶν φυτῶν πολλὰς ποιοῦσι διαφορὰς οἱ τόποι. οὐ μόνον κατὰ μέγεθος καὶ εὐτροφίαν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς τόκους. τῶν τὰ μὲν ὀψιαίτερον γεννᾷ. τὰ δὲ πρωϊαίτερον. ὧδε μὲν τοίνυν ἁπλῶς τε καὶ τῇ ἑρμηνεύοντες, οὐκ ἂν διαμαρτάνοιμεν τοῦ ἱκανοῦ.

## Περὶ χρήσεως τῶν μηνῶν.

Ἐπεὶ δ' ἔστι μὲν χρῆσθαι μησὶ καὶ κατὰ τὴν ἡλίου περιφορὰν ὡς ῥωμαῖοι ἄγουσιν. ἔστι δὲ καὶ κατὰ τὴν τῆς σελήνης ὡς ἀθηναῖοι ἦγον, πότερον ἀθηναίοις ἑπόμενοι χρησόμεθα ἢ ῥωμαίοις, κατονομάζοντες μὲν ὡς ἀθηναῖοι. τὴν δέ γε τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς μῆνας διαίρεσιν κατὰ ταὐτὰ ῥωμαίοις τιθέντες. Πλάτων μὲν φησὶν ὅτι κατὰ φύσιν δὴ ἄγοιτ' ἄν, ἔτος μὲν κατὰ τὸν ἥλιον, μῆνα δὲ, κατὰ τὴν σελήνην. διατί δὲ, οὐ λέγει. ἄλλοι δέ τινες καὶ αἰτίαν ἀποδιδόντες, πάντα πρὸς τῶν οὐρανίων κοσμεῖσθαι τὰ τῇδε φασί, καὶ μεγάλα εἶναι τὰ τῆς σελήνης ἔργα. ἀλλοιοῦσθαι γὰρ σαφῶς τὰ ἐπίγεια πάνθ' ὑπ' ἐκείνης. ἔοικε μὲν οὖν οὐ

λέγεται. σημεῖον δ' οὐδέν ἐστι τοῦ χρῆναι ἄγειν κατὰ σελήνην, καὶ μὴ καθ' ἥλιόν γε τοὺς μῆνας. συνέχει μὲν γάρ πως τὰ τῇδε ταῖς ἄνω φοραῖς εἶναι φαμὲν καὶ ἡμεῖς. καὶ πᾶσαν αὐτῶν τὴν δύναμιν κυβερνᾶσθαι ἐκεῖθεν. καὶ τὸ μὲν καλὸν, ἅπαξ ὅσον ἂν ᾖ ἐνθάδε καλὸν καὶ τὸ τεταγμένον, ἄνωθεν ἐγγίνεσθαι φύσει. τὸ δ' ἄτακτον καὶ πεπλανημένον ὑπάρχειν ἐκ τῆς ἐνθάδε ὕλης. ἔστω δὲ καὶ πολλ' ἄττα ἀλλοιοῦν τὴν σελήνην πλήρη τε οὖσαν καὶ διχότομον καὶ ἀμφίκυρτον καὶ μηνοειδῆ. κινεῖσθαί τε τὸ περιέχον καὶ μεταβάλλειν τὰ τῇδε κατὰ διαμέτρους καὶ τετραγώνους καὶ ὅλως ποιάς τινας στάσεις αὐτῆς. οὐ μὴν δὲ καὶ εὔλογον διὰ ταῦτα ἐῶντας διαιρεῖν τὸν τοῦ ἡλίου ἐνιαυτὸν εἰς μῆνας καὶ χρῆσθαι, ἐπιτρέπειν ἐπὶ τὴν σελήνην καὶ ἑκόντας εἶναι διΐστασθαι. οὐδὲ δὴ κατὰ φύσιν τὸ μὲν ὅλον προσήκειν τῷ ἡλίῳ, τὰ δὲ μέρη ἑτέρῳ τῳ μᾶλλον ἐπιβάλλειν ἢ τῷ ἡλίῳ. μέρη γὰρ τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ οἱ καλούμενοι μῆνες ἢ ὅτι δή ποτε καλεῖν φίλον τὸν εἰς δώδεκα μερισμὸν τῆς τοῦ ἡλίου περιφορᾶς. τὸ δὲ τοῦ ὅλου ποιητικὸν καὶ τῶν μερῶν ταὐτὸ ποιητικὸν ἐξ ἀνάγκης ἐστίν. ἐκ τῶν μερῶν γὰρ τὸ ὅλον καὶ τῇ γενέσει πρότερα τοῦ ὅλου, τὰ μέρη. Ἔστι δὲ καὶ ἀνωμαλώτερόν τε καὶ ἀτακτότερον τὸ πρὸς τὴν φορὰν τῆς σελήνης ἄγειν. διὸ καὶ συχνὰ ἐπεμβάλλουσι μῆνα οἱ οὕτως ἄγοντες καὶ πράγματα

ἔχουσι, τὰ μὲν δωδεκαμήνια, τὰ δὲ τρισκαιδε-
καμήνια ποιούμενοι τὴν ἐτῶν. οὐκ οὕτω παρὰ
φύσιν γε μᾶλλον. τάξις γάρ τις ἡ φύσις. καὶ παρὰ
φύσιν, πᾶν τὸ πλημμελές τε καὶ ἄτακτον.
τὸ δ' ἀχρηστίαν τοῦ ἡλίου καταγινώσκειν διὰ τὴν
τῆς σελήνης δύναμιν καὶ τὰ φαινόμενα, αἴτη-
μα λίαν μέγα ἐστί. καὶ προσέχοντος αἰσθήσει
μᾶλλον ἔοικεν ἐτῦν ἢ λογισμῷ. τά τε γὰρ τῆς σελή-
νης ἔργα διὰ τὸν ἥλιον ὡς εἰπεῖν, ἅπαντ' ἐστί. τότε
μάλιστα κοσμοῦν τὰ τῇδε καὶ ῥυθμίζον καὶ δια-
τάττον ὁ ἥλιός ἐστι. καὶ μὴν καὶ τῆς περὶ τοὺς
ἄλλους ἀστέρας εὐκρασίας αἴτιον εἶναι τὸν ἥλι-
ον ἄλλοις τε τῶν ἐνδόξων, καὶ στράβωνι τῷ γε-
ωγράφῳ δοκεῖ. ἐναργέστερα μέντοι τὰ περὶ
τὴν σελήνην συμβαίνοντα κατὰ διαφόρους φά-
σεις ἐκ τῶν πρὸς τὸν ἥλιον ἀποστάσεων, ἡμῖν ἅπαν
τα. ὥστ' ἐπιτηρητέα μέντοι καὶ ταῦτ' ἐστίν, εἴτε
καθ' ἑβδομάδας εἴτε κατ' ἕτερον μῆνα δοκεῖ σε-
ληνιακόν. οὐ μὴν δὲ καὶ μόνοις τοῖσδε χρωμένους
ἐατέον τοὺς καθ' ἥλιον μῆνας ὁμαλεστέρους ὄντας
παρὰ πολὺ καὶ μόρια τῶν ἐκ θεοῦ ὡρῶν καὶ τοῦ
ὅλου ἐνιαυτοῦ οἰκεῖά τε καὶ αὐτοφυῆ. κατὰ φύσιν
γὰρ τοῦ ἁπλῶς, εἴπερ καὶ ἐξ αἰτίου. καὶ προτέ-
ρου. καὶ ἀναγκαιοτέρου. τὸ δ' ἀπὸ τῆς σελήνης,
γνωριμώτερον ὂν ἡμῖν καὶ σαφέστερον, οὐδέν
ἐστιν ἀντὶ τὰ τῇ φύσει γνωριμώτερά τε καὶ τε-
λειότερα. δι' ὃ καὶ οἱ περὶ καίσαρα τὸν ἐπωνυ-

μασμένον τοῖς ἐρρωμένοις θεὸν, ταύτην ἰόντες, εὐθὺ τἀκριβέστερον ἐληλύθασι μηνῶν τε καὶ ἐνιαυτοῦ διατάξεως πέρι. οἱ δ᾽ ἄρα τοῖς ἐν ποσὶ καὶ ἡμῖν σαφεστέροις ἐνθυμηθέντες διὰ τέλους, ἐοίκασιν οὐ καλῶς κρίνειν τί τε δι᾽ αὐτὸ καὶ τί τὸ δι᾽ ἕτερον αἱρετέον. ὅλως τε δεῖ νομίζειν τὰ ὕστερον χρόνῳ μακρῷ διηκριβωμένα περὶ ἀστρολογίαν, πολύ τι τῶν ἀρχαίων διαφέρειν. ἀλλὰ μὴ ἑκόντας ὑπ᾽ αὐθαδείας πρὸ τῶν τελεωτέρων τὰ ἀτελέστερα ἐπαινεῖν ὥσπερ ἐν γήρᾳ τὰ τῶν νέων φρονεῖν ἔτι προαιρουμένους. ἐπεὶ καὶ γαληνὸς ἐν τοῖς περὶ κρισίμων ἡμερῶν λόγοις, τὸν ἐνιαυτὸν εὐθὺ ταῖς πέντε καὶ ἑξήκοντα καὶ τριακοσίαις ἡμέραις ἐπικείμενον ἔχειν τι μόριον ἡμέρας μεῖζον ἢ ὡς τέταρτον λέγει. τὸ δ᾽ οὐ μεῖζον ἀλλ᾽ ἔλαττον εἶναι τοῖς ὕστερον ἐπιτηρήσεσιν εὕρηται. εἰ δ᾽ ἄρα που, μὴ δὲ τὰ περὶ τὴν ἡλίου κίνησιν τἀκριβὲς πάντα πάσιν ἴσχοι ἡμῖν, ἀλλ᾽ οὖν γε πολὺ τῶν περὶ τὴν σελήνην ἀκριβέστερόν ἐστι καὶ τοῦ πλημμελουμένου εὐδιορθώτερον. εἴγε μίαν μὲν διὰ τετραετηρίδος ἡμέραν ἐμβόλιμον. μίαν δὲ σχεδὸν διὰ διακοσαετηρίδος ἐκβόλιμον ποιεῖσθαι, ἀποχρῶντος ἂν ἔχοι. ἢ ὁπόσον ἂν διὰ πλείστου οἱ περιόντες ἀεὶ τῷ χρόνῳ ἀστρονομίας ἐμπειρότατοι κρίνωσιν. οὐδὲν γὰρ τῷ παρόντι προσίσταται λόγῳ. εἴ τινες ἀμφισβητοῦσι περὶ τοῦ τῶν ἐτῶν πλήθους. ἀναμφισβητήτως γὰρ ἡ ἐπανόρθωσις ἔσται διὰ πλείστου. ὅπως ἂν ἔχῃ.

ὅτι καὶ

Ὅτι καὶ τοῖς σοφοῖς δοκεῖ βέλτιον τὰ κατὰ ἥλιον ἄγειν.

Ἐπαινεῖ δὲ διαφερόντως καὶ Πλούταρχος τὴν καί-
σαρος ἐπανόρθωσιν δεινὸς ὢν κρῖναι· ὧδε λέγων.
» Ἡ δὲ τοῦ ἡμερολογίου διάθεσις καὶ διόρθωσις τῆς
περὶ τὸν χρόνον ἀνωμαλίας, φιλοσοφηθεῖσα χα-
ριέντως· ὑπ᾽ αὐτοῦ καὶ τέλος λαβοῦσα, γλαφυ-
» ρωτάτην παρέχει χρείαν. Ἡρόδοτος δὲ, καὶ σο-
φωτέρους οἴεται εἶναι αἰγυπτίους ἑλλήνων παρ᾽
ὅσον οἱ μὲν διὰ τρίτου ἔτους ἐπεμβάλλουσι μῆνα,
οἱ δὲ τριακονθημέρους ἄγοντες τοὺς μῆνας πέντε
ἡμέρας ἐπάγουσιν ἀνὰ ἕκαστον ἔτος. οὐ χεῖρον δὲ
» καὶ πάλιν τὴν λέξιν αὐτοῦ παραθέσθαι. Ἄγου-
» σι δὲ τοσῷδε σοφώτερον ἑλλήνων ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ὅ-
» σῳ ἕλληνες μὲν διὰ τρίτου ἔτεος ἐμβόλιμον ἐπεμ-
» βάλλουσι τῶν ὡρέων εἵνεκεν. αἰγύπτιοι δὲ τριακον-
» θημέρους ἄγοντες τοὺς δυώδεκα μῆνας ἐπάγουσιν
» ἀνὰ πᾶν ἔτος πέντε ἡμέρας. Τὸ δὲ τριακονθημέ-
ρους ἄγειν τοὺς μῆνας, κατὰ ἥλιον ἄγειν ἐστὶ, δηλοῖ
» στράβων οὑτωσὶ λέγων. Αἰγυπτίων δ᾽ ἐστὶ καὶ τὸ
» τὰς ἡμέρας μὴ κατὰ σελήνην ἄγειν, ἀλλὰ κατὰ
» ἥλιον. τοῖς τριακονθημέροις δώδεκα μησὶν ἐπα-
» γόντων πέντε ἡμέρας κατ᾽ ἐνιαυτὸν ἕκαστον.
Πλήθων μὲν οὖν πολὺ τούτων ἀπάδει λέγων κα-
τὰ φύσιν εἶναι μᾶλλον τὸ κατὰ σελήνην ἄγειν
τοὺς μῆνας, καὶ τὸν μὲν ἐνιαυτὸν τῷ ἡλίῳ· τοὺς δὲ
μῆνας διὰ τὴν τῇ σελήνῃ.

Πῶς χρηστέον μησὶ καὶ ἐνιαυτῷ.

Ἡμεῖς δὲ ὀνόμασι μὲν τοῖς εἰρημένοις καὶ τάξει χρησόμεθα τῶν μηνῶν. πράγμασι δὲ κατὰ τὴν καίσαρος ἐπανόρθωσιν ἣ χρώμενοι ῥωμαῖοι ἄχρι καὶ νῦν, ἧττον ἑτέρων σφάλλεσθαι περὶ τὴν ἀνωμαλίαν δοκοῦσι. χιλιοστὸν καὶ πεντακοσιοστὸν ὀλίγου δεῖν τόδε ἔτος. λαμβάνειν τε ἀξιοῦμεν, εἴ τινες χρήσιμόν τι ἐφεῦρον τῷ βίῳ, ἐάν τε λατῖνοι ὦσιν οἱ εὑρόντες, ἐάν τε βάρβαροι· οἰκείους τε πάντας νομίζειν, ἀνθρώπους γε ὄντας καὶ μετειληφότας τῆς αὐτῆς ἡμῖν φύσεως. καὶ χάριν ὁμολογεῖν τοῖς εὑροῦσιν· ἀλλὰ μὴ φθονοῦντας ὑβρίζειν καὶ ἐθελοκακεῖν.

Ἡμέραις τοιγαροῦν τριακοσίαις καὶ ἑξήκοντα καὶ πέντε ὁριζόμενος ἡμῖν ὁ ἐνιαυτὸς ἔσται κατὰ τὴν ἡλίου περίοδον προστιθεμένου τινὸς καὶ μορίου ἡμέρας ἔλαττον, ἢ ὡς τεταρτημόριον τῷ ἀριθμῷ τῷδε. καὶ μῆνες συμπληροῦντες τὸν τῶν ἡμερῶν ἀριθμόν. οἱ μὲν τριακονθήμεροι. οἱ δὲ μιᾷ ὑπερβάλλοντες τοὺς ἑτέρους ἡμέρᾳ. Εἷς δὲ καὶ δυοῖν μὲν ἐλλείπων τῶν τριακονθημέρων. ἑξῆς τριῶν ἐτῶν. μιᾷ δὲ τῷ τετάρτῳ. ἑπτὰ γὰρ οἵδε. Ποσειδεών. Γαμηλιών. Μουνυχιών. Σκιροφοριών. Μεταγειτνιών. Βοηδρομιών. Πυανεψιών, μιᾷ ὑπερβάλλουσι τοὺς τριακονθημέρους. οἱ δὲ λοιποὶ τριακονθήμεροι πλὴν ἐλαφηβολιῶνος. οὗτος γὰρ ἡμέρας ἔχει εἴκοσι μὲν καὶ ὀκτὼ ἑξῆς τριῶν ἐτῶν. εἴκοσι δὲ καὶ ἐννέα τῷ τετάρτῳ, διὰ τὴν παρεμβαλλομένην ἡμέραν. διὰ τί

δὲ τοῖς περὶ καίσαρα οὕτω τὰ περὶ τὰς ἡμέρας
διῄρηται, ὡς τουτὶ μὲν τέλεον θήμερον εἶναι. ἀλ-
λὰ μὴ ζυνδὶ. τονδὶ δ' ὑπερβάλλειν. τονδὶ δ' ἐλλεί-
πειν, ἑτέρας ἐστὶ θεωρίας.

Περὶ τῆς ἐμβολίμου ἡμέρας.

Μῆνα μὲν οὖν οὐδένα ἐπεμβαλοῦμεν οὐδέποτε. μίαν
δὲ διὰ τετραετηρίδος ἡμέραν τῷ ἐλαφηβολιῶνι.
καθάπερ τῷ φεβρουαρίῳ ῥωμαῖοι βίσεκτον. οὕ-
τω καλοῦντες ἐκ τοῦ δὶς τὴν αὐτὴν ἡμέραν προσ-
γράφειν ἕκτην πρὸ καλανδῶν μαρτίων δόξαν
οὕτω καίσαρι σεβαστῷ, ἡμεῖς δ' ὀνόματι χρῆσθαι
τῷ οὐ δεόμεθά γε τοιούτῳ. ἐμβόλιμον γὰρ μό-
νον καὶ αὐτὴν προσαγορεύειν καλῶς ἔχει ἡμῖν. περὶ
δὲ τῆς ἐκβολίμου, σκεπτέον. καὶ ὅτι αὖ δοκῇ. πα-
ρακαλεῖν δέον καὶ λατίνους ταῶ προειρημένους ἐπα-
νορθοῦσθαι σφισὶ τὸν ἐνιαυτὸν, ἵνα συμφωνῶμεν.
ἐκβολίμου γάρ τοι ἡμέρας, χρόνου ἤδη μακροῦ
διελθόντος. μὴ γενομένης, πολύ τι δὴ προτεροῦ-
σιν αἱ τροπαὶ ἐφ' ἡμῶν τῆς ἐξ ἀρχῆς τροπικῆς ἡμέ-
ρας γε τοῦ μηνός. οὕτω μὲν οὖν ἀκτέον τοὺς μῆνας
χρωμένους ὀνόμασι τοῖς ἀποδοθεῖσιν.

Περὶ ἀρχῆς τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Ἀρχὴν δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ, οἱ μὲν ἀθηναῖοι τὸν ἑκατομ-
βαιῶνα ἦγον μῆνα ὡς δεδήλωται πρότερον. ὡς ἀπὸ
τροπῶν θερινῶν. ῥωμαῖοι δὲ τὸν ἰανουάριον ὡς ἀπὸ
τροπῶν χειμερινῶν, ἣ δὴ καὶ οἰκειοτέρα δοκεῖ εἶναι
ἀρχή. καὶ οὖν τήνδε ἐπαινεῖ πλήθων. νόμῳ γὰρ ἄλ-

λων ἄλλην τοῦ ἔτους ἀρξάντων ἀρχήν, φύσει πως ἔοικεν αὕτη οὖσα ἀρχή. ἡνίκα δὲ ἥλιος ὁ τῆς γενέσεως κύριος, τοῦ πρόσω ἰέναι λήγων ἀνακάμπτειν ἄρχεται ὡς ἡμᾶς. καὶ τὸν μὲν τοῦ φωτὸς αὔξει χρόνον. τὸν δὲ τοῦ σκότους μειοῖ. ὀρθῶς οὖν καὶ Νομᾶς ἀρχὴν τοιαύτην ῥωμαίοις τέταχε. ῥωμύλου πρότερον τὸν μάρτιον πρωτάξαντος μῆνα. καὶ ἡμῖν δὴ ἀρχὴ αὕτη ἔστω. καὶ νέος τοῦ ἐνιαυτοῦ μήν, γαμηλιών. ἵνα καὶ συμφωνῶμεν ῥωμαίοις ὥσπερ καὶ τὰ περὶ τῶν μηνῶν, καὶ τὰ περὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐνιαυτοῦ. ὅδε γὰρ Ἰανουάριος ἦν. Νῦν δ' ἕλληνες ἀρχὴν ἐνιαυτοῦ τε καὶ ἰνδικτιῶνος ποιούμενοι ἀπὸ ἰσημερίας φθινοπωρινῆς, τὰ μὲν περὶ ἰνδικτιῶνα, δηλοῖ δὲ διάταγμα ἡ λέξις, συνᾴδουσι ῥωμαίοις. τὰ δὲ περὶ τὸν ἐνιαυτόν, οὔ. καίτοι συμφέρεσθαι ἔδει καὶ ταῦτα. ἄλλως τε καὶ χριστοῦ νόμοις χρωμένους. οὐ γὰρ οἶμαι ῥωμαίους τούς γε νῦν ὄντας διὰ τὴν ἡλίου τροπὴν μᾶλλον ἢ τὸ, τότε γεννηθῆναι χριστὸν οὕτως ἄγειν. ἀλλὰ τὴν μὲν τροπὴν συμβεβηκέναι. αὐτοὺς δὲ τὴν γένεσιν πρεσβεύοντας τοῦ θεοῦ ἡ θέμις, ἀρχὴν ποιεῖσθαι τὴν εἰρημένην. ἐνιαυτοῦ μὲν ταύτην θετέον ἀρχήν.

Πῶς ἀριθμητέον τὰς τοῦ μηνὸς ἡμέρας.

Ἀριθμεῖν δὲ τὰς μηνὸς ἑκάστου ἡμέρας, πλήθωσι μὲν δοκεῖ εἰς τέτταρα διαιροῦντας τὸν μῆνα, τὸ μὲν ἱστάμενον, τὸ δὲ μεσοῦν, τὸ δὲ φθῖνον. τὸ δὲ ἀπιόν. λαμβάνοντι ὡς ἔοικε τὸ μὲν παρὰ πολυδεύκους δ'

δέ τι καὶ

δέ τι καὶ αὐτῷ καινοτομοῦντι, εὐμαρέστερον γὰρ οἶμαι διατίθεσθαι τὰ περὶ τὰς ἱερομηνίας οὕτω συνέβαινε, καὶ ἄλλα καθιστάμενα ἱερά. ἡμῖν δὲ διαφερέτω μηδὲν διαριθμεῖν ὡς ἀθηναῖοι τριχῆ διαιροῦντες, τὸ μὲν ἱσταμένου ἔλεγον. τὸ δὲ ἐπὶ δέκα. τὸ δὲ φθίνοντος. ἐπειδὴ καὶ συνῳδά πως οὕτω μᾶλλον ῥωμαίοις ἔσται τὰ περὶ τὴν διαίρεσιν ἡμῖν. τριχῆ γὰρ καὶ οὗτοι διαιροῦντες, τὸ μὲν καλάνδας προσαγορεύουσι. τὸ δὲ, νώνας. τὸ δὲ εἰδούς. ἀριθμητέον οὖν ὧδε. Νουμηνίαν μὲν τὴν πρώτην. εἶτα δευτέραν ἱσταμένου, καὶ τρίτην καὶ ἑξῆς εἰς τὸ πρόσω ἰόντι ἄχρι δεκάτης. μεθ' ἣν πρώτην ἐπὶ δέκα. εἶτα δευτέραν ἐπὶ δέκα. καὶ ἑξῆς ἄχρι εἰκοστῆς. ἡ αὐτὴ δὲ καὶ εἰκάς. μεθ' ἣν ἐνδεκάτην φθίνοντος ἢ δεκάτην. ἢ ἐνάτην. ἢ ὀγδόην, ὡς ἔτυχεν ἔχων ὁ μὴν, καὶ ἑξῆς ἀναλύοντι ἄχρι δευτέρας. οὕτω γὰρ ἀθηναῖοι ἠρίθμουν, οὐ προστιθέντες ἀλλ' ἀφαιροῦντες καὶ ἀναλύοντες μέχρι τριακάδος.

Σόλωνος ἡγησαμένου πρὸς τὰ τῆς σελήνης φῶτα οὕτω μειούμενα. καὶ ἀριστοφάνης δὲ ὁ κω-
» μικὸς οὕτως ἀριθμεῖ. πέμπτη. τετρὰς τρίτη. μετὰ
» ταύτην, δευτέρα. εἶθ' ἣν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμε-
» ρῶν δέδοικα. εὐθὺς ἔσθ' ἕνη τε καὶ νέα. μετὰ δὲ δευ-
τέραν, ἀκτέον ἕνην. χρεία δ' ἕνης καὶ νέας οὐκ ἔσται ἡμῖν, διὰ τὸ μὴ κατὰ σελήνην ἄγειν. ἕνην δὲ τὴν τελευταίαν τοῦ μηνὸς ἡμέραν καλεῖν καὶ ἡμᾶς κωλύει οὐδέν. ὅτι καὶ νέα ἡ πρώτη. πλείους τε αἱ φθί-

νοῦντος γίνονται ἡμέραι. καὶ ἔσθ' ὅτε ἐλάττους τῶν ἀττικῶν δεῖ τὸ τοὺς μὲν τριακονθημέρους τῶν μηνῶν ἡμῖν εἶναι. τοὺς δέ, μιᾷ ὑπερβάλλειν τῶν ἑτέρων ἡμέρᾳ. εἶτα δὲ καὶ δυεῖν μὲν ἐλλείπειν τῶν τριακονθημέρων ἑξῆς τριῶν ἐτῶν. μιᾷ δὲ τῷ τετάρτῳ ὡς εἴρηται πρότερον. οἱ μὲν οὖν ἐνδεκάφθινοι. οἱ δὲ δεκάφθινοι. εἷς δὲ καὶ ὀκτάφθινος. καὶ ἐννεάφθινος. ἑπτὰ μὲν γὰρ οἵδε. Ποσειδεών. Γαμηλιών. Μουνυχιών. Σκιροφοριών. Μεταγειτνιών. Βοηδρομιών. Πυανεψιών, ἕνδεκα ἔχουσι φθίνοντος ἡμέρας. δέκα δὲ οἱ λοιποὶ πλὴν ἐλαφηβολιῶνος. οὗτος γὰρ ὀκτὼ μὲν ἑξῆς τριῶν ἐτῶν ἐννέα δὲ τῷ τετάρτῳ. καὶ μὴν εἴ τις τὸ φθίνειν καὶ ἵστασθαι ἴδιον εἶναι λέγοι σελήνης ἐνθυμείσθω, διότι καὶ ἐπ' ἄλλων πολλῶν χρῆσις ἀπ' ἄλλων μεταληφθεῖσα κεκράτηκεν ἀκυρολογίας. οἷον καὶ τὸ χαλκεύειν. καὶ χορηγεῖν καὶ δημιουργεῖν. ὠνομάζετο δέ ποτε καὶ βυβλία μόνον. τὰ ἐκ τῆς βύβλου τῆς ἐν αἰγύπτῳ φυομένης παπύρου γινόμενα. νῦν δὲ καὶ τὰ ἐκ λινοῦ ῥάκους κατεργασθέντος πλήματα διάκολλα ἐν οἷς γράφομεν, τοὔνομα ἔχει τοῦτο. καὶ σχοινίον πρόσθεν τὸ ἐκ σχοίνου τῶν ἑλείων φυτῶν. νῦν δὲ καὶ τὸ ἐκ λίνου καὶ ἐρίων πρὸς τὴν αὐτὴν χρείαν κλωθόμενον, σχοινίον προσαγορεύεται. καὶ αὐθέντης δὲ ὁ αὐτόχειρ μόνον ἐλέγετο πάλαι. νῦν δὲ καὶ ὁστισοῦν αἴτιος καὶ δημιουργὸς εἴτ' οὖν αὐτουργὸς καὶ ἐπιστάτης πράγματος οὑτινοσοῦν, αὐθέντης καλεῖται.

καλεῖται. ὑπὲρ τὰ χίλια δὴ ἔτη κεκρατηκότος
τοῦ τοιοῦδε σημαινομένου. ἐπειδὴ ῥωμαίοις θα-
μὰ δὴ ὁμιλοῦντες ἕλληνες συνίδοιεν τὴν σφετέ-
ραν αὐτῶν φωνὴν ἔτι δεομένην τοῦ γε ἀνάλογον
ἐν τῷ αὐτῷ ὀνόματι τὴν ῥωμαίων ἀκριβέστερον
προσοικειουμένου ταῖς χρείαις. οὕτω γὰρ βιαζό-
μενοι ὡς εἰκὸς πράγματι συχνὰ ἥκοντι εἰς χρείαν
ὄνομα ἰδιαίτερον θέσθαι, τὸ αὐθέντης δὴ εἰς τοῦτο
ἀλλοτριονομοῦντες μετενηνόχασι. Βασίλειος οὖν
τῶν ἡμετέρων ἱεροφαντῶν ἐπὶ ἰουλιανοῦ αὐτο-
κράτορος γενόμενος ἀνὴρ καὶ τὴν φωνὴν οὐχ ἧττον
ἢ τὴν διάνοιαν κεκοσμημένος, τὰ τοῦ θείου πνεύμα-
τος χαρίσματα, οὐ λειτουργικῶς ἀλλ' αὐθεντικῶς
γίνεσθαι λέγει. καὶ Συνέσιος φιλόσοφος τῶν λογιω-
τάτων μικρὸν ὕστερον ἐπὶ Θεοδοσίου, πυνθανόμε-
νος πατριάρχου Θεοφίλου εἰ χρὴ νομίζειν ἐπί-
σκοπον ἀλέξανδρόν τινα, χειροτονηθέντα ὑπὸ
Ἰωάννου τοῦ μετὰ ταῦτα νομισθέντος ἁγίου καὶ
ἐπονομασθέντος Χρυσοστόμου. τότε δὲ διά τι-
να συμβᾶσαν διαφορὰν καὶ στάσιν τῶν ἐκκλη-
σιῶν ἀφορισμένου γνώμῃ συνοδικῇ, ὧδ' ἐπι-
» φέρει. Πρὸς ὃ δεῖ τὴν αὐθεντίαν τῆς ἀ-
» ποστολικῆς διαδοχῆς ἀρκεῖν ἁπλῶς καὶ σα-
» φῶς. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ῥωμαῖοι ὡς πλού-
ταρχος ἱστορεῖ τὴν εἰς τρία διαίρεσιν τοῦ μηνὸς
πρὸς τὰς μεγίστας τρεῖς διαφορὰς τῆς σελήνης
τυγχάνουσι πρότερον πεποιηκότες. καλάνδας

μὲν τὴν νουμηνίαν καλέσαντες, ὅτι περὶ τὴν σύ-
νοδον οὖσα τόθ' ἡ σελήνη ὥσπερ λέληθεν ἐπιλελοι-
πότος δὴ παντελῶς τοῦ φωτός. τὸ γὰρ κλὰμ ῥω-
μαίοις τὸ λάθρα διασημαίνει. ὅθεν τὰς καλέν-
δας ὠνομάσθαι φησί. Νώνας δὲ, ὅταν κατα-
φανὴς πρῶτον εὐθὺ δυσμῶν γίνηται νέα. Εἰ-
δοὺς δὲ ὅταν πανσέληνος οὖσα εὐδιεστέρα τὴν ὄψιν
ᾖ. ἀλλ' ὅμηρος ὕστερον. Καίτοι καθ' ἥλιον ἄγοντες
τοὺς μῆνας, ὁμοίως ὁρίζοντες τὸν χρόνον, καλέν-
δας καὶ νώνας καὶ εἰδοὺς ἔτι καλοῦσιν, ὀνόμασι
καταχρώμενοι οἷς πρότερον ἄγοντες κατὰ σε-
λήνην ἐχρῶντο κυρίως. οὐδὲν δὴ ἄτοπον οὐδ' ἡμῖν
εἰ ἱστάμενον λέγοιμεν καὶ φθίνοντα μὴ κατὰ σε-
λήνην ἔτι ἀλλὰ κατὰ ἥλιον ἄγοντες. ἀνάλογον τοί-
νυν ἡμῖν ἕξει. νουμηνία μὲν ταῖς καλένδαις. τὸ δὲ
ἱστάμενον, τῷ πρὸ νώνων. τὸ δ' εὐθὺ δέκα, τῷ πρὸ εἰ-
δῶν. τὸ δὲ φθίνον, τῷ πρὸ καλενδῶν. ὡς δ' ἡμῖν οὐ-
κέτι χρήσιμος ἕνη καὶ νέα, οὕτως οὐδὲ ῥωμαίοις τὸ
ἰντερλούνιον. τὴν γὰρ ἡμέραν ἧς τὸ μὲν τῷ λήγον-
τι μηνὶ τὸ δὲ τῷ ἀρχομένῳ προσήκει κατὰ σελή-
νην, ῥωμαῖοι οὕτω καλοῦσι. Ταῦτα μὲν δὴ οὕ-
τω λαμβανόμενα, εὖ ἂν ἔχοι. οὐκ ἀφαιρεῖται δ' ὁ
λόγος οὐδὲ ἰδιώτας τὴν τῶν ἡμερῶν τῆς σελήνης
γνῶσιν, ὁπόσαι ἑκάστοτε. πολὺ γάρ τι συμβάλλε-
ται εἰς τοῦθ' ἡ τῶν ἡμερῶν τοῦ καθ' ἥλιον μηνὸς εἴ-
δησις. καὶ ῥᾴδιον προστιθέντι τι ταῖς ἐπακταῖς, εὑ-
ρίσκειν τὸν ἀριθμόν. τὸ δ' ἀκριβὲς οὐκ ἀπαιτητέον
ἐν τούτοις.

ἐν τούτοις. ἐπακταὶ ἐφ᾽ ᾧ α. ἀριθμὸς ἡμερῶν ἐ-
παγομένων ἡλιακοῦ μηνὸς, ἐφ᾽ ᾧ β. ἀριθμὸς
μηνῶν ἐπαγομένων ἐνιαυτοῦ, ἀπὸ μουνυχιῶνος
ἀρχομένου, ἐφ᾽ ᾧ, γ. γινόμενος ἀριθμὸς ἐκ τῶν
α. β. γ. ὁμοῦ ληφθέντων, ἐφ᾽ ᾧ δ. ὑπερέ-
χων τῶν τριάκοντα ἐφ᾽ ᾧ ε. ὑπεροχὴ ἐφ᾽ ᾧ ζ.
σεληνιακῆς ἡμερῶν ἀριθμὸς ἐπαγομένων, ἐφ᾽ ᾧ η.
τὸ δὴ δ, ἔσται ἴσον τῷ η. ἐὰν μὴ τὸ ε, ὑπάρ-
χῃ, τῷ δ. ἐὰν δ᾽ ὑπάρχῃ, τὸ ζ. ἔσται ἴσον τῷ
δ. τὸ δὲ α, ληπτέον ὅτι ἐστιν. ἱκανὸν γὰρ ὡς πρὸς
τοὺς πολλοὺς τὸ ὅτι. ἔστι δ᾽ ἄρα εἴκοσι καὶ ὀκτὼ, τοῦ
νῦν παρόντος ἱεραρχικοῦ ἔτους. ἐπαυξέσθω δὲ
καθ᾽ ἕκαστον ἔτος ἱεραρχικὸν, προσθέσει τῶν ἕνδεκα.
καὶ ἐπειδὰν τῶν τριάκοντα ὑπερέχῃ, εἰλήφθω
ἡ ὑπεροχὴ α. καὶ οὕτω δὴ ἐπαύξοντι αἰεὶ καὶ
λαμβάνοντι, ληπτέον τὸ α. πρόσθεσις ἐφ᾽ ᾧ θ.
Ἑτέρα ὑπεροχὴ ἐφ᾽ ᾧ ι. προσληφθέντος δὴ τοῦ
θ. τῷ α, ἔσται τὸ α. ὡς ἐννέα τοῦ ἐπιόντος ἱε-
ραρχικοῦ ἔτους. καὶ πάλιν προσληφθέντος, ἔσται
ὡς εἴκοσι τοῦ ἐφεξῆς ἔτους. εἶτα ὡς μία τῶν μετὰ ταῦ-
τα. τὸ γὰρ ι. δὴ ὡς μία καὶ οὕτως ἀεί. ἐπιστημονι-
κώτερον δὲ ὧδε.

Εὕρεσις τῶν ἐπακτῶν.

Διηρείσθω παρὰ ἐννεακαίδεκα τὰ ἀπὸ γενέσεως τοῦ
θεοῦ ἀπαγόμενα ἔτη. προσκειμένου τούτοις καὶ
ἑνὸς ἔτι ἑτέρου ἔτους. εἰλήφθωσαν δὲ αἱ ὑπὲρ τὰς
ἐννεακαιδεκάδας περιττεύουσαι. ἡμέραι καὶ πο-
λυπλασιασθήτωσαν ἐπὶ τὸν ἕνδεκα. εἶτα διαιρε-

θήτωσαν παρὰ τριάκοντα. αἱ γὰρ ὑπὲρ τὰς τριακοντάδας πλεονάζουσαι τὸ α, αἱ ἐπακταί εἰσιν. οἷον χίλια μὲν καὶ τετρακόσια καὶ ἑβδομήκοντα νῦν τὰ ἀπὸ θεογονίας ἔτη. προσκείσθω δὲ τούτοις καὶ ἕν. διαιρεθέντων δὴ τούτων παρὰ ἐννεακαίδεκα, δῆλον ὅτι ὀκτὼ αἱ πλεονάζουσαι, ληφθεισῶν δὲ τῶν ὀκτὼ ἐπὶ τὸν ἕνδεκα, ὀγδοήκοντα καὶ ὀκτὼ γίνεται τὸ ἐκ τούτων. διαιρεθέντος δ' αὖ τούτου εἰς τριακοντάδας, τὸ πλεονάζον ἔσται εἴκοσι καὶ ὀκτώ. τοῦτο δ' ἦν α. τοῦ νῦν παρόντος ἐνιαυτοῦ, ἀνάλογον δὲ καὶ τοῦ λοιποῦ αἰεὶ ἡ εὕρεσις ἔσται τοῦ α. πάλιν δὴ καὶ οὕτω λαβόντα τὸ α, προσθετέον αὐτῷ τὸ β. καὶ γ. τότε σύνολον τὸ δ, ῥητέον εἶναι τὸ η. ἐὰν μὴ ὑπερέχῃ τῶν τριάκοντα. ἐὰν δὲ ὑπερέχῃ, τὴν ὑπεροχὴν εἶναι λεκτέον. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ ταῖς ἱερομηνίαις ἐμποδὼν καθίσταται τούτων οὐδέν. τοῦ γὰρ ὅλου ἐνιαυτοῦ διαιρουμένου εἰς πεντήκοντα καὶ δύο ἑπτάδας, ἐκ τεττάρων δὴ καὶ ἡμίσεως τῶν μηνῶν. ἕκαστος ἔσται ἑπτάδων. Ἔξω τῶν ὑπεραριθμίων γε ἡμερῶν. καὶ τέσσαρας ἕξει τὰς ἁγιωτάτας τῶν ἱερομηνιῶν δι' ἑβδόμης μίαν. Πλὴν εἰ ἄρα ἀπὸ κυρίας ἄρχοιτο προτέρων. ἢ μεταξὺ τῆς ἑπτάδος που ὑστέρων. ἔξ δὲ ὁ τοῦ πλήθους ἔχων, πλέον τι τοῦ δέοντος ἀφαιρεῖται τῶν ἀναγκαίων ἔργων τῇ πόλει. ἀργεῖν γὰρ ἀνάγκη τοὺς ἄγοντας ἱερομηνίαν. καὶ ἅμα τρεῖς ἐφεξῆς ἱερομηνίας, συμβαίνει ποιεῖσθαι. ἄλλην μὲν Πλούτωνι. ἄλλην δὲ καὶ νέαν ἐπὶ τῇ

ἑαυτῶν ἐπισκέψει. νουμηνίαι δὲ τῷ Διΐ. τοῦτο δὲ προσηκόντως ἂν εἴη οὕτω συμβαῖνον. βέλτιον οὖν διαλείποντας ἄγειν. τῶν γὰρ ἐκ διαλειμμάτων, ἡδέων μὲν ὄντων, ἡδίων ἡ αἴσθησις. λυπηρῶν δὲ εὐφορητότερα. ὀλίγας τε ὡς οἷοι μάλιστα ἄγειν ἑορτάς. οὐ γὰρ τῶν φαύλων πολιτευμάτων οὐδὲ καὶ τὸ πολλὰς ἄγειν. καὶ σημεῖον οὐ θεοσεβείας, ἀλλὰ τρυφῆς οὐδέ· ἐστί. τίνες δ' ἂν εἶεν αἱ ἱερομηνίαι. πλήθει μὲν ἥρμοττε φάναι. ὡς δή τινας ἑτέρας τῶν ἡμῖν νομιζομένων νομοθετοῦντι. ἡμῖν δὴ ἥκιστα δεῖ. ἄλλως τε καὶ μὴ περὶ τούτου νῦν ὄντος τοῦ λόγου. δῆλον γὰρ ὅτι ταῖς νομιζομέναις τέτταρσιν ἕξει τῶν μηνῶν ἕκαστος θεῷ τῷ αὐτῷ ἀνασταί τι. ἄμεινον γὰρ εἰς ἐλάττω ὡς ἂν μάλιστα ἢ ξυναιρεῖν τὰ περὶ τὸ θεῖον. τῇ δ' ἡμῶν αὐτῶν ἐπισκέψει ἱερομηνίαν ὁρίσαι ἀνὰ ἕκαστον μῆνα καὶ ἅπαξ τοῦ μηνὸς ἐπίσκεψιν ποιεῖσθαι τῶν πεπραγμένων ἡμῖν ὡς ἀξιοῖ πλήθων. οὐχ ἡμεῖς γε φαμέν, ἀλλὰ καθ' ἡμέραν ἑκάστην τοῦτο ποιεῖσθαι ἄνευ ἱερομηνίας. νύκτωρ ἤδη ὕπνῳ ἱκανῷ καὶ τροφῆς πέψει τῇ πρώτῃ. ἀναλογιζομένους τί δήποτε πεπραχότες τῇ προτεραίᾳ ἐσμέν, κἄν τι ᾖ παρημελημένον. ἕωθεν εὐθὺς ἢ ὅσιον ἐπανορθωσαμένους, λογίων ἀκροᾶσθαι καθαρτικῶν καὶ ἐπόπτας τῶν ἁγιωτάτων ἱερῶν γενομένους. ἐνίοτε δὲ μοίρᾳ ἀγαθῇ καὶ τοῦ θύματος γευσαμένους, ἐπ' ἔργον πορεύεσθαι ἀπὸ τοιαύτης ἀρχῆς. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων, ἐν ἄλλοις.

Πῶς ἀριθμητέον τὰς τῆς ἑβδομάδος ἡμέρας.

Υ Παρέχει δὲ καὶ τὰς τῆς ἑπτάδος ἡμέρας ἀριθμεῖν ἤτοι ὡς οἱ νῦν ἕλληνες· τὴν μὲν πρώτην, κυρίαν καλοῦντας· τὴν δὲ δευτέραν, τοῦτ' αὐτὸ δευτέραν· εἶτα τρίτην· τετράδα· πέμπτην· ἕκτην· ἑβδόμην· ἢ ὡς οἱ νῦν ῥωμαῖοι κατὰ τοὺς πλανήτας τῶν ἀστέρων· μετὰ τὴν κυρίαν σελήνης ἡμέραν· εἶτα ἄρεως· εἶτα ἑρμοῦ· εἶτα διός· εἶτα ἀφροδίτης· εἶτα κρόνου·

Τὸ δὲ παρασκευὴν μὲν τὴν ἕκτην· σάββατον δὲ ὀνομάζειν τὴν ἑβδόμην, οὐκ ἔχει ὡς ἔοικε λόγον ἡμῖν· ἀλλὰ ἰουδαίοις ἴσως· παρεσκευάσθαι γὰρ ἐκείνους πρὸ τοῦ σαββάτου δεῖ ὡς δὴ μηδενὸς ἔργου ἁπτομένους ὑπὸ δεισιδαιμονίας τῇ ὑστεραίᾳ· ἡμῖν δὲ οὐδὲν δεῖ· οὔτε γὰρ τῇ ἑβδόμῃ ἀργοῦμεν ἡμεῖς τῇ καλουμένῃ σάββατον ἰουδαίοις, ἀλλὰ τῇ πρώτῃ, κυρίᾳ ἡμῖν οὔσῃ καὶ ἱερομηνίᾳ χριστῷ ἀναστάντι, οὐδ' οὕτως ἀργοῦμεν ἄγοντες ἑορτὴν ὡς μὴ δὲ ἑψῆσαί τι καὶ ῥάπτειν παραθέσθαι θεμιτὸν εἶναι, ἀλλὰ δεῖν παρασκευάσθαι πάντα τῇ προτεραίᾳ· οὐκοῦν οὔτε τι χρήσιμον· οὔτ' ἄλλως εὔσχημον ἡμῖν τὰ ἰουδαίων ταῦτα ὀνόματα εἰς καταρίθμησίν γε ἑβδομάδος τῆς ἡμετέρας λαμβάνειν· οὐδὲ δή, καὶ τὸ σάββατον οὖν ὁμοίως ἔχει τῷ ὡσαννά· καὶ τῷ σαβαώθ· ἅπερ ἔκφυλα μὲν καὶ ταῦτα· ἐπιφωνεῖται δ' ὅμως ἐν ταῖς ἱεροποιΐαις ἑκάστοτε παρὰ τῶν ζακόρων ἐπάναγκες· τὰ μὲν γὰρ ἐξωσιωμένα δὴ τοῖς κυριωτάτοις καὶ μεγίστοις τῶν ἱερῶν ὄντα κατά τε

ἀπόρρητον, μὴ οὐ θεμιτὸν ᾖ παραλάττειν. τὸ δὲ περιειργάσθαι καὶ μηδεμίαν ἔχον ἀνάγκην, ἰουδαΐζει. ἡμεῖς μὲν τοίνυν περὶ μηνῶν τε καὶ ἡμερῶν καὶ ἐνιαυτοῦ, οὕτως χρῆσθαι μάλιστα ἀξιοῦμεν.

### Πῶς δεῖ ἄγειν τοὺς χρόνους κατ' ἀθηναίους.

Εἰ δέ τῳ διαφόροι ἄγειν ὡς ἀθηναῖοι, τῇ μὲν τάξει χρήσεται δὴ τῇ ἐπιδειχθείσῃ, εἴ τις λόγος ὅδε διαιρεῖ. ἀρχὴ δὲ τάξεως τοῦ ἔτους τὰς θερινὰς τροπάς, ὁρίζει τῶν μηνῶν τοὺς μὲν τριακονθημέρους καὶ πλήρεις. τοὺς δὲ μιᾷ τῶν ἑτέρων λειπομένους ἡμέρᾳ ἐναλλὰξ παρ' ἕνα. ὡς ἡμίσεος που ἐνδέοντος μιᾶς πρὸς τὸ τριακονθήμερον εἶναι τὸν τῆς σελήνης μηνιαῖον χρόνον. ἀριθμήσεται δὲ τὰς ἡμέρας ἄχρι τῆς εἰκοστῆς, ὃν εἴρηται τρόπον. μετὰ δὲ ταύτην δεκάτην φθίνοντος, εἰ πλήρης ὁ μήν· εἶτα ἐνάτην. καὶ ἑξῆς ἀναστρέφων ἄχρι δευτέρας. μεθ' ἣν, ἕνην καὶ νέαν. εἰ κοῖλος ὁ μήν, ἐνάτην φθίνοντος καὶ ἑξῆς τὸ ἀνάλογον. ὡς καὶ πολυδεύκης ἀριθμεῖ. οὐχ ἱκανὸς δέ, διότι κοίλου μόνου καταλέγει ἡμέρας. πλήθων δὲ ἕνην μὲν τὴν εἰκοστὴν ἐνάτην. ἕνην δὲ καὶ νέαν τὴν τριακοστὴν λέγων, οὐδὲν ἀπᾷδον ἡμῶν φησι, τό γε περὶ τὸ πρᾶγμα. ἣν γὰρ δευτέραν φθίνοντος ἡμεῖς ἀριθμοῦμεν, ἕνην καλεῖ, ἵν' ἴσως αὐτῷ ἱερομηνία οὖσα τῷ πλούτωνι, αὐτόθεν δὴ καὶ τῆς προσηγορίας τὸ σεμνὸν ἔχει καὶ φρικτόν. δεῖ γὰρ καί τινος τοιούτου τοῖς περὶ τὰ ὅσια πραγματευομένοις.

Πειρατέον δὲ κατὰ σελήνην ἀριθμεῖν τὰς ἡμέρας. ἐπεὶ καὶ τὸ τῶν μηνῶν τοὺς μὲν πλήρεις τοὺς δὲ κοίλους λαμβάνειν, τοῦτο βούλεται. οὐχ ἱκανὸν δὲ, ἀλλὰ δεῖ που καὶ ἄλλ᾽ ἄττα πραγματεύεσθαι συχνὰ, εἰ μέλλοι σώζεσθαι τὸ ὁμόλογον. χαλεπὸν δὲ διὰ τὴν πολλὴν τῆς σελήνης ἀταξίαν. δι᾽ ὅπερ οὐδ᾽ ἀθηναῖοι φαίνονται κατορθοῦντες ὥς ἐστι τεκμήρασθαι καὶ ἐξ ὧν δὴ ὁ κωμικὸς ποιεῖ τὴν σελήνην θυμαίνειν. ὅτι οὐδὲν κατὰ σελήνην ἦγον τὰς ἡμέρας ἀθηναῖοι ὀρθῶς. ἀλλ᾽ ἄνω τε καὶ κάτω ἐκυδοιδόπων. οὕτω γὰρ κέχρηται τῇ λέξει. πειρατέον μέντοι κατὰ τὸ δυνατὸν διορθοῦσθαι χρωμένους τοῖς ἐμπειροτάτοις ἀεὶ τῶν ἀστρολογικῶν θεωρημάτων συμβουλαῖς.

Περὶ ἐμβολίμου μηνός.

Καὶ μὲν δὴ καὶ μηνὸς ἐμβολίμου δεήσει τοῖς ἀττικοῖς ἔτεσι καθάπερ εἴρηται πρότερον, ἵν᾽ οἱ μῆνες συμβαίνοντες διατελῶσι ταῖς ὥραις. Ἐπεμβλητέον δ᾽ ἄρα αὐτῷ σκιροφοριῶνι μηνὶ τριάκοντα ἡμέρας. μάρτυρες δὲ τούτων Μακρόβιος ῥωμαῖος συγγραφεὺς, καὶ Ἡρόδοτος. ὁ μὲν λέγων ἐν τοῖς κρονείοις τῶν συγγραμμάτων μεθερμηνευόμενος Γλαυκίππου ἐν τοῖς περὶ τῶν ἀθήνησιν ἱερῶν καὶ ὁσίων ὑπομνήμασι φάσκει ἀθηναίους τὰς περιττὰς ἡμέρας τῷ τελευταίῳ ἐπεμβάλλειν μηνὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ. τελευταῖος δὲ σκιροφοριὼν ἦν. ὁ δὲ αὖ ἐκ τούτων διασαφῶν τριακονθήμερον τὸν ἐμβόλι-

» μον εἶναι. εἰ δὲ δὴ ἐθελήσει τοῦ τετάρτου τῶν ἐτῶν
» μηνὶ μακρότερον γίνεσθαι, ἵνα δὴ αἱ ὧραι συμβαί-
» νωσι παραγινόμεναι εἰς τὸ δέον, μῆνες μὲν παρὰ τὰ
» ἑβδομήκοντα ἔτη οἱ ἐμβόλιμοι γίνονται τριά-
» κοντα πέντε. Ἡμέραι δὲ ἐκ τῶν μηνῶν τούτων,
χίλιαι καὶ πεντήκοντα. Δι᾽ ὁπόσου δὲ χρόνου ἐ-
πεμβλητέον, εἴ τις Ἡροδότῳ πείθεσθαι ἀξιοῖ, αὐ-
τόθεν ἐκ τῶν νῦν δὴ παρατεθέντων, ἔχει λαβεῖν
τὸ ζητούμενον. Ἐναλλὰξ γάρ τοι παρ᾽ ἕνα γί-
νεσθαι τὸν ἐμβολασμὸν δηλοῖ τοῦ τετάρτου τῶν ἐ-
τῶν λέγων καὶ τριακονταπέντε μῆνας ἐμβο-
λίμους τῶν ἑβδομήκοντα ἐτῶν ἀριθμῶν. ἢ τοῦ-
το μὲν ἴσως δεῖται σκέψεως, πῶς ἂν θατέρῳ ἀεὶ
τῶν ἐτῶν ἐπεμβαλλομένων τριάκοντα ἡμερῶν,
συμβαίνοι τοὺς μῆνας ὁμολογεῖν ταῖς ὥραις ἀεί.
ἐπεὶ δὲ μάτην ἂν γίνοιτο διὰ πλειόνων τὸ δι᾽ ἐλασ-
σόνων δυνάμενον γίνεσθαι, γίνοιτο δ᾽ ἂν δι᾽ ἐλασσόνων,
εἰ διὰ τετάρτου, ταύτῃ γινόμενον οὖν ἂν ἔχοι. ληφθέν-
των μὲν τῶν μηνῶν καθ᾽ ἃ εἴρηται, ἐπεμβαλλομέ-
νων δὲ τριάκοντα ἡμερῶν τῷ τρίτῳ ἔτει ἀεί. τοῦτο
δ᾽ ἐστὶ παρὰ δύο γίνεσθαι τὸν ἐμβολασμόν. πλὴν εἰ ἄ-
ρα ἀπό τινος τῶν ἀρχικῶν τροπικῶν ἡμερῶν ἄρχεται
ὁ ἐνιαυτός. αὗται δ᾽ εἰσί, πρώτη δευτέρα. τρίτη.
τῆς ὅλης καὶ αὐτοτελοῦς περιόδου. πρώτη μὲν τῆς
πρώτης ἑνδεκάδος καὶ ἀτελοῦς περιόδου δευτέρα
δὲ τῆς δευτέρας ἑνδεκάδος καὶ ἀτελοῦς περιόδου.
τρίτη δὲ τῆς ἑξῆς ὀκτάδος συμπληρούσης τὴν

ὅλην τε καὶ αὐτοτελῆ περίοδον. βούλεται μὲν γὰρ ἡ ἔφοδος καὶ ἐπὶ τούτων τὴν τετράδα. συμβαίνει δὲ περιττεύειν μηδὲν τῷ τελευταίῳ ἔτει. ἀλλ' ἤτοι ἐλλείπειν ὥσπερ ἐπὶ τῆς πρώτης ἐνδεκάδος καὶ τῆς δευτέρας, ἢ ἰσάζειν ὡς ἐπὶ τῆς ἑξῆς γε ὀκτάδος. διὸ ὅπερ ἀνάγκη τῷ μετὰ τὸ ἀρχικὸν εὐθὺς ἔτει ἐπάγειν τὰς περιττάς. δεῖ μέντοι καὶ τινὸς ἑτέρας προσθήκης διὰ τὰ ἐπιτρέχοντα μόρια. εἴ γε ἡμέρας ἐλλείπει μιᾶς που διὰ τετραετηρίδος. ἀναπληρωτέον δὲ κατὰ μέρος ὧδε. ὑποκείσθω ἑκατομβαιῶνος νουμηνία τὴν ῥοπὴν εἶναι τῷ πρώτῳ ἔτει. οὐκοῦν τῷ δευτέρῳ, δευτέρα ἐπὶ δέκα. Τούτῳ δ' ἐπαχθέντος τοῦ ἐμβολίμου, αὐτό τε συμπεπλήρωται καὶ ἡ ῥοπὴ ὀγδόη τοῦ ἐμβολίμου φθίνοντος ὑπάρχει τῷ ἐπιόντι, καὶ περιτταὶ ὀκτώ. Δεῖ δὲ ἕνδεκα. οὐκοῦν εἰς τετάρτην ἱσταμένου τοῦ ἑκατομβαιῶνος ἐπανήκει τῷ ἑξῆς ἡ ῥοπή. εἶτα εἰς πέμπτην ἐπὶ δέκα τῷ ἐχομένῳ πρόεισι. τοῦτο δ' αὖ ἐμβολάζον εἰς πέμπτην τοῦ ἐμβολίμου φθίνοντος καθίστησι τὴν ῥοπὴν τῷ ἐπιόντι, καὶ περιττὰς πέντε. ὥστε τὸ ἐφεξῆς δή, ἑβδόμῃ ἱσταμένου τοῦ ἑκατομβαιῶνος, ῥοπάσει. Καὶ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα τὸ μετ' αὐτό. τούτου δὲ πάλιν ἐμβολάζοντος, ἡ ῥοπὴ δευτέρα τοῦ ἐμβολίμου φθίνοντος ἔσται τῷ ἐπιόντι καὶ περιτταὶ δύο. τῷ ἄρα ἑξῆς εἰς δεκάτην τοῦ ἑκατομβαιῶνος περιίσταται ἡ ῥοπὴ καὶ τῷ ἐπὶ τούτῳ εἰς δεκάτην δὴ φθίνοντος. τοῦτο δ' ἐμβολά-

ζον, τελευταῖον τῆς πρώτης ἐνδεκάδος, εἰς δευτέραν ἱσταμένου τοῦ ἑκατομβαιῶνος ἀποκαθίστησι τὴν ῥοπήν. περιττὴν μὲν μηδεμίαν ὑπολεῖπον. μιᾶς δ' ἔτι δέον. αὕτη μὲν οὖν πρώτη ἐνδεκὰς καὶ περίοδος ἐν μέρει καὶ ἀτελής. ἀρξαμένη μὲν ἀπὸ νουμηνίας τοῦ ἑκατομβαιῶνος, τελευτῶσα δὲ εἰς δευτέραν ἱσταμένου. δι' ἑπτάδος ἰθαγενοῦς δηλαδὴ βοηθουμένης τετράδος ἐμβολιμαίων ἐτῶν. δευτέρα δὲ ὁμοία εἰς τρίτην ἱσταμένου ἀποκαθίστησι τὴν ῥοπήν. τρίτην δ' ἔχουσα τάξιν ὀκτάς. ὁμοίως ἐφοδευομένη, πληροῖ τὴν τῆς ὅλης καὶ αὐτοτελοῦς περιόδου ἀποκατάστασιν, εἰς νουμηνίαν ἀποκαταστᾶσα τοῦ ἑκατομβαιῶνος. καὶ ἀεὶ οὕτως περιϊστάμεναι αἱ ῥοπαί, ὁμολόγως τοῖς μησὶν ἕξουσι, προστιθεμένων καὶ τῶν ἐπιτρεχόντων μορίων, ὅπως ἂν ἄμεινον δοκῇ προστιθέναι. θεωρείσθω δὲ ταῦτα κατὰ τῆς ἐκτεθείσης διαγραφῆς. ταῦτα μὲν ἐκ τούτων θεωρείσθω, ὅτῳ ἐπιμελές. εἰδέτω φίλον καὶ κατὰ πλήθη ἀναδιαιρεῖν τε καὶ ἀριθμεῖν, οὐδ' αὐτῷ τι κωλύει χρῆσθαι τῇ τάξει τε καὶ ὀνομασίᾳ τῶν μηνῶν τῇ ἀποδοθείσῃ. κἂν πλήθη οὕτω διονομάζων τοὺς μῆνας ἔγραφεν. εἰ παρ' ἄλλου λαβεῖν τὴν πρὸς ἀλλήλους σύνταξιν τῶν μηνῶν ἔχειν ὀρθῶς. οὐθὲν γὰρ αὐτῷ οὔτε τὰς ἱερομηνίας οὔτε τῶν ἡμερῶν τὴν καταρίθμησιν ἐλυμαίνετ' ἂν εἴγε τῶν μηνῶν ὀνομασίᾳ ὡς Ἀθηναῖοι ἢ ἐθνικῶς λέγειν, ὡς καὶ ἐσύμμην ὥσπερ ἂν κομιδῇ ἐπικοσμοῦσα τὸ γράμμα. νῦ

δ' ὅδε τὸ μὲν ἄχρι που ἡμῶν. τῆς ἐκφορᾶς τῶν ῥωμαϊκῶν ὀνομάτων φθόγγων. ἰανουάριον καὶ φεβρουάριον καὶ τὰ τοιαῦτα οὐκ ὀνομάζει. ἀπορῶν δὲ τὴν σύνταξιν τῶν ἑλληνικῶν καὶ τὸ περὶ τὴν ζήτησιν ταλαίπωρον εὐλαβούμενος, ᾗ δὴ τὸ πρόχειρον φέρεται τοῦ ἀριθμοῦ.

## Περὶ ἀρχῆς τῆς ἡμέρας.

Ἡμέρας δ' ἀρχὴν, συγγενὲς γὰρ τῷ περὶ μηνῶν λόγῳ καὶ τοῦτο. ἀθηναῖοι μὲν ἀφ' ἡλίου δυσμῶν ἦγον, τὴν νύκτα τῇ μετ' αὐτὴν ἡμέρᾳ λογιζόμενοι καὶ τὸν μεταξὺ χρόνον μέχρι καὶ ἑτέρων δυσμῶν, μίαν τιθέμενοι ἡμέραν. ὡς Αὖλος ῥωμαίων λόγιος μάρκον βάρρωνα ἀναγεγραφέναι φησί. ῥωμαῖοι δὲ οἱ μὲν ἀρχαῖοι ἀπὸ μέσων νυκτῶν ἤρχοντο οἷς καὶ πλήθων ἑπόμενος ἀρχὴν τοιαύτην ποιεῖται. οἱ νῦν δὲ ἀφ' ἡλίου ἀνίσχοντος ἄγουσι παραπλησίως δὲ καὶ οἱ νῦν ἕλληνες. καίτοι τοὐναντίον ἐχρῆν σύμπαντας τούς γε ἀπὸ χριστοῦ ποιεῖσθαι, χαριζομένους τῷ ἀρχηγέτῃ. οὕτω γὰρ μόνον ἔσται τριταῖον ἀναβιῶναι αὐτὸν τεθνεῶτα. ἐὰν ἡ τῆς ἡμέρας ἀρχὴ λαμβάνηται ἤτοι ἀπ' ἄκρας νυκτὸς ὡς ἀθηναῖοι ἦγον. ἢ ἀπὸ μέσης, ὡς ῥωμαῖοι. πότερον δὲ οὐ ῥᾴδιον ἀποφήνασθαι. οἱ μὲν γὰρ τῶν ἐν ἄθῳ θεολόγοι κατὰ μέσην ἀκριβῶς νύκτα γενέσθαι τὴν ἀναβίωσιν ἐξηγοῦνται. καὶ τῶν ἀναστατικῶν ἄρχονται ὀργίων εὐθὺς ἀπὸ μέσων νυκτῶν. λόγος δ' αὐτῶν ὅτι τὰς εἰς τὸ μνῆμα ἀφικομένας γυναῖκας ἐπαμείψασθαι.

τὰ ἐνθα

τὰ νενομισμένα, ὄρθρου μὲν ἔτι βαθέος παραγενέσθαι μὴ εὑρηκέναι δὲ τὸν νεκρὸν, οἱ περὶ Λουκᾶν τῶν εὐαγγελιστῶν γεγράφασιν ἱστοροῦντες. τὸ γὰρ τοῦ ὄρθρου βαθὺ, τὸ ἐγγύς που τῆς μέσης νυκτὸς μηνύειν ὑπολαμβάνουσιν. ἅμα δὲ καί τι πλέον ἐπιλαμβάνοιτ᾽ ἂν οὔπω τῆς τρίτης ἡμέρας, τὸ δὲ πλέον, σημεῖον δὴ τῆς τριάδος ἐστὶν ἐναργέστερον. τῶν δ᾽ Ἰταλιωτῶν οἱ περὶ τὴν Ῥώμην, μετὰ μέσην που νύκτα φασὶ, καὶ τὸ βαθὺ ἀποστάντες ἱκανῶς τοῦ μέσου, ἀκούουσι. μηδενὸς δ᾽ ἄρα τῶν συγγραφέων ἀποσαφοῦντος ὁπότε τῆς νυκτὸς ὁ θεὸς ἀναβιῴη, ἔοικε μὲν ἀσφαλεστέρως ἂν ἔχειν εἴ τις ἀπ᾽ ἄκρας νυκτὸς τιθεῖτο τὴν τῆς ἡμέρας ἀρχήν. συμβαίνοι δ᾽ ἂν αὐτῷ ἐξ ἐπιμέτρου τὸ μετὰ τὴν μέσην. οἷς δ᾽ ἐπὶ τούτῳ μόνον ὁ λόγος βέβηκεν. οὐ μᾶλλον τὸ θάῤῥος ἐπιτυγχάνειν, ἢ κίνδυνος παραναστατεῖν. Ἄτοπον μέντοι γε ἕτερον ἂν ἀκολουθήσει θεμένοις ἀκρόνυχον τὴν ἀρχὴν, τὸ τῇ ὑστεραίᾳ νόμιμον ὂν ἐσθίειν κρεῶν ἐξεῖναι κρεωφαγεῖν ἀπὸ ἄκρας τῆς ἡγουμένης νυκτός. καὶ πάλιν ἀπηγορευμένον ἂν, μὴ ἐξεῖναι δεῖπνον ἐκ κρέατος τῆς αὐτῆς ταύτης νυκτός γε ἑλέσθαι. περὶ τούτου μὲν οὖν εἰσαῦθις ἐπισκεπτέον ὅ ἐστι βέλτιον. καὶ τοὺς περὶ ταῦτα δεινοὺς παρακαλέσαντες συμβουλεύσασθαι, καλῶς ἔχει. δεῖ γὰρ τὴν σκέψιν οὕτω ποιεῖσθαι. ὡς μήτε συμβαίνειν ἐκ τοῦ λόγου ἐναντίον τοῖς ὁσίοις μηδὲν, εὐαγῶς τε τῆς ἡμέρας κατάρχειν, τοῦ θεοῦ χάριν.

Ὅθεν ἀριθμητέον τοὺς χρόνους.

Ὅπου δὲ καὶ τοὺς χρόνους ἀριθμεῖν ἀπὸ γενετῆς τοῦ αὐτοῦ θεοῦ. ἀλλὰ μὴ ὡς οἱ νῦν ἕλληνες ἀπὸ κόσμου γενέσεως, ἑξακισχιλιοστὸν ἑξακοσιοστὸν ἑβδομηκοστὸν ὄγδοον τόδε ἔτος καταριθμοῦντες. προφητῶν μὲν γὰρ ἴσως καὶ ταῦτα. ἄμεινον δὲ τιμῶντας χριστὸν, ἀπ' αὐτοῦ ἄρχεσθαι, καθάπερ οἱ νῦν ὄντες ῥωμαῖοι ἄγουσι χιλιοστὸν τετρακοσιοστὸν ἑβδομηκοστὸν τό δε διαριθμούμενοι ἔτος. καί τοι τῶν πάλαι ῥωμαίων ἀπὸ κτίσεως ῥώμης ἀριθμούντων. ὥσπερ ἀθηναῖοι μὲν ἀπὸ ὀλυμπιάδος πρώτης. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τῶν φοινικῶν. περὶ μὲν οὖν τῶν μηνῶν ταύτῃ διωρίσθω τῶν λογίων χάριν ἀνδρῶν. εἴ τις ἄρα ἐλπὶς, διάλεκτον τοῖς ἐπιγινομένοις ἔσεσθαι ἑλληνικὴν, ἀλλὰ μὴ ὡς ἄλλων πάλαι ἐθνῶν. καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ νῦν παντὸς ἐκ γένους καὶ λόγου, τελευτὴν εἵμαρτο εἶναι.

Μάρτυρες τῷ λόγῳ.

Βασίλειος.
Ἀριστοτέλης.
Θεόφραστος.
Στράβων.
Πλούταρχος.
Σιμπλίκιος.
Συνέσιος.
Πλήθων.
Γαληνός.
Δημοσθένης.
Αἰσχίνης.
Θουκυδίδης.
Ἡρόδοτος.
Καῖσαρ ὁ θεός.
Αὖλος ῥωμαῖος.
Μακρόβιος ῥωμαῖος.
Πλαύιος ῥωμαῖος.
Ἀριστοφάνης.
Πολυδεύκης.
Σουΐδας.

# ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΛΕΚΑΠΗΝΟΥ ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Περὶ τῆς συντάξεως τοῦ λόγου διδασκαλία, πολλή τε καὶ βαθεῖα καθέστηκε φιλομαθέστατε Λάζαρε, καὶ πολλοῦ δεομένη χρόνου· καὶ μείζονος ἢ τῆς καθ' ἡμᾶς δυνάμεως. πολλὰ γὰρ περὶ αὐτῆς τοῖς ἀρχαίοις διαπεπόνηται. ἀπολλωνίῳ τε τῷ σοφωτάτῳ τῷ ἐπίκλην δυσκόλῳ. καὶ ἡρωδιανῷ τῷ πολυμαθεστάτῳ καὶ ἀπολλωνίῳ τῷ νέῳ, καὶ τοῖς ἀττικισταῖς, καὶ ἀρκαδίῳ τῷ βυζαντίῳ. ὧν ταῖς πραγματείαις εἰ ἐντύχῃς, θαυμάσεις αὐτῶν τὸ πολυμαθὲς καὶ τοῦ ἑλληνισμοῦ τὴν ὑγιᾶ καὶ κατάλληλον χρῆσιν. καὶ τὴν ἀκριβῆ καὶ πολύτροπον καὶ πολυσχήμονα πάσης τῆς ἑλληνικῆς διαλέκτου ποικιλίαν. ὅμως δ' οὖν ὡς οἷόν τε ὅδε σὺν θεῷ τῷ σοφωτάτῳ γοῦν τι πειράσομαι. σύντομόν σοι ποιήσασθαι μέθοδον εὐρύθμου χάριν ὁμιλίας αἰτήσαντι καὶ τοῦ ἔχειν εἰς μνείαν τῆς περὶ ἡμᾶς διαθέσεως, ὁ μικρά τε καὶ ἐχέγγυα.

E Ἐπειδὴ δὲ περὶ λόγου εἰπεῖν προεθέμεθα, δέον εἰδέναι πρότερον ποσαχῶς ὁ λόγος εἴρηται. ἔστι γὰρ ὁμώνυμος φωνὴ κατὰ πολλῶν σημαινομένων φερομένη. λέγεται γὰρ λόγος ὁ ἐνδιάθετος λογισμός, ποσαχῶς ὁ λόγος εἴρηται

καθ' ὃν λογικοὶ καὶ διανοητικοί ἐσμεν. λέγεται λό-
β. γος καὶ ἡ φροντίς. ὡς ὅταν λέγομεν οὐκ ἔστι λόγου
γ. ἄξιος. οὐ ποιοῦμαι αὐτοῦ λόγον. λέγεται λόγος
καὶ ὁ ἀπολογαριασμός. ὡς ὅταν λέγομεν, ὁ ἡγε-
μὼν πρὸς τοὺς αὐτοῦ ἐπιτρόπους ἔχει λόγον. λέγε-
δ. ται λόγος καὶ ἡ ἀπολογία. ὃν τρόπον λέγομεν,
ε. ἔδωκε περὶ τούτου λόγον. λέγεται λόγος ὁ κα-
θόλου. ὁ περιέχων ἐν ἑαυτῷ πᾶσαν λέξιν. καθ' ὃ
σημαινόμενον πᾶν μέρος λόγου ἤτοι ὄνομα ῥῆμα
ϛ. μετοχὴ καὶ τὰ λοιπὰ μέρη, λόγος λέγεται. Πάλιν
λόγος λέγεται, ὁ ὅρος. ὡς ὅταν λέγωμεν, ἀπόδος
τὸν τοῦ ζώου λόγον. ἤγουν οὐσία ἔμψυχος αἰσθητική.
ζ. λέγεται λόγος καὶ ἡ αὐτοτελῆ διάνοιαν δηλοῦ-
σα τῶν λέξεων παράθεσις. τουτέστιν, ὁ κατὰ σύντα-
ξιν λόγος. ὃς καὶ μερικὸς γίνεται. ἤτοι μονομερὴς
καὶ διμερὴς καὶ τετραμερής. ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀπὸ τῶν
μονομερὴς ὀκτὼ μερῶν τοῦ λόγου συνιστάμενος. μονομερὴς μὲν
ἤγουν τρέχω. περιπατῶ. ὀρχοῦμαι. καθέζομαι. δι-
διμ. μερὴς δὲ, ἤγουν πλάτων διαλέγεται, ἀριστοτέλης
τριμ. φιλοσοφεῖ. τριμερὴς δὲ, ἤγουν δίων δουλεύοντας τύ-
τετραμ. πτει θέων μαθητευομένους διδάσκει. τετραμερὴς
δὲ, ἤγουν, ἀχιλλεὺς ἐμαχέσατο τῷ βασιλεύοντι. πεντα-
πενταμ. μερὴς δὲ, ἤγουν μενέλαος δὲ τῷ ἠδικηκότι ἐμονομά-
ἑξαμ. χησεν. ἑξαμερὴς δὲ, ἤγουν ἐγὼ μὲν ἔμφοβος τοῖς κα-
ἑπταμ. θεύδουσι συνηγορήθην. Ἑπταμερὴς δὲ ἤγουν ἐκεῖνος
δὲ πρὸς τοὺς ἠθρισμένους ἄνδρας διηγέρθη. ὀκτα-
ὀκταμ. μερὴς δὲ, ἤγουν ὡς ὁ ὁμηρικὸς στίχος, πρὸς δέ με τὸν δύ-

στηνον

στηνον ἔτι φρονέοντ᾽ ἐλέαιρε. ἕκαστος δὲ τούτων ἐστὶ λόγος σύνθετος τέλειος. ἔχων σύνθεσιν διάνοιαν αὐτοτελῆ δηλοῦσαν.

Περὶ τούτου τοίνυν τοῦ κατὰ σύνταξιν λόγου. C

Ε ἐστὶν ἡ μὲν ὁ λόγος, ὃς ἀπὸ δευτέρου τοὐλάχιστον σύγκειται μερῶν. εἰ γὰρ καὶ μονομερὴς γίνεται λόγος τέλεος διάνοιαν αὐτοτελῆ δηλῶν, οἷον ἐποίησα ἔγραψα, ἀλλ᾽ οὖν ἀκούεται ἔξωθεν ἡ οὐσία ἡ ποιήσασα καὶ ἡ γράψασα. τὸ μὲν ὄνομα, ὡς οὐσία ἐστί. τὸ δὲ ῥῆμα, ὡς συμβεβηκὸς περὶ τὴν οὐσίαν γινόμενον. πάντως γὰρ ἡ οὐσία ἐστὶν ἡ ἐνεργοῦσα τι ἢ πάσχουσα. οἷον ἵππος τρέχει. ἵππος δέδεται. τὸ δὲ ῥῆμα, σημαίνει τὴν πρᾶξιν καὶ τὸ πάθος. Ἐπειδὴ δὲ πᾶσα τέχνη λογικὴ καὶ πραγματικὴ ὑποκείμενον ἔχει καὶ τέλος, οἷον ἡ φιλοσοφικὴ ὑποκείμενον ἔχει πάντα τὰ ὄντα, τέλος δὲ τὸ ὁμοιοῦσθαι θεῷ κατὰ τὸ δυνατὸν ἀνθρώπῳ, ἡ ἰατρικὴ περὶ τὰ ἀνθρώπινα σώματα καταγινομένη, τέλος ἔχει τὴν ὑγίειαν, ἡ τεκτονικὴ τὰ ξύλα ὑποκείμενον καὶ τὴν ὕλην. τέλος δὲ τὸ κατασκευάζειν θύραν. σκάμνον. τοῖχον. ἢ ὁποιοῦν τῶν τοιούτων. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γραμματικὴ ὑποκείμενον καὶ ὕλην ἔχει. τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου. ὄνομα. ῥῆμα. μετοχήν. ἄρθρον. ἀντωνυμίαν. πρόθεσιν. ἐπίρρημα. σύνδεσμον. τέλος δὲ τὸ εὖ λέγειν, καὶ τὸ εὖ γράφειν, καὶ τὸ εὖ τάσσειν τὸν λόγον. ἐκ γὰρ τούτων τῶν μερῶν ὁ γραμματικὸς συντάσσων, τέλειον λόγον. εὖ-

ῥυθμὸν σύνθεσιν καὶ κατάλληλον τεχνᾶται φράσιν. ὃν τρόπον ὁ τέκτων ἀπὸ τῶν ξύλων πρίζων τε καὶ πελεκῶν σπάρτῳ τε καὶ σταθμῇ ἐξομαλίζων καὶ κατιθύνων τοιόνδε ἢ τοιόνδε τῶν τεκτονικῶν ἐπιτηδευμάτων τεκταίνεται. εἴπω μὲν οὖν πρῶτον πῶς συντάσσεται τὸ ὄνομα πρὸς ἑαυτῷ τε καὶ πρὸς τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ λόγου.

## Περὶ τῆς τῶν ὀνομάτων διαφορᾶς.

Τῶν ὀνομάτων, ἔστι μὲν καὶ κατὰ φωνὴν εἴδη. ἔστι δὲ καὶ κατὰ σημασίαν. τὰ μὲν κατὰ φωνὴν, πρωτότυπον καὶ παράγωγον. ὅπερ διαιρεῖται εἰς πατρωνυμικόν. κτητικόν. συγκριτικόν. ὑπερθετικόν. ὑποκοριστικόν. παρώνυμον, καὶ ῥηματικόν. τὰ δὲ κατὰ σημασίαν κύριον. προσηγορικόν. ἐπίθετον. πρός τι ἔχον, καὶ τὰ ἑξῆς ὧν σημαντικαὶ εἰσὶν αἱ φωναί. εἴτε πρωτότυπα τυγχάνοιεν, εἴτε παράγωγα. πᾶσα γὰρ φωνὴ πάντως, ἢ πρωτότυπός ἐστιν ἢ παράγωγος. Ἐπεὶ οὖν ἡ τοῦ λόγου σύνταξις εὐάρμοστον καὶ κατάλληλον. συναρμόζουσα λέξεων παράθεσιν ἐμφαντικὴν ἁρμονίαν ἐνθυμημάτων τε καὶ πραγμάτων σημαίνειν. ἐπείγεται, ἀπὸ τῶν κατὰ σημασίαν τοῦ ὀνόματος εἰδῶν τὴν αὐτοῦ πρὸς ἑαυτό τε καὶ τὸ ῥῆμα, καὶ πρὸς τὰ ἄλλα τοῦ λόγου μέρη σύνταξιν, καινίζειν ἀρξόμεθα. πάντως γὰρ τούτοις καὶ τὰ εἴδη τῆς φωνῆς συμπαραληφθήσεται κατὰ σημασίαν τοίνυν τῶν ὀνομάτων διαιρουμένων εἰς κύριά τε καὶ προ

σηγορικὰ

προσηγορικὰ καὶ ἐπίθετα. τὰ μὲν κύρια ἀεὶ μονογενῆ εἰσί. καὶ ἢ ἀρσενικὰ μόνον ἢ θηλυκά. οἷον ὁ Ὅμηρος, ἡ Καλλιόπη. τῶν δὲ προσηγορικῶν, ὅσα μὲν ζώων ἐστὶ σημαντικά, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κοινὰ τῷ γένει καθέστηκεν. ἤγουν ἀρσενικὰ καὶ θηλυκά. ἔνια δὲ ἐπίκοινα. κοινὰ μὲν οὖν ἐστιν. ὅταν ἡ αὐτὴ φωνή, μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου. οἷον ἡ χελιδών, μετὰ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ προφέρεται, διαστέλλοντες δὲ τὸ ἄρθρον ἀπὸ τοῦ θήλεος, λέγομεν οὕτως. ὁ ἀετὸς ὁ ἄρσην, καὶ ὁ ἀετὸς ἡ θήλεια. Τὰ δὲ ἐπίθετα ἀεὶ τριγενῆ εἰσιν. ὡς κατηγορικὰ τῶν κυρίων τε καὶ προσηγορικῶν. Ἰστέον δὲ ὅτι οἱ παλαιοὶ ὀνοματοθέται, τὰ γένη τῶν σημαινομένων ἐποίουν. ὅτε μὲν γὰρ τὸ ὄνομα κυρίως ἄρσεν ἐδήλου, ἀρσενικὸν αὐτὸ ἐποίουν. ὅτε δὲ θῆλυ, θηλυκόν. ἡνίκα δὲ μήτε ἄρσεν μήτε θῆλυ, οὐδέτερον αὐτὸ ἐτίθεσαν. τουτέστιν, οὔτε ἓν τῶν δύο σημαῖνον, οὔτε ἄρσεν οὔτε θῆλυ. οἱ δὲ τῶν ἀρχαίων ὀνοματοθετῶν μεταγενέστεροι, πρὸς τὴν φωνὴν ἐποίησαν τὰ γένη. ὁρῶντες γὰρ τὸ κάλαμος. κατὰ τὴν φωνὴν ὅμοιον τῷ, ἄνθρωπος, εἰ καὶ τῇ σημασίᾳ ἐστὶν οὐδέτερον, ἀρσενικὸν αὐτὸ ὠνόμασαν τὸ ὁ ἄνθρωπος, ὁμοίως τὸ ἀλή. εἰ καὶ τῇ σημασίᾳ ἐστὶν οὐδέτερον, ἀλλ᾽ ἐπειδὴ ἰσοκαταληκτεῖ τῷ ἑλένη ὀνόματι θηλυκὸν χαρακτῆρα ἔχοντι, κατὰ μίμησιν θηλυκὸν αὐτοὶ πεποιήκασιν. ὁμοίως καὶ τὸ γύναιον. εἰ καὶ τῇ σημασίᾳ ἐστὶ θηλυκόν, ἀλλ᾽ ἐπειδὴ τῇ φωνῇ ὅμοιόν ἐστι τῷ

ἐπήλαιον οὐ δευτέρῳ ὀνόματι, οὐδέτερον αὐτὸ ἐποίησαν. Τὰ τοίνυν ἐπίθετα ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιοπτώτως τοῖς κυρίοις τε καὶ προσηγορικοῖς συντάσσεται δι᾽ ὅλων πτώσεων καὶ ἀριθμῶν, ἐὰν γὰρ ὦσι τὰ κύρια, ἢ τὰ προσηγορικὰ ἢ ἀρσενικὸν ἢ θηλυκὸν, ἢ οὐδέτερον ὁμοίως καὶ τὰ ἐπίθετα σχηματίζονται. οἷον ἀρσενικὸν μὲν ὁ σοφὸς ὅμηρος. τοῦ σοφοῦ ὁμήρου. τῷ σοφῷ ὁμήρῳ. ὦ σοφὲ ὅμηρε, καὶ ἄχρι δυϊκῶν καὶ πληθυντικῶν ἔφαμεν. θηλυκὸν δὲ οἷον ἡ σοφὴ καλλιόπη. τῆς σοφῆς καλλιόπης, καὶ τὰ ἑξῆς μέχρι καὶ κλητικῆς τῶν πληθυντικῶν, καὶ ἐπὶ δ᾽ οὐδετέρων τε ὡσαύτως οἷον τὸ σοφὸν παιδίον· τοῦ σοφοῦ παιδίου. τῷ σοφῷ παιδίῳ· τὸ σοφὸν παιδίον, ὦ σοφὸν παιδίον. ὁμοίως καὶ τὰ ἄλλα ἐπίθετα ὁποίας ἂν ποτε εἴη καταλήξεως, οἷον ὁ εὐγενὴς ἡ εὐγενὴς, καὶ τὸ εὐγενὲς, ὁ ταχὺς, ἡ ταχεῖα, τὸ ταχύ. ὁ σώφρων, ἡ σώφρων, καὶ τὸ σῶφρον, ὁ εὐγήρως, ἡ εὐγήρως, καὶ τὸ εὐγήρων. ὁ λιπόπατρις, ἡ λιπόπατρις, τὸ λιπόπατρι. ὁ φωνήεις, ἡ φωνήεσσα, τὸ φωνῆεν. ὁ χαρίεις, ἡ χαρίεσσα, τὸ χαρίεν.

Εἰσὶ δέ τινα ἐπίθετα μόνον διγενῆ, ἃ ποτὲ μὲν ὡς προσηγορικὰ λαμβάνονται, ποτὲ δὲ ὡς ἐπίθετα. οἷον ὁ φυγὰς, καὶ ἡ φυγάς. ὁ ἐθὰς, καὶ ἡ ἐθάς. ὁ πολίτης, καὶ ἡ πολίτης. ὁ ἄναξ, καὶ ἡ ἄνασσα. ὁ βασιλεὺς, καὶ ἡ βασίλισσα, καὶ ἡ βασιλίς, καὶ ταῦτα μὲν πρὸς μὲν τὰ προσηγορικὰ, ἢ κύρια ταττόμενα τάξιν ἐπιθετικὴν ἔχει. οἷον ὁ ἄναξ ἀνὴρ, ἡ ἄνασσα

γυνή. ὁ βασιλεὺς κωνσταντῖνος. ἡ βασίλισσα, καὶ ἡ βασιλὶς ἑλένη. ὁ προφήτης ἄνθρωπος, καὶ ἡ προφήτης ἄνθρωπος. ὁ προφήτης σαμουὴλ, καὶ ἡ προφήτης ἄννα. ἐπιθέτοις δὲ συμπλεκόμενα, προσηγορικὰ γίνεται. οἷον ὁ καλὸς βασιλεὺς, καὶ ἡ καλὴ βασίλισσα, καὶ ἡ βασιλὶς, ὁ εὐκλεὴς πολίτης. καὶ ἡ εὐκλεὴς πολίτης. ἔστι δ᾽ ὅτε ἐπίθετα τὰ αὐτὰ καὶ προσηγορικὰ γίνονται. ἐπίθετα μὲν συμπλεκόμενα τοῖς κυρίοις ὀνόμασι. προσηγορικὰ δὲ συμπλεκόμενα τοῖς ἐπιθέτοις. πῆ μὲν ὑποκείμενα. πῆ δὲ ἐπιτιθέμενα. οἷον ὁ δίκαιος σοφὸς, ὁ μέγας πρόμαχος. ταῦτα δὴ ἐπίθετα ὄντα, πολλάκις προσηγορικὴν καὶ ἐπιθετικὴν σύνταξιν ἐπέχουσιν. ἀλλήλοις ὑποκείμενά τε καὶ ἐπικείμενα, καὶ ἐπιτιθέμενα. ὁ δίκαιος σοφός. ὁ μέγας σοφός. ὁ σοφὸς δίκαιος. ὁ μέγας δίκαιος. ἡ μεγάλη δικαία.

Τὰ πατρωνυμικὰ δυνάμει κύρια εἰσὶν, ὅθεν καὶ σύνταξιν ἔχουσιν. ὁμοίαν τῇ συντάξει, τῶν κυρίων. ἐπιθέτοις τιθέμενα, οἷον ὁ γενναῖος πηλείδης, τοῦ γενναίου πηλείδου. τῷ γενναίῳ πηλείδῃ.

Ἰστέον δὲ ὅτι τοῖς πατρωνυμικοῖς ἐνδέχεται τὰ τῶν παίδων ὀνόματα συντάττειν καὶ μή. εἰ γὰρ ἀδελφῶν ὄντων πολλῶν, τινὰ τούτων χωρὶς σημᾶναι βουλοίμεθα, τῷ πατρωνυμικῷ παρατίθεμεν τὸ τοῦ παιδὸς κύριον ὄνομα. οἷον ὁ ἀτρείδης μενέλαος. ὁ πριαμίδης ἕκτωρ. εἰ δὲ μὴ ὦσιν ἀδελφοὶ, οὐ χρεία προσθήκης κυρίου ὀνό-

ματος. ἀρκούμεθα γὰρ τῇ παρωνυμίᾳ. ὅτι ὁ Πηλείδης ἐφόνευσεν Ἕκτορα. ὁ Μενοιτιάδης ἀπέκτεινε Σαρπηδόνα. τὰ γὰρ παρωνυμικὰ αὐτόθεν ἔχει τὴν σημασίαν. κἄν τε μήτε τὸ, υἱὸς ἐπάγοιτο, μήτε τοῦ παιδὸς κύριον ὄνομα ὡς προείπομεν.

Τὰ δὲ κτητικὰ οὐχ οὕτως. ἀλλ' ἀνάγκη προσυπακούεσθαί τι αὐτοῖς. εἰ γάρ τις φαίη πλατωνικὸς μὴ προσυπακουομένου τοῦ νόμος, ἢ χιτὼν ἢ ἄλλο τι πρᾶγμα ἀτελὲς ἐστί. διὸ ἀναγκαίως δεῖ διαφέρειν. τοῖς κτητικοῖς ἢ προσηγορικοῖς, προσηγορικὰ ἢ κύρια. οἷον ὁμηρικὸς λόγος. νήλειος ἵππος. βασιλικὸς δῆμος. βασίλειος δρόμος. ποτάμιος ἰχθύς. παράγονται δὲ τὰ κτητικὰ ὀνόματα, ἀπὸ κυρίων. ἢ ἀπὸ προσηγορικῶν. ἀπὸ κυρίων μὲν ὡς ἀχίλλειος. ὀδύσσειος. πριαμικός. ἀπὸ δὲ προσηγορικῶν ὡς ἀνθρώπειος, ἀνθρωπικός. ἵππειος. ἱππικός. ὁμοιοτρόπως δὲ καὶ ὁμοιογενῶς τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς, ὥσπερ τὰ ἐπίθετα συντάσσονται.

## Περὶ συγκριτικῶν.

Τὰ δὲ συγκριτικὰ πρὸς γενικὴν μὲν ἔχει τὴν σύνταξιν. παράγονται δὲ ἀπὸ τῶν τριγενῶν ὀνομάτων, ὅσα δύνανται τὴν τοῦ μᾶλλον ἐπίτασιν ἀναδέξασθαι. οἷον μᾶλλον λευκός. μᾶλλον ταχύς. μᾶλλον ὀλίγος. μᾶλλον παχύς. ἅπερ σημαίνει ποιότητα, ἢ ποσότητα, ἢ πηλικότητα. ποιότητα μὲν, ὅτι ξανθός. γλυκύς. λευκός. ἀφ' ὧν τὸ ξαν-

θότερος. γλυκύτερος. λευκότερος. ποσότητα δὲ, οἷον ἐλαττώτερος. πλειότερος. πηλικότητα δὲ, οἷον παχύτερος θάσσων, μείζων. οὐ μέντοι ἀπὸ τοῦ ἀθάνατος. ἄφθαρτος. ἄκτιστος γίνονται συγκριτικά. οὔτε μὴν ἀπὸ τοῦ φθαρτός. θνητός. καὶ κτιστός. οὔτε δὴ ἀπὸ τοῦ δοῦλος. τὰ τοιαῦτα γὰρ τὴν μᾶλλον ἐπίτασιν οὐκ ἀναδέχονται. οὐ γὰρ λέγεται μὲν μᾶλλον θνητός. μᾶλλον ἀθάνατος. μᾶλλον δοῦλος. καὶ τὰ κτητικὰ δὲ ἤγουν τὰ ἀριθμητικά, οὐ ποιοῦσι συγκριτικά. τὸ γὰρ πρῶτος καὶ δεύτερος οὐ ποιοῦσι πρωτότερος καὶ δευτερώτερος. ἐπεὶ τὴν σημασίαν ἀπόλυσιν. εἰ γὰρ τὸ δεύτερον τάξιν ἔχον ἐπίτασιν δέξεται, οὐκέτι μένει δεύτερον.

Ἰστέον δὲ ὅτι ἕτερά εἰσι τὰ συγκριτικὰ καὶ ἕτερα τὰ τῆς συγκρίσεως ὀνόματα. τὰ γὰρ συγκριτικὰ δείκνυσι τὴν τοῦ συγκρινομένου ποιότητα. ὡς λευκότητα τὸ λευκὸν, καὶ ξανθότητα τὸ ξανθόν. τὰ δὲ συγκρίσεως ὀνόματα, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἄδηλον ἔχει τὴν σύγκρισιν. καλλίων γὰρ ὁ κάλλους πλέον μετέχων, ἢ δυνάμεως ἢ τάχους, καὶ κρείσσων, ὁ κατά τι προέχων. ὁμοίως καὶ τὸ βελτίων. ἀμείνων. ἀρείων, καὶ τὸ χείρων καὶ ἐλάσσων καὶ κρείσσων, καὶ ἥσσων συγκρίσεώς εἰσιν ὀνόματα, καὶ τὸ φέρτερος καὶ τὸ βέλτερος. εἰ καὶ κυρίως μὲν ἀπὸ τοῦ φέρειν μᾶλλον. καὶ βάλλειν μᾶλλον δυναμένου λέγεται, ἀλλὰ μεταφορικῶς καὶ καταχρηστικῶς λέγεται κοινότερον, ἀπὸ τοῦ ἡντιναοῦν ὑπεροχὴν

πρός τινα ἔχοντες. τὸ δὲ νεώτερος πρεσβύτερος, τύπω μὲν συγκριτικὰ ὑπάρχει σημαινομένω δὲ ἁπλᾶ ἐστι. πρὸς γενικὴν μέντοι συντασσόμενα, συγκριτικὰ γίνονται. ὡς καὶ παρ' ὁμήρῳ. ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο, καὶ ἀπὸ μετοχῶν ὡς ἀπὸ τοῦ ἐρρωμένος, ἐρρωμενέστερος, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐπιστάμενος ἐπισταμενέστερος, καὶ ἀπὸ προθέσεως ὡς ἀπὸ τοῦ πρὸ καὶ ὑπὲρ, πρότερος καὶ ὑπέρτερος. καὶ ἀπὸ ἐπιρρημάτων. ὡς ἀπὸ τοῦ ἐγγὺς καὶ πόῤῥω καὶ ἄνω, ἐγγύτερος καὶ ποῤῥώτερος καὶ ἀνώτερος. ἀπὸ δὲ ἄρθρων ἢ ἀντωνυμιῶν, ἢ συνδέσμων, οὐ γίνεται. τὰ μὲν γὰρ ἄρθρα. μόνην ἀναφορὰν δηλοῦσιν. αἱ δὲ ἀντωνυμίαι ἅτε δὴ ἀντὶ κυρίων καὶ ἀντὶ προσηγορικῶν λαμβανόμεναι οὐσίαν σημαίνουσιν. ἡ δὲ οὐσία μᾶλλον οὐκ ἐπιδέχεται. οἱ δὲ σύνδεσμοι. συνδεῖν τὴν φράσιν πεφύκασι. Γίνεται δὲ ἡ σύγκρισις ὁμοφυοῦς πρὸς ὁμοφυῆ, ἢ ὁμοτέχνου πρὸς ὁμότεχνον. ἢ ὁμογενοῦς πρὸς ὁμογενῆ, ἢ ἑτερογενοῦς πρὸς ἑτερογενῆ. γένος δὲ λέγω, τὸ ἀπὸ πατρὸς ἢ πατρίδος οἷον μενέλεως εὐφυέστερος τηλεμάχου. ὅμηρος σοφώτερος ὀρφέος. ἀριστοτέλης δεινότερος πλάτωνος. ἕκτωρ κρείττων σαρπηδόνος. πάτροκλος ἥσσων ἀχιλλέως. ὀδυσσεὺς βελτίων ἀντινόου. πρὸς ἑτερογενεῖς δὲ, οἷον ἀχιλλεὺς ἰσχυρότερος τῶν τρώων.

Περὶ ὑπερθετικῶν.

Τὰ δὲ ὑπερθετικὰ πρὸς γενικὴν μὲν ἔχει τὴν σύν-

ταξιν. πρὸς πλείους δὲ τὴν σύνταξιν ἔχει. ὁμοφυεῖς τε καὶ ὁμοιογενεῖς, ἢ ὁμοίους κατὰ τὸν βίον, ἢ ἐπιτήδευμα, ἢ ἀξίωμα. οἷον σολομὼν σοφώτατος τῶν ἀνθρώπων. ἡσαΐας μεγαλοφωνότατος τῶν προφητῶν, σαμψὼν ἀνδρειότατος τῶν ἀνδρῶν. εἰ δέ που εὑρεθῇ τῶν σοφῶν σοφώτατον. ἢ ἄλλο τοιοῦτο καταχρηστικῶς ἐλέχθη. λαμβάνεται δὲ πολλάκις ὑπερθετικὰ, ἀντὶ ἁπλῶν. ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ. πρωτίστῳ δίδομεν, καὶ τὸ τρίτατος, καὶ δικαιότατος κενταύρων καὶ θεῶν ὀλοώτατος ἀντὶ τοῦ πρώτῳ καὶ τρίτος, καὶ δίκαιος, καὶ ὀλοός. ὁμοίως καὶ τὸ κάκιστος φίλων, ἀντὶ τοῦ κάκιστος ἐν φίλοις. χαρακτῆρι γὰρ τὰ τοιαῦτα ὑπερθετικὰ, οὐ μέντοι σημαινομένῳ ὑπάρχουσι. τινὰ δὲ καὶ ἴσῳ λόγῳ παραλαμβάνεται. ἐπὰν ἐν διαφόροις πράγμασιν ἡ ἀντιπαράθεσις ᾖ, πρὸς τὰ ὑποτιθέμενα. οἷον ἀρίστη ἡ γραμματική. ἀρίστη καὶ ἡ ῥητορικὴ καὶ ἡ ἰατρική. ἡ γὰρ ὑπέρθεσις ἐνταῦθα, οὐ πρὸς σύγκρισιν ἑτέρου πράγματος νοεῖται. ἀλλὰ πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ προκείμενον. ὥστε τὸ ἀρίστη ἀντὶ τοῦ καλὴ παραλαμβάνεται. ἔνια δὲ καὶ ὀνομαστικώτερα. ἐπὶ κυρίων τίθεται. ὡς ὁ φίλιστος, καὶ φανώτορος καὶ καλλίστη, ταῦτα γὰρ ὑπερθετικὰ ὄντα. εἰς κυρίων μετείληπται φύσιν. ἔνια δὲ καὶ ἐμφερῆ εἰσὶν τοῖς ὑπερθετικοῖς μὴ ὄντα φύσει ὑπερθετικά. τὸ γὰρ πλατάνιστος κατὰ τὴν φωνὴν, ὅμοιον ἐστὶ τῷ κάλλιστος. οὐδὲν πλέον ἐστὶ τοῦ πλάτανος. Εἰδέναι

δὲ δεῖ ὅτι τὰ συγκριτικὰ καὶ ὑπερθετικὰ πρὸς μὲν τὰ ὑποκείμενα, κύρια τε καὶ προσηγορικά, καθ' ὧν κατηγοροῦνται, συντάσσονται ὡς ἐπίθετα· ὁμογενῶς καὶ ὁμοιοπτώτως αὐτοῖς συνεκφερόμενα. πρὸς ἐκεῖνα δὲ ἃ τὴν σύγκρισιν ἔχει, γενικὴν ἀπαντοῦσι πτῶσιν. οἷον ἰσχυρότερος αἴαντος ἀχιλλεύς· σοφώτατος τῶν ἑλλήνων ὅμηρος τοῦ σοφωτάτου τῶν ἑλλήνων ὁμήρου. τῷ σοφωτάτῳ τῶν ἑλλήνων ὁμήρῳ, ὦ σοφώτατε ἑλλήνων ὅμηρε· καὶ ἐπὶ τῶν δυϊκῶν καὶ πληθυντικῶν ὁμοίως. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων γενῶν. Καὶ τοῦτο χρὴ ἐπίστασθαι, ὅτι τὰ μὲν ὑπερθετικὰ τὴν ἀπηρτισμένην καὶ ἀκροτάτην ἐπίτασιν ἔχοντα, οὐκ ἔτι προσλαμβάνει ἐπιτατικὸν ἐπίρρημα. τουτέστι λίαν ἢ σφόδρα· ἢ ἄγαν· μάλιστα· μᾶλλον· πολύ· ἢ τοιοῦτόν ἐστιν· οὐ γὰρ λέγομεν· λίαν τιμιώτατος. τὰ δὲ συγκριτικὰ ἅτε τὴν τελειοτάτην ἐπίτασιν οὐκ ἔχοντα, ἔστιν ὅτε δευτέραν ἐπιρρηματικὴν ἐπίτασιν ἐπιδέχονται· ὡς καὶ παρ' ὁμήρῳ. πολλὰ παυρότερον καὶ ῥηΐτερον· δὴ μᾶλλον ἔσεσθαι·

## Περὶ ὑποκοριστικοῦ.

Τ Τὰ δὲ ὑποκοριστικὰ, ἀπόλυτον ἔχουσι τὸ σχῆμα· καὶ τὸ σημαινόμενον· μείωσιν ἀσυγκρίτως δηλοῦντα τοῦ πρωτοτύπου. οὐ γὰρ πρός τι ὡς τὰ συγκριτικὰ καὶ ὑπερθετικὰ λέγεται. παράγονται δὲ ἀπὸ κυρίων, καὶ ἀπὸ προσηγορικῶν. ἀπὸ μὲν κυρίων, ὡς ἀπὸ τοῦ ζηνόδωρος, ζηνᾶς. μητρόδωρος, μητρᾶς.

μητράς. ἀπὸ δὲ προσηγορικῶν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπος, ἀνθρωπίσκος. λίθος, λίθαξ. παρθένος, παρθενίσκος. γίνονται δὲ τὰ ὑποκοριστικά, ἢ διὰ γελοῖον ὡς παρ' Ἐπιχάρμῳ τὸ πριάμενος ψαλλύδριον δι' ἀναγκαιότητα ὡς ἐὰν αἰτῇ τις σμικρίνει, ἵνα μὴ μεγάλην ποιήσῃς τὴν χάριν. ὡς κέχρηνται οἱ τραγικοί. ὡς ἔχει τὸ παρὰ τῷ Μενάνδρῳ λεβήτιον. ἢ διὰ τὸ πρέπον. ὡς παρ' Ἀλκμᾶνι εὑρίσκομεν τὰς παρθένους ὑποκοριστικαῖς χρωμένας λέξεσι πρέπον γὰρ τοῦτο παρθένοις. σύνταξιν δὲ τὴν αὐτὴν τοῖς κυρίοις τε καὶ προσηγορικοῖς ἔχουσι, πρὸς τὰ ἐπίθετα ὁμογενῶς καὶ ὁμοιοπτώτως συντασσόμενα.

Περὶ παρωνύμου.

Τὰ δὲ παρώνυμά τε καὶ ῥηματικὰ ἅτε διαφόρους ἔχοντα σημασίας οὐκέτι τὴν ὀνομασίαν ἀπὸ τοῦ σημαινομένου εἰλήφασιν. ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ἰδίας ὕλης ὅθεν ἔχει τὴν γένεσιν. τὰ μέν τι ἄλλα κατὰ τὴν φωνὴν εἴδη καὶ τὴν γένεσιν ἀπὸ τοῦ ὀνόματος ἔχουσι. καὶ παρώνυμα ὑπάρχουσι καὶ αὐτά. ἀλλ' οὐχ ὡς ἔχοντα ἰδικὴν καὶ ἐξαίρετον σημασίαν ἀπ' αὐτῆς ἕκαστα ὠνομάσθησαν. τὰ γὰρ πατρωνυμικὰ ἀπὸ κυρίων μόνων παρηγμένα. τὰ δὲ κτητικὰ ἀπὸ κυρίων τε καὶ προσηγορικῶν. τὰ δὲ συγκριτικὰ καὶ ὑπερθετικά, ἀπὸ τριγενῶν ὀνομάτων. ἀπὸ τοῦ ἰδίου σημαινομένου τὴν κλῆσιν εἰλήφασιν. οὐ μέντοι ἀπὸ τῆς ἰδίας ὕλης. τὴν μὲν ἀπὸ

τῆς ἰδίας ὕλης, παρωνύμων τε κληθέντων καὶ ῥη-
ματικῶν, ὅσα μὲν οὖν κύρια καὶ προσηγορικὰ κα-
τὰ τὴν προειρημένην συντακτικὴν τεχνολογί-
αν, ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιοπτώτως ἑαυτοῖς τὰ ἐπί-
θετα συνεπισπάσονται. ὅσα δὲ ἐπίθετα πάλιν
ὡς προλέλεκται ἐπιθετικὴν ἔχει τὴν σύνταξιν
μετὰ τῶν κυρίων τε καὶ προσηγορικῶν. ἐπανιτέον
τοίνυν καὶ ἐπὶ τὰ λοιπὰ τῆς σημασίας εἴδη
ὅσα μὴ συμπαρειλήπται τοῖς κυρίοις τε καὶ
προσηγορικοῖς καὶ ἐπιθέτοις περὶ ὧν εἴδη φθά-
σαντες εἴπομεν. συμπαρειλημμένων οὖν τούτοις
τῶν ὁμωνύμων τε καὶ συνωνύμων. φερωνύμων τε
καὶ διωνύμων, ἐπωνύμων τε καὶ ἐθνικῶν. περιε-
κτικῶν τε καὶ πεποιημένων. τῶν γενικῶν τε καὶ
εἰδικῶν καὶ ἀπολελυμένων, εἴπομεν περὶ τῶν λοι-
πῶν ἑκάστων, ἅτινα σύνταξιν ἰδικὴν ἔχει.

## Περὶ πρός τι ἔχοντος.

Τὰ πρός τι ἔχοντα, ἢ ἀπὸ εὐθείας πρὸς γενικὴν,
πρὸς ἃ τὴν σχέσιν ἔχει, ἀποδίδοται. ὡς ὁ αἴτιος
τοῦ αἰτίου αἴτιος, ἢ ἀπὸ εὐθείας πρὸς δοτικήν. ὡς
τὸ ὁ φίλος, φίλῳ, φίλος. ἢ πρὸς αἰτιατικήν. ὡς ὁ
τύπτων τὸν τυπτόμενον τύπτει. τὰ δὲ πρός τι
ἔχοντα, εἴτουν τὰ ἀλλήλοις ἐναντία, τὰς διεζευγμέ-
νας ποιοῦσι συντάξεις. τοῖς διαζευκτικοῖς, συμπα-
ραλαμβανόμενα συνδέσμοις. οἷον ἢ φῶς ἢ σκό-
τος, ἢ νὺξ, ἢ ἡμέρα, ἢ ζωὴ, ἢ θάνατος, ἢ ὑγίεια, ἢ νό-
σος, ἢ ἀρετὴ, ἢ κακία. αἱ γὰρ διαζευκτικαὶ συντά-

ξεις εἰσὶ

ξεις ἐπὶ τῶν μαχομένων, καὶ ἀλλήλοις συναφίστα-
σθαι μὴ δυναμένων γίνονται. Τὰ δὲ ἐρωτηματι-
κά, ἃ καὶ πευστικὰ καλεῖται, τριγενῆ μέν ἐστιν,
ὅτι τὸ πύσμα ἀγνοεῖ. τὸ δὲ ἄρθρον ἀναφέρει. ἄρ-
θροις δὲ οὐ συντάσσεται. οὔτε κλητικὴν πτῶσιν
ἔχουσιν. οἷον τίς. οὗτος. τίς. αὕτη. τί. τοῦτο. πότερος.
ποτέρα. πότερον. ποῖος. ποία. ποῖον. πόσος. πόση.
πόσον. πόσσος. πόση. πόσσον. πηλίκος. πηλίκη. πηλί-
κον. ποδαπός. ποδαπή. ποδαπόν. καὶ τῷ μὲν τίς
ὀνόματι. ἐπὶ τῶν ἀνὰ μέρος ἤγουν τῶν ἀτόμων
ἐπιζητοῦμεν. εἰς οὐδέτερον δὲ γένος παρασχηματι-
ζομένῳ. οὐ μόνον περὶ ἀτόμου, ἀλλὰ καὶ περὶ οὐσιῶν
ὧν τῷ μὲν τίς ὀνόματι χρώμεθα, οὐ περὶ τῶν ἀνὰ
μέρος μόνον ἤγουν ἀτόμων, ἀλλὰ καὶ περὶ οὐσιῶν
οἷον τί ἐστιν ἄνθρωπος. τί ἐστι ζῷον. τὸ δὲ ποῖος τὴν
ποιότητα ζητοῦμεν. τουτέστιν διάθεσιν καὶ ἕξιν. εἴ-
τουν ἐπιστήμην, καὶ ἀρετήν, ἢ τὰ ἐναντία ἀλλήλοις,
ἢ δύναμιν, ἢ ἀδυναμίαν, ἢ πάθος, ἢ παθητικὴν
ποιότητα, ἢ σχῆμα καὶ μορφήν. καὶ συλλήβδην εἰ-
πεῖν τῷ ποῖος δὴ ἐπάγεσθαι πάντα ἐπίθετα.
πλὴν τῶν κατὰ μεγέθους σωματικῶν, κειμένων. τὸ δὲ
πόσος, καὶ πόσσος, ἐπὶ τῶν καταριθμουμένων. εἴτουν περὶ
τοῦ διωρισμένου καιροῦ, καὶ ἐπὶ πλήθους χρώμεθα.
τὸ δὲ πηλίκος, περὶ πηλικότητος, καὶ μεγέθους. εἴτουν
ἐπὶ τῶν μετρουμένων καὶ τοῦ συνεχοῦς ποσοῦ. τῷ δὲ
ποδαπὸν περὶ τῶν ἐθνικῶν χρῆσθαι εἰώθαμεν πυνθανό-
μενοι. καὶ τούτων τὰ παραδείγματα ταῦτα. ἐρω-

τώμενοι γὰρ λέγομεν ὅτι σωκράτης· τί δέ ἐστι σωκράτης· φαμὲν ἄνθρωπος, καὶ τί ἐστιν ἄνθρωπος· ζῶον· λογικόν· θνητόν· νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν. ποῖος δέ ἐστι σωκράτης· ἐρωτώμενοι ἀποκρινόμεθα· λευκός, ἢ σιμός, ἢ γρύπος, ἢ φιλόσοφος, ἢ γραμματικός. πόσος δὲ δεκαετής, εἰκοσαετής, ἢ δέκατος, ἢ εἰκοστός. πόσος δὲ ὁ ὄχλος· ἑκατὸν, χίλιοι· πόσοι ἄνδρες· πέντε· δέκα. ὅταν δὲ ἐρωτηθῶμεν πηλίκος ἐστὶ λέγομεν, δίπηχυς· τρίπηχυς· λεπτός· παχύς· ἰσχνός· ἰστέον δὲ ὅτι τὸ λεπτὸς παχὺς ἰσχνός· κυρίως ἐπὶ τῆς ποιότητος λαμβάνεται. ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ τοῦ μεγέθους εἴληπται, παχὺς ἰσχνός· εἰ δὲ ποδαπὸς ἐρωτηθῶμεν, ἐροῦμεν φρύξ, γαλάτης· ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιοτρόπως καὶ ταῦτα τὰ ἐρωτηματικὰ, τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς συντάσσονται.

Περὶ ἐρωτηματικοῦ.

Χ ρὴ δὲ γινώσκειν ὅτι διαφέρει τὸ ἐρωτηματικὸν τοῦ πευστικοῦ· τὸ μὲν γὰρ πευστικὸν, πλείονος δεῖται λόγου· οἷον ποῦ ὁ πέτρος, καὶ ὁμολογῶ ἐν ῥώμῃ· πόθεν ἐξῆλθεν, ἐξ ἰσραήλ. τὸ δὲ ἐρωτηματικὸν ἀρκείσεως τοῦ ναὶ, ἢ τοῦ οὐ χρήζει μόνον, ἢ ἀνανεύσεως, ἢ κατανεύσεως· συμβολικῶν οὐσῶν ἀποκρίσεων· διὸ καὶ πᾶν μέρος λόγου καθ' ὑποκρίσεως λεγόμενον ἐν διαλεκτικῇ συντάξει, ἐρωτηματικὸν ἂν εἴη.

Περὶ πευστικοῦ.

Π ευστικὸν δὲ, ἐν μόνοις ὀνόμασι καὶ ἐπιρρήμασιν εὑρίσκεται. ἐν μὲν ὀνόμασι, ὡς τίς πότερος· ποῖοι. καὶ

τὰ λοιπὰ

τὰ λοιπὰ τὰ προειρημένα. ἐν δὲ ἐπιῤῥήμασι, ποῦ πῆ. πόθεν. πότε. πῶς. πηνίκα. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἀόριστα τρεῖς γενικὴ ὑπάρχει. καὶ ἄρθροις οὐ συντάσσεται. οἷον ὅς τις. ὁπότερος. ὁποῖος. ὁπόσος. ὁπηλίκος. καὶ τὸ μὲν ὅς τις δύο μέρη λόγου ἔχον ἐν παραθέσει, ὡς ἓν λογίζεται. τῶν δὲ λοιπῶν, ἕκαστον μέρος λόγου ἐστὶν ἕν. τὸ γὰρ ἐν αὐτοῖς κατ' ἀρχὰς ο, οὐκ ἄρθρον. ἀλλὰ μέρος τῆς λέξεως, τὴν αὐτὴν δὲ καὶ αὐτὰ τοῖς ἐρωτηματικοῖς ὀνόμασι σύνταξιν ἔχουσιν ὁμοίως αὐτοῖς σχηματιζόμενα. ἐπὶ μὲν ἀρσενικοῦ ὅς τις. ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ ἥτις. ἐπὶ δὲ οὐδετέρου ὅτι. δύο μέρη λόγου. καὶ τὸ ὅς τις. καὶ τὸ ἥτις. καὶ τὸ ὅτι. ἰστέον δὲ ὅτι τὰ δισύλλαβα ἐρωτηματικὰ καὶ ἀοριστοῦται. ἀπολύτως τε καὶ οὐ κατὰ τῆς ἐρωτήσεως λόγον. οἷον ποιός. ποσός. ὧν τὸ οὐδέτερον ἄρθρον οὐ δέχεται. ἵνα μὴ κατὰ κυρίου καὶ προσηγορικοῦ. ὡς ἐπίθετον κατηγορῆται. ἀλλ' ὅταν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δηλοῖ. τουτέστι τὴν ποιότητα, καὶ πηλικότητα, καὶ ποσότητα. τὸ δὲ τις μονοσυλλάβως ἀοριστούμενον ἐγκλίνεται οἷον ἦλθέ τις. τὰ μέντοι ἐναντίως τῷ ἐρωτηματικῷ λεγόμενα, προσλαμβάνει κατ' ἀρχὴν τὸ ο. καὶ βαρυτονεῖται. οἷον ὁποῖος ὁπόσος τί διαφέρει τὸ ἀόριστον τῷ ἐρωτηματικῷ. διαφέρει ὅτι. τὸ μὲν ἐρωτηματικὸν ζητεῖ ὁρισθῆναί τι. τὸ δὲ ἀόριστον ἀναιρεῖ τὸν θέλοντα ὁρίσαι, ἢ καθὸ τὸ μὴ ἐρωτᾶν γινώσκειν. τὸ γὰρ ἀόριστον ἄγνωστος. οἷον ὁποῖος, ὁπόσος ὁπηλίκος.

# Γεωργίου τοῦ Λεκαπηνοῦ

## Περὶ ἀναφορικοῦ.

Τὰ δὲ ἀναφορικὰ, καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ ποσότητος ἤτουν πλήθους καὶ ἐπὶ πηλικότητος ἤτοι μεγέθους καὶ ἐπὶ ποιότητος λέγεται. ὡς τὰ ὀνοματικὰ καὶ ἄρσενα καὶ θηλυγενῆ ὑπάρχουσι. ὁμοιογενῶς τε καὶ ὁμοιοπτώτως, τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς συντάσσονται. ἕνεκεν ὁμοιώσεως ἢ δείξεως, ἔστι δ' ὅτε καὶ θαυμασμοῦ προσφερόμενα. ἀναφορικὰ δὲ καλοῦνται, ὅτι δι' αὐτῶν τὴν τῶν ἀκροωμένων διάνοιαν ἀναφέρομεν ἐπὶ τὰ προεγνωσμένα πράγματα. ὡς ὅταν σοι ἐγνωκότι τὸν ἀχιλλέα. εἴπω, οἷος ὁ ἀχιλλεύς. τοιοῦτός ἐστιν ὁ αἴας. ἐπαναφέρω γάρ σου τὴν μνήμην ἐπὶ τὸν προεγνωσμένον ἀχιλλέα. ἀναφορικὰ γάρ ἐστι προεγνωσμένου τινὸς ἀναπόλυσις. καὶ ὁμοιωματικὰ δὲ, λέγονται τὰ τοιαῦτα. ὅτι δι' αὐτῶν ποιούμεθα τὴν ὁμοίωσιν. δεικτικὰ δὲ ὅτι δι' αὐτῶν πολλάκις, δακτυλοδεικτοῦμεν. ὁρῶντες τὰ ὁμοιούμενα. ἀνταποδοτικὰ δὲ λέγομεν ὅτι τὰ προηγούμενα ἀλλήλων καὶ ἐπαγόμενα, πρὸς ἄλληλα ἀνταποδίδονται. κυρίως μὲν ἀνταποδοτικὰ καλεῖται, ὅσα ἀπὸ τούτου ἄρχονται. οἷον τοῖος. τόσος. τηλίκος. ἅτινα καὶ διὰ τοῦ δὲ μορίου ἐπεκτίνεται καὶ τὸν τόνον δὲ ἐν τῇ ἐσχάτῃ αὐτῶν συλλαβῇ καταβιβάζουσι καὶ παροξύνονται. οἷον τοιόσδε τοσόσδε, καὶ τηλικόσδε. ποιοῦσι δὲ παράγωγα, διὰ τοῦ οὗτος. οἷον τοιοῦτος τηλικοῦτος, τοσοῦτος, καὶ ἄρθροις συντάσσονται. Τὰ

μέντοι

μέντοι ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα ἀναφορικά, ἄρθροις οὐ συντάσσονται. οὐ γὰρ λέγομεν ὁ οἷος διὰ τοῦ ἄρθρου. ὁ ὅσος. ὁ ἡλίκος. ἀλλὰ χωρὶς ἄρθρου. οἷον ὅσος. οἷος. ἡλίκος. ἔστι δὲ τὰ μὲν σημαίνοντα τὴν ποσότητα. τοιάδε. ὅσος. τόσος. τοσόσδε. τοιοῦτος. τοσοῦτος. τὰ δὲ τὴν πηλικότητα, ἡλίκος. πηλίκος. πηλικόσδε. τηλικόσδε. τηλικοῦτος. τὰ δὲ τὴν ποιότητα δηλοῦντα. οἷον τοῖος. τοιόσδε. τοιοῦτος. προηγοῦνται δὲ ἀλλήλων ἐν ταῖς συντάξεσι καὶ ἐπιφέρονται ὡς προείπομεν. οἷον αὖθ' ὅσσον ἥσσων εἰμί, τόσον σέο φέρτερος εἰμί, καὶ ἀνάπαλιν. ἀλλ' οὐ τόσοι, ἦσαν ὅσοι ἡλίκωπες ἀχαιοί. καὶ τὸ οἷος ὁμοίως. οἵη περ φύλλων γενεή, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν, καὶ ἀνάπαλιν. οὐ γὰρ τοίους εἶδον ἀνέρας. οὐδὲ ἴδωμαι. οἷον πειρίθοον. δρύαντά τε ποιμένα λαῶν, καὶ ἐπὶ τῆς πηλικότητος. ὡσαύτως. ἡλίκος ὁ πύργος τῶν ἀθηναίων ἡλίκος ὁ τῶν ἰώνων. πολλάκις δὲ καὶ χωρὶς τῆς πρὸς ἄλληλα ἀνταποδόσεως ἀπολύτως λαμβάνεται ὅτε μάλιστα ἐπὶ θαυμασμοῦ λέγεται.

## Περὶ περιληπτικοῦ.

Τὰ δὲ περιληπτικά, μονογενῆ μέν εἰσι. συντάσσονται δὲ ἑνικοῖς καὶ πληθυντικοῖς ῥήμασιν. διὰ τὸν ἑνικὸν χαρακτῆρα τῆς λέξεως. πληθυντικοῖς δὲ διὰ τὴν σημασίαν. πλήθους σημαντικὴν οὖσαν. οἷον ὁ δῆμος εἶπεν. ὁ δῆμος εἶπον. ἡ πληθὺς ποιεῖ. ἡ πληθὺς ποιοῦσι. τὸ σύστημα γράφει. τὸ σύστημα γρά-

φουσι. τὰ δ᾽ ἄλλα ὀνόματα, ἑνικῶς μὲν λεγόμενα,
ἑνικοῖς ῥήμασι συντάσσονται. δυϊκῶς δὲ, δυϊκοῖς.
πληθυντικῶς δὲ, πληθυντικοῖς. ὡσαύτως δὲ καὶ
ἐπὶ μετοχῶν, καὶ ἀντωνυμιῶν. ὁ κῆρυξ βοᾷ. τὼ
κήρυκε βοᾶτον. οἱ κήρυκες βοῶσιν. ἡ μοῦσα ᾄδει.
τὰ μοῦσα ᾄδετον. αἱ μοῦσαι ᾄδουσιν. τὸ παιδίον
παίζει. τὼ παιδίω παίζετον. τὰ παιδία παίζουσιν.
ἀττικοὶ δὲ ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν εὐθειῶν τῶν
οὐδετέρων ὀνομάτων ἑνικοῖς χρῶνται ῥήμασιν. οἷον
τὰ παιδία παίζει. τὰ δώματα στάζει. γράμματα
δὲ ἐστι. δίχρονα δὲ λέγεται. τὰ ἀρχαῖα παρῆλθον.
ἰδοὺ γέγονε τὰ πάντα καινά. εἰσὶ δὲ πληθυντικοὶ
ὀνομαστικοὶ χαρακτῆρες, τινὲς μὲν, ἑνικὴν σημασίαν
ἔχοντες ὡς ἀθῆναι. θῆβαι. τινὲς δὲ δυϊκὴν ἀμφό-
τεροι. οἵτινες οὐ τῷ λόγῳ τῆς σημασίας, ῥήμα-
σιν ἑνικοῖς ἢ δυϊκοῖς συνταγῆναι δύνανται. ἀλλὰ
τῷ λόγῳ τοῦ πληθυντικοῦ χαρακτῆρος τῆς φω-
νῆς, πληθυντικοῖς ῥήμασι συντάσσονται οἷον ἀθῆ-
ναι τῇ φωνῇ μὲν πλῆθος δηλοῦσα. τῷ σημαινο-
μένῳ δὲ, μίαν πόλιν. οὐκ ἔτι οὖν τῷ λόγῳ τῆς σημα
σίας λέγομεν αἱ ἀθῆναι ἀλλὰ τῷ λόγῳ τοῦ πλη
θυντικοῦ χαρακτῆρος τῆς φωνῆς. οἷον αἱ ἀθῆναι τῇ
φιλοσοφίᾳ λάμπουσι. οὐδὲ ἀμφότεροι γράφετον.
ἀλλὰ ἀμφότεροι γράφουσι. τὸ δ᾽ ἄμφω καὶ δύο δι-
φορεῖται τῇ γραφῇ. διὰ τοῦ ο μικροῦ καὶ ω μεγάλου
γραφόμενα. θεματικὰ δέ εἰσι διὰ τοῦ ο μικροῦ καὶ
ω μεγάλου γραφόμενα. δυϊκῶς δὲ μόνον ὡς τῇ ση-

μασίᾳ

μασία. οὕτω καὶ τῇ φωνῇ λεγόμενα συντάσσονται δὲ, δυϊκοῖς καὶ πληθυντικοῖς ῥήμασιν. δυϊκοῖς μὲν, διὰ τὴν σημασίαν τοῖς δυϊκοῖς. πληθυντικοῖς δὲ, διὰ τὴν σημασίαν τοῖς πληθυντικοῖς ἐπειδὴ περιεκτικός ἐστιν ὁ πληθυντικὸς ἀριθμὸς τοῦ ἑνικοῦ καὶ δυϊκοῦ καὶ παντὸς ἀριθμοῦ. ἐμπεριέχεται γὰρ τῷ πληθυντικῷ ἀριθμῷ ὁ εἷς καὶ δύο καὶ πᾶς ἀριθμός. διὸ λέγομεν, ἄμφω τρέχετον καὶ ἄμφω τρέχουσιν. καὶ χρώμεθα πολλάκις τῷ πληθυντικῷ ἀριθμῷ ἀντὶ τῆς δυϊκῆς καὶ ἑνικῆς σημασίας, κατὰ πᾶσαν λέξιν ἐπιθετικὴν ἀριθμοῦ. εἴποι τ' ἂν ὁ εἷς ἡμεῖς ἀσπαζόμεθα καὶ ἡμεῖς ἐρχόμεθα, ἀντὶ τοῦ ἐγὼ ἀσπάζομαι καὶ ἐγὼ ἔρχομαι. ἀνάπαλιν δὲ χρῆσθαι ἑνικοῖς ἀριθμοῖς ἢ δυϊκοῖς ἀντὶ πληθυντικῶν ἀριθμῶν, ἀδύνατον. σεσημειωμένου οὕτω τοῦ παρ' ὁμήρῳ εἰρημένου. μήπως ἀψῖσι λίνου ἁλόντε πανάγρου. ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γένησθε. καὶ ἡσίοδος δυϊκῷ ἀντὶ πληθυντικοῦ ἐχρήσατο. μέμφονται πάντες τὸν χαλεποῖς βάζοντ' ἐπέεσσιν ἀντὶ τοῦ βάζοντας καὶ ὅμηρος. ἄσσον ἰόνθ' ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω. ἀντὶ τοῦ ἰόντες. σεσημειωμένων δὲ ἔτι τοῖς ἀττικοῖς λεγομένων ἑνικῶν ῥημάτων ἀντὶ πληθυντικῶν οὐδετέρων καθάπερ προέφημεν. οὔτε μὴν δυϊκῷ ἀριθμῷ ἀντὶ ἑνικοῦ χρώμεθα εἰ καὶ ὁ δυϊκὸς ἀριθμὸς περιέχει τὸν ἕνα. ὁ γὰρ δυϊκὸς ἀριθμὸς τῶν κλινομένων φωνῶν δυάδος σημαντικός ἐστιν ἀεὶ κω-

λύει τούτων ἤγουν τὴν ἑνικῶν χρήσει γίνεσθαι. Ἰστέον δὲ ὅτι τῷ ἀμφοτέρῳ δυϊκῶς κατὰ τὴν φωνὴν καὶ κατὰ τὴν σημασίαν λέγεται. ἀμφότεροι δὲ οὐ λέγεται. διὰ τὸ τὴν φωνὴν δύο σημαντικὴν εἶναι. τὸ δὲ Ἀθῆναι, μόνον πληθυντικῶς λέγεται ἐπὶ ἑνικοῦ πράγματος. καὶ ταῦτα δὴ τὰ περιληπτικὰ, ἅτε προσηγορικὰ ὄντα, ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιοπτώτως ἑαυτοῖς σχηματίζουσι τὰ ἐπίθετα. οἷον ὁ ἰσχυρὸς δῆμος. ἡ εὐκλεὴς πληθύς. τὸ θεοφιλὲς ἄθροισμα.

Περὶ ἐπιμεριζομένου.

Τὰ δὲ ἐπιμεριζόμενα, τριγενῆ καὶ αὐτά ἐστιν οἷον ἕτερος ἑτέρα ἕτερον. θάτερος θατέρα θάτερον ὅπερ ἐστὶν ἀσύναρθρον. καὶ τὸ θηλυκὸν ὁμοίως οἷον θατέρα. τὸ μέντοι οὐδέτερον ἄρθρον ἐπιδέχεται, οἷον τὸ θάτερον. ἑκάτερος ἑκατέρα ἑκάτερον. ἄλλος ἄλλη ἄλλο. ἕκαστος ἑκάστη ἕκαστον. ὁμοιογενῶς δὲ καὶ ὁμοιοπτώτως τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς συντάσσονται. ἕτερον μὲν ὃν λέγοντες καὶ θάτερον, οἷον τὸ θάτερον, ἕνα τῶν δύο φαμέν. ἄλλον δὲ ἕνα τῶν πολλῶν.

Περὶ τακτικοῦ.

Τὰ δὲ τακτικὰ, ὡς τὰ ἐπίθετα ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιοπτώτως τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς συντάσσονται οἷον ὁ πρῶτος οὐρανὸς ὁ δεύτερος οὐρανὸς τοῦ δευτέρου οὐρανοῦ τοῦ τρίτου οὐρανοῦ. οὕτω καὶ τὰ ὅμοια.

Περὶ μετουσιαστικοῦ.

Τὰ δὲ μετουσιαστικὰ, ἐμφερῆ μὲν τοῖς κτητικοῖς ὑπάρχουσιν. ἐκείνοις μὲν, κυρίως δὲ συντάσσονται

τοῖς μετέχουσι τῆς οὐσίας τῶν πραγμάτων· ὧν αἱ πρωτότυποι φωναὶ σημαντικαί εἰσιν ἀφ' ὧν καὶ παρήχθησαν. οἷον ξίλινος πίναξ. ὀστράκινον σκεῦος. δρυΐνος ἱστός. ἀμμώδης ὁδός. καταχρηστικῶς δὲ, τοῖς κατά τι ὁμοίωσιν πρὸς τὰ πράγματα ἔχουσιν. ὡς πολλάκις εἰώθαμεν λέγειν, λιθίνην καρδίαν τὴν τραχύτητι λίθου κατὰ τὴν διάθεσιν, ὁμοίαν. καὶ νοῦν κτηνώδη τὸν κατὰ τὸν βίον τοῖς κτήνεσιν ὁμοιούμενον. καὶ συντόμως εἰπεῖν πρὸς τὰ κύρια καὶ προσηγορικὰ σύνταξιν ἔχουσιν ὡς καὶ τὰ ἐπίθετα. καὶ τριγενῆ δέ εἰσιν. οἷον ξύλινος στύλος. ξυλίνη θύρα. ξύλινον ἔδαφος. ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιοπτώτως κλινόμενα. ἐπεὶ οὖν περὶ τῆς συντάξεως τῶν κατὰ τὴν σημασίαν καὶ τῶν κατὰ φωνὴν εἰδῶν τῶν ὀνομάτων διεξήλθομεν ὡς δυνατὸν διασαφήσαντες πῶς μετ' ἀλλήλων συντάσσονται, φέρε δὴ ὀλίγα περὶ τῆς συντάξεως τινῶν τῶν ἐπιθέτων ὀνομάτων εἴπωμεν. πῶς μετὰ τὸ κατηγορεῖσθαι τῶν κυρίων τε καὶ προσηγορικῶν ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιοπτώτως. καὶ πλαγίαις ἄλλων ὀνομάτων, συντάσσεσθαι θέλουσι τὰ τοιαῦτα. τοιγαροῦν τῶν κυρίων καὶ τῶν προσηγορικῶν κατηγορούμενα γενικὴν ἀπαιτοῦσιν ἄλλων ὀνομάτων εἰς ἀπαρτισμὸν τῆς ἐννοίας. οἷον αἴτιος ὅδε τοῦδε. ὁδηγὸς ὅδε τοῦδε. καὶ ὅσα ἐστὶν ὀνόματα ῥηματικὰ σημαίνοντα ἐνέργειαν, γενικὴν ἀπαιτοῦσιν. οἷον ποιητικὸς ὅδε τοῦδε. ἐφετι-

κὸς ὅδε τοῦδε. κτίστης ὅδε τοῦδε. καὶ τὰ τοιαῦτα. παρεκτικός ὅδε τοῦδε. μεταληπτικὸς ὅδε τοῦδε. μεθεκτικός ὅδε τοῦδε. ἐρωτικὸς ὅδε τοῦδε. ταῦτα δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα, κυρίων τε καὶ προσηγορικῶν ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιοπτώτως κατηγορούμενα, πρὸς γενικὴν ἄλλων ὀνομάτων συντάσσονται. πρὸς δὲ δοτικὴν καὶ αἰτιατικὴν, τὰ τοιάδε. οἷον ἄριστος ὅδε τῷδε. καὶ τόδε. ἢ τίμιος, ἢ ἔνδοξος ὅδε τῷδε. καὶ τόδε. ὑγιὴς ὅδε τῷδε καὶ τόδε. σῶος ὅδε τῷδε καὶ τόδε. πρὸς αἰτιατικὴν δὲ μόνην τάδε. λευκὸς τὴν τρίχα. μέλας τὴν σάρκα. δαφοινὸς τὰ νῶτα. πυῤῥὸς τοὺς ὀφθαλμούς. τὸ δὲ πλῆθος τῶν τοιούτων παραδειγμάτων εὕροιεν ἂν οἱ σπουδαιότατοι ἐν ταῖς στοιχειώδεσι πραγματείαις, τῶν περὶ αὐτῶν διειληφότων πολυμαθεστάτων ἀνδρῶν. ἡ γὰρ παροῦσα πραγματεία τῇ σῇ φιλομαθείᾳ συντομίας ἕνεκεν ἐπήγγελται. ἔτι δὲ καὶ ταῦτα ὅσα ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ ἐπιῤῥήματος ἢ τῆς σὺν προθέσεως ὀνόματα συντίθεται, ὡς μὲν ἐπίθετα ὄντα, πρῶτον μὲν ἀπαιτοῦσι κύρια καὶ προσηγορικὰ ἔχειν. ἐφ' ὧν τίθενται ὡς τὰ προειρημένα. ἔπειτα δὲ θέλουσι κυρίως μὲν δοτικήν. πρὸς ἣν τὴν φύσιν ἔχουσιν. οἷον ὁμοούσιος τῷδε ὁμοφυὴς τῷδε ὁμόπιστος τῷδε. ὁμόδοξος τῷδε. ὁμόθρονος ὁμοδύναμος. ὁμόφρων. ὁμογνώμων. ὁμόδουλος. ὁμότροφος. ὁμοτράπεζος. ὁμώροφος. ὁμοδίαιτος. διὰ δὲ τῆς δοτικῆς πρὸς γενικὴν τὴν συνήθειαν πολλάκις καὶ ταῦτα

τῇ γενικῇ συντάσσεται. ὁμοίως δὲ καὶ ἀπὸ τῆς σὺν. οἷον σύνθρονος τοῦδε καὶ τῷδε σύνοικος. σύντροφος. σύναιμος. συνέκδημος. σύμβουλος. σύμψηφος. συγγενής. συνέμπορος. τὸ μέντοι ὅμοιος. ἴκελος. ἴσος. παραπλήσιος. καὶ τὰ ὁμοιόσημα. καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν συγκείμενα. ὁμοιότροπος. ὁμοιότειχος. ὁμοιόχρονος. ὁμοιογενής. ὁμοιόπτωτος. ἰσομήκης. ἰσοπαλής. ἰσοταχύς. ἰσότοιχος. ἰσόμετρος. ἰσάριθμος. πρὸς δοτικὴν ἔχει τὴν σύνταξιν. ὁμοίως καὶ τὰ ἀπὸ τούτων καὶ τῶν τοιούτων ὀνομάτων, παράγωγα ῥήματα ἢ παρασύνθετα δοτικῇ συντάσσονται. ὅμοιος τῷδε. ἴκελος τῷδε. τῷδε ἰσοῦται. τῷδε ὁμοιοῦται. τῷδε ἰσοφωνεῖ. Νοητέον δὲ περὶ τῶν πτώσεων τῆς τε ὀνομασίας αὐτῶν καὶ συντάξεως τοῦ ὀνόματος. Κυρίως πτώσεις εἰσὶ τέσσαρες. ἡ γὰρ ὀρθὴ καταχρηστικῶς λέγεται πτῶσις. καὶ κατὰ συνδρομὴν τοῦ σημαινομένου μέντοι αἱ πτώσεις καὶ οὐ τῇ φωνῇ. καθότι τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ σημαινομένου ἐπίπτει.

Περὶ ὀρθῆς πτώσεως.

Ε ἴρηται δὲ ὀρθὴ πτῶσις, ἐπειδὴ ὀρθῶς σημαίνει τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος. λέγεται δὲ καὶ εὐθεῖα καὶ ὀνομαστική. εὐθεῖα μὲν, ἐπειδὴ συνώνυμος ἐστὶ τὸ εὐθὺ τῷ ὀρθῷ. ὀνομαστικὴ δὲ, ὅτι ὀνομάσαι τὰ πράγματα βουλόμενοι, τῇ ὀρθῇ χρώμεθα. αἱ δὲ λοιπαὶ τέσσαρες πτώσεις, πλάγιαι καλοῦνται. ἐπειδὴ συνώνυμον ἐστὶ τὸ εὐθὺ τῷ ὀρθῷ. καὶ ὅτι ἐξ ὀρθοῦ

μὲν, σημαίνουσι τὴν οὐσίαν. ἐκ πλαγίου δὲ, τὰ περὶ τὴν οὐσίαν ὄντα, γινόμενα. θέλοντες γὰρ σημᾶναι τὸν ἄνθρωπον ἢ τὸν ἥλιον. ἢ τὸν ἵππον. ἢ ὁτιοῦν τῶν ὄντων εἴτουν ὁρίσαι ἢ διαγράψαι ἢ ὀνομάσαι, λέγομεν ἄνθρωπος. ἥλιος. ἵππος. εἰ δέ τι περὶ ταῦτα εἰπεῖν βουλόμεθα, ταῖς πλαγίαις χρώμεθα.

Περὶ γενικῆς.

Γενικὴ μὲν, ἡνίκα γενεαλογοῦμεν, ἢ σχέσιν τινὰ υἱοῦ πρὸς πατέρα ἢ δεσπότου πρὸς δοῦλον. ἢ μαθητοῦ πρὸς διδάσκαλον. ἰστέον δὲ ὅτι ἡ φιλικὴ σχέσις, κυρίως μὲν, πρὸς δοτικὴν συντάσσεται. οἷον ὁ φίλος. φίλῳ φίλος, καθὰ προείρηται. κατὰ δὲ συνήθειαν πρὸς γενικὴν, ἢ ἄλλό τι τῶν ἐν σχέσει. ἢ κτῆμα κτήτορος φαίημεν. διὰ τοῦτο ἡ γενικὴ πτῶσις κλητική τε καὶ πατρικὴ λέγεται. γενεαλογοῦντες γὰρ ἂν λέγοιμεν. ἀγαμέμνων τοῦ ἀτρέως τοῦ πέλοπος τοῦ ταντάλου. ἀχιλλεὺς τοῦ πηλέως τοῦ αἰακοῦ τοῦ διός. τῶν δὲ ἐν σχέσει ἢ κτημάτων λέγοντες ἐροῦμεν υἱὸς τοῦ πριάμου. φίλος τοῦ μενελάου. μαθητὴς τοῦ πλάτωνος δοῦλος τοῦ σωκράτους. ἀδελφὸς τοῦ ἀλεξάνδρου. ἵππος τοῦ ἰδομενέως. αὐλὴ τοῦ ἀλκινόου. ἰλιὰς τοῦ ὁμήρου. υἱὸς τοῦ πατρός. πατὴρ τοῦ υἱοῦ. δοῦλος τοῦ δεσπότου. ἀμνὸς τοῦ ποιμένος. βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων. ἄρχων τῶν ἀντιοχέων. ὅρασις ἀνθρώπου. φωνὴ ἀλέκτορος. χρεμετισμὸς ἵππου. βληχὴ προβάτου. μυκηθμὸς βοός. καὶ τὰ ὅμοια.

## Περὶ δοτικῆς.

Δοτικῇ δὲ χρώμεθα, ὅτε διδόναι ἢ χαρίσασθαι ἢ ἐπιστεῖλαι ἢ ὁτιοῦν περιποιήσασθαι τινὶ βουλόμεθα. οἷον γλαῦκος ἔδωκε διομήδῃ ἵππον. βελλεροφόντης ἐχαρίσατο οἰνεῖ σπάθην. Φέρεκλος ἀλεξάνδρῳ ναῦς ἐτεκτήνατο. ἐν ταύτῃ δὴ τῇ συντάξει, τρία δηλοῦνται πρόσωπα. τοῦ ποιοῦντος, τοῦ ποιήματος, καὶ τοῦ ᾧ ποίημα γίνεται. εἴτουν τοῦ δεχομένου, τοῦ διδομένου, καὶ τοῦ ποιήσαντος.

## Περὶ αἰτιατικῆς.

Ἡ δὲ αἰτιατικῇ χρώμεθα, ὅταν αἰτίαν σημαίνομεν. ὡς φαμὲν, διὰ τὴν παίλυσιν ἦλθον. διὰ τὸν πάτροκλον ἐθυμώθη. διὰ τοῦτο καὶ αἰτιατικὴ κέκληται. διότι αἰτίαν δηλοῖ.

## Περὶ κλητικῆς.

Ἡ δὲ κλητικῇ χρώμεθα θέλοντες καλέσαι ἢ ἐπιστρέψαι τινὰ πρὸς ἑαυτὸν ἢ προστάξαι ἢ προσαγορεῦσαι. οἷον ἀντίοχε ἴδε. χαῖρε. ὀδυσσεῦ. καὶ διὰ τοῦτο κλητικὴ καλεῖται. ὅτι καλεῖ καὶ προσαγορεύει. Ἰστέον δὲ ὅτι ἡ κλητικὴ αὐτοτελής ἐστι καὶ πρός τινα λόγον ἔχει. καὶ ὁμοιόπτωτον σχῆμα ἀπαιτεῖ. ἤγουν δευτέρου προσώπου τοῦ ῥήματος. ἡ δὲ εὐθεῖα οὐκ ἔστιν αὐτοτελὴς καὶ τὸν περὶ λόγον ἔχει. καὶ οὐ πάντως ὁμοιόπτωτον σχῆμα ἀπαιτεῖ. διότι αἰτίας πολλὰς δηλοῖ. εἰς ἑτέραν γραφὴν δὲ, τῇ κλητικῇ χρώμενοι, στίζομεν. εἶτα ἐπιφέρομεν ὁποίους ἂν βουλώμεθα λόγους. εἴτε περὶ αὐτὴν, εἴτε

περὶ ἄλλων. ἡνίκα δὲ πρὸς τὸν κληθέντα παρ' αὐτοῦ τούτου προσφωνουμένου ἀποτεινώμεθα. ἢ προστακτικοῖς ῥήμασιν ἢ δευτέροις προσώποις τῶν λοιπῶν ἐγκλίσεως χρώμεθα. οἷον ἀρίσταρχε. ἐπιγραφέντι δὲ ἀριστάρχῳ, εἴποις ἂν εἴτε περὶ ἑαυτοῦ εἴτε περὶ ἑτέρου, ὅν τινα οὖν τρόπον ἐθέλει. πρὸς αὐτὸν δὲ περὶ αὐτοῦ τοῦ προφαινομένου, ποιούμενος τὸν λόγον προστακτικοῖς ῥήμασιν ἢ δευτέροις προσώποις τῶν ἐγκλίσεων χρήσει. ἀεὶ γὰρ ἡ κλητικὴ πρὸς τὰ δεύτερα πρόσωπα τῶν ῥημάτων ἔχει τὴν σύνταξιν. πῶς μὲν τὰ ὀνόματα πρὸς ἑαυτὰ συντάσσονται εἴρηται. λείπει δὲ εἰπεῖν, πῶς πρὸς τὸ ῥῆμα, πρὸς τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ λόγου συντάσσεται καὶ προσσυμπλέκεται. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῇ τοῦ ῥήματος πρὸς ἑαυτὸ συμπλοκῇ, καὶ πρὸς τἄλλα τοῦτο γνωρίζοιτο, εἴπωμεν πῶς τὰ ῥήματα πρὸς ἑαυτά τε καὶ πρὸς τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ λόγου συντάσσεται. Τινὲς λέγουσι τοῦ λόγου ἀπὸ συνθήκης λέξεων συνισταμένου, τίνος ἕνεκεν ἀπὸ μιᾶς ῥηματικῆς λέξεως, λόγος τέλειος ἔννοιαν ἔχων γίνεται. πρὸς οὓς ἐροῦμεν. ὃν τρόπον ἡ μονὰς εἰ καὶ ἁπλῆ ἐστὶ καὶ ἀσύνθετος, ἀριθμὸς λέγεται, τοῦ ἐκ σωρείας καὶ συνθέσεως μονάδων συνισταμένου ἀριθμοῦ. καὶ τῶν φωνηέντων ἕκαστον ἄνευ συμπλοκῆς συμφώνου ἢ φωνηέντων, συλλαβὴν ἀποτελεῖ. τῆς συλλαβῆς κυρίως συλλήψεως οὔσης συμφώνων μετὰ φωνήεντος, ἢ φωνηέντων, τὸν

αὐτὸν

αὐτὸν τρόπον ἐκ μιᾶς λέξεως ῥηματικῆς, λόγος τέλειος συνίσταται. ἔδει γὰρ τὰ γεννῶντα τοῦ λόγου τὴν τελειότητα, μὴ ἄμοιρα εἶναι τῆς τοῦ λόγου συντάξεως.

Περὶ ῥήματος.

Τῶν ῥημάτων, τὰ μέν εἰσιν ἐνεργητικά. τὰ δὲ παθητικά. τὰ δὲ οὐδέτερα. ἔστι δὲ καὶ μέσα. ἐνεργητικὰ μὲν, οἷον γράφω. τύπτω. παθητικὰ δὲ, οἷον τύπτομαι. οὐδέτερα δὲ, τὰ μήτε ἐνέργειαν μήτε πάθος σημαίνοντα. οἷον ζῶ, πλουτῶ. πτωχεύω. ὑπάρχω. μέσα δὲ, ἤτοι τὰ ποτὲ μὲν ἐνέργειαν ποτὲ δὲ πάθος δηλοῦντα, οἷον βιάζομαι. κολάζομαι. εἰσὶ ῥήματα ἐν τῷ ἐνεστῶτι ἀτελῆ ὡς ἀπλήρωτον τὴν διάθεσιν ἔχοντα. ἔτι μέντοι ἐν παρατάσει ὄντα. οἷον τύπτω, γράφω. καὶ εἰσὶ ῥήματα ἐν τῷ ἐνεστῶτι τὸ τέλος ἔχοντα τοῦ πράγματος οἷον τὸ ὑπάρχω. νοῶ. γινώσκω. βλέπω. ἀκούω. καὶ ἔτι ἐν ἐκτάσει ὑπάρχοντα. ἰστέον ὅτι τὰ ἐνεργητικὰ ῥήματα, λέγεται δραστικὰ καὶ ὀρθά. τὰ δὲ παθητικὰ ὕπτια. ἔτι τῶν ῥημάτων τὰ μὲν εἰσὶ τῇ φωνῇ ἐνεργητικά. τῇ δὲ σημασίᾳ παθητικά. οἷον πάσχω. ὀφθαλμιῶ. ἐρυθριῶ. ἀλγῶ. πονῶ. θνήσκω. τὰ δὲ, τῇ φωνῇ παθητικά. τῇ δὲ σημασίᾳ, ἐνεργητικά. οἷον ὀρχοῦμαι. πορεύομαι. νήχομαι. ἔτι τῶν ῥημάτων τὰ μὲν, σημαίνουσι βούλησιν καὶ πρᾶγμα. οἷον τύπτω. γράφω. ὁ γὰρ γράφων βούλησιν ἔχει καὶ πρᾶγμα ἐνεργεῖ. πλέκω. ᾄδω. σώζω. τάσσω. νέμω. κρίνω. τὰ δὲ βούλησιν μόνην. οἷον ὡς τὰ προαιρετικὰ καὶ ἀφετι-

καὶ, βούλομαι. ἐφίεμαι. ἐπιθυμῶ. ἱμείρομαι. ὀρέγομαι. γλίχομαι. ἐέλδομαι. εὐφραίνομαι. ὀριγνῶμαι. βρῶμαι. τὰ δὲ πράγματα μόνον ὡς τὰ ἀπαρέμφατα. οἷον τύπτειν. γράφειν. τύπτεσθαι. γράφεσθαι. τὸ μὲν γὰρ τύπτειν, σημαίνει τὴν τύψιν. τὸ δὲ τύπτεσθαι, τὸ τύμμα. Ἔτι τῶν ῥημάτων τινὰ μὲν μετ' εὐθείας συντασσόμενα πτώσεως αὐτοτέλειαν ποιεῖ. ἅτινα καλοῦνται σύνθετα κατηγορήματα. οἷον σωκράτης περιπατεῖ. τρύφων ζῆ. αἴας τρέχει. τινὰ δὲ οὐ ποιεῖ αὐτοτέλειαν μετ' εὐθείας συμπλεκόμενα πτώσεως. ἅτινα καλοῦνται ἐλάττονα κατηγορήματα. οἷον Σωκράτης φιλεῖ. πλάτων στέργει. λείπει γὰρ τὸ τίνα. τινὰ δὲ μηδὲ πλαγίας τιθέμενα πτώσεως, πλάγιον ἀποτελεῖ λόγον τέλειον. οἷον σωκράτης μεταμέλει. ἅπερ καλοῦνται παρασυμβάματα. τινὰ δὲ μετὰ πλαγίας τασσόμενα, πλάγιον τέλειον λόγον οὐκ ἀποτελεῖ. οἷον σωκράτει μέλει. λείπει γὰρ τὸ τείνος, ἅπερ καλοῦνται ἐλάττονα παρασυμβάματα. Ῥῆμα λέγεται, ἁπλῆς φωνῆς ῥηματικῆς. σημαῖνον κατηγόρημα. ἰστέον δὲ ὅτι τριχῶς λέγεται τὸ κατηγόρημα. πρῶτον μὲν πᾶν ῥῆμα, γενικῶς λέγεται κατηγόρημα. σύνθετον μὲν οὖν, τὸ συντεταγμένον πτώσει ὀνόματος, ἢ ἀντωνυμίας. ἀσύνθετον δὲ, αὐτὸ τὸ ῥῆμα τὸ καθ' ἑαυτὸ λεγόμενον. σύνθετον δὲ, οἱ στωϊκοὶ τὴν σύνταξιν λέγουσιν. ἔτι τῶν ῥημάτων τὰ μὲν καλοῦνται ὑπαρκτικά. οἷον ὑπάρχω.

πλουτῶ. εἰμί. πέφυκα, καθέστηκα. τυγχάνω. τὰ δὲ κλητικά. οἷον καλοῦμαι. ὀνομάζομαι. προσαγορεύομαι. χρηματίζω. τινὰ δὲ ἀντιπεπτικά. οἷον παλαίω. τρέχω. πολεμῶ. ζητῶ. ἀγωνίζομαι. ἐρίζω. φιλονεικῶ. ταῦτα δὲ κατὰ ἀντιπέπτησιν λαμβάνονται. ἐξ ἴσου γὰρ προέρχεται ἡ ἐνέργεια ἐξ ἑκατέρου μέρους. ἀντιπέπτουσι δὲ λαμβάνεται, τὸ ἐξ ἴσου πρὸς ἐνέργειαν προεξέρχεται. τὰ δὲ πρὸς αἴσθησιν λαμβανόμενα, οἷον βλέπω. ὁρῶ. ἀθρῶ. θεωρῶ. ἀκούω. πυνθάνομαι. ὀσφραίνομαι. ὀσμοῦμαι. ὀσφραίνομαι. γεύομαι καὶ ἅπτομαι. τὰ δὲ μετοχικὰ πάθη, οἷον ἐρῶ. ἐπιθυμῶ. φροντίζω. μεριμνῶ. κήδομαι. φείδομαι. τὰ δὲ ἐπικτητικῆς ἐννοίας ἐχόμενα. οἷον δεσπόζω. ἁρμόζω. ἄρχω. βασιλεύω. τὴν διαίρεσιν οὖν ποιησάμενοι τὴν κανόνων ἔκθεσιν ποιησόμεθα. ἄνευ ῥήματος ὁριστικοῦ, ἢ προστακτικοῦ, ἢ εὐκτικοῦ οὐδέποτε γίνεται τέλειος λόγος. εἰ δὲ γένηταί που, κατὰ τὸν τρόπον ἐλλείψεως γίνεται. οἷον ἐγὼ μὲν βραδὺς εἰς πόδας. λείπει τὸ ὑπάρχω. σὺ δὲ ταχύς. ἐκεῖνος δὲ τὸν νοῦν ὀξύς. τρεῖς γάρ εἰσιν οὗτοι τέλειοι λόγοι. εἰ καὶ λείπουσιν ὑπαρκτικῷ ῥήματι. τὸ εἰμὶ εἶ ἐστίν. ἢ τὸ ὑπάρχω ἢ τοῖς ὁμοίοις. ἐν μὲν τοῖς κυρίοις οὖσιν ἐνεργητικοῖς ῥήμασιν, ἡ μὲν εὐθεῖα ἐνεργεῖ. ἡ δὲ αἰτιατικὴ πάσχει οἷον δίων τύπτει θέωνα. ἐν δὲ τοῖς κυρίοις παθητικοῖς ῥήμασιν, ἡ μὲν γενικὴ ἐνεργεῖ. ἡ δὲ εὐθεῖα πάσχει. οἷον ὁ θέων ὑπὸ

τοῦ δίωνος τύπτεται. τὰ δὲ οὐδέτερα ῥήματα. οἷον τὸ ἀριστῶ. δειπνῶ. περιπατῶ, ἐνέργειαν σημαίνουσιν. οὐκ ἔχουσι δὲ σύνταξιν πρὸς πλαγίαν. οὔτε πρὸς γενικὴν, οὔτε πρὸς δοτικὴν, οὔτε πρὸς αἰτιατικήν. ὅθεν οὐκ ἔχουσι παθητικά. οἷον τὸ ζῶ. πλουτῶ. βιοτεύω. ἱππεύω. αὐτοτέλειαν καθ' ἑαυτὰ σημαίνουσιν. οὐκέτι δεόμενα πλαγίας πτώσεως αἰτιατικῆς. πρὸς ἀπαρτισμὸν αὐτοτελοῦς διανοίας. ὡς καὶ τὰ φύσει ἐνεργητικά. εἰ γὰρ εἴπω, ζῶ. πλουτῶ, οὐκ ἀναγκαίως χρήζω πλαγίαν προσθεῖναι πτῶσιν. ἤγουν ζῶ τὴν ψυχήν. πλουτῶ τὸ σῶμα. ὥσπερ ἐν τῷ λέγειν τύπτω, εἰ μὴ ἐπάγοιτο αἰτιατική, οὐκ ἔσται αὐτοτέλεια. οἷον τύπτω δίωνα. ἕλκω τρύφωνα. ἰστέον δὲ ὅτι τὰ οὐδέτερα ταῦτα λέγεται καὶ ἀπολελυμένα. διότι ἀπολέλυνται τῆς τῶν πλαγίων συντάξεως. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ὑπαρκτικὰ τὸ ἀριστῶ. δειπνῶ. περιπατῶ, ἐνέργειαν σημαίνουσιν. οὐκ ἔχουσι δὲ σύνταξιν πρὸς πλαγίαν. οὔτε πρὸς γενικὴν, οὔτε πρὸς δοτικὴν, οὔτε πρὸς αἰτιατικὴν, ὅθεν οὐκ ἔχουσι παθητικά. οὐδέποτε δὲ ῥηματικὸν πρῶτον πρόσωπον, οὔτε δεύτερον ὀνομαστικῆς εὐθείας συντάσσεται πτώσει. πλὴν τῶν κλητικῶν καὶ ὑπαρκτικῶν ῥημάτων. οἷον πέτρος καλοῦμαι. ἄνθρωπός εἰμι. πρόσκειται δὲ ὀνομαστική, διὰ τὰς εὐθείας τῶν μετοχῶν, καὶ τῶν ἀντωνυμιῶν, ὅτι καὶ αὗται δὴ εὐθεῖαι καλοῦνται. αὗται γὰρ τοῖς τρισὶ προσώποις τῶν ῥημάτων συντάσσονται.

συντάσσονται. οἷον ἐγὼ λέγω. σὺ λέγεις. ἐκεῖνος λέγει. λάλησον ὠφέλησα. δραμὼν κατέλαβες. καθεσθεὶς ἠρέμησε. ῥηματικὸν δὲ εἴπομεν, ἐπειδὴ τὰ αὐτωνυμικὰ πρόσωπα ταῖς ὀνομαστικαῖς εὐθείαις συντάσσεται. μεσολαβούντων τῶν ἄρθρων. οἷον ἐγὼ ὁ πρότερος ἐθεολόγησα. σὺ ὁ παῦλος ἐκήρυξας, ἐκεῖνος ἰωάννης ἐβρόντησεν. πρῶτον δὲ πρόσωπον προσεθήκαμεν, ὅτι πᾶσα ὀνομαστικὴ εὐθεῖα, τρίτῳ προσώπῳ συντάσσεται, καὶ γὰρ πᾶν ὄνομα τρίτῳ προσώπῳ συντάσσεται. οἷον ἄνθρωπος λαλεῖ. ἵππος χρεμετίζει. ὄνος ὀγκᾶται, βοῦς μυκᾶται. ὅσα δὲ ἐνεργητικὰ ῥήματα καθαρά. καὶ εἰς παθητικὴν μεταβαίνει διάθεσιν. πρὸς αἰτιατικὴν συντάσσεται. οἷον τύπτω σε. ὅτι τύπτομαι. ὅτι τέρπω σε. τέρπομαι. σώζω σε ὅτι σώζομαι. λέγω σε ὅτι λέγομαι. δαίρω. λακτίζω. ὑβρίζω φονεύω. εἰ δὲ εἴπωμεν λέγω σοι, σώζω σοι, κομίζω σοι. περιποίησιν δηλοῦμεν. νοουμένης ἔξωθεν τῆς αἰτιατικῆς, οἷον λέγω σοι λόγον. σώζω σοι φίλον. κομίζω σοι περιποίησιν δηλοῦμεν. νοουμένης. ἔξωθεν τοῦ αἰτιατικῆς. οἷον λέγω σοι λόγον, σώζω σοι φίλον. κομίζω σοι ἵππον. τὸ μάχομαι δέ, δέχομαι. ἔρχομαι. πέτομαι. ἐνεργητικά εἰσιν ἤγουν αὐτοενεργητικά. παθητικὰ δὲ τῇ φωνῇ εἰσιν. ὅθεν οὐκ ἔχουσιν ἐνεργητικὰ θέματα. διότι ἐν τῇ παθητικῇ φωνῇ δηλοῦσιν ἐνέργειαν. ὡς περὶ τοῦ θνήσκω. πίπτω. ὀφθαλμιῶ. πυρέσσω. ῥιπῶ. ῥιγῶ. φρίσσω. τρέμω. χαί-

ρῶ. ἐρυθριῶ τῇ φωνῇ ἐνεργητικά ὄντα. τῷ δὲ σημαινομένῳ, παθητικά οὐκ ἔχουσιν. αὐτὸ παθη γάρ εἰσι. καὶ οὐ ζητοῦσι παθητικά. διότι ἐν τῇ ἐνεργητικῇ φωνῇ πάθος δηλοῦσι. τινὲς ἕνεκεν πρόσκειται καθαρὰ, ἐπειδὴ ἔστι μὴ καθαρὰ ἐνεργητικὰ ἅτινα καὶ πρὸς παθητικὴν διάθεσιν μεταβαίνει. ἀλλ' οὐ πρὸς αἰτιατικὴν συντάσσονται. πρὸς μὲν γενικὴν, οἷον ἀκούω σου, καὶ ἀκούομαι ὑπὸ σοῦ. πρὸς δὲ δοτικὴν, οἷον πολεμῶ σοι, καὶ πολεμοῦμαι ὑπὸ σοῦ. ὡς τῶν ἐνεργητικῶν ῥημάτων τῶν εἰς παθητικὴν διάθεσιν μεταβαινόντων. τὰ μὲν πρὸς αἰτιατικὴν, ἅτινα ἔστι γνήσιά τε καὶ πολλά. τὰ δὲ πρὸς γενικήν. τὰ δὲ πρὸς αἰτιατικὴν συντάσσονται.

Διατί εἴρηται καὶ εἰς παθητικὴν μεταβαίνειν διάθεσιν, ἐπειδὴ τὰ οὐδέτερα ῥήματα, καὶ κατὰ τὴν φωνὴν μὲν ἐνεργητικῶν· σημαινόμενον δὲ, παθητικὴν, εἰς φωνὴν παθητικὴν οὐ μεταβαίνει διάθεσιν. οὐ γὰρ λέγω ζῶμαι. οὐδὲ πλουτῶμαι. οὐδὲ ὀφθαλμιῶμαι. οὔτε πάσχομαι, ἀλλὰ μόνον ζῶ καὶ πλουτῶ. καὶ ὀφθαλμιῶ. καὶ πάσχω. τὰ δὲ παθητικὰ ῥήματα, ἰώϊκα δηλοῦν ἐθέλει τὸν πάσχοντα τόπον, πρὸς γενικὴν συντάσσεται. οἷον ἐρῶ σου. πλήσσεται γὰρ ἡ ψυχὴ ὑπὸ τοῦ κάλλους, καὶ συντάσσεται γενικῇ, ἐρῶ τοῦδε. ἐπιθυμῶ τοῦδε. φροντίζω τοῦδε. ἥδομαι τοῦδε. φείδομαι τοῦδε. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἐρῶ καὶ τὸ φιλῶ, ἀλλήλων διαφέρουσι. τὸ γὰρ ἐρῶ πάθους μετέχει. καὶ διὰ τοῦτο πρὸς γενικὴν συντάσσεται.

συντάσσεται. τὸ δὲ φιλῶ πρὸς αἰτιατικήν. φιλεῖ γὰρ ὁ δεῖνα τὸν υἱὸν αὐτοῦ. ἀλλ' οὐχὶ ὁρᾷ. λεγόμενον γὰρ εἵνεκεν διαβολῆς τὸ ὁρᾶν λαμβάνεται. ὅσα δὲ κτητικῆς εἰδέας ἐχόμενα ταῦτα γενικῇ συντάσσονται. οἷον δεσπόζω τοῦδε. ἄρχομαι τοῦδε. βασιλεύω. κυριεύω. ἐξουσιάζω τοῦδε. ἡγεμονεύω. ἔστι δ' ὅτε ταῦτα καὶ πρὸς αἰτιατικὴν συντάσσονται. βασιλεύω σε. δεσπόζω σε, κυριεύω σε, ἐξουσιάζω σε. ἡγεμονεύω σε. ἵνα σημαίνει βασιλέα σε ποιῶ. καὶ δεσπότην καὶ κύριον, καὶ ἐξουσίαν ἢ ἡγεμόνα. Τὰ δὲ προαιρετικὰ ῥήματα, βουλευτικά τε καὶ ἐφετικά. ὡς πράγματα δηλοῦντα τοῖς ἀπαρεμφάτοις, ὡς πραγμάτων δηλωτικοῖς οὖσιν ἀσυνδέτως συνταττόμενα, αὐτοτέλειαν σημαίνει. θάτερον γὰρ θατέρῳ τὸ ἐλλιπὲς ἀναπληροῖ. οἷον θέλω γράφειν. βούλομαι λέγειν. ἐφίεμαι τοῦ ἀναγινώσκειν. ἐπιθυμῶ τοῦ ἰατρεύειν. δεῖ γὰρ τὰ ἐφετικὰ συντάσσειν τοῖς ἀπαρεμφάτοις. μετὰ τῆς προσλήψεως τοῦ ἄρθρου. τὰ δὲ δηλοῦντα βούλησιν καὶ πρᾶγμα. οὐδέποτε πρὸς ἄλληλα, οὔτε πρὸς ἕτερα ἀσυνδέτως συντάσσονται. οὐδεὶς γὰρ λέγει τύπτω γράφω. οὐδὲ σκάπτω σπείρω. ἀλλὰ τύπτω καὶ γράφω. σκάπτω καὶ σπείρω. οὐδὲ θερίζω συνάγοιμι. ἀλλὰ θερίζω καὶ συνάγοιμι. Τὰ δὲ ὑποτακτικὰ ἀεὶ σύνδεσμον αἰτιολογικὸν προηγούμενον ἄγουσιν, καὶ δίχα τούτου προηγούμενον ἄλλον, καὶ χωρὶς ἄλλου συνδέσμου

πρὸς τὰς ἄλλας ἐγκλίσεις συντάσσεται. πρὸς ἑαυτὰ δὲ οὐδέποτε. τοῦ μὲν προτέρου, παράδειγμα τοῦτο. νοῶ ἐὰν λέγω. κοπιῶ ἵνα ὠφελιθῶ. ἀνέρχομαι ὅπως ἴδω. τοῦ δὲ δευτέρου παράδειγμα τοῦτο ἐὰν διώκωμαι. καὶ σώζομαι. καὶ φωτίζωμαι τοῦ ἐὰν συνδέσμου ἀπὸ κοινοῦ λαμβανομένου.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ ὑποτακτικὰ ἓξ ἔχουσιν ὀνομασίας. τρεῖς ἀπὸ τῆς σημασίας, καὶ δύο ἀπὸ τῆς συντάξεως. καὶ μίαν ἀπὸ τῆς φωνῆς. ἀπὸ τῆς σημασίας μὲν ἀποτελεστική. αἰτιολογική. διαστατική. οἷον δός μοι τὸ βιβλίον. ἵνα γνῶ. τουτέστιν ἵνα ἀποτελέσω τὴν ἀνάγνωσιν. ἐλυπήθην ἵνα τιμηθῶ. ἐὰν λούσωμαι ὑγιαίνω. τὸ μὲν γὰρ ἀποτελεσμὸν τὸ δὲ αἰτίαν. τὸ δὲ δυστασμὸν σημαίνει. ἀπὸ τῆς συντάξεως, ὑποτακτικὰ καὶ ἐπιζευκτικά. διότι τοῖς συνδέσμοις ὑποτάσσονται. ἐπιζεύγνυνται τούτοις. ἐάν, ἄν, ὄφρα, ὅπως, ἵνα. ἀπὸ δὲ τῆς φωνῆς λέγεται ἐπίρρημα. διότι τὸ φωνῆεν τῶν ὁριστικῶν, εἰς μεῖζον ἐπαίρουσιν. οἷον τύπτομαι, ἐὰν τύπτωμαι. Ἰστέον ὅτι τὰ ὑποτακτικὰ ῥήματα, ἃ καὶ ὑποθετικά, σπάνιά εἰσι. καὶ οὐ πολλάκις εὑρισκόμενα, ἐν τῇ χρήσει καὶ πρώτου προσώπου εἰσὶ καὶ δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου. οὔτε ἑνικοῦ οὔτε δυϊκοῦ. ἀλλὰ πληθυντικοῦ μόνον. οἷον ἀλλά γε δὴ ἀριθμήσωμεν. καὶ ἴδωμεν. ἀλλ' ἄνδρας κτείνωμεν. καὶ πάντας διώξωμεν. διὰ τοῦτο δὴ πάντα διώξωμεν, καὶ ὑποτακτικαὶ φωναί εἰσιν. ἐλλιπτικῷ

τρόπῳ

φέπω τῶν συνδέσμων νοουμένων. Τὰ δὲ ἀπαρέμ-
φατα, πρὸς μὲν τὰς ἄλλας ἐγκλίσεις, οὔτε μετὰ συν-
δέσμων, οὔτε χωρὶς συνδέσμων τάσσονται. πλὴν
τῶν προαιρετικῶν οἷον γράφειν καὶ λέγειν. τὰ προ-
αιρετικὰ δὲ πρὸς ἄλληλα, τοῖς ἀπαρεμφάτοις συν-
τάσσονται χωρὶς συνδέσμων. οἷον αἱρεῖσθαι γρά-
φειν. βούλεσθαι μαθεῖν. ἐπείγεσθαι καταντᾶν. ἀ-
πέρχεσθαι εἰπεῖν. ἀγωνίζεσθαι σώζειν. θέλειν εὐερ-
γετεῖν. Τῶν τοῦ ῥήματος χρόνων ἓξ ὑπαρχόν-
των, ἐνεστῶτός φημι παρατατικοῦ παρακειμένου
ὑπερσυντελίκου. ἀορίστου καὶ μέλλοντος. ὁ μὲν ἐ-
νεστὼς καὶ ὁ μέλλων, συντέλειαν δηλοῦσιν. ὁ δὲ πα-
ρατατικὸς, τὶ μὲν συντετελέσθαι δηλοῖ. τὶ δὲ μὴ
συντετελέσθαι. ὁ δὲ παρακείμενος, πρᾶγμα
νεωστὶ τετελεσμένον. ὁσονεὶ παρακείμενον ἔτι. ὁ δὲ
ὑπερσυντέλικος, τὸ πάλαι συντετελέσθαι ση-
μαίνει. ὁ δὲ ἀόριστος, δύναμιν ἔχει παρακειμένου
καὶ ὑπερσυντελίκου. ἐὰν γὰρ εἴπω ὅτι ἄρτι ἔ-
γραψα, σημαίνει τὸν παρακείμενον. ἐὰν δὲ εἴπω
πάλαι ἔγραψα ἤδη ἐποίησα, τὸν ὑπερσυντέλικον
ἐδήλωσα, δεῖ οὖν ἡμᾶς παρατατικοὺς παρατα-
τικοῖς συντάσσειν διαλεγομένους. περὶ παρῳχη-
μένων τινῶν διαφερόντων, τῷ σημαινομένῳ, κα-
τά τι μὲν, συντετελεσμένων, κατά τι δὲ μή. εἰ δὲ τ'
αὐτὸ σημαινόμενόν ἐστι, καὶ τὶ μὲν τοῦ πράγματος
ἐτελειώθει. τὶ δὲ τῆς τελειώσεως ἔχεται. καὶ τῷ ἐ-
νεστῶτι καὶ τῷ μέλλοντι, ὁ παρατατικὸς συντάσ-

σεται. παρατατικοὺς μὲν οἷον παρατατικοῖς τῷ σημαινομένῳ διαφέρουσιν. οἷον. ἐκόλαζον καὶ ἐφιλοπόνουν. ἐμάνθανον καὶ ὠφελούμην. παρατατικοὺς δὲ κατὰ τὸ αὐτὸ σημαινόμενον, ἐνεστῶτι καὶ μέλλοντι. οἷον ἐλάλουν. καὶ λαλῶ καὶ λαλήσω. ἁπλῶς δὲ φάναι, ἵνα καὶ τὸ αὐτὸ ῥῆμα κοινῶς μὲν τοὺς ἐνεστῶτας καὶ μέλλοντας, πᾶσι τοῖς παρεληλυθόσι συντάσσομεν. ἄλλο δὲ καὶ ἄλλο προσφέροντες, ἐνεστῶτας. ἐνεστῶσι. καὶ παρατατικοὺς παρατατικοῖς, καὶ παρακειμένους παρακειμένοις. ὑπερσυντελίκους ὑπερσυντελίκοις. καὶ μέλλοντας μέλλουσιν. ἔν τε ταῖς ἐγκλίσεσι, καὶ ταῖς μετοχαῖς, καὶ τὰ παραδείγματα, πρόδηλα. ἰστέον δὲ ὅτι τρία πρόσωπα τῶν προστακτικῶν, ἀνομοιοσχήμων λέγονται. ἑνὸς γὰρ προσώπου παρόντος πρὸς ὃν ἀποτεινόμεθα προστάσσοντες, λέγομεν πληθυντικῶς, προστάττοντες, τυπτέτωσαν, ὅπως ὁ εἷς, μεταδῷ τοὺς πολλοὺς τοῦ τύπτειν. καὶ πάλιν ἐκ τοῦ ἐναντίου πολλῶν προσώπων προσόντων, λέγομεν, προστάσσοντες τυπτέτω ἑνικῶς. καί περ πρὸς πολλούς, ποιούμενοι τὴν ἀπότασιν. πρὸς πολλοὺς γὰρ ἀποτεινόμεθα, ἵνα μεταδῶσιν ἑνὶ τοῦ τύπτειν. Ἐπειδὴ τὸ ὄνομα ῥήματι συντασσόμενον, λόγον συντίθησιν. ἡ δὲ τοῦ ῥήματος φύσις πτώσεων ἐστὶν ἀνεπίδεκτος. ἔδει δὲ τὸ ὄνομα κοινούμενον διὰ τὴν τῶν συμβαινόντων διάθεσιν ἔχειν τὴν τοῦ ῥήμα-

τος δύναμιν, ἐπινενόηται ἡ μετοχή. δυνάμει οὖσα καὶ ὄνομα καὶ ῥῆμα, πάντων τῶν τοῦ ὀνόματος καὶ ῥήματος μετέχουσα δίχα πραγμάτων τε καὶ ἐγκλίσεων, διὸ ὁ φιλόσοφος πλάτων, ἐπενοήθη δὴ ἡ μετοχὴ διὰ τὴν συντομίαν. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν γὰρ ἔγραφον καὶ ἔλεγον, ἐλάλησα καὶ ὠφέλησα, λέγω, γράφων, ἔλεγον. ἢ λέγων, ἔγραφον. λαλήσας, ὠφέλησε, ἐν τῷ ὑβρίζεσθαί με, τῷ θυρωρῷ ὑπήντησα. ἀντὶ τοῦ ὑβριζόμενος τῷ θυρωρῷ ὑπήντησα. οἵαν δὲ σύνταξιν ἔχουσι τὰ ῥήματα, πρὸς ἄλληλά τε καὶ πρὸς τὰ ὀνόματα, τὴν αὐτὴν καὶ αἱ μετοχαὶ πρὸς ἑαυτάς τε καὶ πρὸς τὰ ῥήματα καὶ πρὸς τὰ ὀνόματα. ὃν γὰρ τρόπον φημὶ, θέλω γράφειν. ἐφίεμαι τοῦ πράττειν, σπεύδω φθάσαι, τὸν αὐτὸν τρόπον λέγω, ὁ θέλων γράφειν. ὁ ἐφιέμενος τοῦ πράττειν, ὁ σπεύδων φθάσαι. καὶ ὥσπερ λέγω τύπτω τὸν πλάτωνα, οὕτω λέγω, ὁ τύπτων τὸν πλάτωνα. δίδωμι τῷ πλάτωνι. ὁ διδοὺς τῷ πλάτωνι. γεύομαι τοῦ μέλιτος, ὁ γευόμενος τοῦ μέλιτος. ἅπτομαι τοῦ πυρὸς, ὁ ἁπτόμενος τοῦ πυρὸς, πρὸς ἄλληλα δὲ, ὥσπερ λέγω φιλῶ τὸν σωτῆρα, ὁμοίως ὁρῶ, ὁ φιλῶν τὸν σώζοντα προσκυνῶ τὸν λυτρωτὴν, ὁ προσκυνῶν τὸν λυτρούμενον. βλέπω τὸν θεατὴν, ὁ βλέπων τὸν θεώμενον. καὶ ἥν τινα σύνταξιν ἔχουσι τὰ ἐπίθετα πρὸς τὰ κύρια, καὶ προσηγορικὰ τὴν αὐτὴν ἔχουσι καὶ αἱ μετοχαὶ πρὸς ἄλληλα. ὁμοιοπτώτως καὶ ὁμοιογε-

νῶς σχηματιζόμενα. τριγενεῖς δέ εἰσιν, ὡς καὶ τὰ ἐπίθετα ὀνόματα. οἷον ὁ τύπτων, ἡ τύπτουσα, τὸ τύπτον. ὁ τετυφὼς, ἡ τετυφυῖα, τὸ τετυφός. ὁ τετυπὼς, ἡ τετυπυῖα, τὸ τετυπός. ὁ τύψας, ἡ τύψασα, τὸ τύψαν. ὁ τυπὼν, ἡ τυποῦσα, τὸ τυπόν. ὁ τύψων, ἡ τύψουσα, τὸ τύψον. ὁ τυπῶν, ἡ τυποῦσα, τὸ τυποῦν. ὁμοίως καὶ αἱ παθητικαὶ καὶ αἱ μέσαι. ὁ τυπτόμενος, ἡ τυπτομένη, τὸ τυπτόμενον. ὁ τετυμμένος. ἡ τετυμμένη, τὸ τετυμμένον. ὁ τυφθεὶς, ἡ τυφθεῖσα, τὸ τυφθέν. ὁμοίως καὶ τὰ λοιπὰ, συντάσσονται δὲ τοῖς αὐτοῖς προσώποις τῶν ῥημάτων. οἷον γράφων ὠφελοῦμαι. γράφων ὠφελῇ. γράφων ὠφελῆται: Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι προτάσσονται τῶν μετοχῶν, ἐν συντάξει, λόγου ἀρσενικὰ, ὁμοῦ καὶ θηλυκὰ ὀνόματα. ἀρσενικὴν μετοχὴν ἐπιφέρομεν, τοῦ ἀρσενικοῦ γένους ἐπικρατεστέρου καὶ κυριωτέρου ὄντος. οἷον ἄνδρες καὶ γυναῖκες καθῆνται ὁμιλοῦντες, εἰ δὲ προτάξομεν τῶν θηλυκῶν μετοχῶν θηλυκὰ καὶ οὐδέτερα ὀνόματα, θηλυκὴν μετοχὴν ἐπιφέρομεν. τοῦ θηλυκοῦ γένους κυριωτέρου καὶ προτέρου ὑπάρχοντος. τοῦ οὐδετέρου, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ. αἱ δέ που ἡμέτεραι τ' ἄλοχοι. καὶ νήπια τέκνα εἵατ' ἐνὶ μεγάροισι ποτιδέγμεναι. εἰ δὲ προτάττωσιν ἀρσενικά τε καὶ θηλυκὰ κατὰ φωνήν. μὴ ὄντα δὲ κατὰ σημασίαν, οὐδετέραν μετοχὴν ἐπάγομεν. ὡς ὁ πολὺς ἐν θεολόγοις Γρηγόριος. νοῦς μὲν οὖν ἤδη καὶ αἴ-

θεσις, ἐπαλλήλων διακειθέντα, τὴν αὐτὴν σύνταξιν ἔχουσι καὶ τὰ ὑποτακτικὰ ἄρθρα. ὡς καὶ ὀφθαλμοὺς, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃς σὺ ἐθεμελίωσας. ἰστέον δὲ ὅτι τὴν κατὰ σύλληψιν πληθυντικῶν, ἑνικὰ οὐκ ἔστιν. οὐδὲ τὴν κατὰ κοινότητα. σύλληψις δέ ἐστιν, ὅταν εὑρεθῶσι διάφορα γένη. καὶ πρὸς τὸ ἓν τῶν γενῶν, πληθυντικῶς παραλαμβάνεται ἡ φωνὴ ὡς ἐπὶ τοῖς ὁμηρικοῖς χρήσεως. τοῖχος μὲν ὁ ἄλοχοί τε καὶ νήπια τέκνα, ῥύατ' ἐφεσταότες, μετὰ δ' ἀνέρες οὓς ἔχε γῆρας. τὴν κατὰ κοινότητα. οἷον αἱ φόρκυνες, ἕνα ὀφθαλμὸν εἶχον. οὐ δυνάμεθα οὕτω εἰπεῖν, ὅτι ἡ φόρκυς ἕνα ὀφθαλμὸν εἶχεν. οὐκ ἦν γὰρ μιᾶς ὀφθαλμός. Εἰσὶ δὲ συντάξεις, αἵτινες πρὸς τὸ προσεχὲς παραλαμβάνονται, οἷον οὐδ' εἰ ἄρης λαοσσόος. οὐδὲ ἀθήνη τόνδε ἰδοῦσα, ὀνόσαιτο. καὶ οὐκ ἔστιν δεινὸν τὸ δ' εἰπεῖν ἔπος, οὐδὲ πάθος, οὐδὲ ξυμφορὰ θεήλατος, ἧς οὐκ ἂν ἄροιτ' ἄχθος ἀνθρώπων φύσις. ἔστι δ' ὅτι εὑρίσκεται σύνταξις τῶν πολλαχῶς λεγομένων. οἷον ὦρτο μὲν ἀκρόων. νέως τε. καὶ κύκλος καὶ λαβρούς.

## Περὶ ἄρθρων.

Τὰ ἄρθρα προεγνωσμένου τινὸς, ἀναπόλυσιν σημαίνουσιν. λέγοντες γὰρ ἄνθρωπος εἶπεν, ἄδηλον τίνα ἄνθρωπον λέγομεν. λέγοντες γὰρ ὁ ἄνθρωπος ἦλθεν. ὁ ἄνθρωπος εἶπεν, προδεδηλωμένον τινὰ λέγομεν. τῶν οὖν ἄρθρων, τὰ μέν ἐστι προτακτικά. τὰ δὲ ὑποτακτικά. καὶ τὰ μὲν ἀρσενικά εἰσι τὰ δέ. προ-

τακτοῦσι μὲν ἑνικά, ὁ. τοῦ. τῷ. τὸν. ὦ. ὑποτακτικὰ
δὲ ἑνικά, ὅς. οὗ. ᾧ. ὅν. ὦ. δυϊκὰ προτακτικά, τώ.
τοῖν. ὦ. δυϊκὰ ὑποτακτικά, ὥ. οἷν. ὦ. πληθυντικὰ
προτακτικά· οἱ. τῶν. τοῖς. τούς. ὦ. ὑποτακτικά,
οἵ. ὧν. οἷς. οὕς. ὦ. τὰ δὲ θηλυκὰ τάδε· ἡ. τῆς. τῇ.
τήν. ὦ. ἅ εἰσιν ἑνικὰ προτακτικά· δυϊκὰ προτα-
κτικὰ τά. ταῖν. ὦ. πληθυντικὰ δὲ τά. τῶν ταῖς
τάς. ὦ. ὑποτακτικὰ δὲ θηλυκὰ τάδε· ἑνικὰ μέν, ἥ.
ἧς. ᾗ. ἥν. ὦ. δυϊκὰ δέ, ἅ. αἷν. ὦ. πληθυντικὰ δέ, αἵ.
ὧν. αἷς. ἅς. ὦ. τὰ δὲ οὐδέτερα τάδε, ἑνικὰ μὲν προ-
τακτικά, τό. τοῦ. τῷ. τό. ὦ. ἑνικὰ δὲ ὑποτακτικά,
ὅ. οὗ. ᾧ. ὅ. ὦ. δυϊκὰ προτακτικά, τώ. τοῖν. ὦ. ὑπο-
τακτικὰ δὲ δυϊκά, τάδε· ὥ. οἷν. ὦ. πληθυντικὰ
προτακτικά, τά. τῶν. τοῖς. τά. ὦ. ὑποτακτικὰ δὲ
πληθυντικά· ἅ. ὧν. οἷς. ἅ. ὦ. τὰ μὲν οὖν προτα-
κτικά, οἷς συνάπτεται, μέρεσι τοῦ λόγου, καὶ συμ-
πίπτει. τὰ δὲ ὑποτακτικὰ κατὰ μὲν τοὺς ἀττι-
κούς, ὁμοίως τοῖς πτωτικοῖς μέρεσιν ἐν τῇ συντά-
ξει τοῦ λόγου ποιοῦνται, τὰς πλαγίας· φημὶ δὴ
γενικήν τε καὶ δοτικήν· καὶ αἰτιατικήν· οἷον τῶν
βιβλίων ὧν ἤγαγες. τοῖς βιβλίοις οἷς ἤγαγες. τὰ
βιβλία ἃ ἤγαγες. κατὰ τοὺς κοινολεκτοῦντας,
πρὸς τὴν ἐπιφερομένην ῥηματικὴν σύνταξιν,
ποιοῦνται τὴν κίνησιν ἐν πάσαις ταῖς πτώσεσιν·
οἷον τῶν συγγραμμάτων, ἃ συνέγραψας. τοῖς συγ-
γράμμασιν ὧν ἤκουσα. τὰ συγγράμματα. οἷς ἐ-
νέτυχες, κλητικὴν δὲ πτῶσιν οὐκ ἔχουσι τὰ ὑπο-

τακτικά. ἀλλ' οὐδὲ τὰ προστακτικά. τὸ γὰρ ὦ τὸ τε-
ταγμένον ἀνωτέρω μεταξὺ τῶν προστακτικῶν καὶ
ὑποτακτικῶν, ταὐτὸ κατὰ πᾶν γένος, καὶ πάν-
τα ἀριθμὸν, οὐκ ἄρθρον. ἀλλὰ κλητικὸν ἐπίρρημα.
καταχρηστικῶς μέντοι ἄρθρον κέκληται. ἀντὶ μὲν
τῶν ἄρθρων τασσόμενον. τὴν δὲ ὀρθὴν πτῶσιν τῶν
ὑποτακτικῶν ἄρθρων, οἱ ἀττικοὶ ὁμοίως, τοῖς κοι-
νολεκτοῦσι ποιοῦσι τῶν ἐπαγωγῶν τῶν ἐπιφερο-
μένων, προσέχοντες, οἷον, παῦλος ὃν ἴδωμεν καὶ αὐτὸς
κλητικῆς ὁμοίως. οἷον παῦλε ὃν ἀγαπῶμεν. ἰστέον
δὲ ὅτι προτάσσονται τὰ ἐπίθετα τῶν κυρίων καὶ
τῶν προσηγορικῶν. καὶ ἑνὶ ἄρθρῳ ἐπ' αὐτοῖς χρώμε
θα, εἴγε χρεία τοῦ ἄρθρου γένηται. οἷον ταχὺς ὁ αἴας.
βραδὺς ὁ ἵππος. εἰ δὲ τὰ κύρια καὶ τὰ προσηγορικὰ
προτάξομεν τῶν ἐπιθέτων. δυσὶν ἄρθροις χρώμεθα.
οἷον ὁ πλάτων ὁ φιλόσοφος, ὁ δημοσθένης ὁ ῥήτωρ.

Ἐπειδὴ τὸ ῥῆμα πολλάκις καὶ ἕκαστον πρόσωπον
ἔχειν ὄνομα δεῖται. εἰς ἀπαρτισμὸν τῆς κατὰ σύν-
ταξιν λόγων, τῶν ὀνομάτων τοῖς πρώτοις καὶ δευ-
τέροις προσώποις μὴ τασσομένων, ἐπινενόηται ἡ
ἀντωνυμία προσώπων δεικτικὴ οὖσα. δυναμένη
τάττεσθαι τοῖς ῥήμασι κατὰ πᾶν πρόσωπον. οἷον
ἐγὼ γράφω. σὺ γράφεις. ἐκεῖνος γράφει. ἀντὶ τῶν
κυρίων δὲ, κυρία ἐλήφθη ἡ ἀντωνυμία. εἰ μὴ γάρ τις
εἴη λόγῳ κεχρημένος, οὐκ ἐρεῖ ἐγώ. πλὴν ὅτι κα-
ταχρηστικῶς ἀντὶ τῶν λοιπῶν ὀνομάτων, ἔσθ' ὅτε
λαμβάνεται. ἔχει δὲ καὶ πτώσεις ὡς παραλαμ-

βανομένη ἀντὶ ὀνομάτων. διὸ τοῖς ὀνόμασι καὶ ταῖς μετοχαῖς κατὰ πτῶσιν συντάσσεται. ἰστέον δὲ ὅτι αἱ εὐθεῖαι τῶν πρωτοτύπων ἀντωνυμιῶν, ὡς ἀεὶ ὀρθοτονούμεναι πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἄλλων προσώπων λαμβάνεται, αἱ δὲ πλάγιαι, εἰ μὲν ὀρθοτονηθῶσι, καὶ αὗται διαστέλλουσι πρόσωπον. οἷον ἡμεῖς εἴπομεν. τουτέστιν ἡμεῖς καὶ οὐκ ἄλλοι. ἐγὼ ἔγραψα, καὶ οὐκ ἄλλος. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πλαγίων, ἐμοῦ ἤκουσας ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ ἤκουσας, καὶ οὐκ ἄλλου. αὗται δὲ ἡ ἐμοῦ καὶ ἐμοὶ, καὶ ἐμὲ, ἐγκλινόμεναι, οὐκ ἄλλο, ἢ ἀποβάλλουσι τὸ κατ' ἀρχὴν φωνῆεν, καὶ ἀπολύτως λέγονται. ἤκουσάς μου, καὶ ἔδωκάς μοι, καὶ εὔφρανάς με. αἱ δὲ κτητικαὶ, ἤγουν αἱ παράγωγοι ἀντωνυμίαι ἣν τινα σύνταξιν τὰ ἐπίθετα ὀνόματα καὶ αἱ μετοχαὶ πρὸς τὰ κύρια καὶ τὰ προσηγορικὰ, ἔχουσι τὴν αὐτὴν καὶ αὐταί. εἰσὶ δὲ τριγενεῖς, οἷον ὁ ἐμὸς, ἡ ἐμὴ, τὸ ἐμόν. ὁ σὸς, ἡ σὴ, τὸ σόν. ὁ ὅς, ἡ ἥ, τὸ ὅν. ὁ νωΐτερος. ἡ νωϊτέρα, τὸ νωΐτερον. ὁ σφωΐτερος, ἡ σφωϊτέρα, τὸ σφωΐτερον. ὁ ἡμέτερος, ἡ ἡμετέρα, τὸ ἡμέτερον. ὁ σφέτερος, ἡ σφετέρα, τὸ σφέτερον. ποιοῦσι δὲ τὸν παρασχηματισμὸν ὁμοίως τοῖς τριγενέσιν ἁπλοῖς ὀνόμασιν. ὥσπερ γὰρ τὰ εἰς ος ἁπλᾶ τριγενῆ μετὰ συμφώνου πλὴν τοῦ ρ, ποιεῖ τὸ θηλυκὸν εἰς η. οἷον ὁ ἔρημος, ἡ ἐρήμη. ὁ φρόνιμος, ἡ φρονίμη. ὁ μέσος, ἡ μέση. ὁ μέθυσος, ἡ μεθύση. οὕτω καὶ αὗται ἐποίησαν. ὁ ἐμὸς, ἡ ἐμή. ὁ σὸς, ἡ σή. πρόκειται δὲ μετὰ

συμφώνου.

συμφώνου· πλὴν τοῦ ρ. ἐπειδὴ τὰ εἰς ος καθαρὰ ἁπλᾶ ὀνόματα, ἢ μετὰ τοῦ ρ, εἰς α παρασχηματίζουσι τὰ θηλυκὰ ἑαυτῶν, οἷον ὁ ἅγιος, ἡ ἁγία. ὁ δίκαιος, ἡ δικαία. ὁ λαμπρὸς, ἡ λαμπρά. ὁ σοφώτερος, ἡ σοφωτέρα. εἰ δέ που εὑρεθῇ εἰς η τὰ τοιαῦτα. οἷον ἡ ἁγίη. ἡ σοφίη, παρεσχηματίσθησαν ἰωνικῶς. ὅθεν καὶ αἱ εἰς ρος ἀρσενικαὶ ἀντωνυμίαι, εἰς ρα ἐκφέρουσι τὰ θηλυκὰ ἑαυτῶν. οἷον ὁ νωΐτερος, ἡ νωϊτέρα. ὁ ὑμέτερος, ἡ ὑμετέρα. ὁ σφέτερος, ἡ σφετέρα. ἰωνικῶς δὲ, ἡ ἡμετέρη, ἡ νωϊτέρη, ἡ σφωϊτέρη. τὰ μέντοι εἰς ος σύνθετα, κοινά εἰσι τῷ γένει, καὶ ὁμοιόκλιτα. ἀρσενικά τε καὶ θηλυκά. λέγονται δὲ καὶ μετὰ διαφόρου ἄρθρου. οἷον ὁ φιλόσοφος, καὶ ἡ φιλόσοφος. ὁ ἔμπειρος, καὶ ἡ ἔμπειρος. ὁμοιογενῶς δὲ καὶ ὁμοιοπτώτως τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς συντάσσονται. ὡς καὶ τὰ ἐπίθετα καθὼς προέφημεν. οἷον ὁ ἐμὸς οἶκος. ἡ ἐμὴ οἰκία. τὸ ἐμὸν οἴκημα. τοῦ ἐμοῦ οἴκου, τῆς ἐμῆς οἰκίας. τοῦ ἐμοῦ οἰκήματος, ὁ ἡμέτερος πατὴρ. τοῦ ἡμετέρου πατρὸς. ἡ ἡμετέρα μήτηρ. τῆς ἡμετέρας μητρός. τὸ ἡμέτερον τέκνον, τοῦ ἡμετέρου τέκνου, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως, καὶ ἣν δὲ πάλιν σύνταξιν ἔχουσι τὸ ῥῆμα καὶ αἱ μετοχαὶ πρὸς τὸ ὄνομα κατὰ τὴν πᾶσαν διάθεσιν, καὶ σημασίαν, τὴν αὐτὴν ἔχουσι καὶ πρὸς τὴν ἀντωνυμίαν. ὡς γὰρ λέγω ἐδίωξα μέμνονα, οὕτω καὶ ἐδίωξα αὐτὸν, καὶ ὡς λέγω, ἀκούω τοῦ νέστορος, καὶ ἐπαινῶ τὸν νέστορα,

οὕτω λέγω καὶ ἀκούω αὐτοῦ, καὶ ἐπαινῶ αὐτὸν ὃ ἰστέον δὲ ὅτι τρία πρόσωπα τῶν ἀντωνυμιῶν μετ᾽ ἀλλήλων ἐν συντάξει λόγου προφέρονται εἴτε ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ λόγου, εἴτε ἐν τῷ τέλει τῷ πρώτῳ προσώπῳ τῶν ῥημάτων χρώμεθα. οἷον ὑμνοῦμεν ἡμεῖς, καὶ ὑμεῖς. καὶ ἐκεῖνοι τὸν θεὸν δοξάζομεν.

Περὶ ἀντωνυμίας.

E εἰδέναι δεῖ ὅτι πρὸ τῆς ἀντωνυμίας, οὐκ ἦσαν σύνθετοι κατὰ τοὺς ἀρχαίους. ἀνεπλήρουν δὲ τὴν χρείαν αὐτῶν, ταῖς ἁπλαῖς χρώμενοι, μετὰ τῆς ἐπιταγματικῆς ἀντωνυμίας. ἐπιταγματικὴ δέ ἐστιν ἀντωνυμία, ἡ αὐτός. διὰ τοῦτο ἐκλήθη ἐπιταγματική, ὅτι μετὰ πάσης πρωτοτύπου ἀντωνυμίας, δύναται τάττεσθαι, δι᾽ ὅλων πτώσεων καὶ ἀριθμῶν. οἷον ἐγώ. αὐτός. ἐκεῖνος. αὐτός. καὶ ἐπὶ τῶν δυϊκῶν νῶϊ αὐτώ. σφῶϊ αὐτώ. ἡ σφωέ δὲ οὐ λέγεται πτῶσις. ἐπειδὴ ἐγκλίνεται, καθὰ παρὰ τῷ ποιητῇ. τίς τ᾽ ἄρ σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέοικε μάχεσθαι, καὶ ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν δὲ τάττεται. οἷον ὑμεῖς αὐτοί. σφεῖς αὐτοί. χρεία δὲ τοῦ συντάττειν τὴν αὐτῆς ἀντωνυμίαν ταῖς πλαγίαις τῶν πρωτοτύπων ἀντωνυμιῶν, μάλιστα δὲ διὰ τὴν αὐτοπάθειαν. ἧς ἕνεκεν, αἱ σύνθετοι ἀντωνυμίαι ἐπενοήθησαν. ἔστι γὰρ αὐτοπάθεια, καὶ ἑτεροπάθεια. εἴτουν ἀλλοπάθεια. αὐτοπάθεια μὲν ὅταν τις αὐτὸς ᾖ ὁ ἐνεργῶν καὶ ὁ πάσχων. οἷον ἐμαυτὸν ὠφελῶ. ἑτεροπάθεια δὲ ὅταν τις εἰς ἄλλον ἐκτελῇ τὴν ἐνέργειαν. οἷον σὲ ὠφελῶ.

οὐδὲ

οὐδὲ ἑαυτὸν ὠφελῶ. ἀλλ' ἀπὸ ἑαυτοῦ τις λέγων ἐρεῖ. σεαυτὸν ὠφελεῖς. ἐμαυτὸν ὠφελῶ, ἐπειδήπερ αὐτὸς ἐνεργεῖ καὶ πάσχει. περὶ αὐτὴν δὲ λέγω, σεαυτὸν ὠφελεῖς. ἑαυτὸν ὠφελεῖ, ὅτιπερ αὐτοὶ ἐνεργοῦσι καὶ πάσχουσιν. ἰστέον δὲ ὅτι αἱ σύνθετοι ἀντωνυμίαι αὗται ἀνακλαστικαὶ λέγονται. ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ προερχομένου ἡ ἐνέργεια, εἰς τὸ αὐτὸ ὑποστρέφει πρόσωπον τὸ πάθος. πᾶσα γὰρ σύνθετος ἀντωνυμία, πάντων εἰς τὸ αὐτὸ ὑποστρέφει πρόσωπον, ἢ εἰς τὸ κτῆμα αὐτοῦ τοῦ κτήτορος τοῦ ἐνεργοῦντος. οἷον ἐμαυτὸν τύπτω, καὶ τὸν ἐμαυτοῦ παῖδα τύπτω. ἐν συνθέσει δ' εἶπον, ἐπειδὴ ἐν παραθέσει δυνατὸν εἰπεῖν σεαυτὸν ὠφελῶ. χάριν οὖν τῆς ἀντιδιαστολῆς αὐτοπαθείας ἀπὸ τῆς ἑτεροπαθείας ἐγένοντο αἱ σύνθετοι ἀντωνυμίαι, ἡ σύνθεσις δὲ μόνοις τοῖς ἑνικοῖς ἐν ταῖς τρισὶ πλαγίαις ἐγένοντο. οὐ μὴν δυϊκοῖς, οὔτε πληθυντικοῖς, οἷον ἐμαυτοῦ. σεαυτοῦ. ἑαυτοῦ. ἐμαυτῷ. σεαυτῷ. ἑαυτῷ. ἐμαυτόν. σεαυτόν. ἑαυτόν. Ἰστέον δὲ ὅτι κατὰ κρᾶσιν λέγομεν σαυτοῦ. σαυτῷ. σαυτόν. καὶ πάλιν ἐπὶ τοῦ τρίτου προσώπου, αὑτοῦ. αὑτῷ. αὑτόν. τῇ δασείᾳ χωρίζοντες αὐτὰ ἀπὸ τῆς ἁπλῆς. ἥτις ψιλοῦνται. ἐν δὲ τοῖς δυϊκοῖς καὶ πληθυντικοῖς, θέλοντες δηλοῦν αὐτοπάθειαν, τάσσομεν τὴν ἐπιταγματικὴν μετὰ τῶν πλαγίων τῶν προσώπων. δι' αὐτῆς γὰρ οὔτε τῇ συνθέσει καὶ τῇ παραθέσει σημαίνεται ἡ αὐτοπάθεια. ὅθεν καὶ

συντεθειμένη τοῖς ὀνόμασιν αὐτοπάθειαν δηλοῖ· οἷον αὐτοδίδακτος, ὁ ἑαυτὸν διδάσκων· αὐτόκλητος, ὁ ἑαυτὸν καλῶν. αὐτοπάθειαν μὲν οὖν ἐν τοῖς δυϊκοῖς σημαίνομεν λέγοντες· ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου προσώπου, νῶϊ αὐτὼ ἐβλαψάμεθον· νῶϊν αὐτοῖν ἡψάμεθον. ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου, σφῶϊ αὐτὼ ἐβλάψασθον· σφῶϊν αὐτοῖν ἥψασθον. ἐπὶ δὲ τῆς σφωε τρίτου προσώπου τῶν δυϊκῶν, οὐ λέγομεν οὕτως ὅτι ἐγκλίνεται. ἐπὶ μέντοι τῶν πληθυντικῶν φαμὲν τοῦ πρώτου προσώπου· οἷον ἡμῶν αὐτῶν ἠκούσαμεν· ἡμῖν αὐτοῖς ἐβοηθήσαμεν· ἡμᾶς αὐτοὺς εὐηργετήσαμεν. τοῦ δὲ δευτέρου· ὑμῶν αὐτῶν ἠκούσατε· ὑμῖν αὐτοῖς ἐδώκατε· ὑμᾶς αὐτοὺς ἔγνωτε. τοῦ δὲ τρίτου, σφῶν αὐτῶν ἐπράθησαν· σφίσιν αὐτοῖς ἐχαρίσατο. σφᾶς αὐτοὺς ὡδήγησε. σημειωτέον δὲ ὅτι μὲν οἱ ἀττικοὶ λέγουσιν παραλόγως ἑαυτῶν. ἑαυτοῖς. ἑαυτούς. τῆς συνθέσεως ἁρμοζούσης τοῖς ἑνικοῖς μόνοις, ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἓ ἀντωνυμίας τοῦ τρίτου προσώπου τῶν ἑνικῶν συντίθεται ἡ ἑαυτὸν ἓ καὶ αὐτόν. σὲ γὰρ ἦν, καὶ ἐκβολὴ τοῦ σ̄ ἓ ποιητικῶς. ἐκράτησε δὲ ἐπὶ τῇ συνηθείᾳ λέγεσθαι, ἐπὶ τῶν τρίτων προσώπων τῶν πληθυντικῶν. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἀλλήλων ἀλλήλοις ἀλλήλους. τὸ ἀλλοπαθὲς δηλοῦσιν. ἄλλος γὰρ ἐνεργεῖ καὶ αἱ πλάγιαι δὲ τῶν ἄλλων ἀντωνυμιῶν, ἀναδέχονται τὸ αὐτοπαθές τε καὶ ἀλλοπαθές. ἐμοῦ αὐτοῦ ἀκούω. ἐμοῦ αὐτοῦ ἀκούεις. ἐμοῦ αὐτοῦ ἀκούει. λαμβάνονται δὲ

ἀντὶ τοῦ

ἀντὶ τοῦ ἀλλήλων. ἀλλήλοις. ἀλλήλους. αὗται δὲ αἱ τρεῖς πλάγιαι. οὐκ ἔχουσιν εὐθείας, οὔτε δυϊκάς, οὔτε πληθυντικάς, οὔτε μὴν κλητικάς. δι' αὐτοπάθειαν δὲ καὶ αὗται ἐπὶ τῶν συμπεπλεγμένων λαμβάνονται. οἷον τληπόλεμος καὶ σαρπηδὼν, ἀλλήλους ἔτρωσαν πολυνείκης καὶ ἐτεοκλῆς, ἀλλήλους ἐφόνευσαν. καὶ ἐπὶ θηλυκῶν λέγομεν, ἀλλήλων, ἀλλήλαις, ἀλλήλας, καὶ ἐπὶ τῶν οὐδετέρων ὁμοίως· ἀλλήλων, ἀλλήλους, ἄλληλα. ἐὰν δὲ συντεθῇ πρόθεσις, γίνεται εὐθεῖα. οἷον ἐπάλληλος, διάλληλος, παράλληλος. οὐ μέντοι σημαίνουσιν αὐτοπάθειαν, αἱ εὐθεῖαι. ἰστέον δὲ ὅτι αἱ σύνθετοι ἀντωνυμίαι καὶ πλάγιαι δι' αὐτοπάθειαν λαμβανόμεναι, παθητικοῖς συντάσσονται ῥήμασι. τοῦ γὰρ ἐνεργοῦντος εἰς ἑαυτὸν τὴν ἐνέργειαν, ἡ αὐτοπάθεια, ὡς φθάσαντες εἴπομεν.

## περὶ προθέσεων.

Αἱ προθέσεις πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν προτίθενται. ἔν τε συνθέσει καὶ συντάξει. ἐν συνθέσει μὲν, οἷον ἀναφορά. καταφορά. διαφορά. ἐν συντάξει δὲ οἷον ἐπὶ τῆς χώρας, κατὰ τῆς χώρας. συντίθενται δὲ ταῖς ἁπλαῖς λέξεσι. πῆ μὲν διὰ χρείαν ἀναγκαίαν. καὶ ἀλλοιοῦσι τὴν σημασίαν, οἷον φορὰ ἁπλὴ λέξις. ἥτις σημαίνει τὴν ἁπλὴν ὁρμήν. ἀναφορὰ δὲ σύνθετος, δηλοῖ δὲ τὴν ἐπὶ τὰ ἄνω ὁρμήν καταφορὰ δὲ τὴν ἐπὶ κάτω. ἐκφορὰ, τὴν ἐπὶ τὰ ἔξω. εἰσφορὰ δὲ τὰ ἐπὶ τὰ ἔσω. πῆ δὲ κατὰ πλεονασμὸν εἰς κόσμον τῆς λέξεως. πλέον τῶν ἁπλῶν

μηδὲν σημαίνουσα. οἷον εὕδω, καθεύδω. ἕζομαι,
καθέζομαι. διὰ τοῦτο ἔξωθεν κλίνονται ὡς τὰ
ἁπλᾶ ῥήματα. οἷον ἐκάθευδον ἐκαθεζόμην. ἡνίκα
δ᾽ αὖ αἱ προθέσεις διὰ χρείαν συντίθενται ῥήμασιν
ἔσωθεν κλίνονται. κλίνοντες γὰρ τὸ ἁπλοῦν καθ᾽
ἕκαστον χρόνον συντίθεμεν τὴν πρόθεσιν οἷον
γράφω, ἔγραφον. κατέγραφον. διαγράφω. διέ-
γραφον. ὅταν μὲν οὖν αἱ ἁπλαῖ λέξεις φυλάττεται
τὸ ἔσχατον φωνῆεν ἑαυτῶν ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ περ
συνδέσμῳ. σημαίνουσι δὲ αἱ προθέσεις ἐν τῇ συν-
θέσει ἢ τόπον ἢ χρόνον ἢ πλείονα ἔμφασιν. τόπον
μὲν ὡς προειρήκαμεν. χρόνον δὲ οἷον ἀναβάλλομαι.
ὑπερτίθεμαι. προέρχομαι. πλείω δὲ ἔμφασιν,
οἷον τρώγω. πλείονα γὰρ ἔμφασιν. οἷον δηλοῖ τὸ κατα-
τρώγω. οὐ τρώγω. πρόθεσις δὲ ἐν παραθέσει μετὰ εὐ-
θείας, ἢ μετὰ τῆς κλητικῆς, οὐδέποτε τάττε-
ται, συντάσσεται μέντοι ταῖς τρισὶ πλαγί-
αις. τῇ γενικῇ. τῇ δοτικῇ. τῇ αἰτιατικῇ,
τόνδε τὸν τρόπον ἐν πρόθεσις. μετὰ δοτικῆς συν-
τάσσεται, καὶ πρὸς γενικήν, οἷον ἐν οἴκῳ. εἰς
ἀγρῷ. σημαίνει δὲ τὴν ἔν τινι στάσιν, καὶ γε-
νικῇ δὲ συντάσσεται ἀττικῶς διὰ τὴν συμπά-
θειαν τῆς δοτικῆς. συμπαθεῖ γὰρ ἡ δοτικὴ πρὸς
τὴν γενικήν. οὐ μὴν τὸ ἀνάπαλιν. οἷον εἰς
ἀγροῦ. ἐν ἅδου. σπανίως δὲ ταῦτα, παρὰ τοῖς
ἀρχαίοις εὑρίσκεται. καὶ οὐ χρὴ τὸ σπάνιον εἰς
κοινότητα παραλαμβάνεσθαι, ἡ σύνταξις δὲ αὕ-

τῇ ἐλλειπτικῷ τρόπῳ γίνεται. ὥστε νοεῖσθαι ἐν τοῖς τοῦ ἀγροῦ, ἐν τοῖς τοῦ ἄλλου. ὅτι ἐν γειτόνων, ἐν παίδων. ἐν διδασκάλων. Ἡ εἰς πρόθεσις μετὰ αἰτιατικῆς συντάσσεται. οἷον εἰς ἐκκλησίαν, εἰς ἀγοράν. ἀττικῶς δὲ καὶ πρὸς γενικήν. ὡς φαμέν. εἰς διδασκάλου, εἰς ἄδου. σημαίνει δὲ τὴν εἰς τόπον σχέσιν. ὁμοίως καὶ αὕτη κατ᾽ ἔλλειψιν νοεῖται. ὥστε εἶναι εἰς τὴν τοῦ διδασκάλου καὶ εἰς τὴν τοῦ ἄδου. σημειωτέον δὲ ὅτι ἐπὶ μὲν ἀψύχων, τῇ εἰς προθέσει, χρώμεθα. ἐπὶ δὲ ἐμψύχων τῇ πρός. οἷον ἀπέρχομαι εἰς τὴν αὐλήν, πορεύομαι πρὸς τὸν διδάσκαλον. ὁ μέντοι ποιητὴς χρῆται ἑκατέρᾳ παρ᾽ ἀμφοτέρων. τῇ μὲν εἰς ἀντὶ τῆς πρός. ἐν τῇ ὀγδόῃ ῥαψῳδίᾳ. ἔνθα φησίν. αἶαντ᾽ αὖθ᾽ ἑτέρωθεν εὐκνήμιδες ἀχαιοὶ εἰς ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον κεχαρηότα νίκην. τῇ δὲ πρὸς ἀντὶ τῆς εἰς. ὡς ἐν τῇ δευτέρᾳ ῥαψῳδίᾳ ὅπου φησὶ περὶ τοῦ φάσματος τοῦ δράκοντος βωμοῦ ὑπαΐξας, πρός ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν εἰς τὴν πλάτανον. ἀλλ᾽ οὐ χρηστέον τῇ ποιητικῇ συνηθείᾳ. Ἐξ πρόθεσις εὐσώματος οὖσα, πρὸς γενικὴν συντάσσεται μόνην, ἅτε μήτηρ ὑπάρχουσα πασῶν τῶν πλαγίων. οἷον ἐξ οὐρανοῦ. ἐκ θαλάσσης. ἐπαγομένου μὲν συμφώνου εἰς κ τὸ ξ μεταβάλλουσα. ἐπιφερομένου δὲ φωνήεντος, ἀτρέπτως τὸ ξ φυλάττουσα. σημαίνει δὲ ἐν ταῖς συνηθείαις τὴν ἔξω σχέσιν καὶ ἔκλειψιν. οἷον ἔξοικος. ἔκβολος. ὁ ἔξω βεβλημένος, καὶ ἔξω

οἴκου δίαιταν. σὺν πρόθεσις πρὸς δοτικὴν μόνην συντάσσεται. οἷον σὺν ἀνθρώπῳ. σὺν παιδίῳ. σημαίνει δὲ ἐν ταῖς συνθέσεσι, τὴν μετά τινος συνάφειαν. οἷον συνέμπορος. συνέκδημος. σύντροφος. σύμπονος. σύνοικος. ὅθεν καὶ τὸ ξενός, ὃ δηλοῖ τὸ κοινῶς ἀπὸ τῆς σὺν φαμὲν γεγενῆσθαι. τοῦ σ τραπέντος εἰς ξ. καὶ γὰρ οἱ ἀττικοὶ αὐτὴν τὴν σὺν, ξὺν φασίν. Ἡ πρὸς, πρὸς γενικὴν, καὶ δοτικὴν, καὶ αἰτιατικὴν συντάσσεται. πρὸς γενικὴν μὲν, ἀντὶ τῆς ὑπὸ καὶ ἐκ παραλαμβανομένη. οἷον πρὸς τοῦ θεοῦ. ἤγουν ἐκ τοῦ θεοῦ. ἢ παρὰ τοῦ θεοῦ. πρὸς δοτικὴν δὲ ὅταν ληφθῇ, ἀντὶ τῆς παρὰ μόνης. οἷον πρὸς τοῖς ποσί. πρὸς αἰτιατικὴν δὲ καθόλου ἔφθημεν εἰπόντες λόγον. οἷον πρὸς τὸν ἀγαμέμνονα. λαμβάνεται δὲ ἀντὶ τοῦ μετὰ, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ κεῖται οὐχὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ πρὸς ἡμᾶς εἰσὶν ἀντὶ τοῦ μεθ᾽ ἡμῶν εἰσίν. ἀντὶ τοῦ μεθ᾽ ὑμῶν ἀναστρέφονται, καὶ ὡς ὁ κυριακὸς λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν. ἀντὶ τοῦ μετὰ τοῦ θεοῦ. ἢ σὺν τῷ θεῷ. σημαίνει δὲ ἐν ταῖς συνθέσεσι μάλιστα, τὴν πρός τι πρᾶγμα ἐγγύτητα. οἷον προσέδραμον. προσβολὴ προσδρομή. Πρὸ, πρὸς γενικὴν συντάσσεται μόνην δύο σημαίνουσα, τόπον ἢ χρόνον. τόπον μὲν, οἷον πρὸ τῆς θύρας, ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν τῆς θύρας. χρόνον δὲ οἷον πρὸ τοῦ περσικοῦ πολέμου, ὁ τρωϊκὸς, σημαίνει δὲ ἐν ταῖς συνθέσεσι, τὴν πρό τινος ὁρμὴν, ἢ στάσιν.

ἢ τὴν

ἢ τὴν εἰς τοὐμφανὲς πρόοδον. οἷον πρόδρομος, ὁ πρό τινος δραμών. πρόβολος, ὁ πρό τινος ἱστάμενος. προφανὴς ὁ προκείμενος εἰς φανέρωσιν. καὶ πρόδηλος ὁμοίως. σημαίνει δὲ τὸ ἔχειν τι μᾶλλον τῶν ἄλλων τῇ ἀξίᾳ. καὶ τὸ, προεῖναι κατὰ χρόνον. οἷον πρόεδρος. καὶ πρόγονος. προγενέστερος. ἐξ αὐτοῦ δὲ παρήχθη καὶ τὸ πρότερος. ἀνὰ πρόθεσις, πρὸς αἰτιατικὴν μόνην συντάσσεται. οἷον ἀνὰ τὴν ὁδὸν, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. ἀνὰ τὸ στρατόπεδον. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἐπὶ στρατοπέδου. καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν. κατὰ τὴν ὁδὸν, κατὰ τὸ στρατόπεδον. καὶ πάλιν ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν εἰς τὴν πόλιν, λέγομεν ἀνὰ τὴν πόλιν. σημαίνει δὲ ἐν ταῖς συνθέσεσι τὴν ἄνω κίνησιν. ἢ τὴν ὀπίσω κάμψιν. οἷον ἄνοδος ἀναγωγή. ἀνάληψις. ἀναδρομή. ἀνατρέχω. ὃ σημαίνει, τὴν ὀπίσω ἐπιστροφήν. κατὰ πρὸς γενικὴν καὶ αἰτιατικὴν τάττεται, οἷον κατὰ τῆς πόλεως, κατὰ τὴν πόλιν. κατὰ τῆς πόλεως μὲν λέγοντες κατηγορίαν, καὶ ἐναντιότητα δηλοῦμεν. κατὰ τὴν πόλιν δὲ, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἐν τῇ πόλει, ἢ ὅμοιον τῇ πόλει. σημαίνει δὲ ἐν ταῖς συνθέσεσι τὴν κάτω κίνησιν καὶ πλείονα ἔμφασιν. οἷον καταγωγή. καταδρομή. καταβολή. πλείονα δὲ ἔμφασιν, οἷον κατεσθίω. καταπίνω. διὰ πρόθεσις πρὸς γενικὴν καὶ αἰτιατικὴν συντάσσεται. οἷον διὰ τῆς πύλης ἦλθον. καὶ διὰ τῶν ἀποστόλων σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. πρὸς αἰτιατικὴν δὲ ὅταν

αἰτιολογοῦμεν. οἷον διὰ τὴν ἀγάπην ἐποίησα· ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἕνεκεν τῆς ἀγάπης. σημαίνει δὲ ἐν ταῖς συνθέσεσι, μερισμὸν καὶ πλείονα ἔμφασιν. μερισμὸν μὲν, ὡς φαμὲν διαστολὴν διαίρεσιν. διανεμῶ. πλείονα τὴν ἔμφασιν, οἷον διανίσταμαι. διεγείρομαι. Μετὰ πρὸς γενικὴν καὶ δοτικὴν καὶ αἰτιατικὴν συντάσσεται. πρὸς γενικὴν μὲν, οἷον μετὰ τοῦ φίλου. ἀντὶ τοῦ σὺν τῷ φίλῳ. πρὸς δοτικὴν δὲ, οἷον μετ' ἀνδράσιν. ἀντὶ τοῦ σὺν ἀνδράσιν. σύνταξις δὲ ποιητική ἐστιν αὕτη. πρὸς αἰτιατικὴν δὲ, οἷον μετὰ τὸν νῶε. ὁ ἀβραὰμ ὕστερος ὢν τοῦ νῶε. σημαίνει γὰρ χρόνον οὔπω τασσομένην. ἐν δὲ ταῖς συνθέσεσι δηλοῖ τὴν ἐκ τόπου εἰς τόπον κίνησιν. ἢ ὑστεροχρονείαν. οἷον μέτοικος. μετανάστης. μεταγενέστερος. Παρὰ πρόθεσις πρὸς γενικὴν καὶ δοτικὴν καὶ αἰτιατικὴν συντάσσεται. πρὸς γενικὴν μὲν, οἷον παρὰ θεοῦ. πρὸς δοτικὴν δὲ, οἷον παρὰ τῷ βασιλεῖ κάθηται. ἀντὶ τοῦ πλησίον τοῦ βασιλέως. πρὸς αἰτιατικὴν δὲ, οἷον παρὰ τὴν θάλασσαν ὥδευσε. τουτέστιν ἐγγὺς τῆς θαλάσσης. ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῶν ἐμψύχων τῇ δοτικῇ, ἐπὶ δὲ τῶν ἀψύχων, τῇ αἰτιατικῇ χρώμεθα. πολλάκις λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ ὑπὸ αἰτιατικῇ συντασσομένη ὡς ἐν τῷ ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ διὰ. οἷον οὐ παρὰ τὴν τοῦ θεοῦ βούλησιν ἐσκοτίσθησαν, ἀλλὰ παρὰ τὴν ἰδίαν κακὴν προαίρεσιν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐναντίον οἷον οὐδὲν παρὰ ὂν τοῦ

θεοῦ νόμον, ὁ δίκαιος διαπράττεται. τουτέστιν οὐδὲν ἐναντίον τοῦ νόμου ποιεῖ τοῦ θεοῦ. ἐν δὲ ταῖς συνθέσεσι δηλοῖ ἀπόκλισιν. οἷον παραδρομὴ παράβασις. παράβλεψις. Ἀντὶ πρὸς γενικὴν συντάσσεται. οἷον ἀντ᾽ ἐμοῦ. ἀντ᾽ ἐκείνου. σημαίνει δὲ ἐν ταῖς συνθέσεσι, πῆ μὲν τὸ ἴσον, πῆ δὲ τὸ ἐναντίον. οἷον ἀντίθεω. πολύφημον παρ᾽ ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἰσόθεον. ἀντίρροπον. ἀντίπαλος. ἀντίλογος, ὁ ἐναντίως παλαίων. καὶ λέγων. καὶ πάλιν ἀντίθεσιν σημαίνει ἐν τόποις, τὸ τοῦ θεοῦ ἐναντίον. ὡς φαμὲν δόγμα ἀντίθεον. Ἐπὶ πρόθεσις, πρὸς γενικὴν καὶ δοτικὴν καὶ αἰτιατικὴν συντάσσεται. οἷον ἐπὶ τῆς γῆς. ἐπὶ τῇ γῇ. ἐπὶ τὴν γῆν, τουτέστιν ἐπάνω τῆς γῆς. σημαίνει δὲ ἐν ταῖς συνθέσεσι, τὴν ἐπί τινος θέσιν, ἢ πλείονα ἔμφασιν. ἢ ἀκολουθίαν. οἷον ἐπίθεμα. τουτέστιν ἐπάνω τῆς γῆς. ἢ ἐπὶ ἄλλο. ἤτοι ἐπάνω ἄλλου τεθειμένον. πλείονα δὲ ἔμφασιν οἷον ἐπικρύπτω. ἀκολούθησιν δὲ, οἷον ἐπιφορά. ἐπαγωγή. Περὶ πρόθεσις, πρὸς γενικὴν καὶ δοτικὴν καὶ αἰτιατικὴν συντάσσεται. πρὸς γενικὴν μὲν, οἷον περὶ σωτηρίας. πρὸς δοτικὴν δὲ, περὶ τῷ θρόνῳ. ἔστι δὲ ποιητικὴ σύνταξις, ποτὲ μὲν δηλοῦσα τὴν ἐν πρόθεσιν ὡς ἐν τῇ πρώτῃ ῥαψῳδίᾳ φησὶν ὅμηρος. ἐρωήσει περὶ δουρί. ἀντὶ τοῦ ῥεύσει τῷ δόρατι. ποτὲ δὲ τῷ κύκλῳ. οἷον περὶ πύργῳ. τουτέστι κύκλῳ τοῦ πύργου. ὅπερ σημαίνει λεγόντων ἡμῶν περὶ τὸν πύργον. πρὸς αἰτιατικὴν

δὲ· οἷον ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ περὶ αὐτόν. σημαίνει δὲ ἐν ταῖς συνθέσεσι τὴν κυκλοτερῆ κίνησιν καὶ κράτησιν. οἷον περιφορά. περιδρομή. περιαγωγή. περιγραφή, περιδίνησις, περιστοίχησις. ἀμφὶ πρόθεσις, ὁμοιόσημός ἐστι τῇ περί, καὶ τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ἀμφότεραι σημασίαν καὶ σύνταξιν. συνηθεστέρα μέντοι ἐστὶν ἡ περί. Ἀπὸ πρὸς γενικὴν συντάσσεται μόνον, οἷον ἀπὸ σκόπου. ἀπὸ τόπου. σημαίνει δὲ ἐν ταῖς συνθέσεσι πλείονα ἔμφασιν. οἷον ἀπεργάζομαι. καὶ ἄρνησιν οἷον ἀπόφημι. καὶ ἀπολέγω. καὶ ἀπαυδῶ. καὶ ἀπαγορεύω. καὶ στέρησιν, οἷον ἀπέμαθον. ἀποδιδράσκω. ἀπόδρομος. ἀποκληρονόμος, ἄποικος, ἀπογάλακτος. δηλοῖ δὲ ἔτι καὶ τὴν πόρρω θέσιν. οἷον ἀπέχω. ὅπερ σημαίνει τὸ πόρρω ὑπάρχω. ἐξ αὐτῆς δὲ καὶ τὸ ἄπο καὶ τὸ ἄποθεν. καὶ ἀποτάτω, ἐπιρρήματα γεγόνασιν. δηλοῖ δὲ πάλιν ἀπό τινος εἴς τι ἀποκατάστασιν. οἷον ἀπέδωκα. ἀπήνεγκα. ἀπέλαβον. εἰ μὴ γάρ τι πρότερον ἐλήφθη, ἢ ἐδιώχθη, ἢ ἐδόθη, οὐκ ἂν ἐλέγετο ἀπέδωκα. ἀπήγαγον. ἀπέλαβον. Ὑπὸ πρόθεσις, πρὸς γενικὴν καὶ δοτικὴν καὶ αἰτιατικὴν συντάσσεται. οἷον ὑπὸ τῆς στέγης. ὑπὸ τῇ στέγῃ. ὑπὸ τὴν στέγην. τουτέστιν ὑποκάτω τῆς στέγης. λέγων δὲ Σωκράτης ὑπὸ τοῦ Σώφρονος ἐκπαιδεύεται, δηλῶ ὅτι, Σώφρων παιδεύει Σωκράτην. σημαίνει δὲ ἐν ταῖς συνθέσεσι μείωσιν. καὶ τὸ κεῖσθαί τι ὑπό τινι. καὶ τινὸς τινὶ κύπτει. καὶ λαθραίαν κίνησιν.

καὶ τὰ παραδείγματα. τοῦ μὲν πρώτου ὕφανσις, ὑφαίρεσις. τοῦ δὲ δευτέρου, ὑπόστασις. ὑφάπλωσις, καὶ ἐν ῥήμασιν οἷον ὑπόκειται, ὑπέστρωται. ὑποβέβληται. ὅθεν καὶ τὸ ὕστερος ἐκ τοῦ ὑπὸ παρῆχθαι φαμέν. οἷον ὑπότερος. καὶ ἐν συγκοπῇ τῆς πο συλλαβῆς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, γίνεται ὕστερος. τουτέστιν ὁ κατώτερος καὶ ἔσχατος. τοῦ δὲ τρίτου οἷον ὑπακοή. ὑποταγή. ὑπόκλωσις. ὑπόπτωσις. τοῦ δὲ τετάρτου, οἷον ὑπέλαβον. ὑπῆλθον. ὑπεσκέλισα. ὑπὲρ πρὸς γενικὴν καὶ αἰτιατικὴν συντάσσεται. οἷον ὑπὲρ τοῦ ἀνθρώπου. ὃ σημαίνει δύο. τὸ ἄνωθεν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ περὶ τοῦ ἀνθρώπου ἡνίκα συνηγορίαν ποιῶμεν, λέγομεν ὑπέρ τινος. ἡ γὰρ ὑπὲρ συνηγορικὴ κατὰ τοῦτό ἐστιν. ὁ γὰρ λέγων ὑπὲρ τοῦ πέτρου, συνηγορεῖ τῷ πέτρῳ. εὑρίσκεται δὲ καὶ λαμβανομένη ἀντὶ τῆς κατά. ὡς καὶ παρ' ὁμήρῳ. τὸ δ' ἐμὸν κῆρ, ἄχνυται ἐν θυμῷ. ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω. ἀντὶ τοῦ κατὰ σοῦ. δηλοῖ δὲ καὶ πολλάκις τὴν ἀντὶ πρόθεσιν. οἷον ὑπὲρ χριστοῦ παθόντος, ἀντὶ τοῦ χριστοῦ δηλοῖ. καὶ ὑπὲρ τοῦ φίλου κινδυνεύω. τὸ ἀντὶ τοῦ φίλου, κινδυνεύει σημαίνει. τὸ δ' αὐτὸ σημαίνει κατὰ αἰτιατικὴν σύνταξιν τὸ, ὑπὲρ ἄνθρωπον. τὸ ἄνωθεν τοῦ ἀνθρώπου. τὸ μέντοι ὑπὲρ ἀνθρώπου, ἀεί ποτε σημαίνει τὸ ὑπέρτερον τοῦ ἀνθρώπου. καὶ τὰ παραπλήσια τασσόμενα. δηλοῖ δὲ ἐν ταῖς συνθέσεσιν, ὑπεράσπισιν καὶ συνηγορίαν. οἷον ὑπέρμαχος. ὑπε-

ῥαπιστής. καὶ τὰ ὑπὲρ τὰ λεγόμενα ἀρνήσιν καὶ ὕψωσιν. οἷον ὑπέρθεος. ὑπερούσιος. ὑπεράγαθος. ἐπεὶ δὲ θεοῦ ταῦτα λέγεται. καὶ σημαίνουσιν αὐτὸν εἶναι ὑπὲρ πᾶν ὀνομαζόμενον ὄνομα οὐσίας τε καὶ ἀρετῆς σημαντικὸν ἐστί· αὐτῆς δὲ παρέχει καὶ τὸ ὑπέρτερος. Δεῖ δὲ καὶ περὶ τῆς τούτων ἀναστροφῆς διαλαβεῖν. ἵνα μὴ ἀτελὴς γένηται ὁ περὶ τῆς αὐτῆς συντάξεως λόγος. αἱ μὲν οὖν μονοσύλλαβοι προθέσεις ὅταν ἐν τέλει μόνον στίχων ὦσιν, ἀναστρέφονται καὶ ὀρθοτονοῦσι τὴν ὀξεῖαν τάσιν· ὅπως ἡ ἀναστροφὴ καταλαμβάνηται. οἷον οὐ μὲν μοι κακὸς κακὸς εἴδεται. οὐδὲ κακῶς ἐστί. καὶ πάλιν ἐλθὼν δ' ἀργυρότοξος ἀπόλλων, ἀρτέμιδι ξύν. τῶν δὲ δισυλλάβων, αἱ μὲν δίχρονοι, ἔν τε τοῖς πεζοῖς καὶ τοῖς ἐμμέτροις ἀναστρέφονται. πάρεξ τῆς διὰ καὶ τῆς ἀνά. ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῇ αἰτιατικῇ τοῦ ζεὺς ὀνόματος. τουτέστι τῇ δία. καὶ ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τὸ ἄνα λητοῦς υἱέ. αἱ δὲ τρίχρονοι, οὐκ ἀναστρέφονται. ἥτε ἀντὶ καὶ ἀμφί. ὅθεν οὐδὲ αἱ τὸ ι πλεονάζουσαι. οἷον κατὰ. παραί. ὑπείρ. ἅτε τρίχρονοι γενόμεναι, οὐκ ἀναστρέφονται. ἡ δὲ ἐν πρόθεσις ἐνὶ γενομένη δισυλλαβήσασα καὶ τριχρονήσασα, οὐκ ἀναστρέφεται. οἷον ἡ μετόρω ἐνὶ οἴκῳ. καὶ πάλιν ὧ ἐνὶ κούρῃ κοιμᾶται. ἔστι δ' ὅτε καὶ αὗται αἱ δισύλλαβοι διχρονοῦσαι, οὐκ ἀναστρέφονται. εἰ γὰρ μετὰ ξὺν πέσοιεν ὀνόματος καὶ ῥήματος, ἢ μετοχῆς πρὸς διάφορον σημασίαν. ἀναστρέ-

φονται ἢ οὐκ ἀναστρέφονται. οἷον ἰθάκην κατα-
κοιρανέουσιν. εἰ μὲν γὰρ τὴν κατὰ πρὸς τὴν ἰθάκην
συντάξειέ τις, ἵνα δηλώσῃ τὴν τῶν τοπικῶν σχέ-
σιν, κατὰ τὴν ἰθάκην ἀναστρέψεις τὴν πρόθεσιν. εἰ
δὲ πρὸς τὸ κοιρανέουσιν, ἵνα πλείονα δηλώσῃ ἔμ-
φασιν τῆς τῶν μνηστήρων ἐπικρατείας. ὅπερ καὶ
μᾶλλον δοκεῖ, ὀρθοτονήσει τὴν πρόθεσιν. τὸ αὐτὸ
καὶ ἐν τῷ εὗρε δὲ πατρόκλῳ περικείμενον. εἰ μὲν
γὰρ τὴν περὶ πρόθεσιν συντάξειέ τις περὶ τῷ πα-
τρόκλῳ, ἀφήσεται ὁ τόνος. εἰ δὲ μεταξὺ πέσοι δύο
ὀνομάτων ἡ πρόθεσις, τοῦ μὲν ἑνὸς, κυρίου ὄντος. τοῦ
δὲ ἑτέρου προσηγορικοῦ, ἢ ἐπιθετικοῦ ἐν πᾶσι
τούτοις ἀναστρέφειν δεῖ τὴν πρόθεσιν. ἵνα τῆς ὅλης
συντάξεως προηγήσηται. οἷον ποταμοῦ ἄπο σελ-
λήεντος. ξάνθῳ ἔπι δινήεντι. ἤγουν ἐπὶ τῷ δινήεν-
τι. κἂν μεταξὺ τῷ ξάνθῳ μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ.
ἤγουν ἐν τῇ κυδιανείρῃ μάχῃ. ὁμοίως κἂν μεταξὺ δύο
κυρίων ἢ δύο προσηγορικῶν πέσῃ, ἀναστρέφεται.
συνδέσμου παραλαμβανομένου μετὰ τὴν πρόθε-
σιν. οἷον νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων. ἀγαμέμνονος πέρι
καὶ ἀχιλλέως. ἵνα πάλιν ἀμφοτέρων προηγεῖ-
ται ἡ πρόθεσις. εἰ δὲ μὴ μεταξὺ πέσῃ ὑποταγῇ
δὲ τούτῳ οὗπερ ἔδει αὐτὴν προηγεῖσθαι μηδενὸς
ἑτέρου μέρους λόγου μεταξὺ ἐμπίπτοντος πάλιν ἀ-
ναστρέφεται. οἷον ᾧ ἔπι πόλλ' ἐμόγησα. τὸ γὰρ ἑξῆς
ἐστὶν ἐφ' ᾧ πολλὰ ἐμόγησα. δόσαν δέ μοι υἷες ἀχαι-
ῶν. ἰθάκῃ ἔνι κοιρανέων. ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ ἰθάκῃ. θε-

εῶν ἄπο μήδεα εἰδώς. ἤγουν ἀπὸ τῶν θεῶν μήδεα εἰ-
δώς. εἰ δὲ μεταξὺ τῆς τε προθέσεως καὶ τοῦ εἰρη-
μένου ῥήματος ἢ ὀνόματος, πρὸς ὃ τὴν σύνταξιν
ἔχει ἡ πρόθεσις, ἕτερον μέρος λόγου παρέσῃ, ὡς ἐπὶ
τούτῳ. τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης ὦρτο κρατερὸς Διομή-
δης. ἔστι γὰρ τὸ ἑξῆς. ἐπὶ τούτῳ δὲ ὁ Τυδείδης ὦρ-
το. οὐκ ἀναστρέφεται ἡ πρόθεσις. διὰ τὸ μεσσυλλα-
βῆσαι τὸν σύνδεσμον. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ, δ' ἦλθε
πτωχὸς πανδήμιος. εἰ μέν τοι ἐν τέλει στίχων εἴη,
ἢ ἁπλῶς ἐν τέλει νοήματος μεθ' ἣν τίθεται στιγμή,
ἀναστρέφεται πάντως. οἷόν ἐστι τὸ πάντων δ' ἔπτυ-
σε πολὺ κράτος. ἤγουν κατέπτυσε. ἀναστρέφομεν γὰρ
τὴν πρόθεσιν. καὶ ἂν μεσσυλλαβῆται τινα μόρια.
διὸ σημειοῦται τὴν παρὰ Πλάτωνι ἀνάγνωσιν.
ἀρετῆς δ' αὖ πέρι διότι ἀναστρέφεται ἡ πρόθε-
σις μεσσυλλαβοῦντος τοῦ δὲ συνδέσμου καὶ τοῦ αὖ.
τὸ γὰρ ἑξῆς. περὶ δὲ ἀρετῆς αὖ τοῦ. αἱ συναληλι-
γμέναι οὐκ ἀναστρέφονται. εἰ μὴ στιγμῆς ἐπιφέ-
ροιτο ἀνάπαυσις. ἢ κίνδυνον διὰ τὸ σημαινόμενον
λυμήνασθαι. οἷον τοῖσι παρ' εἰναέτεας. τὸ γὰρ ἑξῆς
τῆς ἑρμηνείας, παρὰ τοῖσι νῆας ἐπιστάοντο. οὐκ
ἀναστρέφονται οὖν διὰ τὴν συναλοιφήν. εἰ μέν τοι
τὸ ἄστυ κατ' αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆλα κακοί, φθεί-
ρουσι νομῆες, ἀναστρέφεται ἡ κατὰ διότι μετ' αὐ-
τὴν κεῖται στιγμή, καὶ ἐν τῷ στεῦτο δ' ἂρ ἡφαίστοιο
παροισάμην ὅπλα, ἀναστρέφεται. ἵνα ᾖ παρὰ
τοῦ ἡφαίστου οἴσειν. καὶ μὴ νομίζηται τοῦ ἡφαίστου
ὅπλα

ὅπλα παροίσομεν. παραλαμβάνονται δὲ πολλάκις αἱ δισύλλαβοι προθέσεις, διχρονοῦσαι καὶ βαρυνόμεναι, ἀντὶ ῥημάτων· οἷον ἔνι μὲν φιλότης, πάρα δ' ἀνὴρ ὃς καταθήσει. ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς τῶν προθέσεων συντάξεως, ὡς οἷόν τε ἦν, ἱκανῶς εἰρήσθω. καιρὸς δὲ λοιπὸν διεξελθεῖν περὶ τῆς τῶν ἐπιρρημάτων. τὰ δὲ ἐπιρρήματα πρὸς τὰ ῥήματα ἔχει τὴν σύνταξιν. ἀεὶ γὰρ αὐτῶν τὰ ῥήματα προηγοῦνται, ἢ ἐφέπονται· προσεχῶς, ἢ πορρωτέρω. ὥσπερ γὰρ τὰ ἐπίθετα ὀνόματα τῶν κυρίων τε καὶ προσηγορικῶν ἐστι κατηγορικὰ καὶ προκείμενα, οὕτω καὶ τὰ ἐπιρρήματα τῶν ῥημάτων ἐστὶ κατηγορικά, διὸ καὶ ἐπιρρήματα καλοῦνται. πολλάκις γὰρ μεταξὺ τοῦ τε ῥήματος καὶ τοῦ ἐπιρρήματος, καὶ ἕτερα ὕλη ὀνομάτων καὶ μετοχῶν καὶ τῶν ἄλλων μερῶν τοῦ λόγου ἐντίθενται, πρὸς τὸ ῥῆμα δὲ τοῦ ἐπιρρήματος τείνεται. ὅθεν καὶ Διονύσιος ὁ Θρᾷξ ὁριζόμενος τὸ ἐπίρρημά φησι κατὰ ῥήματος λεγόμενον, ἢ ἐπιλεγόμενον ῥήματι. τουτέστι προτασσόμενον ῥήματος, ἢ ἐπιτασσόμενον ῥήματι. οἷον καλῶς ἦλθες. ἦλθες καλῶς. σοφῶς ἔφης. ἔφης σοφῶς. πολλάκις δὲ συμπλέκοντες ἐπάλληλα ἐπιρρήματα ἑνὶ ῥήματι. ἔστιν ὅτε ἀρκούμεθα. οἷον εὐγενῶς, καὶ εὐσεβῶς καὶ τιμέω, καὶ θεαρέστως εἰργάσω. ὁ κανὼν δὲ τῆς συντάξεως οὗτος, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν τοῦ λόγου μορίων διήκει. ὀνόματα γὰρ καὶ μετοχὰς ἢ ἀντωνυμίας ἐπ' ἀλλήλων συντάσσοντες ἑνὶ χρώμεθα ῥήματι. οἷον ὁ οὐρανὸς, καὶ πᾶς τῶν ἀστέρων χο-

ρός. γῆ τε καὶ θάλασσα καὶ πᾶσα κτίσις, τὸν δημιουργὸν καὶ εὐεργέτην χριστὸν δοξολογεῖ, καὶ ἐπὶ τῶν μετοχῶν καὶ ἀντωνυμιῶν ὁμοίως. ἐπὶ μὲν μετοχῶν. οἷον ὁ πλάσας. ὁ φιλήσας. καὶ φωτίσας καὶ σώσας ἡμᾶς ἰησοῦς, τοῦ οἰκείου πλάσματος προνοεῖται, ἐπὶ δὲ ἀντωνυμιῶν. οἷον ἡμεῖς. ὑμεῖς καὶ κεῖνοι, τὸν θεὸν εὐσεβοῦμεν. τὰ ἐπιρρήματα ὡς ἔφθημεν εἰπόντες, πρὸς τὸ ῥῆμα τὴν σύνταξιν ἔχει. πλὴν τῶν κτητικῶν ἐπιρρημάτων, ἅτινα πρὸς τὴν κλητικὴν πτῶσιν τάττεται. ἔστι δὲ τὰ κλητικὰ ἐπιρρήματα πρὸς γενικὴν ἔχοντα τὴν σύνταξιν. οἷον φεῦ τῆς ἐμῆς ἀσθενείας. βαβαὶ τῆς εὐθείας αἰσχῆς καὶ μακροθυμίας. τὰ θετικὰ δὲ πρὸς δοτικὴν καὶ αἰτιατικὴν συντάσσεται. οἷον χρὴ πλέον ὑμῖν καὶ χρὴ πλέον ἡμᾶς. ἔσθ᾽ ὅτε καὶ χωρὶς ἐπιφορᾶς πτώσεως λεγόμενα ἀπολύτως. οἷον ἰστέον, ἀντὶ τοῦ δεῖ εἰδέναι. ὅσα γὰρ ῥηματικὰ ἔννοιαν ἔχουσιν, ὑποθήκης καὶ συμβουλῆς ἕνεκα τιθέμεθα. Τῶν δὲ χρονικῶν ἐπιρρημάτων, τὸ μὲν νῦν συντάσσεται πᾶσι τοῖς χρόνοις. πλὴν τοῦ ὑπερσυντελίκου. ἐνεστῶτι μὲν οἷον νῦν πειρᾶται. τάχα δ᾽ εἴψεται υἷας ἀχαιῶν. μέλλοντι δέ, οἷον νῦν αὖ τέχνῃ πειράσομαι αἴ κε τύχωμαι. παρακειμένῳ δέ, οἷον νῦν δὴ ἐξαπόλωλε σὺν ἀθήνῃ, καὶ παρατατικῷ συντάσσεται. οἷον νῦν ἐποίουν. ἀορίστῳ δέ, οἷον νῦν μὲν δὴ μενέλεως ἐνίκησε σὺν ἀθήνῃ. τὸ δὲ ἤδη. ὅτε χρονικὴν σημασίαν ἔχει, παρατατικῷ καὶ ὑπερσυντελίκῳ καὶ ἀορίστῳ μόνῳ συντάσσεται. ἤδη ἔγραφον.

ἔγραψεν. ἤδη ἐγεγράφειν. ἤδη ἔγραψα. τὴν αὐτὴν δὲ σύνταξιν τῷ ἤδη καὶ τὸ πάλαι ἔχει. τὸ δὲ ὅτε καὶ τότε, πᾶσι παρὲξ τοῦ παρακειμένου συντάσσεται. οἷον ὅτε νοῶ. ὅτε ἐνόουν. ὅτε ἐνενοήκειν. ὅτε ἐνόησα. ὅτε νοήσω. οὐ γὰρ λέγομεν ὅτε νενόηκα. τὸ αὖθις τῷ μέλλοντι χρόνῳ τάσσεται. οἷον αὖθις ποιήσω. αὖθις διδάξω. τῶν δὲ καιροῦ παραστατικῶν, τὸ μὲν σήμερον πᾶσι χρόνοις συντάσσεται χωρὶς τοῦ ὑπερσυντελίκου καὶ τοῦ μέλλοντος. τὸ δὲ αὔριον τῷ μέλλοντι. οἷον αὔριον ποιήσω. ποτὲ δὲ τῷ ἐνεστῶτι, ἡνίκα αὐτὸ ὡς ἐν βεβαίῳ τῷ μέλλοντι γενέσθαι δηλοῦν βουλόμεθα. οἷον αὔριον ὀρχοῦμαι. τὸ δὲ ἐχθὲς ὃ καὶ χθὲς μονοσυλλάβως λέγεται, τῷ παρατατικῷ καὶ ἀορίστῳ συντάσσεται. ἰστέον δὲ ὅτι ἐν μὲν τοῖς χρόνου δηλωτικοῖς ἐπιρρήμασιν, ἔστιν ὅτε ἀναφορικά. τὸ τῆμος καὶ τὸ τότε, ἐν δὲ τοῖς καιροῦ παραστατικοῖς, τὸ τόφρα. τέως. τηνίκα. ὅπερ κατὰ παραγωγὴν γίνεται, τηνικαῦτα. καὶ τὰ ἐπιρρήματα δὲ τοῦ χρόνου δηλωτικὰ τῶν καιροῦ, παραστατικῶν διενήνοχε. καθόλου καθολικώτερός τε καὶ περιεκτικώτερος τοῦ καιροῦ καθέστηκεν ὁ χρόνος, περιέχει γὰρ ὁ χρόνος τὸν καιρόν. ὁ δὲ καιρὸς τὸν χρόνον οὐ περιέχει. εἴποι γὰρ ἄν τις τὸν καιρὸν χρόνον. οὐ μὴν δὲ τὸν χρόνον καιρόν. ἀναφορικὰ δὲ καλεῖται, ἐπειδὴ τὸν νοῦν τοῦ ἀκροατοῦ ἀναφέρουσιν ἐπὶ τὸν καιρόν. ἀπὸ τοῦ λαλοῦντος ὁριζόμενα καθ' ὃν ἔλεγε χρόνον. ἐνεστῶτα. ἢ παρῳχηκότα ἢ

μέλλοντα. ἀποβάλλονται δὲ τὸ κατ᾽ ἀρχὴν τ. τὰ ἑαυτῶν ἀνταποδοτικὰ κατασκευάζουσι. ὥσπερ καὶ τὰ ἐν τοῖς ὀνόμασιν ἀναφορικά. ὃν γὰρ τρόπον ἐκ τοῦ τοῖος, τόσος, τηλίκος γίνεται. οἷος. ὅσος. ἡλίκος. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἐκ τοῦ τῆμος. τότε. τέως. τηνίκα. τόφρα. γίνεται ἦμος. ὅτε. ἕως. ἡνίκα. ὄφρα. ὅπερ συμπίπτει τῷ αἰτιατικῷ συνδέσμῳ. λέγω δὲ τῷ ὁμωνύμῳ αὐτοῦ ὄφρα. εἰσὶ μέντοι ποιητικὰ, τὸ τῆμος. καὶ ἦμος. ὁμοιόσημα, τῷ τότε καὶ ὅτε. τηνίκα τε καὶ ἡνίκα. προηγοῦνται δὲ κατὰ τὴν τοῦ λόγου σύνταξιν ἀλλήλων καὶ ἐφέπονται, καθ᾽ ὁμοιότητα τῶν ἀναφορικῶν ὀνομάτων. κατὰ πᾶσαν ἔγκλισίν τε καὶ διάθεσιν. οἷον ἦμος δ᾽ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς. καὶ τότ᾽ ἔπειτ᾽ ἀνάγοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν ἀχαιῶν. ἦμος δ᾽ ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε. δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός. καὶ τὰ ἄλλα τὴν αὐτὴν ἔχουσι σύνταξιν. οἷον τόφρα δ᾽ ἐπὶ τρώεσσι τίθει κράτος. ὄφρα ἂν ἀχαιοὶ υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσί τε οἱ τιμήν. παρατίθενται δὲ πολλάκις ἕκαστον τούτων, ἐν τῇ συντακτικῇ τοῦ λόγου κατασκευῇ. χωρὶς τῆς τοῦ ἑτέρου ἀνταποδόσεως ῥημάτων. δηλαδὴ προστασσομένων, ἢ ἐπαγομένων, χρονικὴν ὁριζόντων σημασίαν. οἷον ἕως ταῦθ᾽ ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν. ἕλκετο δ᾽ ἐκ κουλεοῖο μέγα ξίφος. ἦλθε δ᾽ ἀθήνη οὐρανόθεν. πρὸ γὰρ ἧκε θεὰ λευκώλενος ἥρη. καὶ ἵνα σοι παρὰ τῆς θείας γραφῆς τὴν τοιαύτην παραστήσω σύνταξιν. ἀκου

στέον. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ἡμῶν εἰμὶ πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. ἀμήν. καὶ ἐν τοῖς ψαλμοῖς. ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη. καὶ πλῆθος εἰρήνης, ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ, ἡ σελήνη. τοῦτο δὲ τὸ ἕως, ἰσοδυναμεῖ τὸ μέχρι καὶ ἄχρι. καὶ τὴν αὐτὴν σύνταξιν ἔχουσι. τὰ δὲ μεσότητος ἐπιῤῥήματα διαφόρους ἔχουσι καὶ ἀπείρους σημασίας. ὅθεν οὐκ ἀπὸ τοῦ σημαινομένου τὴν κλῆσιν ἔλαχεν. ἀλλ' ἀπὸ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν τριγενῶν ὀνομάτων ἐξ ὧν γίνονται. τῆς μέσης οὔσης τῶν τριῶν γενῶν. οἷον τῶν καλῶν. ἐν δ' ἑκάστου γὰρ γένους, ἡ γενικὴ λέγεται αὕτη. ὅθεν οὖν καὶ τὴν ὀνομασίαν. καὶ τὸ σημαινόμενον. καὶ τὴν γραφήν. καὶ τὸν τόνον ἀπηνέγκατο. παντοίοις ῥήμασι τασσόμενον. οἷον εὐσεβῶς ζῇ. ἀπαύστως. φοβεῖσθαι τὸν θεὸν χρή. ἁγίως πολιτεύου. δαψιλῶς ἐμφορηθείην τῶν ἐν θεοῦ ἐφέσεως. ἐὰν ἐμπόνως ἀναγνῶ, ὠφεληθήσομαι. καὶ ἀπὸ μετοχῶν ὁμοίως γίνεται, οἷον θαῤῥούντως φειδομένως. τοῖς δὲ ποιότητος ἐπιῤῥήμασι χρώμεθα, ἡνίκα ἂν θέλοιμεν ποιάν τινα κίνησιν, ἢ σχῆμα, ἢ ἄλλο τι ποιὸν πρᾶγμα δηλοῦν, οἷον βομβυληδὸν αἱ μέλισσαι πέτονται. σημαίνει δὲ τὸ ὁμοῦ. ἰλαδὸν οἱ στρατιῶται πορεύονται. κρουνηδὸν ὁ διδάσκαλος διαλέγεται. παντοίοις δὲ καὶ ταῦτα συντάσσονται ῥήμασιν. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ σημαίνοντα ποσότητα, πάσῃ συμπλέκεται ῥηματικῇ σημασίᾳ. διαφέρει δὲ τὰ τῆς ποσότητος

ἐπιρρήματα τοῦ ἀριθμοῦ δηλωτικῶν, ὅτι τὰ μὲν τῆς ποσότητος, ἀόριστον ποσὸν σημαίνουσιν. οἷον πολλάκις. πλεονάκις. ὀλιγάκις. εἰ γὰρ καὶ τὸ πολλάκις πολύ τι δηλοῖ, καὶ τὸ ὀλιγάκις ὀλίγον, ἀλλ' οὖν, ἀόριστα. τὰ δὲ ἀριθμοῦ σημαντικὰ, οὐχ οὕτως ἀλλ' ὡρισμένου ποσοῦ ἐμφαίνουσιν. οἷον δίς. τρίς. τετράκις. δεκάκις. εἰκοσάκις. ἑκατοντάκις. χιλιάκις. μυριάκις. τοῦτο μέντοι τὸ μυριάκις, ἔστιν ὅτε καὶ ἀορίστως παραλαμβάνεται. ὡς καὶ τὸ ὄνομα ὅθεν παρῆκται. ὡς τὸ ἣ μυρί' ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν. οὐχ ὅτι μυρία καὶ ἐπεπόνθασιν ὡρισμένως ὁ ποιητὴς, εἴρηκε τοῦτο. ἀλλὰ πλῆθος ἐμφαινόμενος, ἄπειρον καὶ ἀόριστον. πλὴν ὡς δὲ καὶ ὁ τόνος, διάφορον σημασίαν τῆς λέξεως ταύτης διαστέλλει. ὅτι μὲν γὰρ τὸ μύρια προπαροξύνεται, δέκα χιλιάδων ἀριθμὸν ὡρισμένον δηλοῖ. ὅτε δὲ παροξύνεται, ἀόριστον δηλοῖ τὴν ποσότητα. τὰ δὲ εὐχῆς σημαντικὰ, τοῖς εὐκτικοῖς μόνοις συντάσσονται ῥήμασιν. οἷον αἴθ' ὅσον ἥττων εἰμὶ, τόσσον σεῖο φέρτερος εἴην. εἰ δὲ προσλάβοι τὸ ὄφελον. ἤ τι τῶν ἀπ' αὐτοῦ δι' ὅλων τῶν προσώπων καὶ ἀριθμῶν. τότε ἡ τοῦ λόγου σύνταξις μετὰ ἀπαρεμφάτου συντάσσεται. οἷον αἴθ' ὄφελες ἄγονός τ' ἔμμεναι. ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι. Τὰ δὲ τῆς ἀρνήσεως ἢ ἀποφάσεως ἐπιρρήματα, τοῖς ὁριστικοῖς ῥήμασι μόνοις συντάσσονται. τὰ δὲ τῆς ἀπαγορεύσεως, προστακτικοῖς. ἐπειδὴ οὐδαμῶς δεῖ προϋποκεῖσθαί τι τῆς ἀποφάσεως. πρώτη δὲ ἡ

ὁριστικὴ

ὁριστικὴ ἔγκλισις, καὶ οὐδὲν αὐτῇ πρόκειται. οὐ γὰρ ἡ ἀπόφασις προϋποκειμένου ἐστὶν ἀπόφασις. οἷον οὐ ποιῶ. οὐχὶ τρέχω. οὐ δῆτα φθονῶ, καὶ οὕτω δι' ὅλων τῶν προσώπων καὶ χρόνων καὶ ἀριθμῶν. Εἰδέναι χρὴ ὡς ἡνίκα δέοι συντάσσειν τὸ οὐ. ἀρνητικὸν ἐπὶ ῥήμασι λέξεσιν ἀρχομέναις ἀπὸ φωνήεντος, εἰ μὲν τὸ κατὰ ἀρχὴν φωνῆεν ψιλούμενον ᾖ, πλεονάζει τὸ κ̄ μεσογραφούμενον. οἷον οὐκ ἔρχομαι. οὐκ ἐπορεύθης. οὐκ ἔστιν οὐκ ἐμόν. εἰ δὲ τὸ κατ' ἀρχὴν φωνῆεν δασυνόμενον ᾖ. πλεονάζει τὸ χ̄. οἷον οὐχ ἕλκεται. οὐχ ὁρᾷς. οὐχ ἡμεῖς ὅθεν οὔτε δεῖ ἐπιτιθέναι ἀπόστροφον, οὔτε γάρ ἐστιν ὥς τινες δοκοῦσιν ἀπὸ τῆς οὐχὶ ἀποφάσεως. τὸ γὰρ οὐχὶ ἐπ' αὐτοῦ, οὐδέποτε ἀποβάλλει. οὔτε μὴν τὸ οὐ τρέπει εἰς τὸ ἀντίστοιχον τὸ κ̄. καθὰ φησὶν ἡρωδιανός. Τὰ δὲ τῆς καταθέσεως ναιχί. ναίχι. προηγουμένης ἐρωτήσεως, ἀποδίδονται μετὰ τοῦ ῥήματος δι' οὗ γέγονε τὸ ἐρώτημα. πολλάκις δὲ καὶ χωρὶς τοῦ ῥήματος, πάντως ἀπὸ κοινοῦ λαμβανομένου τοῦ ἐρωτηθέντος. ἡ δὲ ἐρώτησις δι' ὁριστικῶν ῥημάτων προβάλλεται. οἷον ἔρχῃ. ἀποκρινόμενος δέ φημι ναὶ ἔρχομαι. μετὰ τοῦ ῥήματος. τῆς προηγουμένης ἐρωτήσεως. εἰ δὲ καὶ εἴπω μόνον ναὶ, τελείως ἐστὶν ἀπόκρισις. ἀπὸ κοινοῦ λαμβανομένου τοῦ ἔρχομαι ῥήματος. εἰ δὲ τὰ τῆς συγκαταθέσεως ῥήματα συντάσσονται ῥήμασιν εὐκτικοῖς, ἢ προστακτικοῖς, ἀντὶ τῶν εὐκτικῶν παραλαμβάνονται. οἷον ναὶ δὴ

ἴδοιμι τὰ ἀγαθὰ ἱερουσαλήμ. καὶ ναὶ κύριε σῶσον τὸν λαόν σου. τὰ δὲ προστακτικὰ πρὸς τὸ θεῖον ἢ ἀπὸ ἐλαττόνων πρὸς μείζονας λεγόμενα, τάξιν εὐχῆς καὶ δεήσεως ἀποτελεῖ. κυρίως γὰρ ἡ πρόσταξις πρὸς τοὺς ἥττονας καὶ ὑποχειρίους ἐστὶν ἀπότασις. ἀλλ' οὐ πρὸς μείζονας. οὐδὲ ὁμοτίμους. Τὰ δὲ ἀπαγορευτικὰ, προστακτικοῖς συντάσσεται. ἐπεὶ δὴ ἡ ἀπαγόρευσις. προϋποσημαινομένων τινῶν ἔχει ἄρνησιν. προϋπάρχειν δὲ τῆς προστακτικῆς ἐγκλίσεως, ἄλλαι ἐγκλίσεις. οἷον μὴ γράφε μὴ δῆτα λέγε. μηδαμῶς ποίει, μὴ τύπτε. εἰ δέ που ῥῆμα εὑρεθῇ τὸ μὴ, ἀπαγορευτικὸν τοῖς ὁριστικοῖς συντασσόμενον, ἀντὶ τοῦ ἀποφατικοῦ προσείληπται. οἷον μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα σημαίνει ἀντὶ τοῦ οὐ δι' ἐμέ. Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ τῆς ἀπαγορεύσεως ἐπιρρήματα, τοῖς δευτέροις προσώποις τῶν προστακτικῶν ἀορίστων ἐνεργητικῶν τε καὶ παθητικῶν καὶ μέσων, οὐ συντάσσονται. οὐ γὰρ φαμὲν μὴ τύψον. οὐδὲ μὴ τύφθητι. μὴ τύπηθι. οὔτε μὴ τύψαι. μὴ τυποῦ. ἀλλὰ καθὼς τοῖς αἰτιολογικοῖς συνδέσμοις. ἵνα. ὅπως. ἐὰν, ὑποτάσσονται οἱ ἀόριστοι τῶν ὑποτακτικῶν, οὕτω κατὰ μόνον τὸ δεύτερον, ἑαυτῶν πρόσωπον ἔν τε τοῖς ἑνικοῖς καὶ δυϊκοῖς καὶ πληθυντικοῖς, ὑποτάσσονται τοῖς ἀπαγορευτικοῖς ἐπιρρήμασιν. οἷον ἑνικοῖς μὲν μὴ τύψῃς. μὴ τύπῃς. μὴ τυφθῇς. μὴ τύψῃ. μὴ τύπῃ. δυϊκοῖς δὲ μὴ τύψητον. μὴ τύπητον, καὶ ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν διαθέσεων ὁμοίως. πληθυντικοῖς δὲ, μὴ τύψητε. μὴ τύπητε.

μὴ τύπτητε. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως. μὴ τυφθῆτε. μὴ τυπῆτε. τοῖς μέντοι τρίτοις προσώποις προστακτικοῖς, τούτων φημὶ δὴ πάντων τῶν ἀορίστων, συντάσσεται. οἷον μή με καταποντισάτω. καταιγὶς ὕδατος. μηδὲ καταπιέτω με βυθὸς, καὶ ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν, οἷον μὴ γενηθήτω. εἰ δέ που εὑρεθῇ ἐμποιοῦντα ῥηματικὴν ὑπόταξιν ὡς καὶ ἐν τοῖς δευτέροις προσώποις, καταχρηστικῶς ποιοῦσι. ἀλλ' οὐ κυρίως. οἷον καὶ χεὶρ ἁμαρτωλοῦ μὴ σαλεύσῃ με. ἀντὶ τοῦ μὴ σαλευσάτω με. Τοῦτο δὲ εἰδέναι ὅτι καὶ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς τὸ μὴ παρατίθεται τοῖς ἀποφατικοῖς μηδὲν περισσότερον δηλοῦν τῆς ἀποφάσεως. οἷον τοῖς μὴ οὐχὶ θεῖα εἰδόσιν. οὐ δεῖ πιστεύειν, καίτοι τὸ οὐ ἀρνητικὸν προστασσόμενον τοῦ μὴ ἐν τοῖς ἀορίστοις, ὑποτακτικήν τε ἅμα καὶ ἀποφαντικὴν δηλοῖ σύνταξιν. οἷον οὐ μὴ ἐκβάλλω. οὐ μὴ διψήσῃ. ὁπότε οὖν τῷ τῶν συνδέσμων συνταγῇ, τὴν ἑαυτοῦ βαρεῖαν διεγείρει καὶ ἐγκλιτικῶς ἀναγινώσκεται. οἷον οὔκουν αἰτιαστέον τὴν παίδευσιν. εἰ δὲ περισπωμένως λέγοιτο. οὐκοῦν, ἰσοδυνάμου ἔσται τοῖς συλλογιστικοῖς τοίνυν καὶ τοιγαροῦν συνδέσμοις. ἰστέον δὲ ὅτι τὰ ἀποφατικὰ καὶ ἀπαγορευτικὰ καὶ συγκαταθετικὰ, προτάσσεως τῶν ῥημάτων θέλουσιν. οἷον οὐ λέγω. ναὶ λέγω. μὴ λέγε. εἰ δέ που εὑρεθῶσιν ὑποτεταγμένα ῥήμασιν ἀναστροφῆς προσώποις. εἰσὶν ὑποτεταγμένα. οἷον πάντες μὲν κοιμηθησόμεθα οὔ. ἀντὶ τοῦ πάντες, οὐ κοιμηθησόμεθα. Τὰ δὲ τῆς παραβολῆς καὶ

τῆς ὁμοιώσεως ἐπιρρήματα. τουτέστιν ὡς· ὥσπερ· ἠΰτε· ὅπερ ἐστὶ ποιητικόν. καθὰ καθάπερ ἔχουσιν αὐταποδοτικὰ δύο, τὸ ὡς ἐξευγμένον καὶ τὸ οὕτως· ἀλλήλων δὲ διαφόρως ἡρμοῦται καὶ ἕπονται. τὰ μὲν ἐν ταῖς προτέραις συντάξεσιν ἀρχόμενα. τὰ δὲ ἐν ταῖς δευτέραις. οἷον ὥσπερ ἑωσφόρος ἐν ἄστροισι διαλάμπει. οὕτως ὁ σπουδαῖος ἐν ἀνδράσι διαλάμπει. καὶ ἀνάπαλιν. οὕτως ὁ σπουδαῖος ἐν ἀνδράσι διαπρέπει ὥσπερ ὁ ἑωσφόρος ἐν ἄστροισι διαλάμπει, καὶ χωρὶς τῆς πρὸς ἄλληλα αὐταποδόσεως, πολλάκις παραλαμβάνεται κατὰ τὴν τοῦ λόγου σύνταξιν. οἷον ὥσπερ τε οἱ παῖδες νεαροὶ χῆραι τε γυναῖκες ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἶκονδε νέεσθαι. συντασσόμενα δὲ καὶ ταῦτα τοῖς ὁμοίωσιν ἢ παραβολὴν παραλαμβανομένοις τοῦ λόγου μέρεσιν, ἀρνητικὰ γίνονται. οἷον ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας ἠΰτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων. εἰ δέ που ὑποτακτικῶς συντάσσοιτο κατὰ τὸν τῆς ἀναστροφῆς τρόπον συντάσσονται. οἱ μὲν Τρῶες κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν ὄρνιθες ὥς, ἀντὶ τοῦ τοῦ ὡς ὄρνιθες. Τὰ δὲ εἰκασμοῦ δηλωτικὰ τοῖς ὁριστικοῖς πᾶσιν ἁπλῶς συντάσσονται. τοῖς εὐκτικοῖς δὲ ἢ ὑποτακτικοῖς συντασσόμενα, προσλαμβάνουσι τὸν ἂν σύνδεσμον. οἷον ἴσως ἂν ἔλθοιμι. ἴσως ἂν ἔλθω. εἰ δὲ χωρὶς τοῦ ἂν συνδέσμου συντάσσεται. κατ' ἐλλειπτικὸν τρόπον ἡ σύνταξις ἔσται. τοῖς μέντοι προστακτικοῖς οὐ συντάσσονται παντάπασιν.

οὐδεὶς γὰρ ὁρᾷ τάχα γράφει. οὐ δὲ τυχὸν λέγει. Τὰ δὲ τῆς τάξεως ἐπιρρήματα, τοῖς τε πτωτικοῖς συντάσσονται πρὸς γενικὴν πτῶσιν. οἷον χωρὶς τοῦδε· καὶ τοῖς ῥήμασι πάλιν χωρὶς κάθηνται· ἐφεξῆς βαδίζουσιν. ἔστι δὲ τῷ χωρὶς ὁμοιόσημα, τὰ δίχα· τὸ ἄτερ· καὶ ἄτερθεν ποιητικόν. τὸ ἄνευ ἐξ οὗ καὶ ἄνευθεν ποιητικὸν καὶ αὐτὸ πάλιν ὄν. καὶ πάρεξ γεγονὸς ἐκ τῆς παρὰ προθέσεως, τὴν αὐτὴν ἔχουσι σύνταξιν, ἅπαντα ταῦτα τάξιν καὶ χωρισμὸν δηλοῦντα. Τὰ δὲ τῆς ἀθροίσεως πᾶσι συντάσσεται τοῖς ῥήμασι προλεγόμενά τε καὶ ἐπιλεγόμενα. οἷον ἅμα πέτανται, πέτανται ἅμα. Εἰδέναι χρὴ ὅτι διαφέρει τὸ ἅμα τοῦ ὁμοῦ. τὸ μὲν γὰρ ἅμα χρονικὴν δηλοῖ συνάφειαν καὶ συνέλευσιν, τὸ δὲ ὁμοῦ τοπικήν. οἷον ἅμα ἐγεννήθησαν, καὶ ἅμα ἐτράφησαν. ὁμοῦ οἰκοῦσιν. ὁμοῦ κάθηνται. τὸ ἄμυδις δὲ, ποιητικὸν ὂν, ὁμοιόσημον τῷ ὁμοῦ. Τὰ δὲ παρακελευστικὰ πρὸς τὰ προστακτικὰ συντάσσονται ῥήματα, καὶ πρὸς κλητικὴν πτῶσιν. οἷον δεῦρο πάροιθ' ἐλθοῦσα φίλον τέκος ἵζευ ἐμοί, καὶ πάλιν εἰ δ' ἄγε μὴν πείρησαι ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε. πολλάκις δὲ καὶ πρὸς τὰ ὑποτακτικὰ συντάσσονται, κατ' ἔλλειψιν τῶν αἰτιολογικῶν συνδέσμων. οἷον δεῦτε ποιήσωμεν. ἄγε εἴπωμεν. ἀντὶ τοῦ δεῦτε ἵνα ποιήσωμεν, καὶ ἄγε ἵνα εἴπωμεν. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἄγε καὶ τὸ φέρε. κατ' ἐπέκτασιν τοῦ τε. οἷον ἄγετε φέρετε, ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ. ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω. πειθώμεθα πάντες. Τὰ δὲ τῆς συγκεί-

σεως ἐπιῤῥήματα, πρὸς γενικὴν πτῶσιν τάσσεται
καὶ ῥηματικὴν σύνταξιν ἀπαρτίζουσιν, οἷον ὁ αἴας
μᾶλλον τοῦ ἰδομενέως ἔδραμεν. ὁ σαρπηδὼν, ἧττον τοῦ
τληπολέμου, τέτρωται, καὶ μετ᾽ εὐθείας τάσσεται με-
σοσυλλαβουμένου τοῦ ἢ συνδέσμου. οἷον οὗτος μᾶλλον
ἢ ἐκεῖνος τρέχει. οὗτος στέργει μᾶλλον ἢ ὁ πατήρ. οὗτος
ἧττον ἢ ἐκεῖνος φιλοσοφεῖ. τηρεῖται δὲ αὕτη ἡ σύν-
ταξις, καὶ ἐν τοῖς συγκριτικοῖς ὀνόμασιν. οἷον ὁ διο-
μήδης κρείσσων ὑπάρχει, ἢ ὁ σθένελος. Ἰστέον δὲ
ὅτι τὰ οὐδέτερα τῶν ἐπιθέτων ὀνομάτων, καθ᾽ ἑνικὴν
εὐθεῖαν. πῆ μὲν εἰσὶ πραγμάτων σημαντικά. οἷον
τὸ σοφὸν τοῦ πέτρου. ἀντὶ τοῦ ἡ σοφία τοῦ πέτρου. τὸ
καρτερικὸν τοῦ παύλου. ἀντὶ τοῦ ἡ καρτερία τοῦ
παύλου. τὸ ἀγαθὸν τοῦ ἰωάννου. ἀντὶ τοῦ ἡ ἀγαθό-
της τοῦ ἰωάννου καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦδε. ἀντὶ τοῦ ἡ ἀσθέ-
νεια τοῦδε, καὶ ἡ εὐσέβεια τοῦδε. πῆ δὲ ὡς ἐπίθετα
ψόγον, ἢ ἔπαινον δηλοῦντα, ἀντὶ κυρίων ἢ προ-
σηγορικῶν τίθενται. οἷον εὐγενὲς παιδίον. τὸ κα-
λὸν γύναιον. τὸ βραδὺ ἱππάριον. ποτὲ δὲ ἀντὶ ἐ-
πιῤῥημάτων λαμβάνονται. οἷον ὀξὺ γράφεις. ἀντὶ
τοῦ ὀξέως γράφεις. καλὸν ποιεῖς. ἀντὶ τοῦ καλῶς
ποιεῖς. ἀληθὲς λέγεις. ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς λέγεις.
Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἀληθὲς προπαροξυνόμενον μὲν ἐ-
πιῤῥηματικὴν σύνταξιν σημαίνει. οἷον ἀληθὲς εἴστη-
κεν. ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς. ὀξυνόμενον δὲ, ὀνοματικὴν
σύνταξιν δηλοῖ. οἷον ἀληθὲς ἐξέφηνεν. ἀντὶ τοῦ τὴν
ἀλήθειαν, καὶ κατὰ τὴν πληθυντικὴν δὲ εὐθεῖαν, ἢ

τὴν αὐτήν. σημαίνει ἐπιθετικὴν ἔννοιαν. οἷον τὰ
καλὰ ἔργα. τὰ σοφὰ ῥήματα. ἢ ἐπιρρηματικήν,
οἷον καλὰ ἐβουλεύσω. ἀντὶ τοῦ καλῶς ἐβουλεύσω.
ὁμοίως οὖν καὶ τῶν συγκριτικῶν καὶ ὑπερθετι-
κῶν ὀνομάτων, ἐπιρρήματα γίνονται. ἐκ μὲν τῶν
συγκριτικῶν, γίνεται τὰ ἐπιρρήματα, ἀπὸ ἑνικῶν
οὐδετέρων. οἷον ταχύτερον. σοφώτερον. τάχιον βέλ
τιον. ἀπολύτως τε παντοίοις συντάσσονται ῥήμα-
σιν. οἷον ταχύτερον ἐλθέ. ἄμεινον φρόνει. βέλτιον
μάθοιμι. ταχύτερον ἐλθέ, καὶ πράττε, καὶ πρὸς ἑκά-
τερον πρόσωπον λαμβάνεται μετὰ γενικῆς πτώ-
σεως. τὰ μὲν συγκριτικὰ, μετὰ ἑνικοῦ τε καὶ πλη-
θυντικοῦ. οἷον ἰωάννης ἔδραμε τάχιον τοῦ πέτρου.
καὶ σοφώτερον πάντων ἀνθρώπων ἐλάλησεν. τὰ δὲ
ὑπερθετικὰ, μετὰ πληθυντικῆς πτώσεως μό-
νον. οἷον ὑψηλότατος τῶν ἄλλων εἶπε. Τῶν δὲ
ἐρωτήσεως ἐπιρρημάτων, τὸ μὲν πόθεν καὶ πότε, ἐρω-
τούμενα μὲν ὀξύνονται. ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐγκλίνονται.
κατὰ τοὺς ὀφείλοντας τόπους τῶν ἐγκλινομένων.
ὀξύνονται μὲν, ἔνθα μὴ δεῖ ἐγκλίνεσθαι. οἷον ἐχάρη
ποτέ. ἐφάνη ποθέν. ἐγκλίνονται δὲ ὅπου δεῖ. οἷον ἦλ-
θέ ποθεν σοφός ποτε. τίς ποθεν. πέφηνέ ποθεν. ἡνί-
κα μέντοι κατ' ἐρώτησιν λέγεται, παροξύνονται,
καὶ ἐν ταῖς συντάξεσι τῶν λόγων ἄρχονται. οἷον πόθεν
πορεύῃ. πότε ἦλθες. εἰ δέ ποτε τοῖς ῥήμασιν ἐπιφέ-
ροιντο, ὑπερβατικῷ ἢ ἀναστροφῆς τρόπῳ συνετά-
γησαν. οἷον ἔρχῃ πότε. ὑπάγεις πόθεν. καὶ μετὰ

πλείονας λέξεις, οἷον ἐπεδήμησεν ὁ κάλλιστος ἐκεῖνος ἀνήρ. πότε. τὸ δὲ πῶς καὶ τὸ πού. ἐρωτηματικῶς λεγόμενα περισπῶνται. καὶ τὴν αὐτὴν ἔχουσι σύνταξιν. προσδεχόμενα τῶν λόγων. καὶ πάλιν ῥοπικῶς ἐπαγόμενα. οἷον πῶς ἔχεις. ποῦ διατρίβεις. καὶ ἐν ὑπερβατῷ ἔσται δὲ τοῦτο πῶς. ἀόριστα δὲ συντασσόμενα ἃς μετὰ τὰς ἀρχὰς παρατίθενται. καὶ ἐγκλίνονται κατὰ τοὺς ἐγκλιτικοὺς κανόνας. οἷον ἐδίδαξέ πως. ἐγένετό που. ὅτε δὲ κατ' ἐναντίαν ἀπόκρισιν ἀποδοθῶσι, τὸ ω προσδέχεται κατὰ ἀναδιπλασιασμόν τε καὶ πλεονασμὸν ἐν ταῖς ἀρχαῖς· ὁμοίως τοῖς ἀορίστοις ὀνόμασιν καὶ προσλαμβάνουσιν ἐν παρενθέσει τὸν οὖν σύνδεσμον. οἷον ὅπως οὖν ὁπότε οὖν. ὁπόθεν οὖν. ἔτι δ' ὅτε καὶ χωρὶς ἀποκρίσεως οὕτω προφέρονται. ὡσαύτως καὶ ὁπηνίκα γίνονται κατ' ἀρχὴν προστιθεμένου τοῦ ο, καὶ συντασσομένου τοῦ οὖν, ὁπηνίκα οὖν, οὐ μέντοι ἐγκλίνονται ὡς τὰ λοιπὰ ἐρωτηματικά. οὐδὲν γάρ ἐστιν ἐγκλινόμενον ὑπὲρ δύο συλλαβάς.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ πότε καὶ τόπου ἐν ἐρωτήσει τὸ ἕως μέχρι καὶ ἄχρι ὑποτάσσονται. οἷον ἕως πότε. μέχρι ποῦ. ἄχρι ποῦ. τὰ δὲ ἐπιτάσεως πᾶσι τοῖς ῥήμασι συντάσσονται. κατὰ λεγόμενά τε καὶ ἐπιλεγόμενα. οἷον λίαν φιλῶ. φιλῶ λίαν, καὶ ἀπολύτως τοῖς ἐπιθέτοις ὀνόμασι συντάσσονται, καὶ ἀναπληροῦσι τὴν τῶν ὑπερθετικῶν χρείαν. οἷον ἄγαν σοφός. λίαν τίμιος. καὶ μετὰ τοῦ ἄρθρου ὁ πάνυ καλός. ὁ σφόδρα κακός. ἀπὸ

λύτως δὲ προστίθεται, διὰ τὰ ὑπερθετικά. τούτοις γὰρ ὡς ἀκροτάτην ὑπέρθεσιν ἔχουσι, καὶ ἐπίτασιν οὐ συντάσσονται. τισὶ μέντοι συγκριτικοῖς, ἅτε μὴ ἀκριβῶς ἐπιτεταμένοις, παρατίθενται ὡς προείρηται ἐν τῷ περὶ τῆς συντάξεως τοῦ ὀνόματος. τὰ δὲ τῆς βεβαιώσεως, τοῖς ὁριστικοῖς συντάσσονται. οἷον δηλαδὴ τοῦτο κεῖται. τὰ δὲ τοῦ θειασμοῦ εὐκτικοῖς, οἷον εὐοῖ, εὐαί. ῥητέον δὲ περὶ τῶν τοπικῶν τούτων γὰρ τὴν σύνταξιν ἐσχάτην πεποιήκαμεν. διὰ τὴν μέλλουσαν λεχθήσεσθαι τεχνολογίαν. Τῶν τοπικῶν τοίνυν ἐπιρρημάτων, τὰ μέν ἐστι θεματικά. ὡς τὸ ἀγχοῦ. ἐγγύς. χαμαί. τὰ δὲ ἀπὸ προθέσεως γεγενημένα. ὡς ἀπὸ τῆς ἀνὰ ἄνω, καὶ ἀπὸ τῆς κατὰ κάτω, καὶ ἐκ τῆς παρὰ πάρεξ. καὶ ἐκ τῆς περὶ πέριξ. καὶ ἐκ τῆς ἀπὸ τὸ ἄπω, καὶ ἐκ τῆς ἐπὶ τὸ ὀπίσω κατὰ τροπὴν τοῦ ε εἰς ο, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τῆς σω συλλαβῆς ὡς ἀπὸ τῆς πρὸς τὸ πρόσω, καὶ τῆς εἰς τὸ εἴσω, καὶ τῆς ἐς τὸ ἔσω, καὶ τῆς ἐξ καὶ ἐκ. τὸ ἔξω, καὶ ἐκτός, καὶ τῆς ἐν, τὸ ἔνδον. καὶ ἐντός. τὸ ἔμπροσθεν δὲ γέγονεν, ἀπὸ τοῦ πρόσω πρόσωθεν, καὶ ἐν συγκοπῇ πρόσθεν, καὶ μετὰ τῆς ἐν προθέσεως, ἔμπροσθεν. ὡς ἀπὸ τοῦ ὀπίσω ὀπίσωθεν καὶ ὄπισθεν κατὰ συγκοπήν. Τὰ δὲ ἀπὸ ὀνομάτων καὶ τοπικὴν σημαίνοντα ἔννοιαν γεγενημένα, εἰσὶ ταῦτα. οἷον ἀπὸ τῆς θύρας γενικῆς, τὸ θύραθεν. ἐκ τῆς θύρα δὲ δοτικῆς, τὸ θύραθι, καὶ ἐκ τῆς θύρας αἰτιατικῆς, τὸ θύραζε, καὶ ἀπὸ τοῦ

οἴκοθεν οἴκοι. οἴκαδε. οὐρανοῦ. οὐρανόθεν. οὐρανόσε. ἀλλ' ἑτέρας πραγματείας ἐστὶν ἡ ἐντελὴς περὶ τῶν τούτων θέσεώς τε καὶ παραγωγῆς διδασκαλία. πλήν γε ταῦτα προσθετέον. ὡς ἀπὸ τοῦ ἄνω. κάτω. ἔξω. πρόσω. ἄπω. πόρρω. παράγονται συγκριτικά τε καὶ ὑπερθετικὰ ἐπιρρήματα καὶ ὀνόματα. ἐπιρρήματα μὲν, ἀνωτέρω, καὶ ἀνωτάτω. κατωτέρω, καὶ κατωτάτω. πορρωτέρω, καὶ πορρωτάτω. ὀνόματι δὲ, ἀνώτερος, ἀνώτατος. πορρώτερος, πορρώτατος. καὶ ἔτι ἐκ τοῦ ἐγγὺς ἐγγυτέρω· τὸ ἐπίρρημα. ὄνομα δὲ τὸ ἐγγύτερος καὶ ἐγγύτατος καὶ ἔγγιστος. πάλιν δὲ ἐκ τῶν οὐδετέρων τουτέστιν ἀπό τε τῆς ἑνικῆς εὐθείας καὶ τῆς πληθυντικῆς, οἷον ἀνώτερον, ἀνώτερα ἐγγύτερον, ἐγγυτέρα. ἐκ μέντοι τῶν πληθυντικῶν ὑπερθετικῶν, ἐκ μόνης τῆς πληθυντικῆς εὐθείας τῶν οὐδετέρων ὀνομάτων ἐπιρρήματα γίνονται. οἷον ἀνώτατα. ἐγγύτατα. ἔγγιστα. ὡς ἀπὸ τῶν ὀνομάτων τῶν φιῶν γινόμενα, καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν παρηγμένα συγκριτικά τε καὶ ὑπερθετικά. οἷον ταχύτερον ταχύτατα οὐ μὴν λεκτέον, ταχυτέρως οὐδὲ ταχυτάτως. τὸ δὲ τοιοῦτον εἶδος, ἀπὸ φύσεως τοῦ ἐπιρρήματος γίνεται ὡς δέδεικται. τουτέστι τῶν τοπικῶν τὰ μὲν πρὸς ῥήματα τάσσεται μόνον. οἷον χαμαὶ κεῖται. χαμόθεν παρήχθη. οἴκοι κάθηται. οἴκαδε πορεύεται. οἴκοθεν ἔρχεται. τὰ δὲ πρὸς ῥήματά τε, καὶ πρὸς πτωτικὰ μόρια. οἷον ἄνωθεν τουτέστιν ἵδρυται. κάτωθεν τουτέστιν κέκρυπται. ὄπισθεν, ἔμπροσθεν. καὶ

ὀπίσω τοῦδε. καὶ πρόσω τοῦδε. καὶ ἀνώτερον τούτου. καὶ ἀνωτάτω τῶνδε. καὶ ἀνωτέρω. καὶ ἀνώτερον καὶ κατώτερον τῶνδε. καὶ ἀνωτέρα καὶ ἀνωτάτη. εἰδέναι χρὴ ὅτι τὰ προτακτικὰ τῶν τριγενῶν ἄρθρα, πολλάκις τῶν ἐπιρρημάτων προτασσόμενα, δι' ὅλων πτώσεων καὶ ἀριθμῶν, ἐπιθέτων ὀνομάτων χώραν ἀναπληροῦσι. φυλαττομένης δὲ τῆς ἀκλίτου φυσικῆς ἐπιρρηματικῆς ἰδιότητος, οἷον πάλαι. τοῦ πάλαι. τῷ πάλαι. τὸν πάλαι, καὶ μέχρι τῶν πληθυντικῶν, καὶ ἐπὶ θηλυκῶν. ἡ πάλαι. τῆς πάλαι, καὶ καθεξῆς καὶ ἐπὶ οὐδετέρων. τὸ πάλαι. τοῦ πάλαι μέχρι καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς εἴρηται τῶν τριῶν γενῶν, καὶ πάλιν ὁ πλησίον τοῦ πλησίον τῷ πλησίον τὸν πλησίον. ἡ πλησίον τῆς πλησίον. ὁ πέλας, αἱ πέλας. ἡ ἔγγιστα, οἱ ἔγγιστα, αἱ ἔγγιστα. ὁ πάνυ, τοῦ πάνυ, καὶ ἡ πάνυ, τῆς πάνυ. ὁ ἄνω, καὶ ἡ ἄνω, καὶ ὁ ἀνωτάτω, καὶ ἡ ἀνωτάτω. παραπλήσιαι δὲ τούτοις εἰσὶν, αἱ μετὰ προθέσεως καὶ δοτικῆς, ἢ αἰτιατικῆς πτώσεως. ὀνομαστικῆς ἢ ἀντωνυμικῆς διὰ τῶν προτακτικῶν ἄρθρων γινομένη σύνταξις, οἷον ἡ ὑφ' ἥλιον, τοῖς ὑφ' ἥλιον, καὶ ἡ ὑφ' ἡλίῳ. τῆς ὑφ' ἡλίῳ. ἡ ὑπ' οὐρανὸν τῆς ὑπ' οὐρανόν. οἱ ὑπ' οὐρανῷ, τοῖς ὑπ' οὐρανῷ, καὶ μέχρι τῶν πληθυντικῶν. μενούσης τῆς προθέσεως μετὰ αἰτιατικῆς ἢ δοτικῆς ἀμετακινήτου. σημαινομένην δὲ ἐν τῷ λέγειν θηλυκῶς, ἡ ὑφ' ἡλίῳ καὶ ἡ ὑφ' ἥλιον. ἡ ὑπ' οὐρανῷ, καὶ ὑπ' οὐρανόν, τὴν ὑποκάτω τοῦ ἡλίου καὶ οὐρανοῦ κτίσιν, καὶ πάλιν ἐν τῷ λέγειν ἀρσενι-

κῶς, οἱ ὑφ' ἥλιον, καὶ ἡ ὑφ' ἡλίῳ. καὶ οἱ ὑπ' οὐρανόν, καὶ ἡ ὑπ' οὐρανῷ, καὶ οἱ ὑπὸ γῆν, καὶ οἱ ὑπὸ γῇ, δηλοῦμεν τοὺς ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς ἀνθρώπους εἰ καὶ μή πω, ἄνθρωποι συντάσσοιντο, καὶ πολλὴ ἡ τοιαύτη ἐν τοῖς ποιήμασί τε καὶ συγγράμμασι χρῆσις.

## Περὶ συνδέσμων.

Τ ὰ τῶν συνδέσμων, τὰς ἐκ τῶν ἄλλων ἑπτὰ μερῶν συμπλοκὰς καὶ συνθέσεις τῶν λόγων, ἀλλήλαις συνδέομεν. κατά τε τὴν τεχνικὴν καὶ κατάλληλον τάξιν, καὶ τὴν ἀκόλουθον τῶν ποιημάτων ἁρμονίαν. διὰ μὲν οὖν τῶν συμπλεκτικῶν τοὺς λόγους ἐπὶ πολὺ ἐκφερομένους συμπλέκομεν. συμπλεκτικοὶ δὲ τούτων εἰσίν, οὗτοι. καί. τέ. οἷον ὁ καλός τε καὶ σοφὸς. θεόδωρος, θεόφιλός τε ὁ σπουδαῖος καὶ ἰωάννης, ὁ θεοχαρίτατος. προτίθεται δὲ ὁ μὲν καί, τῶν λέξεων. ὁ δὲ τέ τῶν αὐτῶν ἐπιφέρεται. ὁ μέν, ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις τίθεται. οὐκ ἐν τῇ ἀρχῇ. ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀρχήν. οἷον ἄλλοι μὲν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταί. ὁ δὲ δέ, οὐκ ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις, ἀλλ' ἐν τοῖς δευτέροις. οὐ μέντοι ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ λόγου, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀρχὴν ἐπακολουθῶν τῷ μέν. οἷον δία δ' οὐκ ἔχε νήδιμος ὕπνος. ἐπακολουθεῖ ὁ δὲ τοῦ μέν. διὸ καὶ ἐπακολουθητικὸς καλεῖται. ἔστι δὲ καὶ μεταβατικός. ἐπεὶ δι' αὐτοῦ ποιούμεθα μεταβάσεις νοημάτων τε καὶ διηγημάτων. ἰσοδυναμοῦσι δὲ αὐτῷ. οἱ ποιητικοί τε σύνδεσμοι. ὁ ἀτὰρ καὶ ὁ αὐτάρ. ἀλλ' ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν λόγων συντάσσονται. οἷον αὐ-

ταρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο. καὶ αὐ-
ταρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα.
καὶ ὁ ἀτὰρ ὁμοίως. οἷον ἀλλὰ καὶ ὡς ἑταίρους ὀτρύ-
νω. καὶ μέμον αὐτὰς ἀνδρὶ μαχέσασθαι ἀτὰρ, οὔ-
τι μοι ἐνθάδε           ὅτι ἠὲ φέροιεν
ἀχαιοὶ ἤκεν ἄγοιεν. Ὁ ἀλλὰ ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν
δευτέρων λόγων τάσσεται. οἷον τυδεΐδη, μικρὸς
μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής. ἡ μὲν ἥδε. ἰδέ. οἱ τρεῖς
οὗτοι ποιητικοί εἰσιν. ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν λόγων τασ-
σόμενοι. ἀλλ᾽ ὁ μὲν, ἦ μὴν, ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις
γίνεται. οἱ δὲ ἄλλοι ἐν τοῖς δευτέροις. ὅτι ἦ μὴν ὅσοι
ναίουσιν οὐρανὸν ἀστερόεντα. ἠδ᾽ ὅσοι κληρώσαντο
χθόνα πολυβότειραν. Διὰ δὲ τῶν διαζευκτικῶν
τὰς διαζευγμένας συντάξεις συντίθεμεν. διαζευ-
γνῦντες μὲν ἢ πρᾶγμα ἀπὸ πράγματος, ἢ πρό-
σωπον ἀπὸ προσώπου. τὴν δὲ φράσιν ἐπισυνδέοντες
προσώπων μὲν οὖν διαζευγνυμένων, τὸ ἐν παρα-
λαμβάνεται. τὸ δὲ ἕτερον καταλιμπάνεται. οἷον
εἷς δέ τις ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω. ἢ αἴας. ἢ ἰδομενεύς.
ἢ δῖος ὀδυσσεύς. ἠὲ σὺ πηλεΐδη πάντων ἐκ παρα-
γλότατ᾽ ἀνδρῶν. πραγμάτων δὲ θάτερον μένει τὸ
δὲ ἕτερον ἀναιρεῖται. θέλουσι δ᾽ ἐναντία εἶναι ἀλλή-
λοις, μὴ συνιστάμενα. ὅτι αἰδῶς ἀργεῖον νῦν ἄρκιον
ἢ ἀπολέσθαι ἠὲ σωθῆναι καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.
καὶ ἢ νὺξ ἢ ἡμέρα ἢ φῶς ἢ σκότος ἢ ζωή. ἢ θάνα-
τος. ἢ χαρά. ἢ λύπη. Ὁ ἤτοι σύνδεσμος ἐστι κοι-
νὸς ἢ ποιητικός. κοινὸς μὲν λαμβανόμενος, διαζευ-

κτικὸς γίνεται. ποιητικὸς δὲ ἀντὶ τοῦ μετὰ, συμπλε-
κτικὸς εὑρίσκεται. καὶ ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν λόγων
τάσσεται. ὡς ἐν τῷ ποιητῇ. ἤτοι ὅγ᾽ ὣς εἰπὼν, κατ᾽
ἄρ᾽ ἕζετο. τοῖσι δ᾽ ἀνέστη. ἡ γὰρ μετάφρασις τοῦ δὲ τοῦ
στίχου, τοιάδε ἐστίν. οὗτος μὲν οὕτως εἰπὼν, ἐκαθέζε-
το. ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη. ὥς τε ἐντεῦθεν δῆλον, ὅτι ὁ
ἤτοι, ἀντὶ τοῦ μετὰ παραλαμβάνεται, ἐν τῇ ποιήσει.
ἔστι δὲ πάλιν ὁ ἢ σύνδεσμος παραδιαζευκτικὸς δια-
σαφητικός. διαπορητικὸς καὶ διαβεβαιωτικός. πα-
ραδιαζευκτικὸς μὲν γινόμενος, πράγματα διαζευ-
γνύει ἀλλήλοις συνεφιστάμενα. ὧν τὸ μὲν ἓν αἱρούμε-
θα. ἢ τὸ ἕτερον. ἢ καὶ ἀμφότερα. οἷον δός μοι χρυ-
σὸν ἢ ἄργυρον. τοιαύτη δὲ ἐστὶ καὶ ἡ παρ᾽ ὁμήρῳ σύν-
ταξις ἔνθα λέγει. ἢ νέος ἠὲ παλαιός. διασαφητι-
κὸς δὲ, οἷον πλουτεῖν ἐθέλω ἢ πένεσθαι. διασαφεῖ
γὰρ τὸ ἕτερον ὃ αἱρεῖται. ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ. βού-
λομαι ἐγὼ λαὸν σῶον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι. διαπορη-
τικὸς δὲ καθίσταται. ἡνίκα μεθ᾽ ὑπερωτήσεως καὶ
ἀπορίας λέγοιτο. μὴ οὔσης τῆς συντάξεως διαζευ-
κτικῆς. οἷον ἤ τι μυρμιδόνεσι πιφάσκεαι, ἢ ἐμοὶ, αὐ-
τῷ. ἠέ τιν᾽ ἀγγελίην φθίης ἐξέκλυες οἶος. ἠὲ σύ γ᾽
ἀργείων ὀλοφύρεαι ὡς ὀλέκοντο. ὃς μονοσύλλαβος
μὲν ὢν περισπᾶται. δισύλλαβος δὲ ὀξύνεται.
Διαβεβαιωτικὸς δὲ, ὃς καὶ μεθ᾽ ὑπερωτήσεως πολ-
λάκις παραλαμβάνεται. οἷον τί δὲ λαὸν ἤγαγεν ἐν-
θάδ᾽ ἀγείρας ἀτρείδης. ἢ οὐχ ἑλένης ἕνεκ᾽ ἠϋκόμοιο. χω-
ρὶς δὲ ὑπερωτήσεως. ἢ μάλα δὴ τέθνηκε μενοιτίου

ἄλκιμος υἱός. ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ ὃς ῥεῖα κυβιστᾷ.
ἦ δὴ λοίγι' ἔργα τάδ' ἔσσεται. ἔστι δ' ὅτε καὶ τῷ ἐπεὶ
συντάσσεται ἐπεὶ ἦ μάλα πολὺ μεταξύ. ὅτε δὲ
συντεθῇ μετὰ τοῦ πύσματος, ἐγκλίνεται. τίη δὲ
σὺ κήδεαι οὕτως. ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέ-
ξατο θυμός. ἰστέον δὲ ὅτι ἐπίρρημα ἐστὶν ἤ, ἀντὶ τοῦ ὡς
παραλαμβανόμενος. οἷον ἣ θέμις ἐστί. περισπᾶ-
ται δὲ καὶ δασύνεται. οἱ δὲ συναπτικοί, συγκε-
χραμμένοι μὲν συνδέσμοις, ἔννοιαν ἀτελεῖς καὶ ἀνυ-
πάρκτους καὶ συνάπτουσι μεθ' ἃς ὑποστιγμὴν τίθε-
μεν. διὸ καὶ ἀκολουθίαν εἰς ἀναπλήρωσιν. διανοίας
ἀπηρτησμένης ἀπαιτοῦσι. ποιοῦσι δὲ συντάξεις, ὀρ-
θὰς καὶ ἀνεστραμμένας. προηγούμενοι μέν, ὀρθὰς ἀπο-
τελοῦσιν. οἷον εἴπερ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ κα-
ταπέψῃ. ἀλλά γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον ὄφρα τε-
λέσσῃ ἐν στήθεσσιν. ἑοῖσιν. ἐπαγόμενοι δὲ ἀνεστραμμέ-
νοις. οἷον ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος. Πριάμοιό τε παῖ-
δες. ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροίατο θυμῷ. εἰ
σφῶϊν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιν, δέον
δ' ἦν εἰ σφῶϊν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοι-
σιν, ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος, Πριάμοιό τε παῖδες.
ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροίατο θυμῷ. ὁμοίως
δὲ καὶ οἱ παρασυναπτικοί, τὰς αὐτὰς ποιοῦσι συντά-
ξεις. πλὴν ὅτι οἱ μὲν συναπτικοί, ὕπαρξίν τε καὶ τά-
ξιν σημαίνουσιν. ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν λόγων αὐτοί τε
κἀκεῖνοι τασσόμενοι. ἐπειδὴ δὲ τῶν ὀρθῶν τε καὶ ἀνε-
στραμμένων συντάξεων ἐνταῦθα μνήμην πεποιήμε-

θαι. χρὴ εἰδέναι ὅτι καὶ τὰ ἀναφορικὰ καὶ τὰ τῆς παραβολῆς ἢ ὁμοιώσεως, ποιοῦσιν ἀντεστραμμένας καὶ ὀρθὰς συντάξεις. ἔν τε γὰρ τοῖς ἀναφορικοῖς ὀνόμασιν, ἀντιφερομένων δὲ τῶν ἀνταποδόσεων, αἱ ὀρθαὶ συντάξεις γίνονται. οἷος ἦν ὁ τελαμώνιος αἴας. καὶ ἐν τοῖς ἀναφορικοῖς ἐπιρρήμασιν ὡσαύτως. ὅτε ὄρθρος ἀνέτειλε, τότε ὄμβρος ῥαγδαῖος ἐγένετο. αὕτη μὲν ὀρθή, ἀντεστραμμένη δὲ αὕτη. τότε ὄμβρος ῥαγδαῖος ἐγένετο, ὅτε ὄρθρος ἀνέτειλε. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἐν τοῖς παραβατικοῖς ἐπιρρήμασι καθίστανται. ὥσπερ ὁ αἰσθητὸς ἥλιος φωτίζει τὰς τοῦ σώματος ὄψεις, οὕτως ὁ νοητὸς ἥλιος τοὺς νοεροὺς τῆς ψυχῆς ὀφθαλμοὺς καταυγάζει. καὶ ἀντεστραμμένως. οὕτως ὁ νοητὸς ἥλιος τοὺς νοεροὺς τῆς ψυχῆς ὀφθαλμοὺς καταυγάζει, ὥσπερ ὁ αἰσθητὸς ἥλιος φωτίζει τὰς τοῦ σώματος ὄψεις. ἐπανιτέον οὖν ἐπὶ τὴν ἀναπλήρωσιν τῆς τεχνολογίας, τῆς τῶν συνδέσμων συντάξεως. Οἱ δὲ αἰτιολογικοί, προηγοῦνται μὲν τῶν λέξεων. ποιοῦσι δὲ αὐτάς, καὶ ὀρθὰς καὶ ἀντεστραμμένας συντάξεις καὶ τὰ ὑποτακτικὰ παρασκευάζουσι ῥήματα. προτασσόμενοι γὰρ αὐτῶν, πρὸς αὐτὰ τὴν ἀπότασιν ἔχουσιν. εἰ καὶ μὴ εὐθὺς ἐπιφέρονται. οἷον ἐὰν μάθω ὠφελοῦμαι. καὶ ἀνάπαλιν ὠφελοῦμαι ἐὰν μάθω. σημαίνουσι δὲ ποικίλας σημασίας, ἐν τῇ πρὸς τὰ ῥήματα συντάξει. ὁ μὲν γὰρ ἵνα δηλοῖ αἰτίαν καὶ ἀποτελεσμόν. αἰτίαν μὲν, οἷον κοπιῶ ἵνα σωθῶ. ἀποτελεσμὸν δὲ, ἵνα λαλήσω ἐταράχθην.

ράχθην. ὁ δὲ ὅπως ὡς ἐπίπαν δηλοῖ, ἀποτελεσμόν.
ὁ δὲ ὄφρα, ὁμοιώτημος ἐστὶ τῷ ὅπως. ποιητικὸς δὲ ὑ-
πάρχει. ὁ δὲ ἐὰν, δισταγμὸς σημαίνει. οἷον ἐὰν ὑγιά-
νω πορεύομαι. οἱ δὲ συλλογιστικοὶ, πρὸς τὰ συμπερά-
σματα τῶν συλλογισμῶν. καὶ πρὸς τὰς ἐπιφο-
ρὰς τῶν ἐπιδείξεων, καὶ πρὸς τὰς βεβαιώσεις
τῶν προδιηγηθέντων τάσσονται. οἷον θέλων ἀποδεῖ-
ξαι ὅτι πάντα τὰ ὄντα, ἀγαθά εἰσιν, ἄρα συλλογι-
ζόμενος διὰ προτάσεων. καὶ κείνων διὰ τοῦ συμπερά-
σματος, τὰ ὄντα πάντα, διὰ τὴν ἀγαθότητα τοῦ
πατρὸς, τὴν πρόοδον ἔχει. ταῦτα δὲ ἀνάγκη ἀγαθὰ
εἶναι. καὶ πάλιν ἀποδεῖξαι βουλόμενος ὅτι ὁ ἄνθρω-
πός ἐστιν, ἄρα, ὁ ἄνθρωπος ζῶον. τὸ ζῶον οὐσία. ὁ
ἄνθρωπος ἄρα οὐσία. εἰ δὲ διηγούμενος ἱστορίαν βου-
λοίμην βεβαιῶσαι φημί. ἔστω οὖν αὕτη ἐπὶ τοῦ
σεδεκίου γεγωνυῖα τῆς ἁγίας ἱερουσαλὴμ ἀνάλω-
σις. ἄρα δὴ τοῦ τῶν ἰουδαίων ἡμαρτηκότος λαοῦ. καὶ
οὐδὲ Δεκίου τοῦ βασιλέως ἐπιορκήσαντος, ὠργίσθη
αὐτοῖς ὁ κύριος. τοίνυν ὁ ναβουχοδονόσορ, τὴν πό-
λιν καθεῖλε. καὶ τὸν θεῖον ναὸν ἐνέπρησε. καὶ τοὺς μὲν ἀ-
νεῖλε. τοὺς δὲ ᾐχμαλώτισε. καὶ σεδεκίαν τυφλώσας,
δέσμιον ἀπήγαγε. καὶ μετῴκισεν εἰς βαβυλῶνα.
τοῖς δὲ ἀπορρηματικοῖς χρώμεθα. τοῖς ζητήμασιν
ἐπαποροῦντες. οἷον ἄρα, τί τῶν ἀγγέλων ἡ φύσις.
ἄρα ἐπὶ τίνος ἡ γῆ πέπηγε. ἡ μὴν ἐπὶ τῶν ὑδά-
των. προηγοῦνται δὲ τῶν λόγων. εἰ δέ που εὑρεθῇ καὶ
ἐπιφέροιντο, καθ' ὑπερβατὸν τρόπον ἐπιφέρονται.

ἰστέον δὲ ὅτι τόνῳ διαφέρει ὁ ἄρα διαπορηματικὸς σύνδεσμος τοῦ συλλογιστικοῦ. ὅτι ὁ μὲν διαπορηματικὸς, περισπᾶται. ὁ δὲ συλλογιστικὸς, παροξύνεται. ἰστέον δὲ ὅτι τὰ μὲν ἄλλα πάντα τῶν συνδέσμων εἴδη, ἀπὸ τῆς σημασίας, ἣν δηλοῦσιν ἕκαστοι ὠνομάσθησαν. οἷον συμπλεκτικὸς μὲν, ἀπὸ τοῦ συμπλέκειν. καὶ οἱ ἑξῆς ὁμοίως, οἱ δὲ παραπληρωματικοὶ, ἀεὶ διάφορον σημαίνουσι σημασίαν. σημαίνουσι γὰρ μείωσιν ὡς ὁ γε. καὶ ἐναντίωσιν ὡς ὁ περ. καὶ μετάβασιν ἢ βεβαίωσιν ὡς ὁ δή. ὡς παρ' ἀριστοφάνει. καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. τῷ δὲ λεξείῳ, μετάβη γὰρ ἐφ' ἕτερον. οὐκ ἐκλήθησαν ἀπὸ τῆς σημασίας, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ παραπληροῦντος ταῖς φράσεις τοῦ πράγματος. τοὺς δὲ παραπληρωματικοὺς λαμβάνομεν, ἢ μέτρον παραπληροῦντες, ἢ φράσιν κοσμοῦντες. οἷ' ἢ νύστε που δέος ἴσχει ἀκήλεον. ἀεὶ γὰρ τοῖς ἄλλοις μέρεσι τοῦ λόγου ὑποτάσσονται. οἷον ἄλλοι μὲν ῥά θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταί. οὐ μὴν θὴν ἔτω γε χερείων εὔχομαι εἶναι. τῶν δὲ παραπληρωματικῶν, κοινοὶ μὲν εἰσὶν οἵδε. δή. πού. δῆτα. τοί. μήν. ἄν. οὖν. γε. περ. πῶ. ποιητικοὶ δὲ, ῥά. νύ. θήν. ἄρ. αὖ. τάν. πώ. κέν. ἰσοδυναμοῦσι δὲ τὸ δή. ὁ δὲ κέ, τῷ ἄν. οἷς εἰσὶν ὁμώνυμοι, συμπλεκτικοί. ἔτι ἂν δυνητικὸς καλούμενος, καὶ ὁ ἰσοδυνάμος αὐτῷ κέν, ποιητικός. συντάσσεται δὲ ὁ ἂν δυνητικὸς, τοῖς μὲν ὁριστικοῖς, κατά τε τὸν παρατατικὸν καὶ ὑπερσυντέλικον. καὶ ἀόριστον ἄν. οἷον ἔγραφον ἄν, ἐγεγράφειν ἄν,

ἔγραψα

ἔγραψα ἄν, τοῖς δὲ εὐκτικοῖς, καὶ ὑποτακτικοῖς, κατὰ τὸν πάντα χρόνον. ἀλλὰ τῶν ὑποτακτικῶν προτάσσεται μόνον. τοῖς δὲ ὁριστικοῖς καὶ εὐκτικοῖς, ὑποτάσσεται καὶ προτάσσεται. δυνητικὸς δὲ λέγεται, ἐπειδὴ ἡ σύνταξις εἰς τὸ δύνασθαι μεταφέρεται, οἷον ἔλεγον ἄν. ἀντὶ τοῦ ἠδυνάμην λέγειν. ἔγραψα ἄν ἀντὶ τοῦ ἠδυνάμην γράψαι. τὴν αὐτὴν σύνταξιν ἔχει καὶ ὁ κὲν ποιητικός. ὁ γὲ σύνδεσμος μειωτικὸς καλεῖται. μείωσιν γὰρ καὶ ἐλάττωσιν δηλοῖ. οἷον εἰ μὴ ἐκεῖνό μοι παράσχοις, τοῦτό γέ μοι δός. ὁ περ ἐναντίωσιν δηλοῖ οἷον μὴ δ' οὕτως ἀγαθός περ ἐὼν, θεοείκελ' ἀχιλλεῦ κλέπτε νόῳ. εἰδέναι δὲ χρὴ ὅτι ὁ γὰρ σύνδεσμος σύνθετός ἐστιν. ἀπὸ τοῦ γὲ καὶ τοῦ ἄν. αἰτιολογικὸς δὲ ὑπάρχει. οὐ τάσσεται δὲ ἐν ἀρχῇ λόγου ἀλλὰ παντὶ μέρει λόγου ὑποτάσσεται ἐν ταῖς δεούσαις συντάξεσι. μετὰ μίαν ἢ δύο λέξεις τῆς ἀρχῆς. οἷον ἦ γάρ κεν δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ δρύαντος υἱὸς κρατερὸς λυκόοργος. οἱ δὲ λεγόμενοι ἐναντιωματικοὶ καὶ προτάσσονται καὶ ἐπάγονται ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν συντάξεων προτασσόμενοι. οὐ μέντοι ἐν προοιμίοις πτώσεως ἢ συγγραφῆς. κατ' ἐναντίωσιν δὲ νοημάτων ἢ διηγημάτων προειρημένων παραλαμβάνονται. οἷον ἔμπης οὐκ ἐδάμασσε θεός γέ τοι νοτήεις ἐστίν. ἀλλ' ἔμπεις δαΐ' οἷσι μετέσσομαι. ἠδὲ κελεύω νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμπης. καὶ ὁ ὅμως σύνδεσμος, ὡσαύτως ἐστὶ τῷ ἔμπης συνδέ-

σημειῶ. οἷον ἐκεῖ μου παροινῶν. ἀλλ' ὅμηρος ἔτι παραινέσω. καὶ ἐν προστάξει, οἷον ἔπου δὲ προσφθάσαι. ὅμηρος δ' οὐκ ἔφθασεν. εἰ καὶ μὴ προεθυμήθης ἄλλο τι πρᾶξαι, ὅμηρος νῦν πρᾶξαι μὴ παραιτοῦ. ταυτί δή σοι ὦ φιλέτης, οἷον τινα προγυμνασίαν πρὸς τὴν περὶ τοῦ λόγου παρὰ τοῖς ἀρχαίοις συντάξεως, ἐν τε λεστέραν διδασκαλίαν συνέγραψα. εὔχομαι τοίνυν ἔχειν σε τὴν θείαν χάριν ἐν τούτοις. καὶ ἐν πᾶσιν οἷς μετέρχῃ. λύχνον καὶ ὁδηγόν. τῆς ἡμῶν πνευματικῆς μεμνημονεύσεως. Πρὸ πάντων δεῖ γινώσκειν, ὅτι πᾶν ῥῆμα εὐθεῖαν ἐν ἑαυτῷ περιέχει. λεγομένην ἢ νοουμένην. οὐ διὰ πάσης κλίσεως. καὶ οὐ διὰ παντὸς ἀριθμοῦ. καὶ οὐ διὰ παντὸς προσώπου. καὶ οὐ διὰ παντὸς χρόνου. πλὴν τῶν ἀπαρεμφάτων. καὶ ζητεῖ ἢ γενικὴν, ἢ δοτικὴν, ἢ αἰτιατικὴν, ἢ κλητικήν. καὶ πότε γενικήν. καὶ πότε δοτικήν. καὶ πότε αἰτιατικὴν, ζητεῖ τὸ ῥῆμα τὸ ἔχον ἐν ἑαυτῷ εὐθεῖαν, μάθωμεν. καὶ πότε καὶ πῶς. καὶ ὅτι πᾶν ῥῆμα εὐθεῖαν ἐν ἑαυτῷ περιέχει. οἷον ἀναγινώσκω ἐγὼ πλάτων. ῥητορεύεις σὺ σωκράτης. φιλοσοφεῖ ἐκεῖνος ἀριστοτέλης. ὡσαύτως καὶ οὐ διὰ δυϊκοῦ καὶ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ. ἰδοὺ γὰρ τὸ ἀναγινώσκω ῥῆμα, εὐθεῖαν ἐν ἑαυτῷ περιέχει. οἷον ἐγὼ πλάτων ἀναγινώσκω. τὸ ἀναγινώσκω εἰς τὸ πλάτων καὶ εἰς τὴν εὐθεῖαν ἀναφέρεται. ἅτινα εἰσὶ πτώσεις. πρόσκειται χωρὶς τῶν ἀπαρεμφάτων. ἐπεὶ τὰ ἀπαρέμφατα. πτῶσιν αἰτιατικὴν περιέχει. οἷον οὐ θέλω ἡμᾶς ἀγνοεῖν. τὸ γὰρ ἀγνοεῖν

ἀπαρέμφατον. καὶ τὸ ὑμᾶς αἰτιατικήν. ἤτοι ἐγὼ παῦλος οὐ θέλω ὑμᾶς τοὺς θεσσαλονικοὺς ἀγνοεῖν. ἰδοὺ τὸ οὐ θέλω, εὐθεῖαν ἐν ἑαυτῷ περιέχει. ὅτι ὁριστικῆς ἐγκλίσεως ἐστί. τὸ δὲ ἀγνοεῖν αἰτιατικὴν ὅτι ἀπαρεμφάτου ἐγκλίσεως ἐστίν. ἔλθωμεν καὶ μάθωμεν, ποῖα ῥήματα ζητοῦσι γενικήν. καὶ ποῖα δοτικήν. καὶ ποῖα αἰτιατικήν. γενικὴν μὲν λαμβάνει, ὅσα ἔξωθεν λαμβάνει ἃ καλεῖται κατ' εἰσπομπήν, οἷον ὀρέγομαί σου. ἐρῶ σου. τουτέστιν ἔρωτα ἔχω ἀπὸ σοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ μου. καὶ τὸ δέομαί σου ὁμοίως. οὐ γὰρ παρέχω σοι σημαίνει τὸ δέομαι. ἀλλ' ἀπὸ σοῦ ζητῶ. καὶ τὸ ὀρέγομαί σου, ἔξωθεν ὄρεξιν σημαίνει. οἷον ἀπό σου ἔχω ὄρεξιν, καὶ λείπομαι, καὶ τὰ ὅμοια. δοτικὴν δὲ ζητεῖ, ὅσα ὑπουργίαν σημαίνει τινά. οἷον δουλεύω σοι, κομίζω σοι. προσφέρω σοι. πορίζω σοι. λέγω σοι. παρίσταμαί σοι καὶ τὰ ὅμοια. αἰτιατικὴν δὲ ζητεῖ. ὅσα οἴκοθεν εἰς τὰ ἔξω προβάλλει. ἃ καλεῖται κατ' ἐκπομπήν. οἷον ἀγαπῶ σε. φιλῶ σε. ὁρῶ σε. τὸ γὰρ ὁρᾶν, κατ' ἐκπομπὴν γίνεται. ὥσπερ γὰρ ὁ ἥλιος διὰ μέσου ὑέλου ἢ ὕδατος τὰς ἀκτῖνας ἐκπέμπει τὸ φῶς. διὸ καὶ ὀφθαλμὸς ἤτοι ὀπτικῆς ἕξεως ἀλμός. ἤγουν πήδημα. τὰ γοῦν οὕτως ἔχοντα αἰτιατικῇ συντάσσεται. ἡ κλητικὴ ἀεὶ περιέχεται ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσώπου. ῥῆμα δὲ οὐ ζητεῖται. ἐν δὲ τῇ ἑρμηνείᾳ, προστίθεται πάντως τοῦ λόγου. οἷον μνήσθητι κύριε τοῦ δαβὶδ, καὶ πάσης

τῆς τελειότητος αὐτοῦ. λοιπὸν ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ περιέχεται οὕτως, ὦ κύριε. μνήσθητι τοῦ Δαβὶδ, καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ περὶ μὲν τούτων, ἱκανὰ τὰ εἰρημένα. αὕτη γάρ ἐστι σύνταξις μερικὴ τῶν μερῶν. ἴδωμεν οὖν καὶ τὴν καθόλου. ἤτοι ὅπως δεῖ συντάττειν γένος, μετὰ γένους. καὶ ἀριθμὸν, μετὰ ἀριθμοῦ, καὶ πτῶσιν μετὰ πτώσεως, καὶ ἔστι γένος μετὰ γένους, ὅταν συντάττῃς ἀρσενικὸν μετὰ ἀρσενικοῦ. καὶ θηλυκὸν μετὰ θηλυκοῦ. καὶ οὐδέτερον μετὰ οὐδετέρου. εἰ γὰρ συντάξεις ἀρσενικὸν μετὰ θηλυκοῦ, ἢ οὐδέτερον, καὶ οὐχ ἕκαστον μετὰ τοῦ αὐτοῦ. σολοικισμὸν ποιήσεις δείξομεν δὲ τοῦτο, διὰ παραδείγματος. οἷον ἐκεῖνος πατὴρ ὢν, περὶ τοῦ παιδὸς μεριμνήσει. ἰδοὺ ἡ ἐκεῖνος ἀντωνυμία, καὶ τὸ πατὴρ ὄνομα, καὶ ἡ ὢν μετοχὴ, ἅπαντα ἀρσενικοῦ γένους ἐστὶ, εἰ δὲ εἴποις ἐκεῖνος μήτηρ ὢν, σολοικίζεις. οὐ γὰρ συντάττεις γένος μετὰ γένους. ἐὰν δὲ εἴποις ἐκεῖνος πατὴρ οὖσα περὶ τοῦ οἰκείου παιδὸς μεριμνήσει σολοικίζεις. ἐὰν δὲ εἴποις ἐκεῖνος πατὴρ ὢν περὶ τοῦ οἰκείου παιδὸς μεριμνήσει ἢ ἐκείνη μήτηρ οὖσα, ἢ ἐκεῖνο τέκνον ὂν τοὺς ἑαυτοῦ γονέας ἀγαπήσει. ὀρθῶς εἴποις. τὸ δὲ ἀριθμὸν μετὰ ἀριθμοῦ διδάχθητι. ἀριθμὸν μετὰ ἀριθμοῦ οὕτω τάξεις, τὸν ἑνικὸν μετὰ ἑνικοῦ. τὸν δυϊκὸν μετὰ δυϊκοῦ. τὸν πληθυντικὸν μετὰ πληθυντικοῦ. ὡς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ διδάξομεν παραδείγματος. οἷον ἐκεῖνος πατὴρ ὢν, περὶ τοῦ οἰκείου παιδὸς μεριμνήσει. εἰ οὕτως εἴποις. ὀρθῶς ἔσῃ λέγων. εἰ δὲ εἴποις ἐκεῖνος πατέρες ὄν-

τις, ἐσολοίκισας. οὐ γὰρ συντάσσεις ἀριθμὸν μετὰ ἀριθμοῦ. ἀλλὰ ἑνικὸν μετὰ πληθυντικοῦ, διὸ καὶ ἐσολοίκισας. λοιπὸν οὖν δεῖξαι καὶ πτῶσιν μετὰ πτώσεως. πτῶσιν μετὰ πτώσεως. ὅταν συντάσσῃς εὐθεῖαν μετὰ εὐθείας, καὶ γενικὴν μετὰ γενικῆς. καὶ δοτικὴν μετὰ δοτικῆς, καὶ αἰτιατικὴν μετὰ αἰτιατικῆς. καὶ δείξομεν δὲ καὶ τοῦτο διὰ παραδείγματος. ἐκεῖ γὰρ μικρὸς σπινθὴρ, μέγαν ἐξάπτει πυρσόν· ἐνταῦθα δὲ μικρὸν παράδειγμα, ὅλης τέχνης παραστήσει τὸ χρήσιμον. ἐκεῖνος πατὴρ ὢν, περὶ τοῦ οἰκείου παιδὸς μεριμνήσει. οὕτως ἔχει καλῶς. εἰ δὲ εἴποις ἐκεῖνος πατὴρ ὄντος, οὐ καλῶς. οὐ γὰρ συντάττεις πτῶσιν μετὰ πτώσεως, ὅταν οὖν εἴποις ἐκεῖνος μήτηρ ὢν, κατὰ γένος σολοικίζεις, εἰ δὲ ἐκεῖνος πατέρες ὢν, κατὰ ἀριθμὸν, εἰ δὲ εἴποις ἐκεῖνος πατὴρ ὄντος, κατὰ πτῶσιν. καὶ περὶ τούτων ἀρκεῖ τοσαῦτα. τὸ γὰρ γύμνασμα τοῦτο, πᾶσαν ἐν ἑαυτῷ περιέχει τῆς συντάξεως τὴν ἰσχύν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἐχόντων γένος καὶ ἀριθμόν. καὶ πτῶσιν, οἷον ὀνόματος. μετοχῆς. ἄρθρου. καὶ ἀντωνυμίας, πρὸς δὲ τῶν ἐχόντων πρόσωπα, τὸ αὐτὸ φυλακτέον. ὥσπερ γὰρ οὐ λέγομεν ἐκεῖνος πατὴρ ὢν περὶ τοῦ οἰκείου παιδὸς μεριμνήσουσιν, ἵνα μὴ σολοικίσωμεν κατὰ ἀριθμὸν, οὕτως οὐ δυνάμεθα λέγειν, ἐκεῖνος πατὴρ ὢν, περὶ τοῦ ἰδίου παιδὸς μεριμνήσω, ἵνα μὴ σολοικίσω κατὰ πρόσωπον. τὸ γὰρ ἐκεῖνος, τρίτου προσώπου ἐστί. τὸ δὲ μεριμνήσω, πρώτου. καὶ οὐ δεῖ συντάττειν,

πρώτου, μετὰ τρίτου, ἀλλὰ πρώτου μετὰ πρώτου. καὶ δευτέρου μετὰ δευτέρου. καὶ τρίτου μετὰ τρίτου. Ταῦτα μὲν οὖν περὶ τῶν ἐχόντων γένος, ἀριθμόν, πτῶσιν, πρόσωπα. ἤτοι περὶ τῶν πέντε μερῶν τοῦ λόγου. ὀνόματος. ῥήματος. μετοχῆς. ἄρθρου. ἀντωνυμίας. σολοικίζει τὶς καὶ ἐν ταῖς προθέσεσιν, οὕτως εἰς τὴν πόλιν οἰκῶ. ἐν τῇ πόλει ἀπέρχομαι. εἰ δὲ εἴπω ἐν τῇ πόλει οἰκῶ. εἰς τὴν πόλιν ἀπέρχομαι. ὀρθῶς εἴρηκα. ἡ γὰρ ἐν πρόθεσις, τὴν ἐν τόπῳ στάσιν δηλοῖ. ἡ δὲ εἰς, κίνησιν καὶ μετάβασιν. ὡς ἐν τῷ περὶ τούτων λέγων εἴρηται. ἰστέον δὲ ὅτι ἄλλο ἐστὶ τὸ βαρβαρίζειν, καὶ ἕτερον τὸ σολοικίζειν. καὶ τὸ βαρβαρίζειν μὲν γάρ ἐστι. τὸ ἁμαρτάνειν περὶ μίαν λέξιν. εἴτε περὶ τόνον, εἴτε περὶ γραφήν. εἴτε περὶ κλίσιν. εἴτε περὶ χρόνον. εἴτε περὶ πνεῦμα. περὶ τόνον μὲν ὡς ὅταν τὶς τὸ ἄνθρωπος ὀφείλων προπαροξυτόνως εἰπεῖν, εἴπεν, ἀνθρωπὸς ὀξυτόνως, ἢ θεμελιὸς, ἀντὶ τοῦ θεμέλιος. περὶ γραφὴν, ὡς ὅταν τὶς τὸ πένης, διὰ τοῦ υ γράψῃ. ὀφείλων διὰ τοῦ η γράψαι. περὶ κλίσιν δὲ ὡς ὅταν τὶς, τὸ μακρὸν συστέλλων. ὀφείλων ἐκτεῖναι αὐτό. περὶ πνεῦμα δὲ, ὡς ὅταν τὶς τὴν ὑπὲρ, ἢ τὴν ὑπὸ πρόθεσιν ψιλώσῃ. ὀφείλων δασῦναι αὐτήν. σολοικίζειν δ' ἐστὶ, τὸ περὶ τὴν σύνταξιν καὶ τὴν φύσιν ἁμαρτήματος τουτέστιν ἑκάστης λέξεως καθ' ἑαυτὴν κειμένης, καὶ καλῶς ἐχούσης. ἐν δὲ τῇ συντάξει τῆς φράσεως, ἀτάκτως καὶ ἀνακολούθως συντατομένης τε καὶ συμπαραλαμβανομένης, καὶ ὧδε τοῦ ἑτέρου περὶ πάντων τὸ

τεῖχος ἔπεσεν. ἰδοὺ γὰρ ἐνταῦθα ἑκάστη λέξις καθ' ἑαυτὴν κειμένη, καλῶς ἔχει. καὶ γὰρ τὸ ἐγὼ, καὶ τὸ παρὰ τὴν, καὶ τὸ τεῖχος καὶ τὸ ἔπεσε καλῶς ἔχει. ἀλλ' ἐν τῇ συντάξει καὶ τῇ φράσει, ἀτάκτως καὶ ἀνακολούθως παραλαμβάνεται, ὅθεν καὶ σολοικισμὸς λέγεται, ὁ τοῦ σόλου ὅλου αἰκισμὸς, ἤγουν ὕβρις τοῦ ὁλοκλήρου λόγου. Ποσαχῶς διαιρουμένην ἐστὶ δυνατὸν εὑρεῖν τὴν σύνταξιν, προήχθην σοι δηλῶσαι ὦ φίλε παῖ. ἐντεῦθεν ἀρχόμενος τὸ ῥῆμα τὸ τὴν σύνταξιν ἀπαρτίζον, ὁριστικὸν πάντως ἐστίν. ὡς τὸ, ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς, νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὦρσε κακήν. ἢ προστακτικὸν, ὡς τὸ, μῆνιν ἄειδε θεά. ἢ εὐκτικὸν, ὡς τὸ, εἴθε ὡς θυμὸς ἐνὶ στήθεσι φίλοισι μενοινῆ, ὥς τε γοῦν εὖθ' ἕποιτο. ἀλλὰ τὴν μὲν προστακτικὴν καὶ εὐκτικὴν, ὡς οὐδ' ὅλως οὐκ ἀναγκαῖον διασαφηνίσαι. περὶ δὲ τῆς ὁριστικῆς μόνον εἴπωμεν ὧδε. ἡ ὁριστικὴ πάντως, δι' ἑνὸς τῶν τριῶν προσώπων ἀπαρτίζει τὴν διάνοιαν, ἀλλ' ἡ τῶν προσώπων πολλάκις παραλλαγὴ, σολοικισμὸν ποιεῖ. ὥσπερ κἂν τις ἐγὼ παρὰ τὴν τὸ τεῖχος ἔπεσε. διὸ προσέχειν δεῖ τῇ εὐθείᾳ. καὶ εἰ μὲν πρώτου προσώπου ἐστὶ δηλωτικὴ, κατὰ τὸ νοούμενον πρῶτον πρόσωπον ἐπήγαγε. ὡς τὸ νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς εὔχεαι αὔτως. εἰ δὲ τρίτου προσώπου εἴη, τρίτον ἐπάγαγε. ὡς τὸ οὐκ ἀπολαβὼν. ἀλλὰ καὶ μεθ' ὕβρεως ἀποδιωχθεὶς ἤυ-

ξατο. καὶ οὕτως ἀποτελεῖται ἡ ἀπὸ τῆς εὐθείας ἀρχομένη περίοδος. εἰ δὲ ἀπὸ γενικῆς ἄρχεται περίοδος, ἀπαρατηρήτως ἡ τοῦ ῥήματος γίνεται ἐπαγωγή, καὶ οὕτω ἔσται ἡμῖν τὸ δεύτερον εἶδος τῆς συντάξεως. εἰ δὲ ἀπὸ δοτικῆς γίνεται ἡ ἀρχή, ἐξ ἑτέρου προσώπου πάντως ἡ ἐπαγωγὴ καὶ ὁ ἀριθμὸς ἀπαρατηρήτως ποικίλλεται. εἰ δὲ ἀπὸ αἰτιατικῆς ἄρχεται, πάλιν ὁμοίως τῇ δοτικῇ ἀπαρτίζεται. εὑρίσκομεν δὲ καὶ πέμπτον εἶδος τῆς συντάξεως, δι' ἀπαρεμφάτου καὶ αἰτιατικῆς, καὶ τοῦ ἐστι ῥήματος, ἀπαρτιζόμενον. ὡς τὸ ὡς γὰρ ὑστέρα δὲ, οὔπω κρύψαι μεμαυῖαν, οὐλομένην, καὶ τοῦτο μέχρι τοῦδε ἔχεις βραχύτατον καὶ συντομώτατον περὶ τῆς συντάξεως δίδαγμα.
μηδὲν ἐλλιπὲς ἔχον τῆς ἡμετέρας πρὸς
σὲ ἀγαπήσεως σημεῖον. ἀλλὰ καὶ λίαν
ἀκραιφνὲς γνώρισμα τυγχά-
νον τῆς ὑμῶν πρὸς σὲ
σχέσεως ὦ φίλον
ἄριστον μει-
ράκι-
ον.

ων ὀνομάτων, τινὰ μὲν, δηλοῦσι πάθος. τινὰ δὲ, ἐνέργειαν. οἷον ποιητὴς καὶ ποιητός. τῶν δὲ δηλούντων πάθος, τὰ μὲν, ἔχουσι τὸ πάθος ἐνεργείᾳ, τὰ δὲ, δυνάμει. ἐνεργείᾳ μὲν οἷον γνωστὸς ὁ ἐγνωσμένος. δυνάμει δὲ οἷον θνητός. βρωτὸς ὁ δυνάμενος βρωθῆναι καὶ θανεῖν.

Τὸ συγκριτικὸν οὐ δύναταί ποτε λέγεσθαι, χωρὶς ἐκείνου μεθ' οὗ συγκρίνεται. πρὸς ἓν γὰρ ἀφορᾷ. ὅπερ ἐστὶν ἄδηλον. ὁποῖον ἐστὶν εἰ μὴ συμπαραλαμβάνεται τῷ λόγῳ. ἐπὶ δὲ θεοῦ λέγεται κυρίως συγκριτικὰ μόνα, μὴ παραλαμβανομένων τινῶν εἰς σύγκρισιν. οἷον τὸ κρεῖττον. οὐ δὲ γὰρ ἑνός τινός ἐστι κρεῖττον, ἀλλὰ πάντων. τὸ δὲ ὑπερθετικὸν λέγεται χωρὶς ἐκείνων μεθ' ὧν ἔχει τὴν ὑπέρθεσιν. ἐπεὶ οὐκ ἀφορᾷ πρὸς ἓν, ἀλλὰ πρὸς πάντα. οἷον κάλλιστος, καὶ ῥῆμα. οὐδέποτε λέγεται χωρὶς ὀνόματος δηλοῦν ἔννοιαν, εἰ μὴ ἐξαίρετος ἐνέργεια εἴη. οἷον ἀστράπτει βροντᾷ. προκαταληπτικῶς γάρ ἐστιν ὁ λογισμὸς, τίς ἐστιν ὁ ἀστράπτων, καὶ οὐ ζητεῖ τοῦτον. καὶ πάλιν τὰ ἄλλα μέρη τοῦ λόγου, οὐ δύναται ἀπαρτίζειν λόγον χωρὶς ῥήματος. οἷον γεώργιος ὀρχούμενος ἐνταῦθα παρεβάπη. χωρὶς, εἰ μὴ ῥῆμα εἴη δυνάμενον νοεῖσθαι ἔξωθεν. οἷον ὁ θεόδωρος ἀγαθὸς ἀνήρ. νοεῖται γὰρ ἔξωθεν τὸ ἐστί. καὶ

τὸ ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης. νοεῖται δὲ κἀνταῦθα τὸ ἀφορῶσιν. Ἰστέον ὅτι τὰ συγκριτικὰ καὶ τὰ ὑπερθετικὰ συντάσσονται γενικῇ. καὶ οὐ λαμβάνονται ἔξωθεν προθέσεις. ὅταν δὲ λαμβάνηται ἀντὶ μερισμοῦ ἡ τάξις, καὶ τὰ ἁπλᾶ πρὸς γενικὴν συντάσσονται. λαμβανομένης ἔξωθεν τῆς ἀπὸ προθέσεως. οἷον εἷς τῶν ἀγαθῶν ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν. πολλάκις δὲ νοεῖται τὸ εἷς, ἢ τὸ μία καὶ ἡ πρόθεσις ἔξωθεν. οἷον τῶν καλῶν ἐστὶν ἡ δικαιοσύνη, ἀντὶ τοῦ ἓν ἀπὸ τῶν καλῶν. Τῶν ἀττικῶν ἐστὶ τὸ μετὰ ἁπλοῦ ὀνόματος καὶ τὸ συγκριτικοῦ ἐπιρρήματος, ἐκπληροῦν συγκριτικὸν ὄνομα. οἷον ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν σοφώτερος τοῦ δεῖνος, εἴποις μᾶλλον σοφὸς τοῦ δεῖνος. καὶ πάλιν μετὰ ἁπλοῦ ὀνόματος καὶ ὑπερθετικοῦ ἐπιρρήματος, δηλοῦν ὑπερθετικὸν ὄνομα. οἷον ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν σοφώτατος πάντων, εἴποις μάλιστα πάντων σοφός.

Πολλάκις ἀντὶ προσηγορικοῦ ὀνόματος, θηλυκοῦ μονογενοῦς, τίθεται οὐδέτερον. οἷον, τὸ σοφὸν τοῦ δεῖνος ἀντὶ τοῦ ἡ σοφία. τὸ βάρβαρον ἀντὶ τοῦ ἡ βαρβαρότης. Ἰστέον ὅτι, ὃν λόγον ἔχει τὸ ἐπίθετον πρὸς τὸ ὄνομα, λέγεις γὰρ ὁ Ἰω̄ εἶτα ἐπιφέρεις ὁ καλὸς ἢ ὁ κακός, τοιοῦτον ἔχει τὸν λόγον τὸ ἐπίρρημα πρὸς τὸ ῥῆμα. οἷον ἀνέγνω τις. εἶτα ἐπιφέρεις τὸ καλῶς ἢ κακῶς. Αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι δύναμιν ἔχουσι γενικῶν κτητικῶν καὶ πατρικῶν καὶ γενικῶν. οἷον ὁ ἐμὸς υἱὸς καὶ ὁ ἐμὸς οἶκος.

καὶ ἡ ἐμὴ

καὶ ἡ ἐμὴ πατρίς. τὰ δὲ κτητικὰ ὀνόματα γενικῶν κτητικῶν μόνον ἔχουσι δύναμιν. οἷον πλατωνικὸν βιβλίον. οὐ μὴν πλατωνικὸς υἱός. καὶ ἑκτόρεος ζωστήρ. καὶ μὴν καὶ ἑκτόρεος υἱός. ἀλλ' ἢ υἱὸς τοῦ ἕκτορος ἢ ἑκτορείδης. χωρὶς τοῦ υἱός. οἱ ποιηταὶ δὲ ἑκτόρεος υἱὸς λέγουσι καὶ λητώα θυγάτηρ καὶ ἄλλα.

Πολλὰ τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων ἀρσενικὰ ὄντα χαίρουσιν οἱ ἴωνες, θηλυκῶς ἐκφέρειν. οἷον τὴν ὄνθον τὴν μαραθῶνα. εἰσὶ δὲ πάλιν ἕτερα ἀρσενικά, ἃ οἱ ἀττικοὶ θηλυκῶς ἐκφέρουσιν. οἷον ὁ δρῦς, ἡ δρῦς.

Ἰστέον ὡς οἱ ἀττικοὶ ῥημάτων τινῶν ἐνεργητικῶν γραφομένων τῶν ἐνεστώτων. οἷον ἀκούω. ἐπαινῶ. γελῶ. θαυμάζω. γινώσκω καὶ ἕτερα τοὺς μέλλοντας οὐκ ἐνεργητικοὺς ἐκφέρουσιν, ἀλλὰ μέσους. οὐ γὰρ ἀκούσω φασὶ καὶ ἐπαινέσω. ἀλλ' ἀκούσομαι καὶ ἐπαινέσομαι. καὶ γελάσομαι, καὶ θαυμάσομαι. καὶ γνώσομαι καὶ ὄψομαι καὶ ζήσομαι καὶ βιώσομαι. σιωπήσομαι. ἀπολαύσομαι. γηήσομαι. καταθήσομαι. φεύξομαι. χειρώσομαι. προθυμήσομαι καὶ ἕτερα.

Ἰστέον ὅτι οἱ παλαιοὶ ποιηταὶ καὶ οἱ ἀττικοὶ τὰ τρία πρόσωπα τῶν ῥημάτων καὶ τὰς δοτικὰς τῶν πληθυντικῶν διὰ τοῦ ν ἔλεγον. καὶ φωνήεντος ἐπιφερομένου καὶ συμφώνου. ἐνίοτε δὲ διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ μέτρου ἐξέβαλον αὐτό. Ὅσα ῥήματα δηλοῦσι πορείαν, μετὰ μετοχῆς μέλλοντος συντάσσονται. οἷον πορεύομαι ποιήσων τόδε. Ἰστέον ὅτι πάντα τὰ

ῥήματα τὰ ἐνεργητικὰ, ἃ καὶ δραστήρια λέγονται καὶ μεταβατικὰ, μετὰ αἰτιατικῆς συντάσσονται. οἷον τύπτω σε καὶ τὰ ὅμοια. τὰ δὲ παθητικὰ μετὰ δοτικῆς, ἢ μετὰ τῆς ὑπὸ προθέσεως, μετὰ γενικῆς. οἷον τύπτομαί σοι καὶ τύπτομαι ὑπὸ σοῦ. τὸ δὲ φεύγω καὶ φοβοῦμαι καὶ μὴ ὄντα δραστήρια, ὅμως μετὰ αἰτιατικῆς συντάσσονται. νοεῖται δὲ ἐν τούτοις ἡ διὰ πρόθεσις. οἷον φεύγω διὰ σὲ καὶ φοβοῦμαι διὰ σέ. ὡς αἰτίου ὄντος ἐκείνου δι' ὃν φεύγεις. τὰ δὲ ἔχοντα τὴν ἐνέργειαν οὐ μᾶλλον εἰς τὸ ἓν πρόσωπον ἢ εἰς τὸ ἕτερον. οἷον πολεμῶ σοι παλαίω σοι, μετὰ δοτικῆς συντάσσονται, τὰ δὲ ἐπισταλτικὰ καὶ ἀποσταλτικὰ καὶ αὐτὰ μετὰ δοτικῆς. οἷον ἀποστέλλω σοι ἐπιστέλλω σοι. καὶ τὰ τῆς φύσεως μετὰ δοτικῆς συντάσσονται. οἷον τύπτω σοι τὸν ἄνθρωπον. καὶ ποιῶ σοι τόδε χάριν. ἀντὶ τοῦ χάριν σοῦ ποιῶ τόδε. Ταῦτα τὰ εὐκτικὰ δύνανται λαμβάνεσθαι καὶ ἀντὶ παρεληλυθότων χρόνων ὅταν ἔχωσιν ὄπισθεν τὸ ὡς. οἷον ὡς ποιήσειεν. διατί δὲ καὶ μὴ ἀπὸ τοῦ β΄. ἀορίστου ὅτι αὐτοῦ τὴν σημασίαν ἔχει. εἴω τὸ πορεύομαι. ὁ β΄. ἀόριστος ἴον. καὶ κίω ἔκιον. Ἰστέον ὅτι τρία εἰσὶ τὰ κανονιζόμενα ἐν τῇ μετοχῇ ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος. τὸ ἔω. τὸ ἴω καὶ τὸ κίω. ἔω ἔστι καὶ ἡ μετοχὴ ὁ ἐών. καὶ ἴω καὶ ἡ μετοχὴ ὁ ἰών. καὶ κίω καὶ ἡ μετοχὴ ὁ κιών. Ἡνίκα ἄρχηται τὸ θέμα ἀπὸ τοῦ ι, πάλιν τὸ ι. φυλάσσει καὶ ἐν τοῖς παρῳχημένοις. ἡ αὔξησις δὲ γίνεται κατὰ τὸν χρόνον. οἷον

εἰ ἔστι τὸ ι βραχὺ ἐν τῷ ἐνεστῶτι αὐξάνεται ἐν τοῖς παρῳχημένοις. καὶ ἔστι φύσει μακρόν. ὁμοίως δὲ γίνεται καὶ ἐν τῷ ὑψηλῷ. τὸ δὲ προσάψειν ἐστὶν ἀναύξητον ἰωνικόν. τὰ συμβουλευτικὰ πάντα, οἷον τὸ φθεγξώμεθα. τὸ ποιήσωμεν τὸ δεῦρο ἔχουσιν ἔξωθεν νοούμενον καὶ τὸ ἵνα. οἷον δεῦρο ἵνα ποιήσωμεν τόδε. καὶ δεῦρο ἵνα φθεγξώμεθα τόδε. Τὸ θέλησθα ποιητικόν ἐστιν. παρ' ἡμῖν δὲ μόνα ταῦτα γράφονται. οἶσθα ἀντὶ τοῦ γινώσκεις. ἦσθα ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχες. καὶ ἔφησθα ἀντὶ τοῦ εἶπες. ἔστι δὲ σπανίως. Τὰ ῥήματα τὰ μετὰ δοτικῆς συντασσόμενα, ἢ μεθ' ἑτέρας πτώσεως, ἢ μὴν ἀπαρεμφάτου μέλλοντος ἢ ἐνεστῶτος ἢ τῶν ἄλλων, καὶ διαλελυμένως, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, οὕτω συντάσσεται. οἷον πολεμῶ τῷ δεῖνι. καὶ εἰς πόλεμον ἦλθον τῷ δεῖνι. καὶ μάχομαι. καὶ εἰς μάχην ἔρχομαι. καὶ δεῖ ποιεῖν καὶ δέον ἐστὶ ποιεῖν. εἰσὶ δέ τινα αἰτιατικῇ συντασσόμενα, ἃ διαλελυμένως μετὰ γενικῆς συντάσσονται. οἷον ἐλπίζω δὲ ἀγαθά. ἐλπίδα δὲ ἔχω ἀγαθῶν. καὶ προσδοκῶ καὶ προσδοκίαν ἔχω ὁμοίως. δηλοποιῶ δέ σε καὶ δῆλα λέγω σε. καὶ ἕτερα πάλιν μετὰ αἰτιατικῆς. Ταῦτα τὰ ἀπορίαν ἔχοντα μετὰ ὑποτακτικοῦ συντάσσονται. οἷον τί γένωμαι. καὶ ποῖ τράπωμαι. Ἰστέον ὅτι εἰσί τινα ῥήματα χωρὶς μὲν προθέσεως παθητικῶς ἐκφερόμενα. μετὰ δὲ προθέσεως ἐνεργητικῶς. ἐνίοτε καὶ ἐν ἑτέρᾳ συζυγίᾳ. οἷον μαχέομαι μαχοῦμαι. συμμαχέω δὲ συμμαχῶ. μαίνομαι

ἐκμοιρίω δὲ ἕτερον. ἕτερα δὲ ἐνδρηστικῶς μὲν γραφόμενα· μετὰ δὲ προθέσεως, ἐνίοτε καὶ ἐν ἑτέρᾳ συζυγίᾳ. οἷον ὤθω ἀφ᾽ οὗ καὶ ὦσεν. ἀπωθοῦμαι δὲ, ἕτερα ἐνδρηστικῶς γραφόμενα καὶ μετὰ προθέσεως, ἢ προσθήκης τινὸς, αὖθις ἐνδρηστικῶς. ὅμως μεταπίπτοντα εἰς ἑτέραν συζυγίαν καὶ ἔννοιαν. οἷον δοκέω δοκῶ. προσδοκάω δὲ προσδοκῶ. μολῶ. αὐτομολέω δὲ αὐτομολῶ. καὶ πολεμέω πολεμῶ. ἐκπολεμόω δὲ ἐκπολεμῶ. καὶ λέγω. εὐλογέω δὲ εὐλογῶ. ἐπὶ τῶν τοιούτων δὲ πάντων συμβαίνει, τὰ μὲν ἑτέραν ἔννοιαν ἔχειν μετὰ προθέσεων, οἷον ὁρμῶ ἐγὼ, ὑφορμῶ δὲ ἕτερον, ἤγουν παρακινῶ. τὰ δὲ τὴν αὐτὴν οἷον ἥκω καὶ ἀφικνοῦμαι. εἰσὶ δὲ ἕτερα, ἃ καὶ χωρὶς προθέσεως ἐν δυσὶ συζυγίαις λέγεται. ὅμως ἐν μὲν τῇ ἑτέρᾳ ἕτερόν τι δηλοῦσιν. ἐν δὲ θατέρᾳ δὲ ἕτερον. οἷον κυκλέω κυκλῶ τὸ συστρέφω. κυκλόω δὲ κυκλῶ τὸ περιλαμβάνω. καὶ κυρέω κυρῶ τὸ περιτυγχάνω, καὶ τὸ ὑπάρχω κατὰ τοὺς τραγικούς. κυρόω δὲ κυρῶ τὸ βεβαιῶ. ῥιγέω δὲ ῥιγῶ ποιητικῶς τὸ φοβοῦμαι. ὡσαύτως καὶ ῥιγόω ῥιγῶ ἐπὶ κρύους. καὶ θεάω θεῶ, ὃ παθητικῶς γράφεται θεῶμαι, τὸ βλέπω. θεέω δὲ τὸ θαυμάζω ποιητικῶς, ἀφ᾽ οὗ θηεῦντο, οὗ τὸ ἐντελὲς θεέοντο. καὶ τροπῇ τοῦ ε. εἰς η. καὶ τοῦ ε. εἰς ο. δωρικῶς καὶ αἰολικῶς καὶ ἀφαιρέσει τῆς αὐξήσεως ἰωνικῶς θηεῦντο. Εἰσὶ τινὰ ῥήματα ἐνδρηστικὰ, ἃ λαμ-

βάνουσι

ἀπὸ τοῦ θεεῦντο cont.
ε. εἰς η. καὶ ο. εἰς ε.

βαίνουσι προθέσεις καὶ μεταφέρονται εἰς παθητικά. ἔχοντα μέν τοι δύναμιν ἐνεργητικήν, ἐπαναστρεφομένην δὲ εἰς τὸ ἐνεργοῦν πρόσωπον, κατὰ τὴν δύναμιν τῶν προθέσεων. οἷον δείκνυμι, καὶ μετὰ τῆς ἐν προθέσεως ἐνδείκνυμαι. ἤγουν ἐν ἐμαυτῷ τὴν δεῖξιν ἐργάζομαι. ἀντὶ τοῦ ἐμαυτὸν φανερὸν καθιστῶ. νοῶ καὶ μετὰ τῆς προθέσεως νοῶ προνοοῦμαι. ἀντὶ τοῦ ἐν ἐμαυτῷ λογίζομαι ὑπέρ τινος. τοῦτο γὰρ ἡ πρὸ δηλοῖ. ὡς τὸ προΐσταμαι καὶ προμάχομαι. καλῶ καὶ μετὰ τῆς ἀνὰ προθέσεως ἀνακαλοῦμαι. ἀντὶ τοῦ εἰς ἐμὲ ἐλθεῖν αὖθις, ὅπερ εἶχον, αἰτῶ. καὶ ἐπικαλοῦμαι. ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἐμαυτὸν ἕλκω διὰ παρακλήσεως. τὸ δὲ καταφέρομαι καὶ χωρὶς τῆς προθέσεως δύναται γε φέρεσθαι παθητικῶς. οἷον κατὰ σοῦ φέρομαι. φέρω καὶ μετὰ τῆς διὰ διαφέρομαι. ὧ ἐναντίον τὸ συμφέρομαι. διαφέρομαι δέ ἐστι τὸ καθ' ἐμαυτὸν φέρομαι χωριζόμενος ἀπό τινος. ἡ γὰρ διὰ χωρισμὸν δηλοῖ. πέμπω καὶ μετὰ τῆς μετὰ μεταπέμπομαι. ἀντὶ τοῦ διά τινος πέμπω εἰς ἐμαυτὸν τινά. ἡ γὰρ μετὰ μετοχὴν ἔχει τινός. καλῶ καὶ μετακαλοῦμαι ἀντὶ τοῦ διά τινος εἰς ἐμαυτὸν καλῶ. φέρομαι καὶ ἀποφέρομαι ἀντὶ τοῦ εἰς ἐμαυτὸν ἀπό τι ἀπολαβεῖν. ὁρῶ καὶ μετὰ τῆς ὑπὸ ὑφορῶμαι. καὶ τὸ ὑπειδόμην δὲ τοιοῦτον ἐστὶ καὶ τὸ ὑποπτεύω. ἤγουν ἐν ἐμαυτῷ ὁρῶ καὶ λογίζομαι. νοῶ ὅπερ ἔχει ἁπλῆν ἐμβολὴν εἰς

διανοοῦμαι τὸ πρᾶγμα. διανοοῦμαι δὲ ἀντὶ τοῦ ἐν ἐμαυτῷ λαβὼν λογίζομαι, κρίνω, καὶ μετὰ τῆς ὑπό, ὑποκρίνομαι ἀντὶ τοῦ εἰς ἐμαυτὸν φέρω κρείσσω ἀρετῆς. ἢ ἄλλου τινός. κρείσσω δὲ ἢ ἣν κρίνει τις ἐμέ. ἀφ᾽ οὗ καὶ ὑποκριτής, ὁ ἣν κρίνω ἔσω. ὡς τὸ αἰάστας ὑπεκρινάμην τὸ ὄναρ. ἤγουν ὑπελογισάμην καὶ ἐν ἐμαυτῷ ἔκρινα. Εἰώθασιν οἱ ἀττικοὶ ἔσθ᾽ ὅτε τὰ προστακτικά, εὐκτικῶς προφέρειν. χαίροις ἂν εἴσω. ἀντὶ τοῦ χαῖρε. ὁμοίως καὶ ὁριστικὰ ῥήματα ἀντὶ μέλλοντος. ἀλλ᾽ οὐκ προμηνύσεις γε τοῦτο μηδενί. ἀντὶ τοῦ μηδενὶ προμήνυσον. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὅτε εἰσὶ παθητικοὶ δεύτεροι ἀόριστοι ἐν χρήσει, οἱ παθητικοὶ πρῶτοι ἀόριστοι ἄχρηστοι εἰσίν. εἰ μὴ παρὰ ποιηταῖς. οἷον ῥίπτω ῥίψω ἔρριψα. ἐρρίφθην ἐρρίφην. φαίνω φανῶ ἔφηνα, ἐφάνην ἐφάνθην.

Τὰ γνωστικὰ ῥήματα καὶ τὰ ἀντὶ ὄψεως μετὰ μετοχῆς συντάσσονται. οἷον οἶδά σε αἴτιον ὄντα μοι τῶν κακῶν. καὶ εἶδόν σε πονοῦντα. καὶ εὗρόν σε ποιοῦντα τόδε. Ιστέον ὅτι οἱ παλαιοὶ ποιηταί, καὶ οἱ ἀττικοί, τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν ῥημάτων καὶ τὰς δοτικὰς τῶν πληθυντικῶν μετὰ τοῦ ν̄ ἔλεγον. καὶ φωνήεντος ἐπιφερομένου καὶ συμφώνου. ἐνίοτε δὲ διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ μέτρου ἐξέβαλον αὐτό. οἷον ἔδδεισε δ᾽ ὁ γέρων. καὶ κίνδυνος ἔχων δοκεῖ ποιεῖν ἑλληνικῶς. Οἱ ἴωνες τό, τε εἶδον ἴδον λέγουσι, καὶ τὸ εἷλον ἕλον. ὁμοίως ἦλθον ἤλυθον καὶ εἶπον ἔειπον, εἰς τρισυλλαβίαν ἀνάγοντες. τὸ

εἰσώζειν

ἐκσώζειν πανταχοῦ τὸν κανόνα σπουδάζοντες. ἀττικοὶ μέντοι τὰ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα ῥήματα πάντα, καὶ μάλιστα τὰ δισύλλαβα, ἔτι γὰρ τῶν ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένων μόνων, τὸ τοῦ κανόνος σώζουσι διὰ μακρᾶς τῆς παραληγούσης ἐπὶ τοῦ δευτέρου ἀορίστου προφέρουσιν εἶπον. ἦλθον. εἶδον. ἦκον, καὶ τὰ λοιπά. Ἰστέον μέντοι ὡς ἐν ταῖς μετοχαῖς, ἰδὼν μὲν καὶ ἐλθών. εἰπὼν δὲ καὶ ἥκων, οὔ, τίς δὲ ὁ λόγος ζήτει. Οἱ ἴωνες τὰ εἰς ου βαρύτονα προστακτικὰ, τὰ ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρατατικοῦ, διαλύουσιν εἰς εο. οἷον φείδου φείδεο. τύπτου. τύπτεο. ἐπεὶ τὸ ἐφείδετο καὶ τὸ ἐτύπτετο. ἀφ' ὧν γίνεται τὸ ἐφείδου καὶ ἐτύπτου καὶ τὰ προστακτικὰ τὸ, φείδου καὶ τύπτου. καὶ ὅσα τοιαῦτα τὸ ε καὶ ο ἔχουσιν. Οἱ αὐτοὶ τὰς εἰς ου. γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ος εὐθειῶν γινομένας, διὰ τοῦ οιο προφέρουσιν. οἷον βίοτος βιότου βιότοιο. πόντος πόντου πόντοιο. τὰς δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ης εἰς ου διὰ τοῦ εω. οἷον ἀΐδης ἀΐδου ἀΐδεω ἢ ἀΐδαο. τοῦτο δὲ ἐξ ἀνάγκης μακρὰ ἐστὶν ἡ λήγουσα ἢ ἡ παραλήγουσα. Τῶν ἰώνων ἐστὶ τὸ τρέπειν τὸ μακρὸν α εἰς η. οἱ δωριεῖς τὸ ἀνάπαλιν. τρέπουσι γὰρ τὸ η εἰς α. Ἰστέον ὅτι, τὸ μέλλειν, τὸ οἴεσθαι, τὸ ἐλπίζειν. τὸ προσδοκᾶν. τὸ φοβεῖσθαι. ὃ λέγεται ἐπὶ καλοῦ. οἷον ὑπισχνοῦμαι ὠφελήσειν σοι. καὶ τὸ ἀπειλεῖν ὅπερ ἔχει ἐναντίον τούτου, καὶ λέγεται ἐπὶ κακοῦ. οἷον ἀπειλῶ κακῶς ποιήσειν τινὰ, καὶ ὅσα τὰ

συζυγίας αὐτῶν εἰσί, μέλλοντι πρώτῳ συντάσσεται, ἢ ἐνεστῶτι. οἷον μέλλω ποιήσειν τι ἢ ποιεῖν. καὶ ἐλπίζω. ὁμοίως καὶ προσδοκῶ καὶ τἄλλα πάντα. Ἰστέον ὅτι πάντα τὰ δραστήρια ῥήματα, ἃ καὶ μεταβατικὰ καὶ ἐνεργητικὰ λέγεται, εἰ μὴ ἔχει τι ἐπαγόμενον πρὸς ὃ ἡ ἐνέργεια αὐτῶν ἀποδοθήσεται, ἐξ ἀνάγκης εἰς τὸ ἐνεργοῦν πρόσωπον ἐπαναστρέφει. καὶ κατ' αὐτὸ πάθειαν ἡ σύνταξις γίνεται. οἷον ἡδονῇ δίδωμι ἐμαυτὸν δηλονότι. καὶ μεθῆκα εἰς θάλασσαν ἤγουν ἔρριψα ἐμαυτὸν δηλονότι. καὶ καθῆκα ὁμοίως. καὶ ἔλαθον κλαπεὶς ἐμαυτὸν δηλονότι. καὶ ὅσα τοιαῦτα. οἱ εἰς ην ἀόριστοι τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν εἰς μι οὐ χρείαν ἔχουσι τῶν παθητικῶν καὶ τῶν μέσων. ἐπεὶ οὗτοι τοὺς αὐτοὺς ἐκείνοις δηλοῦνται. οἷον ἵστημι στήσω ἔστησα. ἔστην δὲ τοῦ πάθους. ἵπταμαι. πτήσω ἔπτην. ἀφ' ὧν τὸ σταίην καὶ πταίην.

Ἰστέον ὅτι μόναι αἱ τῶν ἐνεστώτων τῶν βαρυτόνων μετοχαὶ καὶ αἱ τῶν δευτέρων ἀορίστων, ποιοῦσιν ἀπὸ τῆς γενικῆς εἰς μι τὰ εὐκτικά. τύπτοντος τύπτοιμι. τυπόντος τυποῖμι. ἀπὸ δὲ τῶν παθητικῶν ἀορίστων καὶ τῆς τῶν εἰς μι πάσης εἰς μι. ὅτι ὧν εἰς ὀξύτονος ἡ μετοχή. ἀπὸ δὲ τῆς γενικῆς τοῦ ἐνεστῶτος τῶν περισπωμένων, κατὰ τροπὴν τοῦ μι εἰς ην ποιοίην. διδοίην. τολμώην. δρώην. Οἱ ἀττικοὶ τὰ ἀπὸ δύο συμφώνων ἀρχόμενα, ἢ ἀφ' ἑνὸς τῶν διπλῶν, διὰ καθαροῦ τοῦ ε προφέρουσι τοὺς παρακειμένους. σπείρω ἔσπαρκα. ζηλῶ ἐζήλωκα. πλήττω δὲ

τετέληχα. καὶ κεινῶ κέκεικα. ὅτι οὐκ ἀπὸ δύο συμφώνων στερεῶν ἄρχονται. τὰ γὰρ ὑγρὰ οὐ στερεῶς ἐκφωνοῦνται. οἱ ποιηταὶ δὲ τῶν περισπωμένων συζυγιῶν, προστιθέασι τὸ ω πρὸ τοῦ ω τῆς ληγούσης. καὶ ποιοῦσι ταύτας βαρυτόνους. οἷον βοῶ βοήσω. ὁρῶ ὁρόσω. ὑπνῶ ὑπνώσω. ζῶ ζώσω. κατὰ ταῦτα γίνεται καὶ τὸ πλεῖν πλώειν. εἰ καὶ μὴ συναιρεῖται ἐπὶ τοῦ πρώτου προσώπου. Ἰστέον δὲ ὅτι εἰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν τὸ ῥῆμα ἐστί. εἰ μὲν ἔχει τὴν παραλήγουσαν βραχεῖαν, τὸ ο μικρὸν προστιθέασιν. οἷον ὁρῶ ὁρόσω. εἰ δὲ μακρὰν, οἷον ὑπνῶ ὑπνώσω. ἐπὶ δὲ τῶν μονοσυλλάβων καὶ τοῦ ζῶ καὶ τοῦ πλέω, τὸ ω μέγα ἀεὶ προστιθέασιν. ἐπεὶ τὸ μὲν ἔχει τὸ ζ. τὸ δὲ τὸ π. καὶ λ. ὡς ὄπισθεν εἰ τεθῇ βραχὺ, ὑπ᾽ αὐτῶν πάντως ἐκταθήσεται. Πολλάκις οἱ ποιηταὶ τιθέασι ῥήματα ἐλλείποντα προθέσεσιν ὀφειλούσαις εἶναι. οἷον ἴθι ἀντὶ τοῦ ἄπιθι. καὶ ἔρχου ἀντὶ τοῦ ἀπέρχου. καὶ ἐλθὼν ἀντὶ τοῦ ἀπελθών. πολλάκις δὲ τιθέασι προθέσεις ἐλλειπούσας ῥήματος. οἷον ἄνα ἀντὶ τοῦ ἀνάστα. καὶ πάρα ἀντὶ τοῦ πάρεστιν ἢ πάρεισι. Σημείωσαι ὅτι, ὧν ἐνεργητικὰ εἰσὶν ἄχρηστα, καὶ τὰ παθητικὰ λαμβάνονται εἰς σημασίαν ἐνεργητικὴν, τούτων οἱ παθητικοὶ πρῶτοι ἀόριστοι ἐὰν ὦσιν εὔχρηστοι, εἰς παθητικὴν σημασίαν παραλαμβάνονται. οἷον ἐστὶ τὸ ἰῶμαι. ἰάθην δὲ ἐγὼ ὑφ᾽ ἑτέρου. καὶ κτῶμαι τὸ ἔχω. ἐκτήθην δὲ ὑφ᾽ ἑτέρου. καὶ θεῶμαι τὸ βλέπω. ἐθεάθην ἐγὼ ὑφ᾽ ἑτέρου.

ρου. καὶ ἄλλα μυρία τούτοις παραπλήσια. Τὰ ἀπαρέμφατα πρὸς εὐθεῖαν τάττονται καὶ πρὸς γενικὴν, καὶ ἁπλῶς πρὸς τὴν προηγησαμένην πτῶσιν. ὁποία δήποτε ἐστί. φύσιν δὲ ἔχει μάλιστα πρὸς αἰτιατικὴν λέγεσθαι. τείνει δὲ ἀεὶ κατὰ τὸ ἀπαρέμφατον. εἰ μὲν ἐνεργητικόν ἐστι τὸ ῥῆμα, πρὸς τὸ ἐνεργοῦν πρόσωπον καὶ οὐδέποτε πρὸς τὸ δεχόμενον ἐνέργειαν. τοῦτο γὰρ τοῦ ῥήματος ἐστίν. εἰ δὲ παθητικόν ἐστι τὸ ῥῆμα ἐξ ἀνάγκης πρὸς τὸ δεχόμενον τὸ πάθος. οἷον δέον ἐστὶν ὑπερμαχεῖν σε τοῦ δεῖνος. ἰδοὺ ἐνταῦθα τὸ ὑπερμαχεῖν ῥῆμα ὂν ἀπαρέμφατον κατὰ τὸ μὲν ἀπαρέμφατον μετὰ σοῦ τάττεται τοῦ ἐνεργοῦντος καὶ λαμβάνοντος πτῶσιν αἰτιατικήν. κατὰ τὸ δὲ ῥῆμα ἐνέργειαν δηλοῦν ὑπέρ τινος πρὸς ἕτερον ἀφορᾷ πρόσωπον. καὶ γενικὴν λαμβάνει. καὶ προσήκει τύπτεσθαί σε. ἐνταῦθα γὰρ κατὰ τὸ ἀπαρέμφατον, λαμβάνει τὴν αἰτιατικήν. κατὰ τὸ δὲ ῥῆμα πρὸς εὐθεῖαν ζητεῖ τάττεσθαι, ὅτι τύπτη σύ. Τὰς εἰς ως ἀπαθεῖς μετοχὰς τῶν παρακειμένων, διὰ τοῦ ω αἱ διάλεκτοι πᾶσαι. ποιηταὶ δὲ τὸ πρὸ τοῦ ως σύμφωνον ἀναιροῦντες, συστέλλοντες τε τὴν παραλήγουσαν διὰ τοῦ ω. τεθνηκότες τεθνεῶτος. βεβηκότος βεβαῶτος. ἑσταότος δὲ οὔ. ἀμφίμακρος γάρ. ἐκ δὲ τοῦ τεθνηκότος ὁ τὸ μὲν τεθνειῶτος. ἐκ τοῦ τεθνεῶτος ἐκτείνοντες καὶ τὴν παραλήγουσαν. ὁ τὸ δὲ τεθνειότος. ὧν τὰ θηλυκὰ βεβαυῖα ἑσταυῖα. ἀναιρεθέντος δὲ καὶ τοῦ φω

νήκοντος, βεβῶς μὲν καὶ ἑστὼς τὰ ἀρσενικά. τὰ θηλυκὰ δὲ βεβαῦα μὲν οὔ. βεβῶσα μέντοι καὶ ἑστῶσα. οἷς συνεξηκολούθησε καὶ τὸ τεθνεῶσα. καίτοι τεθνεῶς τοῦ ἀρσενικοῦ μὴ λεγομένου. Χρεμετίζειν ἐπὶ ἵππου. ὀγκᾶσθαι ἐπὶ ὄνου καὶ βρωμᾶσθαι. βρυχᾶσθαι ἐπὶ λέοντος. μυκᾶσθαι ἐπὶ τοῦ βοὸς διὰ τοῦ υ ψιλοῦ. μηκᾶσθαι ἐπὶ αἰγὸς διὰ τοῦ η. ἀφ' οὗ καὶ μηκάδες αἶγες παρ' Ὁμήρῳ. καὶ φριμάττεσθαι ἐπὶ τῆς αὐτῆς διὰ τοῦ ι. καὶ φριμαγμός. γρυλίζειν ἐπὶ χοίρου. ὑλακτεῖν ἐπὶ κυνός. βαΰζειν ἐπὶ τῶν σκυλακίων. ὠρύεσθαι ἐπὶ λύκων. ἐφ' ὧν δὲ οὐκ ἔστιν ὄνομα τῆς φωνῆς ἴδιον. οἷον ἄρκτου παρδάλεως καὶ τῶν τοιούτων, τὸ βρυχᾶσθαι λέγουσιν. ἐπὶ δὲ τῶν μικροτέρων. οἷον ἀλωπέκων καὶ θώων, τὸ ὑλακτεῖν καὶ γηρύεσθαι. βοᾶν δὲ καὶ φωνεῖν καὶ ποιητικῶς βοστρεῖν, ἐπὶ τῆς ἀνάρθρου φωνῆς τῶν ἀνθρώπων. καὶ ἀπὸ τούτων ἐπὶ τῶν μεγάλῃ φωνῇ καλούντων τινάς λέγειν καὶ φθέγγεσθαι καὶ διαλέγεσθαι καὶ λαλεῖν καὶ αὐδεῖν ποιητικῶς τὸ ἀνάρθρως λέγειν. ἤγουν τῷ προφορικῷ λόγῳ χρῆσθαι. Ἰστέον ὅτι ὅταν ἀντωνυμία τὸ ι προσλάβῃ, πλείονα δεῖξιν ἔχει. οἷον οὑτοσὶ καὶ αὑτηὶ καὶ τουτί. ἔστι δὲ ὁ σχηματισμὸς οὗτος ἀττικός. διαφέρει δὲ τῶν ποιητικῶν προσχηματισμῶν. τῷ ἐνταῦθα μὲν εἶναι τὸ ι μακρόν. ἐν ἐκείνοις δὲ βραχύ. οἷον ἀνθρώποισιν ἵπποισιν καὶ τὰ ποιητικῶς προσχηματιζόμενα βαρύτονα εἶναι.

τὰ δὲ ἀττικῶς ὀξύτονα· οἷον οὑτοσὶν αὐτή. Ἰστέον
ὅτι ἀπὸ τῶν πλειόνων προθέσεων γίνονται ἐπιῤῥή-
ματα κατὰ τὴν σημασίαν αὐτῶν. καὶ εἰσὶ τὰ μὲν, κοι-
νά. τὰ δὲ ποιητικά. οἷον ἀπὸ τῆς ἐν ἔνδον. καὶ ἔν-
δος κοινῶς. καὶ ἀπὸ τούτων ἔνδοθεν κοινῶς. καὶ ἔν-
τοσθεν ποιητικῶς. ἃ καὶ κίνησιν ἔχουσιν ἀπὸ τῆς ἐν-
τός. ἀπὸ τῆς εἰς ἢ καὶ ἐ λέγεται ἔσω καὶ εἴσω κοινῶς
καὶ ποιητικῶς. οἷον ἴλιον εἴσω ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν ἴλιον.
ἀπὸ τούτων καὶ ἔξωθεν κοινῶς. καὶ εἴσωθεν ποιητικῶς.
ἀπὸ τῆς ἐξ ἢ καὶ ἐκ λέγεται ἔξω. καὶ ἐκτὸς κοι-
νῶς. ἀπὸ τούτων ἔξωθεν κοινῶς καὶ ἔκτοσθεν ποιη-
τικῶς. οἷον ἔκτοσθεν λιπαρῆς παλαίστρας ἀντὶ τοῦ
ἐκ τῆς παλαίστρας. Ἀπὸ τῆς πρὸ πρόσω κοινῶς.
ὃ καὶ πόῤῥω λέγεται μεταθέσει τοῦ ρ καὶ τροπῇ τοῦ
σ εἰς ρ. δηλοῖ δὲ τὸ μακρὰν καὶ τὸ ἐμπρὸς καὶ τὸ εἰς
βάθος. ὡς τὸ, τὸ δὲ καὶ προσανιᾶσαι. πόῤῥω δει-
νῶν καὶ ἀπὸ τούτων πόῤῥωθεν καὶ πρόσωθεν. καὶ
πρόσθεν κατὰ συγκοπήν. ὃ καὶ ἔμπροσθεν λέγεται.
τοῦτο δὲ καὶ εἰς ἑτέραν ἔννοιαν μετέπεσεν. οὐ γὰρ
κίνησιν φαίνεται ἔχον. ἀπὸ τῆς ἀνὰ ἄνω καὶ ἄνω-
θεν κοινῶς. ἀπὸ τῆς κατὰ κάτω καὶ κάτωθεν κοι-
νῶς. ἀπὸ τῆς ἀντὶ ἄντα ποιητικῶς καὶ ἀντίον. ὃ με-
τὰ τῆς ἐν, ἐναντίον λέγεται κοινῶς. ἀπὸ τούτου
λέγεται καὶ τὸ πρόσαντες. ὅπερ ἐστὶ δυσκολί-
ας λέγεται ὡς ἐναντίον μελῶν τινῶν. ἀπὸ τῆς πε-
ρὶ, πέριξ κοινῶς. ἀπὸ τῆς ἀμφὶ, ἀμφὶς ποιητικῶς
ταύτως. τῷ πέριξ. οἷον οἶκον ἀμφὶς ἀντὶ τοῦ περὶ τὸν

οἴκοι. ἡ γὰρ περὶ ἡ αὐτή ἐστι τῇ ἀμφί. πλὴν ὅτι ἡ μὲν περὶ παρὰ τοῖς κοινοῖς ἐν χρήσει. ἡ δὲ ἀμφὶ παρὰ τοῖς ποιηταῖς. σπανιάκις δὲ αὕτη παρὰ τοῖς κοινῶς γράφουσιν. ἀπὸ τῆς ἀπὸ ἄπο κοινῶς. ὡς τὸ οὐδ᾽ ἄπο γνώμης ἐκείνω τῷ γενναίω. καὶ ἀπὸ τούτου ἄπωθεν καὶ ἀπωτάτω διὰ τοῦ ω μεγάλου. ὡς τύπον ἔχον τῶν διὰ τοῦ ώτερος καὶ ώτατος. ἔχουσι δέ τινα αὐτῶν καὶ συγκριτικὰ καὶ ὑπερθετικά. οἷον ἐνδοτέρω καὶ ἐνδοτάτω. ἐξωτέρω καὶ ἐξωτάτω. προσωτέρω καὶ προσωτάτω. Ἰστέον ὅτι τῶν ἐπιρρημάτων τῶν τοπικῶν, τὰ μὲν δηλοῦσι στάσιν ἀεί. τὰ δὲ κίνησιν. ἀεὶ ἢ εἰς τόπον ἢ ἐκ τόπου. τὰ δὲ ἐνίοτε μὲν κίνησιν, ἐνίοτε δὲ στάσιν. καὶ τὰ μὲν δηλοῦντα στάσιν ἀεὶ, ταῦτα. ἔνδον. ἐκτὸς καὶ ἔνδοι ποιητικῶς τὸ αὐτό. ὅπη καὶ ὅπου διὰ τοῦ η. καὶ ὁπόθι καὶ ὅθι ποιητικῶς τὰ αὐτά. οἴκοι καὶ ἔνθα καὶ ἕτερα. Τὰ δηλοῦντα κίνησιν ἀεὶ ταῦτα. οἴκαδε. οἶκονδε ποιητικῶς τὸ αὐτό. οἴκοθεν. ἀθήναθεν. ἐκεῖσε ἐκεῖθεν. ὅθεν ὁπόθεν. οὐρανόθεν ἔνθεν. ὅποι διὰ τοῦ ο καὶ ι. τὰ δὲ ἐνίοτε μὲν δηλοῦντα κίνησιν, ἐνίοτε δὲ στάσιν ταῦτα. ἄνω, κάτω, ἔξω, πόρρω. χαμαὶ. δεῦρο, ἐνταῦθα, ὧδε καὶ τῇδε καὶ ἕτερα. Ἀφεῖμαι ἀντὶ τοῦ ἀπολέλυμαι καὶ ἀφεῖσαι καὶ ἀφεῖται. καὶ ἀφείμεθα καὶ ἀφεῖσθε γράφεται, καὶ γενικῇ συντάσσεται. Κανονίζεται δὲ τὸ ἀφεῖμαι εἰ μὲν ἔστιν αὐτοῦ ἐνεστῶτος οὕτως ἵημι τὸ πέμπω καὶ ἀπολύω. καὶ ἀφίημι τὸ παθητικὸν

ἀφίεμαι καὶ κατὰ μετάθεσιν καὶ συναίρεσιν τοῦ ε καὶ ι εἰς τὴν ει δίφθογγον ἀφεῖσαι. εἰ δέ ἐστιν ἀπὸ παρακειμένου, οὕτως. εἷω τὸ ἀπολύω. ὁ μέλλων ἕσω. ὁ παρακείμενος εἷκα. ὁ παθητικὸς εἷμαι. καὶ ἀφεῖμαι. ἀπὸ τούτου ἡ μετοχὴ ἀφειμένος, καὶ ὁ ἀόριστος ἀφείθη. σημειωτέον τὸ ἐῤῥέθη καὶ ἐλέχθη. τέσσαρα εἰσὶ θέματα σημαίνοντα τὸ πορεύομαι. εἶω διὰ διφθόγγου, ἰέω, ἰῶ, ἴημι, ἅπαντα εἰσὶν ἄχρηστα ἀπὸ τοῦ ὁριστικοῦ ἐνεστῶτος. καὶ εἶμι τὸ πορεύομαι καὶ πορεύσομαι. ὅπερ ἐστὶν εὔχρηστον ἐπὶ τούτου μόνου τοῦ ἐνεστῶτος. οὐ γὰρ πρόεισι περαιτέρω. κλίνεται δὲ οὕτως εἶμι εἶς. ὡς τὸ οὐκ εἶ τι δώσον. τὸ τρίτον εἶσιν. ἴτον ἴτον. ἴμεν ἴτε ἴσι. καὶ ἀπενθέσει ἰωνικῇ τοῦ α. ἴασι. καὶ γράφεται πάντα ταῦτα ἐπὶ σημασίας ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος. ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἴημι ἐν τοῖς ὁριστικοῖς ἐνεργητικοῖς, δεύτερος ἀόριστος εὔχρηστος. πλὴν καὶ ἐπὶ τούτου μόνα δυϊκὰ καὶ τὰ πληθυντικὰ ἐν χρήσει. τὰ δ' ἑνικὰ ἄχρηστα. κλίναις δ' ἂν οὕτω τὸν δεύτερον. ἧν ἧς ἧ. ἧτον ἥτην. ἧμεν ἧτε ἧσαν. καὶ κεῖνο δὲ τοῦ ἀριστοφανοῦς ἐν χρήσει τὸν χρόνον εἶναι τοῦτον παρίστησι, τὸ ἔπειτα πρὸς τὸ τέμενος ἧμεν τοῦ θεοῦ. ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ ἤλθομεν. ἔστιν οὖν καὶ τὸ ἴημι συγκείμενον τῇ παρὰ ἣ χρῆσις παραδίδωσιν. ὡς ἔστιν εὑρεῖν πολλαχοῦ, παρίησιν ἀντὶ τοῦ παρέρχεται. εὕρηται ἀπὸ τοῦ εἴω τὸ ἤειν ἀντὶ τοῦ ἠρχόμην εἰς μέσον ὑπερσυντέλικον κανονιζόμενον. κλίνεται δὲ

οὕτως.

οὕτως. ἥειν ἥεις ἥει. ἥειτον ἡείτην. ἥειμεν ἥειτε ἥεισαν. ὁ περὶ ἥεσαν μᾶλλον γράφεται. ἔστιν ἐν χρήσει τοῦ ἵημι καὶ ὁ παθητικὸς ἐνεστώς, ὃς κλίνεται οὕτως. ἵεμαι ἵεσαι ἵεται. ἱέμεθον ἵεσθον ἵεσθον. ἱέμεθα ἵεσθε ἵενται. ὡσαύτως καὶ ὁ παθητικὸς παρατατικός, ἱέμην ἐν χρήσει ἐστίν. ἔστιν ἐν τοῖς ἀπαρεμφάτοις ἐν χρήσει καὶ τὸ ἱέναι. ὅς ἐστιν ἐνεργητικὸς ἐνεστὼς καὶ παρατατικός. καὶ ἔσθ' ὅτε καὶ ἀντὶ μέλλοντος κεῖται. καὶ τὸ ἵεσθαι παθητικῶς. ἐπέκεινα δὲ τούτων οὐχ εὕρηται ἀπὸ τοῦ ἵημι, οὔτε ἐν τοῖς προστακτικοῖς οὔτε ἐν τοῖς εὐκτικοῖς, οὔτ' ἐν ὑποτακτικοῖς. οὐδεὶς τις ἕτερος εὔχρηστος χρόνος. ἐπὶ μέντοι τῶν μετοχικῶν εὕρηται ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς δηλονότι ἱέμενος ὅς ἐστιν εὔχρηστος, τό, γε μὴν ἴθι ἀντὶ τοῦ ἐλθὲ ἀπὸ τοῦ εἴω κανονίσαις ἂν εἰς δεύτερον ἀόριστον οὕτως. ἴον ἴες ἴε. καὶ κατὰ μεταπλασμὸν τροπῇ τοῦ ε. εἰς. θ. ἴθι. Ὁ μέντοι δεύτερος ἀόριστος οὑτοσὶ ἐπὶ τῶν ὁριστικῶν ἐνεργητικῶν ἄχρηστος ὤν, καὶ ἐπὶ τῶν προστακτικῶν εὑρίσκεται· οἷον ἴθι, καὶ ἐπὶ τῶν εὐκτικῶν. οἷον ἴημι. καὶ ἐπὶ τῶν ὑποτακτικῶν ἴω. καὶ ἐπὶ τῶν μετοχικῶν οἷον ἰών. κεῖται δὲ μάλιστα ἐπὶ σημασίας ἐνεστῶτος παρεληλυθότος καὶ μέλλοντος, σημαίνει γὰρ τὸ ἐρχόμενος. Ἰστέον ὅτι τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν τοῦ εἶμι, ἀεὶ προπαροξύνονται. εἰ προσλάβωσι τὸ α. οἷον πρόσιασιν. ἄπιασι. καὶ πείασιν. ὅσα δὲ γίνονται ἀπὸ τοῦ ἵημι τὸ πέμπω, προ-

περισπῶνται. οἷον ἀφιᾶσιν. Ἤδειν ὑπερσυντέλικος καὶ ἐγνώκειν. εἰδὼς μετοχὴ, ἀπὸ τοῦ εἰδηκὼς ἀχρήστου. ἀπὸ τούτου εἴδειμι εὐκτικὸν καὶ τροπῇ τοῦ μι εἰς ην εἰδείην. καὶ ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἐὰν δοίην καὶ παράσχοιμι γίνεται τὸ δεῖ ε καὶ ι.

Οὐ δὲ οὗτος ὁ καινῶς, ἱκανῶς ἐξείργαται. ἔχει γὰρ οὗτος. ὧν τὰ μὲν ἐνεργητικά εἰσιν ἄχρηστα. τὰ δὲ παθητικὰ εἰς ἐνεργητικὴν σημασίαν λαμβάνεται, ὅτε μὲν ἔχουσι τοὺς μέσους ἀορίστους, τότε τοὺς ἁπλῶς ἀορίστους ἢ παντελῶς οὐκ ἔχουσι χρησίμους, ἢ εἰς παθητικὴν σημασίαν ἔχουσι χρησίμους. οὐκ ἔχουσι μὲν ὡς τόδε δίπτομαι τὸ ἐκφοβῶ. τούτου γὰρ ὁ μὲν μέσος, χρήσιμος. ἐδεδιξάμην. ὁ δὲ ἁπλῶς ἄχρηστος. ὡς δὲ, καὶ τὸ χρῶμαι. ἐχρησάμην μὲν γάρ. οὐκέτι δὲ καὶ ἐχρήσθην καὶ τὸ ἅπτομαι. ἡψάμην μὲν γάρ. ἥφθην δὲ οὐδαμῶς. εἰ μὴ παρὰ τὸ ἅπτω. ἔχουσι δὲ παθητικῆς σημασίας. ὡς ἰασάμην ἕτερον. ἰάθην δὲ ὑφ᾽ ἑτέρου. καὶ ἐδεξάμην ἕτερον. ἐδέχθην δὲ ὑφ᾽ ἑτέρου. ὅτε δὲ οὐκ ἔχουσι τοὺς μέσους ἀορίστους, τότε τοὺς ἁπλῶς ἀορίστους, εἰς τὴν αὐτὴν σημασίαν παραλαμβάνουσιν. οἷον τὸ βούλομαι. καὶ τοῦτο γάρ πως ἐνέργειαν σημαντικόν. ἐπειδὴ οὐκ ἔχει τὸν μέσον ἀόριστον. ὁ γὰρ ἐβουλησάμην ἄχρηστον, τὸ ἐβουλήθην εἰς τὴν αὐτοῦ σημασίαν παρέλαβε. σεσημείωται τὸ προσενοήθην καὶ προσενοησάμην, ἄμφω γὰρ ταῦτα ἐνεργείας σημαντικά. πλὴν ἀλλὰ καὶ τὸ πρῶτον ἐν χρήσει.

τεχνολογίας

I στέον ὅτι, τὸ προστακτικὸν ἀντὶ τοῦ μέλλοντος πολλάκις εὑρίσκεται. ἀριστοφάνης. οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον. ἀντὶ τοῦ ὃ δράσεις. ἔστι δ' ὅτε καὶ ὁ μέλλων ἀντὶ προστακτικοῦ. ἀριστοφάνης. οὐ μὴ λαλήσεις. ἀλλ' ἀκολουθήσεις ἐμοί. ἀντὶ τοῦ ἀκολούθησον. Ἐντείνω ἐνεργητικόν. ἤδη δὲ καὶ πληγὰς αὐτῷ ἐνέτεινα ἐς τὰς πυγάς. τῷ σανδάλῳ. ἐντείνω δὲ, ἐπὶ χορδῶν μουσικῆς. λουκιανός. χελώνην που νεκρὰν εὑρών. ὄργανον ἀπ' αὐτῆς συνεπήξατο. πήχεις γὰρ ἐναρμόσας. ἔπειτα κολλάβους ἐμπήξας, καὶ μαγάδα ὑποθεὶς, καὶ ἐντειναμένος ἑπτὰ χορδὰς, ἐμελῴδει πάνυ γλαφυρὸν ὦ ἥφαιστε καὶ ἐναρμόνιον. ἀλλὰ καὶ ἐντειναμένους τὴν ἁρμονίαν. ἣν οἱ πατέρες ἐδίδασκον, παρ' ἀριστοφάνει. καὶ ἐντειναμένος ἐπὶ τόξου λουκιανός. ὁπόταν οὖν ἐντειναμένος τὸ τόξον ἴω ἐπ' αὐτήν. ἐπισείουσα τὸν λόφον. καὶ ἐκπλήττει με. καὶ ὑπότρομος γίνομαι. Ἤλθον, καὶ μετὰ τῆς ἀπό. ἀπῆλθον. λουκιανός. ἡ θέτις μὲν ἤδη. καὶ ὁ πηλεύς, ἀπεληλύθεισαν εἰς τὸν θάλαμον ὑπὸ τῆς ἀμφιτρίτης. καὶ τοῦ ποσειδῶνος. παραπεμφθέντες. Διΐστημι ἀντὶ τοῦ διαχωρίζω. καὶ συντάσσεται αἰτιατικῇ. λουκιανός. εἰ μὴ ὄζους διέστησεν αὐτάς, καὶ ἄχρι χειρῶν προὐχώρησε τὸ πρᾶγμα. Πλύνω αἰτιατικῇ. ἀριστοφάνης. τί μ' ὦγαθ' οὐ πλύνειν ἐᾷς τὰς κοιλίας. πωλεῖν τε τοὺς ἀλλᾶντας. ἀλλὰ καταγελᾷς. Τὸ ἀρκῶ

συντάσσεται δοτικῇ. μετὰ ἀπαρεμφάτου. λιβά-
νιος. ἀλλ' ἀρκεῖ μοι τὸ ᾄδειν ὥσπερ τῇ ἀηδόνι. καὶ τὸ
ἀρκέσω παρὰ λιβανίῳ, αἰτιατικῇ. αὐτὰ δὲ ταῦ-
τα, ἀρκέσειν ἡγοῦμαι σοι τόν τε τρόπον. τήν τε
πενίαν. καὶ παρὰ τῷ ἀριστείδῃ. δι' ἃ καὶ μόνα τὴν
εὔνοιαν ἤρκει. παρὰ πάντων ὑμῖν εἶναι κατὰ φύ-
σιν. Ἀποσπάσας ἀντὶ τοῦ ἐκβαλών. καὶ συντάσ-
σεται ἀπὸ γενικῆς εἰς αἰτιατικήν. λουκιανός. πο-
λὺ αὐτῶν ἀποσπάσας τὸ πῦρ. καὶ γενικῇ μόνῃ.
λουκιανός. ἀλλὰ μεταξὺ λόγω ἤδη πολὺ προϊόν-
τες, ἀπεσπάσαμεν τῶν ἀστέρων. καὶ οὐκ οἶδ' ὅπως
ἄν τις ἀπὸ τῆς ἕδρας εὐθὺ τὴν ἕδραν μετάγοι
τὴν ὄψιν ἀποσπάσας. Τὸ ἄχθομαι, συντάσσεται
δοτικῇ. λουκιανός. οὐ σφόδρα ὦ ἥρα, τούτοις ἄχθο-
μαι τοῖς σκώμμασι. καὶ ἀμεταβάτως. παρὰ λου-
κιανῷ. καὶ ὅλως περικέχυταί μοι τὸ κάλλος αὐτοῦ
καὶ ὅλον περιείληφέ με. καὶ ἄχθομαι. ὅτι μὴ καὶ
αὐτὸς ὥσπερ ὁ ἄργος, ὅλῳ βλέπειν δύναμαι τῷ
σώματι. Δεῖ ἀντὶ τοῦ χρεία ὑπάρχει ἀπὸ δοτι-
κῆς εἰς γενικήν. οἷον, δεινῶν δέ σοι βουλευμάτων.
ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτόν. εἴπερ τὸν ἄνδρα ὑπερβα-
λῇ. καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσεις. Βούλει μετὰ ὑπο-
τακτικοῦ. ἄνευ τοῦ ἵνα. καὶ μετὰ ἀπαρεμφάτου.
ἀριστοφάνης. τί δῆτα πρότερον ἐπάγεσθαι τοῦτον
λαβὼν βούλει τὸν υἱόν, ἢ διδάξω τὸ λέγειν. Ἀντι-
βολῶ αἰτιατικῇ. πρὸς τοῦ διὸς ἀντιβολῶ σε, φρά-
σον, τίνες εἰσὶν ὦ σώκρατες αὗται. αἱ φθεγξάμεναι

πράττω τὸ σεμνόν. ἐνίοτε δὲ μεταπίπτει καὶ εἰς ἀπα-
ρέμφατον. οἷον, ἤν τι βούλει γ' αὐτοὺς ὀλίγον μεῖναι χρό-
νον. Ἀναιδεύομαι, τὸ ἀπαναισχυντῶ. ἀμετάβα-
τον παρ' ἀριστοφάνει. ὁ δέ, πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται,
κοὐ μεθίστησι τοῦ χρώματος τοῦ παρεστηκότος. ὑπερα-
ναιδευθήσομαι δέ, ἀντὶ τοῦ τῇ ἀναιδείᾳ νικηθήσο-
μαι. οἴμοι κακοδαίμων. ὑπεραναιδευθήσομαι
παρ' ἀριστοφάνει. Αἰσχύνομαι, τὸ αἰδοῦμαι, καὶ
ἐντρέπομαι. καὶ συντάσσεται μετὰ ἀπαρεμφάτου.
οἷον. ὃς εἰ μὲν ἐμοῦ καταφρονεῖ, πρᾶγμα οὐδέν,
ἀλλ' αἰσχύνεσθαί μοι δοκεῖ. καὶ τὰ θεῖα τιμῆσαι.
ἀλλὰ καὶ αἰτιατικῇ παρ' ἀριστοφάνει. αἰσχύνομαι
δέ, τὰς ἐμαυτοῦ συμφοράς. οἵοις ἄρα ξυνὼν ἐλάν-
θανον. Ἐργάζομαι, καὶ πράττω, αἰτιατικῇ συντασ-
σόμενόν ἐστιν. οἷον, σὺ μὲν οὖν, ἐργάζῃ ἐρωτικόν. καὶ
συγχωρῶ σοι. μὴ ταύτην τὴν ἐπιτηδεύειν. ἀλλὰ
τὴν ὀρθὴν καὶ γενναίαν ἥν, οὐ δὲ πλάτων οἶμαι δια-
γράφειν πειρᾶται. Ὀφείλω, τὸ χρεωστῶ ἀπὸ δο-
τικῆς εἰς αἰτιατικὴν συντάσσεται. ἀριστείδης. τοῦ
γὰρ ποιεῖν οὐκ εὖ πάσχειν. πεφυκότες ᾔδεσαν καὶ
μισθὸν ὀφείλειν αὐτοῖς τοῖς εὖ ποιοῦσι τὸ ἑλλη-
νικόν. Τὸ δεῖν ἀντὶ τοῦ δέον ἦν. εὕρηται συντασ-
σόμενον μετὰ ἀπαρεμφάτου παρ' ἀριστείδῃ. ἀλλ' οὐκ
αὐτοὺς δεῖν παρ' ἑτέρων μισθὸν τῆς ἀρετῆς λαμ-
βάνειν. οὐδ' εὐθὺ κέρδει φιλεῖν τοὺς δόντας αὐτοὺς
οὐδέν γε μᾶλλον. ἢ τοὺς παῖδας καὶ γονέας εὐθὺ
κέρδει φιλεῖν. ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν ἀναλωμάτων

σώζειν, ὥσπερ εἰκός, τοὺς ὡς ὑπὲρ οἰκείων ταῖς γνώμαις διακειμένους. Ἐπιτηδεύομαι παθητικῶς. καινὸς οὗτος τρόπος ἐπιτηδεύεται παρ' ἐμοῦ χεῖρας ἐπιστέλλων. Ἐργάζομαι. ὁ μέλλων ἐργάσομαι. οἷον, οἴμοι τί ποθ' ἡμᾶς ἐργάσῃ τῷ σῷ πότῳ καὶ συνέσιος. κἂν μὲν ἐγχωρῇ μετὰ φιλοσοφίας ἐργάσομαι τὸ πρᾶγμα. ὁ ἀόριστος, εἰργασάμην. συνέσιος. ὅρος ἐστὶν ἡ βομβαία κοῖλον. ὃ συνελθοῦσαι τέχναι καὶ φύσις, εἰργάσαντο φρούριον ἐρυμνότατον. ὁ μέσος δὲ παρακείμενος, εἴργασμαι. καὶ εἰς ἐνέργειαν λουκιανός. κατέκαυσε μὲν τὰς πελέκας. ὤπτησε δὲ τὰς κακοδαίμονας ἰχθῦς καὶ τὰς ἐγχέλυς. αὐτὸν δὲ ἐμὲ ὑπερκαχλάσαι ποιήσας μικροῦ δεῖν. ὅλον ξηρὸν εἴργασται. καὶ εἰς πάθος ἀριστείδης. εἴργασται καὶ ἡμῖν ὁ λόγος αὐτῷ πέπλου. κόσμος παναθηναίων τῇ θεωρίᾳ, δοῦναι δὲ χάριν τῆς αὐτῆς θεοῦ ἧσπερ καὶ ὁ λόγος. καὶ ἡ πόλις. κατεργάζομαι δὲ τὸ καταγοητεύω, αἰτιατικῇ συνέσιος. ἐγὼ δὲ ἐπανήξω σοι θᾶττον ἢ λόγος τὸν παῖδα κατεργασάμενος. ἀλλὰ καὶ κατεργάζομαι τὸ ἀπόλλυμι καὶ διαφθείρω. ἀριστοφάνης. καὶ μή με σῆς τὸν ἄνδρα κατεργάσῃ γὰρ ῥᾳδίως τὰς θύρας ἔχων τοιαύτας. Εὐωχῶ, αἰτιατικῇ. πλάτων. ἐγὼ δὲ πολλὰ καὶ ἡδέα. καὶ παντοδαπὰ εὐωχοῦν ἡμᾶς. Ἐπιθυμῶ, γενικῇ. ἀριστοφάνης ἐπιθυμήσας ἐξαίφνης ἔτνους. Εἰργάζετο, αἰτιατικῇ. τοιαῦτα μέντοι. καὶ πρότερον σ' εἰργάζετο.

Ζηλῶ τὸ μακαρίζω, ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς γενικήν· ὦ πᾶσιν ἀνθρώποισι φανείς. μέγιστον ὠφέλημα ζηλῶ σε τῆς εὐγλωττίας. Σοβῶ, τὸ μετὰ ἐνθουσιασμοῦ, καὶ σοβαροῦ τοῦ φρονήματος πορεύομαι. συνέσιος. οὐ γὰρ οἶμαι τὸ ἀπὸ τοῦδε σοβήσειν διὰ τῆς ἀγορᾶς ἰωάννην τὸν ἀλιτήριον. οὐδὲ πὺξ ἐντενεῖν. οὐδὲ λὰξ ἐναλεῖσθαι τῶν ἐπιεικεστέρων τινί. ἀνασοβῶ δὲ, τὸ ταράττω. ἀνασοβεῖ δὲ πάντας ὁ ἀνδρόνικος. ὠναμένους τὰ λευκίππου. ἀποσοβῶ δὲ, τὸ ἀποδιώκω. ἡμᾶς δ' ἀπελαύνει. κοὐκ ἐᾷ τὸν δεσπότην ἄλλον θεραπεύειν. ἀλλὰ βυρσίνην ἔχων δειπνοῦντος ἑστώς. ἀποσοβεῖ τοὺς ῥήτορας. Θεραπεύω τὸ τιμῶ. λιβάνιος. ἀγαθὸν θεραπεύσεις σοφιστήν. καὶ ἀριστοφάνης. κοὐκ ἐᾷ τὸν δεσπότην ἄλλον θεραπεύειν. Τὸ νικῶ, συντάσσεται αἰτιατικῇ τὸ πρόσωπον. ἀριστοφάνης. ἐγὼ γὰρ ἀποδείξω. καί σε νικήσω λέγων. τουτὶ σὺ νικήσεις. Διδάσκομαι τὸν υἱὸν ἀντὶ τοῦ εἰς διδάσκαλον πέμπω μαθησόμενον. ἀριστοφάνης. ἐδιδαξάμην μέν τοι σε νὴ δί' ὦ μέλεε, τοῖσι δικαίοις ἀντιλέγειν. εἰ ταῦτά γε μέλλεις μ' ἀναπείσειν. ὡς δίκαιον καὶ καλὸν τὸν πατέρα τύπτεσθ' ἐστὶν ὑπὸ τῶν υἱέων. Κρατῶ γενικῇ ἀριστείδης. ἀλλὰ κρατεῖν τῶν ἡδονῶν. τόν γε δὴ χρηστὸν καὶ σώφρονα, καὶ τοὺς πολίτας συνεθίζειν, μὴ πλέον ζητεῖν ἔχειν. καὶ αἰτιατικῇ. ὅτι τὸν ἄνδρα κρατήσεις. Πέποιθα δοτικῇ. ἀριστοφάνης ὡς οὗτος εἰ μή τῳ πέποιθ' οὐκ ἂν ἦν οὕτως ἀκόλαστος.

Θρασύνομαι τῷ πράγματι. ἀριστοφάνης. ἀλλ' ἔθ' οὔπω θρασύνεται. δῆλον δ' ἐκ λήμματος τ' ἀνθρώπου.

Τὸ λοιδοροῦμαι. ὅτε ἐν ἐνεργείᾳ κεῖται, δοτικῇ συντάσσεται. ἀριστοφάνης. πίεται τὸ λοῦτρον καὶ λοιδορήσεται ταῖς πόρναις. καὶ φιλόστρατος ἐλοιδορεῖτο τῷ ἕκτορι. Ἀλῶν ἀντὶ τοῦ ἀλήθων. ἀριστοφάνης. οὐδ' εὐθὺς ἀρχαῖον ἦν ἔφασκε τὸ κιθαρίζειν. ᾄδειν τε πίνοντα. ὡς περὶ κέγχρους γυναῖκ' ἀλοῦσαν. Ἑστιῶ ἀντὶ τοῦ τρέφω. ἐνεργητικῶς αἰτιατικῇ. ἀριστοφάνης. οὐ γὰρ τότ' εὐθὺς χρῆν σ' ἄρα τύπτεσθαι. καὶ πεινῶντ' ᾄδειν κελεύειν θ' ὡς περὶ τέττιγας ἑστιῶνται. καὶ ἑστιῶμαι παθητικῶς. ἐπειδὴ γὰρ ἑστιώμεθ' ὑμεῖς. ὥσπερ ἔθος. πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ' ἐγὼ κέλευσα. ᾆσαι σιμωνίδου τι μέλος, τὸν κριὸν ὡς ἐπέχθη. Τὸ φέρω, ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτιατικήν. ἀριστοφάνης. μαμμᾶν δ' αἰτήσαντος. ἧκόν σοι φέρων ἄρτον. εἰ καὶ ἐνταῦθα ἔχει δοτικῶς τὸ σοὶ πρὸς τὸ ἧκον, ἀλλ' οὖν τὸ φέρω συνεπινοουμένην ἔχει καὶ τὴν δοτικήν. Προυχόμην, ἀντὶ τοῦ προέτεινα, αἰτιατικῇ. κακκᾶν δ' οὐκ ἂν ἔφθης φράσας κἀγὼ λαβὼν θύραζε, ἐξέφερον ἂν καὶ προυσχόμην σε. σὺ δέ με νῦν ἄγχων βοῶντα κεκραγότα ὅτι χεζητιῴην, οὐκ ἔτλης. ἔξω ἐξενεγκεῖν ὦ μιαρὲ θύραζέ με. ἀλλ' ἀποπνιγόμενος αὐτοῦ ποίησα κακκᾶν. Ἐμβάλλω τὸν δεῖνα εἰς τόδε. λιβάνιος. οὔτε γὰρ ἐνέβαλε σαυτὸν εἰς καπνόν τε καὶ κτύπους χαλέων πραγμάτων.

τῶν. ὧν

των. ὧν ἀφειστήκει πλέον ἢ καμίνων οἱ κύκλοι. λίαν
ἤχθεσθην καὶ γράφειν ἕτοιμος ἦν. καὶ ἐμβαίνω εἰς τὸ
δέ. ἀριστοφάνης ἔμβαινε ἐς λόχμην. καὶ λιβάνιος. οἳ,
κἂν εἰς πῦρ ἐμβαῖεν ἐπὶ τῷ τι κερδᾶναι. Μέτε-
στί μοι τοῦδε, οὗ τὸ ἀπαρέμφατον μετεῖναι. δημοσθέ-
νης. ἀλλ' οἶμαι τὸ πάντας ποιοῦν καὶ φιλοτιμεῖσθαι
καὶ ἀναλίσκειν ἐθέλειν. ἐκεῖνό ἐστιν ὅτι τῶν ἴσων καὶ
τῶν δικαίων ἕκαστος ἡγεῖται ἑαυτῷ, μετεῖναι ἐν
δημοκρατίᾳ. Ἀφαιρεθήσομαι. αἰτιατικῇ. εἰ γὰρ
ἑκάστῳ τοῦ χορηγοῦ τοῦ ἰδίου πρόδηλον γένοιτο αὐτὸ
δεῖνα ἐχθρὸς ᾖ μοι μειδίας. ἢ τις ἄλλος θρασὺς οὕτω
καὶ πλούσιος πρῶτον μὲν ἀφαιρεθήσομαι τὴν νί-
κην κἂν ἄμεινον ἀγωνίσωμαί τινος. ἔπειτ' ἀφ' ἅπα-
σιν ἐλαττωθήσομαι. καὶ προπηλακιζόμενος
διατελέσω, τίς οὕτως ἀλόγιστος, ἢ τίς οὕτως ἄθλιος
ἐστὶν ὅστις ἑκὼν ἂν, μίαν δραχμὴν ἐθελήσειεν ἀνα-
λῶσαι. οὐδεὶς δήπου. Τὸ λέγω. τὸ πρᾶγμα,
αἰτιατικῇ. τὸ δὲ πρόσωπον, δοτικῇ ἐπὶ τοῦ πρά-
γματος. οἷον, τοιαῦτα μέντοι καὶ τότ' εἶδον ἔλε-
γεν οἷα περ καὶ νῦν. καὶ τὸν σιμωνίδην. ἔφασκ' εἶ-
ναι κακὸν ποιητήν. κἀγὼ μόλις μὲν, ἀλλ' ὅμως
ἠνεσχόμην τὸ πρῶτον. ἔπειτ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ
μυρρίνην λαβόντα, τῶν αἰσχύλου λέξαι τί μοι. κᾆθ'
οὗτος εὐθὺς εἶπεν. ἐγὼ γὰρ, αἰσχύλον νομίζω πρῶ-
τον ἐν ποιηταῖς ψόφου πλέων. ἀξύστατον στόμφα-
κα. κρημνοποιόν. ἐπὶ προσώπου τὸ λέγω, δοτι-
κῇ, ἀριστοφάνης. ἐγὼ μὲν οἰμώζειν λέγω σοι. μαν-

θαύτας, ὅς φησιν εἶναι; μετὰ τῆς πρὸς προθέσεως σοὶ λέγει τοῦτ' οὐκ ἐμοί. Ἀπεστερήθην γενικῇ. καὶ μετὰ τῆς πρὸς προθέσεως. προσαπεστερήθην ἐγὼ τοίνυν ὦ Ἀθηναῖοι τούτων. οὐκ ἔτυχον διὰ τοῦτον. ἀλλὰ χωρὶς ὧν ὑβρίσθην καὶ τῆς νίκης προσαπεστερήθην. Διαίρω τὸ στόμα περὶ τοῦδε. καὶ μὴ δὲ διαίρειν τὸ στόμα περὶ αὐτοῦ νῦν ἔχειν ἐμέ. Ἀφίημί σοι τόδε. ἀλλ' ὦ βέλτιστε Ἀχιλλεῦ τὸν Ἕκτορ' ἀποκτείνας, ἄφες Ὁμήρῳ περὶ τοῦ φόνου τι διελθεῖν. καὶ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς αἰτιατικήν. ἀφίημι τὴν πόλιν τὰ χρήματα, καὶ αἰτιατικῇ. ἄφες ἀπὸ βαλβίδων ἐμὲ καὶ τουτονί. ὁ μέλλων ἀφήσω. ἐγὼ δὲ συστείλας τοὺς ἀλλᾶντας εἶτ' ἀφήσω κατὰ κῦμ' ἐμαυτόν. ὁ ἀόριστος, ἀφῆκα. ὦ μιαρώτατε δείσας ἀφῆκας τὸν κολοιόν. Ἑώα δείλη, τὸ πρὸ δείλη δ' ὀψία, τὸ μετὰ τοῦ μέσου τῆς ἡμέρας. συνέσιος. λύσαντες ἐκ βενδιδείου πρὸ δείλης ἑώας μόλις. περὶ μεσοῦσαν ἡμέραν. τὸ φάριον μύρμηκα. παρηλλάξαμεν. δίς που καὶ τρὶς ἐγχωθείσης τῆς νεὼς τῷ τοῦ λιμένος ἐδάφει. Ἀπέβη τῆς νεώς. συνέσιος. εὐθὺς μὲν οὖν καὶ τοῦτο πονηρὸς οἰωνὸς ἐδόκει. καὶ σοφὸν ἦν ἀποβῆναι νεὼς ἐκ πρώτης ἀφετηρίας οὐκ εὐτυχοῦς. Παραγράφομαι ἀντὶ τοῦ παρὰ τὸ εἰκὸς ποιοῦμαι κατὰ τοῦ δεῖνος κατηγορίαν. δημοσθένης. δημοσθένει δὲ τὴν γραφὴν τοῦ φόνου παραγράψασθαι.

Διηνήνοχα βαρέως τοῖς πράγμασι ἀντὶ τοῦ

βιαίως διετέθην. ἐπὶ τοῖσδε τοῖς πράγμασι δημοσθένης. ἐγὼ γὰρ ἠνιοχῶς χαλεπῶς ἐφ' οἷς περὶ τὴν λειτουργίαν ὑβρίσθην. ἔτι πολλῷ χαλεπώτερον ὦ ἀθηναῖοι τοῖς μετὰ ταῦτα ἠνίοχα. καὶ μᾶλλον, ἠγανάκτησα. τί γὰρ ὡς ἀληθῶς πέρας ἂν φήσειέ τις εἶναι κακίας. ἢ καὶ τίνα ὑπερβολὴν ἀναιδείας καὶ ὠμότητος καὶ ὕβρεως ἄνθρωπος εἰ ποιήσας δεινὰ νὴ δία καὶ πολλὰ ἀδίκως τινὰ ἀντὶ τοῦ ταῦτα ἀναλαμβάνειν· καὶ μεταγινώσκειν. ἔτι πολλῷ δεινότερα ὕστερον ἄλλα προσεξεργάζοιτο. καὶ χρῷτο τῷ πλουτεῖν, μὴ ἐπὶ ταῦτα. ἐν οἷς μηδένα βλάπτων, αὐτὸς ἄμεινόν τι τῶν ἰδίων θήσοιτο. ἀλλ' ἐπὶ τἀναντία ἐν οἷς ἀδίκως ἐκβαλών τινα καὶ προπηλακίσας. αὐτὸν εὐδαιμονιεῖ τῆς περιουσίας. Διεωσάμην. ἀντὶ τοῦ ἀπεκρουσάμην αἰτιατικῇ. δημοσθένης. ἐγὼ μὲν γὰρ ἴσως διεωσάμην. καὶ ἄλλος τις ἂν ψευδῆ λόγον καὶ συκοφαντίαν. καὶ οὐκ ἀνήρπασμαι. οἱ δὲ πολλοί, τί ποιήσετε ἐὰν μὴ δημοσίᾳ φοβερὸν πᾶσι καταστήσητε. τὸ εἰς ταῦτα ἀποχρῆσθαι τῷ πλουτεῖν.

Διακρούσηται ἀντὶ τοῦ ἐκφύγῃ. εἰ μὲν τοίνυν ὦ ἀθηναῖοι σώφρονα καὶ μέτριον πρὸς τἄλλα παρεσχηκὼς ἑαυτὸν μειδίας καὶ μηδένα τῶν ἄλλων πολιτῶν μηδὲν ἠδικηκώς, εἰς ἐμὲ ἀσελγὴς μόνον. οὕτω καὶ βίαιος ἐγεγόνει, πρῶτον μέν, ἐγὼ γ' ἀτυχίαν ἂν ἐμαυτοῦ τοῦτο ἡγούμην. ἔπειτ' ἐφοβούμην ἂν μὴ τὸν ἄλλον ἑαυτοῦ βίον οὗτος μέτριον δεικνύ-

ων καὶ φιλανθρώπου. τούτῳ τὴν δίκην δοῦναι ὧν εἰς ἐμὲ ὕβρικε διακρούσηται. Ἐξείργοντα. ἀντὶ τοῦ κωλύοντα, αἰτιατική. οὐ δεῖ δὴ παρορᾶν τὰ τοιαῦτα. οὐδὲ τὸν ἐξείργοντα δέει καὶ φόβῳ. τὸ δίκην ὧν ἂν ὑμῶν ἀδικηθῇ τις λαμβάνειν παρ' αὐτοῦ. ἀλλ' ὅτι χρὴ νομίζειν ποιεῖν. ἢ τὰς τῆς ἐλευθερίας καὶ ἰσηγορίας ὑμῶν μετουσίας ἀφαιρεῖσθαι. Ὑποβάλλεται τὸν παῖδα. ἀντὶ τοῦ εἰσποιεῖται τὸν παῖδα ξένον ὄντα ὡς δοκεῖν αὐτῆς εἶναι. δημοσθένης. ἡ μὲν γὰρ ὡς ἀληθῶς μήτηρ ἡ τεκοῦσα αὐτὸν, πλεῖστον ἁπάντων ἀνθρώπων εἶχε νοῦν. ἡ δὲ, δοκοῦσα καὶ ὑποβαλλομένη, πασῶν ἦν ἀνοητοτάτη γυναικῶν. σημεῖον δέ· ἡ μὲν γὰρ ἀπέδοτο εὐθὺς γενόμενον. ἡ δ' ἐξὸν αὐτῇ βελτίω πρίασθαι τῆς ἴσης τιμῆς. τοῦτον ἠγόρασε. Προσιὼν. ἀντὶ τοῦ προσερχόμενος δοτική. οὗ ὁ ἐνεστὼς πρόσειμι. καὶ ἡ μετοχὴ ὁ προσιών. ὅπερ λαμβάνεται καὶ ἀντὶ ἐνεστῶτος. καὶ ἀντὶ δευτέρου ἀορίστου. ὥσπερ αὐτὸ τὸ πρόσειμι ῥῆμα· καὶ ἀντὶ ἐνεστῶτος, καὶ ἐπὶ μέλλοντος. τοσούτων τοίνυν καὶ τοιούτων ὄντων, τῷ βδελυρῷ τούτῳ, καὶ ἀναιδεῖ ὧν βεβίωται, ἔνιοί μοι προσιόντες ὦ ἄνδρες δικασταὶ τῶν χρωμένων αὐτῷ, παραινοῦντες ἀπαλλαγῆναι καὶ καθυφεῖναι τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐπειδή με μὴ πείθοιεν. ὡς μὲν οὐ πολλὰ καὶ δεινὰ πεποίηκεν οὑτοσί. καὶ δίκην ἥντινοῦν ἂν δικαίως δοίη τῶν πεπραγμένων, οὐκ ἐτόλμων λέγειν. ἀντὶ ταῦτα δὲ ἀπά

τῶν, ὡς ἥλωκεν ἤδη καὶ κατεψήφισαι; τίνος τιμήσειν αὐτὸ προσδοκᾷς τὸ δικαστήριον. Ἐξαιτήσομαι αὐτὶ ἐλευθερώσω. σκόπει δὴ μὴ τούτοις αὐτὸν ἐξετήσηται. καὶ ἐλάττω πολὺ τῇ πόλει καταστήσῃ, ἢ ὅσα σοι δίδωσι, καταγελάσῃ. Καταγινώσκω σου τόδε. ἐγὼ δὲ πρῶτον μὲν, οὐδὲν ἀγενὲς ὑμῶν καταγινώσκω, οὐδ᾽ ὑπολαμβάνω τιμήσειν οὐδενὸς ἐλάττονος τούτῳ, ἢ ὅσον καταθεὶς, οὐ τόσον παύσεται τῆς ὕβρεως. τοῦτο δ᾽ ἐστὶ, μάλιστα μὲν θάνατος. εἰ δὲ μὴ, πάντα τὰ ὄντα ἀφελέσθαι. Τὸ ἀποκναίω, αἰτιατικῇ. οἷον. ἀποκναίει πάντας. ἀηδία. καὶ ἄλλοθι. ἀποκναίει γὰρ ἀηδία δήπου. καὶ ἀναισθησία. καθ᾽ ἑκάστην ἐκκλησίαν ταῦτα λέγων. Λειτουργῶ σοι τόδε. οὗτος ὦ ἄνδρες γεγονὼς ἔτη πεντήκοντα ἴσως ἢ μικρὸν, ἢ ἐλάττω οὐδὲν πλείους λειτουργίας ἐμοῦ λελειτούργηκεν. Ἐξῆλθεν ἐκ παίδων. ἤγουν, τὴν τῶν παίδων ἡλικίαν παρῆλθεν. κἀγὼ μὲν κατ᾽ ἐκείνους τοὺς χρόνους, ἐτριηράρχουν. εὐθὺς ἐκ παίδων ἐξελθὼν. ὅτε συνδύο ἦμεν οἱ τριήραρχοι. καὶ τὰ ἀναλώματα πάντα ἐκ τῶν ἰδίων οἴκων, καὶ τὰς ναῦς ἐπληροῦμεν αὐτοί.

Μεθῆκεν αἰτιατικῇ συνέσιος. μεθῆκεν οὖν ὁ κυβερνήτης ἐκ τῶν χειρῶν τὸ πηδάλιον. ἐπειδὴ τὸν ἥλιον εἴκασεν ἀπολελοιπέναι τὴν γῆν. Ἀφείλετο ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς αἰτιατικήν. ἀφείλετό με τὸ γήδιον. καὶ ἀπὸ γενικῆς εἰς αἰτιατικὴν καὶ μὴν ἐάν τις αὐτοῦ ταῦτ᾽ ἀφέλοιτο. ἱππάρχημα τῆς παρα-

λου ταμίας γέγονα. τίνος ἔστ' ἄλλου ἄξιος; οὐδενός.

Ἁρπάζω τοῦδε τόδε. ἀλλὰ μὴν κἀκεῖνό γε ἐπίστασθε. ὅτι τῆς μὲν παράλου ταμιεύσας κυζικηνῶν ἥρπασε πλείους ἢ πέντε τάλαντα. ὑπὲρ ὧν ἵνα μὴ δῷ δίκην. πάντα τρόπον περιωθῶν καὶ ἐλαύνων τοὺς ἄλλους καὶ τὰ σύμβολα συγχέων, τὴν πόλιν ἐχθρὰν τῇ πόλει πεποίηκε τὰ χρήματα δ' αὐτὸς ἔχει. Λυμαίνομαι τόδε. ἵππαρχος δὲ χειροτονηθεὶς, λελύμανται τὸ ἱππικὸν ὑμῶν. τοιούτους θεὶς νόμους οὓς πάλιν αὐτὸς ἔξαρνος ἦν μὴ τεθεικέναι. Ἐξελέγχει τις καθ' ἑαυτοῦ ἔλεγμα. μὴ τοίνυν αὐτοὶ καθ' ὑμῶν αὐτῶν ἔλεγμα τοιοῦτον ἐξενέγκητε ἄνδρες ἀθηναῖοι ὡς ἄρα ὑμεῖς ἐὰν μὲν τῶν μετρίων τινὰ καὶ δημοτικῶν λάβητε. ὁτιοῦν ἀδικοῦντα, οὔτε ἐλεήσετε, οὔτε ἀφήσετε. ἀλλ' ἀποκτενεῖτε. ἢ ἀτιμώσετε. ἐὰν δὲ πλούσιος ὤν τι ὑβρίζει. συγγνώμην ἕξετε; μὴ δῆτα οὐ γὰρ δίκαιον. ἀλλ' ἐπὶ πάντων ὁμοίως ὀργιζόμενοι φαίνεσθε. Ἔρανος καὶ τὸ ῥῆμα, ἐρανίζω ἐνεργητικῶς ἀντὶ τοῦ ἔρανον ποιῶ. ἀριστείδης. οὕτω δ' ἦν ἐξ ἀρχῆς θεοφιλὴς, ὥστε λέγουσιν οἱ ποιηταὶ, ἐρανίζειν εἰς αὐτὴν αἰχμὴν ἐξ ὀλωχυμνίους. τὰ μὲν οὖν κατηγορημένα. πολλὰ καὶ δεινά. καὶ περὶ ὧν ἐνίων, μεγάλας καὶ τὰς ἐσχάτας οἱ νόμοι τάττουσι τιμωρίας. τοῦ δὲ παρόντος ἀγῶνος ἡ προαίρεσις αὐτή. ἐχθροῦ μὲν ἐπήρειαν ἔχει. καὶ ὕβριν καὶ λοιδορίαν. καὶ προπηλακισμὸν ὁμοῦ καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα. τὴν μὲν

τι κατηγορικῶν καὶ τῶν αἰτιῶν τῶν εἰρημένων, εἴπερ ἦσαν ἀληθεῖς, οὐκ ἔνι τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν. οὐδ' ἐγγὺς. οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ καὶ λόγου τυχεῖν. οὐδ' ἐν ἐπηρείας τάξει καὶ φθόνου, τοῦτο ποιεῖν, οὔτε μὰ τοὺς θεοὺς ὀρθῶς ἔχων, οὔτε πολιτικὸν, οὔτε δίκαιον ἐστὶν ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι. ἀλλ' ἐφ' οἷς ἀδικοῦντά με ἑώρα τὴν πόλιν οὖσί γε τηλικούτοις. ἡλίκα νῦν ἐτραγῴδει. καὶ διεξήει. ταῖς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίαις παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα χρῆσθαι. εἰ μὲν εἰσαγγελίας ἄξια πράττοντά με ἑώρα, εἰσαγγέλλοντα καὶ τοῦτον τὸν τρόπον. εἰς κρίσιν καθιστῶντα παρ' ὑμῖν. εἰ δὲ γράφοντα παράνομα. παρανόμων γραφόμενον. οὐ γὰρ δή που κτησιφῶντα μὲν δύναται διώκειν δι' ἐμέ. ἐμὲ δ' εἴπερ ἐξελέγχειν ἐνόμιζεν αὐτὸν οὐκ ἂν ἐγράψατο. εἰ γὰρ αἰακὸς ἢ ῥαδάμανθυς. ἢ μίνως. ἦν ὁ κατηγορῶν. ἀλλὰ μὴ σπερμολόγος. περίτριμμα ἀγορᾶς. ὄλεθρος. γραμματεὺς, οὐκ ἂν αὐτὸν οἶμαι ταῦτ' εἰπεῖν. οὐδ' ἂν οὕτως ἐπαχθεῖς λόγους ποιήσασθαι. ὥσπερ ἐν τραγῳδίᾳ βοῶντα. ὦ γῆ καὶ ἥλιε. καὶ ἀρετὴ καὶ τὰ τοιαῦτα. καὶ πάλιν. σύνεσιν καὶ παιδείαν ἐπικαλούμενον. ᾗ τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρὰ διαγινώσκεται. ὀψὲ γάρ ποτε ὀψὲ λέγω, χθὲς μὲν ἐμοὶ καὶ πρώην. ἅμα ἀθηναῖος καὶ ῥήτωρ γέγονε. καὶ δύο συλλαβὰς προσθεὶς, τὸν μὲν πατέρα ἀντὶ τρόμητος, ἐποίησεν ἀτρόμητον. τὴν δὲ μητέρα σεμνῶς πάνυ γλαυκοθέαν ὠνόμασε. ἣν ἔμ

πούσαι ἅπαντες ἴσασι καλουμένην. Προσήκει μοι κατὰ γένος ὁ δεῖνα ἀντὶ τοῦ συγγενὴς ἐμός ἐστι. καὶ προσῆκον ἀντὶ τοῦ οἰκεῖον. ὅπερ ἐναντίον τὸ ἀλλότριον. καὶ γάρ τοι καὶ αὐτὸς ὑπελάμβανε. διὰ τοῦτο καὶ προσῆκον τῶν ἀγαθῶν κύριος γεγονὼς. καὶ πατρίδος τετυχηκὼς. ἣ νόμοις τῶν ἁπασῶν πόλεων μάλιστα οἰκεῖσθαι δοκεῖ. οὐδεία οἶμαι φόρον φέρειν. οὐδὲ χρῆσθαι τούτοις δύναται. ἀλλὰ τὸ τῆς φύσεως ὡς ἀληθῶς βάρβαρον καὶ θεοῖς ἐχθρὸν ἕλκει. καὶ βιάζεται. καὶ φανερὸν ποιεῖ τοῖς παροῦσιν. ὥσπερ ἀλλοτρίοις. ὅπερ ἐστὶν αὐτῷ χρώμενον.

Τιμῶσι τοῖς δὲ δημοσθένης ὅτι μὲν τοίνυν ὦ ἀθηναῖοι. καὶ τοῖς προγόνοις ἡμῶν ἔθος ἦν τοὺς χρηστοὺς τιμᾶν, δηλοῖ τὸ ψήφισμα τουτί. εἰ δὲ μὴ τοῖς αὐτοῖς οἷσπερ ἡμεῖς νῦν, ἕτερόν τι τοῦτ' ἂν εἴη. Εὕρημαι ἀντὶ εὐεργεσίας, αἰτιατικῇ. δημοσθένης, εἰ τοίνυν μήτε λυσίμαχον. μήτ' ἄλλον μηδένα. μηδὲν εὑρῆσθαι παρὰ τῶν προγόνων ὑμῶν συγχωρήσαι μέν τι μᾶλλον οἷς ἔδομεν νῦν ἡμεῖς, διὰ τοῦτο δικαίως ἂν ἀφαιρεθεῖεν. Τύπτω, ὁ μέλλων, τύψω. γράφεται δὲ καὶ τυπτήσω. οὐ γάρ με τυπτήσεις στέφανον ἔχοντά γε. καὶ τὸ παθητικὸν τυπτήσομαι. ὦ τί σε εἴπω ἀλλ' αὖθις αὖ τυπτήσομαι. Ἐξέθρεψα αἰτιατικῇ. νὴ τὸν δία ἐνδίκη γ' ἄν. καὶ πῶς δικαίως. ὅστις ὢν αἰσχυντέσ' ἐξέθρεψά μεν. αἰσθόμενός σου πάντα φαυλίζοντος ὅτι νοοίης. Τὸ ἐπέχων ἀντὶ τοῦ ἐπικρατήσας. ἐπισχὼν αἰδοῖ τοὺς λιθάζοντας. καὶ

τας. καὶ ἐπέχον αὐτὶ τοῦ ἐπέτεινα τι. ἐπί τινος. οἷον εἰ μέν γε βρωῦ εἶποις, ἐγὼ γνοὺς ἄν, ποιεῖν ἐπέχον.

## Τῶν φωνῶν.

αἱ μὲν ἔναρθροι καὶ ἐγγράματοι ὡς αἱ τῶν ἀνθρώπων.

αἱ δὲ ἄναρθροι, καὶ ἀγράμματοι, ὡς αἱ τῶν ἀλόγων ζώων. καὶ οἱ ἀπὸ ἀψύχων γινόμενοι ἦχοι.

### Τῶν δ᾽ ἐνάρθρων

αἱ μὲν σημαντικαὶ ἔναρθρος σημαντικὴ ὡς ὕδωρ θάλασσα.

αἱ δὲ ἀσήμαντοι ἔναρθρος ἀσήμαντος σκινδαψός. βλίτυρι.

### Τῶν δ᾽ ἀνάρθρων.

αἱ μὲν σημαντικαὶ ἄναρθρος σημαντικὴ ἡ τοῦ κυνὸς ὑλακή.

αἱ δὲ ἀσήμαντοι. ἄναρθρος ἀσήμαντος ὡς ὁ ἐκ λίθων καὶ ξύλων ἦχος.

## Περὶ προσῳδιῶν.

Προσῳδία, ποιὰ τάσις ἐγγραμμάτου φωνῆς ὑγιοῦς, κατὰ τὸ ἀπαγγελτικὸν τῆς λέξεως ἐκφερομένη. μετά τινος τῶν συνεζευγμένων περὶ μίαν συλλαβήν. ἤτοι κατὰ συνήθειαν διαλέκτου ὁμολογουμένη, ἢ κατὰ τὸν ἀναλογητικὸν ὅρον καὶ λόγον. οἱ ὁρισμοὶ ἀπὸ γένους καὶ συστατικῶν διαφο-

ρῶν συνεστήκασι. καὶ ταῦτα τὸ μὲν ποιὰ τάσις, ἀντὶ γένους ἐστί. καθολικὴ γάρ ἐστιν αὕτη χειρὸς καὶ ποδῶν. καὶ λίθων καὶ ξύλων. καὶ ἄλλων λέγεται. τὸ δὲ ἐγγράμματον καὶ τὰ λοιπά, ἀντὶ συστατικῶν διαφορῶν. ἡ προσῳδία, φωνῆς ποιά ἐστιν. ἡ ποιότητά τινα ἔχει. ἢ γὰρ ἐπιτεταμένη ἐστίν, ἢ ἀνειμένη, ἢ μέση. τουτέστιν ἢ ὀξύτονος, ἢ βαρύτονος, ἢ περισπώμενος. ἐπειδὴ ἡ φωνὴ διττή ἐστιν. ἔναρθρος καὶ ἐγγράμματος. ὡς ἡ ἐκ διανοίας ἀνθρωπίνης παραπεμπομένη. καὶ ἄναρθρος ἤγουν γραφῆναι μὴ δυναμένη. ὡς ἡ τῶν ἀλόγων ζώων. καὶ ὁ ἦχος ὁ ἀπὸ σιδήρου ἢ ξύλου ἢ τοιούτου τινὸς γινόμενος. καὶ ἡ σημαντική ἐστιν, ἢ ἀσήμαντος, καὶ ἄναρθρος σημαντική, ὡς ἡ τοῦ κυνὸς ὑλακή. σημαίνει γὰρ παρουσίαν τινὸς ἐπιδημήσαντος, ἄναρθρος ἀσήμαντος, ὡς ὁ ἐκ λίθων ἦχος γινόμενος. ἔναρθρος ἀσήμαντος ὡς σκινδαψὸς. βλίτηρι. ἔναρθρος σημαντική, ὡς ὕδωρ. θάλασσα. καὶ ὅσαι κατὰ πραγμάτων φωναὶ τίθενται, ἐπεὶ οὖν καὶ ἄναρθροι φωναί εἰσι τάσιν ἔχουσαι. ὡς αἱ ἀπὸ σιδήρων καὶ ξύλων. ἃς οὐκ ἂν κυρίως φωνὰς εἴποιμεν, διὰ τοῦτο προσέθηκεν ἐγγραμμάτους. ἐπεὶ δ' εἰσὶ μὲν καὶ ἐγγράμματοι φωναί, οὐ δηλοῦσι δέ τι, τούτου χάριν εἶπεν ὑπούς. ἤγουν σημαινούσης τι. πεποιωμένη τάσις φησίν. οὐκ ὀφείλει ὡς ἔτυχεν ἐκφέρεσθαι. ἀλλ' ὑπῶς καὶ ὀρθῶς, κατὰ τὸ ἀπαγγελτικὸν τῆς λέξεως ἐκφερομένη. ὀρθὴ τάσις, κατὰ ἀπαγγελίαν τῆς λέξεως ἐκφέρεται. τὸ ἄγνες εἰ μὲν

σημαίνει

σημαίνει τὸν καθαρόν, ὀξύνεται. εἰ δὲ τὴν βοτάνην
ἄγνος λέγεις· καὶ παροξύνεται. τὸ ἀργὸς εἰ μὲν ὀξύνε-
ται, σημαίνει τὸν ῥάθυμον. εἰ δὲ παροξύνεται, ἄρ-
γος λέγεις· καὶ σημαίνει ὄνομα πόλεως. δεῖ οὖν φησὶ
τὴν ὀρθὴν τάσιν, κατὰ τὴν σημασίαν τῆς λέξεως
ἐκφέρεσθαι. τὸ δὲ μετά τινος τῶν συνεζευγμένων
περὶ μίαν συλλαβήν, τοῦτο δηλοῖ· ὡς οὔτε τόνος χω-
ρὶς χρόνου εὑρίσκεται, οὔτε χρόνος χωρὶς τόνου. ἀλλ᾽
οὐδὲ πνεῦμα αὐτὸ καθ᾽ αὑτὸ ἐκφέρεται. ἀλλὰ μετ᾽
ἀλλήλων εἰσὶ χρόνοι. β΄. μακρὸς καὶ βραχύς. πνεύμα-
τα δύο. δασὺ, καὶ ψιλόν. τόνοι τρεῖς. ὀξύς. βαρύς. πε-
ρισπώμενος. ταῦτα χωρὶς ἀλλήλων οὐκ ἐκφωνεῖ-
ται. τὸ ἥλιος ὄνομα ἔχει. καὶ χρόνον μακρὸν τὸ η. καὶ
πνεῦμα τὸ δασύ. καὶ τόνον τὴν ὀξεῖαν. ἰδοὺ καὶ χρόνος
καὶ τόνος καὶ πνεῦμα. ὁ τόνος χωρὶς πνεύματος ἐκφέ-
ρεται. καὶ πνεῦμα χωρὶς τόνου. ἄνευ δὲ χρόνου, οὔτε
πνεῦμα, οὔτε τόνος. ὥσπερ οὐδὲ χρόνος ἄνευ τόνου.
συνεζευγμένα, τοὺς χρόνους, τοὺς τόνους, καὶ πνεύμα-
τα ὀνομάζει. ὅτι καὶ τὸν τῆς προσῳδίας ὅρον ἐπιδέ-
χονται ταῦτα. τὸ δὲ ἤτοι κατὰ συνήθειαν διαλέκτου
ὁμολογουμένην. ἤτοι κατὰ τὸν ἀναλογητικὸν ὅρον καὶ
λόγον, τοὺς τρόπους διδάσκει, καθ᾽ οὓς αἱ προσῳδίαι
ἐκφέρονται. κατὰ διάλεκτον προάγονται. κατὰ ἀνα-
λογίαν καὶ κανόνα. ἀναλογίαν λέγει τὴν τῶν ὁμοίων
παράθεσιν. τὸ μὲν ὅμοιον κατὰ ἀναλογίαν ἐκφέρε-
ται. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ιος ἅπαντα προπερισπώμενα· οιος
τὸ ἑτεροῖος. παντοῖος. γελοῖος. καὶ ὅμηρος τῇ ἀνα-

ὡς αἰεὶ τὸν ὅμοιον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὅμοιον ὀδ. 17.



λογίαι ἀκολούθων, αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ποτὶ τὸν ὁμοῖον φησὶν, οἱ δ' ἀττικοὶ ὅμοιος λέγουσι. καὶ ἡμεῖς μετ' ἀναλόγως τρόπαιον λέγομεν, ὡς ἔλαιον. ἐπήλαιον. οἱ δ' ἀττικοὶ τροπαῖον. τὸ ἀχιλλεὺς καὶ πηλεὺς, ἡμεῖς ὀξυνόμεν. οἱ δ' αἰολεῖς βαρύνουσι. οὕτω καὶ τὸ ἔρημος, οἱ ἀττικοὶ δασύνουσιν, ἡμεῖς δὲ ψιλοῦμεν. οὐ μόνον οἱ τόνοι εἰσὶ προσῳδίαι. ἀλλὰ καὶ οἱ χρόνοι, καὶ πνεύματα. καὶ γὰρ οἱ χρόνοι τάσιν ἔχουσι. καθὸ ὁ μὲν αὐτὴν ἐκτείνεται. ὁ δὲ συστέλλεται. καὶ τὸ μὲν, ἐπιτεταμένως πρόεισιν ἐκ τοῦ θώρακος. τὸ δ' ἐξ ἄκρων τῶν χειλέων συνεσταλμένως. Ἡ προσῳδία διαιρεῖται εἰς τόνους, εἰς χρόνους, εἰς πνεύματα, καὶ εἰς πάθη. ζητητέον κατὰ ποῖον τρόπον τῆς διαιρέσεως διαιρεῖται αὕτη. ὀκταχῶς γὰρ ἡ διαίρεσις. ἀπὸ γένους εἰς εἴδη. ὡς τὸ ζῶον εἰς ἄνθρωπον καὶ ἵππον. ἢ τὸ φυτὸν εἰς ἐλαίαν καὶ ἄμπελον. ἢ ἀπὸ εἴδους εἰς ἄτομα. ὡς ἄνθρωπος εἰς τοὺς κατὰ μέρος ἀνθρώπους. ἢ ἀπὸ ὅλου εἰς μέρη. καὶ αὕτη διχῶς. ἢ εἰς ἀνομοιομερῆ, ἢ εἰς ὁμοιομερῆ. εἰς ὁμοιομερῆ μὲν ὅταν καὶ τοῦ ὀνόματος ὅλου καὶ ἀλλήλων μετέχωσι τὰ μέρη καὶ τοῦ ὁρισμοῦ. ὁ μέγας λίθος, τέμνεται εἰς μικρὰ λιθίδια, ἅτινα καὶ τοῦ ὅλου λίθου τὸ ὄνομα, καὶ ἀλλήλων ἔχει τὸν ὁρισμόν. εἰς ἀνομοιομερῆ. ὡς ὅταν τὴν κεφαλὴν διέλωμεν, ῥῖνα, ὀφθαλμοὺς, ὦτα. ταῦτα γὰρ οὔτε τῷ τοῦ ὅλου ὀνόματι λέγονται, οὔτε τῷ ἀλλήλων, οὔτε τὸν ὁρισμὸν τοῦ ὅλου δέχονται, ἢ ἀλλήλων, ἢ ἀπὸ ὁμωνύμου φωνῆς εἰς διάφορα σημαινόμενα, ὡς ἡ κύων φωνὴ διαιρεῖται. εἰς τὸν ἀ-

στρῷον.

στρῷον. θαλάσσιον. χερσαῖον. ἢ ἀπὸ οὐσίας εἰς συμβε-
βηκότα. ὡς ὅταν εἴπω μὲν τῶν ἀνθρώπων οἱ μέν εἰσι
λευκοί. οἱ δὲ μέλανες. ἢ ἀπὸ συμβεβηκότων εἰς
συμβεβηκότα. τῶν λευκῶν τὰ μέν εἰσι θερμὰ ὡς
ἡ ἄσβεστος. τὰ δὲ ψυχρὰ, ὡς χιών. καὶ ἀφ' ἑνὸς πρὸς
ἕν. ὡς ἀπὸ τῆς ἰατρικῆς τὸ ἰατρικὸν βιβλίον. τὸ
ἰατρικὸν ὄργανον. ἀφ' ἑνὸς γὰρ τῆς ἰατρικῆς,
πρὸς ἓν τὴν ὑγείαν ἀφορῶσιν. ἔνιοι μὲν οὖν ἔφασαν
ὅτι ἀπὸ ὁμωνύμου φωνῆς, εἰς διάφορα σημαινό-
μενα, ἐστὶν ἡ διαίρεσις. οὐ καλῶς δὲ λέγουσι. διότι τῶν
τῶν ἀπὸ ὁμωνύμου φωνῆς εἰς διάφορα σημαινό-
μενα διαιρουμένων, οὐχ εὑρίσκεταί τι κοινὸν, οὗ τὸν
ὁρισμὸν ἐπιδέξονται πάντα. οἷον ὁ ἀστρῷος κύων, οὐκ
ἐπιδέξεται τὸν τοῦ ζώου ὁρισμόν. ἐνταῦθα δὲ καὶ οἱ χρό-
νοι καὶ τὰ πνεύματα καὶ οἱ τόνοι, ἐπιδέχονται τὸν τῆς
προσῳδίας ὁρισμόν. πλὴν τῶν παθῶν. ἅτινα οὐ
κυρίως λέξομεν προσῳδίας. ἄλλοι δέ φησιν ὅτι
ἀπὸ ὅλου εἰς μέρη ὁμοιομερῆ, γέγονεν ἡ διαίρεσις.
ἐπεὶ καὶ τὸν ὁρισμὸν τοῦ ὅλου ἐπιδέχονται. καὶ τὸ ὄνο-
μα. καὶ προσῳδίαι καλοῦνται οἱ τόνοι. οἱ χρόνοι. τὰ
πνεύματα. καὶ τῆς προσῳδίας τὸν ὅρον ἐπιδέχονται.
ἀλλ' ἀπιθανῶς. οὐχὶ φησίν. ὅτι πάντα τὰ ἀπὸ ὅλων
εἰς μέρη ὁμοιομερῆ διαιρούμενα, οὐ μόνον τοῦ ὅλου
τὸν ὁρισμὸν ἐπιδέχονται καὶ τὸ ὄνομα, ἀλλὰ καὶ ἀλλή-
λων. ἐνταῦθα δὲ οἱ τόνοι, οὐ καλοῦνται χρόνοι. οὐδὲ οἱ
χρόνοι, τόνοι. οὐ δὲ τὸν ὁρισμὸν ἀλλήλων ἐπιδέχονται.
ἀλλ' οὐδὲ εἰς ἀνομοιομερῆ μέρη. διότι τὰ ἀνομοιομε-

ρῆ, οὔτ' ἀλλήλοις, οὔτε τῷ ὅλῳ ὁμωνύμως λέγεται· ἀλλ' οὐδὲ τὸν ὁρισμὸν ἐπιδέχονται τῷ ὅλῳ, τὸν αὐτόν. ἡ χείρ, οὐ κληθείη ἄνθρωπος· οὐδὲ τὸν ὁρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐπιδέξεται. ἔτι δὲ οὐδ' ὡς γένος εἰς εἴδη. εἰ γὰρ καὶ τὸν ὁρισμὸν ἐπιδέχεται καὶ τὸ ὄνομα τῆς προσῳδίας ὥσπερ τὰ εἴδη τοῦ γένους, ἀλλὰ τὰ εἴδη ὁλόκληρόν τι ἀποτελοῦσιν. διὸ ὁ ἐπιστάμενος ἓν μόνον εἶδος τῆς ῥητορικῆς, τέλειος ῥήτωρ ἐστίν. ὁ δ' ἐπιστάμενος τοὺς τόνους μόνους ἀκριβῶς· οὐχὶ καὶ τοὺς χρόνους. καὶ τὰ πνεύματα, οὐκ ἔστι τέλειος γραμματικὸς κατὰ τοῦτο. Τούτων οὕτως ἐχόντων. καὶ ὑπ' οὐδεμίαν διαίρεσιν ἀναγομένης τῆς προσῳδίας, ὁ φιλόπονος λέγει. ὃς καὶ περὶ τῶν προσῳδιῶν διαλαμβάνει, ὡς οὐκ ἔστιν αὕτη διαίρεσις, ἀλλ' ὑποδιαίρεσις. διαίρεσις γὰρ τῆς γραμματικῆς ὡς ὅλου εἰς μέρη, εἰς ταῦτα τὰ δ'· ἀναγνωστικόν. ἐξηγητικόν. διορθωτικόν. καὶ κριτικόν. τὸ ἀναγνωστικὸν ὑποδιαιρεῖται εἰς ὑπόκρισιν, προσῳδίαν, διαστολήν. ἡ δὲ προσῳδία, εἰς τόνους, εἰς χρόνους, εἰς πνεύματα καὶ πάθη. τὰ δὲ πάθη, οὐκ εἰσὶ κυρίως προσῳδίαι, ἀλλὰ καταχρηστικῶς. αἱ. ζ'. προσῳδίαι ἐπάνω φωνηέντων τίθενται. τῶν δὲ τριῶν τούτων, ἡ μὲν μία ἡ ἀπόστροφος, ἐπάνω, συμφώνων τίθεται, ἐπ' ἐμοῦ, ἐπάνω δὲ τίθεται τοῦ συμφώνου τοῦ ὄντος τελευταίου τῆς πρώτης λέξεως· δηλοῦσα ὡς ὧδε πάθος γέγονε. καὶ φωνῆεν ἦν μετὰ τὸ σύμφωνον. καὶ ἀπεγράφη. ἡ δὲ ὑφὲν καὶ ὑποδια

στολή,

στολή, ὑποκάτω τίθενται. καὶ ἡ μὲν ὑφὲν δηλοῖ ἕνωσιν
ὡς φιλόθεος. ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ φωνήεν-
τος τῆς πρώτης λέξεως. καὶ τὴν μετὰ ταῦτα λέξιν,
ὁμοῦ συμπεριλαμβάνουσα. ἔστιν οὖν. εἰ μὴ βούλει εἰ-
πεῖν ὑπάρχει ὠτίον. τίθης τὴν ὑποδιαστολὴν ὑποκά-
τω τοῦ ν. καὶ τὰ τρία ταῦτα ἡ ἀπόστροφος. ὑφὲν. καὶ ἡ lege Βα
ὑποδιαστολή, οὐκ ἐγένοντο ἀπὸ στοιχείων. αἱ δὲ ζʹ. ilin. 791
προσῳδίαι, ἀπὸ στοιχείων τὴν γέννησιν ἔχουσιν. ἡ μὲν
ὀξεῖα καὶ βαρεῖα, ἀπὸ τοῦ λʹ. στοιχείου. ἡ δὲ περισπωμέ-
νη καὶ μακρὰ καὶ βραχεῖα. ἀπὸ τοῦ θʹ. ἡ δὲ δασεῖα καὶ ψι-
λή, ἀπὸ τοῦ γʹ. οὐδ᾽ ὅρος τῆς προσῳδίας ἁρμόζει τοῖς
πάθεσιν. ὁμωνύμως οὖν λέγονται καὶ οὐ συνωνύμως.
ἐπεὶ δὲ καὶ ἐν τούτοις πρὸς τὰ πάθη ᾄδονται αἱ φω-
ναί. διὰ τοῦτο προσῳδίαι λέγονται ἐν τῷ αὐτ᾽ ἐμοῦ
βλέπων τὴν ἀπόστροφον. οὐ λέγω αὐτὶ ἐμοῦ. ἀλλ᾽ αὐτ᾽
ἐμοῦ. καὶ ἐν τῷ χειρίσοφος βλέπων τὴν ὑφὲν, οὐ λέ-
γω, χειρὶ σοφός. καὶ ἐν τῷ οὐκ ἔστιν, ἄξιος, πείθειμαι ἡ * με
ὑποδιαστολὴ ὑποκάτω τοῦ νʹ. κειμένη, λέγειν ἄξιος.
ὥστε κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν, λέγονται τὰ πάθη
προσῳδίαι, ἀλλ᾽ οὐ κατὰ τὸν ὅρον. Τέλος.

Η γραμματικὴ διαιρεῖται

εἰς ἀναγνωστικόν, ἐξηγητικόν, διορθωτικόν, καὶ κριτικόν.

εἰς ὑπόκρισιν, προσῳδίαν, καὶ διαστολήν.

εἰς τόνους, εἰς χρόνους,

εἰς πνεύματα,

καὶ πάθη.

αa βb γc δd εe ζf ηg θh ιi κk λl
μm νn ξo οp πq ρr σs τt υu φx χy
ψz ω&. AA BB ΓC ΔD EE ZF.

Omnes quaterniones, præter ZF ternionem.

VENETIIS IN AEDIBVS ALDI,
ET ANDREAE ASVLANI
SOCERI, MENSE IV
NIO M.D.XXV.


AL
DVS

